

*A Hét Gyülekezeti
Kor Kifejtése*

William Marrion Branham

Minden jog fenntartva ebben a könyvben. A William Branham Evangéliumi Társulat Kiadójának, vagy titkárságának kifejezett engedélye nélkül nem lehet ezt a könyvet eladni, újra nyomni, más nyelvre lefordítani, sem alapítványok kérelméhez felhasználni.

(A Hét Gyülekezeti Kor Kifejtése)

William Marrion Branham Testvér 1960. December 4-11-ig egy prédikáció sorozatot tartott annak érdekében, hogy inspirációt kapjon ahhoz az Üzenethez, amelyet ebben a könyvben leírt. Ezt követően öt éven át személyesen szerkesztette ezt a könyvet sok alkalommal mindaddig, míg 1965. December 4.-én megindult a terjesztése.

Ez a Magyar fordítás kiadva volt 2001-ben:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

A HÉT GYÜLEKEZETI KOR KIFEJTÉSE

A Hét Gyülekezeti Kor részletes tanulmányának, valamint különböző fő tanításoknak a bemutatása, a Jelenések Könyvének Első, Második, és Harmadik fejezetében foglaltak alapján.

William Marrion Branham

WILLIAM MARRION BRANHAM

PÁL

IRENEUS

MARTIN

COLUMBA

LUTHER

WESLEY

EFÉZUS
53–170

SZMIRNA
170–312

PERGAM.
312–606

THIATIRA
606–1520

SÁRDIS
1520–1750

FILADEL.
1750–1906

LAODICEA
1906–

7 GYÜLEKEZETI KOR

TARTALOM JEGYZÉK

Rész

Oldal

BEVEZETÉS

1. Jézus Krisztus Kinyilatkoztatása	1
2. A Páthmósi Látomás	31
3. Az Efézusi Gyülekezeti Kor	53
4. A Szmirnai Gyülekezeti Kor	95
5. A Pergamumi Gyülekezeti Kor	141
6. A Thiatirai Gyülekezeti Kor	195
7. A Sárdisi Gyülekezeti Kor	225
8. A Filadelfiai Gyülekezeti Kor	269
9. A Laodiczeai Gyülekezeti Kor	301
10. A Korok Összefoglalása	349

BEVEZETÉS

Noha ez a könyv a Jelenések első három részében található különféle fő tanítással is foglalkozik, (mint pl. az Istenség, Vízbemerítés, stb.) mégis fő témája, a Hét Gyülekezeti Kor részletes tanulmányozása. Ez szükséges a Jelenések további részeinek tanulmányozásához és megértéséhez, mivel a Korokból jönnek a Pecsétek, és a Pecsétekből jönnek a Trombiták, és a Trombitákból jönnek a Kelyhek. Mint egy római lámpás első ízben való fellombanása, olyan hatalmas kezdő megvilágítással vették kezdetüket a Gyülekezeti Korok, amely nélkül nem lehetett volna további világosság. Mihelyt azonban a Hét Gyülekezeti Kor briliáns ragyogása megadatott Isten kinyilatkoztatása által, világosság, világosságot követ mindaddig, míg az egész Jelenések Könyve szélesre tárul csodáló szemeink előtt; mi pedig felépülve és megtisztítva az Úr Szelleme által, felkészültünk az Ő dicsőséges megjelenésére, azaz a mi Urunk, Megváltónk, az Egy Igaz Isten, Jézus Krisztus megjelenésére.

A könyv, összeállítása egyesszám első személyében készült, mivel ez egy üzenet az én szívemből az emberek szívéhez.

Különös figyelmet fordítottam arra, hogy mindazon neveket, címeket nagy betűkkel szedjük, melyek az Istenségre utalnak, valamint az ilyen szavak, mint Biblia, Írás, és Ige, mivel ezt tartjuk egyedül megfelelőnek, amikor Isten fenségéről, Személyéről és az Ő Szent Igéjéről beszélünk.

Imádkozom, hogy Isten áldása legyen minden olvasón; és hogy Isten Szelleme által mindenki egy különleges világosságot kapjon.

William Marrion Branham

ELSŐ FEJEZET

JÉZUS A KRISZTUS

KINYILATKOZTATÁSA

1. Jézus Krisztus kijelentése, a melyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az Ő szolgáinak, a miknek meg kell lenniök hamar: Ő pedig elküldvén azt az Ő angyala által, megjelenté az Ő szolgájának Jánosnak,

2. A ki bizonyágot tett az Isten Beszédéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindenről, a mit látott.

3. Boldog, a ki olvassa, és a kik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, a melyek megíratnak abban; mert az idő közel van.

4. János a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, a ki vala és a ki eljövendő; és a hét lélektől, a mely az Ő királyiszéke előtt van;

5. És a Jézus Krisztustól, a ki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, a ki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,

6. És tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: annak dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen!

7. Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja Őt, még a kik Őt által szegeztek is; és siratja Őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van, Ámen.

8. Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, a ki van és a ki vala és a ki eljövendő, a Mindenható.

9. Én János, a ki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és türéseben, a szigeten valék, a mely Páthmósnak neveztetik, az Isten Beszédéért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért.

10. Lélekben valék ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét,

11. A mely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó; és: A mit látsz, írd meg könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van, Efézusban, Smirnában, Pergámumban, Thiatirában, Sárdisban, Filadelfiában és Laodiceában.

12. Megfordulék azért, hogy lássam a szót, a mely velem beszéle; megfordulván pedig, láték hét arany gyetyatartót;

13. És a hét gyertyatartó között hasonlót az Ember Fiához, bokaig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve.

14. Az Ő feje pedig és haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és szemei olyanok, mint a tűzláng;

15. És a lábai hasonlóak valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása.

16. Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jő vala ki; és az Ő orcája, mint a nap a mikor fénylik az ő erejében.

17. Mikor pedig láttam Őt, leesém az Ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az Ő jobbkezét, mondván nékem: Ne félj; Én vagyok az Első és az Utolsó,

18. És az Élő; pedig halott valék, és ímé élek örökkön örökké Ámen, és Nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.

19. Írd meg, a miket láttál és a mik vannak és a mik ezek után lesznek;

20. A hét csillag tikát, a melyet láttál az Én jobb kezemben, és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyla; és a mely hét gyertyatartót láttál, az hét gyülekezet.

BEVEZETÉS AZ ELSŐ RÉSZHEZ

Jel. 1:1-3. "Jézus Krisztus kijelentése, amelyet Isten adott néki, hogy megmutassa az Ő szolgálóinak, amiknek meg kell lenniök hamar; Ő pedig elküldvén azt az Ő angyla által, megjelent az Ő szolgálójának Jánosnak. Aki bizonysgot tett az Isten Beszédéről, mindenről, amit látott. Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak Beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírtak abban, mert az idő közel van."

A Jelenések Könyvének írója (és nem a szerzője) Szent János. A történészek megegyztek abban, hogy életének utolsó szakaszát Efézusban élte le, noha ezen könyv megírásának idején Patmosz szigetén volt. Ez a könyv nem János élettörténete, hanem Jézus Krisztus Kinyilatkoztatása a jövő gyülekezeti koraiban. A harmadik versben ez prófétálásnak van nevezve, és ez az is valóban.

Ezt a könyvet általában "Szent János Kijelentései" névvel illetik, így azonban nem pontos. Ez Jézus Krisztus Kinyilatkoztatása, melyet Jánosnak adott az összes korszakok Keresztényei számára. Ez a könyv az egyetlen az egész Bibliában, amelyet Maga Jézus írt úgy, hogy személyesen megjelent az írónak.

Ez a Biblia utolsó könyve, azonban elmondja az Evangélium rendeléseinek kezdetét és végét.

A kinyilatkoztatásnak, görög megfelelője “apocalypse”, aminek jelentése: “leleplezni”. Ezt a leleplezést tökéletesen ábrázolja a szobrász példája, amikor elkészített művét leleplezi a nézők előtt. Ez egy korábban elrejtett dolog felfedése, kinyilatkoztatása. A leleplezés nem csupán Krisztus Személyének a kinyilatkoztatása, hanem az Ő JÖVŐBENI MUNKÁINAK KINYILATKOZTATÁSA AZ ELJÖVENDŐ HÉT GYÜLEKEZETI KORBAN.

A Szellem kinyilatkoztatásának a fontosságát egy igaz hívő számára soha nem lehet túlhangsúlyozni. A kinyilatkoztatás többet jelent számotokra, mint azt talán gondolnátok. Én azonban nem csupán erről a Kinyilatkoztatás Könyvéről és rólatok beszélek. MINDEN kinyilatkoztatásról beszélek. Ez mérhetetlenül fontos a gyülekezetnek. Emlékeztek, amikor Jézus a Máté 16-ban ezt kérdezte tanítványaitól, “Engemet, az Embernek Fiát, Kinek mondanak az emberek? Ők pedig mondanak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül. Monda nékik: Ti pedig Kinek mondotok Engem? Simon Péter pedig felelvén, monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. És felelvén Jézus, monda néki: Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az Én mennyei Atyám. De Én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az Én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.” A római katolikusok azt mondják, hogy az egyház Péterre lett építve. Ez az állítás azonban testi. Miként tudná Isten az Ő Egyházát egy ilyen ingatag emberre építeni, aki megtagadta az Úr Jézust, és közben még átkozódott is? Isten nem építheti Egyházát egyetlen olyan emberre sem, aki bűnben született. És olyan kövecske, vagy szikladarab sem volt, amely ott hevert, mintha Isten megszentelte volna azon a helyen a talajt. És nem is úgy van, ahogy a Protestánsok mondják, mely szerint az Egyház Jézusra lenne építve. Ez a KINYILATKOZTATÁS volt. Olvassátok úgy, ahogy írva van: “Nem hús és vér JELENTETTE ezt ki neked, HANEM AZ ÉN ATYÁM JELENTETTE KI EZT NEKED ÉS ERRE A SZIKLÁRA (KINYILATKOZTATÁS) FOGOM ÉPÍTENI AZ ÉN EGYHÁZAMAT.” Az egyház Kinyilatkoztatásra, az “Igy szól az Úr”-ra van építve.

Miként tudta Ábel, hogy mit tegyen annak érdekében, hogy Istennek a megfelelő áldozatot kínálja fel? Hit által vette a vérről való kinyilatkoztatást. Kain nem kapott ilyen kinyilatkoztatást (noha parancsolatot kapott) és így nem mutathatta be a helyes áldozatot. Az Istentől származó kinyilatkoztatás okozta a különbséget, és az adott Ábelnek örök életet. Ti azonban vehetitek azt, amit a pásztor mond, vagy amit a szeminárium tanít, és taníthatják azokat

ékesszólással is, mégis mindaddig míg Isten ki nem jelenti számotokra azt, hogy Jézus a Krisztus, és hogy a vér tisztít meg egyedül, továbbá hogy Isten a ti Megváltótok, nos mindaddig nincs örök életetek. Ezt csak a Szent Szellem kinyilatkoztatása végzi el.

Mondtam tehát, hogy a Jelenések Könyve Jézus kijelentése, és arról, hogy mit tesz a hét kor gyülekezeteiben. Ez egy kinyilatkoztatás, mivel maguk a tanítványok sem tudták ezeket a feljegyzett igazságokat. Előzőleg még nem lett nekik kinyilatkoztatva. Emlékeztek arra, amikor a tanítványok az Apostolok Cselekedeteiben Jézushoz jöttek, és megkérdezték, "Ebben az időben fogod helyreállítani Izráel királyságát?" És az Úr így válaszolt, "Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alakalmakat." Azok az emberek még mindig azt gondolták, hogy Jézusnak földi királysága lesz. Az Úr azonban egy szellemi királyságot akart építeni. Ekkor azonban még nem beszélhetett nekik az Ő abban elfoglalt helyéről, mert az Atya még nem nyilatkoztatta ki azt Neki. De most, az Úr halála, és feltámadása után, és az Ő közbenjárói szolgálatának ebben a különleges idejében az Úr már be tudja mutatni Jánosnak Önmaga kinyilatkoztatását, és azt is, hogy az Ő dicsősége és jelenléte a gyülekezetben mit jelent, és mit tesz.

Ebben a kijelentésben az Úr elmondja nekünk, hogy mi lesz az ördög vége. Elmondja, hogy miként fog bántani az ördöggel, és hogy a kénköves tóba fogja vetni. Kinyilatkoztatja azoknak a gonoszoknak a végét, akik Sátánt követik. És Sátán gyűlöli ezt.

Észrevettétek már, hogy Sátán a Biblia két könyvét mennyivel inkább gyűlöli, mint az összes többit? Szabadelvű teológusokon és áltudósokon keresztül szüntelenül támadja a I.Mózes Könyvét és a Jelenések Könyvét. Ebben a két könyvben találjuk meg Sátán eredetét, szörnyű útjait és pusztulását. Ezért támadja ezeket a könyveket. Gyűlöli, ha leleplezik, márpedig ezekben a könyvekben ő pontosan olyan személyként van felfedve, amilyen valójában. Jézus ezt mondta Sátánról: "Neki semmije nincs Énbennem, és Nekem semmim nincs őbenne." Az ördög ezt másképp szeretné bizonyítani, de mivel nem tudja, ezért mindent elkövet, hogy az Igébe vetett bizalmat rombolja. Ha azonban a Gyülekezet nem ad hitelt Sátánnak, és hisz az Ige Szellem által való kinyilatkoztatásának, akkor a pokol kapui sem diadalmaskodhatnak felette.

Engedjétek meg, hogy ezen a helyen megemlítsek egy pár dolgot a saját szolgálatomból, ha nem veszítek rossz néven. Mindnyájan tudjátok, hogy ez az ajándék az életemben természetfeletti. Olyan ajándék ez, amely által a Szent Szellem fel tudja ismerni a betegségeket, az emberek szívének gondolatait, és más elrelytett dolgokat is, melyeket csak Isten tudhat, és azután kijelenti nekem. Kívánom, hogy ott

állhatnátok velem, és láthatnátok az emberek arcát akkor, amikor Sátán tudja, hogy le lesz leplezve. Természetesen én nem az emberekről beszélek. Sátán az, aki fogva tartja őket az ő életükben lévő bűnök, közöny, és betegségek által. Látnotok kellene azokat az arcokat. Sátán tudja, hogy le lesz leplezve, és így a legkülönösebb változások jelennek meg az emberek ábrázatán. Sátán fél. Tudja azt, hogy Isten Szelleme éppen tudatni fogja az emberekkel az ő cselekedeteit. Ez az, amiért oly nagyon gyűlöli ezeket az összejöveteleket. Amikor nevek vannak kijelentve, és betegségek felfedve, akkor Sátán gyűlöli azt. Akkor hát miről is van szó? Ez nem gondolatolvasás, nem telepátia, és nem is boszorkányság. Ez a Szent Szellem által való KINYILATKOZTATÁS. Ez az egyetlen lehetőség, hogy én megtudhatom azokat a dolgokat. Persze a testi gondolkodás mindennek fogja nevezni, csak nem a Szent Szellemnek.

Engedjétek meg, hogy egy másik okát is megmutassam annak, amiért Sátán gyűlöli a Jézus Krisztus Kinyilatkoztatásának Könyvét a gyülekezetben. Tudja, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és minőrökké, és hogy Ő nem változik. Azt ő sokkal jobban tudja mint a teológusoknak kilencven százaléka. Tudja, hogy amint Isten változhatatlan az Ő természetében, ugyanúgy változhatatlan az Ő eljárásaiban is. Így Sátán bizonyosan tudja, hogy Pünkösdkor az eredeti gyülekezet Isten erejével felruházva (Márk tizenhat működésben) az Igaz Gyülekezet, melyet Jézus Magáénak vall. Minden más hamis. Ez így kell legyen.

Tartsuk tehát szem előtt a következőket. Krisztus az Igaz Gyülekezetben az Apostolok Cselekedeteinek folytatása. De a Jelenések Könyve azonban megmutatja, hogy az antikrisztus szelleme milyen módon fog bejönni a gyülekezetbe, hogy azt bemocskolja, langyossá, formálissá és erőtelenné tegye. Ez a Könyv leleplezi Sátánt és cselekedeteit (Isten népének megkísérelt elpusztítása, és Isten Igéjének kétségbevonása) egészen addig, amíg a kénköves tóba vettetik. Ő küzd az ellen. Ki nem állhatja. Tudja, hogy ha az emberek megkapják az IGAZ GYÜLEKEZET IGAZ KINYILATKOZTATÁSÁT, és hogy mi ő, és merre törekszik, valamint Ő VÉGEZHETI A NAGYOBB DOLGOKAT, akkor ez a Gyülekezet egy legyőzhetetlen hadsereg lesz. Ha az emberek igaz kinyilatkoztatást kapnak a keresztyén gyülekezet keretein belül munkálkodó két szellemről, és Isten Szelleme által meg tudják különböztetni az antikrisztus szellemét, hogy azután ellene álljanak, akkor Sátán tehetetlen lesz előttük. Ugyanolyan bizonyossággal le lesz fegyverezve ma, mint amikor Krisztus elleneállt minden próbálkozásának a pusztában. Igen, Sátán gyűlöli a kinyilatkoztatást. Mi azonban szeretjük. Ha életünkben igaz kinyilatkoztatás van, akkor a pokol kapui sem diadalmaskodhatnak felettünk, hanem mi ő felettük.

Emlékeztek, hogy ennek az üzenetnek a kezdetén említettem, hogy ez a Könyv, melyet tanulmányozunk, Jézus tényleges kinyilatkoztatása Önmagáról a gyülekezetben, és az Ő munkájáról a jövőbeni korokban. Azt is említettem, hogy a Szent Szellemre van szükség, hogy kinyilatkoztatást adjon nekünk, másképp nem érthetjük meg. Ha ezt a két gondolatot egyesítjük, akkor látni fogjuk, hogy szokványos tanulmányozás és gondolkodás nem lesz elegendő ahhoz, hogy számunkra valósággá váljon ez a Könyv. Sokkal inkább a Szent Szellem működésére van szükség. Ez azt jelenti, hogy a Könyv kinyilatkoztatását az embereknek csak egy különleges csoport kaphatja meg. Próféta i éleslátást igényel. Istentől való hallás képességre lesz szükség. Természetfeletti tanítás kell, és nem csupán egy tanuló, aki verset verssel hasonlít össze, még ha az jó is. Egy titok azonban szükségessé teszi a Szellem tanítását, másképp soha nem tisztázódik. Mennyire szükségünk van arra, hogy Istentől halljunk, kinyissuk önmagunkat és engedelmeskedjünk a Szellemnek, hogy hallhassunk és érthessük.

Amint már mondtam, ez a Könyv (Jelenések) az Írás beteljesülése. Ez pontosan jól van elhelyezve az Írás rendjében; a végére. Most már láthatjuk, hogy miért mondja hogy áldottak, akik olvassák, vagy hallják. Isten kinyilatkoztatása az, ami hatalmat ad nekünk az ördög felett. És azt láthatjuk, hogy miért lesznekátkozottak azok, akik hozzátesznek, vagy elvesznek belőle. Ennek azonban így is kell lennie, hiszen ki az, aki hozzátehet, vagy elvehet az Isten tökéletes kinyilatkoztatásából, és közben legyőzhetné az ellenséget? Ez ilyen egyszerű. Semmi nem olyan győzedelmes erő, mint az Ige kinyilatkoztatása. Láthatjuk, hogy a harmadik versben egy áldás van kimondva mindazokra, akik különleges figyelmet fordítanak erre a Könyvre. Úgy gondolom, hogy ez az Ó-Szövetség papjainak szokására utal, amikor reggelente felolvasták az Igét a gyülekezet előtt. Mivel sokan nem tudtak olvasni, ezért a papnak kellett felolvasni. Mindaddig, amíg az Ige volt, addig az áldás ott volt. Nem számított, hogy olvasva, vagy hallgatva volt.

“Az idő közel van.” Korábban az idő még nem volt közel. Az Isten bölcsességében, és üdvrendjében ez a hatalmas kinyilatkoztatás (noha Isten előtt teljesen ismert volt) mindezekig nem kerülhetett nyilvánosságra. Ilyen módon azonnal megtanulhatunk egy alapelvet—*az Isten kinyilatkoztatása valamennyi kor számára csak abban a korban, és a meghatározott időben jöhet.* Pillantsunk Izráel történetére. Isten kinyilatkoztatása Mózeshez csak a történelemnek egy meghatározott idejében jöhetett, és még konkrétabban akkor, amikor a nép Istenhez kiáltott. Jézus, Maga az idők teljességében jött el, Ő aki az Istenség teljes

Kinyilatkoztatása. És ebben a (Laodiczeai) korban Isten kinyilatkoztatása az ő megfelelő idejében fog jönni. Nem fog sem késni, sem idő előtt jönni. Gondoljatok erre és jól figyeljetek, mert a végidőben élünk.

ÜDVÖZLÉS

Jel. 1:4-6. “János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, Aki Van, Aki Volt, és Aki Eljövendő, és a hét Szellemtől, amely az Ő Királyi széke előtt van. És a Jézus Krisztustól, Aki a Hű Tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből, az Ő Vére által. És tett minket királyokká és papokká, az Ő Istenének és Atyjának: Annak dicsőség és hatalom mind örökkön örökké. Ámen.”

Az Ázsia szó ténylegesen Kis-Ázsiát jelenti. Ez egy viszonylag kis terület, amelynek nagysága kb. az amerikai Indiana Allamhoz hasonló. Az ott lévő hét gyülekezet a jellemvonásai miatt lett külön kiemelve az összes többi gyülekezet közül azért, mert ugyanilyen jellemvonások fogják jellemezni az elkövetkező korokat évszázadokkal később.

A Trón előtt lévő hét Szellem Az, Amely a hét hírnökben volt, és így adta oda nekik szolgálatukat arra a korra, amelyben éltek.

Nos, mind ezek a kifejezések, ‘Ő Aki Van’, ‘Ő Aki Volt’, ‘Aki Eljövendő’, a ‘Hűség Tanúbizonyosság’, a ‘Halottak közül az Elsőszülött’, a ‘Föld Királyainak a Fejedelme’, az ‘Alfa és Omega’, ‘A Mindenható’, ezek mind EGY ÉS UGYANAZON SZEMÉLYNEK elnevezései, és leírásai, Aki az Úr Jézus Krisztus, és Aki megmosott bennünket a mi bűneinktől az Ő saját Vérében.

Az Isten Szelleme Jánosban ilyen módon fejezi ki Jézus Krisztus Legfelsőbb Istenségét, és felfedi az Istenséget, mint EGY Istent. Ezen a téren ma van egy nagy hiba. Az, hogy egy Isten helyett három Isten van. Ez a kinyilatkoztatás, melyet MAGA Jézus adott Jánosnak, korrigálja ezt a hibát. Nem úgy van, hogy három Isten van, hanem *egy Isten három tisztségben*. EGY Isten van három elnevezéssel, Atya, Fiú, és Szent Szellem. Ez a hatalmas kinyilatkoztatás a korai gyülekezetnek megvolt, és ezekben az utolsó napokban vissza kell adatni a keresztelés helyes szabályával együtt.

A modern teológusok persze nem értenek velem egyet, amint azt az egyik nagy Keresztény magazinban így olvashatjuk. “Az a tanítás (a Háromságrol) az Ó-Szövetség szívében, és magjában van. Ugyanúgy minden tekintetben benne van az Új-Szövetség szívében, és magjában is. Az Új-

Szövetség épp úgy, mint az Ó-Szövetség szemben áll minden olyan gondolattal, amely szerint több, mint egy Isten lenne. Mégis az Új-Szövetség ugyanolyan világosan tanítja, hogy az Atya Isten, és a Fiú Isten, és hogy a Szent Szellem is Isten és hogy ez a három NEM ugyanazon Személy megjelenései, hanem ők három személy, akik igazi személyes kapcsolatban állnak egymással. Itt van tehát nekünk az a nagy tanítás a Három Személy de egy Isten.”

Ezen túl még ezt is mondják, “Isten a Biblia szerint nem csak egy személy, hanem Ő három személy egy Istenben. Ez a Háromság nagy titka.”

Biztos, hogy az. Hogy lehetne három személy egy Istenben? Nem csupán arról van szó, hogy erre nem találunk Bibliát, hanem azt is megmutatja, hogy hiányzik az intelligens következtetés. Három különböző személy, noha azonos tartalommal, három istent alkot, vagy pedig a nyelv teljesen elveszítette jelentését.

Csak figyeljük meg újra ezeket az Igéket, “Én Vagyok az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Vég, azt mondja az Úr, Aki Van, Aki Volt, és Aki Eljövendő, a Mindenható.” Ez az Istenség. Nem egyszerűen egy próféta, egy ember. Ez Isten. És ez nem három Istennek a kinyilatkoztatása, hanem az EGY Istené, Aki a Mindenható.

Ők a gyülekezet kezdetkor nem hittek három Istenben. Ilyenféle hitet nem találhatsz az apostolok között. Az apostoli korszak után történt, hogy ez az elmélet bejött, és a Niceai Tanács során tették véglegessé, és tanítássá. Az Istenségről szóló tanítás két irányú szakadást hozott létre Niceában. Attól a szakadástól két véglet származott. Az egyik ténylegesen belekerült a több istenhitbe, miután három Istenben hisznek, míg a másik vonal unitárius lett. Természetesen ehhez bizonyos időre volt szükség, de végül létrejöttek, és ma látjuk ezeket. A Jánosan keresztül a gyülekezetnek a Szellem által adott Kinyilatkoztatás azonban ez volt, “Én Vagyok az Úr Jézus Krisztus, és Én vagyok MINDAZ. Nincs senki más Isten.” Az Úr ezután rátette pecsétjét erre a kinyilatkoztatásra.

Gondoljuk át a következőket: Ki volt Jézus Atyja? A Máté 1:18 ezt mondja, “Mária viselősnak találtatott a Szent Szellemtől.” Jézus Maga azonban állította, hogy Isten az Ő Atyja. Isten az Atya, és Isten a Szent Szellem, amiképp gyakran kifejezzük, az Atyát és a Szellemet EGY-é teszük. És valóban úgy kell legyen, mert másképp Jézusnak két Atyja lenne. Figyeljük meg azt is, hogy Jézus azt mondta hogy Ő és az Atya Egyek—és *nem* kettő. Ez EGY Istent jelent.

Mivel mindez történelmileg és az Írás szerint egyaránt így igaz, az emberek szeretnék tudni, hogy honnan származik a három. Ez Krisztus után 325-ben vált fundamentális tanítássá a

Niceai Tanács alatt. Ez a háromság kifejezés (amely teljességgel ellentétes a Szentírással) Róma sok istenségein alapult. A Rómaiaknak sok istenük volt, akikhez imádkoztak. Ezen kívül az elődeikhez imádkoztak, mint közbenjárókhoz. Csak egy lépés volt az egész ahhoz, hogy új neveket adjanak a régi isteneiknek, és most már szentek azok, hogy így inkább Bibliainak tűnjön. Ezen a módon mostmár Jupiter, Vénusz, Mars, stb. helyett van már Pál, Péter, Fatima, Kristóf, és stb., stb. Ők nem tudták pogány vallásukat csupán egy Istennel megvalósítani, ezért felosztották Őt három részre, valamint a szentekből csináltak közbenjárókat úgy, amint azt saját elődeikből is csinálták.

Azóta az emberek nem tudták felismerni, hogy csak egy Isten van három tisztséggel, vagy kinyilvánítással. Tudják ugyan, hogy az Írás szerint egy Isten van, de azzal a fantasztikus elmélettel próbálkoznak, hogy Isten olyan, mint egy fűrt szőlő; három személy, akik egyenlő mértékben osztoznak ugyanazon Istenségből. A Jelenések könyvében azonban világosan ki van jelenteve hogy Jézus "Az Aki Van," "Aki Volt," és "Aki Eljövendő." Ő az Alfa és Omega, aminek jelentése hogy Ő az "A-tól Z-ig", vagy MINDAZ. Ő minden-a Mindenható. Ő a Sáron Rózsája, a Völgy Lilioma, a Fényes és Hajnalcsillag, az Igaz Ág, az Atya, a Fiú, a Szent Szellem. Ő Isten, Mindenható Isten. EGY ISTEN.

Az I. Tim. 3:16 mondja, "És minden versengés nélkül nagy a kegyességek eme titka: Isten megjelent testben, megigazított Lélekben, megláttatott az angyaloktól, hirdettetett a Pogányok közt, hittek benne a világon, felvitetett Dicsőségbe." Ez az, amit a Biblia mond. Semmit nem mond itt az első, vagy második, vagy harmadik személyről. Azt mondja azonban, hogy Isten megjelent testben. Egy Isten. Az EGY ISTEN jelent meg testben. Ez már el kellene hogy döntse a vitát. Isten eljött emberi alakban. Ez azonban nem tette ŐT MÁSIK ISTENNÉ. Ő ISTEN VOLT, UGYANAZ AZ ISTEN. Ez egy kinyilatkoztatás volt akkor, és az ma is. Egy Isten.

Menjünk vissza a Bibliába, és lássuk meg, hogy mi volt Ő a kezdetben annak a kinyilatkoztatásnak megfelelően, amit Önmagáról adott. A nagy Jehova megjelent Izráelnek egy tűzoszlopban. Mint a Szövetség Angyala a tűzoszlopban lakozott, és naponta vezette Izráelt. A templomban eljövetelét egy nagy felhővel jelentette be. Azután egy napon az Úr egy szűzben született testben lett kinyilvánítva, amely az Ő számára készítettett. Az az Isten, Aki Izrael sátrai felett lakozott, most egy hús-sátrat vett fel Magára, és mint ember lakozott az emberek között. Ő azonban UGYANAZ AZ ISTEN volt.

A Biblia azt tanítja, hogy ISTEN KRISZTUSBAN VOLT. A TEST Jézus volt. Őbenne lakozott az Istenség minden

teljessége TESTILEG. Semmi nem lehet világosabb, mint ez. Rejtély, az igaz. Azonban tényleges igazság-nem is lehet világosabb. Tehát ha az Úr akkor nem három személy volt, úgy ma sem lehet három. EGY ISTEN: És ugyanaz az Isten testté lett.

Jézus azt mondta, "Istentől jöttem, és Istenhez megyek (vissza)." János 16:27-28. Ez pontosan az, ami történt. Ő eltűnt a földről a halála, temetése, feltámadása és felemeltetése által. Azután Pál találkozott Vele a Damaszkuszba vezető úton, és az Úr így szólt Pálhoz, "Saul, Saul, miért üldözöl Engem?" Pál így válaszolt, "Ki Vagy Te Uram?" Az Úr, "Én Vagyok Jézus." Az Úr egy tűzoszlop, egy vakító fény volt. Ő visszatért pontosan úgy, ahogy mondta. Vissza ugyanabban a formában, amelyben volt, mielőtt felvette a hús-sátrát. Ez pontosan az, ahogy János is látta. János 1:18: "Soha senki nem látta Istent; az Egyszülött Fiú, Aki az Atya kebelében *van*, Az jelentette ki Őt." Figyeljük meg, hogy hol mondja János, hogy Jézus VAN. Ő az Atya kebelé-BEN van.

Lukács 2:11 mondja, "Mert született néktek ma a Dávid városában egy Megmentő, Aki a Krisztus, az Úr." Ő Krisztusként született, és nyolc nappal később, mikor körülmetélték, Jézusnak nevezték pontosan úgy, ahogy az angyal mondta nekik. Én Branhamnak születtem. Megszületésem után adták nekem a William *nevet*. Ő KRISZTUS volt, de itt lenn az emberek között adtak Neki egy nevet. A külső sátrát, amelyet az emberek érzékeltek Jézusnak hívták. Ő volt a Dicsőség Ura, a testben megjelent Mindenható. Ő Isten az Atya, Fiú, és Szent Szellem. Ő mind ez.

Atya, Fiú, és Szent Szellem ezek mind csak címek. Ezek nem nevek. Ezért keresztelünk az Úr Jézus Krisztus Nevében, mert ez egy név, és nem egy cím. Ez azoknak a címeknek a neve épp úgy, mint amikor veszünk egy újszülött fiút, és nevet adunk neki. Újszülött az ami ő, fiú az ő címe, azután nevet adunk neki, John Henry Brown. Nem csupán 'Jézus Nevében' keresztelünk. Ezerszámra vannak Jézusok a világon, és már Jézus, a mi Megváltónk előtt is voltak. De csak egy olyan van, Aki Krisztusként született, "az Úr Jézus Krisztus"

Az emberek úgy beszélnek Jézusról, mint Isten Örökkévaló Fiáról. Hát nem ellentmondás ez? Ki hallott már egy '*Fiú*'-ről, aki örökkévaló? Fiaknak van kezdetük, ami azonban Örökkévaló, annak soha nem volt kezdete. Ő az Örökkévaló Isten (Jehova) testben kinyilvánítva.

A Szent János Evangéliumban így mondja, "Kezdetben volt az Ige és az Ige Istennél volt, és az Ige volt Isten. És az Ige testté lett és lakozott közöttünk." Ő volt az Igaz és Hű Tanúbizonyosság az Atya örökkévaló Igéjéről. Ő Próféta volt, így

azt tudta mondani, amit az Atya parancsolt Neki. Ő azt mondta, "Az Atyám Bennem lakozik." Ez az amit Jézus a sátor-ház mondott, "az Atyám Bennem lakozik."

Istennek sok címnevei vannak: 'A mi Igazságunk', a 'Mi Békességünk', 'Örökké Jelenlévő', és 'Atya', 'Fiú', 'Szent Szellem'; Neki azonban csak egy emberi név lett adva, és ez Jézus.

Ne zavarjon össze bennünket az, hogy három tisztsége, v. háromszoros kinyilvánítása van Önmagáról. A földön Ő Próféta volt; a mennyben Ő a Pap; a földre visszatérve Ő a Királyok Királya. "Ő Aki Volt"—Ez Jézus, a Próféta. "Ő Aki Van"—Ez Ő, a Főpap, Aki közbenjárást végez—Akit meg lehet érinteni erőtelenségeink érzésével. "Aki Eljövendő"—Ez pedig az eljövendő Király. A földön Ő volt az Ige—a Próféta. Mózes azt mondta Róla, "Az Úr, a ti Istenetek hozzám hasonló Prófétát fog támasztani, és ha ők nem hallgatnak annak a Prófétának a szavára, akkor ki lesznek vágva a nép közül."

Figyeljük meg Jézuson ezt a tényezőt. A földön Ő Próféta volt, Bárány, és Fiú. Ez nem tette Őt hárommá. Ezek az Egyetlen Személy, Jézus kinyilvánításai, vagy szolgálatai voltak.

Az Írásnak van azonban egy nagyon kedvenc szakasza, amelyről a háromsságbán hívók úgy gondolják, hogy bizonyítja állításukat, mely szerint az Istenségben több, mint egy tényleges Személy lenne. Jelenések 5:6-8: "És láték a királyiszek és a négy lelkes állat között és a venek között egy Bárányt állani, mint egy megölöttet, hét szarva, és hét szeme vala, ami az Istennek hét Lelke, amely elküldetett az egész földre. És eljőve, és elvevé a könyvet a királyiszekben ülőnek jobbkezeből. És amikor elvevé a könyvet, a négy lelkes állat, és a huszonnégy Vén leborula a Bárány előtt, mindeniknél hárfák és aranypoharak lévén, jóillatokkal tele, amik a szentek imádságai." Valóban, ezek a versek elkülönítve, úgy látszik, hogy állításukat igazolja. De figyeltétek, hogy azt mondtan **ELKÜLÖNÍTVE**. Nézzétek meg azonban a Jelenések 4:2-3-at, és 9-11-et, "És azonnal elragadtatám Szellemben: és ímé egy királyiszek vala letéve a mennyben, és üle **VALAKI** a királyiszekben. És **AKI** üle, tekintetére nézve hasonló vala a jáspis és sárdius kőhöz; és a királyiszek körül szivárvány vala, látszatra smaragdhoz hasonló. És amikor a lelkes állatok dicsőséget, tisztességet és hálát adnak Annak, Aki a királyiszekben ül, Annak, Aki örökön örökké él, leesik a huszonnégy Vén Az előtt, Aki a királyiszekben ül, és imádja Azt, Aki örökön örökké él, és az ő koronáit a királyi szék elé teszi, mondván, Méltó Vagy Uram, hogy végy dicsőséget, és tisztességet és erőt; mert Te teremtettél mindent, és a Te akaratodért vannak és teremtettek." Gondosan figyeljétek meg, hogy a második versben ezt mondja, "**VALAKI**" (nem kettő, vagy három, hanem **EGY**) személy ült a trónon. A harmadik

versben azt mondja, “AKI” ült (NEM *akik*) hasonló vala a jáspis kőhöz. A kilencedik versben a lelkes állatok tisztességet adnak “ANNAK,” (nem *azoknak*). A tizedik versben a vének leborulnak “AZ” előtt (*egyesszám*). Méltó vagy “URAM” (nem *Uraim*), a tizenegyedik versben ezt mondja, és hogy ez a VALAKI a Trónon volt a “Teremtő”, Aki Jézus (János 1:3), Ő pedig az Ő-Szövetség Jehova- Szellem-Istene (I. Mózes 1:1)

Ne álljunk meg azonban itt. Olvassuk el a Jelenések 3:21-et, “Aki győz, megadom annak, hogy az Én Királyi Székembe üljön Velem, amint Én is győztem és ültem az Én Atyámmal az Ő Királyi Székében.” Olvassuk el a Zsidó 12:2-t is: “Nézvén Jézusra, a mi hitünk Szerzőjére és Bevégezőjére, Aki az Előtte lévő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.” Figyeljük meg, hogy Jézus Szavai szerint, Önmaga, Aki a Jelenések Könyvét írta, leült az Atyával EGYÜTT a Trónra. A Pál-ban lévő Szellem (Amely Krisztusnak a Szellem, mert ez a prófétálás Szellem, Amely által az Ige jön) azt mondja, hogy az Úr leült az Isten JOBB KEZE felől. Amikor azonban János odanézett, akkor csak “EGY”-et látott a trónon. És majd csak a Jelenések 5:6-8-nál látjuk, (és ez a Jelenések 4:2-3 után jön időrendben) hogy a “Bárány” elveszi a Könyvet “ŐTŐLE” Aki a trónon ül a Jel. 4:2-3, és Jel. 4:9-10 szerint. Mi az tehát? Ez az “EGY ISTEN” titka. Ő, (Jézus) Istentől jött ki, ki lett nyilvánítva testben, meghalt és újra feltámadt, majd visszatért az “Atya Kebelébe.” Ahogy János mondta, “Az egyszülött Fiú, Aki az Atya kebelében van, Ő jelentette ki Őt.” Ján. 1:18. Itt volt most az idő Isten számára (Messiás), hogy visszajöjjön Menyasszonyáért, és azután bemutatja (ismertté teszi) Önmagát Izraelnek. Így újra látjuk Istent előlépve, hogy fizikai kapcsolatba lépjen az emberrel, mint a “Dávid Fia, Királyok Királya, és Urak Ura, valamint a Pogány Menyasszony Vőlegénye.” Ez NEM “két” Isten, hanem egyszerűen EGY ISTEN, kinyilvánítva az Ő hatalmas három tisztségét és megnevezését.

Az emberek tudták, hogy Ő egy Próféta volt. Ismerték a Messiás jelét, amely csak a prófétán keresztül jöhetett. Ján. 1:45-51, “Filep pedig Bethsaidából, az András és Péter városából való volt. Találkozik Filep Nátánaellel, és monda néki: Aki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a Názareti Jézust, Józsefnek fiát. És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-e valami jó? Mondta néki Filep: Jer és lásd meg! Látá Jézus Nátánaelt Őhozzá menni, és monda Ő felőle: Imé egy igazán Izráelita, akiben hamisság nincsen. Mondta Néki Nátánael: Honnan ismersz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt hitt téged Filep, láttalak téged, amint a fügefá alatt voltál. Felele Nátánael és monda néki: Rabbi, Te Vagy az Isten Fia, Te vagy az Izráel Királya! Felele Jézus és

monda néki: Hogy azt mondám néked: Láttalak a fügefafa alatt, hiszel? Nagybakkat látsz majd ezeknél. És monda néki: Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az ember Fiára.” Az a képesség, mellyel az emberek szív-gondolatait fel tudta ismerni, az Isten választottait meggyőzte arról, hogy itt volt a Messiás, az Isten felkent Igéje. Zsidó 4:12, “Mert az Isten Igéje eleven, és ható, és élesebb minden kétélű kardnál, elhatol a léleknek és szellemnek, valamint az ízeknek és velőknek megoszlásáig, felismeri a szívek tartalmának gondolatait.” (King James szerint—Ford.)

Amikor az asszony a kútnál hallotta, hogy az Úr felismerte szívének gondolatait, kijelentette hogy próféta, és utalt rá, hogy a Messiást ezen nagy képesség által fogják ismerni. János 4:7-26: “Jöve egy samáriabeli asszony vizet meríteni; monda néki Jézus: Adj innom! (Az Ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek). Monda azért Néki a samáriai asszony: hogy kérhetsz inni zsidó létedre én tőlem, aki samáriai asszony vagyok? Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriakkal. Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy Ki az, Aki ezt mondja néked: Adj innom!; te kérted volna Őt, és adott volna néked élő vizet. Monda néki az asszony: Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: hol vennéd tehát az élő vizet? Avagy nagyobb vagy-e te a mi atyánknál, Jákóbnál, aki nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott Ő is, a fiai is és jószága is? Felele Jézus monda néki: Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik; Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne. Monda néki az asszony: Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jőjjek ide meríteni! Monda néki Jézus: Menj el hívd a férjedet, és jőjj ide! Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Monda néki Jézus: Jól mondád, hogy: nincs férjem; Mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad. Monda néki az asszony: Uram, látom, hogy te próféta vagy. A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádkozni kell. Monda néki Jézus: Asszony, hidd el nekem, hogy eljő az óra, amikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. Ti azt imádjátok, amit nem ismertek; mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az üdvösség a zsidók közül támadt. De eljő az óra, és az most vagyon, amikor az igazi imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádóiul. Az Isten Lélek: és akik Őt imádják, szükség hogy lélekben és igazságban imádják. Monda néki az asszony: Tudom, hogy Messiás jó (Aki Krisztusnak mondatik); mikor az eljő, megjelent nekünk mindent. Monda néki Jézus: Én vagyok az, Aki veled beszélek.”

A Jelenések 15:3-ban, "És ők énekelték Mózesnek, az Isten szolgájának énekét, és a BÁRÁNY énekét, mondván: Nagyok és csodálatosak a Te cselekedeteid Urunk, Mindenható Isten; igazságosak, és igazak a Te útjaid, Szentek Királya." Látjátok? A BÁRÁNY, a Főpap Aki tartja az Ő vérét, mint jóvátételt a kegyelem királyi székén bűneinkért, Ő a Mindenható Isten. Ez az Ő jelenlegi tisztsége. Ez az amit Ő tesz most, közbenjár az Ő vérével a mi bűneinkért. Egy napon azonban a Bárányból a Júda törzsének Oroszlánja lesz. Erővel, és dicsőséggel fog megjelenni, hogy átvegye Hatalmát és uralkodjon, mint Király. Ő ennek a földnek eljövendő Királya. Ez persze nem azt jelenti, hogy most nem lenne Király. Mert Ő a mi Királyunk, a Szentek Királya. Jelenleg ez egy szellemi Királyság. Nem ennek a világrendszernak része, mint ahogy mi sem ebből a világból valók vagyunk. Ez az oka, amiért más módon cselekszünk, mint a világ. A mi polgárságunk a mennyben van. Újjászületésünk világának Szellemét tükrözzük vissza, ahol Jézus a Király. Ezért nem viselnek asszonyaink férfiruházatot, vagy nem vágják le hajukat, és nem használják azokat a kozmetikumokat és egyebeket, melyeket a világ oly nagyon szeret. Ezért nem isznak, és dohányoznak férfiaiunk, és nem folytatják életüket bűnben. A mi uralmunk a bűnök feletti uralom és ez a bennünk lakozó Krisztus Szellemének ereje által van. A földön minden királyság le lesz rombolva, de a miénk megmarad.

Most mi az egy igaz Isten tisztségeiről és kinyilvánításairól beszéltünk, és szemléltük az Ő dicsőségét a Biblia tanulmányozása közben. Őt azonban nem lehet intellektuálisan megismerni. Őt a Kinyilatkoztatása által ismerjük; Szellemi kinyilatkoztatás által. Ugyanez az Egy, Akit test szerint Jézusnak ismerünk, visszament a tűzoszlopba. De Ő megígérte, hogy újra eljön, és népe között fog lakozni a Szellem által. Pünkösd napján pedig a tűzoszlop lejött, és tűznyelvekre oszlott mindegyikükön. Mit cselekedett Isten? Felosztotta Önmagát a gyülekezetben, odaadva Magából egy részt minden férfinak és asszonynak. Ő felosztotta Önmagát az Ő gyülekezetében, épp ahogy mondta hogy fogja. János 14:16-23, "És Én kérni fogom az Atyát, és Ő fog adni nektek egy másik Vigasztalót, hogy Ő veletek lakozzon örökké. Mégpedig az Igazság Szellemét: Akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja Őt, sem nem ismeri Őt: De ti ismeritek Őt, mert Ő veletek lakozik, és bennetek lesz. Nem hagylak benneteket vigasztalás nélkül, hanem eljövök hozzátok. Még egy kis idő, és a világ nem lát Engem többet, de ti láttok Engem, mert Én élek, és ti is élni fogtok. Azon a napon fogjátok tudni, hogy Én az Atyámban Vagyok, és ti Énbennem, és Én tibennetek. Aki megtartja a parancsolataimat, az szeret Engem: és aki szeret Engem, azt az Én Atyám is szeretni fogja, és Én is, és Kijelentem Magam annak. Júdás, nem az Iskáriótes, azt

mondta: Uram, hogy van az, hogy Te nekünk jelentet ki Magad, és nem a világnak? Jézus így válaszolt: Ha valaki szeret engem, az megtartja Szavaimat: és az Én Atyám is szeretni fogja azt, és mi öhozzá jövünk, és nála lakozunk.” Az Úr azt mondta, hogy kérni fogja az Atyát, Aki egy másik Vigasztalót küld, Aki velük volt (a tanítványokkal), de még NEM BENNÜK. Ez volt Krisztus. Azután a huszonharmadik versben Önmagáról, és az Atyáról beszélt, Ő mondta, MI elfogunk jönni. Ime tehát itt vagyunk: “A Szellem eljön, *Ugyanaz* a Szelleme Istennek, amely mint az Atya, és mint a Fiú lett kinyilvánítva, és még sokakban is ki lesz nyilvánítva” –EGY ISTEN, Aki Szellem.

Ezért nem jöhet senki, hogy azt mondhassa hogy a pápa a szent ember, vagy a püspök szent ember, vagy a pap. A SZÉNT EMBER Krisztus, a Szent Szellem bennünk. Hogy merészeli a hierarchia kijelenteni, hogy a laikusok nem mondhatnak semmit? Mindenkinék van valami mondanivalója. Mindenkinék van munkája, és szolgálata. A Szent Szellem eljött Pünkösdkor, és mindenki benn felosztotta Magát, hogy beteljesedjen az, amiről Krisztus mondta, “Azon a napon majd megtudjátok, hogy Én az Atyámban, és ti Énbennem, és Én tibennetek.” János 14:20.

A Nagy Vagyok, a Mindenható Isten eljött, mint Szellem, hogy betöltse az Ő igazi gyülekezetét. Neki joga van arra hogy oda menjen, ahova akar, és arra a személyre, akire Ő akar. Mi nem csinálunk magunk között holmi “szent embereket”, hanem az Úr egész igaz gyülekezete szent, a Szent Szellem jelenléte miatt. Ő, a Szent Szellem, Aki szent, és nem maga a gyülekezet.

Ez tehát a kinyilatkoztatás: Jézus Krisztus Isten. Az Ó-Szövetség Jehovája az Új-Szövetség Jézusa. Akármennyire próbálja valaki bizonyítani, hogy HÁROM Isten lenne, az nem megy. De ahhoz is a Szent Szellem által való kinyilatkoztatásra van szükség, hogy megértsük azt az igazságot, hogy Ő Egy. Kinyilatkoztatás kell, hogy láthassuk azt hogy az Ó-Szövetség Jehovája, az Új-Szövetség Jézusa. Sátán belopódzott a gyülekezetbe, és megvakította az embereket erre az igazságra. Miután pedig megvakultak erre, már nem sok idő kellett, hogy a Római Egyház megszűnt az Úr Jézus Krisztus Nevében keresztelni.

Bevallom, hogy a Szent Szellem kinyilatkoztatására valóban elengedhetetlenül szükség van, hogy láthassuk az Istenségről ezekben a napokban az igazságot, amikor annyira elterjedt a Szentírás elferdítése. De a diadalmas, győzelmes gyülekezet kinyilatkoztatásra lett építve, és így elvárhatjuk Istentől, hogy feltárja előttünk az Ő Igazságát. Mindenesetre a vízkeresztséggel kapcsolatban nincs szükségünk tényleges kinyilatkoztatásra. Ott van előttünk, szemtől szembe.

Lehetséges volna egy percre is, hogy az apostolok eltérjenek az Úr parancsolatától, hogy kereszteljenek az Atyának, a Fiúnak, és a Szent Szellemnek Nevében, és azután szándékos engedetlenségben találhatnánk őket? Ők tudták, hogy mi volt a Név, és az egész Szentírásban nincs egy hely, ahol más módon kereszteltek volna, mint az Úr Jézus Krisztus Nevében. Már egy átlagos értelemmel láthatjuk, hogy az Apostolok Cselekedetei a gyülekezetet írja le működése közben, és ha ők olyan módon kereszteltek, akkor az a megfelelő mód. Ha úgy gondoljátok, hogy ez erős, akkor mit szóltok a következőhöz? Mindenki, aki nem az Úr Jézus Krisztus Nevében lett megkeresztelve, annak újra kellett keresztelkedni.

Apostolok csel. 19:1-6, "Lőn pedig azonközben, míg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, eljárván a felsőbb tartományokat, Efézusba érkezék: és mikor némely tanítványokra talált, monda nékik: Vajon vettetek-é Szent Szellemet, minekutána hívökké lettetek? Azok pedig mondanak néki: Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha vagyon-é Szent Szellem. És monda nékik: Mire keresztelkedtetek meg tehát? Azok pedig mondanak: A János keresztségére. Monda pedig Pál: János megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy Aki Ő utána jövendő, abban higyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban. Mikor pedig ezt hallák, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak Nevére. És amikor Pál reájok vetette kezét, szálla a Szent Lélek ő reájok; és szólának vala nyelveken, és prófétálnak vala." Ime itt van. Ezek a jó emberek Efézusban hallottak az eljövendő Messiásról. János prédikálta Őt. Megvoltak keresztelve megtérésre, és néztek ELŐRE a Jézusba való hitért. Most azonban eljött az idő, hogy VISSZATEKINTSENENK Jézusra, és megkeresztelkedjenek a bűnök BOCSÁNATÁRA. Ideje volt venni a Szent Szellemet. Amikor pedig megkeresztelkedtek az Úr Jézus Krisztus Nevében, Pál rájuk vetette a kezét, és a Szent Szellem szállt rájuk.

Ó, azok a drága lelkek ott Efézusban nagyon kedves emberek voltak; és ha bárkinek joga volt valaha önmagát biztonságban érezni, azok ők voltak. Figyeljük meg milyen messzire eljutottak. Egészen az eljövendő Messiás elfogadásáig elmentek. Ők készen álltak az Urra. De nem látjátok, hogy mindezek ellenére megtévesztették Őt? Az Úr eljött, és elment. Nekik szükséges volt az Úr Jézus Krisztus Nevében bemerítkezni. Szükségük volt betöltekezni a Szent Szellemmel.

Ha megkeresztelkedtünk az Úr Jézus Krisztus Nevében, akkor Isten be fog tölteni bennünket az Ő Szellemével. Ez az Ige. Az Apostolok Cselekedete 19:6 a 2:38 beteljesülése volt, "Térjetek meg és keresztelkedjétek meg *mindnyájan* a Jézus Krisztusnak Nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Szellem ajándékát." Látjuk, hogy Pál a Szent Szellem által pontosan azt mondta, amit Péter mondott a Szent Szellem

által. És ami el lett mondva, azt NEM LEHET megváltoztatni. Ugyanannak kell maradni Pünkösdtől mindaddig, míg az utolsó választott be nem lett merítve. Gal. 1:8, “De akár mi, vagy egy angyal a mennyből más evangéliumot hirdet számotokra, mint amit mi hirdettünk nektek, legyen átkozott.”

Nos, néhányan ti az Egységi felekezetekből rosszul kereszteltek. Ti újjászületésre kereszteltek, mintha a vízbe való alámerítés megmentene. Az újjászületés nem víz által jön; az a Szellem munkája. Az az ember, aki a Szent Szellem által adta a parancsot, “Térjetek meg, és keresztelkedjete meg, az Úr Jézus Nevében,” nem azt mondta, hogy a víz újjászüli. Inkább azt mondta, hogy a víz csupán bizonyítéka a “jó lelkiismeret keresése Isten iránt.” Ez mind. I.Péter 3:21: “Ami minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség, ami nem a test szennyeinek lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által.” Én hiszem ezt.

Ha bárkinek az a hamis ötlete támad, hogy a történelem egyéb más vízkeresztséget bizonyíthat, és nem az Úr Jézus Krisztus Nevében, annak azt tanácsolnám, hogy olvassa el a történelmet, és lássa meg maga. A következőkben közöljük egy olyan Keresztelésnek a feljegyzését, amely Rómában történt Krisztus után 100-ban, és a TIME Magazin 1955. December 5-én közölte. “A diakónus felemelte a kezét, és Publius Decius belépett a keresztelő ajtón. Marcus Vasca a faárús derékigérő vízben állt a medencében. Mosolygott, miközben Publius belegázolt a medencébe, hogy mellé álljon. ‘Credis?’ kérdezte. ‘Credo’, válaszolta Publius. ‘Hiszem, hogy üdvösségem Jézustól, a Krisztustól jön, Akit Pontius pilátus alatt keresztre feszítettek. Én Vele meghaltam, hogy Vele Örökkevaló Életem legyen.’ Ezután erős karok támogatását érezte, amint hátra engedte magát a medencébe, és hallotta fülében Marcus hangját— ‘Bemerítelek téged az Úr Jézus Nevében’—amint a hideg víz bezárult felette.”

Egészen addig, amíg az Igazság el nem veszett (és nem tért vissza az utolsó korig—azaz Niceától a 20. század fordulójáig), az Úr Jézus Krisztus Nevében kereszteltek. Most azonban visszatért az Igazság. Sátán nem tarthatja vissza a kinyilatkoztatást, ha a Szellem adni akarja azt.

Igen, ha három Isten lenne, akkor egy Atyára, egy Fiúra, és egy Szent Szellemre keresztelhetnél teljes joggal. De A JÁNOSNAK ADOTT KINYILATKOZTATÁS szerint EGY ISTEN van, és az Ő Neve ÚR JÉZUS KRISZTUS, és EGY Istenre, és csak egyre keresztelünk. Ezért keresztelt Péter azon a módon Pünkösdkor. Hűnek kellett lennie a kinyilatkoztatáshoz, amely, “Tudja meg Izráel egész háza bizonyosan, hogy Isten UGYANEZT A JÉZUST, Akit ti megfeszítettetek, MIND ÚRRÁ ÉS KRISZTUSSÁ TETTE.” Ime Ő, “AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS.”

Ha Jézus 'MIND' Úr, és Krisztus, akkor Ő (Jézus), nem lehet más, mint "Atya, Fiú és Szent Szellem" EGY Személyben megjelenve a testben. Ő *NEM* "Isten három személyben, áldott háromság", hanem EGY ISTEN, EGY SZEMÉLY három fő címmel, és három tisztség nyilvánítja ki ezen címeket. Hallgassuk meg még egyszer. Ugyan ez a Jézus "MIND Úr, és Krisztus." Úr (Atya) és Krisztus (Szent Szellem), Ők Jézus, mert Ő (Jézus) MINDKETŐ (Úr és Krisztus).

Ha ez nem mutatja meg nekünk az Istenség igaz kinyilatkoztatását, akkor semmi nem fogja. Az Úr *NEM* egy másik; Krisztus *NEM* egy másik. Ez a Jézus az Úr Jézus Krisztus—EGY ISTEN.

Fülöp egy napon ezt mondta Jézusnak, "Uram, mutasd meg nekünk az Atyát és az elég nekünk." Jézus válszott, "Olyan régóta veletek Vagyok, és még nem ismertek? Aki Engem látott, az látta az Atyát, akkor miért mondod, hogy mutassam meg az Atyát? Én és az Atyám Egy Vagyunk." Egyszer idéztem ezt, és egy hölgy azt mondta, "Egy pillanat Branham Úr, ön és a felesége egyek."

Azt mondtam, "De nem úgy."

Azt mondta, "Tessék?"

Így azt mondtam neki, "Lát engem?"

Azt mondta, "Igen."

Azt mondtam, "Látja a feleségemet?"

Azt mondta, "Nem."

Azt mondtam erre, "Isten egysége más természetű, mert az Úr azt mondta, hogy mikor láttok Engem, látjátok az Atyát."

A próféta azt mondta, hogy estidőben világosság lesz. Az énekekben így van megírva:

"Estidőben világosság lesz,
A dicsőségbe vezető ösvényt bizonyosan
megtaláljuk,
A víziútban, amely a ma világossága,
Eltemetve Jézus drága Nevében.
Fiatalok és idősek, bánjátok meg összes
bűneiteket, A Szent Szellem bizonyosan be
fog lépni,
Az esti világosság eljött.
Tény, hogy Isten és Krisztus Egy."

Nem olyan régen beszélgettem egy zsidó rabbival. Azt mondta nekem, "Ti pogányok nem szeletelhetitek fel Isten három darabba, és nem adhatjátok oda azt egy zsidónak. Mi ettől többet tudunk."

Azt mondtam neki, "Éppen ez az Rabbi, mivel mi nem vágjuk fel Istent három darabra. Te hiszel a prófétáknak, igaz?"

Azt mondta, “Természetesen igen.”

“Hiszed az Ésaías 9:6-ot?”

“Igen.”

“Kiről beszélt a próféta?”

“A Messiásról.”

Azt mondtam, “Milyen kapcsolatban lesz a Messiás Istennel?”

Azt mondta, “Ő Isten lesz.”

Azt mondtam, “Igy van.” Ámen.

Nem teheted bele Istent három személybe, vagy három darabba. Nem mondhatod egy zsidónak, hogy van egy Atya, egy Fiú, meg egy Szent Szellem. Azonnal elmondja neked, hogy honnan ered ez az ötlet. A zsidók tudják, hogy ez a tanítás a Niceai Tanácstól ered. Nem is csoda, hogy úgy gúnyolnak bennünket, mint bálványimádókat.

Mi arról az Istenről beszélünk, Aki nem változik. A zsidók is ezt hiszik. De a gyülekezet átváltoztatta az ő változás nélküli Istenét EGY-ből HÁROMRA. De a világosság visszatér az esti dagálykor. *Milyen feltűnő, hogy ez az igazság akkor jött el, abban az órában amikor a zsidók térnek vissza Palesztinába.* Isten és Krisztus EGY. Ez a Jézus MIND ÚR, MIND PEDIG KRISZTUS.

Jánosnak meg volt a kijelentés, és JÉZUS volt a Kijelentés, és Ő így mutatta be Magát itt az Írásban—“ÉN VAGYOK Aki Volt, Aki Van, és Aki Eljövendő, a Mindenható. Ámen.”

Ha túl magas neked a kijelentés, akkor nézzél fel és keresd Istent, hogy megmutassa. Ez az egyetlen módja, hogy megérthessed. A kijelentésnek Istentől kell jönnie. Soha nem jön emberi, természetes képesség által, hanem a Szellem felruházása folytán. Emlékezetedbe véshted az Írást, és noha ez csodálatos, de mégsem helyettesít. Istentől kapott kijelentés kell hogy legyen. Az áll az Igében, hogy senki nem mondhatja, hogy Jézus a Krisztus, hanem csak a Szent Szellem által. Venned kell a Szent Szellemet, és azután, de csak azután adhatja neked a Szellem a kijelentést, hogy Jézus a Krisztus: Isten, a Felkent.

Senki nem tudja az Isten dolgait, hanem csak az Isten Szelleme, és az, akinek az Isten Szelleme kijelenti. A világon mindentől fontosabb nekünk Istentől kijelentést kérni. Elfogadtuk a Bibliát, elfogadtuk annak nagy igazságait, de a legtöbb ember számára nem valóságos, mivel a Szent Szellem kijelentése nincs ott. Az Ige nem lett megelevenítve. A Biblia azt mondja a II. Kor. 5:21-ben, hogy Isten igazsága lettünk a Jézus Krisztussal való egyesülésünk által. Megértettétek ezt? Azt mondja, hogy MI ISTENNEK AMAZ IGAZSÁGA

VAGYUNK az által, hogy KRISZTUSBAN vagyunk. Azt mondja, hogy Ő (Jézus) BÜNNÉ lett értünk. Nem azt mondja, hogy bűnös lett, hanem BŰN lett értünk azért, hogy az Úrral való egyesülésünk által Isten IGAZSÁGA legyünk. Ha elfogadjuk aényt (és el is kell), hogy az Úr szó szerint BÜNNÉ lett értünk az Ő helyettesítése által, akkor azt aényt is el kell fogadnunk, hogy mi az Úrral való egyesülésünk által Istennek AMAZ IGAZSÁGA lettünk. Az egyik visszaautasítása jelenti a másik visszaautasítását is. Az egyik elfogadása viszont a másik elfogadását is jelenti. Márpedig mi tudjuk, hogy a Biblia mondja ezt. Ez nem tagadható. Ennek kijelentése azonban hiányzik. Isten gyermekeinek többsége számára ez nem valóság. Ez csupán egy jó vers a Bibliában. De nekünk szükséges, hogy ÉLŐVE legyen számunkra. Ehhez azonban kijelentés kell.

Hadd említsek meg ezen a helyen valami olyat, ami egyszerre mehökkentő, de ugyanakkor segíteni is fog. Alig akad olyan Biblia-tanulmányozó, aki nem hiszi, hogy az Új Szövetség eredetileg görög nyelven íródott. Az összes nagy Biblia-tanulmányozó azt mondta, hogy Isten három nagy nemzetet adott a világ számára, három nagy közreműködéssel az Evangélium érdekében. Adta a Görögöket és általuk egy univerzális nyelvet. Adta nekünk a Zsidókat, akik adták nekünk az igaz vallást és Isten igaz ismeretét a Megváltó által. És Isten adta nekünk a rómaiakat, akik adtak nekünk egy egyesült birodalmat törvényekkel, és főutak rendszerével. Így tehát van nekünk igaz vallásunk, van egy nyelv, hogy sok ember számára kifejezzük, valamint kormányzat és utak, hogy terjesszük fizikailag. És történelmileg nézve ez pontosan megfelelőnek látszik. Napjaink görög tudósai pedig azt mondják, hogy a bibliai időszak görög nyelvvezete annyira tökéletes és pontos, hogy ha a görög tanulmányozó egy kifinomult és pontos nyelvtannal bír, akkor ő valóban pontosan megismerheti azt, amit az Új Szövetség tanít. Ez azonban nem csupán egy elmélet? Igaz ez? Nem úgy van tehát, hogy az egyik felekezethez tartozó híres görög tudós vitatkozik egy másik felekezethez tartozó görög tanulmányozóval, és, hogy az ő vitájuk azonos görög szóra és azonos nyelvtani szabályra vonatkozik? Természetesen erről van szó. Már a pergámumi korban közvetlenül a 325-ben lévő niceai Tanács előtt élt két nagy kutató, Arius és Athanasius, akik tanításbeli csatába bonyolódtak egy görög szó kapcsán. Annyira hevessé, és világméretűvé vált vitájuk, hogy történészek szerint a világ megoszlott egy "diphthong" miatt (két magánhangzó hangja egyetlen szótagban.) Ha tehát a görög annyira tökéletes és Istentől rendelt, akkor miért keletkeztek ilyen viták? Isten bizonyára nem várta el tőlünk, hogy ismerjük a görögöt? Manapság is vannak viták a göröggel. Vegyük például Dr. McCrossan könyvét, "Krisztus megbénult gyülekezete

átvilágítva” címmel. Ebben számtalan idézetet mutat be sok híres görög nyelvészről, és saját megelégedésére bebizonyítja, hogy a görög nyelvtan változatlan szabályai döntően igazolják a Biblia azon tanítását, hogy egy ember az újjászületést követően lesz Szent Szellemmel megkeresztelve. Azt is símán állítja, hogy az asszonyok átvehetik a szószerkeztet, mivel a “prófétálni” szó “prédikálni” jelent. De meggyőző-e más görög tudósokat is, akik ugyanolyan tehetségesek, mint ő? Soha. Csak annyit kell tennünk, hogy olvassuk el az ellentétes állásponton lévő kutatók véleményét, és hallgassuk meg az ő tanult idézeteiket.

Persze nem csupán az imént elmondottak igazak, de menjünk egy lépéssel tovább. Manapság vannak olyan kutatók is, akik azt állítják, hogy az eredeti kéziratok arám nyelven íródtak, amely Jézusnak, és korának nyelve is volt. Azt állítják, hogy az emberek nem görögül beszéltek és írtak, amint azt általában feltételezik. Tény, hogy történészeink megoszlanak ebben. Például Dr. Schonfield, egy ragyogó kutató tanulmányaiban saját meggyőződésére azt bizonyította, hogy az Új Szövetség egy olyan népnyelven lett írva, melyet a kor görögül beszélő emberei használtak. A rendelkezésére álló különböző dokumentumokra alapozva szép keretet épít fel hitéről. Más oldalról azonban van egy másik híres kutató, Dr. Lamsa, aki meg van győződve arról, hogy az Új Szövetség arám nyelven íródott, és nem más, mint a ragyogó történész Toynbee támassza alá állítását, mely szerint az arám, és NEM A GÖRÖG volt akkor a nép nyelve, így lehetségesnek látszik, hogy az Új Szövetség először arám nyelven lett írva.

Mielőtt azonban túlságosan belebonyolódnánk ebbe, olvassuk el a King James fordítást és Dr.Lamsa fordítását is. Örömről meglepő módon egyformának találjuk a szavakat, és így nincs különbség valójában sem tartalomban, sem tanításban. Még azt a következtetést is levonhatjuk, hogy Isten megengedte ezen újólag felfedezett kéziratoknak és a már ismert írások legfrissebb publikációinak elénk tárását azért, hogy bizonyítsa a már rendelkezésünkre álló anyag hitelességét. És noha úgy találjuk, hogy a fordítók csatáznak egymással, de az Írások nem.

Ilyen módon láthatjuk már, hogy nem alapozhatjuk értelmezésünket olyan nyelvkutatók mélységes ismeretére, akik azt a nyelvet vizsgálják, melyen a Biblia írva lett. De ha még mindig nem látod, mert elmédre fátyal lett borítva hagyomány által, akkor itt van egy utolsó illusztráció. Senki nem vonhatja kétségbe azt, hogy Krisztus után 33-ban az írástudók, farizeusok és nagy tudósok ismerték a nyelvtan pontos szabályait és azon szavak pontos jelentését, melyekben az Ó-Szövetség írva lett; mégis minden kiváló ismeretük ellenére elvették Isten megígért Igéjének kinyilatkoztatását, melyet a Fiúban nyilvánított ki. Ott volt kijelentve az I. Mózesről

Malakiásig, egész fejezetek Néki és Szolgálatának szentelve, és mégis leszámítva azon keveseket, akik a Szellem által meg lettek világítva, teljesen elvették Őt.

Most pedig olyan következtetésre jutunk, melyet már megtaláltunk az Igében. Bármennyire is hiszünk abban, hogy megpróbáljuk megtalálni a legrégebb és legjobb kéziratokat annak érdekében, hogy a lehetséges legkiválóbb feljegyzéseket kapjuk az Igéről, mégsem fogjuk megkapni annak igazi jelentését az Írások tanulmányozása, és összehasonlítása által, bármennyire is őszinték vagyunk. ISTENTŐL VALÓ KINYILATKOZTATÁSRA VAN SZÜKSÉG AHHOZ. EZ PONTOSAN AZ, AMIT PÁL MONDOT, “EZEKET PRÉDIKÁLJUK IS, NEM OLY BESZÉDEKKEL, MELYEKRE EMBERI BÖLCSESSÉG TANÍT, HANEM A MELYEKRE A SZENT LÉLEK TANÍT.” I. Kor. 2:15. Az igazi kijelentés az, amikor Isten értelmezi Saját Igéjét úgy, hogy betartja azt, amit megígért.

Senkit ne vezessenek félre az általam mondottak, és ne gondolják, hogy én nem hiszek az Ige pontosságában, amint az meg van írva. Én hiszem, hogy ez a Biblia pontos. Jézus teljességgel hitelesítette az Ó-Szövetséget, amikor itt volt a földön, és az pontosan úgy össze volt szerkesztve, mint az Új-Szövetségünk. Ne essünk tévedésbe ezzel kapcsolatban, nekünk ma meg van az Isten csalahatatlan Igéje, és senki ne merészkedjen elvenni belőle, vagy hozzáadni. De ugyanarra a Szellemre van szükségünk, Aki azt adta, hogy tanítsa azt nekünk.

Oh, hogy mennyire szükségünk van nekünk a Szellem által való kinyilatkoztatásra. Nincs szükségünk új Bibliára, sem új fordításra, noha némelyik nagyon jó, és én nem is vagyok ellenük, DE SZÜKSÉGÜNK VAN A SZELLEM KINYILATKOZTATÁSÁRA. És hála Istennek megkaphatjuk mindazt, amire szükségünk van, mert Isten ki akarja nyilatkoztatni számunkra Igéjét az Ó Szellem által.

Hadd kezdje Isten az Ó Szellem által adni nekünk a folyamatos életet adó és hatékony kinyilatkoztatást. Oh, ha a gyülekezet friss kinyilatkoztatást kaphatna és az által az élő Ige kinyilvánításává válna, nagyobb cselekedeteket tennénk és dicsőítenénk Istent, a mi Atyánkat a Mennyben.

FELOLDOZVA A BŰN ALÓL

Jel. 1:5, “Neki, Aki szeretett benünket, és megmosott bennünket bűneinktől az Ó Saját Vérében.” A “megmosott” szó ténylegesen “feloldozott”-at jelent—“Feloldozott bennünket bűneinktől az Ó Saját Vérében.” Hát nem csodálatos? De szellemi értelműek vagytok? Felfogtátok ezt? Ez az Ó SAJÁT Vére, Amely teljesen feloldozott bennünket

bűneinktől. Ez nem emberi vér volt. Az Isten vére. Péter Krisztus vérének nevezte. Pál az Úr vérének és Jézus vérének nevezte. Nem három személyé, hanem EGY személyé. Itt van újra a kinyilatkoztatás, EGY Isten. A mindenható Jehova Isten lejött és alkotott Magának egy testet a szűzi szülés által, majd lakozott benne, hogy az Isten vére legyen, amely megszabadít bennünket (teljesen feloldoz bennünket) bűneinktől, és szeplő nélkül Önmaga elé állít bennünket túláradó, nagy örömmel.

Szeretnétek egy Ó-Szövetségi mintaképet? Menjünk vissza az Éden Kertjébe. Amikor az első hírek felszálltak a dicsőségbe arról, hogy a fiú, Ádám elveszett, akkor Isten küldött egy angyalt? Küldött egy fiút? Küldött egy hozzánk hasonlót? Nem, hanem eljött ÖNMAGA, hogy az elveszett fiút megváltsa. Hallelujah! Isten nem bízta rá az Ó üdvösségének tervét másra. Ő csak Önmagában bízott. Isten testté lett, és közöttünk lakozott, valamint megváltott bennünket Önmagának. "Isten vére" által vagyunk megmentve. Az Örökkévaló Isten lakozott egy halandó testben azért, hogy elvegye a bűnt. Ő Báránná lett azért, hogy Vérént kiontsa, és belépjen azzal a kárpit mögé.

Gondoljuk meg. Mivel ez Isten vére, azért tökéletes vér; és ha pedig a tökéletes vér feloldoz bennünket a bűn erejétől, kötelekeitől, és bemocskolásától, akkor ez a feloldozás tökéletes, és teljes. Ennél fogva nincs kárhoztatás. "Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, Aki megigazít (igaznak nyilvánít bennünket). Ki az, aki kárhoztat? Krisztus az, Aki meghalt..." Róm. 8:33-34. Ime ez az, az Ő halála adta nekünk a vért. A vér feloldozott bennünket. Most már nincs kárhoztatás. Hogyan is lehetne? Nincs semmi kárhoztatni való, mert a vér feloldozott bennünket a bűntől. Szabadok, büntelenek vagyunk. Ne emberre figyelj, hanem figyelj az Igére. Szabad vagy a vér által.

Ne légy újra lekötözve tradíciók, hitvallások és szervezetek által. Ne légy félrevezetve olyanok által, akik tagadják az Ige erejét és tagadják, hogy Jézus megment, meggyógyít, betölt Szent Szellemmel és erővel. Isten szabad emberei vagytok, az Ő Saját vére által feloldozva. Ha hiteteket még mindig hitvallásokhoz és felekezetekhez szabjátok, akkor ez annak a bizonyítéka, hogy elveszítettétek hiteteket az Igében.

KIRÁLYOK ÉS PAPOK

Jel. 1:6, "És Ő tett minket királyokká és papokká Istennek és az Ő Atyjának; Őneki dicsőség és hatalom örökkön örökké! Ámen."

"Ő tett bennünket!" Óh, vannak bizonyos igazságok, melyeket szükséges hangsúlyoznunk. Ez az egyik közülük. Ő!

Ő TETT BENNÜNKET! Az üdvösség az Úr munkája. Az üdvösség az Úrtól van. Minden kegyelemből. Egy cél-ért váltott meg bennünket. Egy célért vett meg bennünket. Királyok vagyunk, szellemi királyok. Oh, mi királyok leszünk az Úrral a földön, amikor Ő a Trónján ül. De most szellemi királyok vagyunk és szellemi királyság fölött uralkodunk. A Róm. 5:17-ben mondja, “Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek.” És a Kol. 1:13-ban, “Aki megszabadított bennünket a sötétség hatalmából, és által vitt bennünket az Ő szerelmes Fiának országába (uralom).” Most, máris uralkodunk Krisztussal, hatalmunk van a bűn, a világ, a test és az ördög felett. Kimutatja az Ő dicséretét és dicsőségét; kimutatja ÖNMAGÁT, mert ez Krisztus bennünk, jókedvének hajlandósága és cselekedete. Igen, valóban, már most mennyei helyekre lettünk ültetve Krisztus Jézusban.

“És tett bennünket papokká.” Igen, papokká Öneki, bemutatva a megszentelt ajkak szellemi dicséretét. Életünket az Úrnak nyújtott édes felajánlásként töltve. Imádvá Őt Szellemben és Igazságban. Közbenjárva, és kérve. Papokként és királyokként a mi Istenünknek. Nem csoda, hogy a világ nem tetszik nekünk, és jó cselekedetekben buzgolkodó, különös nép vagyunk. Őbenne lettünk újrateremtve, hogy Atyánkhoz hasonló gyermekek legyünk.

AZ ELJÖVENDŐ ISTEN

Jel.1:7, “Ímé, Ő felhőkkel érkezik, és minden szem meglátja Őt, és azok is, akik átszegezték; és siratja Őt a Földnek minden nemzetsége. Úgy van, Ámen.”

Ő jön. Jézus jön. Az Isten jön. A Próféta jön. A Pap és Király jön. A MINDEN MINDENEK BEN jön. Bizony, Uram Jézus, jövel hamar. Ámen.

Ő jön. Felhőkben érkezik, a dicsőség felhőiben, amint Őt a Megdicsőülés Hegyén látták, és ruházata fénylett, amint Isten ereje beburkolta. És MINDEN szem meg fogja Őt látni. Ez viszont azt jeleneti, hogy ez nem az Elragadtatás. Ez az, amikor az Úr eljön, hogy átvegye az Ő jogos helyét, mint Világ Kormányzó. Ez az, amikor azok akik által szegezték Őt hitvallásaikkal, és felekezeti tanításaikkal, gyászolni fognak, és az összes nép sírni fog rettegésében Ő miatta, Aki az Ige.

Ez a Zakariás 12:9-14 kinyilatkoztatott története. Zakariás ezt kb. 2500 évvel ezelőtt prófétálta. Ennek beteljesedése küszöbön áll. Figyeljete! “És azon a napon lesz, hogy kész leszek elveszteni minden pogányt, akik Jeruzsálemre

támadnak. A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek Lelkét, és Reám tekintenek, Akit átszegeztek. . .” Akkor hát mikor tér vissza a zsidókhoz az Evangélium? Amikor a Pogányok napjainak vége. Az Evangélium készen áll a zsidókhoz való visszatérésre. Oh, bárcsak elmondhatnék nektek valamit amely éppen most a mi napjainkban készül történni. Ez a nagy dolog, amely készül történni, áthozza a Jelenések 11-et, és felemeli azt a két tanút, két prófétát, Mózeset és Illést, és visszafordítja az Evangéliumot a zsidókhoz. Mi készen állunk erre. Minden a maga rendje szerint van. Amint a zsidók a pogányokhoz vitték az üzenetet, éppen úgy fogják a pogányok vissza vinni a zsidókhoz, és eljön az Elragadtatás.

Most emlékezzünk arra, hogy mit olvastunk a Jelenésekben és Zakariásnál. Mindkettő közvetlenül a nyomorúság után jön. Az Elsőszülöttek Gyülekezete nem megy át a nyomorúságon. Mi ezt tudjuk. A Biblia tanítja ezt.

Azt mondja, hogy abban az időben Isten kiönti Szellemét az Izráel házára. Ez ugyanaz a Szellem, Amely a Pogányokra kiöntetett, az ő napjaikban. “És Reám tekintenek, Akit átszegeztek, és siratják Őt, amint siratják az Egyetlen Fiút, és keseregnek utána, amint keseregnek az Elsőszülött után. Azon a napon nagy siralom lesz Jeruzsálemben, amilyen volt a hadadrimmoni siralom a Megiddo völgyében. És sír a föld; nemzetségek és nemzetségek külön; Külön a Dávid házának nemzetsége, feleségeik is külön; Külön a Nátán házának nemzetsége, a feleségeik is külön. . .” és mindenki a házakban külön, amikor az Úr jön a dicsőség felhőiben a Második Eljövetelekor. Azok a zsidók, akik általszegezték, meg fogják Őt látni, amint a másik Íráshelynél mondja, “Hól kaptad azokat az ütéseket?” és Ő fogja mondani, “A barátaim házában.” Nem csak azoknak a zsidóknak lesz az keserves idő, akik visszautasították, mint Messiást, hanem azoknak a pogányok közül megmaradtaknak is, akik visszautasították Őt, mint ezeknek a napoknak a Megváltóját.

Sírás és jajgatás lesz. Az alvó szűzek jajgatni fognak. Ők azokat a gyülekezeteket jelképezik, amelyek visszautasították, hogy olajat vegyenek (a Szent Szellem szimbóluma) a lámpásaikba (a testet vagy az olaj tartóját jelképezik), amíg már túl késő lett. Nem arról volt szó, hogy ők nem lettek volna jó emberek. Ők szűzek voltak, és ez egy magas erkölcsi rendet jelez. Nekik azonban nem volt olaj a lámpásukban, és ezért ők ki lettek vetve oda, ahol jajgatás és fogagnak csikorgatása volt.

Ábrázoljuk mindezt a Mózes I. Könyvének 45. részéből, ahol József találkozik testvéreivel Egyiptomban és felfedi önmagát előttük. I. Moz.45:1-7, “És nem tartóztathatá magát tovább József mindazok előtt, akik körülötte állának és felkiálta: Vezessetek ki minden embert, mellőlem. És nem

marada senki nála, mikor megismerteté magát József az ő atyjafiaival. És hangos sírásra fakada, úgy hogy meghallák az Egyiptombeliek, és meghallá a Fáraó háznépe is. És monda József az ő atyjafiainak: Én vagyok József, él-e még az én atyám? És nem felelhetének néki az ő atyafiai, mert megrettentek vala tőle; Mondá azért József az ő atyjafiainak: Jőjjetek közelebb hozzám! És közelebb menének. Akkor monda: Én vagyok József, a ti testvéreitek, kit eladtatok vala Egyiptomban. És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; Mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten ti előttetek. Mert immár két esztendeje éhség van e földön, de még öt esztendő van hátra, melyben sem szántás, sem aratás nem lesz. Az Isten küldött el engem ti előttetek, hogy míveljem a ti megmaradásotokat a Földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.”

Hát nem csodálatosan megegyezik ez a Zakariás 12-vel? Ha a kettőt összeillesszük, akkor pontban helyessen megérthetjük.

Amikor József nagyon fiatal volt, akkor gyűlölték őt a testvérei. Miért gyűlölték őt? Azért, mert Szellemi vált. Ő kénytelen volt látni azokat a látomásokat, és álmodni álmokat, valamint megfejteti azokat. Ez benne volt. Ő nem tudott mást kimutatni, mint ami benne volt. Ezért, amikor testvérei gyűlölték őt, az ok nélkül volt. Ő azonban atyjának szerette volt. Apja egy próféta volt, és megértette. Ezek Krisztus tökéletes példázatát adják. Isten, az Atya szerette a Fiút, de a testvérek (írastudók, és farizeusok) gyűlölték Őt, mert meg tudta gyógyítani a betegeket, csodákat tett, előre megjelentette a jövőndőt, látomásokat látott és azokat megfejtette. Ez nem volt ok arra, hogy gyűlöljék, mégis gyűlölték, és mint József testvérei, úgy ők is gyűlölték Őt ok nélkül.

Emlékezzünk, hogy Jákóbnak azok a fiai milyen módon bántak Józseffel. Bedobták egy gödörbe. Elvették sokszínű kabátját, melyet apja adott neki, és vérbe mártották azért, hogy apja azt gondolja, hogy valamely állat ölte meg a fiút. Eladták őt rabszolgakereskedőknek, akik Egyiptomba vitték, és ott újra el lett adva egy főembernek. A főember felesége hamisan bebörtönözte őt, de bizonyos idő után az ő próféta adottsága a fáraó figyelmébe lett ajánlva, aki felemelte őt a fáraó jobbára olyan hatalommal, ahogy senki nem jöhetett a fáraó elé, hacsak nem jött József által.

Most pedig vizsgáljuk meg József életét, amíg Egyiptomban volt, mert itt látjuk őt úgy, mint Krisztus tökéletes példaképét. A főember házában hamisan vádolták, megbüntették és ok nélkül bebörtönözték épp úgy, mint Jézust. Ott a börtönben megfejtette a pohárnoknak, és a péknek az álmát, akik vele voltak a börtönben. A pohárnok vissza lett állítva az életbe, a másik azonban hálálra lett ítélve. Krisztus fogoly lett a kereszten, Istentől és emberektől elhagyatva. Mindkét

oldalánál egy rabló volt—az egyik meghalt szellemi értelemben, de a másiknak élet adatott. Figyeljük meg azt is, hogy amikor Jézus levétezt a keresztről, akkor fel lett emelve a Mennybe, és most ott ül a nagy Jehova Szellemének jobbánál; és senki nem jöhet Istenhez, csak Általa. EGY közbenjáró van Isten és az emberek között, és Ő minden, amire szükségünk van. Nincsenek Máriák, vagy szentek, csak Jézus.

Tovább folytatva ezzel a példaképpel, melyet Józsefben találunk, figyeljük meg, hogy mindaz amit Egyiptomban tett, jól ment. Első munkája a főemberrel jól ment. Még a börtön is áldásos volt. Amikor Jézus visszatér, akkor a sivatag virágozni fog, mint egy rózsa. Ő a "Boldogulás Fia." Amiképpen egyetlen kor sem virágzott úgy, mint József alatt, azonképpen egy olyan áldás ideje érkezik el erre a Földre, amilyent a világ soha nem ismert. Közülünk mindenki a saját fügefája alatt ülhet, nevetgethet, örvendezhet és örökké élhet az Úr jelenlétében. Az Ő jelenlétében teljes öröm van és az Ő jobbánál gyönyörűség örökre. Dicsőség Istennek.

Figyeljük meg továbbá, hogy valahová József ment, ott trombitát szálaltattak meg, hogy érkezését bejelentsék. Az emberek kiabálták, "Hajtsatok térdet József előtt!" Mindegy, hogy valaki mit csinált éppen, de ha a trombita megszólalt, akkor térdet kellett hajtania. Árulhatott éppen valamit az utcán, és éppen kinyújtotta kezét a pénzért, de meg kellett állnia térdet hajtani, amikor a trombita szólt. Ha az illető éppen egy előadóművész, vagy színész volt, tevékenységét be kellett fejeznie, térdét József előtt meg kellett hajtania, amikor jelenléte trombitaszóval ki lett hirdetve. És egy napon minden meg fog állni az időben, amikor Isten trombitája szólni fog, és a Krisztusban meghaltak feltámadnak, és örökké fényes, szép reggel fog hasadni. Akkor mindenkinek térdet hajtának, mert meg van írva, "Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékozza Néki oly Nevet, amely minden név fölött való; Hogy a Jézus Nevére *minden térd* meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére." Fil. 2:9-11

De figyeljünk meg egy másik dicsőséges kinyilatkoztatást Józsefnek ebben a példaképében. Mialatt József Egyiptomban tartózkodott, adatott neki egy pogány menyasszony, és általa kapott egy két fiúból, Efraimból és Manasséból álló családot. József kérte apját, hogy áldja meg a két fiút. Jákób elé helyezte őket úgy, hogy Manassé, az elsőszülött Jákób jobbánál, Efraim pedig a baljánál foglaljon helyet. Amint Jákób meg akarta áldani őket, keresztelte kezeit úgy, hogy jobb keze a fiatalabbra esett. József felkiáltott, "Ne úgy, apám, hiszen ez az elsőszülött a jobb kezed felől." Jákób azonban így szólt, "Isten tette keresztbe kezeimet." Itt láthatjuk példázatban, hogy az az áldás, amely az elsőszülötté volt (a zsidók), át lett

adva a fiatalabbnak (a pogányok) az Úr Jézus Keresztje által (keresztbe tett kezek.) Az áldás a kereszt által jön. Gal. 3:13–14, “Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk; mert meg van írva: Átkozott mindenki, aki a fán függ: Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígérését elnyerjük hit által.” Ábrahám áldása a kereszt által jött a Pogányokra. A zsidók visszautasították a keresztet, és ezért Jézus megkapta a Pogány menyasszonyt.

Térjünk most vissza József történetére, amint találkozik testvéreivel. Emlékezzünk, hogy nem az összes testvér jött el. József tudta ezt, és ragaszkodott hozzá, hogy mindegyik testvér jelenjen meg előtte, másképp nem fedhette fel önmagát előttük. Végül is elhozták a hiányzót, a kis Benjaminget. A kis Benjamin volt az, József teljes testvére, aki tűzre lobbantotta lelkét. Amikor pedig a mi Józsefünk, Jézus eljön ahhoz a néphez, akik megtartották Isten parancsolatait, és akik visszamentek Palesztinába, akkor Lelke tűzre fog lobbani. A kis Benjamin jelképezi a 144 ezer Izraelitát az egész földről, akik visszamentek Palesztinába az ő megváltásukért. Ott fognak állni készen arra, hogy fogadják az Urat, Akinek igaz ismerete örök Élet. Azt fogják mondani, “Ez a mi Istenünk, Akire vártunk.” Akkor meg fogják látni Őt, Akit átszegeztek. Rémülettel fognak kiáltani, “Honnak vannak ezek a csúnya sebek? Hogyan történt?” És ők sírni, jajveszékelni fognak, minden nemzetség külön, mindenki külön fájdalmas agóniában.

Hol lesz a Pogány Gyülekezet, mialatt Jézus megismerteti Magát testvéreivel? Emlékezzünk, hogy József menyasszonya a két gyermekkel a palotában voltak, mert József parancsolt, “Mindenkinek hagyjon magamra; vigyetek ki mindenkit előlem.” Így hát a Pogány menyasszony el lett relytve József palotájában. Hová fog menni a Pogány Gyülekezet az elragadtatásban? A palotába. A menyasszony elvételük a Földről. Elragadtatják a nagy nyomorúság elől, hogy találkozzon az Úrral a levegőben. Három és fél évig, mialatt Isten megtorló haragja ki van öntve, a Menyasszony a Bárány nagy Mennyeigzói Vacsoráján lesz. Azután az Úr vissza fog térni, menyasszonyát “Atyjának házában” hagyva, amíg megismerteti Önmagát testvéreivel. Éppen ebben az időben az antikrisztus szövetség, melyet a zsidók kötöttek Rómával, fel lesz bontva. Róma és szövetségesei ekkor elküldik csapataikat, hogy elpusztítsák az összes Istenfélőt, és Igéhez ragaszkodó zsidót. Amikor azonban felvonulnak a város ellen, hogy elpusztítsák, akkor megjelenik az égen az Ember Fiának jele, Aki hatalmas seregeivel jön, hogy elpusztítsa azokat, akik a Földet pusztítják. Miután visszaverte az ellenséget, Jézus jön, és bemutatja Magát a 144 ezernek. Szabadításának hatalmas

cselekedeteit látva, most megismerik erejét. Látva sebeit is, és tudva, hogy mindaddig a pillanatig visszautasították Őt, ezek arra készítetik őket, hogy a rémület fájdalmában sírjanak és féljenek épp úgy, amint azt régen élt testvéreik tették, amikor József előtt álltak, félve attól, hogy meg lesznek ölve. De amint József mondta, “Ne bánkódjatok. Minden rendben van. Isten mindenben benne volt. Azért tette, hogy életet tartson meg.” Éppen úgy fog Jézus békességet, és szeretetet szólni felénk.

Miért tagadták meg a zsidók Jézust? Isten mindenben benne volt. Ez volt az egyetlen módja, hogy a Pogány menyasszonyt kihozza. Azért halt meg a kereszten, hogy megtartsa a Pogány Gyülekezet életét.

Ez a 144 ezer nem a Menyasszonyban van. A Jel. 14:4-ben, ők szűzeknek hívatnak, és követik a Bárányt, ahová csak megy. Az a tény, hogy nem szennyezték be magukat asszonyokkal mutatja, hogy ők eunukok (heréltek) [Máte 19:12] Az eunukok a menyasszonyi szobák őrzői voltak. Ők kiszolgálók voltak. Figyeljük meg, hogy ők nem a trónon, hanem a trón előtt vannak. Nem, ők nem a Menyasszonyban vannak, de ott lesznek a dicsőséges milleniumi uralkodásban.

Ezután látjuk, hogy amikor Izráelnek ezek az utolsói csatlakoztak az Úr szeretetéhez, és az ellenség el lett pusztítva, akkor Isten el fogja készíteni az Ő szent hegyét, az Ő új Edenkertjét a menyasszony és a kiszolgálók számára, a Földön eltöltött ezer éves nászútra. Amint Ádám és Éva a kertben voltak, és nem töltötték be az ezer évet, most Jézus, a mi utolsó Ádámunk, és az Ő Évája (az Igaz Gyülekezet) be fogja tölteni Isten minden tervét.

Óh, hogy a Biblia miként ismétli magát. József és testvérei jelenete ismétlés előtt áll, mert Jézus jön hamar.

És miközben elhagyjuk József példázatát, van még egy dolog, amelyet figyelemtekbe szeretnék ajánlani ezzel a végidővel kapcsolatban. Idézzük fel, hogy amiképpen József testvérei előtt állt akkor, amikor Benjamin nem volt velük, akkor tolmácson keresztül beszélt velük, noha jól ismerte a zsidó nyelvet. Testvéreikhez egy másik nyelven szólt. Tudtátok azt, hogy az első Pogány Kor (az arany fej, a Babiloni Kor) egy falra nyelveken írt üzenettel járt le? Ez a jelenlegi Kor ugyanolyan módon jár le. A nyelvek bősége ezekben a napokban egy további bizonyítéka annak, hogy a Pogányok Ideje lejár, és Isten visszafordul Izráelhez.

Az Úr hamarosan jön. Az Alfa és Omega, a Próféta, Pap és Király, a Minden Mindenekben, a Seregek Ura hamarosan eljön. Bizony jövel Uram Jézus, az Egy és Egyedüli Igaz Isten, Jövel hamar!

MÁSODIK FEJEZET

A PÁTHMÓSI LÁTOMÁS

Jelenések 1:9-20

János Páthmós Szigetén

Jel. 1:9, “Én János, aki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és túréésében, a szigeten valék, amely Páthmósnak nevezetik, az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért.”

A Jézus Krisztus Személyének Kinyilatkoztatásáról adott látomások sorozatát János akkor kapta, amikor Páthmós szigetén száműzetését töltötte. Ez a kis sziget kb. ötven km-re fekszik Kis-Ázsia partjától az Égei Tengeren. Mivel sziklás és kígyóktól, gyíkoktól és skorpióktól elárasztott, ezért kevés kereskedelmi értékkel bírt, így a Római Birodalom büntető telepnek használta, ahová a legsúlyosabb bűnözőket, politikai foglyokat, stb. küldte.

Figyeljük meg, hogy János úgy nevezte meg magát a Keresztények felé, mint testvért a szenvedésben. Erre az időszakra esett, hogy a korai egyház nagy üldöztetésekben ment át. Nem csupán “mindenütt ellene szóltak” vallásuknak, hanem magukat az embereket is bebörtönözték, és megölték. János, sok más társához hasonlóan most rabságban szenvedett az Isten Igéje, és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért. Amikor fogságba zárták, hiába próbálták megölni úgy, hogy huszonnégy órán át olajban főzték. A feldühödött, és tehetetlen tisztviselők Páthmos szigetére száműzték, mint boszorkányt. Isten azonban vele volt, élete megtartatott, elhagyta a szigetet, és visszatért Efézusba, ahol tovább folytatta, mint pásztor, egészen halála idejéig.

A látomások, melyeket János kapott, két év időszakában adottak—Kr.u. 95-től 96-ig. Ezek az Igében lévő látomások közül a leginkább figyelemre méltóak. Az egész könyv szimbólumokban van kifejezve, és ezért sok kritika, és vita tárgyát képezi. Mindamelltt magán viseli az Isten pecsétjét. Ez teszi hitelessé, és rendkívül értékké mindazok számára, akik olvassák, vagy figyelnek szent lapjaira.

SZELLEMBEN AZ ÚRNAK NAPJÁN

Jel. 1:10, “Szellemben voltam (vagy Lélekben a Károli szerint) az Úrnak Napján és hallottam magam mögött egy nagy hangot, mint egy trombitáét.”

“Szellemben voltam.” Hát nem gyönyörű ez? Ó, én szeretem ezt. Ezeket a szavakat hívhatnánk így is, “A

Kereszténység élet egésze.” Ha Keresztényként szándékozunk élni, akkor az Ő Szellemében kell, hogy legyünk. János nem arról beszélt, hogy saját szellemében volt. Az nem hozta volna ezeket a látomásokat. Az Isten Szelleme kellett hozzá. Isten Szellemének kell velünk is lenni, másképp minden erőfeszítésünk hiábavaló. Pál mondta, “Imádkozom a Szellemben, énekelek a Szellemben, és élek a Szellemben.” Ha van valami jó, amely hozzám jön, annak a Szellem által kinyilatkoztatottnak kell lennie, az Ige által megerősítve, és azon eredmények által szemmel láthatóvá téve, amelyeket hoz. Olyan biztosan, ahogy Jánosnak szükséges volt a Szellemben lennie ahhoz, hogy ezeket a hatalmas kinyilatkoztatásokat megkapja frissen Jézustól, úgy nekünk is szükséges a Szellemben lennünk, hogy megértsük a kinyilatkoztatásokat, amelyeket Isten nekünk adott az Ő Igéjében, hogy azok által éljünk, mivel ez ugyanaz a Szellem.

Nézzük meg ezt ilyen módon. Nagyon is sokan olvassák a Bibliát, ahol ezt mondja az Ap.csel. 2:38-ban, “Térjete meg, és keresztteljedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak Nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Szellem ajándékát,” és csak úgy, tovább mennek. Nem látják. Ha látnák a Szellemben való bekerülés által, akkor tudnák, hogyha a Szent Szellemet akarják venni, ahhoz először szükséges megtérni, és megkeresztelkedni az Úr Jézus Nevében, és azután Isten már köteles betölteni az Ő Igéjét úgy, hogy betölti őket Szent Szellemmel. Ők soha nem mennek be az Úr Szellemébe, mert másképp pontosan az történné velük, amit az Ige mond. Imádkozzatok Istenhez az Ő Szelleme által való kinyilatkoztatásáért. Ez az első lépés. Menjete be a Szellemben.

Hadd használjak egy másik illusztrációt. Tegyük fel, hogy gyógyulásra van szükségetek. Mit mond az Ige? Persze mi ezt már számtalanszor olvastuk, de közben nem mentünk be a Szellemben. Kértük Istentől az Ő Szellemét azért, hogy ennek valóságos igazságára megtanítson bennünket? Mert ha igen, akkor hívtuk volna a véneket, megvallottuk volna bűneinket, megkentek volna, imádkoztak volna értünk, és ezzel kész is lenne. Esetleg nem jön rögtön, de az Ő Szellemében az már meg is történt. Nincs más fellebbezési bíróság. Isten be fogja teljesíteni az Ő Igéjét. Ő, nekünk szükséges bemenni a Szellemben, és aztán dolgok történni fognak. **NE MENJÜNK ÁT ELŐSZÖR A CSELEKEDETEKEN. MENJÜNK BE A SZELEMBE ÉS AZUTÁN MENJÜNK ÁT A CSELEKEDETEKEN, ÉS NÉZZÜK, AMIT ISTEN TENNI FOG.**

Megfigyeltétek már valaha, hogy a világ miként megy bele azon dolgok szellemébe, melyek a világban vannak? Mennek az ő labdajátékaikra, sporteseményeikre, és táncaikra. Ők belépnek annak szellemébe. Nem úgy ülnek ott, mint falra festett virágok, vagy mint régi elszáradt vesszők. Ők egyből belépnek a dolgok érzésébe és a dolgok részévé válnak. De, ó,

hogy mennyire gyűlölik a Keresztényeket azért, mert ők bemennek az Isten Igéjének Szellemébe. Bennünket ők fanatikusoknak és szent-hempergőknek neveznek. Semmi nincs, amit meg ne tennének annak érdekében, hogy gyűlöletüket, és nemtetszésüket kimutassák. Ti azonban ne vegyetek erről tudomást. Várhatjátok, tudva hogy honnan jön. Csak menjetek tovább és menjetek be az imádat Szellemébe.

A mi szellemünk tiszta. Friss. Valóságos. Józan és komoly, de mindazonáltal tele az Úr örömeivel. A Kereszténynek épp úgy kellene dűskálni és örömmel telve lenni az Úrban amiként a világ teszi, amikor ízlelgeti és gyönyörködik saját kedvteléseiben. Mind a Keresztény mind a világ, emberi lények; mindkettőnek érzései vannak. A különbség az, hogy a Keresztények szíve és érzései tisztán a Dicsőség Ura, és az Ő szeretete iránt lobog, míg a világ a testét elégíti ki.

Most itt azt mondja, hogy János Szellemben volt az Úr Napján.

Ó, hát igen, itt van egy olyan vers, amely valóban okoz egy kis nézeteltérést. Nem mintha szükséges lenne, vagy kellene, hogy okozzon, de néhányan egyszerűen nem látják, hogy az Ige valójában mit mond.

Először is találunk néhány nagyszerű embert, akik az Úr Napját a Szabbat Napjának hívják, és ez számukra a Szombat. Azután ott vannak mások, akik az Úr Napját Vasárnapnak hívják, amely a hét első napja. De hogyan lehetne egyik is, vagy akár a kettő összeadva is, amikor János a Szellemben volt, miközben kapta azokat a látomásokat két éven át. Ami ténylegesen történt, az az volt, hogy János el volt ragadva a Szellemben, és át lett vitetve az Úr Napjába, amely még majd eljövendő. A Biblia beszél az Úrnak Napjáról, amelynek a jövőben kell lennie, és János most látja annak a jövőbeni napnak a dolgait. Közben azonban, csakhogy értelmünket megnyugtassuk, állapítsuk meg pontosan, hogy mi is ez a Szabbat ma.

A Szabbat, ahogy ezt az Új Szövetségből tudjuk, NEM egy bizonyos napnak a megtartását jelenti. Egyáltalán semmilyen parancsolatunk nincs arra, hogy a Szombatot tartsuk meg a Szabbatnak, és arról sincs parancsolatunk, hogy a hét első napját tartsuk meg, amely a Vasárnap. Ime, itt van a Szabbatnak az igazsága, amely "nyugalmat" jelent. Zsid.4:8, "Mert hogyha Jézus [Józsué] nyugalmat adott nekik (vagy nyugalmi napot), akkor nem beszélt volna Ő azután egy másik napról. Annakokáért marad egy nyugalma (Szabbat megtartása) az Isten népének. Mert aki bement az ő nyugalmaiba, az megszűnt a saját cselekedeteitől, amiképpen Isten is megszűnt a Sajátjától." Hallottátok a kulcs-szakaszt a vers utolsó részében? "Isten megszűnt a Saját cselekedeteitől." Isten Izráelnek oda adta a hetedik napot az ő Szabbatjukra, az

Ő Saját munkájának emlékére, amely munka során az Úr teremtette a világot és mindazt ami benne van, és azután megállt teremteni. Megszűnt az Ő munkáit végezni. Pihent. Az nagyon jó volt, hogy Isten odaadta a Szabbat nyugalmat az embereknek, akik egy időben mind együtt voltak, és így mindnyájan meg tudtak tartani egy bizonyos napot. Manapság a fél világ világosban van, míg a másik fele sötétségben, így tehát egyáltalán nem működne. Ez azonban csak a természeti oldalról indokolja.

Nézzük meg, hogy mit tanít a Biblia erről a Szabbat nyugalomról. "Mert aki bement az ő nyugalomba." Ez a bemenés nem csupán bemenés, hanem bentmaradás is a nyugalomba. Ez egy 'örök nyugalom', amelynek a hetedik nap csupán jelképe. A 'hét' az beteljesedés. A 'Nyolc' újra az 'első' nap. Jézus feltámadása a hét első napján volt, és akkor adott nekünk örök életet és örök Szabbat-nyugalmat. Így láthatjuk, hogy Isten miért nem adhatott nekünk egy bármilyen bizonyos napot a hétből, mint Szabbatot (nyugalmat). Mi 'bementünk', és 'bent maradtunk' a mi nyugalomunkban, amit Izráel *nem* tudott megtenni, mivel az igazi valóságnak, amit mi élvezünk, nekik csak az árnyéka volt. Miért mennénk vissza az árnyékhoz, amikor nekünk most meg van a valóság?

Hogy miként kapjuk meg ezt a nyugalmat, vagy folyamatos Szabbatot, azt Jézus meghívásánál láthatjuk. Ő ezt mondta a Máté 11:28,29-ben, "Jőjjetek Hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelteketek, és Én nyugalmat adok nektek. Vegyétek föl magatokra az Én igámat, és tanuljátok meg Tőlem; . . . és nyugalmat (vagy a Szabbat megőrzését, nem egy nap, hanem örökkévaló élet, szabbat) találtok a ti lelkeiteknek." Nem számít, hogy mennyi ideig fáradoztatok bűneitek terhe alatt, akár tíz, harminc, vagy ötven évet, vagy többet, jőjjetek a ti fáradt, kimerült életetekkel, és meg fogjátok találni az Ő nyugalmat (az igaz Szabbatot). Jézus nyugalmat fog adni nektek.

Pontosan tehát mi az a nyugalom, amelyet Jézus adni fog? Ézs. 28:8-12, "Mert minden asztal telve undok okádással, úgy hogy hely sincs a nélkül. Kit fog az Úr tudományra tanítani? A tanítást elvél érteti meg? A tejtől elszakasztottakkal-é, és a csecstől elválasztottakkal-é? Mivel parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi: Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni e néphez. Ó, Aki ezt mondá nekik: Ez a nyugalom (Szabbat), hogy nyugtassátok meg a megfáradottat (vagy hogy tartsák meg az Úr Szabbatját); és ez a pihenés! És nem akarták hallani!" Ime pontosan itt van ez megpróbáltatva Ezsaiásnál. És kb. 700 évvel később beteljesedett Pünkösdkor, amikor ők mind betöltek a Szent Szellemmel pontosan úgy, ahogy az meg lett mondva. Ez az igazi Szabbat, amely

meg lett ígérve. Így azután amikor ők be lettek töltve a Szent Szellemmel, akkor megszűntek az ő világi cselekedeteiktől, világi tetteiktől, gonosz útjaiktól. A Szent Szellem gondjaiba vette életüket. Ők bementek a nyugalomba. Itt van a ti nyugalmatok. Ez a ti Szabbatotok. Ez nem egy nap, sem egy év, hanem az örökkévalóság, a Szent Szellemben való betöltés és áldás által. Ez az, hogy ti megszűntök, és Isten teszi. Ez Isten bennetek, Aki akar és végzi az Ő jókedve szerint.

Hadd tegyek még egy megjegyzést a Szombatistákról, akik azt állítják, hogy mi a hét rossz napján gyűlünk egybe, amikor Vasárnapnak, a hét első napján tartjuk összejövetelünket. Ime itt van az, amit Justin mondott a második században. "Vasárnap mindenki összejövetelt tart, akik városokban és falvakban laknak, és felolvasnak egy részt az apostolok megemlékezéseiből, és írásaiból mindaddig, amíg az idő megengedi. Amikor a felolvasás befejeződött, az elnök egy előadásban intéseket és buzdításokat ad azért, hogy azokat a nemes dolgokat utánozza. Ezek után mi mindnyájan felállunk közös imára. Az ima végén, amint leírtuk, kenyeret és bort tesznek eléink, majd hálaadás következik, amire a gyülekezet "Ámen"-nel válaszol. Azután a diakónusok kiosztják mindenkinek a részét, a távollévőknek pedig elviszik a házába. Azután pedig a gazdagok, és akik hajlandóak pénzbeni hozzájárulásukat adják szabad akaratuk szerint, ezt a gyűjtést az elnöknel helyezték el, aki ebből látja el az árvákat, özvegyeket, foglyokat, szükségben lévő idegeneket." Így láthatjuk, hogy azok akik azt állítják, hogy a korai gyülekezet folytatta a zsidó tradíciót, és így a hét utolsó napján gyűltek össze, hát ők nagyon tájékozatlanok abban, amit a történelem ténylegesen tanúsít, és ennél fogva nem méltóak a bizalomra.

Ó, bárcsak az Úrhoz jönnének az emberek és megtalálnák ezt a nyugalmat. Minden szívben van egy kiáltás ezután a nyugalom után, de a többség nem ismeri a választ. Így hát megpróbálják lecsillapítani ezt a kiáltást olyan vallásos elemekkel, mint bizonyos napok megtartása, vagy felekezeti hitvallásoknak, dogmáknak az elfogadása. Amikor azonban ezekkel kudarcot vallanak, akkor sokan megpróbálkoznak az ivással, mulatozással és mindenféle fizikai túllépéssel azt gondolván, hogy a világi örömök nyújthatnak valamilyen kielégülést. De az ilyenekben nincs nyugalom. Ők dohányoznak és tablettákat szednek, hogy idegeiket megnyugtassák. Földi adagokban azonban nincs nyugalom. Nekik Jézusra van szükségük. A mennyei gyógyszerre van szükségük, a Szellem nyugalomára.

Aztán a legtöbb közülük gyülekezetbe jár vasárnaponként. Ez jó, de nekik még ott sincs elképzelésük arról, hogy miként közeledjenek Istenhez és hogyan imádják Őt. Jézus azt mondta, hogy az igaz imádat Szellemben és igazságban van, János 4:24.

De milyen fajta imádatot kaphatunk egy olyan gyülekezetben, amely annyira keveset tud Istenről, hogy karácsonykor egy Mikulást, húsvétkor pedig tapsifüleseket tesz be? Honnan vették ezeket? A pogányoktól kapták és azután a gyülekezeti tanítás részévé tették. De ha valaki az Úrhoz fordul és betöltekezik a Szent Szellemmel, akkor megszűnik az ilyen dolgoktól. Lelkében nyugalom lesz. Elkezd valóban élni, és Istent szeretni és imádni.

Menjünk most vissza a mi Írásunkhoz. Mi tudjuk, hogy mi nem az Úr Napja. Ha az nem Szombat, vagy Vasárnap, akkor mi az? Nos, fejezzük ki a következő képpen. A ma az bizonyosan nem az Úrnak Napja. Ez embernek a napja. Ember tevékenysége, ember cselekedete, ember gyülekezete, az imádat emberi elképzelése, ember mindene, mert ez az ember világa (kozmos). DE AZ ÚRNAK NAPJA ELJÖN. Igen, eljön. Csupán arról van szó, hogy Jézus Krisztus Kinyilatkoztatásának ebben az idejében János felvétetett a Szellem által, és átvitetett a Szellem által arra a Nagy Napra, amely eljövendő. Az Úrnak Napja akkor van, amikor az emberek napjai véget érnek. E világ országaiból akkor a mi Istenünk országai lesznek. Az Úr napja akkor van, amikor az ítéletek esnek, és azután jön a millenium. Jelenleg a világ azt csinál a Keresztényekkel, amit akar. Mindenféle gonosz nevekkal illeti és kifigurázza őket. Jön azonban a nagy és nevezetes nap, amikor sírni és zokogni fognak, mert eljön a Bárány haraggal, hogy megítélje a világot. Ez az, amikor az igazaknak meg lesz a napjuk az Úrral, mert a gonoszok el fognak égni, és az igazak átsétálnak a gonoszok hamuján a milleniumba. Malakiás 4:3, "És széttapodjátok a gonoszokat, és porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon, amelyet Én szerzek, azt mondja a Seregeknek Ura."

A HANG AMELY OLYAN MINT EGY TROMBITÁÉ

Jel. 1:10 "...És hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét." János a Szellemben volt, és amikor benne volt, ő látta az Úr Jézus nagy, és csodálatos napját, és az Ő összes szent hatalmát. A jövő elkezdett kitárulni, mert Isten éppen tanítani akarta. János nem mondta, hogy az egy trombita volt. Az olyan volt, mint egy trombita. Na már most, amikor egy trombitát megfújnak, akkor ott van valami sürgőség. Ez olyan, mint a hírnök, a király küldöttje, amikor a néphez jön. Ő megfúj egy trombitát. Az egy sürgős hívás. Az emberek összegyűlnek, hogy figyeljenek. (Izráel mindig trombitaszóra volt összegyűjtve.) Valami fontos dolog következik. "Figyeljete erre." Tehát ennek a hangnak ugyanolyan sürgősségi felhívása volt, mint a trombitának. Tiszta és erős volt, valamint riasztó és ébresztő. Óh, bárcsak úgy hallanánk Isten hangját ma, mint egy trombitát, mert az az 'Evangélium

Trombitája', amely zengi a 'Prófécia Szavát' azért, hogy felhívja figyelmünket, és felkészítsen bennünket arra, ami a földre jön.

PARANCS AZ ÍRÁSRA

Jel. 1:11, "Amely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első, és az Utolsó; és: Amit látsz, írd meg könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van, Efézusban, Smirnában, Pergámumban, Thiatirában, Sárdisban, Filadelfiában és Laodiceában." Íme itt van. Az Első és az Utolsó, az Alfa és az Omega: ez MIND az. Az egy igaz Isten. Az Isten Hangja és Igéje. A valóság és az igazság közel van. Milyen nagyszerű dolog a Szellemben lenni. Ő, az Isten jelenlétében lenni, és hallani Tőle... "Amit látsz, írd le egy könyvbe, és küldd el a hét gyülekezetnek." Az a hang, amely Isten Igéjét az Éden Kertjében, és a Sinai Hegyen harsogta, és amely hang a Megdicsőülés Hegyén tökéletes dicsőségben szintén hallható volt, most mégegyszer felharsant, és ez alkalommal a hét gyülekezetnek szólt egy teljes, és végső kinyilatkoztatással Jézus Krisztusról.

"Írd le a látomásokat, János. Készíts azokról feljegyzést azoknak a koroknak, amelyek következnek, mert ezek olyan igaz próféciaik, amelyeknek be *KELL* teljesedniük. Írd le ezeket, és küldd ki, ismertesd őket."

János felismerte azt a hangot. Óh, ti fel fogjátok ismerni azt a hangot, amikor Ő szólít, ha az Övéi közül valók vagytok.

AZ ARANY LÁMPATARTÓK

Jel. 1:12, "Megfordulék, hogy lássam a szót, amely velem beszél; megfordulván pedig, láték hét arany gyertyatartót." János nem azt mondta, hogy azért fordult meg, hogy lássa azt, akinek a szavát hallotta, hanem megfordult, hogy lássa a szót. Óh, nekem ez tetszik. Ő megfordult, hogy lássa a szót. A szó és a személy egy és ugyanaz. Jézus az IGE. János 1:1-3, "Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. Ez kezdetben az Istennél vala. Minden Ő általa lett és Nála nélkül semmi sem lett, ami lett." Ha valaha is eljutsz oda, hogy valóban látod az Igét, akkor Jézust fogod látni.

Amikor János megfordult, akkor látta a hét arany gyertyatartót. Valójában azok állólámpák voltak. A 20. versnek megfelelően pedig azok a hét gyülekezet: "a hét gyertyatartó, amit láttál, azok a hét gyülekezet." Annak érdekében, hogy a gyülekezeteket képviseljék, aligha lehettek gyertyák. Hiszen egy gyertya csak egy ideig ég, és azután leég. Elhal. Nincs belőle semmi. Az állólámpák azonban egy olyan tartós tulajdonsággal rendelkeznek, amely a gyertyákban nem található meg.

Ha akartok egy csodálatos képet kapni a lámpáról, akkor olvassatok róla a Zakariás 4:1-6-ban, “Majd visszatérek az angyal, aki beszél vala velem, és felkölte engem, mint mikor valaki álmából költetik fel. És mondá nékem: Mi látsz te? És mondtam: Látok ímé egy merő arany gyertyatartót, tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és a hét csó a szövétnekekhez, amelyek a tetején vannak; És mellette két olajfa: az egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán. És felelék, és mondtam az angyalnak, aki beszél vala velem, mondván: Mik ezek, Uram? És felele az angyal, aki beszél vala velem, és mondá nékem: Hát nem tudod-e, mik ezek? És mondtam: Nem, Uram! És felele, és szóla nékem, mondván: Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az Én ‘Lelekemmel!’ Azt mondja a Seregeknek Ura.” Ímé, itt van egy másik lámpa tiszta aranyból. Ragyogva ég, mert bőven van benne olaj, amelyet a két olajfától kap, amelyek mindkét oldalán állnak. A két fa képviseli az Ó és az Új Szövetséget, és persze az olaj, a Szent Szellemet jelképezi, Aki egyedül adhatja meg az Isten világosságát az embereknek. Az angyal, aki Zakariáshoz beszélt, annyit mondott valójában, mint, “ez, amit látsz, azt jelenti, hogy a gyülekezet semmit nem tud véghez vinni a saját hatalmával, és erejével, hanem csak a Szent Szellem által.”

Most vizsgáljuk meg ezt az állólámpát. Figyeljétek meg, hogy van neki egy nagy edénye, vagy tartálya, amely a központjában van hét karnak, amelyek belőle ágaznak ki. Ez az edény meg van töltve olivaolajjal, amely átfolyik azon a hét lámpabélen, amelyek a hét karban vannak elhelyezve. Ez *ugyanaz* az olaj, amely a hét csó végén ég és világosságot ad. Ez a világosság soha nem aludt ki. A papok folyamatosan öntötték az olajat a tartályba.

A lámpát egy speciális módon gyújtották meg. Először, a pap tüzet vett a szent oltárról, amelyet eredetileg Isten tüze gyújtott meg. Először is ő azt a lámpát gyújtotta meg, amely az edény tetején volt. Ezután ő az első lámpa lángjával gyújtotta a második lámpát. A harmadik lámpa a második lámpa tüzetől kapta a tüzet, és ugyanúgy a negyedik a harmadiktól, és így tovább mindaddig, míg mind a hét lámpa nem égett. Ez a szent tűz az oltártól, amint lámpától lámpára haladt, egy csodálatos jelképe a Szent Szellemnek a Hét Gyülekezeti Korban. Pünkösöd eredeti kiöntése (amely kiöntés közvetlenül a Kegyelem Székén ülő Jézustól jött) felruházza az Ő Gyülekezetét mind a hét koron át, és tökéletesen bemutatja, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, és ma, és mindörökké, az Ő lényegében, és útjaiban soha meg nem változó Isten.

A János 15-ben Jézus azt mondta, “Én Vagyok a Szőlőtő, és ti vagytok az ágak.” Ő a fő Szőlőtő, amely az eredeti gyökérből jön ki, az eredeti magból, amelyben az élet van. Na már most, a

szőlőtő nem hoz gyümölcsöt, hanem a szőlővesszők. Figyeljétek meg ezt: Vehettek egy citrusfát, mint egy narancsfát, és beolthattok abba egy grape-fruit-ágat, citromágot, tangelóágot és más efféléket, és mindazok az ágak nőni fognak. Azok a beoltott ágak azonban nem fognak narancsot teremni. Nem uram. A citromág citromot fog teremni, a grapefruit-ág grapefruitot fog teremni és így tovább. Pedig azok az ágak a fában lévő életből fognak fejlődni. Ha azonban az eredeti fa saját maga egy másik ágat fog hajtani, akkor az egy narancság lesz, és narancsot fog teremni. Miért? Azért, mert az ágban lévő élet és a törzsben lévő élet azonos, míg ez a beoltott ágaknál nem így volt. Azoknak a beoltott ágaknak egy más fajta életből volt az eredetük, egy másik fától, más gyökérből, másik magból. Óh, ők minden további nélkül gyümölcsöket fognak teremni, de nem fognak narancsot teremni. Nem tudnak, mert nem az eredetiből vannak.

Ez az, ahogy a gyülekezet van. A szőlőtő meg lett metszve, és az ágak be lettek oltva. Beoltottak Baptista ágakat, Metodista ágakat, Presbiteriánus ágakat, Pünkösdi ágakat. És azok az ágak teremnek Baptista, Metodista, Pünkösdi és Presbiteriánus gyümölcsöket. (Felekezeti magok, amelyekből ők a gyümölcsöket termik.) Ha azonban a szőlőtő valaha is egy másik ágat hajt, akkor az az ág pontosan olyan lesz, mint maga a szőlőtő. Ugyanolyan fajta ág lesz, mint amilyen Pünkösdkor termett. Nyelveken fog szólni, profétálni fog, és benne lesz a feltámadott Jézus Krisztus ereje, és jelei. Miért? Azért, mert magának a szőlőtőnek a természetes erőforrásaiból fejlődik. Látjátok, az nem beoltva lett a szőlőtőbe; az benne SZÜLETETT, a szőlőtőbe. Amikor azok a másik vesszők bele lettek oltva, akkor az egész, amit tenni tudtak az volt, hogy saját gyümölcsöket teremjék, mivel nem abból a szőlőtőből születtek. Ők nem ismerik az eredeti életet, sem az eredeti gyümölcsöt. Nem ismerhetik, mert nem attól születtek. Ha azonban attól születtek volna, akkor ugyanaz az élet, amely az eredeti szárbán (Jézusban) volt, átment volna rajtuk és megnyilvánult volna általuk. János 14:12, "Bizony, bizony mondom néktek, aki hisz Énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket Én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert Én az Én Atyámhoz megyek."

Felekezetek, amelyek ember által vannak igazgatva, nem születhetnek Istentől; mert a Szellem az, és NEM EMBER, Aki életet ad.

Milyen fellelkesítő arra a hét lámpára gondolni, amelyek életet és világosságot szívnak a fő edény erőforrásából, mivel kanócaik bele vannak mártva. Minden gyülekezeti kor hírnöke itt ábrázolva van. Élete tűzben van a Szent Szellemmel. Kanóca (élete) be van merítve Krisztusba. Azon a kanócon át magának Krisztusnak az életét szívja, és azáltal világosságot

ad ki a gyülekezetnek. Milyen fajta világosságot ad? Ugyanazt a világosságot, amely az első lámpában volt. És végig minden koron át, az utolsó napok hírnökének jelenvaló idejéig ugyanaz az élet, és ugyanaz a világosság nyilvánul meg egy élet által, amely el van rejtve Krisztussal Istenben.

Nem csupán a hírnökről beszélhetünk így, hanem minden igazi hívő is drámaian meg van itt rajzolva. Ők mindannyian ugyanabból az erőforrásból táplálkoznak. Mindannyian ugyanabba az edénybe lettek belemártva. Saját maguk számára meghaltak és életük el van rejtve Krisztussal Istenben. Ők be vannak pecsételve a Szent Szellem által. Efézus 4:30, "És ne szomorítsátok meg az Istennek Szent Szellemét, amellyel el vagytok pecsételve a megváltás napjára." Senki nem ragadhatja ki őket az Úr kezéből. Az ő életüket nem lehet megbabrálni. A látható élet ég, fénylik, világosságot, és a Szent Szellem megnyilvánulásait adja. A első, láthatatlan élet Istenben van elrejtve, és az Úr Igéje által van táplálva. Sátán nem érintheti őket. Még a halál sem érintheti őket, mert a halál elveszítette fullánkját; a sír elvesztette győzelmét. Hála legyen Istennek, mert az ő győzelmük az Úr Jézus Krisztusban, és Ő általa van. Ámen és ámen.

TÖBBÉ NEM A PAP

Jel. 1:13, "És a hét gyertyatartó között hasonlót az Ember Fiához, bokáig erő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve."

Itt áll Ő, Aki hasonló az Embernek Fiához. Amint a drágakő a gyűrűre való felerősítés által van ékesítve, úgy van Ő megdicsőítve a gyülekezetek közepette. Ez az Úr Napja; mert János nem úgy látja Őt ott állni, mint egy papot, hanem mint az eljövendő Bírót. Az arany öv többé már nem a dereka körül van, ahol a papnak kell viselnie, amikor Istennek szolgál a Legszentebb Helyen, hanem most már a vállai körül van, mivel Ő most már nem a pap, hanem a BIRÓ. Most teljesedett be a János 5:22, "Mert az Atya nem ítél senkit, hanem átadott minden ítéletet a Fiúnak." Szolgálatát át lett adva. Vége a papságnak. A prófécia napjai befejeződtek. Ő ott áll felöltözve, mint a BIRÓ.

SZEMÉLYÉNEK HÉTSZERES DICSŐSÉGE

Jel. 1:14-16, "Az Ő feje pedig, és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng. És lábai hasonlóak valának az izzó fényű érchez, mintha kemencében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása. Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jó vala ki; és az Ő orcája, mint a nap, amikor fénylik az ő erejében."

Milyen mélyreható és megihlető volt Jézus megjelenése János számára, aki száműzetésben volt az Isten Igéje miatt, és íme, az ÉLŐ IGE most ott áll előtte. Milyen egy megvilágító látomás, hiszen minden ábrázoló tulajdonságnak van egy jelentősége. Micsoda kinyilatkoztatás ez, az Ő dicsőséges Lényéről.

1. *Haja Fehér, mint a Hó*

János először veszi észre, és említi az Ő hajának fehérségét. Fehér volt, és fényes, mint a hó. Ez nem az Ő kora miatt volt. Oh, nem. A briliánsan fehér haj nem a korát jelzi, hanem a tapasztalatát, érettségét és bölcsességét. Az Örökkévaló Személy nem öregszik. Istennek mi az idő? Az idő keveset jelent Istennek, de a bölcsesség sokat. Ez olyan, mint amikor Salamon Istentől bölcsességet kért, hogy Izráel népét *ítélni* tudja. Most Ő jön, a föld Bírója. Ő bölcsességgel lesz megkoronázva. Ez az, amit a fehér és ragyogó haj jelez. Nézzétek meg ezt a Dán. 7:9-14-ben, “Nézém, míg királyi székek tétetének, és az Öreg Korú leüle, ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, Ennek kerekéi égő tűz; Tűzfolyam foly és jó vala ki az Ő színe felől; ezerszer ezren szolgálának Néki, és tízezerszer tízezen állának előtte; ítélok ülének le, és könyvek nyittatának meg. Nézém akkor a nagyzó beszédek hangja miatt, amelyeket a szarv szóla; nézém, míg megöleték az az állat, és az ő teste elvesze, és tűzbe vetteték megégetésre. A többi állatoktól is elvételék az ő hatalmok; de ideig-óráig tartó élet adaték nékik. Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben, mint valami Emberfia jőve; és méne az Öreg Korúhoz, és eleibe vivék Őt. És ada Néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv Néki szolgálá; az Ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az Ő országa meg nem rontatik.” Íme itt van. Dániel látta Őt a fehér hajjal. Ő volt a Bíró, Aki kinyitotta a könyveket és azokból ítelt. Dániel látta Őt jönni felhőkben. Ez pontosan az, amit János látott. Mindketten látták Őt, pontosan ugyanúgy. Ők látták a Bírót, az Ő bírói övével a vállai körül, amint ott áll tisztán, és szentül, tele bölcsességgel, és teljes mértékben képesítve arra, hogy igazságban megítélje a világot. Hallelujah.

Még a világ is megérti ezt a jelképet, mert a régi időkben amikor a bíró megjelent, és összehívta a törvényszéket, akkor fehér parókát, és egy hosszú palástot vett fel, melyek az ő teljes felhatalmazását jelentették (fejtől lábíg érő palást) arra, hogy igazságot szolgáltatson.

2. *Szeméi mint a Tűz*

Gondoljátok el. Azok a szemek, amelyek a bánatnak és sajnálatnak könnyeitől egykor el voltak homályosodva. Azok a szemek, melyek szánsalomtól sírtak a Lázár sírjánál. Azok a

szemek, amelyek nem látták azoknak a gyilkosoknak a gonoszságát, akik Őt a keresztre akasztották, hanem fájdalmasan felkiáltott, "Atyám, bocsáss meg nekik." Most azok a szemek egy tűznek lángjai, a Bírónak a szemei, Aki meg fog fizetni azoknak, akik visszautasították Őt.

Minden emberi érzelem közül, amelyeket Ő kinyilvánított akkor, amikor az Embernek Fiaiként megjelent, a legmélyebb az volt, hogy gyakran sírt. Mégis azonban a sírás, és a bánat mögött Ő még Isten volt.

Ugyanazok a szemek látomásokat láttak. Mélyen beletekintettek az emberek szívébe, és olvasták az ő gondolataikat, és ismerték az összes különböző útjaikat. Halandó szemekből lángolya Isten volt, Aki kiáltott azokhoz, akik nem ismerték meg Őt annak, Aki Ő volt: "...Ha nem hiszitek, hogy Én Vagyok Ő, akkor meghaltok a bűneitekben." János 8:24. "Ha nem cselekszem az Atyámnak cselekedeteit, akkor ne higgyetek Nekem. De ha cselekszem (az Atyám cselekedeteit), noha nem hisztek Nekem, higgyetek legalább a cselekedeteknek..." János 10:37,38. Mint Jeremiás régen, Ő is síró próféta volt, mert az emberek nem fogadták az Isten Igéjét, és félredobták a kinyilatkoztatást.

A Bírónak azok a tüzes, és lángoló szemei most is feljegyzik minden test életét. Ide-oda befutják az egész földet, és semmi nincs, amit Ő ne tudna. Ismeri a szívek vágyait, és hogy ki mit szándékozik tenni. Semmi nincs elrejtve, ami nem lesz kijelentve, mert mindenek meztelenek Őelőtte, Akivel nekünk dolgunk van. Gondoljátok meg, Ő éppen most is tudja, hogy mit gondoltok.

Igen, ott áll Ő, mint Bíró, lángoló szemekkel, hogy kiszabja az ítéletet. A kegyelem napja elmúlt. Óh, bárcsak bűnbánatra jutnának az emberek, és igazságban keresnék az Úr orcáját, amíg még van idő. Bárcsak az Úr kebelét tennék párnájukká, mielőtt még a világ tűzben felbomlana.

3. *Az Érc lábak.*

"És lábai hasonlóak valának az izzó fényű érchez, mintha kemencében tüzesedtek volna meg." A rézércre a figyelemre méltó keménység jellemző. Semmi olyan ismert anyag nincs, amelynek hozzáadásával edzeni lehetne. Ez az érc azonban amely az Úr lábát jellemzi, még inkább figyelemre méltó, mivel kiállta a tüzes kemence próbáját, egy olyan próbát, amelyen senki más nem ment át. És ez pontosan így van. Mert az érc Isten Ítéletét jelzi: egy ítéletet, amelyet Isten elrendelt, és végrehajtott. János 3:14-19, "És amiképen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképpen kell az Ember Fiának felemeltetnie: Hogy valaki hiszen Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el

ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ Általa. Aki hiszen Őbenne, el nem kárhozik; aki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának Nevében. Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának.” IV.Mózes 21:8,9: “És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tüzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon. Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltűzé azt póznára. És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada.” Izráel vétkezett. A bűnt meg kellett ítélni. Ezért Isten megparancsolta Mózesnek, hogy helyezzen el egy rézkígyót egy póznára, és az, aki ránézett, az megszabadult a bűn büntetése alól.

A póznán lévő rézkígyó bűnt jelképezett az Éden Kertjéből, ahol a Kígyó Évát elcsábította, és bűnre készítette. A réz ítéletről beszél, amint az a rézoltárban látható, ahol a bűn büntetése az oltáron lévő áldozatban lett kitöltve. Amikor Isten megítélte Izráelt a bűneiért Illés napjaiban, akkor visszatartotta az esőt és a tüzes égbolt olyanná lett, mint a réz. Ebben az ábrázolásban látjuk, hogy a póznán lévő kígyó a már megítélt bűnt érzékelteti, mert rézből készült, amely mutatja az Isten ítéletét, amely már rászállt a bűnre. Azután, ha bárki felnézett a póznára helyezett kígyóra, elfogadta annak jelentőségét, az meggyógyult, mert ez volt az Úr munkája, vagy szabadítása.

A póznán lévő kígyó annak a jelképe, aminek Jézus a földre jött, hogy elvégezze. Ő testté lett azért, hogy Magára vegye az Isten ítéleteit a bűn miatt. Az áldozati oltár alapja tiszta réz volt, és az jelképezte a világ fundamentumának megalapítása előtt megölt Bárányt. Az ítélet már akkor Rászállt, amikor még nem voltak bűnösök. Mivel az üdvösség (szabadítás) teljességgel az Úrtól van, így Ő egyedül taposta az Isten tüzes haragjának a borsajtóját. Palástja karmazsinvörösre volt festve a Saját vérével. Isten igaz ítéletének, és haragjának tüzes kemencéje volt az Ő része. Ő az igaz szenvedett az igazságtalanokért. “Méltó Vagy, Ó Isten Báránya, mert Te megváltottál bennünket a Saját véred által.” Ő megsebesítettett vétkeinkért, és megrontatott gonoszságainkért, a békességünk büntetése Rajta volt, és az Ő sebeivel gyógyultunk meg. Az Úr Órá helyezte mindnyájunk gonoszságait. Úgy szenvedett, ahogy soha senki nem szenvedett. Még a keresztnél előtt nagy vércseppeket hullajtott Testéből, mint verítéket, amint az előtte álló nagy megpróbáltatás feletti halálfélelme által a vére különvált az Ő

ereiben. Lukács 22:44, “És haláltusában lévén, buzgóságosabban imádkozott; és az Ő veritéke olyan vala, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullanak.”

De egy napon azok a rézlábak a földön fognak állni. És Ő lesz az egész föld Bírāja, és jogossággal, tökéletességgel fogja megítélni az emberiséget. És azt az ítéletet nem lehet lesz kikerülni. Azt az igazságszolgáltatást nem lehet elferdíteni. Annak nem lesz változtatása. Az, aki igazságtalan, az igazságtalan marad; aki tisztátalan, az tisztátalan marad. A Változatlan Isten nem fog akkor megváltozni, mert soha nem is változott, és soha nem is fog. Azok a rézlábak meg fogják taposni az ellenséget. Elpusztítják az antikrisztust, a fenevadat, annak képét, és mindazt, ami gonosz az Ő szemében. Ő le fogja rombolni azokat az egyházi rendszereket, amelyek csak azért vették az Ő Nevét, hogy megrontsák annak ragyogását, és az antikrisztussal együtt meg fogja őket taposni. Az összes gonosz, ateista, szabadgondolkodó, modernista, liberális, ők mind ott lesznek. A halál, pokol, és a sír mind ott lesznek. Igen, ott. Mert amikor Ő eljön, a könyvek kinyitvának. Ez az, amikor már a langyos gyülekezet és az öt balga szűzek is meg fognak jelenni. Az Ő el fogja választani a juhokat a kecskéktől. Amikor Ő eljön, akkor át fogja venni az országot, mert az az Ővé, és Ővele lesznek ezerszer tíezren, az Ő Menyasszonya, akik jönnek, hogy szolgáljanak Neki. Dicsőség! Óh, ez most, vagy soha. Térjete meg, amíg nem túl késő. Ébredjete fel a halottak közül és keressétek Istent, hogy betöltsön Szellemével mert másképp eltévesztitek az örök életet. Tegyétek ezt most, amíg még van idő.

4. *Hangja olyan Volt, mint Sok Vizek Zúgása.*

Mármost, mit jelképeznek a vizek? Hallgassátok ezt meg a Jel. 17:15-ben, “...a vizek, amiket láttál, ...emberek azok, és sokaságok, nemzetek, és nyelvek.” Az Ő hangja olyan volt, mint a sokaság zúgása, amikor beszélnek. Mi ez? Ez az ítélet. Mert ez annak a tanúskodó sokaságnak a hangja, amely a Szent Szellem által a korokon át bizonyosságot tett Krisztusról, és prédikálta az Ő Evangéliumát. Minden embernek a hangja lesz az, amikor felemelkednek az ítéletre azok ellen a bűnösök ellen, akik nem akarták elfogadni a figyelmeztetést. A hét hírnök hangja hangosan, és tisztán fog hallatszani. Azoknak a hűséges prédikátoroknak is, akik prédikálták Jézus megmentő erejét, a Jézus Nevében történő vízkeresztséget, akik prédikálták a Szent Szellem betöltését, és erejét, és akik inkább álltak az Igéért, mint a saját életükért; ők mind Jézus Krisztus hangja a Szent Szellem által, végig a korokon. János 17:20, “De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd Én Bennem.”

Gondolkoztatok már valaha is azon, hogy milyen borzalmas lehet annak, aki tehetetlenül sodródik egy vízesés felé?

Gondolatok most a robajlásra, amikor ő közeledik a biztos végzet felé. És pontosan így közeledik az ítélet napja, amikor a hangok sokaságának zúgása kárhoztat benneteket, mert nem figyeltetek addig, amíg túl késő nem lett. Figyeljete mindjárt ebben az órában. Mert ebben a pillanatban gondolataitok fel vannak jegyezve a mennyben. Ott a gondolataitok hangosabban beszélnek, mint szavaitok. Mint az a farizeus, aki olyan sokat állított a szájával, de nem figyelt az Úrra, és így a szíve romlott és gonosz lett, amíg túl késő nem lett, éppen most ez lehet számodra is az utolsó hívás, hogy hallgasd az Igét, és befogadd azt az örök életre. Akkor már túl késő lesz, amikor az ítélet és végzet hangjainak zúgásához közeledsz.

De észrevettétek már, hogy a víznek hangja milyen édes, és nyugvó tud lenni? Én szeretek horgászni, és szeretem az olyan helyeket felkeresni, ahol a víz csörgedezve suttog. Hátra dőlhetek, és hallhatom, amint az békességet, örömet, és elégedettséget beszél a szívemnek. Mennyire boldog vagyok azért, hogy a nyugalom kikötőjében lehetek lehorgonyozva, ahol az Úr hangja békességet szól, amint azt a választóvízek Igéje kihirdette. Mennyire hálásnak kellene lennünk azért, hogy hallhatjuk szeretetének, gondosságának, irányításának és védelmének Hangját. Egy napon pedig hallani fogjuk ugyanazt az édes hangot, amint beszél, de nem ítéletképpen, hanem bennünket köszöntve, akiknek bűnei el lettek engedve az Ő vére által, akiknek az élete Szellemmel töltött, akiknek a járása az Igében volt. Mi is lehetne drágább annál, mint hallani a sokaság üdvözlő hangját, és körülvétni azoktól, akik hittek az örök életben? Óh, semmi ehhez hasonló nincs. Imádkozom azért, hogy meghalljátok az Ő hangját, és hogy meg ne keményítsétek a szíveteiket, hanem fogadjátok be Őt, mint a Királyotokat.

Óh, bárcsak látnátok. Vizek voltak, amelyek elpusztították a világot, de ugyanazok a vizek megmentették Noét, és az egész földet Noé számára. Figyeljete az Ő hangjára, a szolgálóinak hangjára, amint bűnbánatra és életre hív.

5. *Az Ő Jobb Kezében Hét Csillag volt.*

“És az Ő jobb kezében hét csillag volt.” Nos természetesen mi már tudjuk a huszadik versből, hogy valójában mi az a hét csillag. “És a hét csillag titka a hét gyülekezet angyala (hírnöke).” Na már most, mi semmiképpen nem tévedhetünk, mivel Ő Maga értelmezi számunkra. Ez a hét csillag a hét hírnöke, a hét egymást követő gyülekezeti kornak. Ezek név szerint nincsenek megnevezve. Ők csupán úgy vannak ismertetve, mint hét, minden kornak egy. Az Efézusi Kortól eddig a Laodiceai Korig mindegyik hírnök az igaz üzenetet hozta az embereknek, és nem mulasztották el soha megtartani az Isten Igéjét az adott gyülekezeti kor számára. Mindegyik tartotta magát ahhoz. Ők állhatatosak voltak hűségükben az eredeti világossághoz. Amiként minden kor eltávozott Istentől,

úgy az Úr hűséges hírnökei visszafordították az adott korszakot az Igéhez. Az ő erejük az Úrtól volt, mert másképp soha nem tudtak volna szembeszállni a dagállal. Ők az Úr gondviselésének biztonságában voltak, mert semmi nem ragadhatta ki őket az Ő kezéből, és semmi nem tudta elválasztani őket az Isten szeretetétől, legyen az betegség, veszedelem, mezítelenség, éhség, kard, élet vagy halál. Ők igazán meghódoltak az Úr előtt, és így megtartattak az Ő mindenhatósága által. Ők nem nyugtalankodtak az üldöztetés miatt, ami az útjukon támadt. A fájdalmak és a gúnyolódások csak további okot szolgáltattak nekik arra, hogy Istennek adják a dicsőséget azért, mert méltónak találtattak arra, hogy szenvedjenek Érte. És az Úr üdvösségeért érzett hálaadásban étek az Ő életének világosságával, és visszatükrözték szeretét, türelmét, szelídségét, mérsékletét, gyengédségét, hűségét. Isten pedig jelekkel és csodákkal támogatta őket. Vádolták őket azzal, hogy fanatikuskok, szent-hempergők. Megvették, és nevetség tárgyává tették őket a szervezetek, de ők hűek maradtak az Igéhez.

Most nem nehéz felállni, és hűségesen ragaszkodni egy tantételhez. Az könnyű, mivel az ördög közvetlenül mögötte áll. De az valami más, ha Isten Igéjéhez vagyunk hűek, és visszamegyünk ahhoz, amit az Ige eredetileg termelt Pünkösöd után.

Nem olyan régen egy ember azt mondta nekem, hogy szerinte a Római Katolikus Egyház kell, hogy az igazi gyülekezet legyen, mivel hű maradt ahhoz, amit hitt az évek hosszú során át, és folyamatosan nőtt, miközben nem változott. Ez egyáltalán nem így van. Bármelyik gyülekezet, amely mögött ott van a körmány, és amelynek saját tantétele van, amelyik egyáltalán nem az Ige, és nincs olyan megnyilvánult szolgálata, amely az ördögöt felzavarná, az ilyen bizonyosan folytathatja. Ez nem volt egy ismerv. Ha azonban arra a kis csoportra gondoltok, amelynek tagjai ketté voltak fűrészelve, oroslánokkal lettek felfalatra, és akik fűtől-fáig lettek üldözve, és hajtva, és mégis hűek maradtak az Igéhez— kétségtelen, hogy ehhez Istennek *kell*ett lennie. Ahogy ők túléltek a hitnek csatáját, és még mindig folytatták: EZ a csoda.

És ez a vigasz nem csak a hét gyülekezet hírnöke számára van. Minden igaz hívő az Isten kezében van és vehet az Ő szeretetéből és erejéből, megkaphatja a teljes előnyét mindannak, ami Isten egy hívő számára. Amit Isten a hírnöknek ad, és ahogy Ő megáldja és használja a hírnököt, az egy példa Isten jóságáról, és gondoskodásáról minden hívőnek, és az Ő teste MINDEN tagjának. Ámen.

6. A Kétélű Kard

“És az Ő szájából egy kétélű kard jött ki” A Zsidó 4:12-ben, “Mert az Istennek Beszéde élő és ható, és élesebb minden

kétélű fegyvernél, (kard) és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” Az Ő szájából jött ki az éles kétélű kard, amely az ISTEN IGÉJE. Jel. 19:11-16, “És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, és Aki azon ül vala, hivatik vala Hívnek és Igaznak és igazságosan ítél és hadakozik. És az Ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az Ő fején sok korona; az Ő neve fel vala írva, amit senki nem tud, csak Ő maga. És vérrel hintett ruhába vala öltözve, és a Neve Isten Igéjének neveztetik. És mennyei seregek követik vala Őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. És az Ő szájából éles kard jó vala ki, hogy azzal verje a pogányokat; és Ő fogja azokat legeltetni vasvesszővel; és Ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját. És az Ő ruháján és tomporán oda vala írva az Ő neve: KIRÁLYOKNAK KIRÁLYA, ÉS URAKNAK URA.”

János 1:49, “Monda Néki Nátánael: honnan ismersz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt hitt téged Filep, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál.” Ímé itt van. Amikor Ő eljön, akkor az Ige minden nemzet, és minden ember ellen fog jönni. És senki nem lesz képes ellene állni. Ki fogja mindazt nyilatkoztatni, ami a szívekben van, amint azt Nátánaelnek tette. Az Isten Igéje meg fogja mutatni, hogy ki cselekedte az Isten akaratát, és ki nem. Minden ember titkos cselekedeteit ismertetni fogja, és azt is, hogy mit miért tettek. Ketté fog választani. Ez az, amit a Róma 2:3-ban mond: “Vagy azt gondolod, óh ember, aki megítéled azokat, akik ilyeneket cselekszenek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerüld az Istennek ítéletét?” Azután tovább megy, hogy elmondja, Isten miként fogja megítélni az embereket. Ott van az 5. verstől a 17.-ig. A kemény, és konok szívek meg lesznek ítélve. A cselekedetek meg lesznek ítélve. Az indítékok meg lesznek ítélve. Isten nem lesz semmire tekintettel; de mindenki az Ige által lesz megítélve, senki nem fog elmenekülni attól. Azok, akik hallották, és nem akartak odafigyelni, ők azáltal lesznek megítélve, amit hallottak. Azok, akik megnyugodtak abban azt mondva, hogy ők hiszik, de nem éltek azt, ők meg lesznek ítélve. Minden titok nyilvánosságra fog jönni és a háztetőkről lesz kiáltva. Óh, akkor mi valóban megfogjuk érteni a történelmet. Az összes korokból egyetlenegy titok sem fog megmaradni.

De tudjátok azt, hogy az Úr kinyilatkoztatja a férfiak, és nők szívtitkait *ebben* a korban, amelyikben mi élünk? Ki más jelenthetné ki a szívek titkait, ha nem az Ige Maga? Zsidó 4:12, “Mert az Istennek Beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, (kard) és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” Ez az Ige. Elvégzi azt, amire küldve lett, mert Az (az Ige) tele van erővel. Ez ugyanaz a Szellem,

amely Jézusban (az Igében) volt, és most újra jelen van a gyülekezetben, ebben az utolsó korban, mint egy utolsó jel, amely megpróbálja az embereket eltéríteni az ítélettől, mivel azok, akik visszautasítják Őt (az Igét), ők már ítélet alá esnek, mert újból megfeszítik Őt. Zsidó 6:6, “És elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik önmaguknak feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák Őt.”

Nos, Pál azt mondta, hogy az Ige úgy erőben mint hangban is jött. A prédikált Ige valójában szemléltette önmagát. Mint egy lángoló és vágó kard behatolt az emberek lelkiismeretébe, és mint egy sebész szikéje kivágta a betegségeket és megszabadította a foglyokat. Mindenhol, ahová azok a korai hívők mentek, “predikálták az Evangéliumot (az Igét), és Isten megerősítette az Igét jelekkel, amelyek követték őket.” A betegek meggyógyultak, az ördögök ki lettek űzve, és ők új nyelveken szóltak. Ez volt az Ige működés közben. Az Ige soha nem vallott kudarcot a hívő Keresztények szájában. És ebben az utolsó korban az Ige igaz menyasszonyában ez erősebb, és nagyobb, mint valaha. Óh, kicsiny nyáj, te kicsiny kisebbség, ragaszkodjatok az Igéhez, töltsétek meg a szátokat és szíveteket Vele, és egy napon majd Isten néktek adja az országot.

7. *Arca, Mint A Nap.*

“És az Ő orcája, mint a nap, amikor fénylik az ő erejében.” Máté 17:1-13, “És hat nap múlva magához vevé Jézus Pétert, Jakabot és ennek testvérét Jánost, és felvivé őket magokban egy magas hegyre. És elváltozék előttök, és az Ő orcája ragyog vala, mint a nap, ruhája pedig fehér lón, mint a fényesség. És ímé megjelenék önékik Mózes és Illés, akik beszélnek vala Ővele. Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, Néked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet. Mikor ő még beszél vala, ímé, fényes felhő borítá be őket; és ímé szózat lón a felhőből, mondván: Ez az Én szerelmes Fiam, Akiben Én gyönyörködöm: Őt hallgassátok. És a tanítványok amint ezt hallák, ardra esének és igen megrémülének. Jézus pedig hozzájuk menvén, illeté őket, és monda: Kelljete fel és ne féljete! Mikor pedig szemeiket fölemelék, senkit sem látának, hanem csak Jézust egyedül. És mikor a hegyről alájövének, megparancsolá nékik Jézus mondván: Senkinek se mondjátok el amit láttatok, míg fel nem támadt az Embernek Fia a halálból. És megkérdezék Őt a tanítványai, mondván: Miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljőnie? Jézus pedig felelvén, monda nékik: Illés bizony eljő előbb, és mindent helyreállít; De mondom néktek, hogy Illés immár eljött, és nem ismerék meg őt, hanem azt mívelék vele, amit akarának. Ezenképpen az Ember Fiának is szenvednie kell majd ő tőlük. Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szóla nékik.”

Már most, a Máté 16:28-ban, amely a Máté 17:1-13-at előzi meg, Jézus azt mondta, "...Azok közül, akik itt állanak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az Embernek Fiát eljönni az Ő országában." És a három apostol éppen azt látták—az Úr második eljövételének rendjét. Látták Őt ott a hegytetőn átváltozva. Ruházata lángoló fehér volt, és arca világított mint a delelőn lévő nap. És amikor az Úr megjelent, ott állt Mózes és Illés két oldalt. Ez pontosan az, ahogy az Úr újra el fog jönni. Bizony először Illés fog eljönni, és visszafordítja a gyermekek (a menyasszony) szívét az atyák Apostoli Ige-Tanításához. Malakiás 4:5-6, "Ímé, Én elküldöm néktek Illyést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem e földet átokkal."

Izráel már egy nemzet. Megalakult hadserege, hajóhada, postarendszere, van lobogója, és mindaz ami egy nemzeti léthez tartozik. De be kell még teljesednie az Írásnak, amely ezt mondja, "...egy nép egyszerre születik-e?..." Ésaías 66:8. Az a nap hamarosan eljön. A fügefának rügyeznie kell. Az Izráéliek várják a Messiást. Várnak Rá, és az ő várakozásuk beteljesedőfélben van. Izráel újjá fog születni lelkileg, mert az ő Világossága és Élete kinyilatkozófélben van számára.

A Jel. 21:23-ban, "És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány." Ez az Új Jeruzsálem. A Bárány ott lesz abban a városban, és az ő jelenléte miatt nem lesz szükség világosságra: A nap nem fog ott felkelni és sütni, mert Ő Maga annak a Napja, és a Világossága. Azok a nemzetek, amelyek belejönnek, az ő világosságában fognak járni. Nem örültök, hogy az a nap rajtunk van? János látta azt a napot eljönni. Bizony, Úr Jézus, jövel hamar!

Malakiás 4:1-3, "Mert ímé, eljön a nap, lángoló, mint sütőkemence, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, amely nem hagy rajtok gyökeret, sem ágat. És feltámad néktek, akik félitek az Én Neveket, az Igazságnak Napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok. És széttapodjátok a gonoszokat, és porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon, amelyet Én szerzek, azt mondja a Seregeknek Ura." Ímé itt van újra. A NAP süt az ő teljes erejével. Óh, az Isten Fiának ereje süt a hét arany gyertyatartó közepén. Ott áll Ő, a Bíró, Az, Aki szenvedett és meghalt értünk. Ő Magára vette Isten ítéletének haragját. Ő egyedül taposta az Isten tüzes haragjának borsajtóját. Ahogy már megállapítottuk, az Úr hangja a bűnösök számára olyan, mint a vízesésnek, vagy a

tajtékozó haboknak a hangja, amint halálos hullámaikkal nekicsapódnak a sziklás partnak. De a szentek számára az Ő hangja olyan, mint egy édesen éneklő patak, amint lefekszel nyugalomban, megelégedetten Krisztusban. Ragyogva ránk az Ő szeretetének melegítő sugaraival, az Úr ezt mondja, “Ne félj, Én vagyok, Aki Voltam, Aki Vagyok, és Aki Eljövendő; Én vagyok a Mindenható. Rajtam kívül nincs más. Én vagyok az Alfa és Omega, az ÖSSZES.” Ő a Völgy Lilioma, a Fényes és Hajnalcsillag. Az én lelkem számára Ő tízezer legszebbje. Igen, az a nagy nap kész a pírkadatra, és az Igazság Napja feltámad, szárnyai alatt gyógyulással.

A GYŐZELMES KRISZTUS

Jel. 1:17-18, “Mikor pedig láttam Őt, leesém az Ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az Ő jobb kezét, mondván nékem: Ne félj; én Vagyok az Első és az Utolsó; És az Élő, pedig halott valék, és ímé élek örökkön örökké, Ámen; és Nálam vannak a pokolnak, és a halálnak kulcsai.”

Egy emberi lény sem tudta volna elviselni ennek a látomásnak a teljes hatását. Ereje teljesen elhagyta, és János leesett az Úr lábai elé, mint egy halott. De az Úr keze szeretettel megérintette őt; és az áldás hangja azt mondta, “Ne félj. Ne légy megijedve. Én vagyok az Első és az Utolsó. Én vagyok Az, Aki Élek, pedig halott valék, és ímé élek örökkön örökké.” Mitől kellene itt félni? Az ítélet, amely Rászállt a kereszten, a sírban, és amikor alászállt, értünk volt. Elnyelte a bűnök sebeinek teljes erejét, és ezért most már nincs kárhozzátásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak. Látjátok most már bizonyosan, hogy a mi “Ügyvédünk”, a mi “Bíránk”. Ő “Ügyvéd” és “Bíró” is egyben. Mint Bírónak az “ügy el van döntve”—be van fejezve. Ezért nincs kárhozzátás. Miért kellene félnie a gyülekezetnek? Melyik ígéretét mulasztotta el az Úr valaha is kinyilvánítani előttük? Miért kellene, hogy féljen büntetéstől, vagy haláltól? Az mind le lett győzve. Itt van a hatalmas hódító. Itt van Ő, Aki legyőzte mind a látható, mind pedig a láthatatlan világot. Nem úgy, mint Nagy Sándor, aki harminchárom éves korában legyőzte a világot, és nem ismert más utat, hogy további hódításokat tegyen, és így aztán meghalt egy bűnös, és lázadó élet áldozataként. Nem úgy, mint Napóleon, aki meghódította egész Európát, de végül Waterloo-nál megverték, Elba szigetére száműzték, hogy ott azután felismerhesse, hogy ő maga le van győzve. Krisztust azonban semmi nem tudta legyőzni. Ő, Aki alászállt, most mindenk fölé emelkedett, és Neki adatott egy olyan Név, amely minden név fölött való. Igen, Ő legyőzte a halált, a pokolt, és a sírt, és Nála vannak azoknak kulcsai. Amit Ő megold, az meg van oldva, és amit megköt, az meg van

kötve. Ezt nem lehet megváltoztatni. Ő előtte nem volt hódító, és nincs is más Ő mellette. Ő egyedül a Szabadító, Megváltó. Ő az EGYETLEN Isten: és "Úr Jézus Krisztus" az Ő Neve.

"Ne félj, János. Ne félj kicsiny nyáj. Minden, ami Én vagyok, annak te örököse vagy. Az összes erőm a tiéd. Az Én mindenhatóságom a tiétek, amint közöttetek állok. Nem azért jöttem, hogy félelmet és kudarcot hozzak, hanem hogy szeretetet, bátorságot és képességet. Minden erő Nekem adatott, és ez a tiétek, hogy használjátok. Ti szóljátok az Igét és Én meg végrehajtom azt. Ez az Én szövetségem, és az soha nem hibázhat."

A HÉT CSILLAG ÉS HÉT GYERTYATARTÓ

Jel. 1:20, "A hét csillag titkát, amelyet láttál az Én jobb kezemben, és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala (hírnöke), és amely hét gyertyatartót láttál, az hét gyülekezet."

Mi már felfedeztük ennek a két titoknak az igazságát. Óh, mi nem fedtük fel azt, hogy ki ez a hét hírnök, de az Isten segítségével, fel fogjuk, és a titok el lesz végezve. A hét kort mi ismerjük. Azok fel vannak sorolva az Igében, és foglalkozni fogunk mindegyikkel úgy, hogy elérkezünk ehhez az utolsó korhoz, amelyikben élünk.

De ennek a fejezetnek egy utolsó záró pillantásában mi látjuk Őt, amint ott áll az arany állólámpák között, a hét csillaggal a jobb kezében. Óh, milyen lélegzetelállító látni Őt ott, az Ő Legfelsőbb Istenségében. Ő a Bíró, a Pap, a Király, a Sas, a Bárány, az Oroszlán, az Alfa, az Omega, a Kezdet és a Vég, az Atya, Fiú, Szent Szellem, Ő Aki Volt, Aki Van, Aki Eljövendő, a Mindenható, a MINDEN MINDENEKBE. Ott van Ő, a Szerző és a Bevégző. Méltó a Bárány! Ő bizonyította méltóságát, amikor megvásárolta üdvösségünket Saját Maga által. Most Ő ott áll minden erejében és dicsőségében, és minden dolog át van adva Neki, mint Bírónak.

Igen, Ő ott áll az állólámpák között, a csillagokkal a kezében. Éjszaka van, mert ez az, amikor mi lámpákat szoktunk használni világításra, és ez az, amikor a csillagokat láthatjuk fényleni, és a nap világosságát visszatükrözní. És sötét van. A gyülekezet hit által jár a sötétségben. Az ő Ura elhagyta a földet, de a Szent Szellem még világít a gyülekezeten át, és világosságot ad ennek a régi bűntől átkozott világnak. És azok a csillagok is az Úr világosságát tükrözik. Az egyetlen világosság, amely nekik van, az Úr világossága. Mennyire sötét van—lelkileg mennyire hideg van. De amikor az Úr közelük jön, akkor világos és meleg van, és a gyülekezet fel van hatalmazva, és az Úr által teszi azokat a cselekedeteket, amiket Ő tett.

Óh, bárcsak vethetnénk egy pillantást az Úrra, amint azt János tette. Milyen embereknek kellene lennünk, amikor megállunk Őelőtte azon a napon!

Ha még nem adtad át életedet az Úrnak, akkor fordítsd szívedet Istenhez ebben a pillanatban, és térdelj le ott, ahol vagy, és kérjél bocsánatot bűneidre, és add át az életedet Neki. Azután mi együtt megkíséreljük megközelíteni a Hét Gyülekezeti Korszakot; és amikor ezt tesszük, akkor én imádkozom, hogy Isten segítsen ennek a méltatlan szolgának, hogy felfedje az Ő Igéjét nektek.

HARMADIK FEJEZET

AZ EFÉZUSI GYÜLEKEZETI KOR

Bevezetés a Gyülekezeti Korokhoz

Annak érdekében, hogy teljesen megértsétek a Gyülekezeti Korok üzenetét, szeretném nektek elmagyarázni azokat a különféle elveket, amelyek lehetővé tették számomra, hogy megállapíthassam a hírnökök neveit, a korok időtartamát, és más egyéb tényezőket, amelyek ezekkel kapcsolatosak.

Mivel ez a tanulmány a legkomolyabb volt azok közül, amelyre mindeddig vállalkoztam, ezért sok napon át kerestem Istent a Szent Szellem sugalmazásáért. És csak azután olvastam a Szentírást a Gyülekezeti Korokról, és beletemetkeztem sok olyan egyháztörténeti leírásba, amelyeket a legfoglalatlanabb történészek írtak, akiket fellelhettem. Isten nem hagyta válasz nélkül az imámat, mert mialatt olvastam az Igét és a történelmet, képes lettem a Szent Szellem által arra, hogy meglássak kitárulni egy rendszert, amely végig fut az évszázadokon át, és egyenesen belevezet ebbe a jelenlegi korba, az utolsó napokba.

Az Úr által nekem adott kulcs, amely által képes voltam meghatározni mindegyik kor hírnökét, az egy igen Szentírási. Valójában a Biblia Alappillérének is lehetne nevezni. Ez az a kinyilatkoztatás, hogy Isten soha nem változik, és hogy az Ő módszerei is olyan változatlanok, mint Ő maga. A Zsidó 13:8-ban ezt mondja, "Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, és ma, és mindörökké." Préd. 3:14-15, "Tudom, hogy valamit Isten cselekszik, az lesz örökké, ahhoz nincs mit adni és abból nincs mit elvenni; és az Isten ezt a végre míveli, hogy az Ő orcáját rettegjék. Ami most történik, régen megvan, és a mi következik, immár megvolt, és az Isten visszahozza, ami elmúlt." Íme, itt van: egy változatlan Isten, változatlan módszerekkel. Amit Ő ELŐSZÖR tett, azt Neki továbbra is tennie kell mindaddig, amíg az a LEGUTOLSÓ alkalommal meg nincs cselekedve. Ebben soha nem lesz változás. Alkalmazzuk ezt a Gyülekezeti Korokra. Az a fajta ember, akit Isten az első kor számára választott, és az a mód, ahogyan Isten megnyilvánult annak az embernek a szolgálatában, ez mind példa lesz minden más kor számára. Amit Isten az első gyülekezeti korban tett, azt Ő minden más korban is tenni akarja.

Már most, mi pontosan tudjuk az Igéből, amely a Szent Szellem által lett feljegyezve, hogy az első, vagyis az eredeti gyülekezet miként lett megalapozva, és hogy Isten miként nyilvánította ki Magát abban. Az Ige nem változhat és nem változtatható, mert az Ige az Isten. János 1:1, "Kezdetben vala

az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.” Annak egy szavát megváltoztatni, amint azt Éva tette, bűnt és halált hoz éppúgy, ahogy ezt a Jel. 22:18-19-ben mondja, “...Hogyha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra; És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az Élet Könyvéből, és a szent városból, és azokból, amik e könyvben megíratk. ” Így tehát, amilyen a gyülekezet Pünkösdkor volt, az a szabvány. Az a minta. Nincs más minta. Nem számít, hogy a tudósok mit mondanak, de Isten NEM változtatta meg azt a mintát. Amit Isten Pünkösdkor tett, azt Neki folytatnia kell mindaddig, amíg a gyülekezeti korok le nem zárulnak.

Még ha tudósok azt is mondanák nektek, hogy az apostoli kornak vége van, el ne higgyétek. Egy ilyen állítás két okból is hamis. Először is hamis dolog azt feltételezni, hogy nincsenek már apostolok csupán azért, mert az eredeti tizenkét apostol már halott. Egy apostol azt jelenti, ‘küldött’; és manapság sok küldött van, de őket misszionáriusoknak hívják. Mindaddig, amíg az emberek el vannak hívva, és ki vannak küldve az Élet Igéjével, addig még folyamatban van egy apostoli kor. Másodszor, ők úgy idézik a ‘Szent Szellem megnyilvánult erejének’ a korát, mint amely már véget ért, mivelhogy a Biblia már beteljesedett. Ez nem igaz. Még egy olyan Szentíráshely sem létezik, amely ilyent sejtetne, viszont sok más meggyőzően másképp állítja. Itt van a mi bizonyítékunk arra, hogy mindkét véd hamis. Ap.csel. 2:38-39, “Péter pedig monda nékik: Térjetek meg és keresztelkedjétek meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak Nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Szellem ajándékát. Mert néktek lett az ígélet és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.” A megígért erő, amellyel Pünkösdkor fel lettek ruházva, az “néktek (zsidóknak) lett, és a ti gyermekeiteknek (zsidóknak), és mindazoknak, kik messze vannak (pogányok), valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk (mind zsidókat, mind pedig pogányokat).” Amíg az Úr nem áll meg az elhívással, addig a pünkösdi üzenet és erő NEM FOG MEGSZÜNNI.

Amit a Gyülekezet Pünkösdkor birtokolt, az az ő elidegeníthetetlen joga. Eredetileg nála volt az Isten tiszta Igéje. Nála volt a Szellem ereje, a Szent Szellem különböző jeleiben, csodáiban és ajándékaiban megnyilvánulva. Zsidó 2:1-4, “Annakokáért annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk. Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség (az Igének) elvette igazságos büntetését: Mí módon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? Amelyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok akik hallották, biztosítottak számunkra. Velök együtt

bizonyosságot téven arról az Isten, jelekkel meg csodákkal és sokféle erővel s a Szent Szellemnek közléseivel az Ő akarata szerint.” Az az eredeti gyülekezet nem emberek által lett szervezve. Azt a Szent Szellem irányította. Nem volt nagyon nagy. Gyűlöltek és megvetették. Elnyomták. Halálra üldözték. De hűséges volt Istenhez. Megmaradt az Ige eredeti mintájánál.

Nos, ne legyetek itt félrevezetve. Amikor én azt mondtam, hogy Isten és az Ő módszerei soha nem változnak, akkor én nem mondtam, hogy a gyülekezet és hírnöke nem változhatna. A gyülekezet az nem Isten. Így hát az változhat. De amit én mondtam az az, hogy mivel Isten változatlan, és módszerei is változatlanok, ezért mi visszamehetünk a kezdethez és megnézhetjük Isten első és tökéletes cselekedeteit és azután a minta után elbírálni. Így történik ez. Az Igaz Gyülekezet mindig megpróbál olyan lenni, mint amilyen az eredeti volt Pünkösdkor. A mai Igaz Gyülekezet meg fogja próbálni megközelíteni az korai első gyülekezetet. És a gyülekezetekhez küldött hírnökök, mivel bennük Istennek ugyanaz a Szellem van, törekedni fognak arra, hogy Pál apostolhoz közelítsenek. Nem lesznek pontosan olyanok, mint ő; de az igaz hírnökök lesznek azok akik leginkább megközelítik Pált, aki mentes volt minden embertől, teljesen át volt adva Istennek, egyedül az Isten Igéjét közölte, és a Szent Szellemet erőben nyilvánította ki. Semmi más nem helyettesítheti. Nekünk az eredetiből kell munkálkodni. Ahogy az a nemzéssel jár, az Igaz Gyülekezet mindig az lesz, amely megpróbálja követni a pünkösdi alapítók nyomdokait, és hírnöke követni fogja Pál apostolt, aki az első gyülekezeti kor első hírnöke volt. Ez ilyen egyszerű, és ilyen csodálatos.

Ezzel a kulccsal, amely ilyen egyszerű, de mégis ilyen csodálatos, én képes voltam, a Szent Szellem segítségével által, olvasni a Jelenések Könyvét és a történelmi leírásokat, és így megtalálhattam azokban minden kort, mindegyik hírnököt, mindegyik kor időtartamát, és hogy milyen részt játszottak egyenként az Isten szándékában Pünkösdtől a korok beteljesüléséig.

Mivel most már értitek, hogy milyen módon bíráljuk el azt, hogy milyen az Igaz Gyülekezet (amilyen az Pünkösdkor, és az apostoli korban volt, ahogy az Apostolok Cselekedeteinek könyvében be van mutatva), így ugyanezt a szabályt alkalmazhatjuk azért, hogy meglássuk, miként hibázott a gyülekezet. Az alaphiba, vagy hibák amelyek az első gyülekezetbe belopták magukat, és amelyek az Apostolok Cselekedeteiben és a Jelenések Könyvében, valamint a Levelekben is fel lettek fedve, egyre jobban és jobban szembetűnően megnyilvánulnak minden bekövetkező korban, amíg végül megérkezünk az igazság teljes elsötétítéséhez az utolsó, vagy a Laodiceai Korban.

Nos, ebből az első kulcsból, amelyet az Úrtól kaptunk, jön egy másik és kevésbé csodálatos igazság. Azt mondtam ugye, hogy az Igaz Gyülekezet mindig törekedni fog arra, hogy olyan legyen, mint amilyen az Apostolok Cselekedeteiben volt. Ez pontosan így van. De mi felfedeztük azt, hogy az Ige tanít egy hibainvázióról is, amelynek eredménye az igazság teljes elsötétítése lesz az utolsó napokban, közvetlen az Úr megjelenése előtt. Felmerül most elménkben a kérdés: hát elhagyja Isten az Övéit és engedi, hogy a teljes becsapottság állapotába essenek? Semmi esetre sem, mert az Írás nagyon világosan mondja a Máté 24:24-ben, hogy a 'Választottakat' NEM LEHET becsapni. "Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, HA LEHET, még a választottakat is." Hogyan tehát? A válasz világos előttünk. Van egy Igaz Gyülekezet, és van egy *hamis gyülekezet*. Van egy Igaz Szőlőtő, és van egy hamis szőlőtő. De persze a hamis gyülekezet, a hamis szőlőtő teste mindig meg fogja próbálni bitorolni az Igaz Gyülekezet állását, és fenntartja azt az állítását, hogy ő, és nem a Választottak a valódiak és hitelesek. A hamis meg fogja próbálni megölni az Igazat. Ez az, ahogy ez az Apostolok Cselekedeteiben volt, és ez az, ahogy a hét korban be lett mutatva, és ugyanúgy ki lett jelentve a különböző Levelekben. Ez az, ahogy ez *eddig volt*. Ez az, ahogy ez *most van*. És ez az, ahogy ez *lesz*. Ez nem változhat.

Most legyünk nagyon óvatosak, hogy ennél a pontnál össze ne keverjük a fogalmakat. Így fogjuk keresni az Igét ezért, hogy érvényesítsük ezt az igényt. Menjünk vissza a kezdethez, az I. Mózes Könyvéhez. Az Éden Kertjében KÉT fa volt. Egy jó volt; egy rossz volt. Az egyik ÉLETET, a másik Halált termelt. Volt ott két gyermek, akik eredetileg áldozatot mutattak be Istennek. Hadd ismételjem ezt meg, ők MINDKETLEN áldoztak Istennek. I. Mózes 4:3-5, "Lón pedig idő múltával, hogy Kain ajándékot vize az Úrnak a föld gyümölcséből. És Ábel is vize az ő juhainak első fajzásából és azoknak kövérségéből. És tekintte az Úr Ábelre és az ő ajándékára. Kainra pedig, és az ő ajándékára nem tekintte...". De az egyik (Kain) gonosz volt, az ő atyjától (a Gonosztól) volt, míg Ábel igaz volt az Úr előtt. Ezután, volt két gyermek ugyanazon szülők testéből. Ők Izsáknak és Rebekának ikrei voltak. Az egyik Isten választottja volt, és a másik elvetendő. Mindkettő imádta Istent. Minden egyes esetben az Isten-imádat is velejárt. Minden esetben a gonosz gyűlölte és üldözte az igazat. Néhány esetben a gonosz el is pusztította az igazakat. De figyeljétek. Ők együtt lettek elültetve. Ők együtt éltek. Ők mindketten igényt tartottak Istenre, és imádták Őt.

Ezek az illusztrációk tökéletesen megrajzolják az Úr Jézus Krisztus hasonlatát, amikor azt mondta, hogy a mennynek

országa hasonlít ahhoz az emberhez, aki a jó magokat elvetette, de utána azonnal jött az ellenség, és konkolyt vetett azok közé a jó magok közé. Nem Isten plántálta el azokat a konkolyokat. Sátán ültette el a konkolyt *közvetlenül az Isten jó magjai közé*. Az a két fajta palánta (ember), két különböző magból, együtt növekedett. Mindkettő ugyanannak a földnek táperejéből részesült, ugyanazt a napot, esőt, és minden más kedvezményt megosztottak, és mindkettő le lett aratva, amikor rá került a sor. Látjátok ezt? Soha ne feledjétek el ezeket az igazságokat amint együtt tanulmányozzuk a gyülekezeti korokat, és később a pecséteket. És mindenekfelett ne feledjétek el azt sem, hogy ebben az utolsó korban kerül sor arra, hogy a konkoly összeköttetik a megégetésre, és hogy az kiteszítja a búzát, amelyet az Úr csűrbe fog takarítani.

Szeretném ezt a gondolatot továbbvinni, tehát menjünk tovább egy lépést. Tanulmányoztátok már az ébredések történetét? Nos, egy ébredés Isten mozgalmát jelzi erőben. És valahányszor Isten mozdul, akkor Sátán is ott van, hogy szintén mozduljon. Ez soha nem marad el. A nagy walesi ébredés napjaiban (és a legtöbb ember ezt nem tudja), az elmeegógyintézetek gyorsan megteltek, és nagy megnyilvánulása volt az ördögi erőnek azért, hogy elvegye a figyelmet Istentől. Le van írva, hogy Wesley napjaiban az emberek a legkülönösebb dolgokat tették, amelyek egyértelműen a Sátántól voltak, hogy így megkísérelje kigúnyolni az Isten jóságát és erejét. Luther napjaiban megállapították, hogy szolgálatának csodája nem abban a tényben volt, hogy sikeresen kifogásolta a Római Katolikus Egyházat, hanem a csoda abban a tényben volt, hogy ő épelméjű és józan tudott maradni a fanatikusok között, akik gyakran voltak betöltve és irányítva rossz szellemek által. És ha értesültetek erről az utolsó napok szolgálatáról, akkor megfigyelhettétek a hamis és gonosz szellemeknek ugyanazt az invázióját. Ennek így kellett lennie. Nos, én remélem és bízom benne, hogy ti eléggé lelki felfogásúak vagytok ahhoz, hogy ezt megérintsetek, és profitáljatok belőle.

Csupán azért, hogy bepecsételjük ezt a kérdést az Igaz és a hamis szőlőtőről, melyek összekeverik és bemutatják a két szellemet, amelyek munkálkodnak, nézzünk bele az I. János 4:1-4, és a Júdás 3, 4, 12-be: "Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem próbáljátok meg a szellemeket, hogy Istentől vannak-é; mert sok hamis próféta jött ki a világba. Erről ismerjétek meg az Isten Szellemét: valamely szellem Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; És valamely szellem nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az az antikrisztus szelleme, amelyről hallottátok, hogy eljő; és MOST e világban van MÁR. Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek

azokat; (antikrisztus szellemét) mert nagyobb az, (Isten Szelleme) aki bennetek van, mint az, aki e világban van.” Júdás 3, 4, 12: “Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy tusakodjatok a hitért, amely egyszer a SZENTEKNEK adatott. Mert belopózkodtak (ezek nem az AJTÓN mentek be az akolba és emiatt ők rablók) VALAMI EMBEREK, (nem szentek) akik régen előre beíratlak ezen ítéletre, ISTENTELENEK, kik a mi Istenünknek kegyelmét bujálkodásra fordítják, és az egyedüli Urat, az Istent, és a mi Urunkat, a Jézus Krisztust megtagadják. Ezek szennyfoltok a ti szeretetvendégségeiteken, tartózkodás nélkül VELETEK lakmároznak, magokat hízlalják...” Nem lehet tagadni ezekkel az Igehelyekkel szemben, hogy az Igaz Gyülekezet, és a hamis gyülekezet össze vannak fonódva, mivel együtt lettek elültetve, de különböző magokból származnak.

Akkor hát, én azt gondolom, hogy van valami más is, amit tudnotok kell. A hét gyülekezet, amelyek János által meg vannak szólítva, Kis Ázsiában vannak, és mind Pogány gyülekezetek. Ő nem szólt a Jeruzsálemben lévő gyülekezethez, amely túlnyomórészt Zsidókból állt, és talán csak egy kevés Pogány volt benne. Ennek oka, hogy Isten elfordult a Zsidóktól a Pogányokhoz. Így tehát a gyülekezeti korok egésze az, hogy Isten a Pogányokkal foglalkozik, és kihív közülük egy Pogány Menyasszonyt Magának. Ez a ‘Gyülekezeti Korokat’ és a ‘Pogányok Teljességének Korát’ egy és ugyanazzá a dologgá teszi. Ap.csel. 13:44-48, “A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyüle az Isten Igéjének hallgatására. Mikor pedig látták a zsidók a sokaságot, betelének irigységgel, és ellene mondanak azoknak, miket Pál mond vala, ellenkezve, és káromlást szólva. Akkor Pál, és Barnabás nagy bátorsággal szólva mondanak: Szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten Igéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, ímé a Pogányokhoz fordulunk. Mert így parancsolta nekünk az Úr: Rendeltelek téged világossággul a Pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig. A Pogányok pedig ezeket hallván, örvendezének, és magasztalják vala az Úrnak Igéjét; és akik csak örök életre választattak vala hívének.” Róm. 11:1-8, “Mondom tehát: Avagy elvetette-é Isten az Ő népét? Távol legyen; mert én is izráelita vagyok, az Ábrahám magyából, Benjámín nemzetségéből való. Nem vetette el Isten az Ő népét, melyet eleve ismert. Avagy nem tudjátok-é, mit mond az Írás Illésről? amint könyörög Istenhez Izráel ellen, mondván: Uram, a Te prófétáidat megölték, és oltáraidat lerombolták; és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek. De mit mond néki az Isteni felelet? Meghagytam Magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a

Baálnak. Ekképpen azért most is van maradék a kegyelemből való választás szerint. Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Hogyha pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből: különben a cselekedet nem volna többé cselekedet. Micsoda tehát? Amit Izráel keres, azt nem nyerte meg: a választottak ellenben megnyerték, a többiek pedig megkeményítették: Amint meg van írva: Az Isten kábultság lelkét adta nekik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig.”

Róma 11:25-29, “Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiai ezt a titkot, hogy magatokat el ne hitessétek, hogy a megkeményedés Izráelre nézve csak részben történt, ameddig a Pogányok Teljessége bemegy. És így az egész Izráel megtartatik, amint meg van írva: Eljő Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságokat. És ez nekik az Én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket: Az evangéliumra nézve ugyan ellenségek ti érettetek; de a választásra nézve szerelmetesek az atyákért. Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai és az Ő elhívása.”

Ez a hét gyülekezet, amelyek Kis-Ázsiában helyezkedtek el, bizonyos jellemvonásokat hordoztak magukban abban a hajdani időben, amelyek a későbbi korok érett gyümölcséivé váltak. Amelyek csupán magpalánták voltak akkor ott, azok később egy érett termésben jöttek ki, éppúgy, ahogy Jézus mondta, “Mert ha a zöldelő fán ezt mívelik, mi esik a száraz fán?” Lukács 23:31

AZ ÜZENET AZ EFÉZUSI GYÜLEKEZETI KORHOZ

Jelenések 2:1-7

Az Efézusi gyülekezet angyalának írd meg: Ezeket mondja Az, Aki az Ő jobb kezében tartja a hét csillagot, Aki jár a hét arany gyertyatartó között:

Tudom a te dolgaidat, és a te fáradságodat és tűréseidet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkísértetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket;

És terhet viseltél, és békétűrő vagy, és az Én Nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.

De az a mondatom ellened, hogy az első szeretettedet elhagytad.

Emlékezzél meg azért, honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.

De az megvan benned, hogy a Nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, amelyeket Én is gyűlölök.

Akinek van füle, hallja mit mond a Szellem a gyülekezeteknek; A győzedelmesnek enni adok az Élet Fájáról, Amely az Isten paradicsomának közepette van.

A HIRNÖK

Az Efézusi gyülekezet hírnöke (angyala) Pál volt. Azt, hogy ő volt az első Pogány korszak hírnöke, nem lehet tagadni. Noha Péternek lett megadva az a felhatalmazás, hogy ajtókat nyisson a Pogányok felé, mégis Pálnak adatott hogy az ő apostoluk és prófétájuk legyen. Ő volt a Pogányok Próféta-Hírnöke. Az a próféta tisztsége, amely által megkapta a Pogányok számára szóló Ige teljes kinyilatkoztatását, hitelesítette őt, mint az ő apostoli hírnökük. Ezzel egyetértettek a Jeruzsálemben lévő többi apostolok is. Galata 1:12-19, “Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által. Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én felettem igen háborgattam az Isten anyaszentegyházát, és pusztítottam azt. És felülmúltam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongván atyai hagyományaimért. De mikor az Istennek tetszett, Aki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva, és elhívott az Ő kegyelme által, hogy kijelentse az Ő Fiát én bennem, hogy hirdessem Őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel, sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába és ismét visszatértem Damaskusba. Azután három esztendő múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr atyjafiát.” Galata 2:2, “Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az Evangéliumot, melyet hirdetek a Pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne futottam légyen.” Galata 2:6-9 “A tekintélyesektől pedig, (bárminők valának régen, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az embernek személyét): mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek; sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy én reám van bízva a körülmetéletlenség evangéliuma, mint Péterre a körülmetélésé: (Mert Aki erős volt Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a Pogányok között.) És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, akik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyújtották nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetélkedés között prédikáljunk.” Róma 11:13. “Mert néktek mondom a Pogányoknak, amennyiben hát én Pogányok apostola vagyok, a szolgálatomat dicsőítem.”

Pál alapította meg Efézusban a gyülekezetet körülbelül az első évszázad közepén. Ez lehetővé teszi számunkra azt, hogy megállapítsuk az Efézusi Gyülekezeti Kor kezdetének dátumát; körülbelül Kr.u. 53-ban.

Az ő szolgálatának módja adta meg a mintát, amelyre az összes jövőbeni hírnöknek törekednie kellett, valójában pedig Isten minden igaz szolgálója számára mintát ad, noha nem is ér el olyan magaslatokat a prófétai területen, mint Pál. Pál szolgálatának három féle minősége volt, mely a következők szerint tagolódott:

Először is, Pál teljességgel hű volt az Igéhez. Attól soha nem tért el, függetlenül attól, hogy mibe került. Galata 1:8-9. "De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok. Amint előbb mondtuk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen." Galata 2:11, 14, "Mikor pedig Péter Antiókiába jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panaszkodott rá." "De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az Evangélium igazságához képest, azt mondtam Péternek mindnyájok előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszerítéd a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek?"

I.Korinthus 14:36-37, "Avagy titóletek származott-é az Isten Beszéde, avagy csak hozzátok jutott el? Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy szellemi ajándék részese, vegye eszébe, hogy amiket néktek írok, az Úr rendeletei azok."

Figyeljétek meg azt, hogy Pál nem szervezett, hanem a Szellemtől volt vezetve, amiképpen Isten Mózesre szállt azért, hogy kivезesse Izráelt Egyiptomból. A Jeruzsálemi tanács soha nem küldte ki Pált, és felelté semmilyen hatalmat, vagy bíraskodást nem gyakorolt. Isten, és egyedül Isten végezte a küldést és a vezetést. Pál nem emberektől, hanem Istentől volt. Galata 1:1, "Pál, apostol (nem embertől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, Aki feltámasztotta Őt a halálból);" Galata 2:3-5, "De még a velem lévő Titust sem kényszerítették a körülmetélkedésre, noha görög volt. Tudniillik a belopózkodott hamis atyafiakért, akik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, mellyel bírnak a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgálókká tegyenek: Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az Evangélium igazsága megmaradjon számotokra."

Másodsorban, az ő szolgálata a Szellem erejében volt és olyan módon mutatta be a mondott és írott Igét. I.Korinthus 2:1-5, "Én is, mikor hozzátok mentem atyámfiai, nem azért mentem, hogy nagy ékesszólással, avagy bölcsességgel hirdessem néktek az Isten bizonyágtételét. Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak tiköztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint

megfeszítettéről. És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg tiköztetek. És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcseségnek hitető beszédiben állott, hanem Szellemnek és erőnek megmutatásában: Hogy a ti hitetek ne embernek bölcseségén, hanem Istennek erején nyugodjék.” Apostolok Cselekedetei 14:8-10, “És Listrában ül vala egy lábaival tehetetlen ember, aki az ő anyjának méhétől fogva santa volt, és soha nem járt. Ez hallotta Pált beszélni: Aki szemeit reá függesztvén, és látván, hogy van hite arra, hogy meggyógyul, Monda nagy fennszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött és járt.” Apostolok cselekedetei 20:9-12, “Egy Eutikus nevű ifjú pedig ül vala az ablakban, mély álomba merülve: és mivel hogy Pál sok ideig prédikála, elnyomván az álom által, aláesék a harmadik rend házból, és halva vététek föl. Pál pedig alámenvén, reáborula, és magához ölelve monda: Ne háborogjatok; mert a lelke benne van. Azután fölméne, és megszégé a kenyeret és evék, és sokáig, mind virradatig beszélgetvén, úgy indula el. Felhozák pedig az ifjat elevenen, és felette igen megvigasztalódának.” Apostolok Cselekedetei 28:7-9, “Annak a helynek a környékén valának pedig a sziget főemberének, név szerint Publiusnak mezei jószágai, aki befogadván minket, három napig nagy emberségesen vendégül látott. Lőn pedig, hogy a Publius atyja hideglelésben és vérhasban betegen feküvék. Kihez Pál beméne és minekutána könyörgött, kezeit reá vetve meggyógyítá őt. Minekutána azért ez megtörtént, egyebek is, akik betegek valának a szigeten, őhözza jövének és meggyógyulának.” II.Korinthus 12:12, “Apostolságomnak jelei megbizonyosodtak közöttetek sok tűrésben, jelekben, csodákban és erőkben is.”

Harmadsorban pedig, megvoltak neki az Istentől kapott szolgálatának nyilvánvaló gyümölcsei. II.Korinthus 12:11, “Dicsekedvén, balgataggá lettem; ti kényszerítettetek reá. Mert néktek kellett volna engem ajánlanotok; mert semmiben sem vagyok alábbvaló a fő—fő apostoloknál, noha semmi vagyok.” I.Korinthus 9:2, “Ha egyebeknek nem vagyok apostoluk, de bizony néktek az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje az Úrban ti vagytok.” II.Korinthus 11:2, “Mert Isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szűzet állítsalak a Krisztus elé.” Pál eszköz volt abban, hogy Pogány juhok sokaságát hozza be; táplálta őket, törődött velük mindaddig, amíg igazságos gyümölcsöket nem hoztak és fel nem készültek az Úrral való találkozásra, mint a Pogány menyasszonynak egy része.

A Jelenések Könyve megadatásának idejekor a hagyomány szerint Pál már meghalt mártírként, de János tovább folytatta az ő helyén pontosan úgy, ahogy Pál is tette az ő szolgálatának napjaiban. A Jelenések Könyvének megadatása előtt történt halála Pálnak egyáltalán nem semmisítette meg azt a tényt, hogy

ő volt az Efézusi Gyülekezeti Kor hírnöke, mert minden egyes kor hírnöke függetlenül attól, hogy mikor jelenik meg, vagy távozik, az a személy, aki befolyásolja az adott kort Isten számára egy Igemegnyilvánult szolgálat által. Ez az ember Pál volt.

EFÉZUS VÁROSA

Efészus városa Ázsia három legnagyobb városának egyike volt. Gyakran nevezték a Keresztény hit harmadik városának, amennyiben Jeruzsálem volt az első, Antiókhia pedig a második. Nagyon gazdag város volt. Kormányzata római, nyelvezete azonban görög volt. A történészek úgy hiszik, hogy János, Mária, Péter, András és Fülöp mindnyájan ebben a gyönyörű városban lettek eltemetve. Pál, aki az igazi hitet megalapította ebben a városban, csupán körülbelül három évig pásztorolt itt; amikor azonban távol volt a nyájtól, akkor állandóan, imádságosan törődött velük. A gyülekezet első püspöke Timótheus volt. I.Timótheus 1:1-3, "Pál, Jézus Krisztus apostola a mi megtartó Istenünknek, és Jézus Krisztusnak a mi reménységünknek rendelése szerint, Timótheusnak, az én igaz fiamnak a hitben: kegyelem, irgalmasság és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. Amiképpen Maczedóniába menetelmkor kértelek téged, hogy maradj Efézusban, hogy megmondjad némelyeknek, ne tanítsanak más tudományt."

Magának az Efészus névnek egy furcsa összetett jelentése van, "A célbavett," és "A meglazult". Ennek a kornak magas törekvései, melyek a Szellem teljességével kezdődtek, "Istennek mélységével," és amely által ők célbavették Istennek magas elhívását, most elkezdett helyet adni egy kevésbé vigyázó hozzáállásnak. Jézus Krisztusnak egy kevésbé lelkes követése kezdett megnyilvánulni egy olyan baljós előjelként, amely a jövőbeni korokban el fogja süllyeszteni a gyülekezetnek nevezett fizikai járművet a "Sátán mélységének" szörnyűségébe. Lazává vált és sodródott. A kor máris visszaesésben volt. Elhagyta első szeretetét. Az Efézusi Korban elültetett parányi mag egy napon fel fog nőni a tévelygés szellemévé olyannyira, amíg a levegő valamennyi tisztátalan madara, ágai között fog fészket rakni. Az emberi okoskodás számára annyira ártalmatlannak fog tűnni az a kis palánta az Új Éva (az Új Gyülekezet) szemében, hogy őt így újra megcsalja a Sátán. Az Efézusi Kor lehetőséget nyújtott számára ahhoz, hogy elnyerje Isten legkiválóbb értékeit, és egy darabig diadalmaskodott is, de azután lazított és abban a vigyázatlan pillanatban Sátán elültette a végromlás magját.

Már magának Efészusnak a vallása tökéletesen jelképezi ezt az első gyülekezeti kort és megadja az eljövendő korok hangnemét. Elsősorban, Dianának ragyogó temploma, melyet olyan sok éven át építettek és amelynek szent tornácaiban ott

lakozott Dianának legfénytelenebb és legfeltűnésmentesebb szobra, melyet valaki is elképzelhetett. Itt ő egyáltalán nem hasonlított azokhoz a szobraihoz, melyeket a többi templomokban szenteltek neki. Ő itt egyszerűen egy majdnem alakatlan női figura volt, amely végezetül belesüllyedt abba a fatömbbe, amelyből kifaragták. Két karját két egyszerű vasrúdból formálták meg. Hogy ez mennyire tökéletesen rajzolja meg az első korszakban felszabadult antikrisztus szellemét. Itt ő szabadon lett engedve az emberek között de még nem vett fel olyan alakot, hogy az embereket megriasztaná. A két vasrúdból lévő kar azonban mutatta, hogy szándéka az Isten munkájának szétzúzása volt, amint megkezdte a támadást. És úgy tűnt, hogy senki nem figyelt fel rá vagy arra amit csinál. Egy napon azonban észre fogják venni, amikor vaskarjainak "cselekedetei" "tanítássá" válnak, tanítása pedig egy birodalom törvényévé.

A templomi szolgálat rendje szintén nagyon kinyilatkoztató. Először is ott eunuk papok voltak. Ez a steril papság előre jelezte egy olyan nép sterilitását, akik el fognak sodródni az Igétől, mert egy olyan nép, aki állítja hogy ismeri Istent az Igétől függetlenül, annak élete olyan meddő, mint a herélt eunuké. Másodszor a templom határain belül ott voltak azok a szűz papnők, akik a templom vallási szertartásait végezték. Ez előre vetítette azokat a napokat, amikor ceremónia és forma, szertartás és cselekedetek veszik át a Szent Szellem helyét és az Isten templomát többé nem a karizmatikus megnyilvánulások töltik be. Mindezek felett ott volt a főpap, aki politikai erővel és a nyilvánosság befolyásolásával rendelkezett és ilyen módon ábrázolta azt, amely már folyamatban volt, noha még túlságosan nem nyilvánult meg, az az, hogy a gyülekezet hamarosan át lesz adva emberi vezetésnek emberek terveivel és emberek törekvéseivel, és az "így szól a Szent Szellem" többé már nem lesz élő valóság. Mindezek alatt ott voltak a templomi rabszolgák, akiknek nem volt más választásuk, mint hogy engedelmeskedjenek a vallási hierarchiának. Mi mást jelentene ez, mint hogy közeledik a nap, amikor a hosszúúrhás papság politikai manőverekkel, állami segítséggel, és az Igének és Szellemnek tantételekkel, dogmákkal és emberi vezetéssel való felcserélésével, rabszolgaságra fogja kényszeríteni a laikusokat, miközben a vezetők hamis módon megszerzett gazdagságban pompáztak és élvezték piszkos örömeiket, a szegény emberek pedig, akik felé Isten szerint kellett volna szolgálni, most szolgákká váltak.

JÉZUS, AZ Ő HIRNÖKE ÉS AZ Ő GYÜLEKEZETEI

Jelenések 2:1, "...Ezeket mondja Az, Aki az Ő jobb kezében tartja a hét csillagot, és Aki jár a hét arany

gyertyatartó között.” Ez Ő, Akiről ez lett mondva, “Ugyanez a Jézus MIND Úr, MIND pedig Krisztus.” Itt van Ő az Egy és Egyetlen Mindenható Úr Isten, és Rajta kívül nincs más. Itt van Ő az Üdvözítő (“... az üdvösség az Úrtól van”, Jónás 2:9,) amint jár a gyülekezetek közepette a hét koron át. Ami Ő az első korban volt, Ő az minden korban. Minden hívő számára Ő Jézus Krisztus ugyanaz tegnap és ma és mindörökké. Amit Ő egykor megtett, azt Ő még mindig teszi és tenni fogja.

Most láthatjátok, hogy Jézus egyedül jár az Ő gyülekezetei között. Senki más nincs Vele. De valójában nem is lehet, mert egyedül Ő végezte el gyülekezetének üdvösségét, és azt az Ő saját vérével vásárolta meg, és ezért Ő birtokolja azt. Ő annak Ura és mestere. A gyülekezet Neki ad minden dicsőséget és ezt a dicsőséget Ő mással nem osztja meg. Nincs Vele pápa. Nincs Vele bíboros. Nincs Vele Mária az Ő földi testének anyja. Nem beszél és nem fordul oda egy Atyához, mert Ő az Atya. Nem fordul oda és ad utasításokat a Szent Szellemnek, mert Ő Isten, az örök Szellem, és ez az Ő Élete, amely folyik és lüktet a gyülekezetben és adja annak életét, és Ő nélküle nincs élet. Az üdvösség az Úrtól van.

Senki nem volt ott Vele, amikor taposta a tüzes kemencének tüzes haragját. Nem más volt, hanem Ő, Aki ott fűgött a kereszten és Véré-t adta. Ő a mi hitünknek Szerzője és Bevégzője. Ő a mi üdvösségünk Alfája és Omegája. Mi Neki vagyunk eljegyezve és nem másnak. Mi nem a gyülekezethez tartozunk. Mi Őhozza tartozunk. Az Ő Igéje törvény. Tantételek vagy dogmák, rendelkezések és alkotmányok nincsenek ránk hatással. Igen, ez EGYEDÜL Jézus, Aki a gyülekezetek között jár. Isten van a gyülekezetében, Aki az Ő jókedvében hajlandó és cselekszik. Ezt soha ne feledjétek el. Nektek csak egy közösségetek van Istennel és Istennek csak egy közössége van veletek—ez JÉZUS, és EGYEDÜL JÉZUS.

Itt van Ő a hét csillaggal a jobb kezében. A jobb kéz, vagy kar Istennek erejét és hatalmát jelzi. Zsoltár 44:3, “Mert nem az ő fegyverükkel szereztek földet, és nem az ő *karjuk* segített nekik; hanem a Te *jobbod*, a Te *karod*, és a Te orcád világossága, mert kedvelted őket.” A hatalom jobb kezében a hét csillag van, akik a Jelenések 1:20, szerint a hét gyülekezeti hírnök. Ez azt jelzi, hogy Istennek ereje és felhatalmazása minden kor számára az Ő hírnökei mögött van. Ők előtörnek a Szent Szellem tüzeiben és erejében az Igével. Ők csillagok, mert világosságot tükröznek. Az a világosság, melyet tükröznek az Ő világossága. Nekik nincs saját világosságuk. Ők nem a saját tüzüket gyújtják meg, hogy az emberek az ő szikráik világosságában járhassanak. Ésaías 50:11. Éjszaka van, mivel ez az, amikor a csillagok előjönnek. Ez a bűn sötétségének éjszakája, mert mindnyájan (mégpedig az egész világ) vétkeztek és állandóan híjával vannak az Isten dicsőségének. Róma 3:23.

Ez a hét hírnök ismerteti meg Istent az emberekkel. Aki őket befogadja, az Azt fogadja be, Aki őket küldte. János 13:20. Ők az Úr megbízása alapján szólnak és cselekednek. Ő mögöttük áll az Istenség teljes hatalmával. Máté 28:18-20, “És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott MINDEN HATALOM mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében: Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit Én parancsoltam néktek: és íme ÉN VELETEK VAGYOK MINDEN NAPON a világ végezetéig (a korok befejeződéséig).” Így ők itt vannak, tele a Szent Szellemmel és hittel, lángban az Isten tüzével, előtartva az igazság Beszédét, és Ő pedig ott áll, hogy támogassa őket. És gondoljátok el, hogy egyetlen kor egyetlen hívőjének sem szükséges így bánkódnai a szívében, hogy “Óh, bárcsak ott lehettem volna akkor az első korban, amikor az apostolok legelőször ki lettek küldve.” NINCS szükség arra, hogy visszanézzünk. NÉZZÉL FEL! Szemléld Őt, Aki éppen most járkal a gyülekezetek között végig az összes korokon át. Szemléld Őt, Aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké; és Aki soha nem változik meg sem lényegében, sem az Ő útjaiban. Ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek az Ő Nevében, Ő ott van közöttük! Es nem csupán úgy van közöttük, mint egy önelégült szemlélő, vagy mint egy feljegyzést készítő angyal; hanem Ő úgy áll ott, hogy pontosan azt fejezi ki, ami Ő—a gyülekezet számára az Élet és Gondoskodó és minden jó ajándéknak Adója. Hallelujah!

“*Aki a hét arany gyertyatartó között jár.*” Hogy mennyire jelentőségteljesek ezek a beszédek, amikor a Szentírás fényében szemléljük őket, amely úgy ábrázolja Őt, mint “Krisztust, Aki a mi Életünk.” Mert valóban Krisztus a gyülekezet élete. Annak nincs más élete. Nélküle a gyülekezet egyszerűen csak egy vallásos társaság, egy klub, vagy embereknek semmitmondó összejövetele. Amint egy hulla felékszerezve és felöltöztetve még mindig egy hulla, ugyanúgy a gyülekezet is függetlenül attól, hogy mi az ő programja, vagy hogy milyen bájos erőfeszítéseket érhet el, de Krisztus nélkül az szintén csak egy hulla. De soraiban Vele, és ha Ő motiválja azt, akkor mindenki számára csodálattá válik, mint az “Ő teste, teljessége Ő néki, aki mindeneket betölt mindenekkel.” És épp ebben az órában Ő ott jár az utolsó kor arany gyertyatartójának közepette. Ami Ő akkor volt, amikor az első korban járt, Ő ugyanaz éppen most ebben az utolsó korban. Jézus Krisztus UGYANAZ TEGNAP, és MA, és MINDÖRÖKKÉ.

“*A hét arany gyertyatartó.*” A II. Mózes 25:31-ben ezt mondja, “Csinálj gyertyatartót is TISZTA aranyból; VERT aranyból készüljön a gyertyatartó; annak szára, ága, csészéi,

gombjai és virágai ugyanabból legyenek.” Jézus Krisztus igazi gyülekezete, a menyasszony TISZTA aranyhoz van hasonlítva. A menyasszony igazsága az Ő igazsága. A menyasszony tulajdonságai az Ő saját dicsőséges tulajdonságai. A menyasszony személyazonossága az Úrban található. Ami Ő, azt a menyasszonynak kell visszatükröznie. Ami az Úrnak van, azt a menyasszonynak kell kinyilvánítania. A menyasszonyban nincs hiba. Belül és kívül mindenütt dicsőséges. Ő a kezdetétől a végéig az Úr munkája, és az Úr minden munkája tökéletes. Valójában a menyasszonyban van összegezve és kinyilvánítva Istennek örökkévaló bölcsessége és szándéka. Hogyan foghatja ezt fel valaki? Hogyan érthetné ezt meg? Noha nem tudjuk megérteni, de hit által elfogadhatjuk, mert Isten szölte ezt.

De nem csupán az, hogy a gyertyatartó aranyból van, hanem VERT aranyból van. Kézműves vert aranyból, annak modellje szerint, amely Szellem által lett adva. Az ő Urán és Mesterén, Jézus Krisztuson kívül volt már valaha is egy olyan nép, amely így lett kiverve és megtisztítva, mint Jézus Krisztus menyasszonya? Bizonyos, hogy ő betölti azokat a szenvedéseket, melyeket Krisztus maga mögött hagyott. Javai tönkre vannak téve. Élete veszedelemben van. Olyanná tekintik, mint vágóhídi juhokat. Egész nap ölik. Sokat szenved, de mind ezekben nem áll bosszút és mások számára sem okoz szenvedést. Méltó az Evangélium számára Krisztusnak ez a kedves menyasszonya. És amiképpen az arany alakítható, míg vele szemben a sárgaréz összetörik az ütésektől, úgy Istennek ez az aranya el fogja viselni az Úrért való szenvedését, és nem hajlik meg, nem törik el és nem pusztul el, hanem úgy formálódik, mint egy szépséges dolog és örökkévaló öröm ennek az életnek a kísértései és próbái által.

KRISZTUS DICSÉRI AZ ÖVÉIT

Jelenések 2:2, 3, “Tudom a te dolgaidat és a te fáradságodat és tűréseidet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megpróbáltad azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket, és terhet viseltél, és békétűrő vagy, és az Én Nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.”

Milyen gyönyörűen dicséri és helyesli az Üdvözítő az Ő gyermekeit. Teljes beszámolót ad az ő ragyogó szellemi tulajdonságaikról és viselkedésükről. Tudja, hogy van gyengeség közöttük, de még nem kiált fel ellene. Hát ez nem épp olyan, mint az Úr? Ő tudja, hogy miként bátorítson bennünket a helyes dolgokban és miként bátorítanítson el bennünket a helytelenekben. Itt mindannyian tanulhatnánk egy jó leckét arról, hogy milyen módon vezessük a gyülekezetet és a családjainkat. És még inkább mindannyian

megtanulhatnánk egy jó leckét abban, hogy Isten mindannyiunkkal pontosan ezen a módon bánik. Soha ne legyetek elbátortalanodva Istennek Szentjei, mert Isten nem hálátlan, hogy elfelejtené a ti szeretetetek munkálkodásait. Akármit teszünk, még ha csak egy pohár hideg vizet adunk valakinek, annak is az Úrtól jutalma és áldása van.

“Tudom a te cselekedeteidet, munkálkodásodat és a türelmedet.” Amint az Ő gyülekezete között jár, úgy tudatában van az Ő népe szenvedése, és törődik azzal. Amint az Egyiptomban lévő fogság napjaiban volt, amikor az Úr meghallotta az ő kiáltásukat, úgy Ő, Aki soha nem változik meg, még mindig meghallja az elnyomottak kiáltásait, amint közöttük jár. Maga a munkálkodni szó egy kimerültséget jelez, amely elnyomástól van. Istennek a népe nem csak a szeretet munkálkodásában cselekszik az Úrért, hanem Őerte örömmel is szenved. Ők türelmesek az iga viselésében. Ez az első kor nagy üldöztetést szenvedett. Keményen kellett dolgoznia azért, hogy prédikálja az Evangéliumot és terjessze az igazságot. Az életben lévő magas elhívásuk az volt, hogy Istent szolgálják, és amikor az életben lévő reményeik elfonnyadtak, akkor ők türelmesek voltak és átadtak mindent Neki, Aki egy tartós jutalmat ígért nekik a mennyben azokért, melyeket itt a földön feladtak Őerte.

Azt gondolom, hogy itt meg kellene állnunk és foglalkoznunk kellene azzal a gondolattal, hogy Istennek a népe mindig üldözve volt és mindig üldözve is lesz. Azt tudjátok, hogy az I. Mózes Könyve (Genesis) a kezdetek könyve, és amit ott megkezdve találtak, az végig folytatódni fog a Jelenések Könyvéén át és soha nem fog megváltozni. Ott látjuk, hogy Kain üldözte és megölte Ábelt, azért, mert, az utóbbi kedves volt Isten előtt. Azután látunk egy tökéletes képet Ábrahámnak testi fiáról, Ismáelről, aki bosszantotta és verekedett az ígért fiával Izsákkal. És ott volt Ézsau, aki gyűlölte Jákóbot és meg is ölte volna, ha Isten nem lép közbe. Az Új Szövetségben ott találjuk Júdást, aki elárulta Jézust, míg az első évszázad vallásos rendjei megpróbálták elpusztítani a korai hívőket. Ennek a világnak a gyermekei az ördög által irányítva gyűlölik Istennek gyermekeit, akiket a Szellem irányít.

Nem számít, hogy egy Keresztény mennyire igaz és becsületes a nyilvánosság előtt, és hogy mennyire kedves az ő felebarátjához, semmi más csak jót cselekedve, de tegyen csak vallást Krisztusról, mint az ő Üdvözítőjéről és ismerje el a Szent Szellem ajándékainak működését a nyelveken szólásban, próféciákban, a gyógyulásokban és a csodákban, és akkor ő már el lesz ítélve. Ennek a világnak a szelleme gyűlöli Istennek a Szellemét, és mivel az Úr Szellemét nem tudja legyőzni, ezért megpróbálja elpusztítani azokat az edényeket, akikben az Igazság Szelleme lakozik.

Az üldöztetések és a próbák a Keresztény életnek természetes és normális részei. Csak egyetlen dolog van, amit ezekkel kapcsolatban tehetsz. Add át mindent Istennek, ne ítélj, és hagyd azok kimenetelét és végső megítélését Őrá.

“A gonoszokat nem szenvedheted, és megpróbáltad őket, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket.” Ezek az Efézusiak hitték, hogy Isten népének szentnek kell lennie. Ennek a versnek megfelelően ők lépéseket tettek azért, hogy megtartsák a testet a bűntől kovásztalan állapotban. Teljesen nyilvánvaló az, hogy a hitehagyás már elkezdődött. A bűn belépett a gyülekezetbe. Ők azonban engedelmeskedtek Pál szavainak, amikor ő azt mondta, hogy tegyék félre maguk közül a gonoszokat. Ők elkülönített emberek voltak. Kijöttek a világból és most nem akarták megengedni, hogy a világ belépjen közéjük. Nem akartak napirendre térni a gyülekezetben lévő bűnök felett. A szentség számukra nem csupán egy frázis, vagy egy beszédforma volt; az egy életmód volt.

“Megpróbáltad azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket.” Ó, ez aztán egy tompa kijelentés. *“Megpróbáltad őket, akik apostoloknak mondják magukat.”* Hát ez nem elbizakodottság? Milyen joga van egy népnek megpróbálni azokat, akik magukat apostoloknak mondják? És hogyan próbálják meg őket? Oh, én szeretem ezt. Itt van a Galata 1:8-ban, *“De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek (már) hirdettünk, legyen átkozott.”* Az apostolok voltak azok, akik elhozták az eredeti Igét az emberekhez. Az eredeti Ige nem változhatott meg, sőt annak még egy pontja, vagy vesszője sem. Pál tudta, hogy Isten volt az, Aki hozzá beszélt, ezért ő ezt mondta, *“Még ha én jönnék is és megpróbálnék egy második kinyilatkoztatást adni, megpróbálnék egyetlen kis változtatást csinálni abban, amit én eredetileg adtam, akkor legyek átkozott.”* Látjátok, Pál tudta, hogy az első kinyilatkoztatás helyes volt. Isten nem adhat egy első kinyilatkoztatást, majd azután egy második kinyilatkoztatást. Ha megtenné, akkor Ő megváltoztatná a véleményét. Ő adhat egy kinyilatkoztatást és azután tesz hozzá, amint azt az Éden Kertjében tette, amikor megígérte a Magot az asszonynak, és azután később megjelölte, hogy a Magnak Ábrahámot át kell jönnie, és azután később azt mondta, hogy az ugyanazon vérvonalon át fog jönni Dávidban. Ez azonban ugyanaz a kinyilatkoztatás volt. Csupán még több információt adott az embereknek azért, hogy segítsen nekik elfogadni és megérteni azt. Isten Igéje azonban nem változhat meg. A Mag pontosan úgy jött, ahogy ki lett jelentve. Hallelujah. És nézzétek meg, hogy mit csináltak azok a hamis apostolok. Ők a saját beszédeikkel jöttek. Azok az Efézusiak

ismerték az Igét, ahogy azt Pál tanította. Ők telve voltak a Szent Szellemmel Pál kezeinek rátétele által. Ők belenéztek azoknak a hamis apostoloknak a szemébe és ezt mondták, "Ti nem azt mondjátok amit Pál mondott. Ezért ti hamisak vagytok." Őh, ez tűzre lobbantja a szívemet. Menjünk vissza az Igéhez! Valójában nem te vagy az, aki megpróbálsz az apostolt, a prófétát és a tanítót, HANEM AZ IGE AZ, AMELY MEGPRÓBÁLJA ŐKET. A napok egyikén fog jönni egy próféta a Laodiceai Gyülekezeti Korhoz és ti tudni fogjátok, hogy ő a valódi Istentől küldött személy, vagy nem. Igen, tudni fogjátok, mert ha ő Istentől van, akkor Ő PONTOSAN ÚGY LESZ AZ IGÉBEN, AHOGY AZT ISTEN PÁLNAK IS ADTA. ATTÓL AZ IGÉTŐL EGYETLEN PILLANATIG SEM FOG ELTÉRNI, MÉG EGY PONTTAL SEM. Az utolsó korban, amikor sok hamis próféta fog megjelenni, akkor figyeljétek és lássátok meg, ahogy ők állandóan mondják nektek, hogy ha ti nem hisztek nekik és annak amit ők mondanak, akkor el fogtok veszni; amikor azonban az UTOLSÓ NAPOK PRÓFÉTAJA színre lép, és ő igazán az a próféta, akkor így fog felkiáltani, "Térjete vissza az Igéhez, vagy másképp elvesztek." Ő nem egy magán kinyilatkoztatásra, vagy értelmezésre fog építeni, hanem az Igére. Ámen és Ámen!

Ezek a hamis apostolok azok a ragadozó farkasok, akikről Pál beszélt. Ezt mondta, "Amikor én eltávozok, akkor ők megpróbálnak eljönni és azt állítják, hogy az ő kinyilatkoztatásuk egyenértékű; az ő szándékuk azonban nem az, hogy segítsenek nektek, hanem hogy elpusztítsanak." Apcsel. 20:27-32, "Mert nem vonogattam magamat, hogy hirdessem néktek az Istennek teljes akaratát. Viseljete gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, hogy legeltessétek Istennek gyülekezetét, melyet az Ő tulajdon vérével vásárolt meg. Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jőnek tiközétek gonosz farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak. Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek (az ő saját szavaikat és elképzeléseiket, és nem az Istenét), hogy a tanítványokat maguk után vonják. Azért vigyázzatok, megemlékeztve arról, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szüntem könnyhullatással inteni mindenkit. És most, atyámfiain, ajánlak titeket az Istennek és az Ő kegyelmessége Igéjének, aki felépíthet és adhat néktek örökséget minden megszentelték között."

János is tudott róluk, mert ezt mondta az I. János 4:1-ben "...mert sok hamis próféta jött (máris) ki a világba." Az antikrisztusi szellem már beszivárgott a gyülekezetbe és ezt úgy tette, hogy ellene ment az Igének. Nos, itt van az, ahol az egész elkezdődött. Éppen itt az első gyülekezeti korban. Ők máris tagadták az Igét és felállították az ő saját tantételeiket és

filozófiájukat az Ige helyett. Ez antikrisztusi, mert Jézus az Ige. Anti-Igének lenni azt jelenti, hogy anti-Jézusnak lenni. Anti-Igének lenni, az antikrisztusinak lenni, mert a Szellem és az Ige EGY. Ha te anti-Igei vagy, akkor neked antikrisztusinak kell lenned. **ÉS HA EZ AZ ELSŐ GYÜLEKEZETBEN KEZDŐDÖTT, AKKOR ENNEK NÖVEKEDNIE KELL EGÉSZ A VÉG-IG, AMIKOR ÁTVESZI A HATALMAT.** És ez pontosan az, amit ti látni fogtok, amint az összes kort végigvesszük. Valóban kicsiként indul el az Efézusi Korban és növekedik minden korban mindaddig, amíg az anti-Ige, az antikrisztusi rendszer teljességgel át nem veszi a hatalmat, és az Ige csalahatatlanságát megtagadják a hamis gyülekezet hamis apostolai.

Most könnyű egy helytelen benyomást kapni arról, amiről beszélünk, mert én ezt ilyen erősen hangsúlyozom. Úgy hangozhat ez nektek, mintha ez az anti-Ige, ez az antikrisztusi szellem az Igének egy teljes megtagadása lenne és a Bibliának egy olyan tagadása, amely annak visszautasításában csúcsozódik ki. De nem így van. Nem ez a helyzet. Amiről szó van, az a Jelenések 22:18, 19, "Bizonyosságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: hogy ha valaki ezekhez hozzátesz, akkor e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra; És ha valaki elvesz e prófétálásnak könyvének beszédeiből, akkor az Isten annak részét eltörli az Élet könyvéből, és a Szent Városból, és azokból, amik e könyvben megírtak." Csupán **EGYETLEN** szónak a megváltoztatásáról van szó úgy, ha abból elvesznek, vagy ahhoz hozzátesznek. Ez Sátánnak az eredeti trükkje az Éden Kertjéből. Ő csupán egyetlen kis szót tett hozzá ahhoz, amit Isten mondott. Az már elég volt. Halált és pusztulást hozott. És Efézusban ez pontosan ugyanaz volt. Csak egy szó hozzátéve, csak egy szó elvéve abból, és az anti-Ige, az antikrisztusi szellem elkezdett virágzni.

Felismertétek ezt most? Itt vannak újra azok az ikertestvérek. Újra itt vannak azok a fák, melyek ugyanazon a földön nőnek egymás mellett, ugyanabból a táplálékból részesülnek, ugyanazt az esőt isszák, és ugyanattól a naptól kapják az áldást. De ők **ELTÉRŐ** magtól származnak. Az egyik fa az Isten Igéje **ÉRDEKÉBEN** van pontosan úgy, ahogy Isten adta azt, szereti és engedelmeskedik annak. A másik fa abból a magból van, amely ellentétes az Isten Igéjével és ott változtatja meg azt, ahol éppen akarja. Behelyettesíti az ő saját tantételeivel és dogmaival az élő igaz Igét pontosan úgy, ahogy Kain is tette, aki Ábel megölésével fejezte be. De ne félj te kicsiny nyáj. Maradj az Igével. *Tartsd ezt az Igét te és az ördög között.* Éva nem ezt tette, és ezért ő kudarcot vallott. És amikor a gyülekezet elpártol az Igétől, akkor a Sátán sötétségének mélységébe jut.

“És terhet viseltél és béketűró vagy, és az Én Nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.” Ez nagyjából ugyanaz, ahogy a második versben lett mondva. De a második versben a cselekedet, munkálkodás és a türelem a szentséges Igének megőrzéséből származott, amely rájuk lett bízva. Ahogy ők az ellenséget távol tartották. Micsoda egy bizalom voltak ők Pál számára. Ebben a versben azonban az ő üldöztetések, próbáik és türelmük Jézus áldott Neve miatt vannak.

Tudjátok, ez egyáltalán nem furcsa, mert az Ige és a Név az, amely az ellenséget felhozza ellenünk, mint az áradatot. Az a hatalmas Ige, amely gyógyulásokban, jelekben, csodákban és más demonstrációkban, lett kinyilvánítva készítette a Farizeusokat arra, hogy az igaz hívők halálát követeljék. És most ez a Név, melyet a zsidók gyűöltek és megvetettek, a kulturáltak által gúnyolva van amint nevettek azt gondolva, hogy miként lehet bárki is annyira bolond, hogy egy olyan emberben higgyen, aki meghalt és újra feltámadott, most pedig leült a mennyben. Tehát itt voltak a vallásos üldözők, a zsidók, akik átkozták ezt a Jézust, Aki számukra egy hamis Messiás volt; és itt voltak a többiek, akik jókedvűen nevettek és gúnyosan élcelődtek egy új isten Nevén, Aki számukra még csak isten sem volt.

Most itt van valami más is, amely abban a korban kezdődött és folytatódni fog végig a korokon át, és egyre mélyebb és sötétebb lesz. Ez pedig az, hogy az emberek megtagadják ezt a Nevet. Ez nem az igaz Efézusi Gyülekezet volt, amely ezt tette. Nem uram. Ezek a hamis apostolok voltak. A kívül állók voltak azok, akik megpróbálták bejönni és megfertőzni a hívőket. Az Efézusiak ismerték azt a Nevet és szerették azt. Idézzük fel az Efézusi Gyülekezet eredetét. Embereknek egy kicsiny csoportja, akik várták a Messiást, hallották hogy egy próféta, aki önmagát a Messiás előfutárának nevezte, megjelent Palesztina pusztájában és keresztelte az embereket a bűnöknek bocsánatára. Ezek, azután elfogadták Jánosnak keresztségét. Amikor azonban Pál hozzájuk jött és megmutatta nekik, hogy az a próféta meghalt, és hogy Jézus eljött és betöltötte az Ő életét mint bűnért való áldozatot, és hogy MOST a Szent Szellem eljött és be fog lépni és betölt minden igaz-Jézusban, a Messiásban-hívót. Amikor ők ezt meghallották, akkor ők MEGKERESZTELKEDTEK AZ ÚR JÉZUS NEVÉBEN, és amikor Pál rájuk tette kezeit, akkor betöltek a Szent Szellemmel. Ők tudták, hogy mit jelent az Igének engedelmeskedni, megkeresztelkedni az Ő Nevében (az Úr Jézus Krisztus Nevében) és ezen a módon ők tudták, hogy be fognak töltekezni a Szent Szellemmel. Te ezeket az embereket nem tudtad volna megváltoztatni. Ők ismerték az igazságot. Apcsel. 19:1-7.

Ők ismerték annak a Névnek az erejét. Látták, hogy ez a Név olyan hatalmas volt, hogy még a Pál testéről elvitt

kötényeket is elküldték a Jézus Nevében a szenvedő emberekhez, és így azok megszabadulhattak a betegségektől és mindenféle kóroktól, és gonosz szellemek ki lettek űzve. Ilyen nyilvánvalóan csodálatosan cselekedett ez a nagy Név olyannyira, hogy az Efézusban levő hitehagyott zsidók megkísérelték azt ördögök kiűzésére használni. Apcsel. 19:11-17, “És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által: Annyira, hogy a betegekhez is elvitték az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávoznak azoktól a betegségek és a gonosz szellemek kimenének belőlük. Elkezdtek pedig némelyek a lézengő zsidó ördögűzők közül az Úr Jézus Nevét hívni azokra, akikben gonosz szellemek valának, mondván: Kényszerítünk titeket a Jézusra, Akit Pál prédikál. Valának pedig némelyek Skévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, akik ezt művelik vala. Felelvén pedig a gonosz szellem, monda: A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kicsodák vagytok? És reájok ugorván az az ember, akiben a gonosz szellem vala, és legyőzván őket, hatalmat vón rajtuk annyira, hogy mezítelen és megsebesülve szaladának ki abból a házból. Ez pedig tudtokra lőn mindenenek, mind zsidóknak, mind görögöknek, kik Efézusban laknak vala, és félelem szálla mindnyájukra, és magasztaltatik vala az Úr Jézusnak Neve.”

Ők ismerték azt az igazságos életet, amely annak a Névnek viselését követte, mert aki az Úr Nevét vallja, távozzon el a bűntől. Legyetek szentek ti, akik az Úr edényeit viselitek. Ne viseljétek az Úrnak, a ti Isteneteknek Nevét hiába. Ezek az Efézusiak KERESZTÉNYEK voltak. Ők viseltek egy Nevet, és az a Név Krisztus volt, Aki Istennek a Szelleme volt őbennük, és Amely az ő Uruk hármias Nevének egyike volt.

“...És az Én Nevemért fáradotztál, és nem fáradtál el.” Ezek a hívők nem Pálért, vagy egy szervezetért fáradotztak. Ők nem programoknak és intézményeknek voltak odaszentelve, melyek által értékes vagyონrészeket halmozhassanak fel. Ők az Úrért munkálkodtak. Az Ő szolgálói voltak és nem zálogosították el magukat szervezeteknek. Nem olyanok voltak, akik vasárnap elmentek a gyülekezetbe és beszéltek arról a Névről, azután pedig a hét további részére elfelejtették azt. Ők ennek a Névnek nem csupán a szájukkal szolgáltak. Nem uram. Az ő életük volt odaadva.

Minden amit tettek, azt ebben a Névben tették. Ebben a Névben cselekedtek, de ha nem tudhattak ebben a Névben cselekedni, akkor ők visszatartották magukat attól a cselekvéstől. Ezek mennyei helyekre helyezett Keresztények voltak, kiknek viselkedése az Urban volt.

De a hamis szólító csoportja, amely ezt a Nevet meg akarta rontani, ott lődörgött, mint a sötétben lapító farkasok, várva hogy bejusson és leromboljon. A szentek azonban kiállták a próbát és megtartották az Igét és a Nevet.

ISTEN PANASZA

Jelenések 2:4, “De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.” Ahhoz, hogy ezt megértse, fel kell ismerned azt, hogy a Szellem nem csupán Efézus eredeti szentjeihez beszél. Ez az üzenet az egész korhoz szól, amely körülbelül 120 évig tartott. Üzenete, tehát, annak az időszaknak teljes generációjához szól. Nos, a történelem állandóan ismétli önmagát. Izráel nemzedékeiben mi látunk ébredést az egyik nemzedékben, hogy azután meglássuk a tűz elhalványodását a következőben. A harmadik generációban a parázs talán még gyengén izzik, de a negyedikben már nyoma sincs az eredeti lángnak. Azután Isten újra meggyújtja a tüzet és ugyanez a folyamat megismétlődik. Ez egyszerűen annak az igazságnak a megnyilvánulása, hogy Istennek nincsenek unokái. Az üdvösség a természetes születés által épp úgy nem öröklődik, mint ahogy nem igaz az apostolok utódlása. Ez nincs benne az Igében. Igazán újjászületett hívőkkel kezded, és amikor elérkezik a következő generáció, akkor ők többé már nem csupán egyszerű Keresztények, hanem felvettek egy felekezeti nevet és most már Baptisták, Metodisták, stb. És ez pontosan az is, amik ők. Ők nem Keresztények. Neked az Isten akaratából kell megszületned, és nem ember akaratából ahhoz, hogy üdvözlj. De ezek az emberek mind ember akarata által gyűlnek most már össze. Én nem azt mondom, hogy néhányan közülük nincsenek rendben Istennel. Egy percre sem mondom ezt, de az eredeti tűz elhalt. Ők többé már nem ugyanolyanok.

A heves vágy, hogy Istennek tetszenek, a szenvedély, hogy megismerjék az Ő Igéjét, a kiáltás azért, hogy kinyúljanak Szellemben, mindez kezd elhalványulni és ahelyett hogy a gyülekezet lángban lenne Istennek tüzével, lehűlt és egy kicsit formálissá vált. Ez volt az, ami akkor ott Efézussal történt. Ők egy kicsit formálissá váltak. Az Istennek való átadottság haldoklott és az emberek nem törődtek eléggé azzal hogy az Isten mit gondol felőlük, amint elkezdtek azzal törődni amit a világ gondol felőlük. A második generáció amint megérkezett ugyanolyan volt, mint Izráel. Ők egy királyt követeltek azért, hogy olyanok legyenek mint más nemzetek. Amikor azt megtették, akkor visszautasították Istent. De ők mégis megtették. Ez a gyülekezet története. Amikor arra gondol, hogy inkább a világhoz szabja magát Isten helyett, akkor nemsokáig tart, hogy látod őket, amint abbahagynak dolgokat cselekedni, melyeket korábban megtettek és elkezdnek olyan dolgokat cselekedni, melyeket kezdetben nem tettek volna meg. Megváltoztatják öltözködési módjukat, állásfoglalásaikat és viselkedésüket. Lazává válnak. Ez az amit az “Efézus” szó jelent: ellazult—sodródás.

Az ébredésnek és halálnak menetrendje soha sem változik. Éppen annyit kell tenned, hogy felidézd Istennek ezt a

legutóbbi mozgását a Szellemben, amikor a férfiak és az asszonyok úgy öltözködtek mint Keresztények, gyülekezetbe jártak, egész éjjel imádkoztak, elfoglalták az utcasarkokat és nem szégyelltek a Szellem megnyilvánulásait. Elhagyták az ő régi halott gyülekezeteiket és otthonaikban, vagy régi raktár épületekben imádták Istent. Nekik megvolt a valóság. De nem telt el túl sok idő, amíg elkezdtek elegendő pénzt szerezni ahhoz, hogy ragyogó új gyülekezeti házakat építsenek. Létrehoztak egy kórust ahelyett, hogy Istennek énekeltek volna ők maguk. A kórust egyenruhákba öltöztették. Megszervezték egy mozgalmat és ember által vezették. Hamarosan elkezdtek olyan könyveket olvasni, melyek nem alkalmasak az olvasásra. Felnyitották a sorompókat és bejöttek a kecskék, majd átvették a hatalmat. Az örömkialtás elmúlt. A Szellem szabadsága eltűnt. Óh, ők tovább folytatták formailag; a tűz azonban elhalt és mindaz ami maradt, az a hamu feketesége majdnem.

Egy pár perccel ezelőtt említettem, hogy János megértette mi az, hogy szeretni Istent. A szeretetnek nagy apostola bizonyára láthatta, amikor a gyülekezet kezdte elveszíteni Istennek ama első szeretetét. Az I. János 5:3-ban ezt mondja, "Mert ez az Istennek szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait (az Ő Igéjét)." Egyetlen kicsiny eltérés az Igétől egy lépésnyi eltávolodást jelentett Krisztustól. Az emberek azt mondják, hogy szeretik Istent, eljárnak a gyülekezetbe, kiabálnak, örvendeznek és énekelnek is, és nagy érzelmi megtapasztalásuk van. De amikor imádatnak vége, akkor figyelj meg és lásd meg, hogy vajon benne vannak-e az IGÉBEN, járnak-e benne, élnek-e benne. Ha átmennek mindazon többi dolgokon és azután nem járnak az Igében, akkor mondhatják, hogy szeretik Istent, de életük azonban mást vall. Kíváncsi vagyok hogy János nem látott-e sokat ezekből, mielőtt meghalt; az emberek állították hogy szeretik Istent, de az Ő Igéjének nem engedelmeskedtek. Óh Efézusi Gyülekezet, valami történik veled. Valaki megpróbál az Igéhez vagy hozzátenni, vagy elvenni abból. De ők ezt olyan ravaszul teszik, hogy te nem veszed észre. Nem tesznek olyan nagy mozdulatot, hogy te ott a nyilvánosságban észre vehetné. Lepel alatt van és érvelés, meg emberi értelem által hozzák és az uralkodni fog ha csak el nem utasítod. MenjeteK vissza a Pünkösdhöz, mielőtt túl késő lenne!

De mint általában lenni szokott, az emberek nem figyelnek oda az Isten intésére. Az ébredés tüze ami a szent Igére van építve annyira csodálatos, a Szellem megnyilvánulása pedig annyira áldott, hogy egy kis félelem belopakodik és egy suttozás a szívből ezt mondja, "Hogyan tudjuk megvédeni ezt az igazságot, ami megvan nekünk? Mit tehetünk azért, hogy ez az ébredés tovább folytatódjon?" Ez az, amikor az "antikrisztusi szellem" bejön és suttoz, "Figyelj, neked most megvan az igazság, gondoskodj róla, hogy ne veszítsd el. Szervezz és állítsd fel tantételeidet arról, amit

hiszel. Tedd be mindazt egy gyülekezeti kézikönyvbe.” És megcsinálják. Ők szerveznek. Hozzátesznek az Igéhez. És meghalnak éppúgy, ahogy Éva is meghalt, mert elfogadott *Egy* helytelen szót. Isten Igéje az, amely életet hoz. És nem az számít, amit *mi* az Igéről mondunk, hanem az, amit Isten *mondott*.

ISTEN FIGYELMEZTETÉSE

Jelenések 2:5, “Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.”

Isten azt mondja nekik, hogy EMLÉKEZZENEK. Nyilvánvaló, hogy valami elhagyta az emlékezetüket. Valamit elfelejtettek. Azt mondta nekik, hogy térjenek vissza értelmükben az ő eredeti helyükhöz. Az első kor eredete Pünkösöd volt. Ők elpártoltak attól. Elfelejtették annak dicsőségét és csodáját. Ideje volt visszatérni az elmében és azután a valóságban. Vissza oda, ahol azt tudták mondani, “Mert nékem az élet Krisztus.” Vissza ahhoz a tisztasághoz, ahol Anániással és Szafirával bántak. Vissza az Ékes Kapuhoz. Oh, micsoda szégyen elsodródni Istentől és pártfogoi lenni azoknak a cselekedeteknek, melyek bemocskolják az Ő Nevét. Távozzon el mindenki a bűntől, aki az Ő Nevéről neveztetik és tartsa edényét tisztán Isten számára. Nézzél arra, ami te egykor voltál a szívedben, és elmédben és az életedben. Azután menj vissza ahhoz.

És mi a visszaút? Az út a bűnbánat útja. Ha egy bűnösnek bűnbánat által kell Istenhez járulnia, akkor a langymelegnek vagy a visszaesőnek még inkább bűnbánatot kell gyakorolnia. Térjete meg! Teremjete megteréshez illő gyümölcsöket. Bizonyítsátok az életetek által. “Ha nem térsz meg,” mondta Isten, “akkor elmozdítom a lámpatartódat.” Biztosan. A gyülekezet ebben az állapotban nem tud világosságot adni a világnak. Világossága sötétséggé változott. Isten azután el fogja venni hűségés hírnökét és hűségés pásztorait és magukra hagyja őket, ők pedig tovább fognak menni beszélve a kereszténységről, de attól megfosztva.

Térjete meg gyorsan! Ne tétovázzatok! Nyilvánvaló, hogy Efézus tétovázott, mert életének időszaka nem volt nagyon hosszú. Isten dicsősége sebesen csökkent. Nem sokáig tartott, amíg a város romokban hevert. Dicsőséges temploma egy alakatlan tömeggé vált. Földje ingoványra lett, melyet vízi szárnyasok foglaltak el; a népesség eltűnt egy kevés hitetlen kivételével, akik egy nyomorúságos kis faluban laktak. Még csak EGYETLEN keresztény sem maradt. A lámpa ki lett szakítva helyéből.

Most ez nem azt jelenti, hogy ő nem térhetett volna meg. Ez nem azt jelenti, hogy mi nem térhetünk meg. Megtérhetünk. De

ennek gyorsan kell történnie. Ennek egy igaz szívből jövő kiáltásnak kell lennie Isten felé szomorúságban, és akkor Isten helyre fogja állítani. A dicsőség újra jönni fog.

A NIKOLAITIZMUS MAGJA

Jelenések 2:6, “De az megvan benned, hogy a Nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, melyeket Én is gyűlölök.”

Nos, kétféle fogalom van azzal kapcsolatban, hogy mik voltak a Nikolaiták. Néhányan azt mondták, hogy ők hitehagyottak egy csoportja voltak, kiknek alapítója Antiókhiai Nicholas, egy prozelita volt, aki egyike lett a jeruzsálemi hét diakónusnak. Pogány ünnepeik voltak és nagyon szemérmetlenek voltak viselkedésükben. Azt tanították, hogy az érzékiség felett való uralkodás érdekében egy személynek mindent meg kell tapasztalnia először. Természetesen akkora szabadosságnak adtak teret, hogy lealjasodásuk teljes volt. Így azután számukra azt a két Ó Szövetségi nevet alkalmazták, amely efféle kicsapongásokat jelképezett: Bálám és Jézabel. Mivel Bálám megrontotta és ilyen módon meghódította a népet, ezért azt mondták, hogy Nicholas is úgy tett. Ezt a csoportot állítólag kiutasították Efézusból és ők Pergamoszban találtak helyet a letelepedésre.

Ennek a hiedelemnek a problémája azonban az, hogy nem igaz. Ehhez abszolút semmilyen történelem nincs. Ez legjobb indulattal is csak egy hagyomány. Ilyen nézőpontnak az elfogadása az efézusi gyülekezeti kort teljességgel történelminek tenné, semmilyen folyamatossággal a mai napon. Ez nem igaz, mert ami elkezdődik a korai gyülekezetben, annak folytatódnia kell minden korban, amíg végül Isten megáldja és felmagasztalja, vagy pedig elpusztítja a kénköves tóban mint tisztátalan dolgot. Hogy ez a hagyomány ténylegesen a Szentírás ellen van, csak nézzétek meg egyszerűen a Jelenések 2:2-ben, és láthatjátok, hogy az Efézusi Gyülekezet NEM TUDTA ELSZENVEDNI a gonoszokat. Ilyen módon nekik ki kellett őket tenniük, mert másképp nem lett volna értelme azt mondani, hogy ők nem szenvedhették őket. Ha nem tették ki őket, akkor elszenvedték őket. Most a hatodik versben azt mondja, hogy ők gyűlölték azok cselekedeteit. Így ez a Nikolaita csoport az első korszak része maradt és csinálta az ő cselekedeteit. A cselekedetek gyűlölve voltak, de az emberek nem voltak erőtleneknek nyilvánítva. Ilyen módon látunk Efézusban olyan magokat, melyek folytatódni fognak, majd tanítássá fognak válni, amely egyenesen a tűznek tavában fog végződni.

Mik ezek a Nikolaiták? Ez a szó két görög szóból ered. Nikaó, melynek jelentése *meghódítani*, a másik Laosz, melynek jelentése *a laikusok*. Egyszerűen fogalmazva, valaki olyan

valamit tett a korai gyülekezetben, amely a laikusok meghódítása volt. Ha a laikusok meg lettek hódítva, akkor ahhoz kellett hogy legyen valamilyen "hatalom" amely azt tette.

Mi volt az, amit Isten gyűlölt, és ami a gyülekezetben történt? Ami akkor történt és ma folytatódik, az pontosan az, amit a Nikolaita szó jelent. Az emberek valamilyen módon alá voltak rendelve úgy, hogy az teljességgel ellentétes volt az Isten Igéjével.

Most annak érdekében, hogy megkapjuk a valóságos jelentését annak amelybe bele akarunk mélyedni, figyelmeztetnem kell benneteket arra, hogy mindig tartásokat emlékeztetekben, hogy a vallás (vagy ha úgy tetszik a szellemi dolgok) két olyan részből áll, amelyek összefonódnak, de olyan ellentétesek, mint a fekete és a fehér. A vallás és a szellemi világ abból a két fából lett, melynek gyökerei az Édenben voltak. Mind az Életnek Fája, mind pedig a Jó és Gonosz Tudásának Fája ott állt a kert közepén és semmi kétség nincs affelől, hogy az ő ágaik összefonódtak egymással. Így az Efézusi Gyülekezetben megvan ugyanez a paradoxon. A gyülekezet jóból és rosszból áll. Két szőlőtő alkotja a gyülekezetet. Ők olyanok, mint a búza és a konkoly, melyek egymás mellett növekednek. Az egyik azonban az IGAZ. A másik pedig a HAMIS. Most Isten MINDEGYIKHEZ fog szólni, és MINDEGYIKRŐL fog beszélni. A gyülekezetnek fogja őket nevezni. És csak a kiválasztottak fogják igazán tudni, hogy melyik az igazi Szellem. Csak a választottak nem lesznek becsapva. Máté 24:24, "Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehetséges lenne, még a választottakat is." Így egészen ott a korai gyülekezetben (egy nagyon rövid időszakkal Pünkösöd után) a hamis szőlőtő körbefonta magát az Igazi Szőlőtőn és mi megtaláljuk a Nikolaitáknak ezeket a cselekedeteit. És ez a szellem megtalálható lesz, amint hadakozik az Igazi Szőlőtővel szemben mindaddig, amíg Isten el nem pusztítja. Most felismertétek ezt?

Rendben van. Nos, mi volt ennek a gyülekezetnek a szellemi légköre? Elhagyta az első szeretetét. Az Isten Igéje első szeretetének elhagyása úgy lett kijelentve számunkra, hogy elestek annak eredetétől, amely Pünkösöd volt. Világosan kifejezve ez azt jelenti, hogy ez a gyülekezet abban a veszélyben volt, hogy elveszik a Szent Szellem vezetésétől, a Szellem irányításától. Pontosán ez történt miután Mózes kivezette Izráelt Egyiptomból. Isten útja az volt, hogy tűzfelhővel, prófétai kijelentéssel, jelekkel és csodákkal, Istentől kapott csodákkal vezesse őket. Ezt 'Isten által kiválasztott', 'Istentől rendelt', 'Isten által felkészített', és

‘Istentől küldött’ emberek által kellett végrehajtani úgy, hogy az egész tábort a Szent Szellem mozgása uralja. Ők fellázadtak és szabályoknak, meg tanoknak gyűjteményét akarták, hogy azáltal menjenek. Azután egy királyt akartak. Azután ők pontosan olyanok akartak lenni, mint a világ és teljes hitehagyásba, és feledésbe kerültek. Ez pontosan olyan, ahogy az első gyülekezeti kor elkezdődött és ez egyre rosszabb és rosszabb lesz, míg végül a Szent Szellem teljesen vissza lesz utasítva és Istennek el kell pusztítania a népet.

Nézzétek meg, hogy miként kezdődött a korai gyülekezetben. Cselekedeteknek neveztetett. Azután egy tanítássá vált. Ez lett a szabvány. Ez lett a merev út. Végül átvette a hatalmat és Isten félre lett lökve. Őh ez olyan kicsiben kezdődött, olyan csendesen, olyan ártalmatlanul. Olyan jónak látszott. Olyan egészségesnek tűnt. Azután megragadta és mint egy óriáskígyó kipréselte az utolsó lehelletet is és megölte az összes szellemiséget, ami a gyülekezetben volt. Őh, ez a hamis szólító körmönfont. Olyan mint egy világosság angyala, amíg meg nem ragad téged. Most én el akarom mondani azt, hogy hiszek a vezetésben. De nem az emberek vezetésében hiszek. Én a Szent Szellem vezetésében hiszek, amely az Igén át jön. Azt is hiszem, hogy Isten embereket helyezett a gyülekezetbe, akik meg vannak ajándékozva a Szellem által; és ők rendben tartják a gyülekezetet. Én ezt hiszem. Azt is hiszem, hogy a gyülekezetet olyan emberek irányítják, akiket Isten küld, hogy vegyék át a megbízatást. De ez az irányítás AZ IGE ÁLTAL VAN úgy, hogy valójában nem emberek irányítanak, hanem ISTENNEK A SZELLEME, mert az Ige és a Szellem EGY. Zsidó levél 13:7, “Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten Beszédét és figyelmeztvén az ő életök végére, kövessétek hitüket.”

De nézzétek meg, hogy mi történt akkor ott. A hamis szólító kezdte megragadni és azt tanítani, hogy az ember által való vezetés helyes. Azt tanította, hogy a gyülekezetet kormányozni kell. Az emberek feletti irányítást tanította, de ahelyett hogy Isten módján tették volna, ők egyszerűen átvették a hatalmat és átruháztak minden szellemi erőt az ő saját kezeikbe és azután előjöttek egy szent papsággal, amely Isten és az emberek között áll. Egyenesen visszamentek a régi ároni rendszerhez. Antikrisztussá váltak, mert túladtak az Úr közbenjárásán és helyébe tették az ő sajátjukat. Isten gyűlölte ezt. Az Efézusiak is gyűlölték ezt és minden igaz hívó is gyűlölni fogja. Nekünk teljesen vakoknak kellene lennünk ahhoz, hogy ne lássuk ugyanennek a dolognak a munkálkodását az összes korokon át, és éppen most ez az összes közül a legrosszabb. Hogy mi volt az, az a szerveződés volt. Az elválasztotta az embereket. Isten népének egynek kellene lennie. EGY Szellem által vannak MINDNYAJAN

belekeresztelve egy testbe és MINDENKINEK a Szent Szellem által kell mozognia és MINDENKINEK részt kell vennie az Isten imádatában. Az emberek azonban kiemelkedést akartak, így átvették az irányítást, azután püspökökből bíborosok lettek és a címek behelyettesítésével ők figyelmen kívül hagyták az Isten Igéjét és az ő saját tanításaikat tanították. Elérték, hogy az emberek engedelmeskedjenek nekik, míg végül eljött az idő hogy az ő imádatuknak módja már egyáltalán nem emlékeztetett a Pünkösöd utáni korai napokéhoz. Ezek a cselekedetek voltak az apostoli átörökítés kezdetei. Az apostoli átöröklődéstől egy könnyű és gyors lépés volt a "gyülekezeti tagsághoz", mint az üdvözítő kegyelem eszközhöz. Az Ige tantétellé lett redukálva. Az antikrisztus az ő szelleme által uralkodott a gyülekezeten.

Nézzétek ezt meg ma. Ha elolvasnátok az Apcsel. 2:4-et olyan módon, ahogy némelyek cselekednek, akkor ilyen módon olvashatnátok, "Amikor Pünkösöd napja teljesen elérkezett, akkor jött egy pap ostyával a kezében és ezt mondta, 'Nyújtsátok ki a nyelveteket,' és ráhelyezte nyelvükre az ostyát, ő maga pedig ivott egy kis bort és ezt mondta, 'ti most vettétek a Szent Szellemet.'" Hihetetlen? Ez pontosan az, ahová a Nicolaitizmus eljutott. Ők ezt mondják, "Ne foglalkozz azzal, hogy mit mond az Isten Igéje. Te azt nem tudod megérteni. Azt nekünk kell a számodra megmagyarázni. Továbbá pedig a Biblia még nincs befejezve. Annak még meg kell változnia az idővel és mi meg fogjuk mondani neked, hogy mik a változások." Mennyire ellentétes ez az Isten Igéjével, amely nyomatékosan ezt állítja, "Legyen Isten Igaz, de minden ember hazug," amikor konfliktus van az igazsággal. Ég és föld elmúlnak, de Istennek EGYETLEN IGEJE SEM FOG kudarcot vallani. Tehát az emberek olyan emberek által vannak vezetve, akik azt feltételezik magukról, amik ők nem. Azt állítják hogy ők Krisztus helytartói, pedig valójában amik ők az antikrisztus.

Itt van egy másik szomorú történet. Ez a vízkeresztség története. Jézus napjaiban és Pünkösöd után ők vízbe lettek alámerítve. Ezt senki nem tagadhatja. Iskolázott emberek azt mondják, hogy mindaz amit ők tettek az volt, hogy vizet öntöttek rájuk, mert könnyű volt sok helyen kis lyukakat találni vízzel. És amikor vizet öntenek rájuk, akkor ők ezt az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében teszik, mintha ezek a címek valódi nevek lennének, és mintha három Isten lenne egy helyett. De maradjál csak meg ebben a szerveződésben és próbáld meg prédikálni az Úr Jézus Krisztus Nevében való bemerítés igazságát és már kint is leszel. Nem vezethet téged Isten úgy, hogy még mellé ott is tudj maradni. Ez lehetetlen.

Nos, Pál egy próféta volt, akit a Szent Szellem tanított. Ha Pál az Úr Jézus Krisztus Nevében keresztelt és azt mondta,

hogy bárki aki az ő prédikálásától eltérő módon tesz az átkozott, akkor ideje hogy felébredjünk és meglássuk, hogy a gyülekezetet már nem a Szent Szellem vezeti, hanem a Nikolaiták. Apcsel. 20:27-30, “Mert nem vonogattam magamat, hogy hirdessem néktek az Istennek teljes akaratát. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet az Ő tulajdon vérével szerzett. Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönek tiközétek gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak. Sőt timagatok közül is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat maguk után vonják.”

Pál látta ezt közeledni. De figyelmeztette őket ezzel a ravasz papsággal kapcsolatban, amely el fog jönni és átveszi a hatalmat az ő hamis tanításaival. Tudta, hogy ők egy olyan imádási módot valószínűleg meg, amely kizárja a népet a Szent Szellem szolgálatának minden részéből. És ma még azok között is, akik állítják hogy szabadok, és telve vannak a Szellemmel, nincs túl sok szabadság a laikusok között, és a legtöbb amit láthatunk, az egy pár olyan prédikátor, akiknek van ihletett prédikációjuk, mialatt a nyáj csupán ott ül és megpróbálja azt felszívni. Ez egy távoli kiáltás Páltól, aki azt mondta, hogy amikor mindnyájan összejönnek, akkor mindenkinek megvan a Szellem vezetése, és mindannyian résztvesznek a Szellemi imádatban.

És a gyülekezet testülete soha nem tanulta meg ezt a leckét a Szentírásból, vagy a történelemből. Valahányszor Isten megadja a Szent Szellemnek egy látogatását, és az emberek megszabadulnak, akkor egy idő után ők egyenesen visszakötözik magukat abba a dologba, amelyből kijöttek. Amikor Luther kijött a Katolicizmusból, akkor az emberek egy darabig szabadok maradtak. Amikor azonban ő meghalt, akkor az emberek egyszerűen elkezdtek azt megszervezni, amit ők úgy gondoltak, hogy Luther hitt, és felállították az ő saját tanaikat, elképzeléseiket és mindenkit kiközösítettek, aki velük ellentéteset mondott. Egyenesen visszamentek a Katolicizmusba egy kicsit más formában. És éppen ma sok Lutheránus készen áll arra, hogy teljesen visszamenjen.

Óh igen! A Jelenések 12-ben annak az öreg szajhának sok lánya volt. Ezek a lányok épp olyanok, mint az anyjuk. Félreteszik az Igét, megtagadják az Isten Szellemének munkáját, leigázzák a laikusokat és lehetetlenné teszik számukra hogy Istent imádják, hacsak nem őrajtuk, vagy az ő módszereiken keresztül jönnek, ami nem más, mint a hitetlenségnek magától Sátántól való terve.

Hol, óh hol állunk szellemileg? A sötétség pusztaságában vagyunk. Milyen messzire vándoroltunk az első gyülekezettől. Pünkösöd sehol nem látható és az Ige nem található. Apostoli

öröklődés, amely manapság túlrad, ez az Igében nem található. Ez egy ember-alkotta találmány. Félreteszi törvénytelenül azt az igazságot, hogy ISTEN, ÉS NEM EMBER helyezte el a gyülekezetben az Ő vezetőit. Péter még csak nem is volt Rómában. De ők hazudnak és azt állítják, hogy ott volt. A történelem bizonyítja, hogy nem volt ott. Vannak emberek, akik olvasták a történelmet, de megrántják a vállukat és visszamennek hogy egy hazugságot higgyenek. Hol találhatjátok meg 'Krisztus helytartóját' az Igében? Senki nem foglalja el az Ő helyét, de ez mégis el lett követve és az emberek elfogadják. Hol találhatjátok meg azt, hogy Isten elfogadja a 'további kinyilatkoztatásokat,' különösen olyan kinyilatkoztatásokat, melyek ellentétesek azzal, amely már megadatott? De mégis elfogadják és abban nyugszanak. Hol találtok egy 'purgatóriumot?' Hol találtok egy 'misét'? Hol találtok olyat, hogy 'pénzt fizetsz és kikerülsz a pokolból'? Ezek nincsenek az Igében, hanem emberek tették bele az ő saját könyvükbe és ez által átvették a vezetést az emberek fölött és félelem által irányítják őket. Hol találjátok meg azt, hogy 'van hatalma embernek megbocsájtani bűneinket, mintha ő Isten lenne'? "A ragadozó farkasok" alig elegendő erős kifejezés az ő leírásukra. Nikolaitizmus. Szerveződés. Ember ember felett.

Térjetekek vissza Istenhez. Térjetekek meg, mielőtt túl késő lenne. Lássátok meg a kézírást a falon. Ítéletet ír. Amiképpen a szent edények meg lettek szentségtelenítve és így az Isten haragját vonták magukra, úgy most a szent Ige meg lett szentségtelenítve, a Szellem meg lett szomorítva, és az ítélet itt van, mégpedig az ajtónál. Térjetekek meg! Térjetekek meg! Menjetekek vissza Pünkösdhöz. Vissza a Szent Szellem vezetéséhez. Vissza az Isten Igéjéhez, mert miért halnátok meg?

A SZELLEM HANGJA

Jelenések 2:7, "Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek: A győzedelmesnek enni adok az Életnek Fájáról, Amely az Isten paradicsomának közepette van."

"Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek." Lehetséges, hogy milliók hallják ezeket a szavakat, vagy olvassák őket. De hányan fognak figyelmet fordítani rájuk? Ezt mi nem tudjuk. De az, aki odahajtja a fülét és meg akarja tudni az igazság beszédeit, ő úgy fogja találni, hogy Istennek a Szelleme megvilágítja őt. Ha a füled nyitva van az Igére, akkor Istennek a Szelleme valóságossá fogja tenni számodra az Igét. Nos, ez a Szellemnek a munkája. Én taníthatom neked az igazságot, de ha te nem nyitod meg füledet hogy azt meghalld és a szívedet hogy befogadd azt, akkor te nem fogod megkapni a kinyilatkoztatást.

Most figyeljétek meg, hogy azt mondja, hogy a Szellem szól a gyülekezetekhez. Ez többes szám, és nem egyes szám. A Szellem Jánossal nem egy helyi Efézusi gyülekezet számára íratta le ezt, és nem is csupán az első kor számára. Ez minden gyülekezeti kor számára van. De ez a kezdetek gyülekezete. És így ez olyan, mint a Teremtés Könyve. Ami a Teremtés Könyvében kezdődött, az igaz marad a teljes Igén át és végezetül a Jelenések Könyvében fejeződik be. Ilyen módon ez az Apostolok Cselekedetében kezdődő gyülekezet Istennek modellje az összes korok számára mindaddig, amíg befejeződik a Laodiceai korban. Figyeljétek gondosan. Figyeljen minden kor, mert ami itt történik, az csupán a kezdet. Az a kis fa, amely el lett ültetve, növekedni fog. Növekedni fog a korokon át. Ez, tehát egy üzenet minden keresztény számára minden egyes koron át, amíg Jézus eljön. Igen az, mert ez a Szellem az aki szól. Ámen.

A MEGÍGÉRT JUTALOM

Jelenések 2:7, "...A győzedelmesnek enni adok az Életnek Fájáról, amely az Isten paradicsomának közepette van." Ez a jövőbeni jutalom az összes kor minden győzedelmes számára. Amikor elhangzott az utolsó hívás a csatára, amikor fegyvereink le lettek fektetve, akkor pihenni fogunk az Isten paradicsomában, és az Életnek Fája lesz a mi részünk örökre.

"Az *Életnek Fája*." Hát nem gyönyörű szókép ez? A Teremtés Könyvében ez háromszor van megemlítve és a Jelenések Könyvében is háromszor. Mind a hat helyen ez ugyanaz a fa és pontosan ugyanazt a dolgot jelképezi.

De mi az Életnek a Fája? Nos, először is nekünk tudnunk kell, hogy maga a fa mit jelent. A IV. Mózes 24:6-ban, amikor Bálám Izráelt ábrázolta, akkor ő azt mondta, hogy ők "áloé fák, melyeket az Úr plántált." A fák az egész Szentírásón át személyekre utalnak úgy, mint az 1. Zsoltárban. Ilyen módon az Élet Fájának az Élet Személyének kell lennie, és ez Jézus.

Nos, az Éden Kertjében két fa állt annak közepén. Az egyik az Élet Fája volt, a másik pedig a Jó és Rossz Tudásának Fája volt. Az embernek az Élet Fája által kellett élnie; de nem volt szabad érintenie a másik fát, mert másképp meghal. Az ember azonban részesült a másik fáról, és amikor azt tette, akkor a halál beléhatolt az ő bűne által és elválasztódott Istentől.

Nos, az a Fa ott akkor az Édenben, az a Fa, amely az élet forrása volt, az Jézus volt. A János Evangéliumban a hatodiktól a nyolcadik fejezetig bezárólag Jézus úgy mutatja be Önmagát, mint az örök életnek forrását. Önmagát a mennyből származó Kenyérnek nevezte. Arról beszélt, hogy Önmagát odaadja, és ha valaki eszik Belőle, akkor az soha nem

hal meg. Kijelentette, hogy Ő ismerte Ábrahámot, és mielőtt Ábrahám lett, Ő VOLT. Azt profétálta, hogy Ő Maga fog adni nekik élő vizeket, hogyha valaki iszik abból, akkor soha nem fog újra megszomjazni, hanem örökké élni fog. Úgy mutatta be Önmagát, mint a NAGY VAGYOK. Ő az Élet Kenyere, az Élet Kútfeje, az Örökkévaló, AZ ÉLET FÁJA. Ő ott volt akkor az Édenben a kert közepén épp úgy, ahogy ott lesz az Isten paradicsomának közepén.

Néhány embernek olyan elképzelése van, hogy az a két fa a kertben csupán két további ugyanolyan fa volt, mint az a többi, melyeket Isten odahelyezett. De a gondos tanulmányozó tudja, hogy ez nem így van. Amikor Keresztelő János azt kiabálta, hogy a fejsze minden fának a gyökerére lett vetve, akkor ő nem egyszerű természetes fákról beszélt, hanem szellemi elvekről. Most az 1. János 5:11-ben ezt mondja, “És ez az a BIZONYSÁGTÉTEL, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van.” Jézus azt mondta a János 5:40-ben, “És nem akartok hozzám jöni hogy életetek legyen.” Így a bizonyásgtétel, Istennek az Igéje világosan és tisztán állítja, hogy az ÉLET, AZ ÖRÖK ÉLET a Fiában van. Nincs más helyen. 1. János 5:12, “Akié a Fiú, azé az ÉLET; akiben nincs meg az Isten Fia, abban az Élet SÍNCS meg.” Nos, minthogy a bizonyásgtételt nem lehet megváltoztatni, sem elvenni, vagy hozzáadni ahhoz, ezért a bizonyásgtétel megáll, hogy AZ ÉLET A FIÚBAN VAN. . . Mivel ez így van, ezért A KERTBEN LÉVŐ FA JÉZUS KELL HOGY LEGYEN.

Rendben van. Ha az Élet Fája egy személy, akkor a Jó és Rossz Tudásának Fája SZINTÉN egy személy. Másképp nem lehet. Ilyen módon az Igaz és a Gonosz egymás mellett álltak az Éden Kertjének közepette. Ezékiel 28:13a, “Édenben, Isten kertjében voltál (Sátán).”

Itt van az, ahol mi a ‘kígyó magjának’ igazi kijelentését megkapjuk. Itt van az, ami az Éden Kertjében valójában történt. Az Ige azt mondja, hogy Évát a kígyó elámította. Őt a kígyó valójában elcsábította. Ezt mondja az I. Mózes 3:1-ben, “A kígyó pedig ravaszabb vala minden mezei vadnál, melyet az Úr Isten teremtett vala.” Ez az állat annyira közeli volt az emberi lényhez (és mégis tisztán állat volt), hogy tudott okoskodni és beszélni. Ő egy felegyenesedett lény volt és valahol a csimpánz és az ember között helyezkedett el, de az emberhez közelebb állt. Annyira közeli volt az emberhez, hogy magja keveredhetett és keveredett is az asszonyéval és így őbenne megfogandhatott. Amikor ez megtörtént, akkor Isten megátkozta a kígyót. Megváltoztatott minden csontot a testében úgy, hogy kígyóként kellett csúsznia. A tudomány mindent megpróbálhat amit csak akar és mégsem fogja megtalálni a hiányzó láncszemet. Isten gondoskodott erről. Az ember okos és fel tud ismerni egy fajta rokonságot az ember és

az állat között és megpróbálja bizonyítani azt az evolúcióból. Nincs semmiféle evolúció. Ember és állat azonban összekeveredett. Ez egyike Isten azon titkainak, amely rejtve maradt, de itt ki lett jelentve. Éppen ott történt akkor az Éden közepén, amikor Éva elfordult az Élettől, hogy elfogadja a Halált.

Figyeljétek meg, hogy mit mondott Isten nekik a kertben. I. Mózes 3:15, “És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod és az ő Magja között, és Az neked a fejedre tapos, te pedig Annak sarkát mardosod.” Ha hitelt adunk az Igének, hogy az asszonynak volt egy Magja, akkor a kígyónak is bizonyosan kellett hogy legyen magja. Ha az asszony Magja egy ember-gyermek volt az ember közbenjárása nélkül, akkor a kígyó magjának ugyanolyan módon kell lennie, és pedig, hogy egy másik hímnek kell születnie *emberi hím közbenjárása nélkül*. Nincs olyan tanulmányozó, aki nem tudja, hogy az asszony magja Krisztus volt, Aki Isten közbenjárása által jött emberi beavatkozás nélkül. Éppen olyan jól ismert az is, hogy a kígyó fejének megjövendőlt megtaposása valójában egy prófécia volt azt illetően, amit Krisztus fog végrehajtani Sátán ellen a kereszten. Ott a kereszten Krisztus megtaposta Sátán fejét, mialatt Sátán mardosta az Úr sarkát.

A Szentírásnak ez a része kinyilatkoztatás arról, ahogy a kígyó szó szerinti magja el lett vetve a földön, épp úgy, ahogy nekünk megvan Lukács beszámolója az 1. rész 26-35-ben, ahol be van mutatva a pontos beszámoló arról, ahogy az asszony Magja fizikailag megnyilvánult emberi hím közbenjárása nélkül. “A hatodik hónapban pedig elküldeték Gábiel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáreth, egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária volt. És bemenvén az angyal őhozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között. Az pedig látván, megdöbben az ő beszédén, és elgondolkozik, hogy micsoda köszöntés ez?! És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. És íme fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az Ő Nevét JÉZUSNAK. Ez nagy lészén, és a Magasságos Fiának hívattatik; és Néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az Ő atyjának királyi székét; és uralkodik a Jákób házán mindörökké; és az Ő királyságának vége nem leszen! Monda pedig Mária az angyalnak: Mimódon lesz ez, holott én férfiat nem ismerek? És felelvén az angyal monda néki: A Szent Szellem száll te reád és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged; azért Ami születik is Szentnek hívatik, Isten Fiának.” Amiképpen az asszony Magja szó szerint Isten volt, amint létrehozta Önmagát emberi testben, úgy a kígyó magja a szó szerinti módja annak, amit Sátán talált arra, hogy ő képes legyen ajtót nyitni önmagának az emberi fajba. Sátán

számára lehetetlen volt (mivel ő csupán egy TEREMTETT szellem-lény) az, hogy önmagát olyan módon létrehozza ahogy Isten létrehozta Önmagát, így a Teremtés beszámolója elmondja, hogy miként produkálta az ő magját és vezette be, illetve beleinjektálta önmagát az emberi fajba. Idézzük fel azt is, hogy Sátán a 'kígyónak' van nevezve. Ez az ő magja, illetve injektálása az emberi fajba, amiről mi beszélünk.

Mielőtt még Ádám testileg megismerte volna Évát, a kígyó már előtte megismerte őt. És aki abból született, Kain volt. Kain a "Gonosztól" volt (attól született, fogantatott) 1. János 3:12. A Szent Szellem Jánosban nem nevezhette Ádámot a "Gonosznak" (mert ez az, ami ő lenne, ha Kaint ő nemzette volna), és más helyen pedig Ádámot az "Isten Fiának" nevezze, ami ő az volt teremtés által. Lukács 3:38. Kain jellemében olyannak mutatkozott, mint az ő atyja, a halál hozója, egy gyilkos. Az ő teljes Istennel szemben való ellenszegülése, amikor szemben állt a Mindenhatóval az I. Mózes 4:5, 9, 13, 14-ben úgy mutatja be őt, mint aki jellemében teljességgel különbözik az embertől, és úgy tűnik, hogy felülmúl minden más olyan beszámolót a Szentírásban, amely a Sátánnak Istennel való összeütközéséről szól. "Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekintett, amiért is Kain haragra gerjedt és fejét lecsüggesztette. És monda az Úr Kainnak: Hol van Ábel, a te atyádfia? Ő pedig monda: Nem tudom, avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiának? Akkor monda Kain az Úrnak: Nagyobb az én büntetésem, hogysem elhordozhatnám. Imé elűzől engem ma e földnek színéről, és a Te színed elől el kell rejtőznöm; bujdosó és vándorló leszek a földön, és akkor akárki talál reám, megöl engem."

Figyeljétek meg az Isten feljegyzésének pontos módját, ahogy bemutatja Kain, Ábel, és Séth születését. I. Mózes 4:1, "Azután ismeré Ádám az ő feleségét Évát, aki fogan vala méhében és szüli vala Kaint, és monda: Nyertem férfiat az Úrtól. És ismét szülé annak atyjafiát, Ábelt." I. Mózes 4:25, "Ádám pedig ismét ismeré az ő feleségét, és az szüle néki fiat, és nevezé annak nevét Séthnek..." HÁROM fiú született Ádám KÉT testi ismeretségéből. Mivel a Biblia Isten tökéletes és pontos Igéje, így ez nem tévedés, hanem egy feljegyzés a mi megvilágításunkra. Mivel HÁROM fiú született Ádám KÉT cselekedetéből, így POZITIVAN tudhatjuk, hogy abból a háromból az EGYIK NEM Ádámnak a fia volt. Isten azért jegyezte fel ezt ezen a pontos módon, hogy megmutasson nekünk valamit. A dolog igazsága az, hogy Évának a méhében KÉT fiú (iker) volt EGYMÁSTÓL ELKÜLÖNÜLŐ megtermékenyülésből. Ikreket hordott úgy, hogy Kain fogantatása valamivel az Ábelé előtt volt. Nézzétek meg újra ezeket az IKREKET. Tökéletes jelkép, mint mindig. Azok számára, akik úgy gondolják hogy ez nem lehetséges, hadd

legyen ismert az, hogy az orvosi feljegyzések bővülködnek olyan esetekben, ahol asszonyok olyan ikreket hordoztak, melyek különálló petékből és különálló megtermékenyítésből voltak úgy, hogy a peték megtermékenyítése között napok teltek el, és NEM CSAK IGY, hanem néhány feljegyzés bemutatja, hogy az ikrek különböző férfiak által lettek foganva. Nem olyan régen világszerte nagy terjedelemben foglalkoztak egy norvég asszonnyal, aki beperelte a férjét azért, hogy az támogassa őt és ikreit, melyek közül az egyik fehér, a másik pedig fekete volt. Beismerte, hogy volt egy néger szeretője. A két fogantatás között körülbelül három hét telt el. A Texas állambeli Beaumont városában 1963-ban szintén feljegyeztek egy kettős születést, amelynél a teherbe esés között sok nap telt el, valójában olyan sok, hogy az asszony majdnem meghalt az egyik gyerekkel a szülés közben.

Nos, miért kellett ennek így lennie? Miért volt az, hogy a kígyó magjának ilyen módon kellett jönnie? Az ember Isten számára lett teremtvé. Az embernek Isten templomává kellett lennie. *Isten nyugalmának* (a Szent Szellemnek) *helye az ember volt, a templom*. Apcsel. 7:46:51, "Ki kegyelmet talált az Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson a Jákób Istenének. Salamon pedig épített néki házat. De ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik, amint a próféta mondja: A Menny Nékem ülőszékem, a föld pedig az Én lábaimnak zsámolya: micsoda házat építhettek Nékem? Azt mondja az Úr: Vagy melyik az *Én nyugodalmamnak helye?* Nem az Én kezem csinálta-e mindezeket? Kemény nyakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor a Szent Szellemnek ellene igyekeztek, mint atyáitok, ti azonképpen." Sátán tudta ezt végig. Ő is ugyanúgy az emberben akar lakozni, ahogy Isten. Isten azonban fenntartotta Önmagának ezt a jogot. Sátán nem teheti meg azt. Egyedül Isten jelent meg emberi testben. Sátán azt nem tudta és nem is tudja megtenni. Neki nincs teremtvő ereje. Sátán számára az egyedüli mód arra, hogy végrehajtsa azt amit tenni akart az volt, hogy belemenjen a kígyóba az Édenben éppúgy, ahogy belement a gonosz szellemek által a gadarai disznókba. Isten nem megy bele állatokba; Sátán azonban bele tud és bele is fog menni azért, hogy megtegye a magáét. Neki nem lehetett közvetlenül gyermeke Éva által, ahogy azt Isten tette Mária által, így ő belement a kígyóba és azután elámította Évát. Elcsábította és így ő általa lett Sátánnak egy helyettes gyermeke. Kain hordozta Sátán teljes szellemi jellemvonásait és ugyanakkor a kígyó állati (érzéki, testi) jellemvonásait is. Nem csoda, hogy a Szent Szellem azt mondta, hogy Kain a gonosztól volt. Ő attól volt.

Most meg szeretnék mutatni néhány olyan bizonyítékot, amely megvan nekünk arra vonatkozóan, hogy egy határozott

rokonság van ember és állat között. Ez egy fizikai dolog. Tudjátok azt, hogy kivehetünk embriósejteket egy még meg nem született magzatból és beinjektálhatjuk azokat emberi lényekbe? Azután ezek a pajzsmirigy sejtek egyenesen oda fognak menni az emberi pajzsmirigyhez, a vesesejtek egyenesen oda fognak menni az emberi vesékhez. Felismeritek, hogy ez mennyire döbbenetes? Valamely intelligencia irányítja ezeket az állati sejteket és pontosan a megfelelő helyre teszi. Ez az intelligencia elfogadja azokat a sejteket és a pontosan megfelelő helyre helyezi őket. Van egy rokonság állat és ember között. Ők nem tudnak összekeveredni és szaporodni. Ez már ki lett próbálva. De akkor ott a kertben ez az összekeveredés megtörtént és bizonyítja ezt a még mindig létező vegyi rokonság. Mert akkor ott az Édenben a kígyó egy felegyenesedett lény volt. Közel állt az emberhez. Ő majdnem ember volt. Sátán kihasználta a kígyó fizikai jellemvonásait arra, hogy általa elámítsa Évát. Aztán Isten elpusztította a kígyónak azt a mintáját. Egyetlen más állat sem tud keveredni az emberrel. De a rokonság az még megvan.

Most hogy eddig elérkeztünk, hadd próbáljam meg kikristályosítani gondolkozásotokat ebben a tárgyban úgy, hogy megláthassátok annak szükségességét, hogy miért mentünk bele a 'kígyó magja tanításába'. Azzal a ténnyel kezdjük, hogy a kert közepén KÉT fa volt. Az Élet Fája Jézus volt. A másik fa az határozottan Sátán, a fa gyümölcse alapján, amely létrejött. Most tehát mi tudjuk, hogy mind a két fának kapcsolata volt az emberrel, másképp soha nem lettek volna odahelyezve. Kellott hogy legyen egy részük az Isten szuverén tervében és szándékában az emberrel és az Úrral való kapcsolatukban, másképpen mi soha nem tudnánk mindentudást tulajdonítani Istennek. Mindez igaz idáig, ugye? Nos, az Ige nagyon határozottan bemutatja, hogy Istennek a szándéka még a föld megalapítása ELŐTT az volt, hogy megossza az Ő Örökkévaló Életét az emberrel. Efézus 1:4-11, "Aszerint, amint Magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Ő előtt szeretettel által: Eleve elhatározván, hogy minket a Maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint, Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama szerelmesben. Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint. Melyet nagy bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelemmel, Megismertetvén velünk az Ő akaratjának titkát az Ő jókedve szerint, melyet eleve elrendelt Magába. Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt Magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak; Őbenne, Akiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetvén Annak eleve elvégzése szerint,

Aki mindent az Ő akaratjának tanácsából cselekszik.” Jelenések 13:8, “Annakokáért imádják őt (Sátánt) a földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az *Életnek Könyvébe, amely a Bárányé, Aki megöletett e világ alapítása óta.*” Ezt az életet azonban nem lehetett és nem is akarta megosztani semmilyen más módon, mint azon a módon, hogy “Isten megnyilvánul testben.” Ez volt az Ő örök és eleve elhatározott szándékának egy része. Ez a terv az Ő kegyelme dicsőségének magasztalására volt. Ez a Megváltás terve volt. Ez az Üdvösség terve volt. Most figyeljeteK gondosan. “Mivel Isten az Ő lénye szerint Üdvözítő (megmentő), így szükséges volt, hogy eleve elrendeljen egy embert, akinek szüksége lesz megmentésre azért, hogy Önmaga lényének okot és célt adjon.” Ez száz százalékosan igaz, és Iráshelyek sokasága bizonyítja ezt ugyanúgy, ahogy a Római levél 11:36. verse is rámutat, “Mert Ótőle, Óáltala, és Óreá nézve vannak MINDENEK: Akié legyen a DICSŐSÉG mindörökké. Ámen.” Az ember nem jöhetett közvetlenül és nem részesülhetett közvetlenül az Élet Fájáról a kert közepén. Annak a Fának Örökkévaló Élete először testté kellett hogy legyen. Mielőtt azonban Isten feltámaszthatott és megmenthetett volna egy bűnöst, kellett hogy legyen Neki egy bűnös, akit feltámaszt és megment. Az embernek el kellett esnie. Annak az elesésnek, melyet Sátán okoz, kell hogy legyen teste azért, hogy létrehozza az elesést. Így Sátánnak is testben kellett jönnie. Ő azonban nem jöhetett emberi testben, hogy az esést okozza úgy, ahogy Krisztus emberi testben eljön azért, hogy helyreállítsa az elesetteket. Ott volt azonban egy állat, a kígyó, amely annyira hasonló volt az emberhez, hogy Sátán oda tudott jutni ahhoz az állathoz és azon az állaton keresztül el tudott jutni az emberi testhez és elő tudta idézni az elesést, és ezáltal beleinjektálta önmagát az emberi fajba éppúgy, ahogy Jézus is eljött egy napon és beleinjektálta Önmagát az emberi fajba, emberi testekbe mégpedig a feltámadásnak mértékéig, amelyben nekünk az Ő megdicsőült testéhez hasonló testünk lesz. Ilyen módon az, amit Isten itt a kertben kimunkált, az az Ő eleve elrendelt terve volt. Amikor pedig Sátán végrehajtotta azt, ami szükséges volt az Isten céljához, akkor az ember nem tudott odajutni az Élet Fájához a kertben. Bizonyos hogy nem. Nem volt itt az ideje. De egy állat (állat okozta az elesést, nem? Legyen állati élet kiontva) lett véve és vére ki lett ontva és azután Istennek újra volt közössége az emberrel. Azután el kellett hogy jöjjön egy nap, amikor Isten megjelenik testben és az Ő megalázkodása által helyreállítja az elesett embert és az Örök Élet részesévé teszi. Ha már ezt látjátok, akkor meg tudjátok érteni a kígyó magját, és tudni fogjátok, hogy az nem alma volt, amit Éva evett. Nem, az az emberiségnek lealacsonyodása volt, a mag összekeveredése állattal.

Most én tudom, hogy amikor megválaszolunk egy kérdést, akkor megjelenik egy másik is és az emberek megkérdezik engem, "Ha Éva így esett el, akkor mit tett Ádám, amiért Isten Ádámot okolja?" Ez egyszerű. Istennek az Igéje örökre le van rendezve a mennyben. Mielőtt még egy foltnyi csillagpor alkotva lett volna az Ige (Istennek a törvénye) már ott volt, PONTOSAN ÚGY, AHOGY AZ A MI BIBLIÁNKBAN MEG VAN ÍRVA. Nos, az Ige arra tanít bennünket, hogyha egy asszony elhagyja a férjét és elmegy egy másik férfival, akkor ő egy házasságtörő és többé már nem házas, a férjének pedig nem szabad őt visszavennie. Ez az Ige igaz volt az Édenben úgy, amiképpen igaz volt akkor, amikor Mózes leírta azt a törvényben. Az Ige nem változhat meg. Ádám visszafogadta őt. Tudta pontosan, hogy mit tesz, de mégis megtette. Az asszony neki egy része volt, és hajlandó volt magára vállalni annak felelősségét. Nem akarta elengedni. Így Éva fogant tőle. Ádám tudta, hogy foganni fog. Pontosán tudta, hogy mi fog történni az emberi fajjal, és eladta az emberi fajt a bűnbe azért, hogy megmaradhasson neki Éva, mert szerette őt.

Így azután az a két fiú megszületett. Azok a fiak, akik annak az emberi fajnak atyjai lennének, amely éppen most lett beszennyezve. És mit mond róluk a feljegyzés? Olvassátok el a feljegyzést. Júdás 14, "Ezekről is prófétaált vala Énók, aki Ádámtól fogva a hetedik volt..." Az I. Mózes Könyvének 5. része Énók származásának a fejezete. Így adja meg a leszármazást, 1. Ádám, 2. Séth, 3. Énós, 4. Kénán, 5. Mahalálél, 6. Járed, 7. Énók. Figyeljétek meg, hogy Kain nincs megemlítve. Ádámnak a vonala Séthen át megy. Ha Kain Ádám gyermeke volt, akkor a születési jog törvénye meg kellett volna hogy adja Kain számára a jogot a vonalban. Azt is észre kell venni figyelmesen, hogy az I. Mózes 5:3-ban azt mondja, hogy "Élt pedig Ádám 130 esztendő, és nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára, és nevezé annak nevét Séthnek." Sehol nem mondja azt, hogy Kain Ádám hasonlatosságában volt, pedig úgy kellett volna hogy legyen, ha a fia volt, mert a szaporodás törvénye nyomatékosan az, hogy mindegyik az ő hasonlatossága szerint terem. Annak a ténynek is hitelt kell adnunk, hogy mindkét származási vonalban, az I. Mózesben és a Lukács Evangéliumában Kain hiányzik. Ha Kain Ádám fia volt, akkor az lett volna róla mondvá valahol, hogy "Kain, aki Ádámnak a fia volt, aki pedig Istennek fia volt." Nem ezt mondja, mert NEM LEHET ezt mondani.

Persze a tanulmányozók már régen felállították az emberek két vonalát: az egyik a Séthben található Istenes vonal, a másik pedig a Kainban található Istentelen vonal. És furcsa ugyan, de igaz, hogy ugyanezek a tanulmányozók soha nem mondták el nekünk azt, hogy miként volt az, hogy Kain olyan fajta személy

volt, míg Ábel és Séth a szellemi, Isteni vonalból voltak. Tényszerűen Kainnak kellett volna szelleminek, Ábelnek pedig kevésbé szelleminek lennie, Séthnek meg még kevésbé szelleminek, és így tovább végig a vonalon, mivel valamennyi elkövetkezendő nemzedék mindinkább távolabbra került Istentől. De nem, Kain olyan gonoszként jelenik meg, ahogy még soha senki nem lett ábrázolva, hiszen hevesen ellene szegült Istennek és az Igének.

Nos, legyen ez ismert: a Szentírás nem játszik a szavakkal. Ami ott van a Feljegyzésben, az a felkent szemek számára van ott azért, hogy lássák. Egy célból van ott. Az Igében ezt mondja, az I. Mózes 3:20, “Nevezte vala pedig Ádám az ő feleségét Évának; mivelhogy ő lett anyja minden élőnek.” De soha egyetlen Íráshely sem mondja azt, hogy Ádám minden élőnek az atyja. Ha ez a szükségszerű következmény nem lett odahelyezve az I. Mózes 3:20-ba, akkor miért lett megemlítve az, hogy Éva mindeneknek anyja, és egyetlen szó sincs Ádámról? Tény az, hogy noha Éva minden élőnek anyja, Ádám azonban nem volt minden élőnek atyja.

Az I. Mózes 4:1-ben Éva ezt mondta, “Nyertem férfiat az Úrtól.” Ő nem tulajdonította Ádámnak Kain atyaságát. Az I. Mózes 4:25-ben azonban ezt mondja Éva, “...mert *rendelt* úgymond énnékem (a King James fordítású Biblia szerint,—ford.) az Isten MÁŠ MAGOT ÁBEL HELYETT, akit megöle Kain.” Ő nem azt mondta, hogy Isten ADOTT neki egy másik magot—mert az Krisztus lett volna, mert Ő ADVA LETT. Ez a fiú, Séth RENDELVE lett Ábel helyett. Éva elismeri az ő fiát, aki Ádám által jött; ő most nem ismeri el Kaint, mert ő a kígyó által jött. Amikor azt mondja Éva, hogy egy MÁŠIK MAGOT Ábel helyett, akkor azt mondja, hogy Kain különbözött Ábeltől, mert ha ők ugyanattól az apától lettek volna, akkor ezt kellett volna hogy mondja, “Lett adva nekem MÉG TÖBB MAG.”

Én nem mindent hiszek el, amit olvasok, de az bizonyosan furcsa dolog, hogy az ÉLET című magazin 1963. március 1-ei száma pszichológusokról számol be, mint akik pontosan ugyanazt a dolgot mondják, mint amit mi tárgyalunk. Most én tudom, hogy nem minden pszichiáter egyezik meg egymással, de íme itt van. A kígyóktól való félelem nem egy tudatos viszolygás, hanem tudatalatti. Ha ez egy természetes félelem lenne, akkor az emberek épp olyan boldogan és elbűvölten állnának a gorilla és az oroszlán ketrece előtt is. Az emberek tudatalatti gondolatai ott tartják őket mereven bámulva a kígyókra. A kígyók vonzereje tudatalattien szexuális. Hogy ez így volt a korokon át, az látható az embereknél nemzedékről nemzedékre amint ugyanazon a dolgon átmennek. A kígyók mindig is viszolygtatóan vonzóak voltak és azok is lesznek. A kígyó mindig jelképezte *mindazt ami jó és ami rossz is*. A

hímveendő szimbóluma volt a korokon át. Pontosan úgy, ahogy az Édenkerti leírásban mi úgy találjuk, hogy a kígyó a szenvedélyes gonosz a megismerője.

Majdnem egyetemesen elterjedt a különböző kulturálatlan törzsek között, hogy a kígyó összefüggésbe van hozva a szexszel és gyakran azzal kapcsolatban imádják. A szexológia tanulmánya sokféle formában felfedi ezt. Most én szeretném tudni, hogy honnan vették ezt ezek az emberek tudva azt, hogy ők iskolázatlanok, és soha nem olvasták a Bibliát. De éppúgy, ahogy a vízözön története ismert az egész világon, úgy az ember elesésének eme igazsága is ismert. Ők tudják, hogy mi történt ott az Édenben.

Éppen most itt valaki meg akarja kérdezni tőlem ezt: Mondta Isten Évának, hogy figyeljen a kígyóra, másképp a kígyó elcsábítja őt? Most figyeljete, Istennek semmit nem kell mondania arról, ami történni fog. Csak ismerjétek fel a történet lényegét. Ő egyszerűen megadta az Igét. Azt mondta, hogy ne vegyenek részt az ISMERETBEN. Vegyen részt az ÉLETBEN. AZ ÉLET AZ ISTEN IGÉJE VOLT. HALÁL VOLT MINDAZ, AMI NEM AZ ISTEN IGÉJE VOLT. Éva megengedte, hogy EGYETLEN IGE meg legyen változtatva, és pontosan akkor Sátán megkaparintotta őt. Isten mondhatta volna azt, hogy "Ne szedjél több gyümölcsöt a fákról, mint amennyit meg tudsz enni." Sátán mondhatta volna, "Figyelj, ez teljesen rendben van. Tudod, ha túl sokat szedsz, akkor meg fog rothadni. De van itt egy módszer arra, hogy megőrizd a gyümölcsöt és ugyanakkor te annyi szedhetsz, amennyit csak akarsz. Tehát látod, hogy meg lehet neked a te saját utad is és ugyanakkor Istennek az útja is." Az ördög megragadta volna őt épp ott. Az aki bűnös a törvény EGYETLEN pontjában, az megszegte az EGÉSZ törvényt. Ne bolondozzatok az Igével. Pontosan ez az, ami az Efézusi Korban történt mielőtt véget ért úgy Krisztus után 170. körül.

És mit termelt az a fa? Az Ismeret Fája halált termelt. Kain megölte az ő testvérét, Ábelt. A gonosz megölte az igazat. Ez létrehozott egy mintát. Ez a minta meg fog maradni minden dolgok helyreállításáig, ahogy ezt a próféták megmondták.

Az Ismeret Fája okos embereket termelt; híres embereket. De az ő útjuk a halál útja. Isten népe egyszerű, de szellemi értelmű, akik Isten felé és a természet felé hajlanak, nyugodtan művelik a földet, és inkább az igazsággal törődnek, mint sem a gazdasággal. A kígyó maga hatalmas kereskedelmet hozott, csodálatos találmányokat, de mindezekkel halál jön. Az ő puszkaporuk és atombombáik ölnek a háborúban; békeidőben pedig az ő műszaki találmányaik, mint amilyen az autó, több embert megölnék békeidőben, mint amennyit a háborús találmányok elpusztítanak a bajok idejében. A halál és a pusztítás az ő munkálkodásaik gyümölcsei.

De ők vallásosak. Ők hisznek Istenben. Ők olyanok, mint az ő atyjuk az ördög, és az ő elődjük, Kain. Mindketten hittek Istenben. Járnak gyülekezetbe. Keverednek az igazakkal úgy, amint a konkoly keveredik a búzával. Miközben ezt teszik, megrontanak és létrehozzák a Nikolaita vallást. Szórják az ő mérgeiket teljes erővel azért, hogy elpusztítsák Istennek a magját, éppúgy ahogy Kain megölte Ábelt. Nincs Istenfélelem az ő szemek előtt.

Isten azonban nem veszít el egyet sem az Övéiből. Megtartja őket még a halálban is, és megígérte, hogy az utolsó napon fel fogja őket támasztani.

BEFEJEZÉS

“...A győzedelmesnek enni adok az Élet Fájáról, amely az Isten paradicsomának közepette van.” Micsoda egy megragadó gondolat ez. Az Élet Fája az Éden Kertjében, Melyhez nem lehetett közeledni Ádám elesése miatt, és most oda van adva a győzedelmesnek. Az őrző Kérub lángoló kardja hüvelyébe lett helyezve. Addig azonban nem lett hüvelyébe téve, amíg pengéje véressé nem lett a Barány vérétől. Elmélkedjünk egy kicsit ezen az igazságon, amint megszemléljük azt, hogy miért lett megtagadva ez a Fa Ádámnak és az ő leszármazottainak, most azonban újra meg lett engedélyezve.

Isten szándéka az Ő teremtménye, az ember számára az, hogy kifejezze az Ő Igéjét. A Teremtésben Ádámnak oda lett adva az Ige, hogy azáltal éljen. Egy olyan élet, amelyet az Ige által élnek az a kifejezett Ige lenne. Ez igaz ugye? De Ádám az Ige által élt? Nem, mert neki MINDEN Szó által kellett volna élnie, és ő kudarcot vallott abban, hogy *minden* Szóra odafigyeljen. Azután támadt Mózes. Micsoda egy nagy és hatalmas férfi volt ő. De ő is kudarcot vallott abban, hogy minden Szó által éljen, és ez a próféta, az eljövendő Nagy Próféta előképe hibázott haragjában és nem engedelmeskedett az Igének. És ott volt Dávid is, Izráel nagy királya, egy Isten szíve szerint való ember. Ő házasságtörés által vallott kudarcot, amikor meg lett kísértve. De végül az idők teljességében eljött Egy, a Fej, mégpedig Jézus, Akinek szintén meg kellett kísértetnie azért, hogy láthatóvá legyen hogy Ő MINDEN Szó által fog-e élni, amely Istennek szájából származott. Ott Sátán le lett győzve. Mert itt volt Egy, Aki a “Meg van írva” által élt, és Istennek ama Mesterműve győzött az Isten Igéjének visszatükrözése által. Azután ez a Tökéletes kinyilvánított oda lett adva a keresztre, mint Istennek Tökéletes Báránya a tökéletes áldozatért. És a ‘fán’ elvette a sebeket halálra azért, hogy mi Óáltala és Ómiatta ehessünk az Élet Fájáról, és azután az ingyen adott Élet képessé tegyen bennünket arra, hogy győzzünk és kifejezzük Istennek az Igéjét.

És most ezeknek az Isten Fiainak, akik Őáltala győznek oda van adva az Isten paradicsomának előjoga, és Jézus Krisztus állandó közössége. Nem lesz többé semmilyen elválasztódás Tőle. Ahová Ő megy, oda megy az Ő menyasszonya is. Ami az Övé, azt megosztja az Ő szeretteivel egy közös-örökség kapcsolatában. A titkos dolgok ki lesznek jelentve. A sötét dolgok világossá lesznek téve. Úgy fogunk ismerni, ahogy mi is ismerve vagyunk. És olyanok leszünk, mint Ő. Ez a győző öröksége, aki győzött a Bárány vére által és a Jézus Krisztusról szóló bizonyosságának Igéjéért.

Mennyire vágyakozunk azután a nap után, amikor a görbe utak mind ki lesznek egyenesítve, és mi Vele leszünk vég nélkül való időben. Hadd siessen az a nap a megjelenésével, mi pedig siessünk engedelmeskedni az Ő Igéjének, és azáltal bizonyítjuk, hogy méltók vagyunk arra, hogy osztozzunk az Ő dicsőségében.

“Akinnek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.” Mennyire tragikus az, hogy ez az első kor nem figyelt oda a Szellemre. Helyette emberre figyelt. De hála Istennek, az utolsó korban fel fog támadni egy csoport, az utolsó nap Igaz Menyasszonya, és ő figyelni fog a Szellemre. Azon a nagy sötétségnek napján a világosság vissza fog térni a tiszta Ige által és mi vissza fogunk térni a Pünkösd erejéhez, hogy újra köszöntsük az Úr Jézus Krisztust.

NEGYEDIK FEJEZET

A SZMIRNAI GYŰLEKEZETI KOR

Jelenések 2:8-11

“És a Szmirnai gyülekezet angyalának írd meg; Ezeket a dolgokat mondja az Első és az Utolsó, Aki halott volt, és él:

Tudom a te cselekedeteidet, a nyomorúságodat, és a szegénységedet, (de gazdag vagy) és tudom azoknak a káromlását, akik azt mondják, hogy ők Zsidók, és nem azok, hanem ők a Sátán zsinagógája.

Ne félj azoktól a dolgoktól melyeket te szenvedsz: íme, az ördög néhányatokat börtönbe fog zárni, hogy megpróbáltassatok; és tíz napig lesz nyomorúságotok: légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.

Akinek van füle, hallja hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek: aki győz, annak nem árt a második halál.”

BEVEZETÉS

Annak érdekében, hogy felfrissítsem az elméteket, újra ki szeretném emelni, hogy miképpen találtuk meg a hírnökök neveit a különböző korok számára. Isten az Ő szuverén akarátában gondoskodott arról, hogy az Új Szövetség gyülekezetének története ne vesszen el ugyanúgy, ahogy Ő Izráel történetéről is gondoskodott, hogy az ne vesszen el olyan módon, hogy belehelyezte azt a Bibliába, és megerősítette azt ma kéziratkeercsek sokaságával, agyagedények és egyéb készítmények által, melyeket a régészek felfedeztek és értelmeztek. Nekünk valójában megvan a Biblia történetének egy folyamatos beszámolója az első oldaltól egészen mostanáig. Így a történelem olvasása által mi felismerhetjük, hogy a különböző korokban mely ember, vagy emberek voltak a legközelebb Isten eredeti mintájához, Pál Apostolhoz. Azokat kell megvizsgálni, akiket Isten felhasznált arra, hogy az Ő népét visszahozza az Igazság Igéjéhez. Azután ezek közül lesz egy minden korra, aki a legtisztábban kiemelkedik úgy, mint a legközelebbi az Ige mintájához és erejéhez. Ez lesz a hírnök. A korokat szintén a történelem tanulmányozása által találhatjuk meg. Valakinek egyszerűen el kell olvasnia a korokat úgy, ahogy az a Jelenések Könyvében található, és ez mind tökéletesen összeillik a történelemmel, ahogy ennek VALÓJÁBAN LENNIE IS KELL. Mivel a gyülekezeti korokat Isten előre megjövendölte és azok állapotát kijelentette, akkor szükségszerű, hogy a történelem, amely azután következik úgy alakul, ahogy azt a Biblia bemutatja. Ez ilyen

egyszerű—azonban az egyszerűség a kulcs az Igéhez. Most mindezekben én nem egyszerűen egy tanulmányozó és történész voltam, hanem törekedtem arra, hogy egy Szellemi mentalitású ember legyek, és ez csupán az Isten Szellemének határozott jóváhagyásával volt, hogy én az adott férfiakat kiválasztottam. Ez olyannyira igaz, amint Isten ismeri az én szívemet.

A HIRNÖK

Miközben a mi Istenünkötől kapott szabályt alkalmaztuk valamennyi kor hírnöke kiválasztásában, habozás nélkül kijelentjük, hogy erre a pozícióra az Úr Irenaeust magasztalta fel. Ő annak a nagy szentnek és hitharcosnak, Polycarpnak volt a tanítványa. És kétségtelen, hogy amikor ő ennek a nagy embernek a lábainál ült, akkor ő megtanulta azt a Keresztény kegyelmet, amely az ő odaszentelt életéből áradt, mert Polycarp valamennyi kor egyik igazán legkiválóbb szentje volt, amikor azt egy hibátlan élet fényében szemléljük. Emlékezni fogtok saját olvasmányotokból, hogy Polycarp mártírhálált szenvedett. Túlságosan öreg volt a menekülésre, és túl őszinte ahhoz, hogy megengedte volna hogy egy másik személy rejtse el őt és azután amiatt büntetést szenvedett volna, ő inkább önmagát adta halálra. De mielőtt azt megtette, engedélyt kért és kapott arra, hogy két óra hosszán át imádkozzon az ő Úrban levő testvéreiért, a kormányzóért, ellenségeiért és fogvatartóiért. Mint valamennyi kor nagy szentjei, és mint aki egy jobb feltámadást kívánt, ő szilárdan megállt, és visszautasította azt, hogy megtagadná az Urat, így azután tiszta lelkiismerettel halt meg. Egy oszlophoz állították (saját kérésére nem kötötték oda) és így a tüzet meggyújtották. A tűz elhajolt az ő testétől és megtagadta azt, hogy érintse őt. Ezután átszúrták egy karddal. Amiután ez megtörtént, víz ömlött az oldalából ami elfojtotta a tüzet. Szellemét ténylegesen látták, amint elhagyta kebelét egy fehér galamb alakjában. Mindezen nagy bizonyságok ellenére is, Kijelentő Jánosnak ez a tanítványa nem volt elég harcos a Nikolaita rendszerrel szemben, mert ő maga hajlott a szerveződés felé, nem ismerte fel, hogy a közösség utáni igény és az ami egy jó tervnek nézett ki annak érdekében hogy Isten munkáját előmozdítsa, az valójában az ellenségnek csak egy trükkje volt.

Irenaeussal ez nem úgy volt. Ő harcolt a szerveződés valamennyi formájával szemben. Maga az ő élettörténete is, amelyben az Urat szolgálta, a Szent Szellemben való sok megnyilvánulást mutatta; és az Ige szokatlan tisztasággal lett tanítva és összhangban annak eredeti előírásával. Köztudomású volt, hogy az ő Franciaországban lévő gyülekezetei között ott voltak a Szellemnek ajándékai, mert a

szentek szóltak nyelveken, prófétáltak, halottakat támasztottak fel, és gyógyították a betegeket a hitnek imája által. Ő látta a veszélyét a szervezett testvériség valamennyi fajtájának a vének, pásztorok és a többi között. Szilárdan kiállt egy egyesült, Szellemmel-betöltött, ajándékokat megnyilvánító helyi gyülekezet mellett. Isten pedig becsülte, hiszen az Isten ereje megnyilvánult a szentek között.

Az ő Istenséggel kapcsolatos megértésében is világos volt. És mivel Polycarpnak tanítványa volt, aki viszont Szent Jánosnak a tanítványa volt, így biztosan tudhatjuk, hogy ebben a témában olyan tökéletes tanítása volt, amennyire csak lehetséges. A Nicea Előtti Atyák első Kötetének 412. oldalán ezt az állítást olvassuk tőle az Istenséget illetően. “Az összes többi kifejezések ugyanúgy az egy és ugyanazon lény címét hozzák ki, aki az Erő Ura, az Úr, Mindenek Atyja, a Mindenható Isten, a Magasságos, a Teremtő, az Alkotó, és ilyenek, ezek pedig nem különböző egymást követő lények nevei és címei, hanem egy és ugyanazon személyé.” Világosan hangsúlyozta, hogy ezek csupán olyan címek, mint a Sáron Rózsája, a Fényes és Hajnalsillag, a Tízezer Legszebbje, stb. És hogy nincs is más, mint EGY Isten. Az ő Neve az Úr Jézus Krisztus.

Így az ő Igéhez való szigorú ragaszkodásával, az Írás csodálatos megértésével, és az Isten erejének a szolgálatán való jelenlétével, ő a megfelelő választás a kor számára. Összességében sajnálatos, hogy a többi korok hírnökeiben nem volt meg a gyümölcsöknek, erőnek és a Szent Szellemben és az Igében való vezetésnek ilyen mértékű egyensúlya.

SZMIRNA

Szmirna városa egy kissé északra volt Efézustól a Szmirna öböl tájánál. Rendkívül ragyogó kikötője miatt exportjáról híres kereskedelmi központ volt. Megkülönböztetett volt szónoki, filozófiai, orvosi, tudományos iskolái és ragyogó épületei miatt is. Sok zsidó élt itt és ők keserűen elleneztek a Kereszténységet, ebben még a rómaiakat is túlszárnyalták. Valójában Polycarpnak, Szmirna első püspökének mártírhalálát a zsidók okozták, és fel van jegyezve, hogy a zsidók meggyalázták az ő szent napjukat (a Szombatot) azért, hogy fát hozzanak a temetési máglyájára.

A Szmirna szó jelentése, “keserű,” és ez a mirha szóból ered. A mirhát a halottak bebalzsamozására használták. Így mi ennek a kornak a nevében egy kétszeres jelentőséget találunk. Ez egy halállal töltött keserű kor volt. A gyülekezet keretein belül lévő két szólító tovább sodródott egymástól egy növekvő keserűséggel a hamis szólító részéről az igaz szólító irányába. A halál nem csupán a hamis szólító magja volt, hanem még az

igazi szőlőtőbe is bekúszott egy benuátság és tehetetlenség, mivel ők már elsodródttak a Pünkösöd utáni első pár év hamisítatlan igazságától; és egyetlen igazi hívó sem lehet erősebb és szellemileg egészséges és élő, mint amilyen az ő ismerete és ragaszkodása az Isten tiszta Igéjéhez, amint ez látható az Ószövetség sok példájában. A szerveződés gyorsan növekedett, megerősítve és fokozva a tagság halálát, mert a Szent Szellem vezetése el lett távolítva, és az Igét tantételekkel, dogmákkal és ember-készítette rituálékkal helyettesítették.

Amikor Izráel törvénytelen szövetségre lépett a világgal, és házasság által közösséget alkotott, végül eljött a nap, amikor győzött a világ, és Babilon elhurcolta Istennek népét fogságba. Most amikor fogságba mentek, akkor nekik papságuk volt, templomuk és az Ige. Amikor azonban visszajöttek, akkor volt nekik rabbi, a farizeusok teológiai rendje, zsinagóga és a Talmud. És amikor Jézus eljött, akkor ők annyira romlottak voltak, hogy az Úr őket az ő atyjuktól, az ördögtől valónak hívta, és tette ezt azon tény dacára, hogy ők Ábrahámtól voltak test szerint. Ebben a korban mi ugyanezt a dolgot látjuk megtörténni. Azonban, amiképpen 'az egész Izráel' nem *Izráel*, hanem egy kicsiny csoport képezte az igazi Szellemi izráelitákat, úgy mindig lesz az igazi Keresztényeknek egy kicsiny csoportja, Krisztusnak a menyasszonya mindaddig, amíg Ő el nem jött az Övéiért.

Ebben a városban két híres templom volt. Az egyik templomot Zeus imadására emelték, a másikat pedig Cybele imadására. És e két templom között volt található a régmúlt idők leggyönyörűbb útja, melyet Arany Útnak hívtak. Számomra ez egy pogányságba való további bemenetelt ábrázol, amely már az első korban elkezdődött, de létezése csak Rómában lett ismert. Az isten és istennő két templomának összekapcsolódása a Mária-kultusz magja, amelyben Máriát Isten anyjának nevezik, és tiszteletet, címetek, és erőket kap, amely által ő egyenrangúságot kap Jézus Krisztussal. Az Arany Út, amely összekapcsolja őket, az annak a mohóságnak az ábrázolata, amely a Nikolaita szervezőket arra készítette, hogy összekapcsolják az államot és a gyülekezetet, mert ők tudták, hogy gazdagság és erő lett felkínálva nekik. Amiként az Efézusi Kor csupán a mag ágya volt a tragikus Pergámumi Kornak, amely még a jövőben volt, úgy ez a Szmirnai Kor volt az eső, a nap, és a táplálék, amely biztosította azt a gonosz romlást, amely meg fogja erősíteni a gyülekezetet bálványimadásban, ami szellemi paráznság, amelyből ő soha nem fog felemelkedni. A halál áthatotta őt a gyökerektől az ágakig, és azok akik részesévé lettek, azok résztvettek a keserűségből és a halálból.

Ez a kor Krisztus után 170-312-ig tartott.

ÜDVÖZLÉS

Jel. 2:8, “Ezeket mondja az Első és az Utolsó, Aki halott volt és él.”

“Az *Első és az Utolsó, Aki halott volt és él.*” Nos, ezek nem egy embernek a szavai. Egy pusztá ember (ha ő beszélhetne a sírból), ezt mondaná “Én vagyok az első és az utolsó, *aki éltem és halott vagyok.*” Az első dolog, ami egy emberrel történik, hogy megszületik (él) és az utolsó dolog, ami megtörténik vele, hogy meghal. Tehát ez nem egy ember beszéde. Ez Istenség. Az ember (Ádám) vette az életet és azt halállá változtatta. De ez az EMBER (Jézus) vette a halált és azt életté változtatta. Ádám vette az ártatlanságot és azt bűnösséggé változtatta. Ez a Személy vette a bűnösséget és azt igazsággá változtatta. Ádám vette a paradicsomot és azt egy szörnyű kietlen pusztasággá változtatta; de ez a Személy visszajön azért, hogy a pusztulástól rázkódó és imbolygó földet visszaváltoztassa egy másik Édenné. Ádám vette az Istennel való közösségnek és örömmek életét és azt egy szellemi sötétségnek sivatagává változtatta, amely létrehozta az összes bűnt, erkölcsi romlást, fájdalmat, szenvedést, káprázatot és romlást, melyek az emberek lelkén belül harcolnak. De ez a Személy az összes tragikus halálból és lealacsonyodásból, amely betöltötte az emberiséget, előhozta az igazságnak és szépségnek életét úgy, hogy amiképp a bűn valamikor uralkodott a halálra, épp úgy most az emberek uralkodhassanak az igazságban az Egy Krisztus Jézus által; és nem úgy ahogy a bűn volt, noha az valóban borzalmas volt, de most sokkal inkább uralkodik az Ő ajándéka, az örök életre.

És íme itt van Ő, amint azok között jár, akiket Ő megváltott, mégpedig az Ő gyülekezete között. És mik voltak azok, akik meg lettek váltva? Nem olyanok voltak sokan, mint Pál, gyilkosok és bemocskolók? Nem olyanok voltak sokan mint a haldokló gonosztevő, rablók és embergyilkosok? Mindannyian az Ő kegyelmének trófeái. Mindannyian a halálból lettek visszahozva. Mindannyian Krisztus Jézusban, az Úrban lettek ELŐVÉ téve.

Kíváncsi vagyok, hogy észrevettétek-e az első korhoz szóló üdvözlést és azután azt amely ehhez a korhoz szól. Csak tegyétek össze őket. “Ezeket mondja Ő, aki az Ő jobb kezében tartja a hét csillagot és a gyülekezetek között jár. Ezeket a dolgokat mondja az Első és az Utolsó, Aki halott volt és él.” Ez egy és ugyanaz a személy. És Ő tudatja velünk, hogy a gyülekezet az Övé. Amiképpen a gyümölcs magja a gyümölcs közepén van, úgy Ő, a Királyi Mag is a gyülekezet közepette van. Amiképpen egyedül a magban van élet, úgy Ő az életnek szerzője a gyülekezet számára. Járása jelzi az Ő fáradhatatlan gondoskodását iránta. Ő a Főpásztor, amint vigyáz az Övéire.

Ez az Ő joga, mert Ő vásárolta meg a gyülekezetet az Ő saját vérével. Ez a vér Istennek a vére. Az, Aki a gyülekezet tulajdonosa, Isten, maga Isten. Ő az 'Első és az Utolsó.' Ez a cím örökkévalóságot jelent. Ő halott volt és él. Ő fizette ki az árat, és így övé az Isten templomának egyedüli tulajdonjoga. Ő igazgatja azt. Ő van imádva abban. Rossz néven vesz mindenkit, aki át akarná venni az Ő Uralmát és hatalmát. Kétségtelen, hogy azért mutatja be Önmagát valamennyi kor számára Istenségként, hogy figyelmeztesse és vigasztalja a népet. A hamis szőlőt figyelmezteti, és az igazi szőlőt vigasztalja. Ez az EGYETLEN IGAZ MINDENHATÓ ISTEN. Hallgassátok Őt és éljetek.

A KOR ÁLLAPOTAI

Jelenések 2:9, "Tudom a te cselekedeteidet és nyomorúságodat, és szegénységedet, (de te gazdag vagy) és tudom azoknak a káromlását, akik azt mondják hogy ők zsidók, de nem azok, hanem ők a Sátán zsinagógája."

Ennek a kornak kulcsa kétségtelenül a nyomorúság. Ha volt nyomorúság az első korban, akkor most egy fokozott nyomorúság van megjövendölve végig a második koron. Kétségtelen, hogy Pál következő szavai a Keresztény tömegek számára lettek vonatkoztatva, akárhol is voltak a világban és minden korban. Zsidó 10:32-38, "De emlékezzetek a korábbi napokra, melyekben, miután meg lettetek világosítva, sok szenvedésteljes küzdelmet állottatok ki, midőn egyfelől gyalázásokkal és nyomorgatásokkal nyilvánosság elé hurcoltak titeket, másfelől társai lettetek azoknak, akik így jártak. Mert a foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyontok elrablását örömmel fogadtátok tudva, hogy nektek jobb és maradandó vagyontok van a mennyekben. Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van. Mert békeséges tőrésre van szükségetek, hogy az Isten akarát cselekedvén elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő és nem késik. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem."

A kedves szívű emberek pusztta társítása az igazi hívőkkel halált hozhat cserébe az ő kedvességükért.

Most a Mindenható Úr Isten azt mondja, "TUDOM." Íme itt van Ő, amint az Ő népe közepette jár. Íme itt van Ő a nyáj Főpásztora. De visszatartja Ő az üldöztetést? Meggátolja a nyomorúságot? Nem, nem teszi. Ő egyszerűen ezt mondja, "TUDOM a te nyomorúságodat—egyáltalán nem vagyok közömbös a te szenvedésed iránt." Micsoda egy botránykő ez olyan sok ember számára. Amiként Izráel, úgy ők is azon tűnődnek, hogy Isten valóban szereti-e őket. Hogyan lehet Isten igazságos és szerető, ha csak úgy ott áll és figyel, amint

az Ő népe szenved? Ez az amit ők a Malakiás 1:1-3-ban kérdeztek, “Az Úr Igéjének terhe Izráel ellen, Malakiás által. Szerettelek titeket, azt mondja az Úr. És ti azt mondjátok: Miben szerettél minket? Avagy nem atyjafia vala-é Ézsau Jákóbnak? Azt mondja az Úr: Jákóbot pedig szerettem Ézsaut ellenben gyűlöltem és az ő hegyeit pusztává tettem, örökségét pedig pusztai sakálókévá.” Látjátok, ők nem tudtak rájönni az Isten szeretetére. Azt gondolták, hogy a szeretet semmilyen szenvedést nem jelent. Azt gondolták, hogy a szeretet egy babát jelent szülői gondoskodással. Isten azonban azt mondta, hogy az Ő szeretete “kiválasztó” szeretet volt. Az Ő szeretetének bizonyítéka a KIVÁLASZTÁS—tehát nem számít hogy mi történt, de az Ő szeretete azáltal a tény által lett igazán bebizonyítva, hogy ők ki lettek válsztva az üdvösségre (mert Isten téged az üdvösségre választott ki a Szellem megszentelése és az igazságban való hit által). Lehet, hogy átad téged a halálnak, ahogy azt Pállal is tette. Átadhat téged a szenvedésnek, ahogy azt Ő Jóbbal is tette. Ez az Ő előjoga. Ő szuverén. De mindezeknek céljuk van. Ha nem lenne Neki egy célja, akkor Ő a megghiúsulásnak és nem a békességnek szerzője lenne. Az az Ő célja, hogy miután szenvedtünk egy darabig, azután legyünk tökéletessé, megalapozottá, megerősödötté és meggondolttá. Amint Jób mondta, “Ő erőt tesz belém.” (Jób 23:6b) Tudjátok, Ő Maga is szenvedett. Engedelmisséget azon dolgok által tanult, melyeket elszenvedett. Valójában azon dolgok által lett tökéletessé téve, melyeket Ő elszenvedett. Zsidó 5:8-9, “Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett az engedelmisséget: és tökéletességre jutván, örök idevesség szerzője lett mindazokra nézve, akik Neki engedelmeskednek.” Világos nyelvre lefordítva, Jézusnak ama jellege szenvedés által lett tökéletessé. És Pál szavainak megfelelően Ő a szenvedésnek egy mértékét hagyta a gyülekezetre, hogy ők is, mialatt az Istenben lévő hitük által szenvednek Erte, eljussanak a tökéletesség helyére. Miért akarja Ő ezt? Jakab 1:2-4, “Teljes örömmel tartsátok atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, tudván hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legytek minden fogyatkozás nélkül.”

Miért szemléli tétlenül? Ennek oka a Róma 8:17-18-ban van, “Ha pedig gyermekek, örökösei Istennek, örökös társai pedig Krisztusnak; ha ugyan Vele együtt szenvedünk, hogy Vele együtt is dicsőüljünk meg. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.” Ha nem szenvedünk Vele, akkor nem uralkodhatunk Vele. Szenvedned kell azért, hogy uralkodj. Ennek oka pedig az, hogy jellem, egyszerűen soha nem jön létre szenvedés nélkül. A jellem az egy GYŐZELEM, és nem egy ajándék. Egy jellem nélkül való ember nem

uralkodhat, mivel a jellemet nélkülöző erő sátáni. De a jellemmel együtt való erő alkalmas az uralkodásra. És mivel Ő azt akarja, hogy mi az Ő trónján is ugyanazon alapon osztozzunk, ahogy Ő győzött és leült az Ő Atyjának trónjára, akkor nekünk is győznünk kell, hogy leüljünk Vele. És az a kis ideiglenes szenvedés, amelyen most át kell mennünk, nem méltó az összehasonlításra azzal a hatalmas dicsőséggel, amely ki lesz jelentve bennünk, amikor Ő eljön. Óh, micsoda kincsek vannak eltéve azok számára, akik hajlandóak belépni az Ő királyságába sok nyomorúság által.

“Ne rémüljete meg attól a tűztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek.” Ez az, amit Péter mondott. Furcsa dolog, hogy Isten azt akarja, hogy mi egy keresztényi jellemet fejlesszünk ki, amely szenvedésen át jön? Nem uram. És nekünk mindannyiunknak vannak próbáink. Fiakként mindannyian meg vagyunk próbálba és dorgálva. Egy sincs, aki ne menne át ezeken. Az a gyülekezet, amely nem szenved és nincs megpróbálva, az nem bírtokolja ezt—az nem Istentől van. Zsidó 12:6, “Mert akit szeret az Úr, azt megdorgálja, megostoroz mindent, akit fiává fogad. Ha pedig fenytetés nélkül valók vagytok, melyben mindenek részesültek, akkor korcsok vagytok és nem fiak.”

Nos, ezt a Szmírnában lévő különleges állapotot minden kor számára alkalmazni kell. Egyetlen kor sem mentes ettől. Nincs olyan igaz hívő, aki mentes ettől. Ez Istentől van. Ez az Isten akarata. Ez szükséges. Szükséges, hogy az Úr megtanítsa bennünket arra az igazságra, hogy nekünk szenvednünk kell és hogy abban olyanok legyünk mint Krisztus. “A szeretet hosszútűró és kedves.” Máte 5:11-12, “Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek Énérettem. Örüljete és örvendezzete, mert a ti jutalmatok bőséges a Mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek voltak.”

A felhős egek és viharos életek nem az Isten nemtetszésének jelei. Ugyanúgy a fényes ég és a csendes vizek nem az Ő szeretetének és tetszésének jelei. Az Ő tetszése mindannyiunk számára csupán AMA SZERELMESBEN VAN. Az Ő szeretete kiválasztó, amit Ő számunkra a világ megalapítása előtt eltett. Szeret Ő bennünket? Óh igen. De akkor honnan tudjuk? Azért fogjuk tudni, mert Ő IGY MONDTA, és kinyilvánította, hogy szeret bennünket, mert Önmagához hozott és adott nekünk az Ő Szelleméből és elhelyezett bennünket mint fiaikat. És hogyan fogom én bizonyítani az én szeretetemet Ő iránta? Úgy, hogy hiszem azt amit Ő mondott, és örömteli módon viselkedek azon próbák közepette, melyeket Ő az Ő bölcsességében megenged, hogy megtörténjenek.

“Tudom a te szegénységedet (de te gazdag vagy):” Íme itt van újra. Nézzétek Őt, amint fel és alá jár az Ő Gyülekezetének közepette. Mint egy atya, úgy tekint le az Ő családjára. Ő a saját háztartásának a Feje. Ő a gondoskodó. Ő a védelmező. De mégis nézi az ő szegénységüket. Óh, hogy mennyire megbotránkoszik ezen egy tanulatlan hívő. Hogyan képes nézni Isten az Ő sajátjait a szükség idejében, és közben nem állítja le az egészet—miért nem ad és halmozza el őket mindenféle anyagiakkal?

Itt van az, ahol neked újra hinned kell az Isten szeretetében, jóságában és bölcsességében. Ez szintén szükséges. Emlékezzetek arra, hogy Ő figyelmeztetett, “Ne aggodalmaskodjatok a holnap felől hogy mit fogtok enni, vagy mit fogtok felvenni. Jól tudja a ti Atyátok, hogy mire van szükségetek. Ő aki öltözteti a liliumokat és táplálja a verebeket, sokkal többet fog értetek tenni. Ezek a fizikai dolgok a ti életeteknek nem az igazi alapvető szükségéi, mert egy ember élete nem azokból a dolgokból áll, amiket ő birtokol. Keressétek inkább az Isten országát és az Ő igazságát, és minden anyagi szükség meg lesz adva nektek.” Istennek a népe nem anyagi hajlamú. Ők Krisztus-hajlamúak. Ők nem azokat a kincseket keresik, amelyek lent vannak; ők a fentieket keresik. Teljességgel igaz, hogy a Keresztények többsége NEM jómódú. Inkább a szegény oldalon vannak. Így volt ez Jézus napjaiban is. Igaz volt ez Pál napjaiban is, és így kellene lennie ma is. Óh, ez nem túlságosan igaz ma, mivel a Laodiceai Kor a hatalmas jólétnek kora, ahol a szellemiesség kritériuma gyakran a földi javak bőségében van. Tyű, hogy a gyülekezet mennyire gazdag javakban. De mennyire szegény a Szellemben. “Boldogok vagytok ti szegények, mert tiétek az Isten országa. Istennek az országa NEM evés és ivás.” Az nem anyagi. Az BENNÜNK van. A gazdag ember Istenben gazdag, és nem a világi dolgokban.

“Óh,” kiált a Szellem, “Én látom a te szegénységedet. Látom a szükségedet. Nem túl sok van neked, ha egyáltalán van, amivel dicsekedhetnél. Ami volt neked, azt elvették tőled. Örömmel feladtad a tulajdonaidat, cserében az örökkévaló dolgokért. Rajtad nevetnek. Gúnyolnak téged. Nincsenek anyagi forrásaid, melyekre támaszkodj. De mindezek ellenére te gazdag vagy. A te biztonságod Őbenne van, Aki a te pajzsd és túláradóan nagy jutalmad. A te országod még ezután fog eljönni. De az el fog jönni. És az egy örökkévaló lesz. Igen, Én törődöm a te próbáiddal és bántódásaiddal. Tudom, hogy mennyire nehéz boldogulni. De Én mindezekre emlékeznem fogok, amikor visszatérek, hogy igényeljelek téged, mint az Én sajátomat, és azután Én megjutalmazlak téged.”

Most itt semmi ellenvetés nincs a gazdag emberekkel szemben, mert Isten meg tud menteni egy gazdag embert is.

Isten néhány gyermeke gazdag. De a pénz egy olyan csapda lehet, nem csak azok számára, akiknek az megvan, hanem azoknak is akiknek az nincs. Egészen régen ott az első korban Jakab felkiáltott azokhoz, akik nagyra becsülték a gazdag embereket, “Az Úr Jézus Krisztus hitét ne személyválogatással gyakoroljátok.” Ott a szegények megpróbálták hízlelgni a gazdagoknak azért, hogy segítséget kapjanak inkább, mintsem Istenben bíztak volna. “Ne tegyétek ezt,” mondja Jakab. “Ne tegyétek ezt. A pénz az nem minden. Nem a pénz a válasz.” És ma sem az a válasz. Ma több gazdagságunk van, mint valaha, és mégis kevesebb van elérve Szellemben. Isten nem pénzzel működik. Ő a Szelleme által mozog. És a Szellemnek ez a mozgása csak egy az Igének odaszentelt élethez jön.

A SÁTÁN ZSINAGÓGÁJA

Jelenések 2:9b, “Ismerem azoknak a káromlását, akik azt mondják, hogy ők zsidók és nem azok, hanem ők a Sátán zsinagógája.”

Itt van egy vers, amely figyelemre méltó gondolatot hordoz, és nem csupán azért, mivel tartalmában nagyon különös, hanem azért is, mert gyakorlatilag meg van ismételve egy több mint ezer évvel későbbi korban.

Jelenések 2:9, “Ismerem a cselekedeteidet, a nyomorúságodat, és szegénységedet (de te gazdag vagy) és ismerem azoknak a káromlását, akik azt mondják hogy ők zsidók, és nem azok, hanem ők a Sátán zsinagógája.” Először is, a *zsidók* szó nem a zsidó nép vallását írja le. Ez csupán a júdabeli népre utal és ugyanaz a precíz jelentése van, mintha én azt mondanám, hogy én *ír* születésű vagyok. Ezek az emberek azt mondták, hogy ők ténylegesen zsidók, születés által valódi zsidók. De ők hazugok voltak. Ők nem voltak zsidók a születésük által, és a vallás által sem voltak zsidók.

Ha mindez igaz, akkor mik voltak ők? Ők olyan becsapott emberek voltak, akik már a gyülekezet része voltak. Ők a hamis szőlőtőhöz tartoztak.

Ők nem az igazi gyülekezettől voltak, hanem a hamis gyülekezettől, mert Isten azt mondta, “ők a Sátán zsinagógája.” Nos, a zsinagóga szó nem ugyanaz a szó, amelyet mi a gyülekezetre használunk. A Bibliában a gyülekezet jelentése, “a kihívottak”, illetve az “összehívottak”. A Zsoltáros azt mondta ezekről a kiválasztott emberekről, hogy “áldott az az ember, akit TE KIVÁLASZTASZ, és ARRA KÉSZTETED, hogy közeledjen Hozzád, hogy a Te tornácaidban lakozzon.” Zsoltár 65:5. A zsinagóga jelentése azonban, “összejövetel, vagy gyülekezés.” Ez lehet jó is, vagy rossz is, de ebben az esetben ez rossz, mert ezek azok, akiknek

az összejövetel nem Istentől, hanem saját maguktól van. Ézsaiás azt mondta róluk, "Ők bizonyosan összegyűlnek, de NEM ÁLTALAM: aki összegyűlik ellened, az elesik teáltalad." Ésaías 54:15. És mivel ezek bizonyosan az igazi szőlőtő ellen voltak, így Isten egy napon pusztításban végez velük.

Most miért van nekünk egy keverék nép a gyülekezet keretein belül, és ők zsidóknak hívják magukat? Ennek oka ez: Tekintve, hogy ők hazugok voltak, ezért ők bármely állítást megtehettek, amit csak kívántak. Mondhattak amit csak akartak, úgy mintha az valóság lenne, és azután ragaszkodhattak hozzá. És ebben az esetben ők személyükben egy nagyon erős gondolattal hazudhattak. Hát nem úgy volt, hogy a korai gyülekezet majdnem, ha nem teljesen zsidókból állt, és ez őket az Úr testének eredeti tagjává tette? A tizenkét apostol zsidó volt és később az apostolok vagy zsidók, vagy prozeliták voltak. Ilyen módon azután ha az emberek esküdtek arra, hogy ők zsidók, akkor ez nekik előjogot és igényt adott az eredetiségre. Mondjál egy hazugságot. Ragaszkodjál hozzá. Ne foglalkozzál ténnyel meg történelemmel. Csak monddad és monddad tovább a népnek és hamarosan az emberek el fogják azt fogadni.

Most megragadtatok itt valamit? Nem ugyanez a szellem van ma a gyülekezetben? Nincs ott egy olyan csoport, amely azt állítja, hogy ők az eredeti és az igazi gyülekezet és hogy üdvösség csak őbenne található? Nem azt állítják ők, hogy náluk vannak az ország kulcsai amelyeket Pétertől kaptak? Nem azt állítják, hogy az ő első pápájuk Péter volt, és hogy ő Rómában lakott, amikor ABSZOLÚT SEMMI TÖRTÉNELMI TÉNY NEM TÁMASZTJA AZT ALÁ? Még az ő legiskolázottabb és legtöbbet tudó követői is hiszik az ő hazugságait. A Sátán zsinagógája! És ha Sátán az ő atyja, ő pedig a hazugságok atyja, akkor nem különös az, hogy azok akik az ő zsinagógájában vannak, ők is hazugok.

Vizsgáljuk meg a káromlás gondolatát. Ezek a Sátán zsinagógájából valók nem káromolták Istent ebben az esetben (noha kimondás nélkül erről van szó), hanem ők az igaz gyülekezetet káromolták. Biztosan. Amiképpen Kain üldözte és megölte Ábelt azért mert ő (Kain) a gonosztól volt, és amiképpen a halott formális júdeai követők (Jézus azt mondta, hogy ők az ő atyjuktól, az ördögtől voltak) megpróbálták elpusztítani a keresztényeket az első kor első pár évében, most ugyanez a csoport (a hamis szőlőtő) még erősebben megkísérli elpusztítani az igazi hívőket a második korban. Az antikrisztus szelleme növekedik.

Az a csoport, amely lépésről lépésre olyan lassan hatolt be a gyülekezetbe az ő CSELEKEDETEI által (Nikolaitizmus), többé már nem fél a felfedéstől, hanem nyíltan meg van szervezve az ő saját összejövetelének csoportjában és ellene megy az igaz gyülekezetnek leplezetlen ellenségeskedéssel.

Nos, amikor én azt mondom, hogy ez egy szervezett antikrisztusi gyülekezet volt, akkor én nektek a hiteles történelemből való igazságot adom. Az első Rómában alapított gyülekezet (melynek történetét a Pergamumi korban fogjuk lekövetni) már hazugsággá változtatta az Isten igazságát úgy, hogy a pogány vallást keresztény nevek és jelentések felhasználásával vezette be. A második kornál már annyira pogány volt, (noha azt állította hogy ő az igaz gyülekezet,) hogy Polycarp 1500 mérföldet tett meg nagyon idős korban azért, hogy visszafordulásért esedezzen velük. Ők azonban nem akarták azt. Szilárd hierarchiájuk és szilárd szerveződésük volt, és az Igétől való teljes eltávozás. Ez aztán a Sátán zsinagógája, tele káromlással, amelyben már benne voltak a Nikolaitizmus tanításának magjai, és amely rövidesen a sátáni vallás tényleges székhelye és ereje lesz. És ez pontosan így van, mivel a Jelenések 2:9b *NEM* azt mondja, hogy ezek az emberek a Sátán zsinagógájából valók, hanem azt mondja, hogy ŐK A SÁTÁN ZSINAGÓGÁJA.

Az antikrisztusnak ez a szelleme nem új. Ez nem valami olyan, ami épp most jött a gyülekezeti korokba. Ez jelen volt végig. Annak érdekében, hogy egy világos megértésünk legyen arról, hogy miképpen működik ez, és hogy miképpen megy Isten ellen és veszi át a hatalmat a gyülekezetben, nézzük meg az Ő Testamentumot és lássuk meg ezt ott. Vizsgáljuk meg ezt a szellemet, amint ez Izráelben megnyilvánult, amikor kijött Egyiptomból, hogy ő legyen a gyülekezet a pusztában.

Épp úgy, ahogy a korai gyülekezet a Szent Szellem tiszta szolgálata alatt kezdődött jelekkel és csodákkal, és olyan megnyilvánulásokkal, mint a próféciák, nyelvek és magyarázatok, bölcsesség, ismeret és gyógyítás, úgy Izráel napjaiban is, amikor elhagyták Egyiptomot, ők az Isten Szellemének vezetése alatt voltak, amely megnyilvánult ajándékokban. Isten volt az emberek vezetője. Valójában Ő volt a Királyuk. Ő volt az Atya-Király. Úgy gondoskodott Izráelről, ahogy egy ember gondoskodik az ő családjáról. Táplálta őket, megharcolta csatáikat, elsimította nehézségeiket és lerendezte problémáikat. Egyszerűen szorgoskodott felettük. Ők voltak az egyetlen nemzet, amely számára Ő volt az igaz Isten. Egy napon azonban kezdtek körbenézni, és látták a filiszteusokat, meg a többi nemzeteket, akik felett királyok voltak. Ez megragadta szemeiket és elhatárolták, hogy emberivé kellene tenni a vezetésüket, így ők egy királyt akartak. Nos, Isten Őnmaga akarta emberivé tenni a vezetést az Úr Jézus Krisztus Személyében, de ők Elésiettek. Sátán ismerte az Isten tervét, így belehelyezte az emberek szívébe azt, hogy előzzék meg Istent (az Igét).

Amikor közeledtek Sámuelhez és királyt kértek tőle, akkor Sámuel annyira megdöbbsent, hogy majdnem megállt a

szívverése. Isten vezette az Ő népét ezen az odaszentelt, Irás által igazolt prófétán át, és ő érezte, hogy vissza lett utasítva. Összegyűjtötte az embereket és esedezett hozzájuk, hogy ne forduljanak el Istentől, Aki úgy hordozta őket mint gyermekeket, jószerencsésé tette és megáldotta őket. De ők ragaszkodtak elképzelésükhöz. Azt mondták Sámuelnek. “Te soha nem voltál helytelen a vezetésben. Soha nem voltál tisztességtelen az anyagi ügyeidben. Mindent megtettél azért, hogy megtarts bennünket az Úr Igéjének vonalában. Mi nagyra értékeljük a csodákat, a bölcsességet, Istennek az ellátását és védelmét. Mi hiszünk abban. Mi szeretjük azt. És a továbbiakban sem akarunk anélkül lenni. Csupán arról van szó, hogy egy királyt akarunk, hogy ő vezessen bennünket a csatában. Nos persze, amikor kimegyünk a csatába, még mindig az a szándékunk, hogy a papok menjenek elől, Júda pedig kövesse őket, mi pedig megfűjük a trombitákat, kiabálunk és énekelünk. Mi nem szándékozunk ebből semmit leállítani. DE MI EGY KÖZÜLÜNK VALÓ KIRÁLYT AKARUNK, HOGY VEZESSEN BENNÜNKET.”

És Isten ezt mondta Sámuelnek. “Tudod, ők nem téged utasítottak vissza, hanem ENGEM utasítottak vissza, hogy ne uralkodjam felettük.”

Hogy ez mennyire tragikus volt. Kevéssé ismerték fel azt, hogy amikor ők arra kérték Istent, hogy engedje meg nekik, hogy olyanok legyenek mint a világ többi része, akkor ők Őt utasították vissza, mert Isten rendelkezett úgy, hogy az Ő népe a világtól eltérő módon viselkedjen. Ők nem a világból vannak és nem úgy néznek ki mint a világ, és nem úgy cselekednek mint a világ. A világ számára meg vannak feszítve, és a világ is meg van számukra feszítve. 2 Korinthus 6:17-18, “Annakokáért menjetek ki közülök és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek: és Én magamhoz fogadlak titeket. És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá és lányaimmá, azt mondja a Mindenható Úr.”

Tudjátok, az egyetlen különbség Izráel és a nemzetek többi része között Isten volt. Tegyétek Istent félre, és Izráel olyan lett, mint a többi nemzet. Amikor Sámson levágta az ő haját, akkor olyan lett mint bármely más ember. Tegyétek a Szent Szellem vezetését félre és a gyülekezet SEMMI MÁS MINT A VILÁG, AMELYHEZ ISTEN NEVE HOZZÁ VAN RAGASZTVA. A világ és a gyülekezet mind ugyanabból a rögből vannak, éppúgy, ahogy Jákób és Ézsau ugyanazon szülőktől voltak, de Istennek a Szelleme teszi a különbséget.

Az semmit nem számít, ha te Kereszténynek nevezed magad. Ezt bárki megteheti. A kérdés csupán az, hogy benned van-e Istennek a Szelleme, vagy nem, mert a Szellem nélkül te hiteahagyott vagy; nem az Övé vagy. Ámen.

Nem olyan régen megkérdeztem egy hölgyet, hogy ő Keresztény-e. Azt mondta nekem, "Tudatom önnel, uram, hogy én minden este elégetek egy gyertyát." Hát ennek meg mi köze van ahhoz? Én Metodista vagyok, én Baptista vagyok, én Pünkösdi vagyok. Ezeknek semmi közük nincs ahhoz. Ez a Szent Szellem, vagy elpusztulsz.

Nos, egészen régen ott az első gyülekezetben elkezdődött, hogy az emberek gondolkodni kezdtek és érvelni, hogy milyen módon tudnák Istent megjobbítani. A Nikolaiták cselekedetei kezdték megmutatni magukat. Azután formálódott egy csoport. Elsodródtak az Ige mintájától. Minden amire szükség van, hogy csak változtass meg egy szót, és a kevés kovász azután megkeleszti az egész tésztát. Aki a törvényt egy ponton megszegi, az bűnös az egészben. Éva csupán egy szót változtatott meg. Az már elég.

És amikor az a Sátán-központú csoport megformálódott, elkezdte gyűlölni és támadni az igaz hívőket, és állították, hogy ők (az idegenek) voltak az Isten gyülekezete.

Figyeljétek meg, ahogy a szerveződés gyűlöletet eredményez. Elpusztítja a közösséget. Keserűséget okoz. Ez az, amit a mirrha jelent. Ez az, amivel Szmirna tele volt. Keserűség. A keserűség gyökere sokakat megront. És így egyre több és több bemocskolás jött be. Minden kor érezte annak sebeit.

A Szmirna gyülekezet messzire elsodródott az eredetitől. Hibriddé vált. Ugy hibridizálta magát, ahogy azt Éva is tette. Tudjátok, hogy a hibrid az, ami két példány összekeveredéséből jön létre. Az eredmény többé már nem tiszta mint az eredeti. Az egy korcs. Nos, amikor Éva megengedte, hogy az állat elvegyítse magát az övével (Éváéval), akkor az asszony létrehozott egy Kain nevezetű teremtményt, amely nem tiszta ember volt. Ő a GONOSZTÓL volt. Figyeljétek meg azt, hogy ő mennyire különbözött Ábeltől. Figyeljétek meg azt is, hogy mennyire különbözött Séthtől. Ő gyűlölte Istent, és nem engedelmeskedett az Igének, hanem üldözte és megölte az igazat. Ő felemelte magát az Isten Igéje fölé.

A gyülekezet is eltávozott attól, ami ő eredetileg volt. Ő egy hibrid. Azaz a névleges gyülekezet egy hibrid. Az emberek azt mondják, "Én Baptista vagyok." Ez a kezdetben nem így volt. "Én Metodista vagyok." A kezdetben az nem így volt. Az Isten egyenes Igéje helyett, a gyülekezetben lévő Szellemmel betöltött emberek helyett, akiket a Szellemtől kapott kijelentés vezetett, most ezek helyett tantételek, rendeletek, és a tanult emberek tanult találgatásai vannak. A kijelentés helyét tanulás vette át. A hitet érvelés helyettesítette. A Szent Szellem spontán dicséretének helyét programok vették át. Kezdetben ez nem így volt. Az egész faj megváltozott. Egy hibrid gyülekezetté vált.

Most amikor a gyülekezet hibridizálva lett, akkor tiszta Keresztényeket fog eredményezni? Nem tud. Az az élet, illetve mag, amely Keresztényeket szül meg, az nincs bennük. Hasonló hasonlót hoz létre. A Baptista még több baptistát hoz létre és ők úgy viselkednek, mint baptisták. A Metodisták metodistákat hoznak létre és ők úgy viselkednek, mint a metodisták. Egyikük sem az Isten ereje által ismert, de nem is lehet, hiszen az nincs is ott. Ők az Isten ceremóniális imádata által ismertek, és tantételeik, meg dogmáik által.

Beszélve a hibridről. Ismeritek a világ leghíresebb hibridjét? Koroktól fogva velünk van. Ez az öszvér. A számár és a ló keresztezése. Furcsa egy fajta állat. Önmagát nem tudja szaporítani. Nincs benne olyan élet, amely azt megtehetné. Ámde munkáról beszélve. Ő jobban dolgozik a lónál vagy a számárnál is. De figyeljétek csak meg az ő természetét. Ő makacs és soha nem bízhat sz benne. Ő tökéletes képe a hibrid vallásnak. Egy keresztezés az igazság és a sötétség között, mert a ló az igaz hívó jelképe, és a számár az igazságtalannak képe. Keverd őket össze, és van neked egy steril, formális vallásod. Abban nincs meg az élet magja. Halott. Tud beszélni az igazságról, de azt nem tudja produkálni. Közepette nincs ott Isten, de mégis összegyűlik és Istenről beszél, és egész idő alatt következetesen megtagadja az erőt. Ők megtagadják az Igét magának az Úrnak Nevében. És számukra soha nincs remény. Felismertétek azt, hogy szervezett vallásnak soha nem volt ébredése? Soha! Mihelyt szerveztek meg is haltak. Soha többé nem jöhetnek vissza. Nem uram. Én ezt meg tudom nektek mutatni jelképben. A II. Mózes 13:13-ban, "De a számárnak minden első fajzását báránnyal váltsd meg; ha pedig meg nem váltod, szegd meg a nyakát." Az embernek is minden elsőszülöttét megváltsd a te fiaid közül." Látjátok, a számarat meg lehet váltani. Jézus Krisztus véráldozata által minden nyomorult bűnöst meg lehet váltani, vagy pedig ha visszautasítja Krisztust, akkor önmaga is vissza lesz utasítva. De egy öszvért nem váltasz meg. Számára nincs megváltás. Számára nincs vér. De nem is lehet, mivel az öszvér a gyülekezetbe menekül, míg a számár a vérbe. Az öszvérnek "nincs magja" őbenne, amely megelevenedhetne, de a számárnak van magja.

Nos, épp egy pár héttel ezelőtt olvastam egy vezércikket. Igen, ez egy újjá nem született üzletember vezércikke volt; nem egy Keresztény. Azt mondta, hogy megdöbben a gyülekezeteken. Nem tudta őket megérteni. Professzorokkal töltött szemináriumai vannak, akik az Isten Igéjét tanították azért, hogy megsemmisítsék azt. Most azután ez az ember ezt nem tudta megérteni. Ez őt megdöbbenett. Azt mondta, hogy meg tudja érteni az ateistát, vagy a kommunistát, vagy a szabad gondolkodót, vagy ha bárki más teszi ezt. De amikor

maga a gyülekezet semmisíti meg az Isten Igéjét, akkor ez egyenértékű az előre megfontolt gyilkossággal. IME ITT VAN A TI HIBRID VALLÁSOTOK. ÉBREDJ FEL AMERIKA, MIELŐTT TÚL KÉSŐ LENNE.

Amikor a gyülekezet eltér az Igétől, akkor az bármit hinni fog. Olyan, mint Éva. Amikor Kain megszületett, akkor ő azt mondta, "Kaptam egy embert az Úrtól." Most felismeritek azt, hogy ezt ő komolyan így gondolta? Azt gondolta, hogy ő kapott egy embert az Úrtól. Tudjátok, amikor ő be lett csapva úgy, hogy Sátánnak a szavát vette Isten Igéje helyett, akkor ő már úgy gondolta, hogy amit csak mond, az helyes. Ha ő azt mondta, hogy kapott egy embert Istentől, akkor neki volt egy ember Istentől. Isten azonban törvényeket helyezett az Ő univerzumába. Egy jó mag csak jó gyümölcsöt teremhet, és a gonosz mag csak gonosz gyümölcsöt teremhet. Most mindegyik mag, noha különbözik, mégis ugyanabból a földből részesülnek, táplálkoznak, nedvességet kapnak, és napsütés is, de a maga neme szerint fog teremni. Figyeljétek meg a Kain vonalának történetét. Figyeljétek meg a Séth vonalának történetét. Csak egyetlen különbség van közöttük—az eredeti mag. Semmi más.

Ha közelebről megvizsgáljátok Évának ezt az állítását, akkor fel fogjátok ismerni, hogy több értelme volt neki, mint azt a legtöbben feltételezik. A fiút ő nem Sátánnak tulajdonította, mert azt őt egyenlővé tette volna Istennel. Mária méhében csak Isten tudott petét teremteni. Sátán azt nem tudta megtenni. Éva ezt tudta. Sátán csak elferdíteni tud. Így megcsalta őt a rossz maggal. Az volt a kígyó magja, amely Kaint létrehozta. Ádám magja volt az, amely Ábelt és Séthet létrehozta. *Azok a magok mind ugyanazon a folyamaton mentek át, de a gyermekek különböztek, mivel ők különböző magokból voltak.*

Éva hitte, hogy Kain Istentől volt. Ő elfogadta az ördög hazugságát úgy, mint Istennek igazságát. Ez pontosan ugyanaz, ami nekünk most is van. A gyülekezetek az igazság forrásaivá emelik fel magukat, de az igazság nincs bennük; de az ő általuk nemzett gyermekek esküsznek rájuk és még ölnek is azért, hogy fenntartsák hibájukat.

Ha azt gondolod, hogy ez túlzás, akkor olvasd el a II. Timótheus 3. részét és a 4. rész első öt versét. II. Timótheus 4:1-5, "Kérlek azért az Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat az Ő eljövetelekor és az Ő országába. Hirdesd az Igét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ins, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert vizket a fülök; és az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez odafordulnak. De te józan légy mindenekben,

szenvedj, az evangyélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.”

Amikor a gyülekezet megengedte magának azt, hogy eltávozzon az eredetitől úgy mint Ádám és Éva, akkor beállt a halál.

Nincs benne erő. Borzalommá vált. Abban a percben, amikor a gyülekezet elmozdult a formalitás és a ceremónia felé, meg a papság felé olyan módon hogy a szolgálókat egy csoportba szervezte, amely csoport a vezetést a Szent Szellemtől és az Ő Igéjétől elkülönítve határozta el, abban a pillanatban a halál belépett és ő kezdett megbetegedni, amikor pedig megbetegedett, akkor átváltozott az embereknek egy erőtelen csoportjává, akiknek egyetlen fegyvere a vitatkozás volt. A Szellemben semmit nem tudott produkálni, mert az ő reménysége programokra, és nem az Úr Igéjében való hitre épült. Ők programot vetettek, és így programot arattak. Elferdülést vetettek, és így elferdült gyermekeket arattak.

Ha Isten dolgaival babrálsz, akkor pontosan azt fogod learatni, amit beinjektáltál. Az embernek ezt már a természetből meg kellene tanulnia. Hozzábabrált a természethez. Beleinjektálta saját elképzeléseit a természetbe és újra rendezte a molekulákat, stb, és most aratja a forgószelet. Csak nézzétek meg, hogyan tenyésztették a csirkéket. Olyan magasan tenyésztett, hogy az már egy tojógép, amely önmagát tojja ki. Tápláléknak nem megfelelő, puha és gyenge eledel. A húsba amit eszünk, anyagokat injektálnak, aminek következtében az emberi test annyira megváltozik, hogy az asszonyok kezdenek keskenyedni csípőben és szélesedni vállban, a férfiak pedig éppen ellenkezőleg. Most ha te a természettel bolondozva kapsz egy szörnyűséget, és az visszaüt, akkor mi fog történni, ha az igazságot átváltoztatod hazugsággá? Az a válasz, hogy kitenyésztesz egy antikrisztust, a vallásnak egy istentelen rendszerét, ami annyira el van ferdítve, hogy már nem úgy néz ki és nem azt termi amit az eredeti. Az egyetlen válasza Istennek egy ilyen helyzetre, a tűznek tava.

Ez a szegény, Szmirna Kor haldokolt. Amikor pedig meghalt, soha többé nem jött vissza. Egyetlen kor sem jön vissza többé. Egyetlen ébredés nem jön vissza többé. Nem lehet benne Istennek az élete természetes nemzés által. Egy felülről való újjá teremtésre van szükség. Ez az utolsó kor a pünkösdi ébredés tűzével kezdődött, és ők egyenesen visszaszervezték. Ahelyett, hogy vették volna az Igét, ők saját elképzeléseiket vették, és épp azt tették, amit minden kor is tett—szertartás könyvvvel helyettesítették az Igét. Csak lépjél ki a szertartás könyvön kívültre, és nézd meg hogy mi történik. Kiraknak, testvérem. És üldözni fognak téged, és Istent hibáztatják. És hogy ők mennyire szeretik az ő szervezetüket.

Nem csoda. Ők másodgenerációs pünkösdiek, és mivel Istennek nincsenek unokái, így ők csupán az ő atyjuknak gyermekei, akik tantételeik és imádási formalitásuk által ismertek. Ők tudnak beszélni arról, ami volt, de ők azt nem tudják produkálni. Valamikor megvolt nekik a villámlás, de mindaz ami megmaradt, az nem sokkal több mint mennydörgés. De engeddd csak, hogy beszéljenek neked az ő mozgalmuk dicsőségéről. Ők azt fogják mondani, "Igen uram, akarom hogy tudd, hogy ez egy olyan mozgalom, amit nem ember kezdett el. Ez spontán módon jött. A Szellem leszállt az egész világra. Igen uram, nekünk megvan az, ami nekik pünkösdkor volt. Ez nem emberektől, hanem Istentől volt." **AKKOR MIÉRT NEM TARTOTTÁK MEG AZT AZON A MÓDON? HA ISTEN KEZDTE EL AZT, AKKOR HOGYAN LEHETSÉGES HOGY ISTEN NEM TUDTA AZT MEGTARTANI ÉS BEFEJEZNI?** Ha a kezdethez Isten nem írt kézikönyvet a tantételekhez és formulákhoz és dogmákhoz, akkor nekik ezt milyen joggal kellett megtenni? Isten kiöntötte az Ő Szellemét a Baptistákra, Metodistákra, Nazarénusokra, Adventistákra, Presbiteriánusokra, a Testvérekre, az Isten Gyülekezetére (néhány így nevezett) stb. Mindezek a testvérek különböző tanításokon, rendelkezéseken, gyülekezeti kézikönyveken stb. lettek felnevelve. Isten mindazokat oldalra söpörte; Ő megsemmisítette az ő határozati teóriájukat, és helyreállította a Szellem ajándékait, bebizonyítva, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. De megtanulták a pünkösdiek az ő leckéjüket a szervezésről? Nem uram. Egyenesen újra szerveztek és megírták az ő saját szövegekönyveiket, rendeleteiket és gyülekezeti szertartáskönyvüket, közösségi könyveiket stb., elméjükben egyetlen elképzeléssel, ami az, hogy bizonyítsák, hogy most ők minden igazságot birtokolnak, minden választ ismernek, és ennél fogva ők az Isten elítjei, akik ismerik az utat és meg tudják azt mutatni másoknak is, mint Isten kijelölt vezetői. De nekik az nincs meg. Ők ugyanúgy hibridizálták magukat, mint azok a csoportok amelyekből kijöttek. Ha ők a menyasszonyban akarnak lenni, akkor ugyanúgy ki kell jönniük, ahogy az ő elődeik is tették.

Olyanok ők mint az összes többi. Az ébredésnek vége. Megpróbálnak élni egy nevet, de halottak. Szervezetet választottak, miközben egész idő alatt az Isten Szelleméről beszélnek. Beszélnek a Szent Szellem bizonyítékáról. Azt azonban elfelejtik, hogy az ördög is tud nyelveken szólani. Bábel teljes zűrzavara közöttük van, és ők azt az Isten Szellemének hívják. Mégegyszer újra azt látjuk, hogy az ember mondja Istennek, ahelyett hogy Isten mondaná az embernek.

Most esetleg az a kívánságod támad, hogy leszidjál engem itt azért, amit mondtam. Rendben van. Ők Pünkösdiek és

Teljes Evangéliuminak hívják magukat. Bizonyítsák be. Pünkösdkor a tűz eljött felhőben és eloszlott mindannyiuk felett, mint egy nyelv, és mindannyiukra rászállt. Hol van a tűz? Ők nyelveken szóltak pünkösdkor és az emberek akik figyelték, megértették azt. Hol van ez? A hívők egész sokasága úgy cselekedett, mint egy család. A pünkösdiek éppen annyira meg vannak osztva, mint bármely más csoport a történelemben. Senki nem mert csatlakozni a korai gyülekezethez, hanem csak akit Isten hozzáadott. Most annyi kecske van közöttük, mint bármelyben. Azt állítják, hogy teljes Evangéliumiak, de nem tudják bebizonyítani. Gyülekezeteik olyan üresek erőtől, mint bármelyik más. Ha ők teljes Evangéliumiak, akkor jobb ha elismerjük, hogy a Biblia tévedett amikor leírja azokat a teljes Evangéliumi embereket Pünkösdkor. Ezt éneklik, "Egy nagy változás történt bennem." Nekik igazuk van. De a változás nem a jobb irányba történt. Ideje visszatérni Istenhez. Van egy nevük, hogy élnek, de halottak. A nyelvek nem bizonyítékai az ébredésnek. Az a halálnak a bizonyítéka. A nyelvek kihírdették annak bizonyítékát, hogy a zsidók szertartásos vallásosságának vége, és hogy egy új korszak kezdődött. A nyelvek ma lecsöngetik a függönyt a Pogány gyülekezeti korokra, és az Evangélium visszamegy a zsidókhöz. Emberek úgy beszélnek a nyelvekről mint ami egy nagy Szellemi mozgalmat harangoz be. Ők helytelenül értelmezik. Az igazság az, hogy ez írja meg a végezetét minden ember elképzeléseinek, programjainak és országainak, és Istennek országát harangozza be. Ébredjétek fel Istennek népe. Ébredjétek fel.

Ha nem gondolod, hogy ez igaz, akkor csak figyelj erre. Az egész világon át mind a pünkösdi, mind pedig a fundamentális csoportokban szervezik az üzletembereket. Ők előzőnlőtték a szószerkeket az Istentől kapott elhívás nélkül. Emberhalászoknak és az Isten mozgalma alapítóinak nevezik magukat, és azt mondják, hogy az Efézus 4:10-13 szolgálati ajándékai, melyeket Isten adott a gyülekezetnek, nem sikerült, így ők veszik át. Így mi egyenesen a prófécia beteljesedésének a közepén vagyunk, amely Kóré tagadásának van nevezve, és ők még csak nem is tudják, hogy ők töltötték ezt be. Vakon mennek tovább, miközben a megtapasztalásokat prédikálják igazságként. Hadd könyörüljön rajtuk az Isten. Bár nyílnának meg a szemeik, mielőtt még túl késő. Óh, figyeljétek rám. Mikor képesített egy embert valaha is lelki vezető szerepre a pénz presztizs, társadalmi vezetés, üzleti képesség, vagy valódi elmebeli vitézség, vagy pedig ezek mikor adtak bármilyen súlyt az Isten Igéjéhez? És amikor bármilyen módon az anyagság és az emberi értékek kezdenek el úgy mutatkozni, mint olyan közeg, amely által Isten munkálkodik és nem EGYEDÜL a Szent Szellem által, akkor mi Isten ellen harcolunk, és nem Őerte.

Nos, én szeretném, ha ennek itt most nyoma maradna. Én nem a gyülekezetben lévő vének ellen beszélek. Nem uram. És egy vén lehet olyan szegény, amennyire valaki valaha is volt, vagy a leggazdagabb ember a világon mindaddig, amíg ő a szívében és a cselekedeteiben vén. Nem haboznék beiktatni bárkit vénnek, vagy diakónusnak akinek megvannak a valódi Szellemi képesítései függetlenül az ő pénzügyi, vagy társadalmi pozíciójától. De amikor látod a társadalmi, vagy pénzügyi szerkezetet bejönni a gyülekezetbe, amely a népet bármely módon megosztja—akkor ez nem Istentől van. Ez az időnek egy másik jele ebben a fizikailag gazdag, de Szellemben megszegényedett Laodiceai Korban, amelyben mi most élünk.

“Tudom a te szegénységedet.” Észrevettétek azt, hogy az ő szegénységük összekapcsolódott a Sátán zsinagógájával ugyanabban a versben? Igen, a gazdag és erős szervezet az, akinek megvan a gazdagsága, és ők mindig kiszorítják azt a kicsiny népet, amely Istent szolgálja. Amikor Istennek a Szelleme bevonul az emberek szívébe, akkor ki az, aki elhagyja az épületeket és a tulajdonokat? A kicsiny nyáj mindig veszít a nagy szervezetekkel szemben. És azután hová mennek az emberek? Otthonokban, öreg raktárépületekben, pincékben imádják Istent, éppúgy, ahogy akkor tették, amikor lementek a katakombákba.

Ezek az emberek szegények voltak ennek a világnak a javaiban. Bizonyára. De ők gazdagok voltak a Szellemben.

“Tudom az ő káromlásukat.” Nos, itt nem az a gondolat van, hogy ezek a hazugok Istent káromolják, noha ez kétségtelenül úgy van. Hanem ők az igaz gyülekezetet káromolják. Ez mindig így van. A jeruzsálemi zsidók káromolták a gyülekezetet a kezdetben. A pogány sokistenhitűek ugyanúgy tettek. Ha bárkiről gonoszul fognak beszélni, az mindig az igaz mag lesz. Néró napjaiban a Keresztényeket hibáztatták minden balsorsért—még Róma leégéséért is. A kommunista országokban a kicsiny nyáj mindig első azok között, akiket ki kell írtani, noha nagyságban valójában jelentéktelenek. Noha a Keresztények kedves és hű emberek akik csak jókat tesznek, ők mindig üldözve lesznek végig, a fizikai megsemmisítésig.

Ez azért van így, mert ők szemrehányást jelentenek az istentelenek számára. Mint egy fájo hüvelykujj, úgy kitűnnek a gonoszok előtt. És noha az igazak nem szándékoznak bántani a gonoszoknak, hanem csak jót akarnak tenni, mégis kivétel nélkül bonyodalomban találják magukat, ahogy a Keresztelő János esetében volt Heródesssel. Hiszen János nem akarta sem Heródest, sem az ő feleségét bántani, hanem meg akarta menteni őket Istennek haragjától. Ezt nem csupán alaposan félreértették és teljesen ellene álltak, hanem Jánost azért még halálra is adták. És mindazokért a jó dolgokért, melyeket

Istennek a népe tesz, ők mégis nyilvános szégyenre és halálra adatnak. Bizonyos, hogy valamilyen aljas erő kell, hogy az emberek mögött legyen, és így annyira lelkiismeret nélkül legyenek, hogy gonosszal válaszolnak azok számára, akik nekik jót tettek. Igen, van ilyen erő. Ez Sátán. A válasz a következő versben van.

A TÍZ ÉVI NYOMORÚSÁG

Jelenések 2:10, “Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell: ímé a *Sátán* egynéhányat ti közületek a tömlöcbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságtok. Légy hív mindhalálig, és néked adom az életnek koronáját.”

Valahányszor az Úr ezeket a szavakat használja hogy “Ne félj”, akkor közel van egy összeütközés, amely nagy veszélyt, szenvedést és ínséget foglal magába. Most Ő ezt nem egy tompa, kurta módon mondja hogy “Jön a nyomorúság.” Ez megijesztené valakit. Hanem mint egy anya, aki mielőtt lekapcsolja a villanyt, gyengéden így szól a gyermekéhez, hogy meg ne rémüljön, “Most ne félj, mert a világosság ki fog aludni és sötét lesz. De emlékezzél, hogy én itt vagyok veled.” Így az Úr ezt mondja, “Ne félj embertől, vagy attól amit veled tehet. Én veled vagyok, és az Én kegyelmem elegendő számodra. Amikor áthaladsz a vizeken, akkor azok nem fognak beborítani téged. Még a halálban sem szenvedsz vereséget. Te több vagy mint hódító.”

A nagy apostol Pál tudta tapasztalatból ezeknek a szavaknak a valóságát, és ezt írta a Róma 8:35-39-ben, “Kicsoda szakaszt el bennünket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? Amint meg van írva, hogy: Teéretted gyilkoltatunk minden napon; olybá tekintenek, mint vágó juhokat. De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, Azáltal, Aki minket szeretett. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.” Nem, nekünk nem kell félni. Az Ő szeretete elűz minden félelmet.

Most figyeljétek meg, hogy mit mond Ő itt, “A *Sátán* egynéhányat ti közületek a tömlöcbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok.” A zsidók csinálták azt épp akkor. A pogány papok csinálták azt épp akkor. A kormányszók, akik megpróbáltak hízlelgni a nyilvánosságnak, mivel az emberek szerették az arénát, így a Keresztények ezreit a halálba dobták,

oroszlánok és gladiátorok által elpusztítva őket. Mi köze van ehhez az ördögnek? Miért kell őt hibáztatni? Ah igen, de mindezek mögött az ördög gyűlölete van. Ő mindezek mögött van, mivel gyűlöli Istent. Amit Isten a saját szívére helyezett, azt Sátán megpróbálja megsemmisíteni. De figyeljetek. Itt van egy kis megvilágítás. Ha Sátán van a zsidók mögött, akik a Keresztényeket törvényszékre vetik, akkor a zsidók nem Isten vallásából, hanem az ördögéből vannak. Gyülekezésük is a Sátán zsinagógájától van. És ha a Római Katolikus Egyház hívók sokaságát ölte meg a Sötét Korban, és minden korban, akkor ők is az ördögtől vannak és Sátánhoz tartoznak.

És ha te ezt megdöbbenőnek találod, akkor csak várd meg, amíg a Jelenések 13. prófécijája beteljesedik. Feltűnően igaz, hogy az Amerikai Egyesült Államok van ebben a fejezetben. Már maga a tizenhárom szám is jelképe ennek a nemzetnek. Tizenhárom teleppel kezdődött. Zászlaján tizenhárom csillag és tizenhárom csík van. És itt van az ő végzete a tizenharmadik fejezetben. Ebben a képmásban, amely ebben a fejezetben van megemlítve található annak a fenevadnak az összes gonoszsága, mely öléltte volt. Amiképpen a fenevad feltámadt a Niceai Tanácsnál, úgy a képmás ki fog jönni az Egyházak Világtanácsából az összes istentelen és sátáni erővel, hogy kitöltse az ördög haragját Istennek igaz szőlőtőjére. Az összes ördögi ravaszágnak és kegyetlenségnek egy ismételt végrehajtása lesz ez.

Azok, akik harcolnak az Isten alázatosaisal, gúnyolják és megsemmisítik őket—csak hadd csinálják. És tenni fogják. És mindezeket Istennek, és a vallásnak Nevében. De ők hazudnak. Ők nem Istentől vannak. Ők az ő atyjuktól, az ördögtől valók. Ők a MINDEN ember elleni cselekedeteik által felfedik magukat abban, amik ők. Csak hadd szervezzenek, és tagadják meg a kicsiny nyáját. Így csupán még jobban felfedik mindenki számára, hogy ők az ördögtől valók. Ők a hamis szőlőtő—az a szőlőtő, amely gyilkol. Az ő gyűlöletük bizonyítja, hogy kik ők. Ők a Nikolaita antikrisztusi gyülekezet.

“Tömlöcbe lesznek vetve.” Igen, törvényszék elé vetik őket, hamisan vádolják, megpróbálják és bebörtönzik őket. És persze mindezt a vallásnak, tisztességnek, és a gyalázatos becsületességnek nevében. Mindent jószándékból tesznek. Ez engem a Legfelsőbb Bíróságnak döntésére emlékeztet, az iskolákban lévő imával és Biblia olvasással kapcsolatban. De ki van e mögött? Sátán. Ez csupán egy másik dühös kitörés Istennel szemben.

“Tíz napig tartó nyomorúságod lesz.” Itt van egy prófécia. Ez egyúttal megadja a Szmirnai Kor élettartama meghatározásának eszközt is. Diocletian az összes császár közül a legkegyetlenebb, egy rémület kampányt indított az Isten szentjei ellen, és ha Isten irgalma nem lép közbe, akkor

kitörölt volna minden hívőt. Ez a történelem legvéresebb eseménye volt és tíz évig tartott (a Jelenések 2:10b tíz napja) 302-312-ig.

“Légy hű mindhalálig.” Itt nem azt mondja, hogy légy hű a halálig, hanem *mindhalálig*. Lehetséges, hogy bizonyágtételeket a saját véreddel kell bepecsételned. Ezrek és milliók haltak meg az összes korokon át. Ők hitben haltak meg. Úgy ahogy Antipás, a hű vértanú, ők nem tartották életüket drágának *mindhalálig*. Gyakorta úgy gondoljuk, hogy majdnem lehetetlen mártírnak lenni. De merészkedjünk felidézni azt, hogy az általunk naponta használt hit azért, hogy Krisztus Jézusban diadalmaskodjunk, ez ugyanaz a hit, amely támogatta Polycarpot és az összes mártírt. A legfelsőbb hit legfelsőbb kegyelmet fog adni a legfelsőbb órára. Áldott legyen Isten örökre!

“Odadom néked az életnek koronáját.” Mivel még egy pohár hideg víz sem veszíti el jutalmát, melyet az Úr Nevében adtak, milyen nagy lesz annak a jutalma, aki az ő életét mártírként adja az Úr Jézus Nevéért. Talán kaphatunk egy kis elképzelést, ha összehasonlítjuk ezt a koronát azzal a koronával, amelyet futóversenyen nyernek. Az I. Korinthus 9:24-ben Pál ezt mondja, “Nem tudjátok-e hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmát? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.” Az olympiai verseny nyertesének adott korona olajág fűzére volt. De az a korona, amelyet egy mártírnak adnak, és amelyről itt a Jelenések Könyvében szó van, ez a királyi korona. Jézus ezt az élet koronájának hívja. Az egyik korona azok számára van, akik küzdöttek; a másik pedig azok számára, akik adtak. Mind a két korona romolhatatlan. Nem fognak megromlani. A világi élet versenyének nyertesei hamarosan el fogják veszíteni a világ tapsviharának örömét. Az ő dicsőségük kudarcot fog vallani. De azoknak megadatik az élet koronája, akik életüket odaadják Istenért, vagy úgy, hogy naponta küzdenek, vagy vérüket ontják, mint ami az ő életük koronázó áldozata.

Túlságosan kevés idő van rászánva az Isten örökkévaló jutalmai számára. Isten jutalmát túl kevésre becsülik. Ha hiszünk a test feltámadásának valóságában, és egy valóságos örökkévaló országban, akkor nekünk a mennyben kellene lefektetni ezeket a jó kincseket, melyek a hűséges szentek rendelkezésére vannak.

A GYŐZELEM JUTALMA

Jelenések 2:11, “Akinek van füle, hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek. Aki győz, annak nem árt a második halál.”

Nos, a Szellem még egyszer az összes korhoz beszél. Ez az üzenet ma éppúgy a megvígasztalásunkra van, ahogy az összes többi korokban megvígasztalta a mi testvéreinket. És Ő azt mondja nekünk, hogy a második halál nem árt nekünk.

Mindnyájan tudjuk, hogy a második halál a tűznek tava. Jelenések 20:14, "A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. Ez a második halál, a tűznek tava." Természetesen ez azt jelenti, hogy mindazok a tűznek tavába lettek vetve, akik benne voltak. Most azután én szeretnék itt valamit megmutatni nektek. Kétségtelen, hogy ez sok embert arra fog késztetni, hogy az én furcsa tanításomat kommentálják. De én itt az Isten Igéjének felhatalmazásán állok és tagadom azt, hogy a hitetlen egy örökkévaló pokolba megy és ott örökkévalóságra ég. Először is a pokol vagy a tűznek tava, vagy akárhogy is hívod, nem örökkévaló. Hogyan is lehetne, ha volt kezdete? A Máté 25:41-ben azt mondja, hogy "az örök tűz az ördögnek és az ő angyalainak lett elkészítve." Most ha készítve lett, akkor az nem kezdet nélkül való volt. Ha pedig volt kezdete, akkor nem lehet örökkévaló. Persze esetleg ingadozhatsz az 'örök' szó elképzelése felett. Ennek a szónak a jelentése azonban "koroktól korokig" és különböző jelentések vannak hozzácsatolva. Az I. Sámuel 3:13-14-ben Isten azt mondta Sámuelnek, hogy Éli házat örökre ítélni fogja, és hogy ők többé "örökre" nem fognak áldozatot bemutatni, mint az Úr papjai. És az I. Királyok 2:27-ben Salamon kidobta Éli utolsó leszármazottját a papságból. Ez négy, vagy több generáció volt. Most láthatjátok, hogy az "örök" nem egyezik meg az "örökkévalóval", illetve azzal, amelynek nem volt kezdete, sem vége. Itt ebben az esetben az örök szó jelentése "az eltűnés pontjáig." Pontosan ez az, ami történt. Ők eltűntek.

Nézzétek meg a "pusztulás" szót a II. Thesszalonika 1:9-ben, "Akik meg fognak lakolni örök pusztulással." Görögben a "pusztulás" határozottan megsemmisítést jelent. És a "pusztulás" szó NEM *pusztítást* jelent. Nos, "a pusztítás" azt jelenti, hogy valami tovább és tovább hanyatlik. Így hát mit jelenthet az örök megsemmisülés? Nem azt jelenti, hogy állandóan megsemmisül, másképp a "pusztítás" szót tenné a "pusztulás helyébe". Azt jelenti, hogy *elpusztítani a végpontig*. Befejezni.

Most esetleg szeretné tudni, hogy mikor használhatod az "örökkévaló" szót, és ne úgy, ahogy tanítva lettünk. Ez könnyű. Amikor Istenre vonatkozik, akkor ez azt jelenti, hogy nincs kezdete, sem vége, valamint örökké tart és soha meg nem szűnik. És amikor örökkévaló életről beszélsz, akkor tartsd eszedben, hogy ez az Isten élete. "És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő fiában van. Akié a Fiú, azé az élet." Nos tehát csak

az Isten fiainak van örökkévaló élete, az a fajta élet, amelynek soha nem volt kezdete, de mindig volt. Ez így van. Van benned éppen most valami, ami örökkévaló—kezdet és vég nélkül. Ez az Istennek Szelleme. Ez Magának Istennek egy része. Ez az Istennek élete.

Hogyha egy bűnös a pokolba fog menni és azután ugyanúgy szenved, ahogy te a Mennybe mész és élvezed a Mennyet, akkor neki ugyanaz a fajta élete van, amely már neked megvan.

Nos, akkor lehetnek még olyanok, akik azt mondják, hogy az örök élet az Isten gyermekeinek a jólétét jelenti. Az ő jólétük, és élvezetük az, ami kockán forog. Más oldalról, a bűnös elmegy az ő büntetésére, és így aztán mi lereducáljuk a második halált a büntetésnek és helynek dolgává. Az örökkévaló élet a Mennyet jelenti, az örökkévaló büntetés pedig a pokolt. Meglepődnél embereken akik ezt hiszik és teológussá lettek felmagasztalva. De tudjátok hogy ez mit hoz létre? Ez az örökkévaló életet földrajzi helyé teszi a Személy helyett. Az örökkévaló élet Isten—az Úr Jézus Krisztus. Hogy miként tudott valaki olyan dolgot gondolni, hogy az örökkévaló élet az egy helynek a kérdése, azt nem tudom felfogni. Ha csak rágondolok, már remegek.

Nem uram. Az örökkévaló életnek csak egy fajtája van. Istennél van az. Ha bennünk van Isten, akkor nekünk örökkévaló Életünk van Őbenne, és Óáltala.

Így hát látjátok, hogy az örökkévaló, illetve örök szavakat különböző módon lehet alkalmazni, de amikor az Istenre vonatkozik, lévén Ő az, ami, akkor ennek egy jelentése van. Ez az Istennek időtartama. Ezt semmilyen más dologhoz nem vonatkoztathatod ilyen módon. Csak egyedül Isten örökkévaló, és mivel Ő él, mi is Vele élünk.

Most senki ne mondja azt, hogy én nem hiszek a tűznek tavában és a büntetésben. Én hiszek. Azt nem tudom, hogy mennyi ideig fog tartani, de végül el lesz távolítva. A Jelenések 21:8-ban azt mondja, hogy az ott említett bűnösöknek *részük* lesz a tűznek tavában. A szónak igazi értelmezése azonban nem 'részük' hanem 'idejük'. Látjátok, íme itt van.

Tehát a gonoszok be lesznek vetve a pokolba (Hádes vagy Sir) a pokol pedig a tűznek tavába. Elválasztva Istentől. Hogy az milyen borzalmas dolog lesz.

Az igazakkal azonban nem úgy lesz. Nekik nem kell félni. Ők meg lettek váltva Isten által. Ők az Ő kebelén vannak. Ők a győztesek. És ki az, aki győz? Az, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus.

Miért fog ez a győztes, ez a hívő megmenekülni, és az örök életnek, meg a mennyei boldogságnak birodalmába bemenni?

Mert Jézus kifizette az árat, hogy megváltson bennünket a bűntől. Ő betöltötte az elválasztódásnak részét, és mi akik távol voltunk, most közelvalókká lettünk a vér által.

És ők soha nem mennek a kárhozatra. Ők soha nem lesznek a tűznek távában. Ők soha nem fognak elveszni, mert Ő egyet sem fog elveszteni. A megváltottaknak egyike sem lesz máshol, mint ahol Jézus van.

Tudjátok azt hogy miért van ez így? Ábrázolni fogom ezt számotokra. Van egy kisfiam, József. Ő nekem egy részem, mindegy, hogy mi történik. Ha én egy gazdag ember lennék, akkor a legrosszabb amit tehetnék vele, hogy kizárnám őt az örökségből, de semmi nincs, amit tehetnék, hogy valaha is megtagadjam őt. Nem tudom, mert ő nekem egy részem. Íme, vegyünk egy vérvizsgálatot. Hasonlítsuk össze az ő vérét az enyémmel. Az bizonyítja, hogy József az én fiam. Ő az enyém.

A vérvizsgálat az, amely megmutatja, hogy te Istenhez tartozol, vagy nem.

Nem tudok nem gondolni arra az időre, amikor kint Colorádóban fajtiszta Herefordokat legeltettem. Be kellett vinnünk azokat a marhákat kormányzati vizsgálatra, ha kormányzati legelőn akartuk őket legeltetni. De egyetlen olyan állatot sem engedtek be, amelynek nem volt ott a fülén a vércímke. A címke jelezte, hogy fajtiszta volt. A legelő-örök, akik átnézték őket, egyszer sem nézték meg a bélyegeket. Egyszerűen csak a címkét nézték, hogy megállapítsák a helyes vért. Hallelujah. Ha az a megfelelő vér, akkor annak helyesnek kell lennie.

Tudjátok, Isten letekintett és kijelentette, "Az a lélek amely vétkezik, meghal. Az el van választva Tőlem. Nem közeledhet Hozzám." Tudjuk, hogy mindnyájan vétkeztek és híjával vannak az Isten dicsőségének. Ez azt jelentette, hogy mindnyájan meghaltak, mindnyájan elszakadtak, és eljön az az idő, amikor még az a kis parányi élet is ki lesz oltva, és mindennek vége lesz. De Isten szeretetből vett egy állatot, és annak életét odatette a bűnös életének helyére.

Az Ó-Testamentumban a bűnös egy bárányt hozott. Rátette kezét a bárányra, mialatt a pap elvágta a bárány torkát. Érezte a vérzést és hallotta a bégetést. Érezte, amint a test halálba merevedett. Látta a tűzre hintett vér füstjét felemelkedni Istenhez. Tudta, hogy a bárány az ő helyét foglalta el. Tudta, hogy a bárány élete az övéért lett elveszítve. De annak a báránynak az élete állati élet volt és így az nem jöhetett vissza a bűnösre, hogy őt tisztává tegye. Így ő a bűn iránti ugyanolyan vággyal távozott. Elméjében bűnnel távozott, majd egy évvel később visszajött és ugyanazért a dologért áldozott.

De az Új-Testamentumban ez nem így van. A mi haldokló Bárányunk Istennek a Fia, Aki az Ő vérét adta váltságdíjúl

sokakért. Mi hit által odamegyünk és ráhelyezzük kezeinket erre a Bárányra—látjuk Őt a véres sebekkel, felszaggatott hátával, és a kegyetlen tüskékkel, amint feltépték szemöldökét—érezzük az Ő fájdalmát, és halljuk amint így kiált, “Én Istenem, Én Istenem, miért hagytál el Engem?” És mi történt? Az az élet, amely eltávozott a megtört vérsejtekből, visszatért a bűnbánóra. Az az élet, amely Őbenne volt, visszajött ránk. Úgy távoztunk onnan, hogy többé nincs vágyunk a bűnre, és most már egy gyűlöletünk van a test cselekedetei és vágyai iránt.

Nézzünk magunkra. Mi az életünk? Csupán egy kicsiny sejt, amely a mi apánktól jött. A nőnek nincs meg a hemoglobin. Ő a petét hozza létre; ő az inkubátor. A vér azonban a hímből jön. Ezért veszi fel az asszony a férfi nevét. A gyermekek is az ő nevét veszik fel. Az anya inkubátora a gyermekeinek amelyeket neki szül.

Ez az, ami történt a mi megváltásunkért. A Szent Szellem rászállt Máriára, és szült egy Fiút, és Őt Jézusnak nevezte. A nagy Teremtő lejött és bűneinkért áldozattá lett. Az Ő vére Istennek a vére volt. Ez pontosan az, ami volt. Istennek a vére ki lett ontva, és a Szellem elhagyta Őt, amikor haláltusában meghalt. Azután UGYANAZ AZ ÉLET (SZELLEM) visszajött azért, hogy a bűnbánó bűnösben lakozzon és őt szabaddá tegye. A bűnös nem jött vissza évről évre, áldozatról áldozatra, mert nem volt rá szükség. EGY áldozat által egyszer s mindenkorra ő szabaddá lett a bűnnek uralmától, és vette Krisztus életét, amely által uralkodik diadalban a bűn felett, világ felett, a test és az ördög felett.

Ezt Isten tette. Ő tett mindent. Ő kiáltott fel a bűn átkában lévő világhoz, “Én adok nektek egy jelet. Egy szűznek gyermeke lesz. Egy szűz foganni fog és egy Fiút szül. Ez lesz a ti jeletek. Ez egy örökkévaló jel lesz. Amit ő világrához, az Immánuel lesz, velünk az Isten.”

Isten lejött egy vérsejtben, nem ember által, hanem a Szent Szellem által, és a szűznek méhében fel lett építve egy sátor a halál céljára. Az asszonynak Magja bejött azért, hogy Ő meg legyen sebesítve és bennünket üdvösségre hozzon. Amikor a Szent Szellem rászállt Máriára, akkor Ő annak méhében megalkotta azt a sejtet, amely sokszorozódott és a mi Urunk testévé lett. Az a sejt teremtvé lett. Az volt az Isten Teremtésének a Kezdeté. Ez az Aki Jézus. És ez a Szent be lett töltve Szent vérrel, mégpedig Istennek a vérével. Az a sátor megszületett. Felnőtt emberré lett. Elment a Jordánhoz és ott János megmosta az Áldozatot a Jordánnak nevezett folyóban. Amikor az a Kedves Áldozat feljött a vízből, akkor Isten jött és lakozást vett Őbenne, betöltve Őt mérték nélkül a Szellemmel. És amikor Ő meghalt és kiontotta az Ő vérét,

akkor Istennek a tökéletes élete felszabadult, hogy visszatérjen a bűnösre, aki elfogadja Krisztust, mint az ő Megváltóját.

Ó, milyen meglepő ez. Jehova, megszületve sír egy trágyacsomó felett. Jehova megszületett egy szalmajászolban. Itt van a ti örökkévaló jeletek a büszkék és felfuvalkodottak és álintellektuálisak számára, akik kifejelesztették saját teológiájukat, és megtagadták az Istennek igazságát. Jehova Isten, egy síró csecsemő egy bűzös istállóban. Azután azt gondoljuk, hogy jogunk van büszkének lenni, feltartani az orunkat, kritizálni, és úgy viselkedni, mintha valakik lennénk. Itt van a ti valódi jeletek. Ez az igazi. Jehova, aki játszik mint egy fiú. Jehova, aki egy ácsműhelyben dolgozik. Jehova, amint megmossa a halászok lábát.

“Én adok nektek egy jelet,” mondta Isten. “Nem a fehér gallérú papságnak a jelét. Nem a gazdagságnak és hatalomnak jelét. Ebben a jelben nincs semmi olyan, amit ti akarnátok, vagy amit megfelelőnek találnátok. De ez egy örökkévaló jel. Ez egy mindentől nagyobb jel.” Jehova, amint az udvaron áll megsebezve és vérezve a homlokán lévő tüskéktől, arca leköppve, kigúnyolva és semmivé téve. Jehova megvetve és visszautasítva, meztelenül lógva a kereszten, mialatt a képmutatók gúnyolták és arra ösztökölték, hogy jöjjön le a keresztről. Jehova haldokolva. Jehova imádkozva és semmi nem történik. Azután Jehova meghal. Ez a jel most minden ember számára. Más ilyen nincs. Ez a nagy jel.

Azután sötétség jött a földre. Betették Őt egy sírba. Ott feküdt Ő azalatt a három nap, három éjjel alatt, míg végül egy földrengés szétrázta az éjszaka sötétségét és Ő előjött. Jehova előjött. Jehova felemelkedett a magasságba. Azután Jehova visszatért, hogy az Ő gyülekezetében lakozzon. Jehova visszajött hatalmas zúgó széllel és tűznek lángjaival. Jehova visszajött azért hogy az Ő gyülekezete között járjon és felhatalmazza az Ő népét. Még egyszer eljött Jehova, és ez alkalommal azért, hogy az Ő népében maradjon. És Jehova újra gyógyítja a betegeket, feltámasztja a halottakat, és kinyilvánítja Magát a Szellem által. Jehova visszajött nyelveken szólva, és megadva a válszt a magyarázatban.

Jehova lejött és Ő feltámasztotta a prostituáltat azért, hogy többé ne vétkezzen. Lejött a részeghez, akinek az arca körül legyek döngtek, amint öntudatlanul feküdt a csatornában. Igen, Jehova eljött, hogy testben megnyilvánuljon, és testen keresztül megnyilvánuljon. Jehova eljött—Isten bennünk, a dicsőség reménysége.

Igen, Jézus eljött és kiontotta az Ő yérét és a foglyokat szabaddá tette. Eljött, és megmentette az Ő elveszett bárányait.

Örökkévaló életet adott nekik, és ők soha nem vesznek el. Ő egyet sem fog elveszíteni közülük, hanem feltámasztja őket az utolsó napon.

Hallelujah, a második halál nem árthat nekik. Felettük annak nincs hatalma. Mert ők a Bárányéi, és követik Őt akárhová is megy.

A SZENT SZELLEM MINDEN KORBAN

Jelenések 2:11, "Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek." Egyetlen olyan gyülekezeti kor sincs, ahol ez a vers ne lenne megemlítve. Minden egyes kornak megvan ugyanaz a figyelmeztetése az emberek számára. "Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem." Az azonban teljesen lehetetlen, hogy *minden* ember meghallja azt, amit a Szellem mond a különböző korok számára. I. Korinthus 2:6-16, "Bölcsességet pedig a tökéletesek között szólunk; ám de nem e világnak, sem e világ veszendő fejedelmeinek bölcsességét; Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtettet, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre; Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát; Hanem, amint meg van írva: amiket szem nem látott, fül nem halott, és embernek szíve meg sem gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknak. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Szelleme. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk. Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemiképpen ítéltetnek meg. A szellemi ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg. Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy megoktathatná Őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van." Máté 13:13-16, "Azért szólok velük példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. És beteljesedék rajtok Ésaías jóvendölése, amely ezt mondja: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjetelek. Mert megköveredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták, hogy valami módon ne lássanak szemeikkel és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel,

és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. A ti szemeitek pedig boldogok, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak.” János 8:42-44, “Monda azért nékik Jézus: Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek Engem: mert Én az Istentől származtam és jöttem; mert nem is Magamtól jöttem, hanem Ő küldött Engem. Miért nem értitek az Én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az Én szómat. Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen őbenne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug, és hazugság atyja.” Ezekből az Íráshelyekből nyilvánvaló, hogy senki ember *önmagától* nem hallhatja meg Istent. Az arra való képességet Isten kell hogy adja neki. Máté 16:17, “És felelvén Jézus, monda néki: Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az Én mennyei Atyám.” Ha ezeket a verseket összerakjuk, akkor látjuk, hogy az embereknek csupán egy csoportjuk van, és az egy nagyon különleges embercsoport, akik képesek meghallani azt, amit a Szellem mond valamennyi korban. Egy különleges csoport az, amely megkapja a kijelentést minden kor számára. Ez a csoport *Istentől* van, mert az a csoport, amelyik *nem* hallhatja, az *nem Istentől* van. (János 8:42-44.) Az a csoport, amely tudja hallani és hallja is azt, amit a Szellem mond, és annak kijelentését megkapja, ez a csoport az I. Korinthus 2:6-16-ban van leírva. Ők azok, akikben megvan az Istennek a Szelleme. Ők azok akik Istentől születtek. Ők be vannak keresztezve az Úr Jézus Krisztus testébe, az Ő Szelleme által. Ők meg vannak keresztezve a Szent Szellem által.

Annak érdekében, hogy még tovább kibontsuk azt, amit éppen mondtunk, és mellette más Íráshelyeket is használjunk, melyeket gondolatainkban kellene tartanunk akkor, amikor arról beszélünk, hogy ki az, aki meg van keresztezve a Szent Szellemmel, nézzük meg, hogy mit mondott Jézus a János 6:45-ben, “Meg van írva a prófétáknál: ÉS MINDNYÁJAN Istentől tanítottak lesznek.” De lapozzunk el az Ésaías 54:13-hoz, ahonnan ez az idézet származik, és ahol ezt mondja, “És összes gyermekeid az Úrtól tanítottak lesznek.” Az ÖSSZES ami *Istentől van, Istennek* a GYERMEKEI. Ilyen módon a bizonyítéka Isten igaz gyermekének lenni, (akire a Szellem rászállt és benne lakozik) ismét ki van fejezve úgy, mint az akit a Szent Szellem tanít az Igére.

Most kezdheted látni azt, hogy a nyelveken szólás miért nem bizonyítéka a Szent Szellemmel való keresztségnak. Egyetlen egy korban sem azt mondja, hogy “akinek nyelve van, mondja meg, hogy mit mond a Szellem.” Ez félre teszi a nyelveken szólást, annak magyarázatát, a próféciát, stb. mint bizonyítékot. A bizonyíték annak MEGHALLÁSA, amit a Szellem mond. A Szellem beszél. Igen, a Szellem tanít. Ez

pontosan az, amit Jézus mondott, hogy Ő tenni fog amikor eljön. János 14:26, “Ő mindenre megtanít benneteket, és mindent eszetekbe juttat, amit Én mondtam nektek.” És ez pontosan az, ami történt. Ez az, ahogy az Evangéliumok írva lettek. Azok az emberek a Szent Szellem által felidéztek az ő emlékeikben azokat a Beszédeket, amit Jézus szólt. Ez az, amiért az Evangéliumok annyira pontosak. Azok tökéletesek. A Szellem azonban nem csupán minden dolgot eszükbe juttatott, hanem még tovább is tanította őket abban az igazságban, ami már nekik megvolt. Ez az, ahogy Pál megkapta az ő kijelentéseit. Ezzel kapcsolatban ezt mondta, “Tudtotokra adom pedig atyámfiak, hogy az az evangélium, melyet én hirdettem, nem ember szerint való; mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.” Gal. 1:11-12. Őt a Szent Szellem tanította.

Egy napon, amikor Jézus a földön volt, egy bizonyos fontos ember eljött hogy meglátogassa Őt. Ez az ember azt mondta, “Rabbi, mi tudjuk, hogy te egy Istentől küldött tanító vagy.” De figyeljétek meg, hogy Jézus félbeszakította őt. Odafordult Nikodémushoz és azokat a szavakat, melyeket szólt így lehetne kifejezni, “Én NEM vagyok tanító. Én a bűnért való Áldozati Bárány vagyok. Én teszem lehetővé az újjászületést az Én Szellemem által. De van egy Eljövendő, Aki a Tanító. Ő a Szent Szellem.” Amikor Jézus a földön volt, akkor Ő úgy jött, mint a Bárány, és mint a Próféta. Amikor azonban visszajött a gyülekezetre az Ő Szelleme által, akkor Ő a Tanítóvá vált.

És minden kor számára mi ugyanazt az igazságot halljuk. “Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.” De csak egy Szellemmel betöltött ember hallhatja meg az adott kor számára adott kijelentést. Senki más nem hallhatja. Nem uram. Nem hallhatják, mert pontosan ez az, amit Pál mondott az I. Korinthus 2:6-16-ban.

Most ez fel kellene hogy vidítson benneteket. Van egy nagyon különös tanítás a levegőben, amely sok félreértést, és nehéz érzéseket okoz. Mert amikor a pünkösdiek azt mondják, hogy neked KELL szólnod nyelveken, másképp nem lettél megkeresztelve a Szent Szellemmel, akkor vagy megtagadnak olyan nagy embereket mint Knox, Moody, Taylor, Goforth és másokat, hogy ők nem vették a Szent Szellemet, vagy pedig azt állítják, hogy azok titkon beszéltek nyelveken, és nem voltak tudatában annak, hogy mi történik. Nos, ez nem igaz. Nem uram. Ez egy nagy hiba. A nyelveken szólás nem a Szent Szellemmel való betöltöttségnek bizonyítéka. Ez egyszerűen az I. Korinthus 12-ben említett kilenc megnyilvánulásnak egyike. Nincs olyan Iráshely, amely azt mondja, hogy te a Szent Szellemet nyelveken szólva veszed, vagy hogy a Szent

Szellemet nyelveken szólás által veszed. Azt azonban mondja, hogy *“Miután betöltekeztek a Szent Szellemmel, szóltak nyelveken,”* később pedig azt mondja, hogy ők prófétáltak.

Manapság sok ember között magától értetődőnek van tekintve az, hogy mindenki, aki állítja hogy nyelveken szólás által vette a Szent Szellemet, az egy valódi Szellemi nyelven beszél. Ez azonban nem így van, mert sok ember egy ismert nyelven beszél, de egy helytelen szellem befolyása alatt. Most mondjuk, hogy mi egy összejöveten vagyunk, és minden ember szól nyelveken. Honnan tudhatod azt, hogy melyik nyelv van a Szellemtől, és melyik van az ördögtől? Voltam a bálványimádók között, ahol az ő varázslóiak vért ittak egy emberi koponyából, nyelveken szóltak és megmagyarázták, és prófétáltak. Még írni is tudnak nyelveken. Most ha nyelveken szólás a bizonyítéka a Szent Szellem vételének, akkor minden nyelvnek Istentől kellene lennie. De a nyelveken szólás bizonyítékát valló emberek beismerték, hogy van hamis és igazi nyelveken szólás, hiszen Istennek van az igazi, Sátánnak pedig a hamis. Így tehát az én kérdésem, *“Ki tudja, hogy melyik a valódi? Ki értette a nyelvet ahhoz, hogy megtudja, hogy mi lett szólva? Kinek van meg a felismerés ajándéka arra, hogy tudja?”* Most amikor mi megkapjuk ezeket a válaszokat, akkor lesz nekünk valami, amin továbbmegyünk, addig azonban találgatnunk kell a nyelvek forrását. Most azután láthatjátok, hogy ha a nyelveken szólás bizonyítékát támasztjátok alá, és nem tudjátok hogy mi lett mondva, akkor végül elérkeztek egy olyan helyre, ahol minden egyes nyelvnek Istentől kell lennie. Ez azután odavezetne bennünket, hogy elhagyjuk, hogy az ördög nem tud nyelveken beszélni. Ez nem így van; nem, egy percig se. Bármely külföldön lévő igaz misszionárius tudja igen jól, hogy az ördögök beszélnek más nyelveken, és én tapasztalatból ugyanezt tudom.

Pünkösdi teológusok elismerik, hogy nincs nekik semmilyen Szentírás szerinti bizonyítékuk arra, hogy az emberek nyelveken szólnak, amikor kereszttelve vannak a Szent Szellem által. Elismerik, hogy ők erre az Apostolok Cselekedeteiben bemutatott tapasztalatokból következtetnek, ahol az emberek ötből három alkalommal szóltak nyelveken. És a Szentírás bizonyítéka nélkül azt is állítják, hogy kétfajta nyelveken szólás van. Az egyik az a nyelv, amit akkor szólsz, amikor veszed a Szent Szellemet, és ez a ‘bizonyíték’, míg később ha hiszel, akkor veheted a nyelveken szólás ajándékát, amely által gyakran szólhatsz. Azonban, mondják ők, ha egyszer már szóltál nyelveken a Szent Szellem vételének bizonyítékaként, akkor esetleg újra már soha nem fogsz beszélni. Még egyszer újra nagyon szeretnék tudni, hogy ez hol található az Igében. Ha pedig nincs benne, akkor Isten ezt nem mondta, és jaj annak, aki hozzátesz az Igéhez. *Van azonban*

valami az Igében erről a témáról, amit ők teljesen figyelmen kívül hagynak. I. Korinthus 13. Ez pedig embereknek és angyaloknak nyelvét említi. Ezek pedig ismert és ismeretlen nyelvek lennének. Modern pünkösdiiek ezt állítják, hogy ők vehetik a Szent Szellemet úgy, hogy ismeretlen, vagy angyali nyelven szólnak. Ők a szekeret kötik a ló elé, mert az Apostolok második részében az emberek egy olyan tökéletes dialektusban beszéltek, melyet még a hitetlenek is hallottak és értették.

Most ha Isten hallgat, akkor jobb ha mi is hallgatunk. De ha Ő szól, akkor jobb, ha mi is szólunk, és azt mondjuk, amit Ő már mondott. Ő elmondta nekünk a bizonyítékot, illetve azt, hogy mi fog történni, miután megkeresztelkedtünk a Szent Szellemmel, ez pedig az lesz, hogy eljön hozzánk a Tanító és megtanít velünk minden igazságot. De ez a Tanító egy BELSŐ tanító, és nem egy külső tanító. Ha a Szellem nem lett volna bent, akkor te nem hallottad volna az igazságot, és nem fogadtad volna azt be kijelentés által még akkor sem, ha a nap minden percében azt hallottad volna. Ez volt a belül lakozó Szellemnek jele Pál napjaiban. Azok, akik betöltek a Szent Szellemmel, ők hallották az Igét, elfogadták azt és azáltal éltek. Azok, akikben nem volt meg a Szellem, ők csupán úgy hallották azt, mint testi emberek, ők rossz értelmezést adtak neki és bűnbe mentek.

Minden korban, (és minden kor a Szent Szellemnek a kora az igaz hívő számára)—mondom, minden korban ugyanaz volt a bizonyíték. Akikben megvolt a Szellem, a Tanító, ők hallották az Igét, és a bennük lévő Szellem vette az Igét, és megtanította azt (kijelentette) számukra; és ők voltak az a csoport, amely hallotta a hírnököt és az ő üzenetét, vette azt és élte azt.

Én tudom, hogy nagy a kísértés arra, hogy utaljunk pünkösdi napjára, és arra a napra is, amikor a Szent Szellem szállt Kornélius házában és azután úgy mutatta be azt a két azonos megtapasztalást, mint a Szent Szellemmel való Keresztség bizonyítékát. De a hallgatók mind a két alkalommal értették a nyelveken szólást. Ez egy távoli kiáltás a mai modern pünkösdi összejövelelek bábeli zűrzavarától. És ha ez nem lenne elég arra, hogy rávegyen bennünket az efféle okoskodások elhagyására, akkor mit teszünk, ha összetalálkozunk azzal a ténnyel, hogy olyan emberek, akik soha nem szóltak nyelveken, de mégis megvan az ő életükben a másik nyolc megnyilvánulás, olyanok mint a bölcsesség beszéde, szellemek felismerése, ismeret beszéde, hit, gyógyítás és még csodatevés is? És ez a megfigyelés még érdekesebb annak fényében, hogy a nyelveken szólás a kilenc ajándék közül a legkisebb; így amikor látjuk, hogy emberek nem szólnak, és soha nem is szóltak nyelveken, és mégis nagyobb

ajándékokat használnak, mint azok akik szólnak nyelveken, akkor az ilyen tanításokat még teljesebben figyelmen kívül kell hagynunk, mint előtte.

Így hát láthatjátok, hogy nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy olyat mondjunk, amit a Biblia nem mondott. Amikor az Írás arra tanít bennünket hogy a Szent Szellem munkája, és az Áldott Személy megnyilvánulása az, hogy elhozza minden kor igazságát az adott kor igaz magja számára, akkor tudjuk, hogy a Szellemnek benne kell lakoznia a személyben, másképp nem fogadhatja be az adott időre szóló igazságot. Ámen. Ez pontosan helyes. És ha ezek a korok bármit is kihoznak, akkor az bizonyos, hogy ezt az igazságot kihozzák és hordozzák.

Most mielőtt elhagynánk ezt a témát, nagyon világosan ki akarom fejezni azt, hogy mi a Szent Szellem Keresztsege az Igének megfelelően. Ez nem én szeritem van, és nem te szerinted. Ennek az "Igy szól az Úr" szerint kell lennie, másképp hamisan vagyunk vezetve. Ámen.

Először is figyeljétek meg, hogy az én összejöveteleimen, amikor befejeztem egy evangélizációs szolgálaton a prédikálást, vagy valamilyen tanítási üzenetet, akkor kivettem a hálót, és válaszra invitálom az embereket. Megkérem őket, hogy jöjjenek előre és vegyék a Szent Szellemet. A pünkösdi barátaim, amikor hallják ezt tőlem, akkor azt hiszik, hogy én arra hívom az embereket, hogy jöjjenek előre, és keresztteljedjenek meg a Szent Szellemmel, mert ők már újjá vannak születve. Így amikor felkérem azokat, akik be vannak töltkezve a Szellemmel hogy jöjjenek és foglalkozzanak azokkal, akik válaszoltak a Szellem vételére való felhívásra, akkor ezek a drága lelkek előresietnek, és olyan módon foglalkoznak az emberekkel, mint hogy biztatják őket, hogy engedjenek Istennek és higgyenek a nyelveken szólás érdekében. Ez nagymértékű zavarodottságot okozott, és én el szeretném mondani nektek pontosan, hogy mi a szándékom. Azt akarom, hogy a bűnös jöjjön előre, és szülessen újjá, ami a Krisztus testébe való bekeresztelés a Szent Szellem által, ez pontosan az, ami pünkösdkor történt, amikor a gyülekezet útjára lett indítva. Más szavakkal a Szellemtől való születés a Szent Szellemmel való igazi megkeresztelkedés. Ez egy és ugyanaz.

Most felismerem, hogy ez itt egy pillanatra zavaró lesz, minthogy legtöbb ember tudja, hogy én egy baptista prédikátorként lettem beiktatva, és szilárdan kijelentettem, hogy a baptisták eltévészítették ezt, amikor azt mondják, hogy veszed a Szent Szellemet AMIKOR hiszel, mert ez nem így van. Te veszed Őt "MIÓTA hittél." Apcsel. 19:2-6. "Monda nékik: vajon vettetek-e Szent Szellemet, *minekutána* hívókká lettetek? Azok pedig mondanak néki: sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha vagy-on-é Szent Szellem. És monda nékik: mire

keresztelkedtetek meg tehát? Azok pedig mondának: a János keresztségére. Monda pedig Pál: János megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy Aki ő utána jövendő, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban. Mikor pedig ezt hallák, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak nevére. És mikor Pál reájok vetette kezét, szálla a Szent Szellem őreájuk: és szólnak vala nyelveken, és prófétálnak vala.” Íme itt van. Pál azt kérdezte, “Vettétek MINEKUTÁNA, NEM AMIKOR hittetek.” És ez nagy különbség itt, mert MIUTÁN hiszünk, utána vesszük. Efézus 1:13. egy pontos szóbeli ismétlése annak, ami Efézusban történt az Apcsel. 19. szerint, “Akiben ti is bízotok, MIUTÁN hallottátok az igazságnak Beszédét, a ti üdvösségetek Evangéliumát: Akiben, MIUTÁN hittetek, (nem *amikor* hittetek) el is lettetek pecsételve az ígéretnek Szent Szellemével.” Most itt van az, amit mondani akarok. Modernistáink közül túl sokan, és még az (ügynevezett) fundamentalistáink közül is túl sokan hisznek az üdvösségre úgy, hogy azt egy bizonyos meghatározott időre teszik amit sok esetben úgy hívnak, hogy “döntéshozás”, és ezt úgy hívják, hogy Krisztus elfogadása, vagy újjászületés. Nos, Krisztust elfogadni azt jelenti, hogy elfogadni az Ő Szellemét. Elfogadni az Ő Szellemét azt jelenti, hogy újjászületni. Elfogadni az Ő Szellemét, azt jelenti, hogy megkeresztelkedni a Szent Szellemmel. Ámen. Ezek az emberek hisznek. Ez csodálatos. *De ők ott megállnak.* Te akkor veszed a Szent Szellemet, *MIUTÁN hiszel.* Ez mindig így volt, és így is lesz. Az útbaigazításnak legelső szavait Péter mondta Pünkösdkor, amikor azt mondta, “Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus Nevében a bűnöknek bocsánatára és veszítetek a Szent Szellem ajándékát, mert néktek szól az ígéret, a ti gyermekeiteknek, és mindenkinek akik messze vannak, és mindazoknak, akiket az Úr a mi Istenünk elhív.”

Ezek a rendelkezések közvetlen válaszként érkeztek Pétertől arra vonatkozólag, ami Pünkösdkor ténylegesen történt. Az történt, hogy Isten a Jóel szerint kiöntötte minden testre a megígért Szent Szellemet. Nem lett kiöntve, illetve megadva azelőtt az idő előtt. Ez volt az. De mostantól kezdve ENNEK bűnbánat által, és az Úr Jézus Krisztus Nevében való megkeresztelkedés által kellett jönnie, és azután Isten már köteles volt betölteni azokat, akik jöttek. Péter, vagy bármelyik az apostolok közül soha nem azt mondta, hogy “Újjá kell születned, és azután Szellemmel betöltekezni.”

Hogy ez a Szent Szellem vételére vonatkozó megtapasztalás mintája, figyeljétek meg gondosan a következő alkalmat, amikor a Szellem rászállt az emberekre. Apostolok cselekedetei 8:5-17, “Azután Filep bement Samária városába, és prédikálta nekik a Krisztust. A sokaság pedig egy szívvel-

lélekkel figyelmeze azokra, amiket Filep mondott hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Mert sokakból, akikben tisztátalan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének, sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula, és lőn nagy öröm abban a városban. Egy Simon nevű ember pedig már előbb gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt és elámította Samária népét, magát valami nagynak állítván: Kire mindnyájan figyeltek, kicsinytől nagyig, mondván: ez az Istennek ama nagy ereje! Azért figyeltek pedig rá, mert sok időn át az ördögi mesterségekkel elámította őket. *De miután hittek Filepnek, aki az Isten országra és Jézus Krisztus nevére tartozó örvendetes dolgokat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind a férfiak, mind az asszonyok.* És Simon maga is hűn, és megkesztelkedvén Fileppel tartá: és látván, hogy jelek és nagy erők lesznek, álmélkodik vala. Mikor pedig meghallották a Jeruzsálemi apostolok, hogy Samária bevette az Isten Igéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost: kik mikor lementek, könyörögtek érettük, hogy vegyenek Szent Szellemet: *mert még senkire azok közül nem szállott rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus Nevére. Akkor kezeiket reájuk veték, és vőnek Szent Szellemet.*” A 12. versnek megfelelően, **ŐK HITTEK AZ IGÉT.** Azután meg lettek keresztelve az Úr Jézus Nevében. *De mindezek ellenére, a 16. versnek megfelelően, ők MÉG NEM VETTEK A SZENT Szellemet.* Csak akkor vették a Szent Szellemet, **MIUTÁN** hittek és helyesen megkeresztelkedtek. Ez az a pontos minta, amint azt Péter az Apcsel. 2:38-39-ben bemutatja.

Egy másik olyan Iráshely, amely csodálatos világosságot vet erre, a Galata 3:13-14-ben található, “Átkozott mindenki, aki a fán függ: hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy (arra a célra, hogy) a Szellem ígérését elnyerjük hit által.” Most semmi esetre nem lehet azt mondani, hogy “Az Ábrahám áldása” az újjászületés, és a “Szellem ígérete” a Szent Szellem Keresztsege két különálló esemény lenne. Mert a Szentírás így olvasható: “Jézus meghalt a kereszten, és a halálnak, meg feltámadásnak segítségével Ábrahám áldása rászállt a Pogányokra, elhagyva a zsidókat. Ez azért történt, hogy a Szellem a Pogányok rendelkezésére állhasson.”

A megértése ezeknek amiket éppen elmondtam az a letisztázása annak az oknak amiért a tanulók nem találtak soha olyan helyet, ahol Pál ezt mondta volna, “Szülessetek újjá, és **AZUTÁN** töltkezzetek be Szent Szellemmel.” Ők feltételezték, hogy így van, és saját értelmezésüket tették hozzá, mellyel azt mondatták, **DE AZ IRÁS NEM MONDJA EZT.** Jézus sem mondta ezt soha. Nézzétek meg a János 7:37-39-et, és olvassátok most megértéssel. “Az ünnepek utolsó, nagy napján Jézus felállt és így kiáltott; Ha valaki szomjúhozik, jöjjön Hozzám, és igyon.

Aki hisz Énbennem, amint az Irás mondta, az ő bennsejéből élő víznek folyói fognak ömleni. (De ezt Ő a SZELLEMRŐL mondta, Melyet azok, akik Őbenne hisznek, venni fognak: mert a Szent Szellem még nem adatott meg: mivel Jézus még nem dicsőült meg.) Most itt félreérthetetlenül és hangsúlyozottan azt mondja, hogy a hívő amikor hitben Jézushoz jön és iszik, akkor belőle élő vizeknek folyói fognak ömleni. Ez pedig ezt a megtapasztalást Pünkösdre helyezi. Most mialatt ezt a gondolatot emlékezetünkben tartjuk, olvassuk a János 4:10. és 14. verseket. “Ha ismernéd Istennek az ajándékát, és azt hogy Ki az aki hozzád beszél, hogy Adj Nekem inni: akkor te kérted volna Őt, és Ő adott volna neked élő vizet. De aki abból a vízből iszik amelyet Én adok neki, az soha nem szomjúhozik meg: hanem az a víz, amelyet Én adok neki, az őbenne örök életre fakadó víznek kútfejévé lesz.” Ugyanaz az élő víz van megemlítve, de ez alkalommal nem folyónak van nevezve, hanem ártézi kútnak. Ez az, ahol az emberek a hibát elkövetik. Mivel ez kútnak és folyónak van nevezve, ők azt gondolják, hogy az egyik helyen ez a Szellem által adott örök élet, míg a másik helyen, ahol az egy folyónak van nevezve, (egy nagy dinamizmusra utalva), hogy ennek kell a Szellemnek lennie, amely most az erővel való felruházásra van adva. De nem így van. Ez egy és ugyanaz. A Szellem az, amely életet és erőt ad, és amely Pünkösdkor jött.

De mi okozta ezt a félreértést? A válasz, “A MEGTAPASZTALÁS.” Mi megtapasztalások alapján, és nem az Ige alapján járunk. Tegyétek félre a megtapasztalást, mint a ti mérőszinórotokat. Csak egyetlen függőön van, csak egyetlen vonalzó, és az az IGE. Most figyeljeteK nagyon, és ragadjátok meg ezt. Péter azt mondta, “TérjeteK meg, és keresztelkedjeteK meg a Jézus Krisztusnak Nevében a bűnök bocsánatára, és vesziteK a Szent Szellem ajándékát.” Pál azt mondta, “VettéteK a Szent Szellemet MIÓTA hisztek?” A mi problémánk egésze éppen itt van. Az emberek megbánják az ő bűneiket, megkeresztelkednek vízben, DE NEM MENNEK TOVÁBB, ÉS NEM VESZIK A SZENT SZELLEMET. TE A SZENT SZELLEME VÉTELE FELE HISZEL. A Jézusba vetett hit egy lépés a megfelelő irányba, ami a Szent Szellem felé van. De az emberek megállnak ott. Addig mennek, amíg a víz van, és azután megállnak. Ők hisznek, és azután megállnak. A Biblia nem azt mondja, hogy te akkor veszed AMIKOR hiszel. Hanem, “vettéteK a Szent Szellemet MIÓTA hitteteK?” A pontos és szó szerinti fordítás így szól: “VettéteK, minekutánna előzőleg hitteteK, a Szent Szellemet?” Az emberek hisznek és azután megállnak. Nem akkor veszed a Szent Szellemet, amikor hiszel Ő-BENNE és amikor bűnt vallottál. Te továbbmész és veszed a Szent Szellemet. Látjátok ezt? Ez az ami helytelen a mi fundamentalistáinkkal. Nincs erejük, mert közvetlenül Pünkösöd előtt megállnak.

Olyanok ők, mint Izráel gyermekei, akik kijöttek Egyiptomból, és megálltak közvetlenül az Ígéret Földje előtt. Most Izráelnek azok a gyermekei Egyiptomot kb. kétmillióan hagyták el. Mindnyájan együtt utaztak, mindannyian látták Istennek csodáit, mindannyian ugyanabból a mannából és a megvert sziklából jövő vízből részesültek, mindannyian ugyanazt a felhőt követték nappal és ugyanazt a tűzszlopot éjszaka, de CSAK KETTEN érték el az Ígéret Földjét. CSAK KETTEN VOLTAK IGAZ, ILLETVE VALÓDI HÍVŐK. Ez pontosan így volt, mivel az Ige elmondja nekünk, hogy a többiek meghaltak a hitetlenség miatt; és *ők a hitetlenség miatt nem léphettek be.* (Zsidók 3:19) És mivel hogy ez így van, és csupán KETTEN LÉPTEK BE, akkor a többiek nem voltak igaz hívők. Mi tette a különbséget? Ketten megmaradtak az Igénél. Amikor a tíz kémnek inába szállt a bátorsága Kádes Barneánál, akkor Józsué és Káleb nem ingadoztak, mert ők hitték az Igét és azt mondták, “Mi több mint képesek vagyunk arra, hogy elfoglaljuk a földet.” Tudták, hogy megtehetik, mert Isten azt mondta, “Én odaadtam nektek a földet.” Miután mindazok az Izráeliek látták Istennek az erejét, jóságát és szabadítását, ők mégsem léptek be a nyugalomba, ami a Szent Szellemnek a jelképe. Így most már láthatjátok, hogy nagyon kevesen fognak hinni végig, az Isten Szellemének vételéig.

Rendben van, idáig már eljutottunk. Most tovább akarok menni, és amikor ezt teszem, tudom, hogy érzéseket fogok felkorbácsolni. De ez valami, amiért én nem vagyok felelős. Én Istennek, az Ő Igéjének, és azoknak az embereknek vagyok felelős, akikhez Isten engem küldött. Nekem mindabban hűségesnek kell lennem, amit Ő ad nekem, hogy mondjam.

A János 6:37, és 44, ezt mondja, “Mindenki, akit az Atya Nekem ad, Hozzám fog jönni; és aki Hozzám jön, Én azt semmiképpen nem utasítom el. Senki nem jöhet Hozzám, ha az Atya nem vonja őt: És Én őt feltámasztom az utolsó napon.” János 1:12-13, “És akik Őt befogadták, azoknak Ő hatalmat adott, hogy Isten fiaivá legyenek, mégpedig azoknak, akik az Ő nevében hisznek, akik nem vértől, sem nem a testnek akaratától születtek, és nem ember akaratától, HANEM ISTENTŐL SZÜLETTEK.” Efézus 1:4-5, “Amiképpen Ő kiválasztott bennünket Őbenne a világ megalapítása előtt, hogy mi szentek és feddhetetlenek legyünk Őelőtte. Szeretet által eleve elhatározta, hogy minket a Maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint.” Most anélkül, hogy túlságosan belebonyolódnánk az Isten korlátlan hatalmasságának témájába, (mert ez önmagában egy könyvet igényelne), hadd mutassak itt most rá ezen versek alapján, hogy Jézus Krisztus ugyanúgy választja az Ő saját menyasszonyát, ahogy a férfiak választják az ő menyasszonyukat manapság. Ma a menyasszony nem dönti el

egyszerűen azt, hogy egy bizonyos férfit férjéül fogad. Nem uram. A vőlegény az, aki dönt és egy bizonyos asszonyt menyasszonyául választ. (János 15:16, "Nem ti választottatok Engem; hanem Én választottalak benneteket.") Most Isten Igéjének megfelelően a menyasszony ki lett választva a világ megalapítása előtt. A menyasszonynak ezt a kiválasztását Önmagában határozta el. Efézus 1:9. És a Róma 9:11-ben ezt mondja, "Hogy az Isten szándéka a *kiválasztást* illetően megálljon." Ezt semmilyen más módon nem olvashatod. Isten szívének szándéka, örökkévaló szándéka az volt, hogy az Ő SAJÁT választása szerint vegyen egy menyasszonyt, és ez a szándék Önmagában volt, és mivel Ő örökkévaló, ezért ez a világ megalapítása előtt el lett rendelve.

Most figyeljeteK nagyon és lássátok meg ezt. Mielőtt még egy foltnyi csillagpor volt; mielőtt még Isten Isten volt (Isten az imádatnak a célja, és senki nem volt még ott, aki Őt imádta volna, így Ő abban az időben csak lehetségesen volt Isten.) és Ő csak mint örökkévaló Szellem volt ismert, a menyasszony már benne volt az Ő gondolataiban. Igen, benne volt. A menyasszony létezett az Ő gondolataiban. És mi a helyzet Istennek azokkal a gondolataival? Azok örökkévalóak, nem?

Istennek örökkévaló gondolatai! Hadd kérdezzek meg benneteket, "Az Isten gondolatai örökkévalóak?" Ha ezt láthatjátok, akkor sok dolgot fogtok látni. Isten változhatatlan mind lényegében, mind pedig viselkedésében. Mi ezt már tanulmányoztuk és bebizonyítottuk. Isten végtelen az Ő képességeiben, ezért Neki, mint Istennek mindentudónak kell lennie. Ha pedig Ő mindentudó, akkor Ő nem most tanul, és még Önmagával sem tart tanácsot, és Ő soha nem tesz hozzá az Ő ismeretéhez. Ha Ő hozzá tud tenni az Ő ismeretéhez, akkor Ő nem mindentudó. A legtöbb, amit mondhatnánk, hogy Ő majd mindentudó lesz. De ez nem Írás szerint való. Ő MINDENTUDÓ. Neki soha nem volt semmiről egy új gondolata, mert az Ő összes gondolatai mindig is meg voltak, és mindig meg is lesznek, és már a kezdettől fogva tudja a véget, mert Ő Isten. ILYEN MÓDON ISTENNEK A GONDOLATAI ÖRÖKKÉVALÓAK. AZOK VALÓSÁGOSAK. Nem egyszerűen olyanok mint egy ember által készített tervrajz, amelyet egy napon valósággá és alakká változtatnak, hanem azok már valóságosak és örökkévalóak, és Istennek részei.

Nézzétek meg, hogy ez miként működik. Istennek mindig is meg voltak az Ő gondolatai Ádámról. Ádám, mint az Ő gondolatai, még nem lett kifejezve. A Zsoltárok 139:15-16, ad nektek erről egy kis elképzelést, "Nem volt elrejtve előttem az én csontom, mikor titokban formáltattam és idomítottam mintegy a föld mélyében. Látták szemeid az én alaktalan testemet, és könyvedben ezek mind be voltak írva: a napok is,

amelyekben formáltatni fognak; holott egy sem volt még meg közülük.” Amint mondtam, ez nem Ádámról lett megírva, de ad nektek egy elképzelést és ismeretet arról, hogy a gondolat ott volt az Ő elméjében, és hogy az a gondolat örökkévaló volt, és azt ki kellett fejezni. Így amikor Ádám meg lett formálva a föld porából és Isten megteremtette az ő szellemi lényét, akkor Ádám Isten kifejezett gondolatává lett, és azok az *örökkévaló gondolatok* most ki lettek nyilvánítva.

Mehetnénk végig az évszázadokon. Találunk egy Mózeszt, egy Jeremiást, egy Keresztelő Jánost, és mindegyikük Isten örökkévaló gondolatainak kifejezései voltak a maguk idejében. Azután eljutunk Jézushoz, a LOGOSZHOZ. Ő volt a tökéletes és teljes kifejezett GONDOLAT és Ő lett úgy ismerve, mint az Ige. Ez az, ami Ő, és *mindörökké* LESZ IS.

Most azt mondja, hogy “Ő válsztott ki bennünket ŐBENNE (Jézusban) a világ megalapítása előtt.” Ez azt jelenti, hogy mi ott voltunk ŐVELE Istennek az elméjében és gondolataiban a világ megalapítása előtt. Ez a kiválasztottak számára egy *ÖRÖKKEVALÓ* minőséget ad. Te ettől nem tudsz elszakadni.

Hadd szúrjak be ide egy gondolatot. Még a mi természetes születésünk is a kiválasztáson alapul. A női petefészek sok-sok petét hoz létre. De miért van az, hogy egy bizonyos időben egy bizonyos pete jön le, és nem egy másik? És azután a hím spermák közül minden ismert ok nélkül egy bizonyos sejt kapcsolódik a petéhez, míg a többiek, melyek ugyanolyan könnyedén kapcsolódhattak volna, vagy arra egy jobb lehetőségük kínálkozott volna, de mégsem tettek úgy, hanem elpusztultak. Mindezek mögött van egy intelligencia, másképpen mi határozza meg azt, hogy a baba fiú, vagy lány, szőke, barna, világos, vagy sötét szemű lesz, stb. Mindezekkel a gondolatokkal az elmétekben gondolatok Józsuéra és Kálebre. Nem mondta Jézus a János 6:49-ben, hogy “A ti atyáitok mannát ettek a pusztában és meghaltak?” Azok a szülők akik meghaltak, szükségszerűen azoknak az embereknek az ósatyjai voltak, akikhez Jézus beszélt. Ők elpusztultak, noha természet szerint benne voltak az Isten kiválasztásában úgy, mint Józsué és Káleb Szellemileg.

De menjünk tovább. Ezek a kiválasztottak Istennek nem csupán örökkévaló gondolatai voltak, akiknek testben ki kellett fejeződniük az ő megfelelő idejükben, hanem ugyanezek a kiválasztottak egy másik névvel is nevezve vannak. Róma 4:16, “Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígélet az egész *magnak*; nemcsak a törvényből valónak, hanem az Ábrahám hitéből valónak is, aki mindnyájunknak atyánk.” Róma 9:7-13, “Sem nem mindnyájan fiak, akik az Ábrahám magvából valók; hanem: Izsákban nevezetetik néked a te magod. Azaz, nem a testnek fiai az Isten fiai; hanem az ígélet fiait tekinti magul. Mert ígéletnek beszéde ez: Ez idő

tájban eljövök, és Sárának fia lesz. Nem csak pedig, hanem Rebeka is, ki egytől fogant méhében, Izsáktól a mi atyánktól: (mert mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, hogy az Istennek kiválasztás szerinti végzése megmaradjon, nem cselekedetekből, hanem az elhívótól;) Megmondatott néki, hogy: a nagyobbik szolgál a kisebbiknek. Miképpen meg van írva: Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem.” Galata 3:16, “Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: és a magvagnak, mint sokról; hanem mint egyről. És a te magodnak, aki a Krisztus.” Galata 3:29, “Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígélet szerint örökösök.” A Róma 4:16. szerint úgy találjuk, hogy Isten egy Biztos Ígéretet adott Ábrahám ÖSSZES magjának, Pál pedig önmagát és az összes hívót ez alá a megjelölés alá helyezi, mert azt mondja, “Ábrahámnak, aki MINDNYÁJUNK atyja.” Ezután továbbmegy nem csupán leszűkítve ezt a meghatározást, hanem inkább végérvényesítve azt, mivel a Galata 3-ban ő a MAGOT (egykes szám) Jézussal azonosította, és úgy számította a “gyermek magját”, mint az ígélet gyermekeit, az ígéretet pedig úgy, mint aminek a “kiválasztáshoz” van köze, illetve “az Isten kiválasztásához.” És ez pontosan az, amit mi mondunk. Ezek azok, akik a Királyi Magból valók, és Istennek *kiválasztottai*; Ők az *eleve elrendeltek*, az Isten által *előre ismertek*, és ők benne voltak Istennek *elméjében*, és az *Ő gondolataiban*. Nagyon világosan megfogalmazva, Krisztusnak Igaz Menyasszonya benne volt Istennek az elméjében örökké, noha mindaddig nem lettek még kifejezve, amíg valamennyi meg nem jelent a meghatározott, és elrendelt időszakban. Amint minden *tag* előjött, úgy az KI LETT FEJEZVE, és elfoglalta helyét a testben. Így ez a menyasszony szó szerint a MONDOTT IGE MAG MENYASSZONYA. És noha meghatározásában nőnemű, mégis “*Krisztus* testének” is nevezve van. Ez nagyon nyilvánvaló, hogy így kell nevezetnie, mert a menyasszony Őbenne lett eleve elrendelve, és ugyanabból a forrásból jött, és örökkévaló volt Ővele, és most kinyilvánítja Isten egy sok tagból álló testben, amiképpen egykor Isten EGY TAGBAN volt kinyilvánítva, mégpedig a mi Urunk, Jézus Krisztusban.

Most azután mi eljutunk itt egy végkövetkeztetésre. Amiképpen az örökkévaló Logosz (Isten) a Fiúban volt kinyilvánítva, és Jézusban lakozott az Istenség teljessége testileg, és ez az Örökkévaló maga az Atya volt testben megnyilvánulva, ezáltal pedig elnyerte a Fiúság címét, éppen úgy mi, akik örökkévalóak voltunk az Ő gondolataiban, és amikor sorra kerültünk, akkor a sok tagból álló, Mondott Ige Maggá lettünk testben kinyilvánítva, és ezek az örökkévaló gondolatok most testben megnyilvánulva Istennek a fiai, éppúgy, ahogy nevezve vagyunk. MI NEM AZ

ÚJJÁSZÜLETÉS ÁLTAL VÁLTUNK MAGGÁ, HANEM MI MAGOK VOLTUNK, ÉS EZÉRT SZÜLETTÜNK ÚJJÁ, MERT CSAK A KIVÁLASZTOTTAK TUDNAK ÚJJÁSZÜLETNI. Mivel mi MAG VOLTUNK, így ez az oka annak, hogy meg lehettünk elevenítve. A MAGTALANSÁGBAN nincs semmi ami meglevenedhetne.

Tartsátok ezt gondosan az emlékezetetekben. Most vegyük a következő lépést. A megváltani szó azt jelenti, hogy visszavásárolni. Visszaállni az eredeti tulajdonoshoz. Isten az Ő halála által, a kiontott vér VISSZAVÁSÁROLTA AZ Ő SAJÁTJÁT. Ő visszavásárolta a Mondott Ige Mag Menyasszonyát. "Az Én juhaim hallják az Én hangomat (az Igét) és ők követnek Engem." Te mindig is bárány voltál. Te soha nem voltál egy disznó, vagy egy kutya, amely báránnyá lett változtatva. Az ugyanis lehetetlen, mivel minden fajta élet ugyanazt a fajtát hozza létre, és nincs változása a példányoknak. Amiképpen mi Istennek gondolataiban voltunk és azután ki lettünk fejezve testben, úgy el kellett hogy érkezzon egy nap, amikor mi meghallottuk az Ő hangját (az Igét), és amikor hallottuk azt a hangot, akkor rájöttünk, hogy a mi Atyánk hív bennünket, és felismertük, hogy mi Istennek a fiai vagyunk. Mi hallottuk az Ő hangját és úgy kiáltottunk fel, ahogy a tékozló fiú is, "Ments meg engem, Óh Atyám. Én visszatérek Hozzád."

Istennek egy fia hosszú ideig mehet, mielőtt felismeri, hogy ő egy fiú. Valójában sok igaz Keresztény olyan, mint annak a kis sasnak a története, amely egy tyúk alatt lett kikeltve. Ti tudjátok, hogy a sas az igaz hívőnek egy jelképe. Nos, egy paraszt elvett egy sasnak a fészkeből egy tojást és odahelyezte azt egy tyúk alá. A megfelelő időben minden tojás kikelt a tyúk alatt. A kiscsirkék ragyogóan boldogultak az anyatyúkkal, de a kis sas nem tudott megbirkózni a kotyogással és a szemétsomóban való élelem utáni kapingálással. Valahogy ugyan sikerült a megélhetését biztosítania, de nagyon össze volt zavarodva minden dologban. Egy napon azonban egészen fentről a levegőből az anyasas amely a tojást tojta, észrevette a földön a kis sast. Hatalmas sebeséggel elindult lefelé, és teljes hangerejével vijjogott fel, hogy repüljön fel és találkozzon vele. Az még soha nem hallott egy saskiáltást előtte, de amikor az első vijjogást meghallotta, akkor valami felbolydult benne, és sóvárgott hogy kitörjön őfelé. De félt megpróbálni. Az anya újra kiáltott neki, hogy emelkedjen fel a szélben és kövesse őt. Ő visszakiáltott, hogy fél. Az anya még egyszer hívta, és kiáltott, hogy próbálja meg. Szárnyaival verdesve felküzdötte magát a levegőbe, és az ő anyjának kiáltására válaszolva elszáryalt a kék égbe. Látjátok, ő mindig sas volt. Egy kis ideig úgy viselkedett, mint egy csirke, de nem tudott megelégedni. Amikor azonban meghallotta a nagy sasnak

hangját, akkor érkezett az ő saját helyére. És ha Istennek egy igaz fia egyszer meghallja a Szellem kiáltását az Ige által, akkor ő ugyanúgy fel fogja ismerni azt, hogy ki ő, és odarohan a Nagy Próféta Sashoz, hogy örökké Vele üljön a mennyei helyeken Krisztus Jézusban.

MOST JÖN A MI DIADALMAS CSÚCSKÖVÜNK a Szent Szellem Kereszttségével kapcsolatban. Galata 4:4-7, "Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot. Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az Ő Fiának Szellemét a ti szíveitekbe, aki ezt kiáltja: Abba, Atya. Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által." Íme itt van. Jézus Krisztus megnyilvánult, meghalt a kereszten, és elvégezte a Megváltást (visszaállította az eredeti tulajdonos számára a vásárlás eszköze által, illetve hogy kifizette az árat) és ezáltal **ELHELYEZETT BENNÜNKET, MINT FIAKAT.** *Ő nem fiakká tett bennünket, mert mi már az Ő fiai voltunk, hanem elhelyezett bennünket, mint fiakat; mivel mindaddig, amíg mi a világban voltunk, a testben, addig minket nem lehetett az Ő fiaiként elismerni. Minket az ördög tartott fogságban. De mi annak ellenére fiak voltunk.* És hallgassátok meg ezt: **ÉS MIVEL FIAK VAGYTOK, AZÉRT ISTEN ELKÜLDTE AZ Ő FIÁNAK SZELLEMET A TI SZÍVETEKBE, AKI ÁLTAL ÍGY KIÁLTOTOK, ATYÁM, ATYÁM.**" Kikre szállt le a Szellem pünkösdkor? A fiakra. És Korintusban? A fiakra, mialatt ők **HALLOTTÁK AZ IGÉT.**

Mi a Szent Szellem Keresztége? Ez az, amikor a Szellem Bemerít téged Krisztusnak a testébe. Ez az újjászületés. Ez Istennek a Szelleme, amikor bejön és betölt téged, miután te bünt vallottál, (már hallottad az Ő Igéjét) és megkeresztelkedtél vízben, mint a jó lelkiismeretnek keresése Isten iránt.

Amit mi épp az imént bemutatunk, azt sokkal könnyebb lenne mindenki számára megérteni, ha mindenki hinné az Istenség egységének tanítását. Mivel az Istenségben nem három személy van, hanem EGY. Ilyen módon mi **NEM** úgy vagyunk újjászületve, hogy először bejön a Jézus Életének Szelleme, és azután erre következően jön be a Szent Szellem, hogy nekünk erőt adjon. Ha ez igaz lenne, akkor miért nem tiszteljük az Atyát azáltal, hogy nem adunk Neki részt a mi teljes üdvösségünkben, mert ha az üdvösség az Úrtól van, és mellette még három Úr van, akkor Ő (az Atya) szintén kell hogy tegyen valamit. De bizonyosan látni lehet, hogy Jézus ezt nagyon világossá tette, hogy Ő, és egyedül Ő volt az, Aki Isten, és Ő, és egyedül Ő az, Aki bejön a hívőbe. A János 14:16, azt mondja, hogy az Atya el fog küldeni egy másik Vigasztalót. De a 17. vers azt mondja, hogy Ő (Jézus) lakozik velük és később Neki

kellene BENNÜK lennie. A 18. versben azt mondja, hogy Ő fog eljönni hozzájuk. A 23. versben, amikor a tanítványokhoz beszélt, ezt mondta, "Mi (az Atya és a Fiú) hozzá fogunk jönni." Ilyen módon az Atya, a Fiú és a Szent Szellem mindnyájan bejönnek egy időben, mert EZ EGY SZEMÉLY, amint magában foglalja az Istenséget. Az eset Pünkösdkor következett be. A Szellemnek nincs két eljövetele, hanem csak egy. A baj az, hogy az emberek nem ismerik a valódi igazságot, és ők Jézusban egyszerűen a bűnök bocsánataért hisznek, de soha nem mennek tovább, hogy vegyék a Szellemet.

Mielőtt lezárom ezt a témát, tudom, hogy van egy kérdés a gondolataitokban. Azt akarjátok tudni, hogy én hiszek-e az előre létezés tanításában. Én ugyanúgy nem hiszek a lelkek előre létezésének mormon tanításában, mint ahogy nem hiszek a lelkek reinkarnációjában és a lélekvándorlásban sem. Legyetek itt óvatosak és lássátok meg ezt. Nem a személy az, amely örökre előre elrendelve Istentől jön, HANEM AZ IGE, ILLETVE A MAG. Erről van szó. Egészen régen ott, túl messzire ahhoz, hogy az emberi értelem felfoghatná, az Örökkévaló Isten az Ő örökkévaló gondolataival elgondolta és elhatározta. "JÁKOBOT SZERETTEM, DE ÉZSAUT GYÚLÖLTEM, (Róma 9:13) ÉS MÉG MEG SEM SZÜLETTEK, SEM JÓT, SEM GONOSZT MÉG NEM TETTEK." Látjátok, a GONDOLAT volt az, és azután az a gondolat ki lett fejezve, és Isten visszavásárolta Jákóbot, mert egyedül Jákób volt a MAG. Egyedül Jákóbban volt meg a mag; ez volt az, amiért ő tisztelte a születési jogot, és Istennek a szövetségét. Ha te igaz mag vagy, akkor meg fogod hallani az Igét; a Szellem be fog téged meríteni Krisztusnak a testébe, betölt és felhatalmaz téged, és azután te venni fogod a napjaid és korod számára szóló Igét. Látjátok tehát, hogy az igazi bizonyíték mennyire világossá válik akkor, amikor az Ige ki van jelentve a számotokra? Figyeljétek meg azt is, hogy Jézus volt a Királyi Mag. Ő egy emberi testben élt. Amikor a Szellem szőlította Őt (a Megnyilvánult-Ige Gondolatot), akkor Ő elment a Jordánhoz és ott megkeresztelkedett a vízben. Az Igének való engedelmesség által a Szent Szellem rászállt és a hang ezt mondta, "Ez az Én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok." A hang nem azt mondta, hogy "Ez lett az Én Fiam," Jézus már a Fiú VOLT. A Szent Szellem Őt, ama Fiú állásba helyezte be mindannyiunk előtt. Azután ilyen módon betöltekezve (és ugyanez a módszer maradt Pünkösdkor és azután is mindig), Ő egy bemutatott erővel járt, Istenről és Istentől a teljes kijelentést véve azokra a napokra.

Most mi folytonosan azt mondtuk, hogy a Szent Szellemmel való megkeresztelkedés igazi bizonyítéka *a hívő számára az, hogy veszi az arra a korra szóló Igét, amelyben ő él.* Hadd mutassam ezt meg nektek nagyon világosan.

A Jelenések 2. és 3. fejezetében bemutatott Hét Kor magába foglalja a Pogányok Teljességének teljes időszakát, illetve azt az egész időt, amelyben Isten a Pogányokkal foglalkozik üdvösségre. *Kivétel nélkül minden egyes korban* ugyanazt a dolgot mondja az üzenet nyitásakor és zárásakor valamennyi kor számára. “Az (efézusi, szmirnai, pergamumi, tiatirai, szárdiszi filadelfiai, laodiceai) hírnöknek írd meg: Ezeket a dolgokat mondja Ő, stb. stb.” . . . Akinek van füle (egy-egy szám) hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.” Figyeljétek meg itt, hogy Jézus (a Szellem által) MINDEN korban CSAK EGY személyhez fordul az Igével kapcsolatban az adott kor számára. Minden kor számára csak EGY hírnök kapja meg azt, amit a Szellem mondani akar a kor számára, és ez az EGY HIRNÖK a küldött az igaz gyülekezethez. Isten képviselőjében beszél kijelentés által a “gyülekezetek”-hez, az igazihoz és a hamishoz is. Az üzenet azután mindenkihez ki van sugározva. Annak ellenére azonban, hogy mindenki számára sugározva van, akik az üzenet hatósugarába kerülnek, az üzenetet egyenként csak egy bizonyos arra minősített csoport fogadja be, egy bizonyos módon. Ennek a csoportnak minden egyes személye *olyan, akinek megvan az a képessége, hogy meghallja azt, amit a Szellem mond a hírnökön keresztül*. Azok, akik hallják, ők nem az ő saját magán értelmezésüket veszik, nem is egy olyan csoport, amely az ő kollektív kijelentését veszi, HANEM MINDEN EGYES SZEMÉLY HALLJA ÉS ELFOGADJA AZT, AMIT A HIRNÖK MÁR ISTENTŐL MEGKAPOTT.

Most ne gondoljátok ezt különösnek, hogy ez a helyzet, hiszen Pál fektette le ezt a módszert az Istennek keze alatt. Egyedül Pálnak volt meg az ő napjainak teljes kinyilatkoztatása, és ez nyilvánvalóvá vált a többi apostollal való találkozása által is, akik elismerték, hogy Pál volt a Pogányok Próféta-Hírnöke azon napok számára. Figyeljétek meg az Igében való tényleges ábrázolás által azt is, hogy amikor Pál Ázsiába kívánt menni, akkor Isten megtiltotta neki, mert a bárányok (az Ő gyermekei) Macedóniában voltak, és ők (a macedóniak) meg fogják hallani azt amit a Szellem mondani akar Pálon át, míg az Ázsiában lévő emberek nem fogják meghallani.

Minden egyes korban nekünk ugyanez a minta. Ez az, amiért a világosság egy Isten által adott hírnökön át jön egy *bizonyos területre*, és azután attól a hírnöktől szóródik szét a világosság a többiek szolgálatán át, akik hűségesen tanítva lettek. De persze azok közül, akik kimennek, nem mindenki tanulja meg azt, hogy mennyire szükséges, hogy CSAK azt szólják, amit a hírnök szólt. (Emlékeztetek arra, hogy Pál figyelmeztette az embereket arra, hogy csak azt mondják, amit ő mondott, I. Korinthus 14:37, “Ha bárki azt gondolja

önmagáról, hogy ő próféta, vagy szellemi, akkor vegye tudomásul, hogy azok a dolgok melyeket én nektek írok, azok AZ ÚR PARANC SOLATAI. Mi? Istennek az Igéje tőletek jött ki? Vagy csak hozzátok jött?”) Ők hozzátesznek itt, vagy elvesznek emitt, és az üzenet már hamarosan nem tiszta, és az ébredés elhal. Mennyire figyelünk kell arra, hogy EGY hangot halljunk, hiszen a Szellemnek csak egy hangja van, amely Istennek a hangja. Pál figyelmeztette őket arra, hogy azt mondják, amit ő mondott, éppúgy, ahogy Péter is tett. Figyelmeztette őket arra, hogy MÉG Ő (PÁL) SEM változtathatott meg egy szót sem abból, amit ő kijelentés által adott. Óh, hogy mennyire fontos meghallani Istennek a hangját az Ő hírnökén át, és azután azt mondani a gyülekezeteknek, ami nekik adva lett.

Remélem, hogy most már kezditek ezt látni. Most talán meg tudjátok érteni azt, hogy miért nem értek egyet a fundamentalistákkal és a pünkösdiekkel. Nekem az Igéhez kell ragaszkodnom azon a módon, ahogy az Úr azt kijelentette. Most nem érintem az egészséget. Ahhoz egy külön könyvre lenne szükség, de az Úr segítségével mindezekben a témákban mi sok prédikációt, hangszalagokat és üzeneteket fogunk venni azért, hogy segítségünk nektek megérteni és összeilleszteni az egész Szentírást.

“Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem valamennyi kor gyülekezeti számára.” Minden korban ugyanaz volt a kiáltás. Halljátok meg, hogy mit mond a Szellem. Ha te Keresztény vagy, akkor vissza fogsz térni arra, amit a Szellem tanít, azaz ennek a kornak az Igéjéhez. Minden kor hírnöke azt az Igét fogja prédikálni. Minden friss és igazi ébredés azért lesz, mert az emberek visszatérnek az ő koruk számára adatott Igéhez. Minden kor számára ez a szemrehányás, “Elhagytátok Istennek az Igéjét. Térjete meg, és jöjjetek vissza az Igéhez.” A Biblia első könyvétől (a Teremtés Könyvétől) kezdve az utolsó könyvéig (a Jelenések könyvéig) Isten nemtetszésének csak egy oka van—hogy elhagyták az Igét; és kegyei visszaszerzésére csak egy orvosság van—vissza az Igéhez.

Az Efézusi Korban, és ebben a korban is, továbbá minden korban, amit szemlélünk, látni fogjuk, hogy ez igaz. Az utolsó korban pedig, amely a mi korunk, az Ige elsötítését fogjuk találni, a teljes hitehagyást, amely a nagy nyomorúságban fog végződni.

Ha te igaz mag vagy, ha igazán meg vagy keresztelve a Szent Szellemmel, akkor jobban fogod értékelni az Ő Igéjét, mint a te szükséges fizikai táplálékodat, és arra fogsz vágyakozni, hogy MINDEN Ige által élj, amely Istennek szájából származik.

Ez az én őszinte imám mindannyiunk számára; hadd halljuk meg azt, amit a Szellem hoz az Igéből számunkra ma.

ÖTÖDIK FEJEZET

A PERGAMUMI GYÜLEKEZETI KOR

Jelenések 2:12-17.

A Pergamumbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja Ő, Akinél a kétélű éles kard van:

Tudom a te dolgaidat, és hogy hol laksz, ahol a Sátán királyi széke van; és az Én Nevemet megtartod, és az Én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az Én hűséges mártíromnak napjaiban sem, aki megöletett nálatok, ahol a Sátán lakik.

De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálákot tanította, hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak.

Így azok is nálad vannak, akik a Nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök.

Térj meg, ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával.

Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek: a győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából és adok annak egy fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja.

PERGAMOSZ

Pergamum (egy ősi név) Mysiában helyezkedett el, egy három folyó által öntözött területen, melyek közül az egyik kapcsolatban volt a tengerrel. Ázsia egyik legelőkelőbb városaként ábrázolták. A kultúra városa volt, melynek Alexandria után a második legnagyobb könyvtára volt. Ennek ellenére ez a nagy bűnök városa volt, átadva Aesculapius imádatának kicsapongó ceremóniai számára, akit ők egy élő kígyó formájában imádtak, melyet a templomban tartottak és tápláltak. Ebben az öntözött ligeteknek, közsétányoknak és parkoknak gyönyörű városában élt az odaszentelt hívőknek egy kicsiny csoportja, akiket nem bolondított el a szépségnek látszata, és akik visszaborzadtak attól a sátáni imádatától, amely betöltötte azt a helyet.

A KOR

A Pergámumi Kor körülbelül háromszáz évig tartott Krisztus után 312-606-ig.

A HÍRNÖK

Felhasználva a mi Istentől kapott szabályunkat valamennyi kor hírnökének a kiválasztására, és ez pedig, mi azt a személyt választjuk, akinek a szolgálata leginkább megfelel az első hírnök, Pál szolgálatának, így habozás nélkül kijelentjük, hogy a pergamumi hírnök Martin. Martin 315-ben született Magyarországon. Életének munkássága azonban Franciaországban volt, ahol püspökként dolgozott Tours városában és a-körül. 399-ben halt meg. Ez a nagy szent egy másik csodálatos Kereszténynek, az írországi Szent Patricknak volt a nagybátyja.

Martin úgy tért meg Krisztushoz, miközben hivatásos katonaként szolgált. Mialatt még ebben a foglalkozásban tevénykedett, egy nagyon figyelemreméltó csoda történt. Feljegyezték, hogy abban a városban, ahol Martin állomásozott, egy koldus feküdt betegen az utcán. A tél hidege több volt, mint amit ő elviselhetett, mivel nagyon szegényesen volt öltözve. Senki nem figyelt az ő szükségeire mindaddig, amíg Martin arra nem járt. Látva a szegény ember állapotát, és mivel nem volt egy külön ruházata, így levette az ő felsőkabátját, ketté hasította a kardjával, és körbeburkolta azt a fagyás szélén levő emberen. A tőle telhető legjobb módon ellátta, majd továbbment az útján. Aznap éjszaka az Úr Jézus megjelent neki egy látomásban. Ott állt, mint egy koldus és Martin fél kabátjába volt beburkolózva. Beszélt hozzá és ezt mondta, "Noha Martin csak egy katekista, de ő mégis felöltöztetett Engem a ruhájába." Attól az időtől kezdve Martin teljes szívéből törekedett, hogy az Urat szolgálja. Élete csodák sorozatává vált, melyek Isten erejét nyilvánították ki.

Miután elhagyta a katonaságot és a gyülekezet egyik vezetőjévé vált, felvett egy nagyon harcos álláspontot a bálványimádással szemben. Kivágatta a ligeteket, lerombolta a szobrokat, és az oltárokat. Amikor cselekedetei miatt szembekerült a pogányokkal, akkor ugyanolyan módon hívta ki őket, amint Illés a Baál prófétáit. Felajánlotta, hogy kössék egy fa alsó oldalához úgy, hogy amikor azt kivágják, akkor az szétnyomná őt, ha csak Isten közbe nem lépne, és el nem fordítaná a fát, mialatt zuhan. A fortélyos pogányok odakötözték őt egy fához, amely egy hegynek oldalán nőtt ki, és így biztosítva volt, hogy a gravitáció természetes vonzása a fa dőlését úgy fogja létrehozni, hogy az szétnyomja őt. Éppen amikor a fa elkezdett zuhanni, Isten hegynek fölfelé körbelendítette azt minden természetes törvénnyel ellentétben. A menekülő pogányok szét lettek nyomva, amikor a fa néhányukra rázuhant.

A történészek elismerik, hogy legkevesebb három alkalommal feltámasztott halottakat a Jézus Nevében levő hit

által. Egy alkalommal egy halott csecsemőért imádkozott. Elizeushoz hasonlóan ő is ráfeküdt a babára, és imádkozott. Visszatért az életre és egészségre. Egy másik alkalommal hívták, hogy segítsen egy testvér megszabadításán, akit elvittek, hogy megöljék a nagy üldöztetés idejében. Megérkezésekor azonban a szegény ember már halott volt. Felakasztották egy fára. Teste élettelen volt, szemei pedig ki voltak dülledve. Martin azonban levette őt, és amikor imádkozott, az ember vissza lett hozva életre és az ő örvendező családjához.

Martin soha nem félt az ellenségtől, függetlenül attól hogy ki volt az. Ilyen módon egy alkalommal személyesen akart találkozni egy gonosz császárral, aki sok Szent Szellemmel betöltött szent haláláért volt felelős. A császár nem engedélyezte a meghallgatást, ezért Martin elment, hogy találkozzon a császárnak egy barátjával, Damasussal, aki Rómának egy kegyetlen püspöke volt. A püspök azonban mivel a hamis szőlőtőnek egy névleges kereszténye volt, nem akart közbenjárni. Martin visszament a palotába, de ekkor a kapuk már be voltak zárva és nem akarták őt beengedni. Arcra borult az Úr előtt és imádkozott azért, hogy be tudjon menni a palotába. Hallott egy hangot, amely azt parancsolta neki, hogy álljon fel. Amikor úgy tett, akkor látta, hogy a kapuk saját maguktól kinyíltak. Besétált az udvarba. A gőgös uralkodó azonban nem akarta a fejét felé fordítani, és beszélni hozzá. Martin újra imádkozott. Hirtelen egy tűz csapott ki a trónszékből és a boldogtalan császár sebesen felugrott. Bizonyos, hogy az Úr megalázza a gőgöst és felmagasztalja az alázatot.

Akkora volt az ő buzgósága az Úr szolgálatában, hogy az ördög nagyon felbőszült. Az igazság ellenségei gyilkosokat béreltek, hogy megöljék Martint. Titkon a házához jöttek, és amikor meg akarták ölni, ő kihúzta magát és szabaddá tette torkát a kard előtt. Amikor előrelendültek, Istennek az ereje hirtelen visszaverte őket a szobán át. Annyira áthatotta őket a szent és félelmetes légkör, hogy négykézláb mászva könyörögtek bűnbocsánatért, amiért megkísérelték elvenni az életét.

Amikor az Úr feltűnő módon használ embereket, akkor ők túlságosan gyakran felfuvalkodnak és gőgössé válnak. De Martinnal nem így volt. Ő Istennek mindig egy alázatos szolgálója maradt. Egy este, amikor a szószékre készülődött, egy koldus jött az ő tanulmánya közben és ruhát kért tőle. Martin odairányította a koldust a vezető diakónusához. A felfuvalkodott diakónus megparancsolta neki, hogy távozzon. Erre ő visszament, hogy beszéljen Martinnal. Martin felállt és odaadta a koldusnak az ő saját finomszövetű köntösét, és elrendelte a diakónusnak, hogy hozzon neki egy másik köntöst,

amely gyengébb minőségű volt. Aznap este, amikor Martin prédikálta az Igét, Istennek a nyája egy lágy fehér izzó fényt látott a személye körül.

Az bizonyos, hogy ez egy nagy ember volt, és egy igaz hírnöke annak a kornak. Semmi másra nem vágyódott, csak hogy Istennek kedvezen ő egy nagyon odaszentelt életet élt. Soha nem tudták prédikálásra készíteni addig, amíg először nem imádkozott és nem volt egy olyan szellemi állapotban, hogy a Szent Szellem által Istennek a teljes tanácsát tudja, és átadja a Mennyből. Gyakran megvárakoztatta az embereket, amíg a teljes bizonyosságért imádkozott.

Ha valaki csupán Martinról és az ő hatalmas szolgálatáról tud, akkor úgy gondolhatja, hogy a szentek üldöztetése csökkent. De nem így volt. Őket az ördög még mindig pusztította a gonoszok eszközein át. Oszlopokhoz kötve megégették őket. Fejjel lefelé fához szögezték őket, és vad kutyákat eresztettek rájuk, hogy azok tépjék az ő testüket és beleiket, és így az áldozatok egy borzalmas szenvedés által haltak meg. Várandós mamákból babákat téptek ki és odadozták őket a disznók elé. Asszonyok kebleit levágták, és arra kényszerítették őket, hogy kiegyenesedve álljanak, mialatt minden szívdobannásra kilövelt a vér, amíg ők halálba merevedtek. A tragédia még nagyobb volt, ha arra gondolunk, hogy ez nem egyedül a pogányok cselekedete volt, hanem sokszor az úgynevezett Keresztények okozták, akik úgy érezték, hogy Istennek tetsző dolgot cselekednek, amikor elpusztítják a keresztnel ezeket a hűséges katonáit, akik kiálltak az Ige és a Szent Szellem iránt való engedelmisségben. János 16:2, "A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt eljön az idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy Isteni tiszteletet cselekszik." Máté 24:9, "Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az Én Nevemért."

A jelek és csodák, meg a Szellem ereje által Martin valóban igazolva volt, mint annak a kornak a hírnöke. De nem csupán egy nagy szolgálattal volt megajándékozva, hanem ő maga is örökre hű maradt az Isten Igéjéhez. Harcolt a szervezetek ellen. A magas körökben lévő bűnökkel szembeszegült. Diadalra vitte az igazságot szóban és cselekedetekben, és a Keresztény győzelemnek teljes életét élte meg.

Egy életrajzíró így írt róla. "Soha senki nem látta őt dühösnek, zavarodottnak, szomorúnak, vagy nevetve. Ő mindig ugyanolyan volt, és valahogy úgy nézett ki, mint aki túl van a halandóságon, és arcán egy fajta mennyei örömet hordozott. Krisztuson kívül soha semmi más nem volt az ajkán, szívében pedig csak jámborság, békesség és szánalom. Gyakran zokogott még becsmérlőinek a bűneiért is, akik őt a nyugalomban és távollétében vipera ajkakkal és mérgezett nyelvekkel

támadták. Sokan gyűlöltek őt olyan erényekért, amely nekik nem volt meg és azt nem tudták utánozni; és ó jaj! az ő legelkeseredettebb támadói püspökök voltak.”

KÖSZÖNTÉS

Jelenések 2:12b, “Ezt mondja Az, Akinél a kétélű éles kard van.”

A harmadik gyülekezeti kor üzenete kezd megjelenni. A “Krisztus az Ő gyülekezetének közepette” feltáruuló drámájának harmadik jelenete kezd kinyilatkoztatni. A trombitához hasonló hanggal a Szellem bemutatja a Páratlan Személyt, “Akinél a kétélű éles kard van!” Milyen hatalmasan különbözik ez a bemutatás attól az időtől, amikor Pilátus bemutatta Istennek a Bárányát, Aki gúnyos bíborpalástba volt öltözve, megverték, tövissel megkoronázták és ezt mondták, “Íme a ti Királyotok!” Most a királyi palástban és dicsőséggel megkoronázva áll ott a feltámadott Úr, ‘Krisztus, Istennek az ereje.’

Ezekben a szavakban, hogy ‘Akinél a kétélű éles kard van’, van az Istenségnek egy másik kinyilatkoztatása. Az Efézusi Korban idézzétek fel, hogy Ő úgy volt megjelenítve, mint a Változhatatlan Isten. A Szmírnai Korban úgy látjuk Őt, mint az EGYETLEN IGAZ Istent, és mint Akin kívül nincs más. Most ebben a Pergamumi Korban az Ő Istenségéről egy további kinyilatkoztatás van, amint Ő társítva van az éles kétélű karddal, amely Istennek az Igéje. Zsidó levél 4:12, “Mert Istennek az Igéje eleven és ható és élesebb minden kétélű kardnál, amely elhatol a léleknek és szellemnek, valamint az ízeknek és velőknek megoszlásáig, és felismerője a gondolatoknak és a szívek tartalmának.” Efézus 6:17, “És vegyétek a Szellem kardját, amely Istennek az Igéje.” Jelenések 19:13, és 15a, “És Ő vérről áztatott ruhába volt öltözve: és az Ő neve az Isten Igéjének hívatik. És az Ő szájából egy éles kétélű kard jött elő.” János 1:1-3, “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt és az Isten volt az Ige. Ugyanez (az Ige) kezdetben Istennél volt. Mindenek Ő általa lettek teremtvé és Ő nélkül semmi nem volt teremtvé.” 1. János 5:7, “Hárman tesznek bizonyosságot a Mennyben: az Atya, az Ige és a Szent Szellem, és ez a három EGY.”

Most láthatjuk az Ő kapcsolatát az Igével. Ő AZ IGE. Ez az, Aki Ő. AZ Ő NEVÉBEN LÉVŐ IGE.

A János 1:1-ben, ahol ezt mondja, “Kezdetben volt az Ige,” az eredet, amelyből mi az ‘Ige’ fordítását kapjuk a ‘Logosz’ melynek jelentése ‘a gondolat, illetve fogalom.’ Ennek kettős jelentése van, ‘gondolat’ és ‘beszéd’. Most a kifejezett gondolat az ‘szó’, illetve ‘szavak’. Hát nem csodálatos ez, és gyönyörű?

János azt mondja, hogy Isten elképzelése Jézusban volt kifejezve. Pál pedig ugyazelt a dolgot mondja a Zsidó levél 1:1-3-ban, "Minekutánna az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk az Ő Fia (a Logosz) által, Akit tett mindennek örökösévé, Aki által a világot is teremtette, Aki az Ő dicsőségének visszatükrözése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma Szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítván üle a Felségesnek jobbjára a magasságban." Isten Jézus Krisztus személyében lett kifejezve. Jézus volt Istennek a Kifejezett Képmása. És a János 1:14-ben újra ezt mondja, "És az Ige testté lett és közöttünk lakozott." Istennek maga a *lénye* testté lett és közöttünk lakozott. A nagy Szellem-Isten, Akihez senki nem közelíthetett, Akit senki nem láthatott, és nem szemlélhetett, most testben táborozott, és az emberek között lakozott, kifejezve Istennek a teljességét az emberek számára. János, 1:18, "Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, Aki az Atya kebelében van, Az jelentette ki Őt." Isten, Aki alkalmanként felhő által, vagy tűzoszlop által nyilvánította ki az Ő jelenlétét úgy, hogy félelem támadt az emberek szívében; ez az Isten, Akinek szív jellemzői csak emberek kinyilatkoztatása által lettek ismertté téve a prófétákon keresztül, most Immánuellé vált (Isten velünk) Önmagát kijelentve. A "kijelenteni" szó görög eredetiből van kivéve, melyet gyakran úgy értelmezünk mint exegézis, ami azt jelent, hogy alaposan megmagyarázni, és világossá tenni. Ez az, amit az Élő IGE, Jézus tett. Ő elhozta Istent hozzánk, mert Ő Isten volt. Ő olyan tökéletes tiszasággal nyilatkoztatta ki számunkra Istent, hogy János ezt mondhatta Róla az I. János 1:1-3-ban, "Ami kezdettől fogva vala, Amit hallottunk, (a Logosz jelentése beszéd) Amit szemekkel láttunk, Amit szemlélünk, és kezeinkkel illettünk, az Életnek Igéjéről. (És az Élet megjelent és láttuk és tanúbizonyságot teszünk Róla és hirdetjük néktek az Örök Életet, Amely az atyánál vala és megjelent nekünk;) amit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségetek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal." Amikor Isten igazán ki lett jelentve, akkor Ő ki lett nyilvánítva a testben. "Aki Engem látott, az látta az Atyát."

Most az előbb a Zsidó levél 1:1-3-ban mi megjegyeztük, hogy Jézus Istennek a kifejezett képmása volt. Ő Isten volt, amint kifejezte Önmagát emberben az ember számára. De van még valami más felismerni való is ezekben a versekben, különösen az első és második versekben. "Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk az Ő Fia által." Szeretném, ha észrevennétek, hogy a Bibliátoknak margóján látható egy helyesbítés. Az "által" szó nem helyes fordítás. Ennek "BAN"-nak kellett volna lennie. Nem "által"-

nak. Helyesen tehát így olvasható “Isten szólt hajdan az atyákhoz a prófétákBAN az Ige eszköze által.” I. Sámuel 3:21b, “Mert az Úr kijelentette Magát Sámuelnek Silóban az Úr Igéje által.” Ez tökéletesen bemutatja az I. János 5:7-et, “A Szellem és az Ige EGY.” Jézus kinyilatkoztatta az Atyát. Az Ige kinyilatkoztatta az Atyát. Jézus volt az Élő Ige. Dicsőség Istennek, Ő még ma is az Élő Ige.

Amikor Jézus a földön volt, akkor Ő ezt mondta, “Nem hiszitek azt, hogy Én az Atyában vagyok, és az Atya Énbennem? A beszédeket, amelyeket nektek szólok, nem Magamtól szólok; hanem az Atya, Aki Bennem lakozik, Ő végzi a cselekedeteket.” János 14:10. Itt teljesen nyilvánvalóan be van mutatva az, hogy Istennek tökéletes megnyilvánulása a Fiúban, a Benne lakozó Szellem által volt, megnyilvánítva Igében és cselekedetekben. Ez pontosan az amit mi mindvégig tanítottunk. Amikor a menyasszony vissza fog térni, azért, hogy az Ige menyasszonya legyen, akkor ugyanazokat a cselekedeteket fogja produkálni, melyeket Jézus is produkált. Az Ige Isten. A Szellem Isten. Ők mind EGY. Az egyik nem munkálkodhat a másik nélkül. Ha valakinek igazán megvan az Isten Szelleme, akkor neki meglesz az Istennek az Igéje. Ez az ahogy a prófétákkal is volt. Nekik megvolt az Istennek bennük lakozó Szelleme, és az Ige hozzájuk jött. Ez az ahogy Jézussal is volt. Őbenne volt a Szellem mérték nélkül és az Ige Hozzá jött. (Jézus elkezdet tenni is és TANITANI is. Az Én tanításom nem az Én sajátom, hanem az Atyáé, Aki elküldött Engem. Apcsel. 1:1; János 7:16.)

Emlékezzetek most arra, hogy Keresztelő János az ő napjainak mind prófétája, mind pedig hírnöke is volt. Ő be volt töltekezve a Szent Szellemmel az ő anyjának méhétől kezdve. Amikor keresztelt a Jordánban, akkor Istennek az Igéje (Jézus) hozzá jött. Az Ige mindig az igazán Szellemmel-töltöthöz jön. Ez a bizonyítéka a Szent Szellemmel való betöltöttségnek. Ez az, amit Jézus mondott, hogy bizonyíték lesz. Ő ezt mondta, “És Én kérni fogom az Atyát és Ő el fogja küldeni számotokra a Vigasztalót, hogy Ő veletek maradjon örökre. Mégpedig az igazságnak a Szellemét, Akit a világ nem fogadhat be.” Nos, mi tudjuk hogy mi az Igazság. “A Te Igéd Igazság.” János 17:17b. És újra a János 8:43-ban “Miért nem értitek az Én beszédemet? Mert nem hallgathatjátok az Én Szómat.” Észrevettétek azt, hogy Jézus azt mondta, hogy a világ nem fogadhatja be a Szent Szellemet? Nos ezekben a versekben éppen azt olvastam, hogy ők az Igét sem tudták befogadni. Miért? Mert a Szellem és az Ige egy, és ha neked megvan a Szent Szellem úgy mint a prófétáknak, akkor az Ige hozzád fog jönni. Te azt be fogod fogadni. A János 14:26-ban, “De a Vigasztaló, Aki a Szent Szellem, akit az Atya el fog küldeni az Én Nevemben, Ő MEGTANÍT benneteket minden dologra, és minden dolgot

esetekbe fog juttatni, amit Én mondtam nektek.” Itt újra azt találjuk, hogy az Ige Istennek Szelleme miatt jön. Újra a János 16:13-ban “De amikor eljő Ő, az Igazságnak Szelleme (az Ige), akkor Ő elvezérel benneteket minden igazságra. (A Te Igéd Igazság), és nem Önmagától fog szólni: hanem amit Ő hall (az Isten Igéjét), azt fogja Ő beszélni (az Igét) és meg fogja nektek mutatni az eljövendő dolgokat.” (A Szellem hozza a Prófécia Szavát). Szeretném, ha nagyon figyelmesen felismernétek azt, hogy Jézus nem azt mondta, hogy a Szent Szellemmel való megkeresztelkedés bizonyítéka a nyelveken szólás, a magyarázat, a prófétálás, vagy kiabálás és táncolás. Ő azt mondta, hogy az lesz a bizonyíték, hogy te az IGAZSÁGBAN leszel; te benne leszel a te korod számára szóló Istennek Igéjében. A bizonyíték az Ige fogadásával van összefüggésben.

I. Korinthus 14:37, “Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy szellemi ajándék részese, akkor vegye észébe, hogy amiket néktek írok, az Úr rendeletei azok.” Most látjátok ezt. A belül lakozó Szellem bizonyítéka az volt, hogy elismerték és KÖVETTEK azt, amit Istennek a prófétája adott az ő kora számára, amint a gyülekezetet rendbe tette. Pálnak ezt kellett mondania azok felé, akik azt állították, hogy van egy másik kinyilatkoztatás, hogy (36-os vers) “Avagy titóletek származott-é az Isten Beszéde? Avagy csak hozzátok jutott el?” A Szellemmel betöltött Keresztény hívó bizonyítéka nem az, hogy létrehozza az igazságot, (az Igét), hanem az, hogy *elfogadja* az igazságot (az Igét), és hiszi azt, valamint engedelmeskedik annak.

Észrevettétek a Jelenések 22:17-ben, “És a Szellem és a Menyasszony azt mondják, Jövel—és aki hallja mondja, Jövel.” Látjátok, a menyasszony ugyanazt az Igét mondja, amit a Szellem. Ő az Igének a menyasszonya bebizonyítva, hogy neki megvan a Szellem. *Minden egyes gyülekezeti korban ezeket a szavakat halljuk, “Akinak van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.” A Szellem adja az Igét. Ha neked megvan a Szellem, akkor te hallani fogod a te korod számára szóló Igét úgy, ahogy azok az igaz Keresztények vették az ő koruk számára szóló Igét.*

Megértettétek ezt az utolsó gondolatot? Megismétlem, minden gyülekezeti kor ugyanezzel az intéssel végződik. “Akinak van füle, hallja meg (egy egyén) hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.” *A Szellem adja az Igét.* Ónála van minden kor számára az igazság. Minden kornak megvoltak az ő saját kiválasztottjai, és az a kiválasztott csoport mindig ‘hallotta a szót,’ elfogadta azt és így bizonyították, hogy bennük volt a Mag. János 8:47, “És aki Istentől van, az hallja Istennek a Beszédejét. Ti azonban nem halljátok, mert ti nem Istentől vagytok.” Ők visszautasították az Igét (Jézust) és az Ő Beszédeit az Ő napjaik számára, de az igaz mag befogadta az

Igét, mert ők Istentől voltak. “És a Te ÖSSZES gyermekeid Istentől lesznek tanítva.” (A Szent Szellemről) Ésaiás 54:13. Jézus ugyanezt a dolgot mondta a János 6:45-ben. EGYNEK LENNI AZ IGÉVEL, ez bizonyítja azt, hogy Istentől vagy, és be vagy töltekezve a Szent Szellemmel. Nincs más ismertető jel.

De mi a nyelvekenszólás, a magyarázat, és a többi ajándék? Ezek megnyilvánulások. Ez az, amit az Ige tanít. Olvassátok ezt el az I. Korinthus 12:7-ben, “Mindenkinek azonban haszonra adatik a Szellemnek MEGNYILVÁNULÁSA (kijelentése—ford.).” Azután Pál megnevezi ezeket a megnyilvánulásokat.

Most jön ez a nagyon jó kérdés, amelyet tudom, hogy ti mindannyian nagyon szeretnétek megkérdezni. A megnyilvánulás miért nem bizonyítéka a Szent Szellemmel való megkeresztelkedésnek, hiszen te bizonyosan nem tudnád kinyilvánítani a Szent Szellemet, hacsak nem lennél, igazán Szellemmel betöltve? Most én bárcsak azt mondhatnám, hogy ez így helyes, mert nem szeretném megsérteni az embereket, illetve nem szeretnék rátaposni az ő tanításaikra; de én nem lennék Istennek egy igaz szolgája, ha nem mondanám el nektek Istennek a teljes tanácsát. Ez így van, ugye? Csak vessünk egy kis pillantást Bálámra. Ő vallásos volt, imádta Istent. Értette az áldozásnak és az Istenhez való közeledésnek megfelelő módját, de ő nem volt egy Igaz Mag próféta, mert elfogadta az igazságtalanságnak bérét, és ami mindennél rosszabb, belevezette Istennek a népét a paráznaságnak és bálványimádásnak bűneibe. De ki merné tagadni, hogy Istennek a Szelleme megnyilvánult rajta keresztül az egyik teljességgel legfontosabb próféciaának csodálatos részeiben, melyet a világ valaha is látott? De neki soha nem volt meg a Szent Szellem. Akkor hát most mit gondoltok Kajafásról, a főpapról? A Biblia azt mondja, hogy ő megprófétálta azt, hogy az Úr miként fog meghalni. Mi mindnyájan tudjuk, hogy semmiféle feljegyzés nincs arról, hogy ő be lett volna töltve a Szellemmel, illetve vezetve lett volna a Szellemmel úgy, mint az a drága öreg Simeon, vagy mint az Annának nevezett édes szent. De neki mégis megvolt a Szent Szellemnek valódi megnyilvánulása. Mi ezt nem tagadhatjuk. Tehát akkor hol van a megnyilvánulás, mint bizonyíték? Az nincs ott. Ha te igazán be vagy töltekezve Istennek a Szellemével, akkor neked meglesz a te életedben az IGÉNEK a bizonyítéka.

Hadd mutassam meg nektek azt, hogy mennyire mélyen érzem és értem ezt az igazságot az Istentől nekem adott kinyilatkoztatás által. Most mielőtt én ezt elmondom, még ezt szeretném mondani. Sokan közületek hiszik, hogy én egy próféta vagyok. Én nem mondom, hogy az vagyok. Ti mondtátok ezt. De mindannyian tudjuk, hogy azok a

látomások, melyeket Isten ad nekem, SOHA NEM HIBÁZNAK. EGYETLEN EGYSZER SEM. Ha bárki be tudja bizonyítani nekem azt, hogy egyetlen látomás valaha is hibázott, akkor én arról tudni akarok. Most hogy idáig követtetek engem, íme itt van a történetem.

Sok évvel ezelőtt, amikor első ízben kerültem kapcsolatba a pünkösdi emberekkel, akkor én ott voltam az ő egyik sátoros összejövetelükön, ahol jelen voltak a nyelveken szólásnak, nyelveken szólás magyarázatának, és a próféciáknak sok megnyilvánulásai. Különösen két prédikátor esetében ez a nyelveken szólás és magyarázata sokkal inkább megnyilvánult, mint a többi testvéreknél. Én igen élveztem a szolgálataikat, és igazán érdekelték a különböző megnyilvánulások, mert valahogy sugárzott belőlük a valóságosság. Őszinte vágyam volt az, hogy a lehető legtöbbet megtanuljak ezekről az ajándékokról, ezért elhatároztam, hogy beszélni fogok ezekről a két férfival. Istennek bennem lakozó ajándékán keresztül meg akartam ismerni az első ember szellemét, hogy vajon igazán Istentől volt, vagy sem. Az édes és alázatos testvérről való rövid beszélgetés után én tudtam, hogy ő egy valódi, szilárd Keresztény volt. Ő valóságos volt. A másik fiatal ember egyáltalán nem olyan volt, mint az első. Ő dicsekedő és büszke volt, és amikor beszéltem vele, akkor egy látomás haladt el a szemeim előtt, és láttam hogy ő egy szőke hölgygel volt megházasodva, de jelenleg egy barnával élt és tőle két gyermeke volt. Ha valaha is létezett képmutató, akkor ő az egyik volt.

Most hadd mondjam el nektek azt, hogy meg voltam rendülve. De hogy is ne lettem volna? Itt volt két férfi, akik közül az egyik egy valódi hívő volt, a másik pedig egy bűnös utánzó. DE MÉGIS MINDKETEN MEGNYILVÁNTOTTÁK A SZELLEM AJÁNDÉKAIT. Fel voltam kavarodva ettől a zűrzavartól. Otthagytam az összejövetelt, hogy megkeressem Istent a válaszáért. Elmentem egyedül egy titkos helyre, és ott imádkoztam az én Bibliámmal és vártam Istenre válaszáért. Nem tudtam, hogy a Szentírásnak éppen melyik részét olvassam, ezért találomra kinyitottam a Bibliát valahol a Máténál. Olvastam egy darabig, azután letettem a Bibliát. Egy pillanat múlva a szél befújta a szobába és átforgatta a Biblia lapjait a Zsidó levélhez, a hatodik fejezethez. Azt végigolvastam és különösen a Zsidókhoz szóló levél 6:4-9 furcsa versei gyakoroltak rám benyomást, "Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosítottak, megízlelve a mennyei ajándékot, és részesei lettek a Szent Szellemnek, és megízlelték az Istennek jó Igéjét és az eljövendő világnak erőit, és elesetek, hogy ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik önmaguk feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák Őt. Mert a föld amely beitta a gyakorta reá hulló esőt és hasznos füvet terem azoknak akikért műveltetik, áldást nyer Istentől; amely

pedig töviseket és bojtortjánokat terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége megégetés. De tífelőletek szerelmeseim, ezeknél jobb és idvességesebb dolgokról vagyunk meggyőződve, ha így szólunk is.”

Bezártam a Bibliát, letettem és elmélkedtem egy darabig és még tovább imádkoztam. Még mindig nem volt meg a válaszom. Újra kinyitottam a Bibliát céltalanul, de nem tudtam olvasni. Hirtelen újra befújt a szobába a szél, és a lapok még egyszer odafordultak a Zsidó levél 6. részéhez és ott is maradtak, amikor megszűnt a szél. Újra elolvastam azokat a szavakat, és mikor végeztem, akkor Istennek a Szellembe bejött a szobába és én egy látomást szemléltem. A látomásban láttam egy legtisztább fehérbe öltözött férfit, aki bement egy frissen szántott földre és magot vetett. Fényes nappal volt, és a vetés reggel történt. De késő éjszaka, miután a fehérbe öltözött magvető eltávozott, egy feketébe öltözött férfi jött és lopakodva még további magokat vetett oda, ahová a fehérben lévő férfi már vetett. Napok teltek el—a nap és az eső megáldotta a földet; egy napon pedig megjelent a gabona-termés. Hogy az mennyire ragyogó volt. De egy nappal később megjelentek a konkolyok.

A búza és a konkoly együtt növekedtek. Ugyanannak a földnek ugyanabból a táplálékából részesültek. Ugyanabból a napból és esőből ittak.

Azután egy napon az ég rézzé változott, és a növények elkezdtek lekonyulni, hogy meghaljanak. Hallottam, amint a búzák felemelték fejüket, és Istenhez kiáltottak esőért. A konkolyok szintén felemelték az ő hangjukat és könyörögtek esőért. Aztán az ég elsötétedett és eljött az eső, és a búzák most már erővel telve újra felemelték az ő hangjukat és imádatlalt így kiáltottak fel, “Dicsőség az Úrnak.” És csodálkozásomra hallottam, hogy az újjáéledt konkolyok szintén feltekintettek, és ezt mondták, “Hallelujah!”

Akkor én megtudtam a sátoros összejövetelnek és a látomásnak az igazságát. A Magvetőnek és a Magnak példázatát a Zsidó levél hatodik részéből, és a Szellemi ajándékok nyilvánvaló megnyilvánulását egy vegyes hallgatóság között—minden csodálatosan világossá vált. A fehérbe öltözött magvető az Úr volt. A feketébe öltözött magvető pedig az ördög volt. A szántóföld volt a világ. A magok voltak az emberek, a kiválasztottak és a hitehagyottak. Mindkettő ugyanabból a táplálékból, vízből és napból részesült. Mindkettő imádkozott. Mindkettő segítséget kapott Istentől, mert Ő felhossa napját és esőt ad a jóra és a gonoszra is. És noha mind a kettőnek megvoltak ugyanazok a csodálatos áldásai, és mind a kettőnek megvoltak ugyanazok a csodálatos megnyilvánulásai, DE MÉG MINDIG OTT VOLT AZ A NAGY KÜLÖNBESÉG, HOGY ŐK KÜLÖNBÖZŐ MAGOKTÓL SZÁRMAZTAK.

Itt volt a Máté 7:21-23-ra való válasz is. "Nem mindenki, aki ezt mondja Nékem: Uram, Uram, megyen be a mennyek országába: hanem aki cselekszi az Én mennyei Atyám akarátát. Sokan mondják majd Nékem ama napon: Uram, Uram, Nem a Te Nevedben prófétáltunk-é, és nem a Te Nevedben úztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a Te Nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok Tőlem ti gonosztevők." Jézus nem tagadta, hogy ők megcselekedték azokat a hatalmas cselekedeteket, melyeket csak a Szent Szellem végezhetett el az embereken keresztül. De azt tagadja, hogy *valaha is ismerte* volna őket. Ezek nem visszaesett hívők voltak. Ezek gonoszok, újjá nem születettek, hitehagyottak voltak. Ezek Sátán magjai voltak.

És íme itt van. Te NEM állíthatod azt, hogy a megnyilvánulások annak bizonyítékai, hogy Szellemtől vannak születve, vagy Szellemmel vannak betöltve. Nem uram. Én el fogom ismerni azt, hogy az igazi megnyilvánulások a Szent Szellemnek a bizonyítékai, amint hatalmas dolgokat cselekszik, de annak NEM bizonyítéka, hogy az adott egyén be lenne töltve Szellemmel, még akkor sem, ha az adott egyénnél a megnyilvánulásoknak egy bősége jelenik meg.

A Szent Szellem vételének bizonyítéka ma ugyanaz, mint ami akkor volt a mi Urunk napjaiban. Ez pedig az igazság Igéjének elfogadása azon napok számára, melyekben te élsz. Jézus soha nem a cselekedetek fontosságát hangsúlyozta úgy, ahogy az Ige fontosságát tette. Ő tudta, hogy ha az embereknél ott van az IGE, akkor a cselekedetek követni fogják azt. Ez a Biblia.

Nos, Jézus tudta, hogy a Pergamumi Korban lesz egy borzalmas elsodródás az Igétől, amely a Pátmoszi-szigeti látomástól még kétszáz évnyi távolságra volt. Az Úr tudta, hogy ez az elsodródás őket a Sötét Korokba való bemenetelre fogja készíteni. Ő tudta, hogy az a mód, ahogy az ember eredetileg eltért Istentől, az úgy történt, hogy először elhagyta az Igét. Ha te elhagyd az Igét, akkor elhagytad Istent. Ezért Ő a Pergamumban lévő gyülekezetnek és valójában az összes korok gyülekezeteinek úgy mutatja be Önmagát, hogy "Én vagyok az Ige. Ha ti Istenséget akartok magatok között, akkor üdvözljétek és fogadjátok az Igét. Soha ne engedjétek bárkit, vagy bármit magatok és az Ige közé jutni. Ez, amit Én adok nektek (az Igét), ez Önmagam kinyilatkoztatása. ÉN VAGYOK AZ IGE. Emlékezzetek erre!"

Kíváncsi vagyok, hogy az Ige elégséges hatással van-e ránk sorainkban. Hadd adjak itt nektek egy gondolatot. Hogyan imádkozunk? Mi Jézus Nevében imádkozunk nem? Minden ima az Ő Nevében van, másképp nincs válasz. Mégis az I. János 5:14-ben nekünk az van mondva, hogy "És ez az a bizalom,

amellyel Őhozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, akkor Ő meghallgat minket. És ha tudjuk hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kérünk Őtőle.” Most mi megkérdézzük, “Mi az Istennek akarata?” Csak EGYETLEN módja van annak, hogy megtudjuk az Ő akarátát, ez pedig ISTENNEK AZ IGÉJE által van. Jeremiás Siralmi 3:37, “Kicsoda az, aki szól és meglesz, ha nem parancsolja az Úr?” Íme itt van. Ha nincs meg az Igében, akkor te nem kaphatod meg. Tehát mi nem kérhetünk, ha nincs meg az Igében, és nem könyöröghetünk és nem kérhetünk, ha az nem az Ő Nevében van. Íme itt van újra. JÉZUS (ez a Név) az IGE (az Ő akarata). Te nem választhatod el Istent és az Igét. Ők EGY.

Most tehát ez az Ige, melyet Ő hátrahagyott a nyomtatott lapokon, az Ő része akkor, amikor te azt hit által elfogadod egy Szellemmel betöltött életbe. Ő azt mondta, hogy az Ő Igéje élet. János 6:63b. Ez azonban pontosan az, ami Ő: János 14:6, “Én vagyok az Út, Igazság és az Élet.” Róma 8:9b, “Akiben nincs meg a Krisztusnak a Szelleme, az nem az Övé.” Íme itt van, Ő a Szellem és Ő az Élet. Ez pontosan az, ami az Ige; ez pontosan az, ami Jézus. Ő az Ige. Így amikor egy Szellemről született, Szellemmel betöltött ember hitben veszi szívébe az Igét, ráhelyezi azt az ő ajkaira, nos hát ez ugyanaz, mintha Maga az Istenség szólna. Minden hegynek el kell távoznia. Sátán nem állhat meg azelőtt az ember előtt.

Ha a gyülekezet akkor régen abban a harmadik korban csupán ragaszkodott volna az élő Igének a kinyilatkoztatásához az ő soraikban, akkor Istennek az ereje nem halványodott volna el úgy, amint ez azokban a Sötét Korokban történt. És éppen ma, amikor a gyülekezet hitben visszatér az Igéhez, akkor mi kétség nélkül elmondhatjuk, hogy Istennek a dicsősége és Isten csodálatos cselekedetei újra ott lesznek az ő gyülekezete közepette.

Egyik este, amikor kerestem az Urat, a Szent Szellem azt mondta nekem, hogy vegyem fel a tollat és írjak. Amint megragadtam a tollat, hogy írjak, akkor a Szent Szellem adott nekem egy üzenetet a gyülekezet számára, ezt meg szeretném osztani veletek...Ez az Igével és a menyasszonnyal kapcsolatos.

“Íme itt van az, amit megpróbálok nektek elmondani. A szaporodás törvénye az, hogy minden példány az ő saját fajtája szerint terem, mégpedig a Teremtés könyvének 1. része tizenegyedik verse szerint, “És Isten azt mondta, Hajtson a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet, gyümölcsfát, amely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, amelyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn.” Amilyen élet a magban volt, az megjelent a növényben és azután a gyümölcsben. Ugyanez a törvény vonatkozik ma a gyülekezetre. Amilyen mag elkezdte a

gyülekezetet, az meg fog jelenni és olyan lesz, mint az eredeti mag, mert ugyanaz a mag. Ezekben az utolsó napokban az igazi Menyasszony-Gyülekezet (Krisztus magja) el fog érkezni a Csúcskőhöz, és ő lesz a szupergyülekezet, egy szuperfaj, amint közeledik Óhozzá. A menyasszonyban lévők annyira hasonlóak lesznek Óhozzá, egészen amíg maga az Ó képmása lesznek. Ez azért van, hogy egyesüljenek Vele. Ők egyek lesznek. Ők magának az élő Isten Igéjének a megnyilvánulásai lesznek. A felekezetek nem teremhetik ezt meg, (rossz a mag). Ők saját tantételeiket és dogmáikat fogják létrehozni, melyet az Igével keverték. Ez a keresztesítés egy hibrid terméket hoz létre.

Az első fiú (Ádám) Istennek a mondott mag-Igéje volt. Adva lett neki egy menyasszony azért, hogy szaporodjon. Ez az, amiért neki a menyasszony adva lett, hogy szaporítsa (reprodukálja, fordító) önmagát; hogy Istennek egy másik fiát hozza létre. De a menyasszony elesett. Ő keresztesítés által esett el. A férjének halálát okozta.

A második Fiú (Jézus) szintén Istennek a mondott Mag-Igéje volt, és Neki is adatott egy menyasszony, amint Ádámnak is. Mielőtt azonban feleségül vehette volna, ez a menyasszony is elesett. Ő is Ádám feleségéhez hasonlóan próbára lett téve, hogy hiszi-e Istennek az Igéjét és él, vagy pedig kételkedik az Igében és meghal. Ő kételkedett. Elhagyta az Igét. Ő meghalt.

Az Ige igaz magjának kicsiny csoportjából Isten meg fogja ajándékozni Krisztust egy szeretett menyasszonnyal. A menyasszony az Úr Igéjének a szüze. Ő szűz, mivel nem ismer semmilyen ember alkotta tantételeket, vagy dogmákat. A Menyasszony tagjai által és rajtuk keresztül mindaz be fog teljesedni, amit Isten megígért, hogy kinyilvánuljon a szűzben.

Az ígéret szava szűz Máriához jött. De az ígéret Beszéde Ő Maga volt azért, hogy kinyilvánuljon. Isten kinyilvánult. Ő Maga cselekedett akkor és betöltötte az Ő saját ígéretének Beszédét a szűzben. Egy angyal volt az, aki elhozta neki az üzenetet. De az angyal üzenete Istennek az Igéje volt. Ésaías 9:6. Ő akkor betöltötte mindazt, ami Róla meg volt írva, mert a szűz elfogadta az Ő Igéjét saját maga számára.

A szűz menyasszony tagjai szeretni fogják Őt, és birtokolni fogják az Ő potenciális lehetőségeit, mert Ő az ő fejük és minden erő az Uré. Ők engedelmeskednek Neki úgy, amint testünk tagjai engedelmeskednek a mi fejünknek.

Figyeljétek meg az Atyának és a Fiúnak harmóniáját. Jézus soha nem tett semmit mindaddig, amíg az először meg nem lett mutatva neki az Atya által. János 5:19. Ennek a harmóniának kell most léteznie a Vőlegény és az Ő menyasszonya között. A Vőlegény megmutatja az Ő menyasszonyának az Ő életének Igéjét. A menyasszony elfogadja azt. Soha nem kételkedik abban. Ennélfogva semmi nem árthat neki, még a halál sem.

Mert ha a mag el lett ültetve, akkor a víz újra feltámasztja azt. Íme itt van ennek a titka. Az Ige benne van a menyasszonyban (amint az Máriában benne volt). A menyasszonynak Krisztusnak az értelme van, mert ő tudja, hogy mit akar az Úr elérni az Igével. Ő teljesíti az Igének parancsát az Ő nevében mert nála van az "így szól az Úr." Azután az Igét megeleveníti a Szellem és az beteljesedik. Úgy, mint egy olyan mag, amely el lett ültetve és meg lett öntözve, és azután elérkezik a teljes aratásig, ilyen módon betöltve célját.

A menyasszonyban lévők csak az Ő akaratát cselekszik. Senki nem készítheti őket másra. Náluk van az 'így szól az Úr,' egyéb esetben csöndben maradnak. Ők tudják, hogy Istennek kell bennük lennie, Aki a cselekedeteket végzi, és betölti az Ő saját Igéjét. Az Úr nem teljesítette be az Ő összes munkáját, mialatt a földi szolgálatában volt, ezért Ő most a menyasszonyban és azon keresztül munkálkodik. A menyasszony tudja ezt, mivel az Úr számára még nem volt ott az idő arra, hogy bizonyos dolgokat megtegyen, melyeket Neki most kell megtennie. De az Úr most be fogja tölteni a menyasszonyon keresztül azt a munkát, amelyet Ő erre a konkrét időre hagyott.

Most álljunk meg úgy, mint Józsué és Káleb. A mi ígéret földünk láthatóvá válik ugyanúgy, ahogy az övéké is láthatóvá vált. Nos, a Józsué név jelentése "Jehova-Megmentő", és ő képviseli a végidők vezetőjét, aki el fog jönni a gyülekezethez ugyanúgy, ahogy Pál is eljött, mint az eredeti vezető. Káleb jelképezi azokat, akik hűségesen megmaradtak Józsuéval. Emlékezzetek arra, hogy Isten úgy kezdte el Izráelt, mint egy szűzet az Ő Igéjével. De ők valami mást akartak. Ugyanígy tett az utolsó napok gyülekezete. Figyeljétek meg azt, hogy Isten nem mozgatta Izráelt, illetve nem engedte őt bemenni az ígéret földjére mindaddig, amíg az nem az Úr saját kijelölt ideje volt. Nos, az emberek talán nyomást gyakorolhattak volna Józsuéra, a vezetőre és ezt mondhatták volna, "A föld a miénk, menjünk és vegyük azt el. Józsué, te már teljesen befejezted, biztos hogy már elveszítetted a küldetésedet, neked már nincs meg az az erőd, ami korábban volt. Te régebben hallottál Istentől és tudtad Istennek az akaratát, és gyorsan cselekedtél. Valami nincs rendben veled." Józsué azonban egy Istentől küldött próféta volt és ismerte Istennek az ígéreteit, és ezért ő várt azokra. Egy teljesen világos döntésre várt Istentől, és amikor eljött az idő a mozgásra, akkor Isten belehelyezte a teljes vezetést Józsuének a kezeibe, mert ő megmaradt az Igénél. Isten bízhatott Józsuében, a többiekben azonban nem. Ez ugyanígy fog megismétlődni ezekben az utolsó napokban. Ugyanaz a probléma, ugyanazok a nyomások.

Vegyük azt a példát, amelyet Mózesben látunk. Isten hatalmasan felkent prófétájának egy különös születése volt,

mivel a megfelelő időben született arra, hogy Ábrahám magját megszabadítsa Egyiptomból. Ő soha nem maradt Egyiptomban azért, hogy azokkal az Irásokról vitatkozzon, és hogy a papokkal veszekedjen. Elment a pusztába mindaddig, amíg az emberek el nem készültek arra, hogy befogadják őt. Isten elhívta Mózeset a pusztában. A várakozás nem Mózes részéről volt, hanem a nép miatt, akik még nem voltak készek arra, hogy befogadják őt. Mózes azt gondolta, hogy az emberek meg fogják érteni, de azok nem értették.

Azután ott van Illés, akihez az Úr Igéje jött. Amikor elvégezte az igazság prédikálását, és az a csoport akkor ott, amely az amerikai Jézabel csoportnak az előfutára, nem fogadta el az Igét, akkor Isten lehívta őt a színtérről, és csapással sújtotta azt a nemzedéket azért, mert visszautasították a prófétát és azt az üzenetet, amelyet Isten adott. Isten kihívta őt a pusztába és még a királynak sem akart visszaszólni. Azok, akik megpróbálták őt rábeszélni, meghaltak. Isten azonban szólt az Ő hűséges prófétájához látomás által. Előjött a rejtékhelyéről, és visszahozta az Igét Izráel számára.

Azután eljött Keresztelő János, Krisztus hűséges előfutára, napjainak hatalmas prófétája. Ő nem apjának iskolájába ment, és nem is a farizeusok iskolájába—ő nem ment egyetlen felekezethez sem, hanem kiment a pusztába, ahová őt Isten hívta. Ott maradt mindaddig, amíg az Úr vissza nem küldte őt az üzenettel, így kiáltva, 'Közel van a Messiás.'

Most vegyünk itt egy Szentírás szerinti figyelmeztetést. Hát nem Mózesnek napjaiban volt, akit Isten igazolt, hogy felállt Kóré és ellene állt a hatalmas prófétának? Vitatkozott Mózesrel, és azt állította, hogy ő ugyanannyit kapott Istentől arra, hogy vezesse a népet és hogy mások is ugyanúgy részesültek Isten kinyilatkoztatásából, mint Mózes. Ő tagadta Mózes felhatalmazását. Most azok az emberek akkor ott, miután hallották az igaz Igét, és nagyon jól megismerték azt a tényt, hogy Isten igazolt egy igaz prófétát, nos én azt mondom, hogy azok az emberek elesetek Kóréért és az ő ellentmondásaiért. Kóré nem egy Szentírás szerinti próféta volt, de az emberek vezetőikkel együtt nagy számban utána mentek. Ugyanúgy, mint a mai napok evangélistái az ő aranyborjú terveikkel, úgy mint Kóré. Ők jól néznek ki az emberek szemében, ugyanúgy, ahogy Kóré jól nézett ki akkor. Nekik vér van a homlokukon, olaj a kezükön, és tűzlabdák vannak az emelvényen. Engedik az asszonyprédikátorokat, megengedik, hogy az asszonyok levágják a hajukat, nadrágot és rövidnadrágot viseljenek, és figyelemen kívül hagyják az Isten Igéjét az ő saját tantételeik és dogmáik miatt. Ez megmutatja, hogy milyen fajta mag van bennük. De nem az egész nép fordult Mózes ellen, és hagyta el Istennek az Igéjét. Nem. A választottak vele maradtak. Ugyanez a dolog

történik újra ma. Sokan elhagyják az Igét, de néhányan annál maradnak. Emlékezzetek azonban a búzának és a konkolynek a példázatára. A konkolyt össze kell kötni megégetésre. Ezek a hitehagyott gyülekezetek egyre jobban és jobban összeköttenek felkészítve Isten ítéletének e tüzére. A búza azonban össze lesz gyűjtve a Mester számára.

Most szeretném, ha itt nagyon figyelmesek lennétek és meglátnátok ezt. Isten megígérte azt, hogy a végidőkben a Malakiás 4. be fog teljesedni. Így kell hogy legyen, mert ez Istennek a Szellemtől meglelevenített Igéje, amelyet Malakiás próféta szólt. Jézus utalt rá. Éppen akkor lesz, mielőtt Krisztus eljönne másodszor. Addig az időig míg Jézus eljön, az egész Szentírásnak be kell teljesülnie. A Pogányok korszaka annak utolsó gyülekezeti korában lesz, amikor Malakiásnak a hírnöke eljön. Ő helyes lesz az Igével. Venni fogja az egész Bibliát a Teremtés Könyvétől a Jelenések Könyvéig. A kígyó magjával fogja kezdeni és tovább fogja vinni a késői eső hírnökeig. A felekezetek azonban vissza fogják őt utasítani.

Ennek így kell lennie, mivel a történelem megismétli magát Akháb idejéből. Izráel története Akháb király alatt éppen itt történik Amerikában, ahol Malakiás próféta megjelenik. Amint Izráel elhagyta Egyiptomot azért, hogy szabadságban imádjá Istent, és kitaszította az őslakókat, feltámasztott egy nemzetet olyan nagy vezetőkkel, mint Dávid, stb, azután pedig odahelyezett a trónra egy Akhábót, aki mögött Jézabel volt, hogy irányítson, mi pedig ugyanígy cselekedtünk Amerikában. Ősatyáink elindultak erre a földre azért, hogy szabadságban éljenek és imádják Istent. Elűzték az őslakókat és elfoglalták a földet. Olyan hatalmas emberek mint Washington és Lincoln támadtak, de egy idő után olyan szegényes kaliberű emberek követték ezeket a méltó embereket, hogy hamarosan egy Akháb lett beleültetve az elnöki székbe, mögötte egy Jézabellel, hogy irányítsa őt. Ilyen időben kell eljönnie a Malakiás hírnökének. Azután a késői esőben el fog érkezni a Kármel hegyi erőpróba. Most figyeljétek ezt gondosan azért, hogy meglássátok az Igében. János volt a Malakiás 3. előfutára. Ő plántálta el a korai esőt és napjainak szervezetei visszautasították őt. Jézus eljött és megvult Neki a Megdicsőülés hegyi erőpróbája. Krisztus második előfutára a késői eső számára fog vetni. Jézus lesz a feltárás a felekezetek, tantételek között, mert Ő el fog jönni azért, hogy alátámassza az Ő Igéjét és elvigye az Ő menyasszonyát az elragadtatásban. Az első erőpróba Kármel hegye volt; a második a Megdicsőülés Hegye, a harmadik pedig a Sion Hegye lesz.

Mózes, Illés, és János furcsa viselkedése, amikor visszahúzódtak az emberektől elkülönülésbe, sokakat zavarodottságban hagytak. Nem ismerték fel azt, hogy ez azért volt, mert az ő üzenetük vissza lett utasítva. A mag azonban el

lett vetve, az ültetés befejeződött. Következett az ítélet. Betöltötték rendeltetésüket, mint egy jel az emberek számára, így tehát következett az ítélet.

Hiszem a Jelenések 13:16 szerint, hogy a menyasszonynak abba kell hagynia a prédikálást, mivel a fenevad követeli a jelet a kézen, vagy a homlokon, hogy meglegyen az engedély a prédikálásra. A felekezetek fel fogják venni a jelet, másképp kényszerítve lesznek arra, hogy abbahagyják a prédikálást. Azután a Bárány el fog jönni az Ő menyasszonyáért és meg fogja ítélni a nagy paráznát.

Most emlékezzetek arra, hogy Mózes egy bizonyos munkára született, de nem végezhetette azt a munkát mindaddig, amíg meg nem kapta az ajándékokat, amelyek képessé tették őt a munka elvégzésére. Ki kellett mennie a pusztába és ott várnia kellett; Istennek volt egy kijelölt ideje. Kellett hogy legyen ott a trónon egy bizonyos Fáraó, az embereknek pedig kiáltaniuk kellett az élet kenyérért, mielőtt Isten visszaküldhette őt. Az igaz a mi napjainkra is.

De mi van nekünk ezekben a mi napjainkban? Sokan cselekednek jeleket, míg végül nekünk van egy jelkereső nemzedékünk, akik keveset, vagy semmit nem tudnak az Igéről, illetve Isten Szellemének igaz mozgásáról. Ha vért, olajat és tüzet látnak, akkor már boldogok; az nem számít, hogy mi van az Igében. Ők támogatni fognak bármely jelet, még az Írásnak ellentmondóakat is. Isten azonban figyelmeztett bennünket ezekre. Azt mondta a Máté 24-ben hogy az utolsó napokban a két szellem annyira hasonlítani fog egymáshoz, hogy csak maguk a Választottak tudják megkülönböztetni egymástól, mert csak egyedül ők nem lesznek becsapva.

Hogyan különböztetheted meg a szellemeket egymástól? Csak add nekik oda az Ige próbáját. Ha nem az Igét szólják, akkor ők a gonosztól vannak. Amiképpen a gonosz becsapja az első két menyasszonyt, úgy ő meg fogja próbálni becsapni ezekenek az utolsó napoknak a menyasszonyát is, azáltal hogy kereszteződésre próbálja őt készíteni tantételek által, vagy pedig hogy egyszerűen forduljon el az Igétől bármely jelhez, amely megfelel neki. Isten azonban soha nem helyezte a jeleket az Ige elé. A jelek az Igét követik úgy, mint amikor Illés azt mondta az asszonynak, hogy először neki süssön egy pogácsát az Úr Igéjének megfelelően. Amikor ő úgy cselekedett, ahogy az Ige mondta, akkor a megfelelő jel jött. Gyere először az Igéhez, és utána figyeld a csodát. A mag-Igét a Szellem tölti be energiával.

Hogyan tudja az Istentől küldött bármely hírnök az Igének csupán egy részét hinni, néhány részét pedig megtagadni? Istennek igaz prófétája ezekben az utolsó napokban az egész

Igét fogja hirdetni. A felekezetek gyűlölni fogják őt. Szavai talán olyan élesek lesznek, mint amilyenek Keresztelő János szavai voltak, aki viperáknak nevezte őket. Az eleve elrendeltek azonban hallani fogják, és készek lesznek az elragadtatásra. Ábrahám Királyi Magja olyan hittel, mint amilyen Ábrahámé volt, ragaszkodni fog az Igéhez a hírnökekkel együtt, mert ők együtt vannak eleve elrendelve.

Az utolsó napok hírnöke Istennek kijelölt idejében fog megjelenni. Ez most a végidő, amint mindenki tudja, mivel Izráel az ő hazájában van. Most a hírnök bármikor el fog jönni a Malakiásnak megfelelően. Amikor látjuk őt, akkor ő az Igének lesz odaszentelve. Ő jelezve lesz (az Igében ki lesz mutatva. Jelenések 10:7.) és Isten fogja igazolni az ő szolgálatát. Ő az igazságot fogja prédikálni úgy, ahogy azt Illés is tette és készen fog állni a Sion hegyi erőpróbára.

Sokan félre fogják őt érteni, mert ők egy bizonyos módon lettek tanítva a Szentírásra, melyet ők igazságnak tekintenek. Amikor a hírnök ellene megy annak, akkor ők nem fognak hinni. Még néhány igaz szolgáló is félre fogja érteni őt, mivel a családok olyan sokmindent neveztek Isten igazságának.

De ez a próféta el fog jönni, és amiképpen az első eljövétel előfutára kiáltott, "Íme Istennek a Báránya, aki elveszi a világ bűneit", éppúgy ő is kétségtelenül fel fog kiáltani, hogy "Íme Istennek a Báránya eljön a dicsőségben." Ő ezt fogja tenni, mert éppúgy, ahogy János a kiválasztottak számára az igazság hírnöke volt, ugyanúgy ez a személy is az utolsó hírnöke a kiválasztottaknak, és az Igétől-született menyasszonynak."

KRISZTUS DICSÓITI A GYÜLEKETET

Jelenések 2:13, "Tudom a te cselekedeteidet, és hogy hol laksz, ahol a sátán királyi széke van; és az Én Nevemet megtartod, és az Én hitemet nem tagadtad meg Atipásnak, az Én hű biztonyságomnak napjaiban sem, aki megöleték nálatok, ahol a Sátán lakik."

"Tudom a te cselekedeteidet." Ezek azonos szavak, melyek mind a hét hírnök felé ki lettek mondva valamennyi korban az Isten népére vonatkozóan. Amint ezek a szavak szólva vannak a két szőlőtő felé (az igaz és a hamis felé), örömet és boldogságot fognak hozni az egyik csoportban lévő szívek számára, de a másik csoportban lévők szívébe rémületet kellene hogy okozzon. Mert noha mi kegyelem által üdvözülünk cselekedetek nélkül, mégis az igazi üdvösség olyan cselekedeteket illetve tetteket fog teremni, melyek kedvesek Isten előtt. I. János 3:7, "Gyermekeim, senki el ne hitessen benneteket; aki az igazságot CSELEKSZI (cselekszik), az igaz, amiként Ő is igaz." Ha ez a vers valamit is jelent egyáltalán,

akkor ez azt jelenti, hogy amit az ember TESZ, ő AZ. Jakab 3:11, “Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból csörgedezhet-é édest és keserűt” Róma 6:2, “A kik meghaltunk a bűnnek, mi módon élnénk még abban?” Máté 12:33-35, “Vagy legyetek jó fák, és teremjete jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjete romlott gyümölcsöt; mert gyümölcséről ismerik meg a fát. Mérgeskígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszok vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.” Most ha egy ember az Igétől született (Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké. I. Péter 1:23.) akkor ő az Igét fogja megteremni. Az ő életének gyümölcsei, illetve cselekedetei annak a fajta magnak, vagy életnek a termékei lesznek, amely őbenne van. Az ő cselekedetei ennél fogva Szentírás szerintiek lesznek. Óh, micsoda egy vádbeszéd lesz ez az igazság a Pergamumi Kor ellen. Ott áll a Páratlan Személy, és kezében van az éles kard a két éllel, Istennek az Igéje. És az az Ige fog megítélni bennünket az utolsó napon. Valójában az Ige éppen most is ítél, mert Ő a gondolatoknak és a szívek tartalmának a felismerője. Kettéhasítja a testit a szellemitől. Az bennünket élő levelekké tesz, melyeket minden ember olvas és ismer az Istennek dicsőségére.

“Tudom a te cselekedeteidet.” Ha egy ember fél, hogy esetleg nem kedves Isten előtt, akkor töltse be az Igét. Ha egy ember szeretné tudni, hogy fogja-e hallani azokat, hogy “Jól cselekedtél jó és hűséges szolgám”, akkor töltse be Istennek az Igéjét az ő életébe, és akkor bizonyosan fogja hallani azokat a dicsérő szavakat. Akkor az igazság Beszéde volt az előfeltétel; most is ez az előfeltétel. Nincs más szabvány; nincs más mérőzsinór. Amiképpen a világ az egy Krisztus Jézus által lesz megítélve, épp úgy az Ige által lesz megítélve. Ha egy ember tudni akarja, hogyan néz ki, akkor tegye azt, amit Jakab javasol: “Nézzen bele Isten Igéjének a tükrébe.”

“Tudom a te cselekedeteidet.” Amint Ő ott állt az Igével és vizsgálta az ő életüket annak a tervrajznak a fényében, melyet számukra kiterített, akkor nagy mértékben örülnie kellett, mert ők ugyanúgy, mint a többi előttük lévők elviselték az igazságtalanok üldözését, és még mindig örömmel ragaszkodtak az Úrhoz. Noha időközönként nehéz volt az Urat szolgálni, de ők mégis szolgálták és imádták Őt Szellemben és Igazságban. A hamis szólótóval azonban ez nem így volt. Sajnos ők megtagadták azt az életet, amely az Igére van építve és most ők egyre távolabb és távolabb kerültek az igazságtól. Cselekedetei tettek bizonyosságot arról a mélységről, amelybe süllyedtek.

AZ ÉN NEVEMET MEGTARTOD

“Kihez mehetnénk? Egyedül Nálad vannak az örök életnek beszédei!” Ők akkor kitarítottak; ők most is kitarítottak, de nem azzal a végzetszerű rettegéssel, mint olyan emberek, akik egy meddő életet élnek. Ők az Úr erejében tartottak ki a Szellemnek azzal a bizonyosságával, hogy ők az Úrban egyek. Övék volt a bűnök megbocsátásának biztos tudata és a ‘Kereszténység’ nevét az ahhoz való bizonyossággal viselték. Ismerték és szerették azt a Nevet, amely minden név felett való. Térdeik meghajoltak arra a Névre. Nyelveik megvallották azt. Amit csak tettek, azt az Úr Jézus Nevében tették. Megnevezték azt a Nevet és eltávoztak a gonosztól és amikor elfoglalták helyüket, akkor ők most el voltak készülve arra, hogy meghaljanak azért a Névért, mivel bizonyosak voltak egy jobb feltámadásban.

Vidd el magaddal Jézus Nevét,
Szomorúságnak és bánatnak gyermeke.
Az örömet és vigasztalást fog adni neked.
Vigyed azt azért ahová csak mész.
Drága Név, Óh hogy milyen édes.
A föld reménye és a menny öröme.

Már a második évszázadban ezek a szavak, hogy “Atya, Fiú és Szent Szellem” sokak számára ‘Háromságot’ jelentettek, és a sokistenhitű ötlete a három Istenről, tanítássá vált a hamis gyülekezetben. Már nem sokáig tartott, amíg félre tették a Nevet, amint az ténylegesen ebben a korban történt meg, és helyébe az EGY NAGY ISTEN címeit helyezték, amely az *Úr Jézus Krisztus* NEVÉT helyettesítette. Mialatt a sokaság elhagyta hitét és magához ölelte a hármasságot, valamint az Istenség címeit használva keresztelt, addig a Kicsiny Nyáj még mindig Jézus Krisztus Nevében keresztelt és ilyen módon ragaszkodott az igazsághoz.

Tekintve, hogy olyan sokan megbecstelenítették Istent, Őt három Istenné változtatták és az Ő kedves Nevét címekre változtatták, kérdezhetné valaki, hogy a jelek és csodák, melyek egy ilyen nagy Nevet követnek, még mindig jelen voltak-e a nép között. Azok a jelek valóban hatalmasan és csodálatosan megnyilvánultak, de az biztos, hogy nem a hamis szőlőtőben. A Martinhoz hasonló emberek hatalmasan voltak használva, és Isten bizonyosságot tett róluk jelek, csodák és a Szent Szellem ajándékain keresztül. Ez a Név még mindig olyan hatásos volt, mint valaha és az is marad ott, ahol a szentek tisztelik Őt az Igén és hiten keresztül.

NEM TAGADTAD MEG AZ ÉN HITEMET

Az Apcsel. 3:16-ban, amikor Pétert megkérdezték, hogy az a hatalmas csoda hogyan történt a nyomorékkal az Ékes

kapunál, akkor ő ezt így magyarázta, “És az Ő (Jézus) Nevében lévő hit által lett ez az ember (a korábban nyomorék) erős, igen az a hit, amely Ő (Jézus) általa (tőle) adatott neki (ennek az embernek) ez a tökéletes egészség mindannyiok jelenlétében.” Látjátok, íme itt van. Jézus Neve, és Jézus Hite hozta létre a csodát. Péter ugyanúgy nem állította azt, hogy ez az ő saját emberi hite volt, mint ahogy azt sem állította, hogy ez az ő saját nevében volt. Ő azt mondta, hogy Jézus Neve abban a hitben használva, amely Jézustól volt, végezte el e nagy munkát. Ez az a hit, amelyről az Úr a Jelenések 2:13-ban beszélt. Ez az Ő hite volt. Ez nem hit volt ŐBENNE. Hanem ez az Ő SAJÁT hite volt, *melyet Ő a hívóknak adott*. Róma 12:3, “Amint az Isten adta minden embernek (az első versnek megfelelően ezek az emberek TESTVÉREK) a hitnek mértékét.” Efézus 2:8, “Mert kegyelemből üdvözültök hit által, és ez (a Hit) nem töletek van, hanem ez Istennek az ajándéka.” És azt is mondja a Jakab 2:1-ben, hogy “Testvéreim, (figyeljétek meg, hogy ő is TESTVÉREKHEZ beszél) a mi Urunk Jézus Krisztus hite (nem a mi Benne lévő hitünk, hanem az Övé) ne személyválogatással legyen nálatok.” (Ez a King James Biblia fordítás szerint van—fordító.)

Ebben a Pergamumi Korban, ahol az emberek elemberiesítették az üdvösséget úgy, hogy elfordultak attól az igazságtól mely szerint “Az üdvösség az Úrtól van,”—félredobták a kiválasztás tanítását és szélesre tárták a gyülekezetek ajtaját, és az ő közösségüket mindazok számára, akik aláírták az ő tanaikat (az Igével sose törődj), a lealacsonyodásnak ebben a gyors korában még mindig ott voltak azok a kevesek, akiknél megvolt a mi Urunk Jézus Krisztus hitének a mértéke, és ők ezt a hitet nem csupán az erő cselekedeteiben használták, hanem ellene álltak azoknak, akik azt merészték állítani, hogy ők egyszerűen egy gyülekezethez való csatlakozás által üdvözültek. Ők tudták, hogy senki nem hihetett igazán örök életre és az Isten igazságára Magának az Úr Jézus Krisztus hitének mértéke nélkül. Amiképpen a mai gyülekezet tele van olyan értelmi hívókkal, akik támogatják a szűztől való születést, a kiontott vért, a gyülekezetbe való járást és az Úrvacsora vételét, és egyáltalán nincsenek újjászülve, épp így ebben a harmadik korban ugyanez volt a probléma. Az emberi hit nem volt elég akkor, és most sem elég. Magának az Isten Fiának hitére van szükség azért, hogy behulljon az ember szívébe, hogy így befogadhassa a dicsőség Urát a nem emberi kéz által készített templomba.

Ez egy élő hit volt. “Én az Isten Fiának hite által élek.” Pál nem azt mondta, hogy ő az Isten FiÁBAN lévő hit által él. Az Isten Fiának hite volt az, amely neki életet adott és megtartotta őt abban, hogy Keresztény győzelemben éljen.

Nem, ők azt nem tagadták, hogy az üdvösség természetfeletti a kezdettől a végéig. Ők életben tartották az Úr Nevének és az Ő Hitének igazságát, és az Úr megáldotta és méltónak nyilvánította őket.

ANTIPÁS, AZ ÉN HŰSÉGES MÁRTIROM

Ezzel a testvérrel kapcsolatban nincs más feljegyzés az Igében, vagy bármely világi történelemben. Az azonban bizonyos, hogy szükségtelen hogy legyen. Több mint elegendő az, hogy őt az Úr előre ismerete és tudta. Több, mint elegendő látni az ő Úr iránti hűségét, amely fel lett jegyezve az élő Igében. Ő egy Keresztény volt. Neki megvolt Jézusnak a Neve. Neki megvolt a mi Urunk Jézus Krisztusnak a hite, és azok közé tartozott, akik azáltal éltek. Ő válaszolt Jakabnak a szavaira, "A mi Urunk Jézus Krisztusnak a hite ne személyválogatással legyen nálatok." (King James fordítás szerint—fordító.) Telve Szent Szellemmel és hittel úgy, mint István ő senkivel nem kivételezett, és senkitől nem félt; és amikor kihírdették a halált mindazok felett, akik ezt a Nevet vették és Jézus Krisztus hitében jártak, akkor ő azok mellett foglalt állást, akik nem fordultak vissza. Igen, ő meghalt, de Ábelhez hasonlóan ő bizonyosságot kapott Istentől (hiszen az ő neve meg van írva az Igében), és noha halott, mégis az ő hangja még beszél az Isten Feljegyzésének oldalain. Egy másik hűséges mártír át lett helyezve az ő nyugalmaiba. Sátán azonban akkor sem diadalmaskodott ugyanúgy, ahogy nem diadalmaskodott akkor sem, amikor megölte a Békesség Fejedelmét, mert amiképpen Sátán ki lett fosztva a kereszten, éppen úgy most Antipásnak a vére még több százhoz fog felkiáltani, akik felveszik az ő keresztyüket és követik az Urat.

AHOL A SÁTÁN SZÉKHELYE VAN

Annak oka, hogy ez a Szellem dicsérő beszédének része az, hogy ezek a keresztnék bátor katonái legyőzték Sátánt az ő saját trónhelyiségének a közepette. A csatát megnyerték Jézus Neve és Hite által közvetlenül a sötétség vezetőinek a táborában. Micsoda egy hatalmas dicséret. Mint Dávidnak hatalmas emberei, akik megtámadták az ellenség táborát azért, hogy Dávidnak szomj-oltó vizet hozzanak, ugyanúgy a hitnek ezek az óriásai megtámadták Sátán földi erődtímenyének a birodalmát és a prédikálás és buzdítás által elhozták az üdvösség vizét azokhoz, akik a halál árnyékában éltek.

Nos, amennyire ezek a szavak a Sátán trónját és birodalmát illetően az Isten dicséretének részei az Ő kiválasztottjai felé, úgy ezek ténylegesen előkészítették a színteret a gonosz kárhoztatására, amely főhatalmat nyert a gyülekezetben.

PERGAMOSZ: *Sátán Trónja és Lakóhelye.* Sokak számára ezek a kifejezések inkább csupán képszerű ábrázolások, mintsem valóban történelmieket. Ezek azonban bizonyosan valódiak és a történelem ezt bizonyítja. Pergamosz valóban Sátánnak a trónja és lakóhelye volt. Ez pedig ilyen módon történt:

Pergamosz eredetileg nem az a hely volt, ahol Sátán (ami az emberi ügyeket illeti) lakozott. Az ő főhadiszállása mindig Babilon volt szó szerint és képletesen is. Babilon városa volt az, ahol a sááni imádat eredete volt. I. Mózes 10:8-10, “Khús nemzé Nimródót is: ez kezdett hatalmassá lenni a földön. Ez hatalmas vadász volt az Úr előtt. Az ő birodalmának kezdete volt Bábel, Erekh, Akkád és Kálnéh a Sineár földén.” I. Mózes 11:1-9, “Mind az egész földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde vala. És lón mikor kelet felől elindultak vala, Sineár földén egy sikságot találának és ott letelepedének. És mondának egymásnak: jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lón nékik a téglá kő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt. És mondának: jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén. Az Úr pedig leszálla, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építenek vala az emberek fiai. És monda az Úr: ímé e nép egy, és az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondoltak magukban. Nosza szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. És elszéleszté őket onnan az Úr az egész földnek színére; és megszűnének építeni a várost. Ezért nevezék annak nevét Bábelnek; mert ott zavará össze az Úr az egész földnek nyelvét, és onnan széleszté el őket az Úr az egész földnek színére.”

Babilon eredeti neve Bábel. Jelentése összezavarás. Szó szerint Khúsnál, Khám fiánál kezdődött, de a hatalomnak és ragyogásnak országává az ő fia, Nimród alatt lett, aki hatalmas vadász volt. Nimród a Teremtés könyvének tizenegyedik része beszámolójának és a világi történelemnek is megfelelően három dolgot kezdett el megvalósítani. Egy erős nemzetet akart építeni, melyet meg is tett. Terjeszteni akarta saját vallását, melyet meg is tett. Egy nevet akart szerezni saját maga számára, melyet szintén megvalósított. Eredményei olyan monumentálisak voltak, hogy Babilon királyságát aranyfejnek nevezték a világ összes kormányzatai között. Hogy vallása vezető szerephez jutott, ezt az a tény mutatja, hogy a Szentírás azt teljesen Sátánnal azonosítja az Ésaías 14. részében, és a Jelenések könyvének 17-18. részeiben. A történelem által pedig be tudjuk bizonyítani, hogy elárasztotta az egész világot, és hogy ő a bálványimádás minden rendszerének, valamint a

mitológia témájának alapja, noha az istenek nevei különböznek a föld különböző részein, az emberek nyelvezetének megfelelően. Az, hogy önmagának és követőinek egy nevet alkotott, minden kétséget kizáróan igaz, mivel mindeddig, amíg ez a jelen kor folytatódik (amíg Jézus ki nem nyilatkoztatja Önmagát az Ő testvéreinek) őt fogják imádni és tisztelni, bár a Nimródtól eltérő név alatt, és egy olyan templomban, amely kissé eltér attól, amelyben őt eredetileg imádták.

Mivel a Biblia nem foglalkozik részletesen más nemzetek történelmével, így szükséges lesz kikutatni a régi világi feljegyzéseket annak érdekében, hogy megkapjuk válaszunkat arra, hogy miként vált Pergamosz Babilon sátáni vallásának székhelyévé. Az információk fő forrása az egyiptomi és görög kultúra feljegyzéseiben lesz. Ennek oka az, hogy Egyiptom az ő tudományát és matematikáját a Káldeusoktól kapta, míg Görögország ezeket Egyiptomtól kapta. Mivel a papok fel voltak hatalmazva arra, hogy ezeket a tudományokat tanítsák, és mivel ezeket a tudományokat a vallásnak egy részeként használták, így mi már tudjuk a kulcsot ahhoz, hogy miként nyerte el a babiloni vallás az ő erejét ebben a két országban. Az szintén igaz, hogy amikor egy nemzet képes volt legyőzni egy másik nemzetet, akkor a kellő időben a leigázó vallása a leigázott vallásává vált. Jól ismert tény az, hogy a görögöknek ugyanazok a jelek voltak az Állatövre, mint a babilóniaknak; továbbá azt találták az ősi egyiptomi feljegyzésekben, hogy a görögöknek az egyiptomiak adták át az ő több istenhitű ismereteiket. Ilyen módon Babilonnak titkai nemzetről nemzetre terjedtek mindaddig, amíg azok megjelentek Rómában, Kínában, Indiában és még Észak, meg Dél-Amerikában is az imádatnak ugyanazt az alapját találjuk.

Az ősi történelem megegyezik a Bibliával abban, hogy ez a babiloni vallás a legnagyobb valószínűség szerint a föld korai népeinek nem az eredeti vallása volt. Ez volt az első abban, hogy elsodródjon az eredeti hittől; önmagában azonban nem az eredeti volt. Olyan történészek mint Wilkinson és Mallett döntően bebizonyították az ősi dokumentumokból, hogy egykoron a föld minden népe EGY ISTENBEN, a legfelsőbbben, az örökkévalóban, a láthatatlanban hitt, Aki az Ő szájának beszédével szólított minden dolgot létezésre, és hogy Ő jellemében szerető, jó és igaz volt. Mivel azonban Sátán mindent meg fog rontani amit csak tud, így mi felismerjük őt, amint megrontja az emberek értelmét és szívét úgy, hogy azok visszautasítják az igazságot. Amiképpen ő mindig megkísérelt imádatot kapni úgy, mintha ő Isten lenne, nem pedig Istennek szolgálja és teremtménye, így ő elvonta az imádatot Istentől azon célból hogy azt önmagához vonja és így fel legyen magasztalva. Az bizonyos, hogy elérte azt a vágyát, hogy

elterjessze vallását az egész világon. Ezt Isten hitelesítette a Rómaiak Könyvében, "Amikor megismerték Istent, mindazáltal Őt nem mint Istent dicsőítették mindaddig, amíg hiábavalókká lettek az ő elképzeléseikben, és szívüknek sötétségén át egy megrontott vallást fogadtak el, míg végül ők teremtményeket és nem a Teremtőt imádták." Emlékezzetek arra, hogy Sátán Isten teremtménye volt (a Hajnalnak Fia). Ilyen módon azt találjuk, hogy ahol egykor az igazság volt elhelve az emberek között, ők pedig mindannyian ragaszkodtak ahhoz az egy igazsághoz, ott később eljött egy nap, amikor egy nagy csoport elfordult Istentől és elterjesztette az imádásnak egy ördögi formáját az egész világon. A történelem bizonyoságot tesz arról, hogy a Sém törzséből valók, akik megálltak a változatlan igazság mellett, ők szilárd ellentétben álltak a Khám törzséből valókkal, akik elfordultak az igazságtól az ördög hazugságához. Nincs idő arra, hogy belemerüljünk ennek a megvitatásába; csupán be lett mutatva azért, hogy meglássátok azt, hogy két vallás volt, és csak kettő, a gonosz vallás pedig világméretűvé vált.

Babilonban az egyistenhit átalakult többistenhitté. Az ördög hazugsága és az ördög titkai felemelkedtek Istennek igazsága és Istennek titkaival szemben ebben a városban. Sátán valóban ennek a világnak istenévé vált és imádatot csikart ki azokból, akiket becsapott, ilyen módon elérve azt, hogy ők elhiggyék, hogy ő igazán az Úr.

Az ellenség többistenhitű vallása a háromság tanításával kezdődött. Egészen az ősrégi múltban volt az, amikor az "egy Isten három személyben" elképzelés létrejött. Milyen különös, hogy modern teológusaink ezt nem vették észre; nyilvánvaló azonban, hogy éppúgy becsapta őket Sátán, mint az ő elődeiket, így ők még mindig három személyben hisznek az Istenségben. Csak egy helyet mutassanak nekünk a Szentírásban, ahol bármilyen felhatalmazása van ennek a tanításnak. Hát nem furcsa, hogy mialatt Khám leszármazottjai továbbmentek az ő sátáni imádatuk útján, amely magába foglalta a három Isten alapvető felfogását, *míg ugyanakkor semmilyen nyoma nincs a Sém leszármazottjai között annak, hogy ilyen dolgot hittek volna, vagy pedig hogy a szertartásos imádatnak akár a jelképét is befoglalták volna?* Hát nem furcsa, hogy a zsidók hitték azt, hogy "Halljad óh Izráel, az Úr a te Istened EGY Isten", ha három személy lenne az Istenségben? Ábrahám, Sémnek leszármazottja a Teremtés 18. részében csak EGY Istent látott két angyallal.

Most hogyan volt ez a háromság kifejezve? Ezt ők egy egyenlő oldalú háromszöggel fejezték ki ugyanúgy, amint azt ma Rómában is teszik. Különös, de a zsidóknak nem volt ilyen elképzelésük. Most kinek van igaza? A zsidóknak-e, vagy pedig a babilóniaknak? Ázsiában a három isten egyben,

többitistenhitű elképzelése egy háromfejű szoborban lett kifejezve, melynek egy teste volt. Három intelligenciaként van kifejezve. Indiában az ő szívük szerint úgy fejezték ki őt, mint egy isten, három alakban. Most ez valóban egy jó modern-napi teológia. Japánban van egy nagy Buddha három fejjel, amely olyan, mint amilyent az előbb ábrázoltunk. De mindenek között a legmeglepőbb az, amely Istennek a háromsági elképzelését egy olyan hármas formában mutatja be, mint: 1. Egy öreg embernek a feje, amely Istent, az Atyát jelképezi. 2. Egy kör, amely a titkokban "Magnak" van jelezve, amely azután a Fiút jelenti. 3. Egy madárnak szárnyai, és farka (galamb). Itt volt az Atyának, Fiúnak és a Szent Szellemnek tanítása, három személy az Istenségben, egy igazi háromság. Ugyanezt láthatjátok Rómában. Most hadd kérdezzem meg újra azt, hogy nem különös, hogy az ördögnek és az ő imádóinak valójában több igazság lett kinyilatkoztatva, mint a hit atyjának (Ábrahámnak) és az ő leszármazottainak? Hát nem furcsa, hogy Sátán imádói többet tudtak Istenről, mint Istennek gyermekei? Nos ez az, amit a modern teológusok megpróbálnak nekünk mondani amikor ők egy háromságról beszélnek. Mostantól kezdve csak emlékezzetek erre az egy dologra: ezek a feljegyzések tények és ez egy tény—Sátán egy hazug és a hazugságok atyja, és ő bármikor is jön, bármilyen világossággal, az még mindig hazugság. Ő egy gyilkos. Az ő háromságról való tanítása pedig sokakat elpusztított és el fog pusztítani mindaddig, amíg Jézus el nem jön.

A történelemnek megfelelően nem sokáig tartott, hogy egy változás létre jöjjön ilyen fogalomra mint egy Atya és egy Fiú és a Szent Szellem. Sátán egyszerre csak egy lépéssel távolította el őket az igazságtól. Az Istenségről kialakított fogalom most ez volt: 1. Az örök atya, 2. Istennek a Szelleme megtestesülve egy EMBERI anyába. (Elgondolkoztat ez benneteket?) 3. Az Isteni Fiú, a megtestesülés gyümölcse, (az asszony magja).

Az ördög azonban nem elégedett. Ő még nem ért el saját maga számára egy imádatot, csupán egy közvetett módon. Ezért aztán még távolabb viszi az embereket az igazságtól. Az ő titkain keresztül kinyilatkoztatja az embereknek azt, hogy mivel a nagy láthatatlan atya Isten nem törődik az emberek ügyeivel, hanem őket illetően csendben marad, ezért ebből az következik, hogy őt jól lehet csendben is imádni. Valójában ez azt jelenti, hogy amennyire csak lehetséges, hacsak nem teljesen figyelmen kívül kell őt hagyni. Ez a tanítás is elterjedt az egész világon, és éppen manapság láthatod Indiában azokat a templomokat a nagy teremtmény számára, a hallgató isten számára, és ezek megdöbbenően kevés számban vannak.

Mivel nem volt szükséges imádni a teremtmény-atyát, ezért aztán természetes volt, hogy az imádat átlendült az "Anyá és

Gyermekének” imádatába, mint akik az imádat tárgyai. Egyiptomban az anyának és fiúnak ugyanez a kombinációja volt, akiket Isisnek és Osirisnak hívtak. Indiában ez Isi és Iswara voltak. (Figyeljétek meg még a nevek hasonlóságát is.) Ázsiában ez Cybele és Deoios voltak. Rómában és Görögországban ugyanígy történt. És Kínában is. Most képzeljétek el néhány római katolikus misszionárius meglepetését, amikor beléptek Kínába és megtaláltak ott egy Madonnát és Gyermekét, amint fénysugarak sugároznak a gyermek fejéből. A szobrot nyugodtan kicserélhették volna eggyel a Vatikánból néhány arcvonások különbségtől eltekintve.

Most illendő számunkra felfedezni az eredeti anyát és gyermekét. Babilon eredeti istennő-anya Semiramis volt, akit Rheának hívtak a keleti országokban. Karjában ő egy fiút tartott, aki annak ellenére, hogy csecsemő volt, magasnak, erősnek, csinosnak és különösen az asszonyok számára elragadónak volt ábrázolva. Az Ezékiel 8:14-ben ő Tammuznak van nevezve. A klasszikus írók között ő Bacchus-nak volt nevezve. A Babiloniak számára ő Ninus volt. Ami a tényt érthetővé teszi az az, hogy ő mint karon ülő csecsemő van bemutatva, de mégis mint egy nagy és hatalmas ember van ábrázolva, aki mint “Férj-Fiú” ismert. A címek egyike az “Anya Férje” volt, Indiában pedig, ahol a kettőt úgy ismerik, mint Iswara és Isi, ő (a férj) egy csecsemőként van bemutatva az ő saját feleségének a keblén.

Azt, hogy ez a Ninus a Biblia Nimródja, határozottan megerősíthetjük úgy, ha összehasonlíthatjuk a történelmet a Teremtés könyvének beszámolójával. Pompeius azt mondta, hogy “Ninus, Assiria királya megváltoztatta az ősi *mérsékelt* életmódot a hódításra való vágya által. Ő VOLT AZ ELSŐ, AKI SZOMSZÉDAI ELLEN HÁBORÚT FOLYTATOTT. Meghódított minden nemzetet Assiriától Lybiáig, mivel azok az emberek nem ismerték a hadviselés módját.” Diodorus azt mondja, “Ninus volt a legősibb Assirii király, akit a történelem megemlít. Mivel harci beállítottságú volt, ezért sok fiatalembert keményen kiképzett a hadviselés módjaira. Babilóniát hatalma alá gyűrte, amikor még nem is volt olyan város, hogy Babylon.” Ilyen módon mi látjuk, hogy ez a Ninus kezdett el naggyá lenni Babylonban, megépítette Bábelt és meghódította Assiriát úgy, hogy annak királya lett, azután pedig tovább folytatta hatalmas területek bekebelezésével, ahol az emberek képzetlenek voltak a háborút illetően, és *mérsékelt módon* éltek, amint azt Pompeius mondta. Most a Teremtés könyvének 10. részében, ahol Nimród királyságáról beszél, ezt mondja, “Királyságának kezdete pedig Bábel, Erekh, és Akkád valamint Kalne voltak a Sineár földjén. Arról a földről ment el Assur és megépítette Ninivét, meg Kaláht stb.” A fordítók azonban egy hibát követtek el akkor, amikor

Assurt úgy fordították le, mint egy főnevet, amikor pedig az egy ige, és a Káldeusi nyelvben ennek jelentése ‘erőssé tenni.’ Ilyen módon ez Nimród, aki miután erőssé lett, (megalapozta királyságát úgy, hogy felépítette a világ első hadseregét, melyet ő a gyakorlatozás és a vadászat szigorával képzett ki) túlment Sineár földjén az ő erős hadseregével és leigázta a nemzeteket, majd megépített olyan városokat, mint Ninive, melyet őrá neveztek el, mivel még manapság is a város romjainak egy fő részét Nimródnek hívják!

Miután felfedeztük, hogy ki volt Ninus, így most szükséges azt is felfedeznünk, hogy ki volt az ő apja. A történelem szerint ez Bell volt, Babylon alapítója. (Most itt szükséges megjegyeznünk azt, hogy Bell a várost abban az értelemben alapította, hogy ő kezdte el az egész mozgalmat, de a fia, Ninus volt az, aki megerősítette azt és annak első királya volt stb.) A Szentírásnak megfelelően azonban Nimródnek apja Khús volt: “Khús pedig nemzette Nimródöt.” Nemcsak ez van így, hanem úgy találjuk, hogy Khám nemzette Khúst. Nos, az egyiptomi kultúrában Bell Hermesnek volt nevezve, a Hermes jelentése pedig “KHÁMNAK A FIA.” A történelemnek megfelelően Hermes a bálványimádásnak a nagy prófétája volt. Ő volt a magyarázója az isteneknek. Egy másik név, amely által ő még nevezve volt, Merkúrius volt. (Olvassátok el az Apostolok cselekedete 14:11-12-t)

Hyginus azt mondja erről az istenről, aki változatosan úgy volt ismert mint Bell, Hermes, Merkúrius, stb. “Sok koron át az emberek Jove kormányzása alatt éltek (nem a római Jóve, hanem a Zsidók Jehovája, a zsidók pedig megelőzték a római történelmet) városok és törvények nélkül, valamint mindannyian egy nyelvet beszéltek. Ezután azonban Merkúrius (Bell, Khús) értelmezte az emberek nyelveit (ahonnan egy értelmezőt Hermeneutesnek neveztek) ugyanez az egyén osztotta szét a nemzeteket. Azután elkezdődött a viszálykodás.” Ebből látható, hogy Bell vagy Khús, Nimródnek az apja volt eredetileg a népvezér, aki elvezette az embereket az igaz Istentől és mint az “istenek magyarázója” arra bátorította az embereket, hogy egy másik vallási formát vegyenek fel. Bátorította őket arra, hogy folytassák a torony építését, melyet az ő fia ténylegesen meg is épített. Ez a bátorítás volt az, amely az összezavarást és az emberek megosztását létrehozta úgy, hogy ő “magyarázó, és összezavaró” is volt.

Khús, tehát, volt a többistenhitű rendszer atyja, és amikor emberek lettek istenként imádva az emberek által, akkor ő lett természetesen az istenek atyja. Nos, Khúst Bellnek nevezték. Bell pedig a római mitológiában Jánus volt. Úgy van ábrázolva, mint akinek két arca van, a kezében pedig egy botot hordott, amellyel összezavarta és “szétszórta” az embereket.

Ovid azt írja, hogy Jánus önmagára vonatkozóan ezt mondta, "az ősök engem Káosznak neveztek." Ilyen módon mi felismerjük, hogy a Biblia Khúsa, az egyistenhit elleni eredeti lázadó Bellnek, Belusnak, Hermesnek, Jannusnak, stb. volt nevezve a hajdani emberek között. Azt állította, hogy kijelentéseket és magyarázatokat hoz az istenektől az emberek számára. Mialatt ezt tette, felgerjesztette Isten haragját arra, hogy szétszórja az embereket, viszályt és összezavarást hozva közéjük.

Most eddig a pontig mi látjuk azt, hogy honnan jött a többistenhit, illetve a sok istenek imádása. Észrevettétek-e azonban azt is, hogy egy Khúsnak nevezett ember említését is megtaláljuk, akinek az "istenek atyja" címet adták? Észrevettétek itt az ősi mitológiák régi témáját, hogy az istenek önmagukat emberekkel azonosítják? Ez az, ahonnan az elődök imádata ered. Így tehát hadd vizsgáljuk meg a történelmet azért, hogy megláthassuk az elődök imádatát. Nos, az felszínre lett hozva, hogy Khús vezette be az atyának, fiúnak és szellemnek három isten imádatát. Három istennek, melyek mind egyenlőek voltak. Ő azonban tudott az asszony eljövendő magjáról, ezért szükséges volt, hogy az asszony és az ő eljövendő magja bejöjjenek a képbe. Ez akkor lett beteljesítve, amikor Nimród meghalt. Az ő felesége Semiramis, istenné tette őt, és ilyen módon önmagát a fiúnak anyjává, meg az isteneknek anyjává is tette. (Pontosan úgy, ahogy a római gyülekezet istenné tette Máriát. Ők azt állítják, hogy Mária bűn nélkül volt, és hogy Istennek az Anyja.) Ő (Semiramis) Nimródot "Zeróasztának" nevezte, amelynek jelentése "az asszony megígért magja."

De nem túl sok idő telt el addig, amíg az asszony kezdett több figyelmet magára vonni, mint a fiú, és hamarosan ő volt az, aki olyan módon volt ábrázolva, mint aki lábai alá taposta a kígyót. "A menny királynőjének" nevezték őt és istenivé tették. Épp úgy, ahogy ma, amikor Máriát, Jézusnak az anyját felemelték a halhatatlanságba, és épp most 1964. szeptemberében a Vatikán tanács megkísérel Máriának egy olyan minőséget adni, amely nincs meg neki, mivel úgy szeretnék nevezni őt, hogy "Mária, a Mediatrix," "Mária, Minden Hívónek az Anyja," illetve "A Gyülekezet Anyja". Ha volt valaha is babyloni előimádat egy vallásban, akkor ez a Római Egyháznak a vallása.

Nem csak az elődök imádata keletkezett Babylonban, hanem a természetnek imádata is. Babylonban volt az, hogy az istenek a nappal, a holddal, stb. voltak azonosítva. A fő tárgy a természetben a nap volt, amelynek világosságot és meleget adó tulajdonságai voltak, és az ember számára úgy jelenik meg, mint egy tűzlabda a mennyekben. Ilyen módon a fő isten a napisten volt, akit ők Baalnak neveztek. Gyakran úgy

ábrázolták a napot, mint egy lángkört, és a láng körül hamarosan megjelent egy kígyó. Nem tartott sokáig, amíg a kígyó a napnak egy szimbólumává vált, és ennek következtében imádták. Így Sátán szívének vágya teljesen elkészült. Úgy imádták őt, mint Istent. Trónja meg lett alapozva. Rabszolgái meghajoltak előtte. Ott Pergamoszban őt egy élő kígyó formájában imádták. A Jó és Rossz Tudásának fája, melyet most egy élő kígyó alakjában jelképeztek, nem csak Évát csapta be, hanem az emberiség döntő többségét is.

Hogyan vált azonban Pergamosz Sátánnak székhelyévé, ha Babylon volt a székhely? Erre a válasz újra a történelemben van. Amikor Babylon elesett a Médekkel és a Perzsákkal szemben, akkor a pap-király, Attalus elmenekült a városból és Pergamoszba ment az ő papjaival és szent titkaival. Ott ő felállította királyságát a római birodalmon kívül, és gyarapodott az ördög gondviselése alatt.

Ez egy nagyon rövid összefoglalása volt a babyloni vallás és annak Pergamoszban való megjelenésének. Kétségtelen, hogy sok kérdés nem lett megválaszolva, és az is kétségtelen, hogy sokkal többet lehetett volna mondani annak érdekében, hogy megvilágítson bennünket, de itt nem az a szándékunk, hogy a történelmet tanulmányozzuk, hanem inkább az, hogy segítségére legyen az Ige tanulmányozásának.

A KORHOLÁS

Jelenések 2:14-15. “De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálákot tanította, hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak. Így vannak nálad is, akik a Nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök.”

Ebben a Pergamumi Korban az Úr két olyan tanítást korhol, melyeket Ő gyűlöl: 1. Bálámnak a tanítását, aki bálványimádást és bűnös kicsapongásokat hozott Izráelbe, Baál-Peornál, és 2. A Nikolaiták tanítását, amely az Efézus Korban még csak cselekedetek volt. Egyesítsetek ezt a korholást azzal a ténnyel, hogy az Úr Pergamoszt úgy hangsúlyozta ki, mint ami Sátánnak a székhelye, és így már nagyon könnyű és megfelelő azt a következtetést levonni, hogy Babylonnak a vallása valamilyen képpen összekeveredett a Kereszténységgel.

Nos, ez nem csupán egy feltételezés, hanem egy olyan történelmi tény, melyet be fogunk bizonyítani úgy, hogy visszamegyünk a történelembe úgy körülbelül Krisztus után 36-ba, majd onnan elérkezünk a Krisztus után 325-ben lévő Nicenei Tanácshoz. Amikor a Keresztények (főleg a született

zsidók) szét lettek szórva Jeruzsálemből, akkor mindenhová elmentek prédikálva az Evangéliumot, különösen a zsinagógákba. Így három éven belül, illetve kb. Krisztus után 36-ban az Evangélium eljutott Rómába Junia és Andronikus által, akik a Római levél 16:7. szerint apostolok voltak. A munka több éven át virágzott ott, mindaddig, amíg a zsidók közötti állandó civakodás Claudius Császárt arra nem késztette, hogy kiutasítsa őket Rómából. A zsidóknak a városból való kiűzésével a kicsiny gyülekezet gerince gyakorlatilag megtört. Talán még a vének is zsidók voltak, és így el kellett menniük. Nem ügyelt senki a nyájra, és mivel az Ige nem volt még leírva irányadóként, így nagyon könnyű volt ennek a kicsiny nyájnak elsodródni, illetve elárasztódnia az akkori napok filozófusai és pogányai által. A zsákmányra leső ragadozó farkasokkal, és az antikrisztus felszabadított szellemével mi felismerjük a történelemből, hogy ez a kis Rómában lévő gyülekezet reménytelenül visszaesetté vált, és elkezdte bevezetni a pogány szertartásokat Keresztény címek alatt.

Mivel a száműzetés időszaka 13 évig tartott, így az alapítók, Junia és Andronikus nem jöttek vissza Krisztus után 54-ig. Képzeljétek el az ő eliszonyodásukat, amikor egy gyülekezetet találtak Keresztény címekkel, amely száználmasan pogány volt. Oltárok voltak a gyülekezetben, amelyikre tömjéneket helyeztek és pogány szertartásokat ünnepeltek. A gyülekezet megállapított vezetőit nem lehetett megközelíteni, így azokkal a kevesekkel, akik megpróbálták hűségesek maradni, egy új gyülekezetet kezdtek, vagyis Rómának a Második Gyülekezetét. Isten kegyelmesen munkálkodott köztük jelekkel és csodákkal úgy, hogy megindult a harmadik gyülekezet. És noha az Első Gyülekezetet elítélték azért, mert pogány, és NEM Keresztény az ő imáadásában, de mégsem adta fel az ő címét, hanem megmaradt és MÉG MINDIG Rómának az Első Gyülekezete MARADT—a Római Katolikus Egyház.

Nos, sokunknak az a téves elképzelése van, hogy bárki és mindenki, aki önmagát Kereszténynek nevezi, az ördög célpontjává lesz, és ennek következtében a kormányzati zsarnokság célpontjává lesz. Ez azonban nem így van. Ez az első gyülekezet úgy elkezdett létszámban gyarapodni és sokasodni, hogy a császár és a kormányzat különböző tisztségviselői valójában pártfogolták ezt a gyülekezetet politikai okokból. Így amikor a Rómában lévő Első Gyülekezet vezetői megkülönböztetett bánásmódban találták magukat, megragadták az alkalmat arra, hogy a kormányzatot az igaz hívók ellen fordítsák, és követeljék azok üldöztetését, ha ők nem jönnek át az ő nyájukba. Róma Első Gyülekezetének egyik ilyen püspöke Anicetus volt aki a második évszázadban élt, és kortársa volt Polycarpnak. Amikor a tiszteletre méltó Polycarp

meghallotta, hogy Róma Első Keresztény Gyülekezete belemerült a pogány szertartásokba és megrontotta az Evangélium igazságát, akkor ő elment oda, hogy változásért esedezzen náluk. Láta őket, amint apostolokról és szentekről elnevezett szobrok előtt leborultak. Láta őket, amint gyertyát gyújtanak és tömjént égetnek az oltáron. Láta őket, amint a zsidó Páskhát a Húsvét neve alatt ünnepelték, ahol felemelték a korong alakú kenyeret, amely a napistent tisztelte, azután pedig kiöntötték a bort, mint az isteneknek való italáldozatot. Ez a koros szent azonban, aki 1500 mérföldet utazott, nem tudta feltartóztatni az ő alámerülésüket. Isten szólt rajta keresztül épp mielőtt távozott, "Efraim megházasodott az ő bálványaival, hagyd őt békén", Hóseás 4:15. Polycarp soha többé nem tért vissza.

Anicetus után Róma gonosz püspöke Victor volt. Ő még több pogány ünnepet és szertartást vezetett be az Első Gyülekezetbe, és meg is próbált mindent annak érdekében, hogy rábeszélje az igaz Keresztény gyülekezeteket arra, hogy egyesüljenek ugyanazokkal az elképzelésekkel. Mivel nem tettek úgy ahogy kérte, ezért rávette a kormányzati hivatalnokokat arra, hogy üldözzék a hívőket, bíróság elé rángassák, és börtönbe vessék őket, és hogy sokak számára még halálos ítéleteket is kiosszanak. Gonosz cselekedeteinek egy ilyen példája található a történelemben, ahol Callistus (Victornak a barátja) rábeszélte Septimus Severus Császárt arra, hogy Thessalonikában megöljön 7000-et azért, mert ezek az igaz hívők a Húsvétot az Úr Jézusnak megfelelően ünnepelték és nem az Astarte imádat szerint.

A hamis szőlőtő már kezdte haragját kiönteni az élő Isten ellen úgy, hogy megölte a kiválasztottakat épp úgy, ahogy elődje Káin megölte Ábelt.

Az igaz gyülekezet továbbra is megpróbálta az Első Gyülekezetet megtérésre készíteni. Az azonban nem akart. Növekedett méretben és befolyásban. Állandó kampányokat kezdtek el azért, hogy rossz hírért keltsék az igaz magnak. Azt állították, hogy ők és egyedül ők az Úr Jézus Krisztusnak igazi képviselői, és azzal a ténnyel hancegtek, hogy Rómában ők voltak az eredeti gyülekezet, és hogy egyedül ők voltak az Első Gyülekezet. Valóban ők voltak Az Első Gyülekezet, és VALÓBAN ŐK IS AZOK.

Ilyen módon a harmadik gyülekezeti kor időszakában nekünk már két gyülekezetünk van, akik ugyanazt a nevet viselik, de közöttük keserű különbség van. Az egyik elhagyta az igazságot, megházasodott a bálványokkal, és nincs benne élet. Hibridizálta önmagát és a halálnak jelei, (nem az életé) követik a nyomdokát. Sok tagsággal erős. A világ kedveli őt. A másik pedig egy kis üldözött csoport. Ő azonban követi az Igét, a jelek pedig követik őt. A betegek meggyógyulnak és halottak

vannak feltámasztva. Ő él az Istennek Életével és Igéjével. Nem a saját életét szereti, hanem ragaszkodik az Úr Nevéhez és az Ő hitéhez még a halálig is.

Így azután a hivatalos Róma borzasztó üldöztetése rászállt az igaz hívókra mindaddig, amíg Konstantin színre nem lépett és engedélyezte a szabad vallási imádatot. Úgy tűnik, hogy két oka van annak, amiért ez a szabadság engedélyezve lett. Először is a különböző jó császárok nem engedték meg az üldöztetést, de miután ők elmentek, akkor olyanok követték őket, akik ölték a Keresztényeket. Ez annyira értelmetlen volt, hogy végül nyilvános figyelmet kapott az, hogy a Keresztényeket békén kellene hagyni. A második és a legfigyelemreméltóbb ok az volt, hogy Konstantin előtt egy nagyon nehéz csata állt, annak érdekében, hogy átvehesse a birodalom ellenőrzését. Egy éjszaka álmában megjelent előtte egy fehér kereszt. Úgy érezte, hogy ez számára egy jel volt arra, hogy ha a Keresztények imádkoznak számára a győzelemért, akkor ő meg fogja nyerni a csatát. Szabadságot ígért nekik arra az esetre, hogy ha győzni fog. Győzött, és így az imádat szabadsága engedélyezve lett Krisztus után 312-ben a Nantesi rendeletben.

Ez az üldöztetéstől és a haláltól való szabadság azonban nem volt annyira ragyogó, mint ahogy annak tűnt. Most már Konstantin volt a pártfogó. Pártfogóként való érdeklődése azonban valahogy több volt, mint egy egyszerű megfigyelőé, mivel úgy döntött, hogy a gyülekezetnek szüksége van az ő segítségére, annak ügyeiben. Láta őket, hogy nem értenek egyet különböző dolgokban, melyek közül az egyikben érintett volt Arius, Alexandria püspöke, aki követőit arra tanította, hogy Jézus nem igazán Isten volt, hanem egy kisebb lény, akit Isten teremtett. A Nyugati Gyülekezet az ellenkező nézetet vallotta és ők hitték, hogy Jézus magának Istennek a lényege volt, és ahogy ők mondták, 'egyenrangú az Atyával'. Ilyen dolgokkal, és a pogány szertartásoknak az imádatba való betolakodásával a császár létrehívta 325-ben a Nicenai Tanácsot azzal a gondolattal, hogy összehozza az összes csoportokat ott, ahol azok át tudják hidalni az ő nézeteltéréseiket, és egy közös értelemre tudnak jutni, és így mind egyek lehetnek. Hát nem különös az, hogy noha ez Konstantinnal kezdődött, de mégsem halt meg, hanem nagyon is élő ma úgy, mint az "Egyházak Világtanácsa"? És ahol neki nem sikerült igazán elérnie azt, ott ez sikerülni fog ezekben a napokban az ökumenikus mozgalom által.

Nos, az államnak ez a beavatkozása a gyülekezetbe egy bolond dolog, mivel a világ nem érti sem az Igében található igazságot, sem pedig a gyülekezet útjait. Nos, maga az a döntés, melyet a tanács kihozott arról, hogy Ariusnak nem volt igaza, két év múlva vissza lett vonva a császár által, és az a hamis tanítás sok éven át az emberek nyakába lett varva.

Azt azonban teljesen előre tudta az Úr, hogy a gyülekezet és az állam össze fognak jönni. Maga a Pergamosz név azt jelenti, hogy “alaposan összeházasodva”. Az állam és a gyülekezet pedig valóban összeházasodtak; a politika és a vallás egyesültek. Ennek az egyesülésnek a leszármazottai következetesen a legborzasztóbb hibridek voltak, melyet a világ valaha is látott. Az igazság nincs bennük, de Káinnak (az első hibridnek) minden gonosz tulajdonságai ott vannak.

Nem csak az állam és a gyülekezet lépett házasságra ebben a korban, hanem a babyloni vallás is hivatalosan csatlakozott az Első Gyülekezethez. Sátánnak most már volt bejárása a Krisztus Nevéhez és Istenként trónra emeltetett imádatban. Központi segítséggel a gyülekezetek olyan gyönyörű épületeket örököltek, melyekben fehér márvány oltárok, és eltávozott szentek szobrai sorakoztak. És éppen ebben a korban van, amikor a “Jelenések Könyvének 13:3 fenevada halálra lett sebezve: (a pogány Római Birodalom) újra életre és hatalomra kelt, mint a “Szent Római Birodalom”. Róma fizikai nemzetként nagy vérvesztéseket szenvedett, és hamarosan teljesen ki is fog szenvedni; most már azonban ez nem számított, mivel az ő vallási birodalma a világ csúcán fogja őt tartani úgy, hogy belülről kormányoz, miközben kívülről ez nem fog meglátszani.

Hadd mutassam meg nektek ennek a dolognak a fontos Szentírás szerinti igazságát, mert nem szeretném, ha bárki azt gondolná, hogy én a saját kinyilatkoztatásomat közlöm—amely nem található meg a Szentírásban. Dániel 2:31-45, “Te látád ó király, és ímé egy nagy kép; ez a kép, amely hatalmas vala és kiváló az ő fényessége, előtted áll vala, és az ábrázata rettenetes volt. Annak az állóképnek, feje tiszta aranyból, melle és karjai ezüstből, hasa és oldalai rézből, lábszárai vasból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből valának. Nézed vala, amíg egy kő leszakada kéz érintése nélkül, és letöré azt az állóképet vas-és cserép lábairól, és darabokra zúzá azokat. Akkor eggyé zúzódék a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és lőnek mint a nyári szérún a polyva, és felkapá azokat a szél, és helyöket sem találák azoknak. Az a kő pedig, amely leüté az állóképet nagy hegygé lőn, és betölté az egész földet. Ez az álom, értelmét is megmondjuk a királynak. Te, óh, király! Királyok királya, kinek az egek Istene birodalmat, hatalmat, erőt és dicsőséget adott; és valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezedbe adta azokat, és úrrá tett téged mindezekben: te vagy az aranyfej. És utánad más birodalom támad, alább való mint te; és egy másik, egy harmadik birodalom, rézből való, amely az egész földön uralkodik. A negyedik birodalom pedig erős lesz, mint a vas; mert miként a vas széttör és összezúz mindent; bizony mint a vas pusztít, mind amazokat szétzúzza és elpusztítja. Hogy

pedig lábakat és ujjakat részint cserépből, részint vasból valónak láttál: a birodalom kétfelé oszol, de lesz benne a vasnak erejéből, amint láttad, hogy a vas elegy volt az agyagcseréppel. És hogy a lába ujjai részint vas, részint cserép; az a birodalom részint erős, részint pedig törékeny lesz. Hogy pedig vasat elegyülve láttál agyagcseréppel: azok emberi mag által vegyülnek össze, de egymással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel. És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké. Minthogy láttad, hogy a hegyről kő szakad vala le kéz érintése nélkül, és szétzúzá a vasat, rezet, ezüstöt és aranyat: a nagy Isten azt jelentette meg a királynak, ami majd ezután léssen; és igaz az álom, és bizonyos annak értelme.” Ebben ki van nyilatkoztatva a jövőnek, és a még be nem teljesedett történelemnek egy pontos beszámolója, amely meg lett jövendölve, hogy a földre jön a Dániel idejétől kezdve addig, amíg Jézus el nem jön hogy uralkodjon, mint Dávidnak a Fia. Ez “A Pogányok Idejeként” ismert. Ezen belül négy történelmi szakasz van, melyek valamennyi szakaszban az uralkodó birodalom által lettek ismertté: a Babyloni, a Méd-Perzsa, a Görög, és a Római birodalmak. A legnagyobb és legteljesebb a babyloni volt, amely az arany fejként volt jelképezve. Dicsőségben a következő a Méd-Perzsa birodalom volt, amely a történelem bizonyosága szerint kevésbé volt dicsőséges, és amely ezüst mellel és karokkal volt jelképezve. Azután következett a Görög kor, melynek királya a világ által valaha is ismert legbrilliansabb katonai vezető volt, így annak megfelelően úgy volt jelképezve, mint réz has és oldal. Kevésbé volt dicsőséges, mint a két előző. Végezetül jött az utolsó királyság, amely a Római Birodalom volt, és amely lábszár és lábként volt jelképezve. Mialatt azonban az előző királyságok tiszta fémekként voltak jelképezve, (tisztá arany, ezüst és réz) úgy ez a birodalom csak a lábszárakban volt tiszta vas, hiszen amikor a lábához ért, akkor az a vasnak és agyagnak keveréke volt, a fém és a föld pedig egyszerűen nem keveredik össze és nem hoz létre állandóságot és kitartást. De nem csak ez van így, hanem az a legmeglepőbb, hogy ez az utolsó birodalom (a római) ki fog tartani az ő különös ‘kevert állapotában’ egészen addig, amíg Jézus visszajön.

Ennek a vas Római Birodalomnak (a vas hatalmat és nagy pusztító erőt jelent az ellenféllel szemben) két fő részből kellett állnia. És ez bizonyosan így volt, mert a birodalom szó szerint kettészakadt—Keletire és Nyugatira. Mindkettő hatalmas volt, szétmorzsolva mindent maguk előtt.

Amiképpen azonban minden birodalom dicsősége és ereje kudarcot vall, úgy ez a birodalom is elkezdett elesni. Így *Róma*

elesett. A pogány Császári Róma többé már nem volt vas. Szétmorzsolódott. Halálra lett sebezve. Róma most már nem tudott uralkodni. Mindennek vége volt. Legalábbis a világ így gondolta. De mennyire tévedett a világ, mert a fej (Róma) annak ellenére, hogy meg lett sebesítve, de nem halálra lett megsebesítve. (A Jelenések 13:3. Wuest fordítása szerint, “Az egyik feje pedig *úgy tűnt*, hogy halálosan meg lett sebesítve, a torka fel lett hasítva. Az ő halálos csapása pedig meggyógyult. Az egész világ pedig elcsodálkozva követte a Vad Fenevadat.”)

Az emberek figyelik Rómát. Figyelnek Itália nemzetére. És amint nézik, nem ismerik fel azt, hogy Róma az ő szigorú határaival ott, ahol a pápának egy tényleges uradalmi területe van, amely szó szerint *nemzet egy nemzetben*, nagykövetei vannak, és nagyköveteket fogad. A PÁPAI HAMIS KERESZTÉNY RÓMA (ezt még örök városnak is nevezik—hogy ez mennyire Istenkáromló) MOST A VALLÁS ÁLTAL MEG ÜGYESEBBEN IRÁNYIT, MINT AMIKOR A POGÁNY CSÁSZÁRI RÓMA A TISZTA VAS EREJÉVEL IRÁNYITOTT. Róma egy új életfogytig tartó bérleti szerződést vett fel akkor, amikor Konstantin összekapcsolta a gyülekezetet és az államot, és erővel támogatta az egyesülést. Az a szellem, amely a pogány Rómát motiválta, ugyanaz a szellem, amely most a hamis Keresztény Rómát is motiválja. Láthatjátok, hogy ez így van, mivel most már tudjátok, hogy a negyedik birodalom soha nem szűnt meg létezni; csupán külső szerkezetében változott meg.

Amint a Nicenai Tanács átlendítette Róma politikai erejét a gyülekezetnek, úgy nézett ki, hogy nincs határa annak ahová ez az Első Keresztény Gyülekezet el ne menne. A Keresztény név, amely eredetileg üldöztetést hozott, most az üldözők nevévé vált. Ebben a korban volt az, hogy a Hippobeli Augustine (354–430) kiadta azt a rendeletet, hogy a gyülekezetnek szükség esetén erőt kellene és KELL alkalmazni azért, hogy gyermekeit visszahozza az akolba, valamint azt állította, hogy az Isten Igéjével harmóniában van megölni az eretnekeket és a hitehagyottakat. A Donatistákkal lévő vitájában ezt írta... “Valójában jobb az, ha az embereket az Istenimádatra tanítás által vezettük, mintsem hogy a büntetéstől, vagy a fájdalomtól való félelem által lennének arra rákényszerítve, de ez nem azt jelenti, hogy mivel az előző módszer jobb embereket hoz létre, ezért azokat, akik nem engedelmeskednek, mellőzni kell. Mert sokaknak előnyére szolgált (amint mi bebizonyítottuk és naponta bizonyítjuk is a tényleges megtapasztalások által) az, hogy először félelem és fájdalom által lettek kényszerítve azért, hogy később befolyásolhassa őket a tanítás, hogy azután cselekedetekben is követhessék azt, amit már szóban megtanultak...míg azok jobbak, akik szeretet által vannak vezetve, ám bizonyosan

többen vannak azok, akik félelem által vannak nevelve. Mert ki szerethetne jobban bennünket, mint Krisztus, Aki letette Életét a juhokért? De mégis, miután egyedül az Ő beszédei által hívta Pétert és a többi apostolt, amikor elérkezett oda, hogy Pált hívja, akkor nem csak az Ő hangjával kényszerítette őt, hanem még a földhöz is csapta az Ő erejével; és azért, hogy erőszakkal behozhassa azt, aki a hitetlenség sötétségének közepén tombolt, a szív világossága kívánata érdekében az Ő először megverte őt a szemek fizikai vakságával. Ennek okáért a gyülekezet miért is ne használja erőt arra, hogy elveszett fiait a visszatérésre kényszerítse? Maga az Úr mondta, 'Menjetek ki az utakra és az ösvényekre, és kényszerítsétek őket arra, hogy bejöjjenek.' Annakokáért ha az az erő, amelyet a Gyülekezet kapott Isteni rendelkezés által a maga megfelelő idejében a királyok vallásos jellemén és hitén keresztül, ha tehát ez legyen az az eszköz amely által az utakon és az ösvényeken lévő—vagyis az eretnekek és a szakadárok-be legyenek kényszerítve, akkor ne hibáztassuk a kényszerítést."

A vér utáni szomjúság rohamosan növekedett. A Spanyolországban lévő hamis szőlőtő rábírta most Maximus Császárt arra, hogy közreműködjön az igaz hívők megtámadásában, akiknél megvolt az Ige, a jelek és a csodák. Így azután Ithacus Püspök (385) Trevesbe hozatott néhány Priscillianistát. Boszorkánysággal és erkölcstelenséggel vádolta őket, és sokan közülük ki is lettek végezve. A Toursi Márton és a miláni Ambrose tiltakoztak ez ellen, de hiába könyörögtek az üldözés befejezéséért. Amikor az üldözés tovább folytatódott, akkor ez a két püspök megtagadta a közösséget Hydatus püspökkel és más őhöz hasonlókkal. Különös elmondani azt, hogy a Trevesben lévő zsinat helyeselte a gyilkosságokat.

Ettől az időtől kezdve, és különösen a Sötét Korokon át látni fogjuk, hogy a testnek gyermekei üldözik és pusztítják a Szellemnek gyermekeit, noha mind a kettő azt állítja, hogy ugyanaz az Atyjuk éppúgy, ahogy az Ismáelnek és Iszának az esetében is volt. A szellemi romlás sötétsége mélyülni fog, és az Isten igaz világossága halványulni fog mindaddig, amíg szám szerint már nagyon sápadtan izzik. Istennek az ígérete azonban igaz marad, "A világosság a sötétségben világít, és a sötétség nem tehet semmit ellene."

Nos, mindezidáig még nem hoztam ki azt a pontot a történelemben, amelyet megígértem, hogy érinteni fogok, és pedig Nimród vallásának és a Keresztény vallásnak az összekeveredését. Emlékezzetek arra, hogy Attalus Babylonból Pergamoszba menekült és felállította királyságát, a Római Birodalom hatósugarán kívül. Az évek során virágzott, és ennek a világnak az istene táplálta őt. Pap-királyok sora követte Attalust egészen III. Attalus uralkodásáig, amikor csak

az Isten korlátlanságban ismert okok miatt Rómára hagyományozta a királyságot. Julius Cézár azután átvette mind a fizikai, mind pedig a szellemi királyságot is, mivel a babyloni vallás Pontiff Maximusa (főpapja—Ford.) lett, és ennél fogva pap-király volt. Ez a cím átszállt a következő császárokra egészen III. Maximus idejéig, aki visszautasította azt. A Stevens Történelem feljegyzéseinek megfelelően ekkor volt az, hogy a pápa átvette azt a vezetést, melyet a császár visszautasított, és még ma is van a világon egy főpap, és ő valóban Pontiff Maximus. Három csúcsú koronája van és Rómában lakozik. A Jelenések 17-ben pedig Isten Pergamoszra többé már nem úgy utal, mint a Sátán székhelyére, és azt sem mondja, hogy ez az, ahol a Sátán lakozik. Nem, a trónhelyiség többé már nem Pergamoszban van, hanem ez a TITOK Babylon. Ez nem Babylonban, hanem a TITKOK Babylonban van. Ez egy hét hegyen lévő városban van. Ennek a feje antikrisztus, mivel elbitorolta Krisztusnak a pozícióját, Aki az egyedüli közbenjáró, és Aki egyedül bocsáthat meg bűnöket. Így, Pontiff Maximus velünk van ma.

A NIKOLAITÁK TANÍTÁSA

Jelenések 2:15, “Így vannak nálad is, akik a Nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölköz.”

Emlékezzetek arra, hogy én az Efézusi Korban kiemelttem azt, hogy a *Nikolaita* szó két görög szóból ered: *Nikao*, amelynek jelentése *legyőzni*, és a *Lao*, amelynek jelentése *a laikusok*. A Nikolaita jelentése tehát: “legyőzni a laikusokat.” Most ez miért olyan borzasztó dolog? Ez azért borzasztó, mivel Isten soha nem helyezte bele az Ő gyülekezetét egy kiválasztott vezetőség kezeibe, akik politikai értelemben megszognak. Az Úr az Ő gyülekezetét Istentől-rendelt, Szellemmel-betöltött, Igét-élő emberek gondjaira bízta, akik úgy vezetnek az embereket, hogy őket az Igével táplálják. Nem választotta ketté az embereket osztályokra úgy, hogy a tömegeket egy szent papság vezesse. Az igaz, hogy a vezetésnek szentnek kell lennie, de azután az egész gyülekezetnek is. Továbbá egyetlen hely sincs az Igében arra, hogy papok, szolgálok, vagy hasonlók járnának közben Isten és az emberek között, és arra sincs hely, hogy ők ketté lennének választva az Úr imádatában. Isten azt akarja, hogy mindenki együtt szeresse és szolgálja Őt. A Nikolaitizmus ezeket a rendelkezéseket megsemmisíti és helyettük elválasztja a szolgálókat az emberektől, a vezetőket pedig szolgáló helyett legfőbb urakká teszi. Most ez a tanítás az első korban valójában, mint egy cselekedet kezdődött. Úgy tűnik, hogy a probléma két szóban helyezkedik el: ‘vének’ (presbiterek) és ‘felvigyázók’ (püspökök). Noha a Szentírás megmutatja, hogy több vén is van minden gyülekezetben, mégis néhányan

elkezdtek (köztük Ignatius is) azt tanítani, hogy a püspöki tisztség gondolata egy kiemelkedést, illetve felhatalmazást és irányítást jelentett a vének felett. Most a dolog igazsága az, hogy a 'vén' szó azt jelzi, hogy ki a személy, míg a 'püspök' szó ugyanannak az embernek a tisztségét jelzi. A vén, az az ember. A püspök az embernek a tisztsége. A 'vén' szó mindig egyszerűen egy embernek az Úrban lévő időrendi korára utalt, és fog is utalni. Ő egy vén, és nem azért, mert ő arra ki lett választva, vagy hogy arra lett felszentelve, stb., hanem azért, mert ő IDŐSEBB. Tapasztaltabb, képzetesebb, és nem egy újonc, megbízható a tapasztalatai miatt és az ő Keresztény tapasztalatának hosszadalmas bizonyítéka miatt. De nem, a püspökök nem ragaszkodtak Pál leveleihez, hanem ők inkább Pálnak abból az időből való beszámolójára hivatkoztak, amikor ő a véneket Efészusból Miletusba hívta az Apostolok Cselekedetének 20. részében. A 17. vers feljegyzése azt állítja, hogy "véneket" hívott és azután a 28. versben ők felvigyázónak voltak nevezve (püspökök). És ezek a püspökök (kétségtelenül politikai megfontolásból és hatalom utáni vágyból) ragaszkodtak ahhoz az állításhoz, hogy Pál azt az értelmezést adta, hogy a 'felvigyázók' többek voltak, mint egy helyi vén, akinek hivatalos képessége csak az ő saját gyülekezetében volt. Számukra most egy püspök az volt, aki kiterjesztett hatalommal rendelkezett sok helyi vezető felett. Egy ilyen felfogás sem a Szentírásnak, sem pedig a történelemnek nem felelt meg, de ennek ellenére még egy Polycarp formátumú ember is hajlott az ilyenféle szerveződés felé. Így az, ami cselekedetként kezdődött az első korban, egy szó szerinti tanítássá lett téve, és ez még ma is így van. A püspökök még ma is azt állítják, hogy hatalmuk van az embereket irányítani és úgy bánni velük, ahogy nekik tetszik, valamint a szolgálatban odahelyezni őket, ahová akarják. Ez megtagdja a Szent Szellem vezetését, Aki ezt mondta, "Válasszátok el Nekem Pált és Barnabást arra a munkára, amelyre Én elhívtam őket." Ez anti-Ige, és anti-Krisztus. Máte 20:25-28, "Jézus pedig előszólítván őket, monda: Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak azokon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. *De ne így legyen közöttetek*; hanem aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok; és aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok. Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy Néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét váltságul sokakért." Máte 23:8-9 "Ti pedig ne hívassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mestertetek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Atyátoknak se hívjátok senkit a földön; mert egy a ti Atyátok, Aki a mennyben van."

Annak érdekében, hogy ezt még jobban megvilágítsam, hadd magyarázzam el a Nikolaitizmust ezen a módon. Emlékezzetek arra, hogy a Jelenések 13:3-ban ezt mondja, "És

láttam, hogy egy az ő fejei közül mint halálos sebbel megsebesítettett; de az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván az egész föld követte a fenevadat.” Most mi tudjuk azt, hogy a megsebesítettett fej a pogány Római Birodalom volt, a nagy politikai világhatalom. Ez a fej újra feltámadt, Mint a “Római Katolikus szellemi birodalom.” Most figyeljétek ezt meg gondosan. Mit tett a politikai pogány Róma, és mi volt az ő sikereinek alapja? Ő “megosztott és uralkodott”. Ez volt Rómának a magja—megosztani és uralkodni. Vas fogai téptek és faltak. Akit ő széttépett és felfalt, az nem tudott újra feltámadni úgy, mint amikor elpusztította Karthágót, és bevetette sóval. Ugyanez a vasmag bennmaradt akkor, amikor feltámadt mint a hamis gyülekezet, és eljárásmodja ugyanaz maradt—oszt meg és uralkodj. Ez a Nikolaitizmus, és Isten gyűlöli ezt.

Most ez egy nagyon jól ismert történelmi tény, hogy amikor ez a hiba belopakodott a gyülekezetbe, akkor az emberek elkezdtek versengeni a püspöki tisztségért azzal az eredménnyel, hogy ez a pozíció az iskolázottabb, anyagilag fejlődő és politikai hajlamú embereknek lett odadva. Az emberi tudás és programok kezdték átvenni az Istentől való bölcsességnek helyét, és a Szent Szellem többé már nem irányított. Ez valóban egy tragikus gonosz volt, mert a püspökök elkezdték állítani, hogy a továbbiakban már nem egy átlátszó Keresztény jellemre volt szükség az Igének, vagy a szertartásoknak a szolgálatához a gyülekezetben, mivelhogy az alkotóelemek és a ceremóniák számítanak. Ez lehetővé tette a gonosz emberek (csábítók) számára, hogy megszaggassák a nyáját.

Egy olyan ember-alkotta tanítással, amely a püspököket egy olyan helyre emelte fel, amely nem egyezett meg a Szentírással, a következő lépés osztályozott címek kiosztása volt, amely egy vallásos hierarchiává épült hiszen hamarosan érsekek voltak a püspökök felett, és bíborosok az érsekek felett, azután pedig harmadik Boniface idejében már egy pápa volt mindenek felett, egy *Pontiff*.

A Nikolaita tanításnak és a Kereszténységnek a Babylonizmussal való egybeolvasztásának nettó eredménye az kellett hogy legyen, amit Ezékiel látott a 8. rész 10. versében, “Bementem azért, és láttam, és íme az útálatos csúszó-mászó állatoknak és barmoknak mindenféle képei és Izráel házának minden bálványai valának bevésve a falon köröskörül.” Jelenések 18:2, “És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babylon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan szellemek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöcévé, mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép.”

Most ez a Nikolaita tanítás, ez a szabály, melyet a gyülekezetben megalapítottak, nem egyezett meg túl jól sok emberrel, hiszen olvashatták néhány kegyes személynek egyes leveleit, vagy az Igéről írt tanulmányait. Ezért hát mit tett a gyülekezet? Kizárta az igaz tanítókat, és elégette a kéziratkeercseket. Ezt mondták, "Az Ige olvasásához és megértéséhez különleges képzettségre van szükség. Hiszen végül is maga Péter mondta, hogy sok dolog, melyet Pál írt, nehezen érthető." Miután elvették az Igét az emberektől, hamarosan arra került a sor, hogy az emberek csak arra figyeltek, amit a pap mondott, és azt tették, amit ő mondott nekik. Ők ezt Istennek és az Ő szent Igéjének nevezték. Átvették a hatalmat az emberek elméje és élete fölött, és őket a zsarnoki papság szolgálivá tették.

Most ha bizonyítékot akartok arra, hogy a Katolikus Egyház követeli az emberek életét és elméjét, akkor csak hallgassátok meg X. Theodosius rendeletét. *A Theodosius Első Rendelete.*

Ez a rendelet közvetlenül akkor lett kibocsátva, miután őt Rómának Első Gyülekezete megkeresztelte. "Mi három császár azt akarjuk, hogy alattvalóink állhatatosan ragaszkodjanak ahhoz a valláshoz, melyet Szent Péter tanított a Rómaiaknak, melyet a hagyomány hűségesen megőrzött és melyet most pontiff, a római Damasus is vall Péterrel, Alexandria püspökével együtt, aki az apostoli szentségnek egy embere, az apostolok intézményének megfelelően és az Evangélium tanítása szerint; higgyünk az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek egy Istenségében, akik a Szent Háromságnak egyenlő fenségei. *Parancsoljuk, hogy ennek a hitnek a követői Katolikus Keresztényeknek legyenek nevezve; minden más vallásnak értelmetlen követőit megbélyegezzük a gyalázatos eretnek névvel, és megtiltjuk az ő titkos összejövételeiknek, hogy a gyülekezet nevét felvegyék.* Az Isteni igazságosság kárhoztatása mellett nekik még számítaniuk kell a mi súlyos büntetésünkre is, melyet a mi mennyei bölcsesség által vezetett felhatalmazásunk megfelelően tart kiszabni. . ."

Az a tizenöt büntető törvény, melyet ez a császár kibocsátott, annyi évre megfosztotta az evangélistákat minden joguktól arra, hogy vallásukat gyakorolják, kizárta őket minden polgári tisztségből, és büntetésekkel, lefoglalásokkal, száműzetéssel és néhány esetben még halállal is fenyegette őket.

Tudjátok mit? Mi egyenesen ebbe az irányba haladunk ma.

A Római Katolikus Egyház önmagát az Anya-egyháznak nevezi. Önmagát az első, illetve az eredeti gyülekezetnek hívja. Ez teljességgel helyes. Ő Rómának az az eredeti Első Gyülekezete volt, amely visszaesett és bűnbe ment. Ő volt az első, amely szervezett. Ő benne voltak találhatóak a

Nikolaitizmusnak cselekedetei és azután pedig a tanítása. Senki nem tagadja, hogy ő egy anya. Ő egy anya, és leányokat hozott létre. Nos, egy lány az egy asszonyból jön ki. Egy asszony skarlátba öltözve ül Rómának hét dombján. Ő egy szajha és leányokat szült. Ezek a leányok azok a protestáns gyülekezetek, melyek belőle jöttek ki, és azután visszamentek a szerveződésbe és a Nikolaitizmusba. A leány-gyülekezeteknek ez az Anyja kurvának van nevezve. Ez egy olyan asszony, aki hűtlenné lett az ő házassági fogadalmához. Istennel kötött házasságot és azután elment paráználkodni az ördöggel és az ő paráznaságaiban olyan leányokat hozott létre, akik épp olyanok mint ő. Ez az anya és leánya kombináció anti-Ige, anti-Szellem és ennek következtében anti-Krisztus. Igen, ANTIKRISZTUS.

Most mielőtt még túl messzire elmennék, meg akarom említeni azt, hogy ezek a korai püspökök azt gondolták, hogy ők az Ige felett vannak. Azt mondták az embereknek, hogy ők meg tudják bocsátani bűneiket, ha azokat megvallják. Ez soha nem az igazság volt. A második évszázadban elkezdtek csecsemőket megkeresztelni. Valójában újjászületési keresztséget gyakoroltak. Nem csoda, hogy az emberek össze vannak keveredve manapság. Ha ők akkor a pünkösdi eseményhez olyan közeli időszakban annyira össze voltak keveredve, akkor ők most egy nagyon kétségbeejtő állapotban vannak, mivel immár közel 2000 év telt el az eredeti igazság óta.

Óh, Istennek Gyülekezete, csak egyetlen egy remény van. Menjete vissza az Igéhez és maradjatok annál.

BÁLÁM TANÍTÁSA

Jelenések 2:14, "Vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálámot tanította, hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból és paráználkodjanak."

Nos, nektek egyszerűen nem lehet meg a gyülekezetben a Nikolaita rendszer anélkül, hogy ez a másik tanítás is be ne jöjjön. Tudjátok, ha Istennek az Igéjét és a Szellemnek a mozgását mint az imádat eszközét félreteszitek (akik Engem imádnak, azoknak Engem Szellemben és igazságban kell imádniuk), akkor helyette kell hogy adjatok az embereknek egy másik helyettesítő imádati formát, a helyettesítés pedig úgy hangzik, hogy Bálámizmus.

Ha meg akarjuk érteni azt, hogy az Új Szövetségi gyülekezetben mi a Bálám tanítása, akkor jobb ha visszamegyünk és megnézzük, hogy mi volt az az Ószövetségi gyülekezetben, és azt alkalmazzuk a harmadik kor számára, azután pedig elhozzuk a jelen időbe.

A történet Mózesnek a negyedik könyvében, a 22. résztől a 25. részig található. Most mi tudjuk, hogy Izráel Istennek a kiválasztott népe volt. Ők voltak napjaik pünkösdi hívői. Ők a vér alatt vettek menedéket, mindnyájan megkeresztelkedtek a Vörös tengerben, azután pedig kijöttek a vizekből a Szellemben táncolva és énekelve a Szent Szellem energiája alatt, mialtt Miriam a prófétanő, játszott a csörgődobján. Nos, az utazásnak egy bizonyos ideje után Izráelnek ezek a gyermekei Moábhhoz érkeztek. Ti emlékeztek, hogy ki volt Moáb. Ő Lótnak a fia volt az ő egyik saját lányától, Lót pedig Ábrahámnak az unokaöccse volt, így Izráel és Moáb rokonok voltak. Szeretném, ha látnátok ezt. A Moábiták ismerték az igazságot, akár annak megfelelően éltek, akár nem.

Így hát Izráel elérkezett Moábnak a határaihoz és hírnököket küldött a királyhoz, azt mondván, "Mi testvérek vagyunk. Hadd menjünk át a ti földetekre. Ha népünk, vagy állataink bármit megesznek, vagy megiszznak, akkor mi azért boldogan fizetni fogunk." Bálák Király azonban nagyon izgatott lett. Annak a Nikolaita csoportnak feje nem akarta a gyülekezetet átengedni annak jeleivel, csodáival és a Szent Szellemnek különféle megnyilvánulásaiival, és ahogy arcuk ragyogott Istennek a dicsőségétől. Ez túlságosan kockázatos volt, mivel elveszíthette az ő sokaságának néhány tagját. Így hát Bálák megtagadta Izráel átengedését. Valójában olyan nagy volt az ő tőlük való félelme, hogy elment egy Bálámnak nevezett bérenc prófétához, és felkérte arra, hogy közbenjárjon ő és Isten között, és arra kérje a Mindenhatót, hogy az átkozza meg Izráelt, és így tehetetlenné tegye. Mivel pedig Bálámnak erős vágya volt arra, hogy résztvegyen a politikai ügyekben, és nagy emberré váljon, így ő ezt nagy örömmel vállalta. Mivel azonban Istenhez kellett közelednie, és Tőle meghallgatást kellett kapnia ahhoz, hogy a népet megátkozza, hiszen magától azt nem tudta megtenni, így elment, hogy megkérdezze Istent, hogy kaphat-e engedélyt arra. Most ez nem éppen olyan, mint a Nikolaiták, akik manapság velünk vannak? Ők mindenkit megátkoznak, aki nem az ő útjukon jár.

Amikor Bálám engedélyt kért Istentől arra, hogy elmelessen, akkor Isten visszautasította őt. Őh, az csípett! Bálák azonban továbbra is ragaszkodott, nagyobb jutalmat és tisztességet ígérve. Így hát Bálám visszament Istenhez. Nos, egy válasz Istentől elég kellett volna hogy legyen. De nem az önfejű Bálámnak. Amikor Isten látta az ő fonákságát, akkor azt mondta neki, hogy keljen fel és menjen. Ő gyorsan felnyergelte a szamarát és elment. Neki észre kellett volna vennie, hogy ez egyszerűen Istennek a megengedő akarata volt, és hogy akkor sem tudta volna megátkozni őket, ha hússzor elment volna, és hússzor megpróbálta volna. Hogy az emberek mennyire hasonlóak Bálámhoz ma! Ők három Istenben hisznek, három

címbe keresztelkednek meg a NÉV helyett, és Isten mégis elküldi rájuk a Szellemet, ahogy Bálámra is elküldte, azután ők továbbmennek és azt hiszik, hogy tökéletesen rendben vannak és ekkor ők valójában tökéletes Bálámiták. Látjátok, ez a Bálám tanítása. Akkor is menj tovább. Csináld a te saját utadon. Ők ezt mondják, "Hát Isten megáldott bennünket. Ennek rendben kell lennie." Én tudom, hogy Ő megáldott benneteket. Azt én nem tagadom. De ez ugyanaz a szervezeti út, melyet Bálám is választott. Ez az Isten Igéjével való szembeszegülés. Ez hamis tanítás.

Így hát Bálám vadul ment lefelé az úton mindaddig, amíg egy Istentől küldött angyal meg nem állt az útjába. De ez a próféta (püspök, érsek, ülnök, elnök és főfelvigyázó) annyira meg volt vakulva a Szellemi dolgok iránt, a tisztelet, dicsőség és pénz utáni vágya miatt, hogy nem láthatta a kivont karddal ott álló angyalt. Ő ott állt azért, hogy gátolja az örült prófétát. A kis számár látta őt és ide-oda hőkölt mindaddig, míg végül odanyomta Bálám lábát a kőfalhoz. A számár megállt és nem akart továbbmenni. Nem tudott. Ezért Bálám leugrott és elkezdte őt verni. Ekkor a számár elkezdett beszélni Bálámhoz. Isten megengedte, hogy a számár egy nyelven szóljon. Ez a számár nem hibrid volt; ő eredeti mag volt. Ezt mondta a megvakított prófétának, "Hát nem a te szamarad vagyok, hát nem hordoztalak hűségesen?" Bálám így válaszolt, "Igen, igen, te az én szamaram vagy és hűségesen hordoztál engem mostanáig; és ha nem tudlak továbbmenésre kényszeríteni, akkor megöllek... Húha! Hát mi ez, beszélni egy szamárhoz? Ez furcsa, azt hiszem, hogy hallottam a szamarat beszélni és én válaszoltam neki."

Isten mindig beszélt nyelveken. Beszélt Belszár ünnepségén és azután Pünkösdkor. Ő ezt ma újra teszi. Ez egy figyelmeztetés a hamarosan eljövendő ítéletre.

Ezután az angyal láthatóvá vált Bálám számára. Azt mondta Bálámnak, hogyha a számár nem lett volna, akkor ő most meghalt volna azért, mert kísértette Istent. Amikor azonban Bálám megígérte, hogy visszamegy, akkor tovább lett küldve azzal a figyelmeztetéssel, hogy csak azt mondja, amit Isten adott neki.

Így Bálám lement és felállított hét oltárt a tiszta áldozati állatok számára. Megölt egy kost, jelezve azzal a Messiás eljövetelét. Tudta, hogy mit kell tennie az Istenhez való közeledés érdekében. Neki tökéletesen megvoltak a mechanikai; dinamika azonban nem volt; ugyanúgy ahogy ma. Nem látjátok ezt Nikolaiták? Izráel ott volt lent a völgyben, és ugyanolyan áldozatot mutatott be, ugyanazokat a dolgokat tette, de csak egyiküket követték a jelek. Csak az egyikük sorai között volt ott Isten. A formasággal sehová nem juttok. A Szellem megnyilvánulásának a helyét az nem foglalhatja el. Ez

az, ami Niceánál történt. Ők Bálámnak a tanítását vették fel, és nem Istennek a tanítását. És ők elbotlottak; igen ők elestek. Halott emberekké váltak.

Miután az áldozat el lett készítve, Bálám készen állt arra, hogy prófétáljon. Isten azonban összekötötte a nyelvét és nem tudta megátkozni őket. Ő megáldotta őket.

Bálák nagyon dühös volt, de semmi nem volt, amit Bálám tehetett volna a próféciával kapcsolatban. Azt a Szent Szellem szólt. Így Bálák azt mondta Bálámnak, hogy menjen le a völgybe és nézze meg az ő hátsó részeit, hogy nincs-e valamilyen lehetőség arra, hogy megátkozhatná őket. Az a taktika, amelyet Bálák használt, ugyanaz a taktika, melyet manapság is használnak. A nagy felekezetek letekintenek a kis csoportokra, és bármit amit közöttük találnak hogy pletykát terjesszenek, ők azt kihozzák és kikiáltják. Ha a modernnek bűnben élnek, akkor senki nem mond arról semmit; de kerüljön csak egy a kiválasztottak közül bajba, és minden újság keresztülmennydörgi azt az országon. Igen, Izráelnek megvoltak az ő hátsó (testi) részei. Volt olyan oldaluk, amely nem volt dicséretre méltó; de tökéletlenségeik ellenére az Isten célja által, amely kiválasztáson át, kegyelemből munkálkodik és nem cselekedetek által, NEKIK MEGVOLT NAPPAL A FELHŐ, ÉJSZAKA PEDIG A TŰZOSZLOP, OTT VOLT NÁLUK A MEGVERT SZIKLA, A RÉZKIGYÓ ÉS A JELEK ÉS CSODÁK. Ők igazolva voltak—nem önmagukban, hanem Istenben.

Isten egyáltalán nem tisztelte azokat a Nikolaitákat az ő filozófiai, jogtudományi és orvosi fokozataikkal, az ő összes ragyogó szervezeteikkel, meg a legkiválóbbal, amivel ember dicsekedhetne; Izráel iránt azonban volt tisztelete, mert megvolt neki az igazolt Ige közöttük. Az biztos, hogy Izráel nem nézett ki túl fényeztettnak, amint éppen hirtelen meneküléssel kijöttek Egyiptomból, de ő mégis egy áldott nép volt. Mindaz, amit több mint 300 éven át ismert, az a nyájak legeltetése, a szántóföldek művelése és a halálfélelemben lévő rabszolgaság volt az Egyiptomiak alatt. Most azonban ő szabad volt. Egy áldott nép volt az Isten korlátlanágán keresztül. Az bizonyos, hogy Moáb lenézte őt. Az összes többi nemzetek is lenézték. A szervezet mindig lenézi a szervezetlent és vagy szerveződésbe viszi őket határozat által, vagy elpusztítja őket, ha nem akarnak jönni.

Most valaki esetleg megkérdezhet engem, “Branham Testvér, miből gondolod azt, hogy Moáb szervezett volt, Izráel pedig nem? Honnan veszed ezt az ötletet?” Én ezt épp innen a Bibliából veszem. Mindez itt jelképezve van. Minden, ami az Ó-Szövetségben van egy történet formájában, az a mi figyelmeztetésünkre van megírva azért, hogy abból tanulhassunk. Íme épp itt van a IV. Mózes 23:9-ben “A sziklák tetejéről látom őt, és a hegyekről szemlélem őt; íme ez a nép

EGYEDÜL fog lakozni és NEM LESZ A NEMZETEK KÖZÉ SZÁMITVA.” Íme itt van. Isten letekint a sziklák tetejéről, de nem egy völgybe, ahol Ő a gyenge pontjaikat keresné, és kárhozná őket. Isten azon a módon látja őket, ahogy Ő látni akarta őket—a szeretetnek és irgalomnak magaslatáról. Ők EGYEDÜL lakoztak és nem voltak szervezve. Nem volt királyuk. Volt egy prófétájuk, és abban a prófétában benne volt Isten a Szellem által; és az Ige a prófétához jött és az Ige az emberekhez ment. Ők nem tartoztak az ENSZ-hez. Nem tartoztak az Egyházak Világtanácsához, a Baptistákhoz, a Presbiteriánusokhoz, az Isten Összejövetelének csoportjához, vagy bármely más csoporthoz. Nem volt rá szükségük, hogy hozzájuk tartozzanak. Ők Istenhez csatlakoztak. Nekik nem volt szükségük tanácsra egyetlen tanácstól sem—náluk volt az “Így szól az Úr”. Hallelujah!

Most azon tény ellenére, hogy Bálám ismerte az Istenhez való közeledés megfelelő módját, és elő tudott idézni az Úrtól egy kinyilatkoztatást, egy különleges erővel való felruházás által, de ő mindezek ellenére egy püspök volt a hamis csoportban. Hiszen mit tett ő most annak érdekében, hogy elnyerje Bálák kegyeit? Kigondolt egy olyan tervet, amelyben Isten kényszerítve volt, hogy Izráelre halált mérjen. Éppúgy, ahogy Sátán tudta, hogy elámíthatja Évát (őt egy testi bűnre készítheti), és ilyen módon elérte azt, hogy Isten kimondta a halálos ítéletet a bűn ellen, úgy Bálám is tudta azt, hogy ha Izráelt bűnre tudja vinni, akkor Isten kénytelen halálos ítéleteket kiosztani rájuk. Így kitervelt egy módot arra, hogy ők átjöjjenek és csatlakozzanak a bűnhöz. Meghívókat küldött ki, hogy jöjjenek át a Baál-Peor ünnepségre (gyertek át és imádjátok Istent velünk). Nos, Izráel kétségtelenül látta az Egyiptomiak ünnepeit, így úgy érezték, hogy az nem olyan nagy baj, ha elmegyünk és csupán szétnézünk és esetleg együtt eszünk az emberekkel. (Különben is, mi baj lenne egy testvéri közösséggel? Nekünk szeretni kell őket, nem, másképp hogyan nyerhetnénk meg őket?) Ha kedvesek vagyunk, az nem árt senkinek—legalábbis ők így gondolták. Amikor azonban azok a szexis moabita asszonyok elkezdtek táncolni és levetkőzni, miközben körbesuhantak rock-and-roll-t és twist-tet járva, a testi vágy feltámadt az izráéliekben és ők házasságtörésre lettek csábítva, Isten pedig haragjában megölt negyvenkétezret közülük.

És ez az, amit Konstantin és az ő utódai tettek Niceában és Nicea után. Ők meghívták Istennek a népét az összejövetelre. Amikor pedig a gyülekezet leült enni, azután felkelt játszani (gyülekezeti formákban, szertartásokban, és pogány ünnepeken való részvétel, melyek Keresztény szertartások szerint vannak elnevezve), már csapdába is esett; paráznaságot követett el. Isten pedig kisétált.

Amikor bárki elfordul Istennek az Igéjétől és egy gyülekezethez csatlakozik ahelyett, hogy venné a Szent Szellemet, akkor az az ember meghal. Halott! Ez az, ami ő. Ne csatlakozzatok gyülekezethez. Ne menjetek bele szervezetségbe és ne vegyetek fel tantételeket, hagyományokat, vagy bármit, ami az Igének és a Szellemnek a helyét foglalja el, mert különben meghaltok. Mindennek vége. Halottak vagytok. Örökkévalóságra el vagytok választva Istentől!

Ez az ami azóta is minden korban megtörtént. Isten megszabadítja a népet. Ők kijönnek a vér által, megszentelődnek az Ige által, átmennek a keresztség vizein és betöltekeznek a Szellemmel; egy idő után azonban az első szeretet kihül és valakinek eszébe jut az az ötlet, hogy nekik szervezni kellene annak érdekében, hogy megőrizték önmagukat és nevet szerezzenek önmaguk számára, és már vissza is szervezik magukat a második nemzedékben, néha pedig már az előtti. Többé már nincs meg nekik Istennek a Szelleme, csupán az imádatnak egy formája. Ők halottak. Hibridizálták magukat tanokkal és formákkal, élet pedig nincs bennük.

Így azután Bálám elérte, hogy Izráel házasságtörést kövessen el. Tudjátok azt hogy a fizikai paráznaság ugyanaz a szellem, amely a szervezett vallásban van? Én azt mondtam, hogy a paráznaság szelleme a szervezés szelleme. És minden paráznának a kénköves tóban lesz a helye. Ez az, amit Isten gondol a szervezésről. Igen, uram, a szajha és az ő lányai a kénköves tóban lesznek.

A felekezetek nem Istentől vannak. Soha nem voltak és soha nem is lesznek. Ez egy helytelen szellem, amely kettéválasztja Istennek a népét hierarchiára és laikusokra; ennél fogva pedig ez egy helytelen szellem, amely elválasztja az embereket az emberektől. Ez az, amit a szervezetek és a felekezetek tesznek. Miközben szerveznek, elválasztják önmagukat Istennek az Igéjétől, és szellemi házasságtörésbe hozzák magukat.

Most figyeljétek meg, hogy Konstantin különleges ünnepeket adott az embereknek. Ezek régi pogány ünnepek voltak olyan új nevekkal, melyeket a gyülekezetből, vagy néhány esetben Keresztény szertartásokból vett, majd megbecstelenítették azokat pogány ceremóniákkal. Konstantin vette a napisten imádatát, és átváltoztatta azt Isten Fiának imádatára. A december 21-ének ünneplése helyett, amely az a nap volt, amelyiken a napisten ünnepest ünnepelték, ők áttették azt december 25-ére, és azt Isten Fiának születésnapjává nevezték el. Mi azonban tudjuk, hogy Ő áprilisban született, amikor megjelenik az élet, nem pedig decemberben. Azután pedig vették Astartének ünnepest, és azt Húsvét ünnepének nevezték, amelyben a Keresztényeknek az Úr halálát és feltámadását kellene ünnepelniük. Valójában ez Astartének egy pogány ünnepe volt.

A gyülekezetben oltárokat helyeztek el. Szobrokat tettek be. Odaadták az embereknek az ő általuk elnevezett apostolok hitvallását, amit azonban te nem tudsz megtalálni a Bibliában. Tanították az emberekkel az elődök imádatát, és ezáltal a Római Katolikus Egyházat a világ legnagyobb spiritishta egyházává tették. Minden tisztátalan madár benne volt ebben a ketrechen. Azután itt vannak a Protestánsok, akik az ő szervezeteikkel ugyanazt teszik.

Bálványoknak áldozott dolgokat ettek. Most én nem azt mondom, hogy ez valóban azt jelentené, hogy ők szó szerint a bálványoknak áldozott húsokat ették. Hiszen annak ellenére, hogy a jeruzsálemi tanács az ilyenek ellen szólt, Pál azonban nem tulajdonított túl sok jelentőséget neki, mivel kimondta, hogy a bálványok semmik. Ez csupán egy lelkiismereti ügy volt, amely csak akkor nem volt megengedve, hogyha az megbotránkoztatott egy gyengébb testvért. Továbbá ennek a kinyilatkoztatásnak a Pogányokhoz van köze, nem pedig a zsidókhoz, minthogy ezek a pogány gyülekezetek. Én ezt ugyanabban a világosságban látom, ahogy az Úrnak beszédeit, "Ha nem eszitek az Én testemet, és nem isszátok az Én véretem, akkor nincs bennetek élet. Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Istennek szájából származik." Láthatjátok, hogy az evés valójában egy szellemi értelemben való részvétel. Így amikor ezek az emberek meghajoltak a szobrok előtt, gyertyákat gyújtottak, pogány ünnepeket használtak, bűneiket embereknek vallották meg (mindezek a dolgok pedig az ördög vallásához tartoznak), akkor ők az ördöggel vettek részt, nem pedig az Úrral. Ők bálványimádásban voltak, akár elismerték ezt, akár nem. Beszélhetnek amit csak akarnak, hogy az oltárok és a tömjénezők csak azért vannak nekik, hogy az Úr imáira emlékeztessék őket, vagy bármit is gondolnak ők, hogy jelent; azt is mondhatják, hogy amikor a szobor előtt imádkoznak, az csak a hangsúly kedvéért van; és hogy amikor ők a papnak vallják meg bűneiket, akkor ők azt valójában Istennek teszik az ő szívükben, és amikor mondják, hogy a pap megbocsát nekik, akkor ő azt csupán az Úr Nevében teszi; mondhatnak amit csak akarnak, de ők a jól ismert babyloni, sátáni vallásnak részesei, bálványokhoz csatlakoztak, és szellemi paráznságot követtek el, ami halált jelent. Ők halottak.

Így a gyülekezet és az állam megházasodtak. A gyülekezet összekapcsolódott a bálványokkal. Az állam erejével a hátuk mögött ők most úgy érezték, hogy "Eljött a királyság és Isten akarata rá lett kényszerítve a földre." Nem csoda, hogy a Római Katolikus Egyház nem várja az Úr Jézus visszajövetelét. Ők nem milleniumisták (az ezeréves királyságot várók—Ford.). Nekik már megvan itt az ő milleniumuk. A pápa már most uralkodik, Isten pedig uralkodik őbenne. Így amikor az Úr

ősrerintük eljön, az akkor kell hogy legyen, amikor az új ég és új föld elkészülnek. Ők azonban helytelenek. A pápa a hamis gyülekezetnek a feje, és lesz egy millenium, de mialatt az folyik, ő nem lesz abban benne. Ő valahol máshol lesz.

FIGYELMEZTETÉS

Jelenések 2:16, “Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával.”

Mi mást mondhatna Ő? Eltekinthet Isten azoknak a bűnétől, akik az Ő Nevét hiába viselték? Csak egyetlen módon lehet kegyelmet kapni a bűn órájában, TÉRJ MEG. Valld meg, hogy hibás vagy. Gyere Istenhez bocsánatért, és Istennek a Szelleméért. Ez Istennek egy parancsa. Az engedetlenség halál, mert Ő ezt mondta, “Hadakozni fogok ellened, az Én számnak kardjával.” A fenevad hadakozott a szentekkel, Isten viszont hadakozni fog a fenevaddal. Azok, akik az Igével szemben harcoltak, egy napon fel fogják ismerni, hogy az Ige harcol ellenük. Nagyon komoly dolog elvenni, vagy hozzáadni az Isten Igéjéhez. Mert azok akik megváltoztatták azt és azt csinálták vele, ami nekik megfelelt, mi lesz az ő végük, ha nem halál és pusztulás? Istennek a kegyelme azonban még mindig így kiált “Térj meg.” Óh, milyen édesek a bűnbánatnak a gondolatai. Semmit nem hozok az én kezemben, hanem egyszerűen a Te keresztedhez simulok. A szomorúságomat hozom. Megbánom azt, hogy az vagyok, ami vagyok, és amit tettem. Most pedig a vér az, semmi más, mint Jézusnak a vére. Mi lesz ez? Bűnbánat, vagy a halálnak a kardja? Ez tőletek függ.

A JUTALMAK

Jelenések 2:17, “Akinnek van füle hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja.”

Minden kor minden üzenete egy serkentést nyújt a hívó számára, és arra bátorítja, hogy győztes legyen és azáltal meg legyen jutalmazva az Úrtól. Ebben a korban a Szellem a rejtett mannat és egy fehér kőre írott új nevet ígér.

Nos, mivel valamennyi üzenet az ‘angyalhoz’ van irányítva—(egy emberi hírnök), ezért az ő osztályrésze egy nagyon nagy felelősség, de ugyanakkor egy csodálatos megtiszteltetés is. Ezeknek az embereknek Isten különleges ígéreteket tesz, amint az a tizenkét apostol esetében is volt, akik tizenkét trónon ülve ítélik meg Izráel tizenkét törzsét. Azután emlékezzetek arra, hogy Pálnak egy különleges ígéret

lett adva: az, hogy az ő napjaiban mutassa be a menyasszony népét Jézusnak, II. Korinthus 11:2, “Mert Isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfiónak, hogy mint szeplőtlen szűzet állítsalak a Krisztus elé.” Ugyanígy lesz minden olyan hírnökkel, aki hűséges volt az ő órájának és korának Igéjéhez. Így lesz az utolsó napokban is. Ugyanaz a különleges jutalom lesz, amely Pálnak is lett adva. Azt gondolom, hogy a legtöbben közületek emlékeztek arra, amikor azt mondtam, hogy mindig félttem a haláltól, hogy találkozom-e az Úrral, és hogy Ő elégedett lesz-e velem, mivel én olyan sokszor csalódást okoztam Neki. Nos, én ezen gondolkodtam egy reggel, amikor az ágyban feküdtem, és hirtelen elragadtattam egy nagyon különös látomásban. Különösnek mondom, mivel több ezer látomásom volt, de egyszer sem tűnt úgy, hogy elhagytam volna a testem. De ott én elragadtattam; visszaneéztem, hogy megnézzem a feleségemet, és láttam a testemet, amint őmellette feküdt. Azután a legsodálatosabb helyen találtam magam, amit valaha is láttam. Ez egy paradicsom volt. Életemben a legszebb és legboldogabb emberek sokaságát láttam ott. Mindannyian fiatalnak néztek ki—úgy tizennyolctól huszonegy éves korig. Nem volt egyetlen ősz hajszál, ránc vagy bármely eltorzulás közöttük. A fiatalasszonyoknak mind derékig érő hajuk volt, a fiatal emberek pedig annyira szépek és erősek voltak. Óh, hogy milyen fogadtatásban részesítettek engem. Átöleltek, és engem az ő drága testvérüknek neveztek, és állandóan azt mondták nekem, hogy ők mennyire boldogok azért, mert látnak engem. Amint csodálkoztam, hogy kik ezek az emberek, az egyik mellettem ezt mondta, “Ezek a te néped.”

Annyira el voltam csodálkozva, hogy megkérdeztem “Ezek mind Branhamok?”

Ő ezt mondta, “Nem, hanem ezek a te megtértjeid.” Azután rámutatott egy hölgyre és ezt mondta, “Nézd meg azt a fiatal hölgyet, akit te egy pillanattal ezelőtt csodáltál. Ő 90 éves volt, amikor te megnyerted őt az Úrnak.”

Én ezt mondtam, “Óh Istenem, és ha én arra gondolok, hogy ez az amitől én félttem.”

Az ember ezt mondta, “Mi itt nyugszunk, amíg várjuk az Úr eljövetelét.”

Én így válaszoltam, “Én szeretném látni Őt.”

Ő ezt mondta, “Te még nem láthatod Őt; de Ő hamarosan eljön és akkor Ő először tehozzád fog jönni, és te meg leszel ítélve annak az Evangéliumnak megfelelően, melyet prédikáltál és mi a te alattvalóid leszünk.”

Én ezt mondtam, “Azt akarod mondani, hogy én mindezekért felelős vagyok?”

Ő ezt mondta, "Mindenkiért. Te egy vezetőnek születted."

Én megkérdeztem, "Mindenki felelős lesz? Mi a helyzet Szent Pállal?"

Ő így válaszolt nekem, "Ő az ő napjai számára lesz felelős."

"Nos," mondtam, "én ugyanazt az Evangéliumot prédikáltam, amelyet Pál is." És a sokaság így kiáltott fel, "Mi azon *nyugszunk*."

Igen, én láthatom azt, hogy Isten egy különleges jutalmat fog adni az Ő hírnökeinek, akik hűségesen végrehajtották azt a felelőséget, amit Ő helyezett rájuk. Ha ők vették az adott kor számára az Ige kinyilatkoztatását, és azt hűségesen prédikálták az ő napjaikban, és élték is azt amit prédikáltak, ők egy nagy jutalmat fognak kapni.

Most ezzel a gondolattal az elmétekben nézzétek meg újra ezt a verset. "Oda fogom adni neki az elrejtett mannat." Mi mindnyájan tudjuk, hogy a manna az angyal-eledel volt; ez az volt, amit Isten Izráel számára leküldött a fűre az ő vándorlásuk idejében. Az tökéletes eledel volt. Bámulatos volt, ahogy azok a kis ételgömböcskék őket tökéletes egészségben tartották. Senki sem betegedett meg. Ez mind az volt, amire nekik szükségük volt. Amikor a szövetségláda elkészült, akkor ők tettek abba ebből a mannából. Azután betették a ládát a függöny mögé és csak a főpap merészelhetett közeledni ahhoz, és akkor neki áldozati vére volt szüksége. A mennyből való Kenyér, melyet a manna jelképezett, egy napon lejött a mennyből és Életté vált mindazok számára, akik hisznek Benne. Ezt mondta, "Én vagyok az élet kenyere. Én vagyok az az élő kenyér, amely a Mennyből szállt alá, ha bárki eszik ebből a kenyérből, az örökké fog élni." Amikor Ő elment, akkor hátrahagyta nekünk az Ő Igéjét, "Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Istennek szájából származik."

Az Ő Igéje volt a kenyér. Az volt az a tökéletes manna, amely ha egy ember azáltal él, akkor soha meg nem hal. Közvetlenül az atyák halála után azonban úgy tűnt, hogy senki nem ismeri a pontos igazságot és rövid időn belül úgy tűnt, hogy ez a manna elrejtetté vált az emberek számára. Isten azonban elkezdte minden korban visszaadni kinyilatkoztatás által azt, amely el volt rejtve mindeddig az utolsó napokig a Jelenések 10:7, szerint, egy próféta fog jönni és kinyilatkoztatja az összes titkot, azután pedig az Úr el fog jönni. Nos, én mondom, hogy minden korban a hírnökök vették az elrejtett igazságot. De ők nem csupán a maguk számára vették azt. Hanem ez ugyanolyan, mint amikor a tanítványok fel lettek kérve arra, hogy szolgáljanak fel a sokaságnak kenyeret és halakat; Jézus adta oda nekik a megtört eledelt, ők azonban továbbadták azt az embereknek. Isten az Ő elrejtett mannáját

a győzteseknek adja oda. Másképp nem lehet. Ő nem adná oda kincseit azoknak, akik gorombán visszautasítják azt, ami már ki lett jelentve.

Amit én valamennyi kor hírnökéről mondtam, akik Istentől kaptak valamennyit az eredeti pünkösdi igazságból, ezek a dolgok mind jelképezve vannak az Ó-Szövetségben, ahol Mózesnek meg lett parancsolva, hogy vegyen magához két liternyi manná, tegye be azt egy arany edénybe a szentek szentjének kárpitja mögé. Oda minden nemzedéknek a főpapja áldozati vérral léphetett be. Akkor ő vehetett egy kis részt ebből a mannából (mivel az nem romlott meg), ami része volt az eredetinek, majd megette azt. Most minden korban az Úr hírnöke az adott kor számára Istentől kapott kinyilatkoztatást arra a meghatározott időszakra. Amikor a hírnök meg lett világosítva az igazság által, akkor ő ezt az igazságot elvitte a nép számára. Azok pedig, akiknek a Szellem megnyitotta a fülét, hallották az igazságot, hitték azt és élték azt.

Most azután itt van az elrejtett mannából való jövőbeli részesülésnek a gondolata is. Én azt gondolom, hogy ez Jézus Krisztusnak az eljövendő örök korokban lévő kinyilatkoztatásának az örök részvétele lesz. Másképpen hogyan kezdhetnénk el megismerni az Ő saját Lényének kikutathatatlan gazdagságait? Mindaz, ami után vágyakoztunk, hogy megismerjük, összes megválaszolatlan kérdéseink, mindezek ki lesznek nyilatkoztatva. Ez Krisztustól lesz, Aki a mi életünk, amit mi elfogadtunk. Óh, néha mi azt gondoljuk, hogy amikor egy kicsit megtudunk Róla és az Ő Igéjéről itt lent, akkor ez annyira jó, hogy bennünket megörvendeztet; egy napon azonban, amikor testünk átváltozik, akkor az Ige és Ő azzá lesz, amiről mi soha nem is álmodtunk, hogy lehetséges.

Azt is mondja itt, hogy Ő a győzedelmesnek adni fog egy fehér követ, és abban (nem azon) a kőben egy új nevet, melyet csak a tulajdonosa ismer. Most egy új névnek az ötlete ismerős. Ábrám át lett változtatva Ábrahámmá, Szárai Sárává, Jákób Izráellé, Simon Péterre, Saul pedig Pállá. Ezek a nevek vagy változást hoztak létre, vagy pedig a változásért lettek adva. Ábrám és Szárai csak akkor lettek elkészítve arra, hogy fogadják az eljövendő fiút, amikor az ő nevüket az Úr megváltoztatta. Jákób esetében neki győznie kellett, és azután lett ő fejedelemnek nevezve. Simon és Saul esetében, amikor ők elfogadták az Urat, akkor jött el az ő változásuk. Ma pedig nekünk az összes igaz hívőknek változások lettek a neveinkben. Mi Keresztények vagyunk. Ez mindannyiunk számára egy közérthető név. Egy napon azonban lesz nekünk egy másik átváltozásunk; bizonyosan fogunk kapni egy új nevet. Lehetséges, hogy ez a név volt a mi igazi és eredeti

nevünk beírva az Élet Könyvébe, amely a Bárányé a világ megalapításától kezdve. Ő ismeri a nevet, de mi nem. Egy napon az ő jökedve szerint mi is meg fogjuk ismerni.

Egy fehér kő. Hogy mennyire gyönyörű. Itt egy másik kép van arról, ahogy a szentek kárpótlást kapnak Istennek a kezéből az ő földön lévő próbáikért. Tudjátok azt, hogy Konstantin után a hamis gyülekezet képes volt belemeríteni kezét az állami kincstárba, és ezáltal csodálatos épületeket emeltek, melyek tele voltak szép szobrokkal. Ezek a fehér márványból készült szobrok valójában római bálványok voltak, melyeket mint szenteket neveztek el újra. A gyülekezetek és berendezéseik kivételesen szépek voltak, éppúgy, ahogy ez ma is látható. Isten azonban nem volt velük. Hol volt Isten? Ő az Ő szentjeivel volt valamilyen kis otthonban, vagy egy barlangban, vagy valamilyen vad hegyi területen, ahol ők elrejtőztek a hamis gyülekezeti tagok elől. Nekik nem voltak gyönyörű épületeik, palástba öltöztetett körüsaik, ragyogó ruháik, és más világi vonzóerejük. De most ebben a különleges ígéletben az összes kor igaz hívői számára Isten kijelentette azt, hogy nagy gyönyörűségnek és örökkévaló időtartamnak jutalmait fogja adni nekik. Csak nézze le a gazdag a szegényt. Csak adjanak nagy összegeket a gyülekezetnek azért, hogy a gyülekezet az adakozót viszonzásul megtisztelje egy márványtáblával, vagy valamilyen szoborral, melyet nyilvánosan állítanak fel tiszteletükre, hogy mindenki tapsolhasson. Egy napon Isten, Aki mindent lát és tud, még egyszer meg fogja dicsérni az özvegyet azért, mert mindenét odaadta, még ha az csak két fillér is volt, és Ő Maga fogja megjutalmazni a menny kincseivel.

Igen, elrejtett manna és egy új név egy fehér kőben. Hogy mennyire jó az Úr hozzánk, amiért ilyen csodálatosan megjutalmaz bennünket, mi pedig annyira méltatlanok vagyunk. Óh, én mindig készen akarok lenni arra, hogy tegyem az Ő akaratát, és a mennyben gyűjtsek kincseket.

HATODIK FEJEZET

A THIATIRAI GYÜLEKEZETI KOR

Jelenések 2:18-29.

A Thiatirabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja az Isten Fia, Akinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és Akinek lábai hasonlóak az izzó fényű érchez:

Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálodat, és hitedet és tűrésed, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél.

De van valami kevés panaszsom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az En szolgálmat, hogy paráználkodjanak, és a bálvány áldozatokból egyenek.

Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.

Íme Én ágyba vetem őt, és azokat, akik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből.

És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy Én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint.

Néktek pedig azt mondom és mind a többi Thiatirabelieknek is, akiknél nincsen e tudomány, és akik nem ismerik a Sátán mélységeit, amint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet,

Hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, amíg eljövök.

És aki győz, és aki mindvégig megőrzi az En cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon;

És uralkodik rajtok vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek; amiképpen Én is vettem az En Atyámtól:

És adom annak a hajnalcsillagot.

Akinek van füle, hallja hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.

THIATIRA

Történelmileg Thiatira városa volt a legkevésbé figyelemre méltó a Jelenések könyvének hét városa közül. Myssia és Iónia határain helyezkedett el. Sok folyóval volt körülvéve, de azok tele voltak piócákkal. Legdicséretesebb jellemvonása az volt, hogy anyagilag jómódú volt, amely a

fazekasok, bőrmunkások, szövőmunkások, ruhafestők, díszruha készítő munkások, stb. ipartestületeinek volt köszönhető. Ebből a városból származott Lydia, a bíbor kelme árusító. Ő volt Pál első európai megtérteje.

Nos, annak az oka hogy a Szellem ezt a várost választotta, mint amelyik már tartalmazta a negyedik kor szellemi alkotó részeit, az ennek a városnak a vallása volt. Thiatira fő vallása Apolló Tyrinnaios imádata volt, amely összekapcsolódott a császárt imádó kultusszal. Apolló a nap isten volt, aki hatalmában a második volt az ő apja, Zeusz után. Ő mint a 'gonosz elhárítója' volt ismert; vallási törvények és vezeklések felett elnökölt (a vezeklés jóvátételt, helytelen cselekedeteknek, vagy bűnöknek kárpótlását jelentette.) Plátó ezt mondta róla, "Ő magyarázza az embereknek a templomoknak, áldozatoknak és az istenségek felé való szolgálatoknak intézményeit, valamint azokat a szertartásokat, melyek a hallálal és az élet utáni léttel álltak kapcsolatban." Ő közölte az ő 'jóvőről való' ismeretét és az ő 'atyjának akaratát' az emberek felé a prófétákon és a szócsöveken keresztül. Thiatirában ez a szertartás egy prófétanő által volt levezetve, aki egy három lábú széken ült és onnan közölte az üzeneteket, mialatt transzban volt.

Ennek a vallásnak a befolyása jelentékeny volt. Rettenetes ereje nem csupán a titkok birodalmában rejtett, hanem abban a tényben is, hogy senki nem tartozhatott az ipartestületekhez, amely az emberek számára megélhetést biztosított, ha nem tartoztak az Apolló templomának imádóihoz. Bárki, aki visszautasította azt, hogy csatlakozzon ezekhez a bálványimádó ünnepekhez, és kicsapongó orgiákhoz, az ki volt rekesztve ezekből az első évszázadbéli egyesületekből. Annak érdekében, hogy valaki részesülhessen a társadalmi és kereskedelmi életből, neki egy gyakorló pogány bálványimádónak kellett lennie.

Nagyon figyelemre méltó az, hogy maga a Thiatira név jelentése "Uralkodó Nő." Ilyen módon ezt a kort egy olyan uralkodó erő jellemzi, amely könyörtelenül eláraszt, meghódít mindent, és zsarnoki módon irányít. Nos, egy uralkodó nő az a legnagyobb átok a világon. A legbölcsebb ember, akit a világ valaha is látott, Salamon volt, és ő ezt mondta, "Fordítám én magamat és az én szívemet a bölcsességnek és az okoskodásnak tudására, kutatására, és keresésére; azonképpen, hogy megtudjam a bolondságnak gonoszságát és a tévelygésnek balgatagságát. És találtam egy dolgot, AMELY KESERVESEBB A HALÁLNÁL; TUDNIILLIK AZ OLYAN ASSZONYT, akinek a szíve olyan, mint a tör és a háló, *kezei pedig olyanok, mint a kötelek*. Aki Isten előtt kedves, az megszabadul attól; A BŰNÖS pedig megfogattatik attól. Lásd, ezt találtam, azt mondja a prédikátor; mikor gyakorta nagy szorgalmatossággal keresém a megfejtést, amit az én lelkem

folyton keresett, és nem találtam. Ezer közül egy embert találtam; de asszonyt mind ezekben nem találtam.” Prédikátor 7:25–28. Pál ezt mondta, “A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy URALKODJON.” Az Éden Kertjétől kezdve az asszony állandóan és sikeresen megpróbálta átvenni az irányítást a férfi felett, és éppen ma ez egy asszonyvilág, Amerika istennőjével, aki egy mezítelen nő. Amint az égből leeső női bálvány (emlékezzetek arra, hogy az ő karjai vasrudakból voltak) jellemezte az első, illetve az Efézusi Kort, úgy az ő ereje megnőtt mindaddig, míg végül teljes hatalmat nyert, amely hatalmat az ő vas jellemével birtokolt.

Most egy asszony nem arra van, hogy egy vas jelleme legyen. Neki a Szentírásnak megfelelően engedelmeskednie kell a férfinak. Ez neki meg van parancsolva. Az az asszony, aki igazán nő, és mindene nő, az ilyen jellemből lesz. Nem egy lábtörlő. Egyetlen valódi férfi sem teszi a nőt lábtörlővé. A nő azonban hatalom alatt akar lenni, és nem akar uralkodni a férfi felett, mivel a ház feje a férfi. Ha a nő felbontja azt a képet, melyet Isten készített számára, akkor ő el van ferdülve. Minden férfi, aki megengedi hogy az asszony átvegye a hatalmat, az szintén felbontotta ezt a képet, és ő is el van ferdülve. Ez az, amiért egy asszony NEM VISELHETI AZT, AMELY EGY FÉRFIHEZ TARTOZIK, VAGY NEM VÁGHATJA LE A HAJÁT. Az asszony soha nem viselhet olyan ruházatokat, melyek egy férfihez tartoznak, és nem vághatja le a haját. Amikor mégis megteszi, akkor erőszakosan behatol a férfi uralmába, és átveszi a hatalmat, és elferdíti önmagát. Amikor pedig egy asszony odatolakodik a szószékhez, melyről MEG VAN PARANC SOLVA NEKI, HOGY NEM TEHETI, akkor ő megmutatja, hogy milyen szellemtől van. Egy uralkodó asszony az antikrisztus és őbenne a Római Katolikus Egyház magjai vannak, még akkor is, ha ő ezt olyan vehemensen tagadja. Amikor azonban AZ IGÉRE KERÜL A SOR, *Isten legyen igaz, minden ember szava pedig legyen hazugság. Ámen.*

Menjünk vissza a kezdethez. Az eredeti fizikai teremtesben, ahogy azt mi ma tudjuk, Isten mindent párokban teremtett, férfit és nőt. Ott volt két csirke—a kakas és a tyúk. Ott volt két szarvasmarha, a tehén és a bika. És így tovább, végig a vonalon. Amikor azonban az emberre került a sor, akkor csak egy volt. Ők nem párban voltak. Ádám Istennek a képére lett teremtve. Ő Istennek egy fia volt. Istennek fiaként őt nem lehetett megkísérteni, és így nem eshetett el. Az lehetetlen lett volna. Ezért aztán Isten vette az embernek egy melléktermékét azért, hogy előidézze az elesést. Az asszony soha nem lépett ki frissként Isten kezéből úgy, mint Istennek egy igazi terméke. Ő az emberből lett létrehozva. Amikor pedig Isten előidézte azt, hogy az asszony létre legyen hozva az emberből, akkor ez az asszony erőteljesen eltért a többi nőténytől, melyeket az Úr

teremtett. Ő elcsábítható volt. A teremtésben egyetlen más nőstény sem tud erkölcstelen lenni; az emberi nőstényt azonban majdnem mindig meg lehet érinteni. És ez az őbenne lévő gyengeség tette lehetővé Sátán számára azt, hogy elcsábítsa őt a kígyó által, és így az asszonyt egy nagyon különös helyzetbe hozta Isten és az Ő Igéje előtt. Az asszony egyik oldalról minden közönséges, tisztátalan és útálatos dolgoknak a jelképe, a másik oldalról pedig ő minden olyan dolognak is jelképe, melyek tiszták, szépek, és szentek, mint a Szellemnek és Isten áldásainak a tárháza. Egyik oldalról ő szajhának van nevezve, aki részeg az ő paráznaságainak borától. Másik oldalról ő Krisztus Menyasszonyának van nevezve. Egyik oldalról ő Titok Babylonnak van nevezve, amely útálatos Isten előtt; másik oldalról pedig ő az Új Jeruzsálemnek, a mi anyáknak van nevezve. Egyik oldalról ő annyira tisztátalan, gonosz, és kicsapongó hogy ő végezetül a tűznek tavába lesz vetve, mint ami az egyetlen megfelelő hely az ő számára; a másik oldalról pedig ő a mennyekig fel van magasztalva, mint aki osztozik Istennek a trónján, mint amely az egyedüli megfelelő hely az ilyen királynő számára.

És ebben a Thyatirai Gyülekezeti korban ő egy URALKODÓ NŐ. Ő a Titok, Babylon. Ő a nagy szajha. Ő Jézabel, a hamis prófétanő. MIERT? Azért, mert az igazi nő engedelmeskedik Istennek. Krisztus az ő feje. Neki nincs más szava, csak az Úré, nincs más gondolata, csak az Úré, nincs más vezetése, csak az Úré. De mi a helyzet ezzel a gyülekezettel? Ő kivetette az Igét, elpusztította a Bibliákat és a kegyesnek méltó tanulmányait. Ő megölte azokat, akik az igazságot prédikálták. Átvette a hatalmat királyok, fejedelmek és nemzetek felett—irányítja a hadseregeket, és ragaszkodik ahhoz az állításához, hogy ő a Krisztus igaz teste, és hogy az ő pápai Krisztusnak a helyettesei. Őt teljesen elcsábította az ördög olyannyira, amíg végül ő lett másoknak a csábítója. Ő a Sátánnak a menyasszonya, és létrehozta az ő fattyú-gyermek vallásait.

Végig az egész Sötét Korokon át ő uralkodott. Több mint kilencszáz évig rabolt és pusztított. Megölte a művészeteket, elpusztította a tudományokat, és semmi mást nem hozott létre, mint halált mindaddig, míg végül az Igazság világossága majdnem teljesen eltávozott, és a világosságnak már csupán puszta szelete maradt meg. Majdnem teljesen megszűnt ömleni az olaj és a bor; annak ellenére azonban, hogy ő uralta a világ királyságait, és azt állította, hogy minden ember őbenne találja meg a polgárságát, mégis volt egy kicsiny csoport, akik Istenhez tartoztak, és az ő polgárságuk a mennyben volt, és őket ez az asszony nem tudta elpusztítani. Isten megtartotta kicsiny nyáját; nem lehetett őket elpusztítani. Rómának ez a Gyülekezete annyira pogány és gonosz volt, mint Athália királynő, aki megpróbálta elpusztítani az összes királyi magot,

és ez majdnem sikerült is neki, ISTEN AZONBAN MEGŐRZÖTT EGYET, és belőle még több hűséges is előjött. Ugyanígy Isten megőrzött egy kicsiny nyáját ebben a hosszú, sötét éjszakában, és az ő igazságukból végül kiemelkedett egy Luther.

Mindenki, aki bármit is tud egyáltalán a Római Katolikus Egyházzal és az ő imádási formájukról, az megmondhatja, hogy Thiatirának ezt a városát a Szellem miért választotta arra, hogy általa mutassa be a Sötét Korokban lévő gyülekezetet. Íme itt van közvetlenül a mi szemünk előtt.

A KOR

A Thiatirai Kor az összes közül a legtovább tartott, körülbelül 900 évig, 606-tól 1520-ig.

A HÍRNÖK

A gyülekezet már régen két csoportra lett osztva, a nyugatira, és a keletire. Időről időre támadt egy reformátor, vagy az egyik, vagy pedig mind a két csoportban és egy ideig a gyülekezet valamely szeletét egy mélyebb közösségbe vezette Istennel. Ilyen ember volt a nyugati oldalon Assisi Ferenc. Igazán sikeres volt egy ideig, míg végül munkáját elnyomta Rómának hierarchiája. A lyoni Péter Waldo, egy kereskedő, aki lemondott az ő világi életéről, ő nagyon aktív lett az Úr szolgálatában és sokakat vont Őhozzá; munkájában azonban meg lett hiúsítva, és a pápa kiközösítette. Sem a nyugati, sem pedig a keleti csoportokban nem volt egy olyan ember, aki lehetőség szerint ennek a kornak hírnöke lehetett volna, amikor ezt a Szentírás világosságában vizsgáljuk. Volt azonban két férfi a Brit-szigeteken, akiknek az Igében és cselekedetekben lévő szolgálata kiállhatta az igazság próbáját. Ők Szent Patrick és Szent Columba voltak. Columba volt az, akire a sors, mint hírnökre esett.

Noha a Thiatirai Kor hírnöke Szent Columba volt, szeretnék még egy kis időt Szent Patrick életével eltölteni, mivel ez nekünk példa érdeklő, és azért, hogy megválaszoljuk azt a hazug római állítást, mely szerint Szent Patrick jobban tagja lett volna Rómának épp mint ahogy Jeanne d'Arc is. Patrick Szent Márton lánytestvérének született Bonavern kisvárosában a Clyde folyó partján. Egy napon, miközben játszott a parton az ő két leánytestvérével, kalózok jöttek és elrabolták mindhármonjukat. Hogy a lánytestvérek hova kerültek, azt senki nem tudja, Patrickot azonban (az ő neve Succat volt) eladták Észak-Irorszában egy törzsfőnöknek. Feladata a disznók őrzése volt. Ennek érdekében ő kutyákat idomított. Kutyái annyira jól be voltak idomítva, hogy közéről és távolról

sok ember jött, hogy megvegye őket. Magányában ő Istenhez fordult és így üdvössége lett. Azután jött hozzá a sürgető vágy arra, hogy megszökjön és visszatérjen az ő szülei otthonába. Kigondolt egy olyan tervet, amely az ő idomítói képességét nagyon hasznosította. Megtanította a kutyákat arra, hogy ráfeküdjenek, befedezzék a testét óvatosan, és ne mozduljanak addig, amíg parancsot nem kapnak. Így azután egy napon, amikor a tulajdonosa több kutyát eladott, Patrick megparancsolta a kutyáknak, a kutyafalka vezetőjének kivételével, hogy ugorjanak be a csónakba. A falka vezetője, melynek ő azután adott egy titkos jelet, elfutott és megtagadta azt, hogy a csónakba szálljon. Mialatt a mester és a vásárló megkísérelték elkapni a kutyát, Patrick beszállt a csónakba, és jelt adott a kutyáknak arra, hogy fedezzék be őt. Azután egy síppal visszahozta a kutyafalka vezetőjét a csónakba, és az egész falka tetejére ült. Mivel Patrick sehol nem volt látható, így a vásárló vitorlát bontott, és kiment a nyílt tengerre. Miután Patrick megbizonyosodott arról, hogy a kapitány már túlságosan messze volt ahhoz, hogy visszatérjen, akkor egy másik jelt adott a kutyáknak, amely őket fékezhetetlen csaholásra ösztönözte. Ekkor előbújt és megmondta a kapitánynak, hogy ha nem teszi őt partra az otthonánál, akkor parancsol a kutyáknak, hogy továbbra is fékezhetetlenül viselkedjenek és átveszi a hajó parancsnokságát. A kapitány azonban egy Keresztény volt, és amikor meghallotta a fiú történetét, akkor boldogan tette őt partra az ő otthonánál. Otthon Patrick elment Biblia iskolába, majd visszatért Írországba, ahol az Igének és Istennek ereje által sok jellel és csodával kísérvé ezreket nyert meg az Úrnak. Soha nem járt Rómában, és soha nem is lett Róma által megbízva. A dolog igazsága az, hogy amikor Róma végül megvetette a lábát a szigeten, és amikor látták, hogy az idő megfelelő, akkor megöltek több mint 100 000 Keresztényt, akik abból az eredeti csoportból nőttek ki az évek folyamán, amely az Úrhoz tért Szent Patrick alatt.

Körülbelül 60 évvel Szent Patrick halála után Columba megszületett Donegal Tartományában, Észak-Írországbán Fergus királyi családjában. Ő egy briliáns és odaszentelt Biblia tanulmányzó lett, aki kívülről ismerte a Szentírás legnagyobb részét. Isten egy hallható hangon hívta el őt misszionáriusnak. Miután meghallotta Istennek a hangját, semmi nem tudta őt megállítani, és az ő csodákkal teljes szolgálata sok történést arra indított, hogy azt állítsák, hogy közvetlenül az apostolok nyomdokában járt. Annyira nagy volt az ő szolgálata az azt követő természetfeletti jelekkel, hogy néhányan (különösen a Rómában élő tanulmányozók) azt gondolták, hogy a beszámolók túlzottak.

Az egyik missziós útján, amint közeledett egy fallal körülvett városhoz, úgy találta, hogy a kapuk elzárták útját.

Felemelte hangját imában azért, hogy Isten lépjen közbe és engedje meg neki az emberekhez való bejutást azért, hogy prédikáljon. Amikor azonban imádkozott, az udvari varázslók elkezdték őt zaklatni hangoskodásaikkal. Ekkor ő elkezdett énekelni egy zsoltárt. Amint énekelt, Isten megnövelte hangjának erejét annyira, hogy az elfojtotta a pogányok kiabálásait. Hirtelen a kapukáját maguktól felpattantak. Ő belépett és prédikálta az Evangéliumot, sokakat megnyerve így az Úrnak.

Egy másik alkalommal, amikor ő szintén ki lett zárva egy faluból, amint elfordult, hogy távozzon, akkor a főember fia hirtelen nagyon erősen lebetegedett, egészen a halálig. Gyorsan Szent Columba után mentek, és visszahívták őt. Amikor elimádkozta a hitnek imáját, a fiú azonnal meggyógyult. Ekkor a falu megnyílt az Evangélium hirdetése számára.

Az a tiszta Evangélium, melyet Columba és munkatársai prédikáltak, elterjedt az egész Skócia területén, így azt Istenhez fordította. Átömlött Írországba, és Észak-Európába is. Az ő Evangélium terjesztésének eszköze az volt, hogy tizenkét ember egynek vezetése alatt ment be egy új területre, majd szó szerint felépítettek egy Evangélium-központú várost. A tizenkét ember között voltak ácsok, tanítók, prédikátorok, stb, akik mindannyian csodálatosan járatosak voltak az Igében és a szentül való élésben. Ezt a kicsiny telepet egy fallal vették körül. Ezeket az elkerített helyeket hamarosan körülvették a tanulmányozók és az ő családjaik az ő saját otthonukból, akik tanulták az Igét és felkészültek arra, hogy kimenjenek és az Urat szolgálják, mint misszionáriusok, vezetők és prédikátorok. A férfiak szabadon megházasodhattak, noha sokan nem tették meg annak érdekében, hogy annál jobban szolgálják Istent. Mentések maradtak az állami segítségtől, és ilyen módon elkerülték a politikát. Ahelyett, hogy más vallásokat támadtak volna, ők inkább az igazságot tanították, mert hitték, hogy az igazság elegendő fegyver arra, hogy elérjék azt a végcélt, melyet Isten tartogatott számukra. Ők teljességgel függetlenek voltak Rómától.

Szent Columba volt az alapítója egy nagy Biblia iskolának Hy szigetén (Skócia partjától délnyugatra). Amikor ő odament, akkor a sziget annyira meddő és sziklás volt, hogy nem teremhetett mindannyiuk számára elegendő élelmet. Columba azonban az egyik kezével magot vetett, mialatt a másikat feltartotta imában. Ma ez a világ egyik legtermékenyebb szigete. Erről a Biblia központú szigetről hatalmas tanulmányozók jelentek meg, akik Istennek bölcsességével és erejével voltak felruházva.

Amikor Isten eme nagy szolgájának történetét olvastam, és azokat a csodálatos cselekedeteket, melyeket ő tett, akkor

elszomorodott a szívem arra a gondolatra, hogy a pápai hatalom az iránti vágyában, hogy a karmaiba vonjon minden embert, eljött és végül is megrontotta ezeket a missziós területeket és tönkre tette az igazságot, ami Columba által lett tanítva.

ÜDVÖZLÉS

Jelenések 2:18, “Ezt mondja az Isten Fia, Akinek szemei olyanok, mint a tűzláng és Akinek lábai hasonlóak az izzó fényű érchez.”

A Thiatirai Kor számára az Istenség kinyilatkoztatása az, hogy Jézus Istennek a Fia. Egykor az Ő testének napjaiban Őt Embernek Fiaként ismerték. Ezután azonban mi Őt többé már nem test szerint ismerjük. Ő többé már nem az Embernek Fia, nem a Nagy Próféta, Aki Önmagában gyűjtötte össze az összes próféciákat. Az Egyszülött vissza került az Atyának kebelébe. Most mi Őt a feltámadás ereje szerint ismerjük. Ő feltámadott és Magához vette az Ő hatalmas erejét és mindenek felett van az Ő saját dicsőségének dicséretéért. Dicsőségét Ő nem osztja meg mással. A gyülekezet felett való vezetését Ő nem adja át egyetlen embernek sem.

Ő letekint Thiatirára, és itt ebben a városban és ebben a negyedik korban Ő látja, hogy az a tisztesség, amely csak egyedül Őt illeti, most másra lett ráruházva. Szemei haragnak és ítéletnek tűzével lobognak, amikor látja, hogy Apollót úgy tisztelik, mint Istennek a Fiát, amikor pedig csak Ő egyedül az Atya Egyszülöttje. Milyen szörnyű kell hogy legyen az Ő ítélete a Thiatirai Kor vallásán, amelyben a gyülekezeti tagok az isten fiának pogány imádóiként (Apolló Zeusznak a fia) egy emberi uralkodót magasztalnak fel az imádatra, melyben őket az állam hatalma támogatja. Mert ez pontosan az, amit Ő látott. A Római Katolikus Egyház teljesen belemerülve a Napisten (Apolló) szertartásain alapuló bálványimádatba, felmagasztalt egy embert tényleges istenséggé (pápa) a gyülekezet és az állam házasságán keresztül. Hiszen Thomas Aquinas és Alverus Pellagius ezt fogalmazták meg és ezt állították: “A Pápa azok számára, akik őt azzal a bizonyos szellemi szemmel nézik úgy tűnik, hogy nem egy ember, hanem Isten. Hatalmának nincsenek határai. Amit csak akar helyesnek nyilváníthat ki, és bárkitől elveheti jogait úgy, ahogy az neki tetszik. *Ennek az egyetlen hatalomnak a kételkedése az üdvösségből való kizárásához vezet.* A gyülekezet nagy ellenségei azok az eretnekek, akik nem akarják viselni az igaz engedelmesség igáját.”

“Egy közbenjáró van Isten és az *emberek* között, az ember Krisztus Jézus (Istennek a Fia).” I. Timóteus 2:5. Róma pápája azonban megváltoztatta az Igét. Ő ezt így mondja, “egy

közbenjáró Isten és ember (nem emberek) között.” Így most ő közbenjár a közbenjáró és az emberek között. Más közbenjáró azonban nincs, mint a Fiú. A pápa az üdvösséget a római egyházon keresztül hirdeti. Isten Fián kívül azonban nincs üdvösség. Nem csoda, hogy ezek a szemek tüzes ítéletben lángolnak. Nem csoda, hogy lábai olyanok, mint a réz, amikor készen áll arra, hogy puderré és porrá tapossa ennek a világnak gonosz királyságait. Hála legyen Istennek ezekért az erős réz lábakért. Ezek a lábak átmentek értünk az ítéleten. Ezek most a mi fundamentumunk, mivel amit Ő elnyert, az mind a miénk. Mi Őbenne, Jézusban az Isten Fiában vagyunk azonosulva.

Ebben a korban vagyunk tanúi a Mohamedánizmus megjelenésének, amely tagadta az Isten Fiát, és halált mondott ki mindazokra, akik magukat Keresztényeknek nevezték.

Ebben a korban volt az is, amikor a hamis gyülekezet bemocskolta a Mindenható Isten első parancsolatát, majd gyorsan nekilendült, hogy megszegje a második parancsolatot is, mivel pápáját Jézus Krisztus helyére teszi, és a bálványimádatot egy olyan mértékben érvényre léptette, hogy halált jelentett azok számára, akik nem adtak helyet a gyülekezetben a szentképek számára. Egyedül Theodora Császárnő alatt 842-867-ig több mint 100 000 szentet öltek meg azért, mert ők a szobrokat értéktelennek nyilvánították.

Bizonyos, hogy ennek a kornak meg kell térnie, vagy elveszít mindent. Ott áll a dicsőség Ura, Isten, maga az Isten-az Ő Igéje félre van dobva, személye vissza van utasítva, emberi kezek és emberi szívek azonban nem távolíthatják el Őt. Csak tagadják meg Őt, Ő azonban hű marad. “Ne félj te kicsiny nyáj; tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja a királyságot. Amikor pedig eljövök réz lábakkal és lángoló szemekkel, akkor Én megfizetek; az ítélet az Enyém, Én vissza fogok fizetni,” mondja az Úr.

A DICSÉRŐ BESZÉD

Jelenések 2:19, “Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat és hitedet, és tűrésedet, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél.”

Íme itt újra ugyanazokat a bevezető megjegyzéseket találjuk, “Tudom a te cselekedeteidet.” Istennek a Fia Maga azt mondta, “Higgyetek Nekem magukért a cselekedetekért.” Mialatt a földön volt, Ő a saját cselekedeteire fektette a hangsúlyt. Azok a cselekedetek, melyeket Ő tett, Istentől voltak elrendelve azért, hogy hitet ébresszenek Őbenne. Szolgálatának ez egy nagy része volt. Az Ő Szent Szellemé Pál apostolban ezt mondta, “Mert az Ő alkotása vagyunk,

teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.” Ef. 2:10. Ezek a cselekedetek azért voltak, hogy Őbenne hitet ébresszenek, amint ezek bemutatják az Őhöz való viszonyt, melyet Pál úgy ábrázolt, hogy “Őbenne teremtetvén.”

Nos, a cselekedetek soha nem fogják elfoglalni az Istenben lévő hitnek helyét a mi üdvösségünkért. Cselekedeteink azonban be fogják mutatni a mi Őbenne már elhelyezett hitünket. A jó cselekedetek nem fognak megmenteni benneteket, hanem azok egy megmentett életből fognak előjönni, mint az Úrnak lévő gyümölcsök. Én hiszek a jó cselekedetekben. Még ha egy ember nincs is megmentve, neki akkor is jó cselekedeteket kellene cselekednie és a tőle telhető legtöbbet megtennie. Ami az Isten szemében borzasztó az az, hogy ha az emberek gonosz cselekedeteket tesznek, és azután azt mondják, hogy ők az Úr akaratát cselekszik. Ez az, amit a püspökök, pápák és a római hierarchia tettek. Ők ölték, csonkítottak, és mindenféle gonosztságot cselekedtek az Úrnak Nevében. Ők pontosan az ellenkező életet éltek, mint amit az Ige tanít. Ezekben a gonosz napokban azok az igaz hívők úgy világítottak a sötét helyeken, mint egy fény, amint ők folyamatosan jókat cselekedtek; hiszen ők az átkot áldással viszonzották, és az igazságot cselekedték Istennek a tisztességére akkor is, ha azért sokan meghaltak.

Ebben a versben az Úr dicséri az Ő gyermekeit azért, mert ők egy megváltozott életet éltek. Cselekedeteik egy belül lakozó új Szellemről tettek bizonyosságot. Az emberek látták az ő jó cselekedeteiket, és dicsőítették Istent. Igen uram, ha te egy Keresztény vagy, akkor te helyesen fogsz cselekedni. Cselekedeteid meg fogják mutatni azt, hogy szíved rendben van. És ez nem valami színlelés lesz, mivel te az Úr akaratát fogod cselekedni akkor is, amikor senki más, csak Isten lát téged, és akkor is az Ő akaratát fogod cselekedni, ha az az életedbe kerül.

“Tudom a te szeretetedet, szolgálatodat, hitedet és türelmedet.” Figyeljétek meg azt, hogy az ő szeretetük a ‘cselekedetek’ és a ‘szolgálat’ közé lett helyezve. És ez a megfelelő hely erre, mivel szeretet nélkül a mi cselekedeteink nincsenek elfogadva Isten előtt, továbbá szolgálatunk sem. Pál a Korinthusiakhoz szólva ezt mondta, “Szeretet nélkül semmi vagyok, és bármit is teszek, annak nincs haszna, hogy ha az nem szeretetben van téve.” Most épp itt láthatjátok azt, hogy ezek a hívők nem a Nikolaiták osztályában voltak, akik az üdvösség eszközeül tették cselekedeteiket, vagy pedig azért, hogy őket az emberek dicsérjék. Ők cselekedeteiket Istennek a szeretetéből tették, amely ki lett öntve szívükbe a Szent Szellem által. Ez a szívükben lévő szeretet Istennek a szeretete volt az Ő sajátjai iránt. Jézus ezt mondta, “Erről ismerjen meg

benneteket minden ember, hogy ti az ÉN tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást.” A pogányok, akik látták a korai Keresztények életét, ezt mondták, “Nézzétek, hogy mennyire szeretik egymást.” János ezt mondta, “Mindenki, aki szeret az Istentől született.” I. János 4:7.

Én itt szeretnék egy figyelmeztetést tenni. Az utolsó napokkal kapcsolatban azt mondja, hogy a gonoszság túláradása miatt sokak szeretete meghidegül. A Laodiczeai, illetve az utolsó korban az önszeretet, valamint az anyagi dolgoknak szeretete veszi át az Isten igaz szeretetének helyét. Nekünk őrizkednünk kell a bűn erejétől ezekben az utolsó napokban. Olyan sokak számára annyira nehézé válik a helyzet, mert ők nem ismerték fel ezeknek az utolsó napoknak a szellemét. Ideje, hogy közeledjünk Istenhez, és engedjük, hogy betöltse életünket az Ő szeretetével, vagy ha nem, akkor érezni fogjuk az utolsó napok gyülekezetének hidegségét, és ebből fakad az Isten igazságának visszautasítása, amely egyedül képes segíteni nekünk.

Azokban a sötét és félelmetes években az igazi szőlőtő megtartotta az ő Isten iránti szeretetét és a testvérek iránti szeretetét. Isten őket ezért dicsérte.

“Tudom a te szolgálatodat.” Jézus ezt mondta, “Az aki mindenkitől a legnagyobb, ő mindenki szolgája.” Egy bölcs ember megjegyzést fűzött ehhez a mondáshoz. Íme itt van az, amit ő mondott, “Csak a történelem fogja bizonyítani ezt a kijelentést.” Ennek az embernek igaza volt. A történelem valamennyi nagy emberei szolgák voltak. Akik azt követelték, hogy nekik szolgáljanak; akik elnyomtak; akik mindig azt keresték, hogy ők legyenek a fej, ők a szegyenbe süllyedtek. Isten még azokat a gazdagokat is elítéli, akik az ő gazdagságukat nem helyesen használták. Nézzetek bele azonban a történelembe, és azt fogjátok találni, hogy az igazán nagyok azok voltak, akik mások felé szolgáltak. A történelem soha nem éljenezheti azokat, akik számára sokat tettek, hanem örökre azokat fogja dicsérni, akik mások számára tettek sokat. Most alkalmazzuk ezt magunkra. Éppúgy, ahogy az Embernek Fia sem azért jött, hogy Neki szolgáljanak, hanem azért, hogy szolgáljon, ugyanúgy nekünk is azt a példát kell követni. Lássuk Őt, amint meghajtja Magát az apostolok lábai felett és megmossa az ő fáradt és piszkos lábaikat. Ő ezt mondta, “Nem tudjátok, hogy mit teszek, de ezután fogjátok tudni. Amit azonban láttok hogy teszek, azt nektek is tennetek kell.” Ő szolgává lett azért, hogy Isten felmagasztalhassa Őt a legmagasabb magaslatokra. Egy napon pedig a szentek ítéletekor meg fogjuk hallani Őt, amint ezt mondja, “Jól cselekedtél jó és hűséges SZOLGÁM, menjél be a te Uradnak örömébe.” Nehéz mindig szolgának lenni. Azok azonban, akik áldoznak, és akik másokért vannak

feláldozva, ők egy napon az Úrral fognak ülni az Ő trónján. Minden meg fogja érni akkor. “Munkálkodjunk a Mesterért hajnaltól napestig, Beszéljünk az Ő csodálatos szeretetéről és gondoskodásáról, És amikor a mi egész életünknek vége van, munkánk a földön el lett végezve, És amikor névsor olvasás lesz odát, akkor én ott leszek.”

“*Ismerem a te hitedet.*” Most Ő itt nem azt mondja, amit a Pergamoszi gyülekezetben mondott, hogy “megtartottad az ÉN hitemet.” Most Ő nem az Ő hitéről beszél, hanem dicséri őket az ő hűségükért. Amikor pedig ezt teszi, akkor megemlíti az ő ‘türelmüket’ is. Nos, a hűség és a türelem együtt járnak. Valójában a türelem a hűség eredménye, mert ezt mondja a Jakab 1:3-ban “A ti hitetek megpróbáltatása türelmet hoz létre.” Teljességgel semmilyen más mód nincs arra, hogy türelmet nyerjünk el. Ennek a mi hitünk megpróbáltatása által kell jönnie. Róma 5:3, “A nyomorúság türelmet hoz létre.” Hogy Isten milyen nagyra értékeli a mi türelmünknek ezt a kimutatását, azt a Jakab 1:4-ben láthatjuk, “Legyen azonban a türelemnek tökéletes cselekedete, hogy ti tökéletesek és teljesek legyetek, semmiben sem szenvedve hiányt.” [A King James fordítás szerint—ford.] Isten akarata számunkra, a Tökéletesség. Ez a tökéletesség pedig a türelem—várni Isten *akarata*ra és várni Istenre. Ez a jellem fejlődésének a folyamata. Hogy Isten mennyire dicsérte a Sötét Koroknak ezeket a szentjeit. Türelmesen, mint a mészárszékre vezetett bárányok, ők szeretettel, és hűségesen szolgálták Istent. Ennyi volt minden, amit ők az életből akartak, csak hogy szolgáljanak az ő Uruknek. Milyen nagy kellett hogy legyen az ő jutalmuk.

“*Tudom a te cselekedeteidet; és hogy az utolsók többek, mint az első.*” Ez bizonyára figyelemre méltó. Amint a kor sötétsége növekedett; amint a mártírok kitüntetési névsora nap mint nap hosszabbra nőtt, ők annál keményebben dolgoztak, annál jobban szolgáltak és hitük nőtt. Milyen tragikus volt az, hogy az Efézusi Korban a szeretet elhalványodott. És valóban semmi nincs említve a többi korokban a szeretetnek növekedő munkálkodásáról; ebben a korban, minden kor közül a legsötétebben azonban ők az Urat még inkább szolgálták. Hogy micsoda egy lecke ez. Nincs megszűnése ennek az Úr iránt való kegyelmes szeretet szolgálatnak, hanem annak inkább a növekedése van. Ez a titok. Hadd próbálja meg az ellenség megghiúsítani a mi szolgálatunkat az Úr felé—válaszunk a növekedő szolgálat. Amikor a bágyadtak félelemben kiabálnak, akkor itt az ideje, hogy kikiáltssuk a győzelmet.

“*Tudom a te cselekedeteidet, és hogy az utolsók többek, mint az első.*” Nos, amint mi már mondtuk, ez a kor a Sötét Kornak van nevezve, mivel ez a történelemnek valóban a

legsötétebb időszaka volt. Ez III. Ince pápa kora volt, aki azt állította, hogy ő “Krisztusnak a helytartója—a legfelsőbb fejedelem a gyülekezet és a világ felett,” aki az INKVIZICIÓT létrehozta, mely az ő irányítása alatt több vért ontott, mint bármely más időben a Reformációt kivéve. Ez volt a Kegyencnőuralomnak a szajhák uralmának a kora. III. Sagariusnak volt egy szeretője, és “megöltötte a pápai kórust szeretőkkel és fattyú fiakkal, a pápai palotát pedig rablók barlangjává változtatta.” III. Anastasiust Marózija, Sagarius szeretője halálra fojtotta. XI. János Marózijának törvénytelen fia volt. XII. János Marózijának volt az unokája, és ő “özvegyeket és szüzeket erőszakolt meg, majd egy asszony feldühödött férje házasságtörés aktusában megölte.” Ez a Pápai Egyházszakadás kora volt, mivel a pápáknak két vonala (az egyik Avignonból, a másik pedig Rómából uralkodva) átkozta egymást és harcolt egymással. Ezek a pápák nem csupán erkölcstelen szexuális cselekedetekben voltak bűnösök (tucatnyi törvénytelen gyermeknek voltak atyjai, és szodomizmust követtek el stb.), hanem abban is bűnösök voltak, hogy papi tisztségeket árusítottak a legtöbbet fizetőnek.

Ez volt az a kor, amikor a világosság nagyon halványan izott, de mégis az a kevés hívő még állhatatosabban munkálkodott, amint a sötétség növekedett mindaddig, amíg a kor vége felé sokan színre léptek, hogy reformokat kíséreljenek meg. Munkálkodásuk annyira heves volt, hogy ők kövezték ki az eljövendő reformáció útját. Ennek okáért mondja az Ige a korral kapcsolatban, “a te utóbbi (a kornak vége) cselekedeteid többek, mint az elsők.”

A Thiatira szónak különböző jelentései vannak, melyek között ott van a “Folyamatos Áldozat”. Sokan úgy hiszik, hogy ez egy prófécia a Mise használatát illetően, amely Krisztus áldozatának egy folyamatos bemutatása. Ez egy kiváló gondolat, de az is lehet, hogy ez az Úr igaz hívóinak életében és munkálkodásában lévő folyamatos áldozat.

Az bizonyos, hogy ezek a Thiatirai szentek a termés krémje voltak, telve a Szent Szellemmel és hittel, jó cselekedetekre teremtve, bemutatva az Úr dicséretét, és saját életüket önmaguk számára nem tartották kedvesnek, hanem mindenüket odaadták az Úrnak, mint egy édes áldozatot.

A DORGÁLÁS

Jelenések 2:20, “De van valami kevés panaszom ellened, mert megengedted (eltűröd) amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az Én szolgálmat, hogy paráználkodjanak és a bálvány áldozatokból egyenek.”

Most ettől a verstől én szeretném ha leugranátok a 23. vershez és meglátnátok annak a nagy igazságnak a bizonyítékát, melyet én mindvégig a ti figyelmetekbe hoztam. “És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy Én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója.” Én mindvégig azt mondtam, hogy valójában két gyülekezet létezik, noha a Szellem mindkettőjükhöz szól valamennyi korban, mintha ők *egyek* lennének. Itt világosan az van állítva, hogy *gyülekezetek* vannak, és éppen olyan világosan állítja azt is, hogy ezek közül a gyülekezetek közül néhány teljesen nyilvánvalóan NEM tudja azt, hogy Ő az, Aki a veséket és a szíveket vizsgálja. Az Úr be fogja bizonyítani nekik, hogy ez így van. Most akkor mely gyülekezetek lesznek azok, melyek nem tudják ezt az igazságot? Természetesen ez a hamis szőlőtőnek csoportja, mivel az igaz hívők bizonyosan tudják azt, hogy az ítélet Isten házában kezdődik el, és mivel ők Istenfélőek, így ők megítélik magukat azért, hogy ne legyenek megítélve.

Most miért nevezi Isten ezeket a gyülekezeteket az Ő gyülekezeteinek, noha azok, a hamis szőlőtő? A dolog igazsága az, hogy ők Keresztények. De ők nem a Szellemnek a Keresztényei. Ők a testnek a Keresztényei. Ők a Nevet hiába viselik. Márk 7:7, “Hiába imádnak azonban Engem, amikor emberek tanításait és parancsolatait tanítják.” De ők valóban Keresztények, hiszen mi más lehetnének? Egy Mohamedán az egy Mohamedán. Ez az ő vallása függetlenül attól, hogy miként éli azt, mivel elméletében helyeseli azt, amit a Korán tanít. Ugyanezen a módon egy Keresztény az egy Keresztény mindaddig, amíg egyesül azzal a ténnyel, hogy Jézus az Istennek Fia, szűztől született, megfeszítették, meghalt és újra feltámadott, és hogy Ő az emberiség Üdvözítője, stb. *(Valójában a Laodiczeai Korban lesznek olyanok, akik magukat Kereszténynek nevezik azért, mert helyeslik Jézus ragyogó tulajdonságait, miközben megtartják maguknak azt a jogot, hogy tagadják az Ő Istenségét. A Keresztény Tudomány követői ezt már megtették ugyanúgy, mint az a sokaság, akik egy Szociális Evangéliumot hirdetnek.)* Ő egy névleges Keresztény és a gyülekezethez tartozik. Ő azonban nem egy IGAZ, illetve egy Szellemi hívő. Ez a fajta hívő az, aki bele lett keresztelve Krisztusnak a testébe, és az Ő tagja. Isten rendelkezése azonban az, hogy a konkoly együtt nő a búzával, és őket nem szabad kigyomlálni. Ez Istennek a parancsa. Az ő összeköttetésüknek és megégettetésüknek a napja el fog jönni; de még nem most.

Ilyen módon a Szellem ehhez a kevert csoporthoz szól. Egyik oldalról az Úr dicsér, a másik oldalról pedig dorgál. Elmondta azt, hogy mi a helyénvaló az igaz hívővel kapcsolatban. Most Ő figyelmezteti a hamis szőlőtőt arra, hogy mit kell tennie ahhoz, hogy megigazultan állhasson meg az Úr előtt.

AMAZ ASSZONY JÉZABEL

Jakab apostol megmutatta nekünk azt az irányt, melyet a bűn vesz. Jakab 1:14, 15, "Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogván bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz." Most ez pontosan annak a képe, ami a gyülekezeti korokban történik. Amint a bűn semmi másban mintsem egy érzésben kezdődött, úgy a halál is a gyülekezet számára a Nikolaitáknak egyszerű, kevésbé felismert cselekedeteivel kezdődött. A cselekedetektől pedig az egy tanításba ment át. A tanításból pedig magához ölelte az állam hatalmát és a pogányság bevezetését. Most ebben a korban ez átmegy az ő saját prófétanőjébe (tanító) így pedig tovább utazik mindaddig, míg önmagát a tűznek tavában nem fogja találni, mivel ez pontosan az, ahol végződni fog, a második halálban.

Most Istennek az egész kiáltása ez ellen a negyedik kor ellen ennek a prófétanőnek, Jézabelnek a kárhoztatásában található. Annak érdekében pedig, hogy pontosan megértsük azt hogy az Úr miért kárhoztatja őt ennyire, meg kell hogy keressük az ő történetét a Bibliában, és mikor megtaláljuk hogy mit tett ő akkor ott, akkor tudni fogjuk, hogy mi történik ebben az időben.

Az első és nagyon fontos dolog amit Jézabelről megtanulunk az az, hogy ő NEM Ábrahámnak egy lánya, és az ő Izráel törzseibe való beiktatása nem is egy olyan szellemi befogadás, mint amilyen Ruthnak, a Moabitának esetében volt. Nem uram. Ez az asszony Etbaálnak, Sidon királyának volt a lánya. (I. Királyok 16:31), aki Astarténak volt a papja. Úgy nyerte el a trónt, hogy meggyilkolta elődjét, Phelest. Így azonnal látjuk, hogy ő egy gyilkosnak volt a lánya. (Ez bizonyosan emlékeztet bennünket Kainra.) Annak a módja pedig, ahogy ő Izráelnek egy részévé vált, az nem azon a szellemi csatornán történt, melyet Isten elrendelt a pogányok bejutására; ő azonban Akhábbal, Izráel tíz törzsének a királyával történt HÁZASSÁG által jött be. Nos, ez az egyesülés, amint mi láttuk, nem volt Szellemi; ez politikai volt. Így ennek az asszonynak, aki a bálványimadásba volt beleáztatva, a legkevésbé sem volt vágya arra, hogy az Egy Igaz Isten imádójává váljon, hanem inkább azzal a közismert szándékkal jött, hogy elfordítja Izráelt az Úrtól. Nos, Izráel (a tíz törzs) már tudta azt, hogy mit jelent az aranyborjúkat imádni, eddig azonban még nem lettek kiárúsítva a bálványimadás számára, mivel Isten volt imádvá és Mózesnek a törvénye volt elismerve. Akhábnak Jézabellel történt házasságának idejétől kezdve azonban a bálványimadás halálos módon haladt előre. Amikor ez az asszony annak a templomnak a papnőjévé lett, melyet ő Astarténak (Vénusnak) és Baálnak (a napistennek) állított, akkor Izráel elérkezett életének krízispontjához.

Ezt emlékezetünkben tartva most elkezdhetjük látni azt, hogy Istennek a Szelleme mit mutat be ebben a Thiatirai Korban. Íme itt van.

Akháb megházasodott Jézabellel és ezt ő, mint egy politikai manővert tette azért, hogy megerősítse és biztosítsa királyságát. Ez pontosan az, amit a gyülekezet is tett akkor, amikor megházasodott Konstantin alatt. Ők mindketten politikai okokból kerültek össze, noha egy szellemi légkört tettek hozzá. Most engem senki nem tud meggyőzni arról, hogy Konstantin egy Keresztény volt. Ő egy pogány volt azzal, ami úgy nézett ki, mintha Keresztény kellékek lettek volna. Fehér keresztet festett a katonák pajzsaira. Ő volt a Columbus Lovag rendnek szerzője. Egy keresztet tetetett a Szent Szófia templomának csúcsára, és ezzel elkezdett egy tradíciót.

Konstantin ötlete volt az, hogy mindenkit összegyűjtsön, a pogányokat, a névleges Keresztényeket, és az igaz Keresztényeket. Egy ideig pedig úgy nézett ki, mintha sikeres lenne, hiszen a valódi Keresztények eljöttek azért, hogy meglássák, hogy vajon visszavihetnék-e azokat, akik elsodródtak az Igétől. Amikor azonban látták, hogy nem tudják őket visszavinni az igazsághoz, akkor kénytelenek voltak szakítani a politikai testülettel. Amikor aztán ezt megtették, akkor elnevezték őket eretnekeknek, és üldözték őket.

Hadd említsem meg most itt azt, hogy ugyanez a dolog történik éppen most. Az emberek mindannyian összegyűlnek. Írnak egy olyan Bibliát, amely mindenkinek megfelel, akár zsidó, akár Katolikus, vagy Protestáns. Nekik megvan az ő saját Nicénei Tanácsuk, de ők ezt Ökumenikus Tanácsnak nevezik. És tudjátok, hogy mindezek a szervezetek ki ellen harcolnak? Az igaz Pünkösdiek ellen. Én nem arra a szervezetre gondolok, melyet Pünkösdinek neveznek. Én azokra gondolok, akik azért Pünkösdiek, mert ők be vannak töltkezve a Szent Szellemmel és megvannak közöttük a jelek és az ajándékok, mert igazságban járnak.

Amikor Akháb megházasodott Jézabellel politikai okokból, akkor ő eladta a születési jogát. Ha te csatlakozol egy szervezethez, akkor eladod a születési jogodat testvérem, akár akard ezt hinni, akár nem. Minden olyan Protestáns csoport, amely valaha is kijött és azután visszament, eladta az ő születési jogát, amikor pedig te eladod a születési jogodat, akkor épp olyan vagy, mint Ézsau—sírhatsz és bűnbánatot tarthatsz mindenért, de az neked semmi jót nem fog jelenteni. Csak egyetlen dolog van, amit megtehetsz, és ez az, hogy “Fussatok ki közülük Én népem, és fejezzétek be az ő bűneiben való részvételt!” Most ha úgy gondolkod, hogy nincs igazam, akkor csupán válaszolj erre az egy kérdésre. Meg tudja-e nekem mondani bármely élő ember azt, hogy volt-e olyan gyülekezet, vagy Istennek mozdulása, ahol egy ébredés volt,

azután pedig szerveződésbe mentek és felekezetté váltak, majd pedig visszatértek? Olvassátok el a ti történelmeteket. Egyet sem találhattok—még csak egyet sem.

Izráel számára az volt az éjféli óra, amikor csatlakozott a világhoz és elhagyta a Szellemet a politikáért. Niceánál az volt az éjféli óra, amikor a gyülekezet ugyanazt a dolgot megtette. Ez az éjféli óra most, amikor a gyülekezetek összegyűlnek.

Nos, amikor Akháb megházasodott Jézabellel, akkor ő megengedte neki, hogy elvegye az állami pénzt és két hatalmas házat építsen Astarte és Baál imádatára. Az egyik, amely Baálnak lett emelve, elég nagy volt ahhoz, hogy az egész Izráel eljöjjön és abban imádja őt. Amikor pedig Konstantin és a gyülekezet összeházasodott, akkor ő adott a gyülekezetnek épületeket, oltárokat, és szobrokat állított fel, és megszervezte a hierarchiát, amely már formálódott.

Amikor Jézabel megkapta a mögötte lévő állam hatalmát, akkor rákényszerítette vallását a népre és megölte Istennek a prófétáit és papjait. Annyira elromlott a helyzet, hogy Illés, az ő napjainak hírnöke azt gondolta, hogy ő az egyedüli, aki megmaradt; Istennek azonban volt még további 7000, akik nem hajtották meg térdeiket Baál előtt. És éppen most odakint azok között a Baptista, Metodista, Presbiteriánus stb. felekezetek között vannak néhányan, akik ki fognak jönni és visszatérnek Istenhez. Szeretném ha tudnátok, hogy én most sem vagyok és soha nem is voltam az emberek ellen. A felekezet az—a szerveződés rendszere az, amely ellen én vagyok. Ellene kell hogy legyek, mivel Isten gyűlöli azt.

Most álljunk csak meg egy percre itt és ismételjük át azt, amit kibontottunk a Thiatirában lévő imádatnál kapcsolatban. Én azt mondtam, hogy ők Apollót (aki a napisten volt) imádták a császárral együtt. Nos, ez az Apolló a 'gonosz elhárítójának' volt nevezve. Ő elfordította a gonoszt az emberektől. Megáldotta őket és számukra ő egy valódi isten volt. Neki kellett tanítania a népet. Magyarázta az imádatot, a templomi szertartásokat, az istenek felé való szolgálatokat, az áldozatokat, és a halál utáni halált és életet. Az a mód, ahogy ő ezt tette, az egy prófétanőn keresztül volt, aki extázisban ült egy háromlábú széken. Istenem! Látjátok ezt? Itt van a Jézabelnek nevezett prófétanő és ő tanítja az embereket. Tanítása pedig elámitja Istennek szolgálait, és őket parázñaság elkövetésére készíti. Most a parázñaság jelentése 'bálványimádás'. Ez az, ami annak szellemi jelentése. Ez egy illegális egyesülés. Mind Akháb, mind pedig Konstantin egyesülése illegális volt. Mind a ketten szellemi parázñaságot követtek el. Minden parázna a tűznek tavában fogja végezni. Isten mondta így.

Most azután a Katolikus Gyülekezet (a gyülekezet az egy nő, az egy asszony) megtagadja Istennek az Igéjét. A pápa, aki egy szó szerinti Apolló egy modern verzióban, arra tanította az embereket, hogy csatlakozzanak a bálványokhoz. A Római Gyülekezet most egy hamis prófétanővé vált az emberek számára, mivel elvette az Úr Igéjét az emberektől, és odaadta a saját elképzeléseit, mint hogy miből áll a bűnöknek bocsánata, mik hozzák az Istennek áldásait; a papok pedig olyan messzire elmentek, hogy már kategórikusan azt állítják, hogy nekik nem csupán az életben, hanem a halálban is van hatalmuk. Saját maguktól azt tanítják, hogy van egy purgatórium, te azonban ezt nem találhatod meg az Igében. Azt tanítják, hogy az imák, misék, és a pénz ki fog téged hozni a purgatóriumból a mennybe. Az egész rendszer, amely az ő tanításán alapul, hamis. Nem Isten kinyilatkoztatásának a biztos alapján áll az Ő Igéjében, hanem az ő saját ördögi igazságtalanságának sodró, süllődő homokján.

A gyülekezet a szerveződésből egyenszen a felekezetbe ment, onnan pedig a hamis tanításhoz. Ez így van. A Római Katolikusok nem hiszik azt, hogy Isten az Ő Igéjében van. Nem uram. Ha hinnék, akkor bűnbánatot kellene tartaniuk, és vissza kellene hátrálniuk, ők azonban azt mondják, hogy Isten az Ő egyházában van. Ez az állítás azonban a Bibliát a Katolikus Egyház történetévé tenné. De ez nem így van. Nézzétek meg, hogy csupán a vízkeresztséggel mit tettek. Félretették, mint Keresztény Keresztséget, és azt címeknek egy pogány keresztségévé tették. Hadd mondjak el nektek egy tapasztalatot, amely nekem egy katolikus pappal volt. Egy lány, akit én egyszer megkereszteltem, katolikussá lett, és így a pap el akart beszélgetni velem róla. Megkérdezett, hogy milyen fajta keresztsége volt. Elmondtam neki, hogy én őt Keresztény Keresztséggel kereszteltem meg, amely az én ismereteim szerint az egyedüli fajta. Eltemettem őt vízben az Úr Jézus Krisztus Nevében. A pap megjegyezte felém, hogy egykor a Katolikus Gyülekezet ezt tette. Én azonnal megkérdeztem őt, hogy mikor tette ezt a Katolikus Gyülekezet, mivel én olvastam az ő történelmüket és nem tudtam megtalálni azt, amit ő mondott. Ő elmondta nekem, hogy ez a Bibliában volt található, és hogy Jézus szervezte meg a Katolikus Gyülekezetet. Megkérdeztem tőle, hogy azt gondolja-e, hogy Péter valóban az első pápa volt. Ő nyomatékosan azt mondta, hogy Péter volt az. Megkérdeztem tőle, hogy a misék azért vannak-e latin nyelven mondva, hogy biztosítsa azt, hogy azok helyesek és hogy soha nem változnak meg. Ő azt mondta, hogy ez így van. Mondtam neki, hogy én azt gondoltam, hogy ők már messzire elvándoroltak attól, ami nekik a kezdetben volt, és tudattam vele, hogy ha a Katolikus Gyülekezet valóban hitt az Apostolok cselekedeteinek könyvében, akkor én egy régimódi katolikus vagyok. Ő azt

mondta nekem, hogy a Biblia, az a Katolikus Gyülekezet feljegyzése és hogy Isten a gyülekezetben van. Én nem értettem vele egyet, mivel Isten az Ő Igéjében van. Isten legyen igaz, és minden ember pedig legyen hazug. Ha elveszel, vagy hozzáteszel a Könyvhöz, akkor Isten megígérte, hogy Ő csapásokat fog adni azok számára, akik hozzátesznek, és elveszi az ő részüket az Életnek Könyvéből, ha ki mernek vonni abból valamit. Jelenések 22:18, 19.

Hadd mutassam meg azt, hogy a Római Katolikus Egyház miként hiszi azt, hogy Isten a gyülekezetben van az Ige helyett. Íme itt van egy kivonat 23. János Pápa naplójából. *“Tapasztalataim a Pápaként eltöltött három év alatt, mióta ‘félelemben és rettegésben’ elfogadtam ezt a szolgálatot az Úr Akaratának való tiszta engedelmességben, amely nekem zárt ülésen a Bíborosok Szent Kollégiumán keresztül lett átadva, tanúskodnak erre az irányelvre és ez egy megható és maradandó ok számomra hogy hű legyek hozzá; teljes bizalom Istenben és mindabban, ami a jelent illeti, a jövőt illetően pedig tökéletes nyugalom.”* Ez a pápa azt állítja, hogy Isten a gyülekezeten át szólt kinyilatkoztatva az Ő akaratát. Hogy ez mennyire hamis. Isten az Ő Igéjében van és az Ige által szól kinyilatkoztatva az Ő akaratát. Ez a pápa azt is állította, hogy teljes bizalommal volt az emberek szavai iránt, ennél fogva pedig nyugalommal engedelmeskedett. Annyira gyönyörűnek hangzik, de annyira hamis. Épp úgy, mint az Éden Kertjében lévő elferdítés.

Most menjünk át ide a Jelenések 17-re és nézzük meg ezt az asszonyt, a gyülekezetet, aki hamis próféciákból, nem pedig Istennek az Igéjéből él. Az 1-ső versben Isten őt a nagy szajhának nevezi. Miért szajha ő? Azért, mert ő bálványimádásban van. Ugyanabban a dologban foglyul ejtette az embereket. Mi a gyógymód a bálványimádásra? Istennek az Igéje. Ilyen módon ez az asszony azért szajha, mert elhagyta az Igét. Ott ül sok vizeken, amely emberek sokaságát jelenti. Ennek bizonyosan a hamis gyülekezetnek kell lennie, mivel Istennek a gyülekezete kicsi—kevesen vannak akik megtalálják azt.

Figyeljétek meg, hogy milyennek néz ki ő Istennek a szemiben, függetlenül attól, hogy az emberek számára mennyire csodálatosnak néz ki, és hogy mennyire filozófikusnak hangzik. Ő szennyesen részeg az ő paráznaságaitól. Most ő a mártírok véréből volt részeg. Épp úgy, mint Jézabel, aki megölte a prófétákat és a papokat, elpusztította Istennek a népét, akik nem hajoltak meg és nem imádták Baált. És ez pontosan az, amit a Katolikus Egyház tett. Megölték azokat, akik nem hajoltak meg a pápai rendelkezések előtt. Azok akik Istennek az Igéjét akarták az emberek beszédei helyett, halálra lettek adva, és általában

kegyetlen módszerekkel. Ez a gyülekezet azonban, amely a halállal foglalkozott, önmaga halott volt és ezt nem tudta. Nem volt benne élet és soha nem követték őt jelek.

IDŐ A MEGTÉRÉSRE

Jelenések 2:21, "Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg." Tudjátok azt, hogy ez a gyülekezet valójában gonoszabb volt, mint Akháb? Tudjátok azt, hogy ő bűnbánatot tartott egy időre és csendesen járt Isten előtt? Ti ezt nem mondhatjátok el a Római Katolikus Egyházzal. Bizony hogy nem. Ő soha nem tartott bűnbánatot, hanem makacsul elpusztított bárkit és mindenkit, aki megpróbált segíteni neki hogy megtérjen. Ez történelem. Nos, Isten nem csak hírnököket támasztott folyamatosan minden kor számára, hanem néhány csodálatos segítőt is támasztott ezek hírnökök számára. Minden kor számára adott néhány csodálatos Istennek emberét, és ők mindent megtettek amit csak tudtak, hogy a gyülekezetet visszahozzák Istenhez. Az biztos, hogy Isten adott neki alkalmat és segítséget arra, hogy megtérjen. Megtért ő valaha is és megmutatta az ő gyümölcssei által, hogy megtette? Nem uram. Soha nem tette, és soha nem is fogja. Ő részeg. Elvesztette érzékeit a szellemi dolgokban.

Most ne legyetek megzavarva, és ne kezdjétek el azt gondolni, hogy Rómának Gyülekezete megbánta volna a szentek lemérszárlását azért, mert megkísérel egyesülni a Protestánsokkal úgy, hogy tantételeit összeegyezteti a Protestáns Tantételekkel. Egyetlen egyszer sem kért elnézést és nem mondta azt, hogy helytelen volt a tömeggyilkosságai miatt. És nem is fogja megtenni. És nem számít, hogy mennyire bárszonyosnak és édesnek tűnik ebben a bizonyos időben, de ő még fel fog kelni, hogy öljön, mert a gyilkosság ott van az ő gonosz és megtéretlen szívében.

AZ ÍTÉLET A SZAJHA ELLEN KIHÍRDETVE

Jelenések 2:22-23, "Íme Én ágyba vetem őt, és azokat, akik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből. És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy Én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindenkinek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint."

Micsoda? Ennek az asszonynak vannak gyermekei? És ő egy szajha? Ha erről van szó, hogy neki gyermekei voltak az ő kurválkodásai által, akkor neki tűzzel kell megégnie, amint azt az Ige mondta. Ez pontosan igaz. Ez az ő vége, mivel tűzzel fog megégni. Az ő vége a tűznek tava. De álljunk csak meg, és gondolkozzunk el egy pillanatra ezek felől a gyermekek felől.

Egy asszony az, akiből a gyermekek kijönnek. Nyilvánvaló, hogy ennek az asszonynak voltak gyermekei, akik belőle jöttek ki, de ugyanazt tették, amit ő is tett. Mutassatok nekem egyetlen olyan gyülekezetet, amely valaha is kijött egy szerveződésből és amely nem ment vissza azonnal abba. Egyetlen egy ilyen sincs. Egyetlen egy sem. A Lutheránusok kijöttek, és azután azonnal visszaszerveződtek, ma pedig egy húron pendülnek ezzel az ökumenikus mozgalommal. A Metodisták kijöttek, és egyből visszaszerveződtek. A Pünkösdiek kijöttek és egyből visszaszerveződtek. Lesz azonban még egy kijövetel, és dicsőség Istennek azért, hogy ők nem fognak visszaszerveződni, mert ők ismerik az igazságot. Ez a csoport lesz az utolsó napoknak a menyasszonya.

Most azt mondta itt, hogy ennek a szajhának voltak gyermekei. Most mik voltak ezek? Ők lányok voltak, mivel ők gyülekezetek voltak épp úgy, ahogy ő is. Most van itt egy nagyon érdekes részlet. Jézabelnek és Akhábnak volt egy lányuk. Ez a lány megházasodott Jórámmal, Jósafátnak a fiával, és a II. Királyok 8:16-ban ezt mondja, hogy "Jórám az ő apósának útjain járt." Ezáltal a házasság által egyenesen belement a bálványimádásba. Az Istent-félő és Isten-imádó Júdeát bálványimádásba vitte. Ez pontosan az, amit mindezek a lány gyülekezetek tettek éppúgy, ahogy én erre rámutattam nektek. Az igazságban kezdenek, beházasodnak a szerveződésbe és elhagyják az Igét a tradíciók, tantételek, stb. miatt. Most hadd értessem ezt meg. A Zsidó levél 13:7-ben ezt mondja, "Engedelmeskedjete azoknak, akik irányítanak benneteket, akik, szolták felétek Istennek a Beszédét." [A King James fordítás szerint—ford.] Az Ige az, amely irányít bennünket és nem emberek. Most egy férfi mint férj, az asszonynak a feje. Ő irányítja az asszonyt. De a gyülekezet is egy asszony, és az ő irányítója az Ige. Jézus az Ige. Ha a gyülekezet visszautasítja az Igét, és egy másik vezetőt fogad el, akkor ő egy házasságtörő. Most nevezzetek meg nekem egy olyan egyházat, amely nem adta fel az Igét tradíciókért és tantételekért. Ők mindannyian házasságtörők—mind az anya, mind pedig a lánya.

Mi lesz a szajhának és az ő gyermekeinek a büntetése? Nos, ez kétszeres lesz. Először is az Úr ezt mondta, "Ágyba fogom vetni őt." A 22. vers utolsó részének megfelelően ez a nyomorúságnak, illetve a nagy nyomorúságnak az ágya lesz. Ez pontosan az, amit Jézus mondott a Máté 25:1–13-ban. Ott volt tíz szűz. Öt bölcs volt, öt pedig bolond. Az öt bölcs szűznek volt olaja (a Szent Szellem), de a másik ötnek nem volt. Amikor elhangzott a kiáltás, hogy "Íme jön a Vőlegény," akkor az öt bolond szűznek szaladnia kellett, hogy olajat keressen, mialatt az öt bölcs szűz bement a mennyegzőre. Az öt kívül maradt a nagy nyomorúságban. Ez az, ami mindazokkal történni fog, akik nem mennek fel az elragadtatásban. Ez az, ami a szajhára és az ő

lányaira fog jönni. Másodszor pedig azt mondja az Úr, hogy meg fogja ölni őket halállal vagy, ahogy egy szó szerinti fordítás mondja, "Legyenek halállal halálra adva." Ez egy furcsa kifejezés. Mi mondhatnánk azt, hogy "legyen egy ember halálra adva akasztás, villamosszék, vagy valamilyen más mód által." Ez azonban ezt mondja, "Legyenek halállal halálra adva." Maga a halál az ő haláluk oka. Most szeretném, ha ezt tisztán látnátok, és ezért újra venni fogom Jézabel lányának az ábrázolását, amikor beházasodott Júdának a házába, és ezáltal egyenesen a bálványimádásba vitte azt, amivel Istent arra készítette, hogy átadja Júdát a halálnak. Ez az, amit Bálám is tett. Tehát itt volt Jézabel az ő pogányságával. Odaát ott van Júda, amint megfelelő módon imádja Istent és az Ige alatt él. Így Jézabel házasságra adja az ő lányát Jórámmal. Abban a percben, amikor ez megtörténik, Jórám előidézi, hogy az emberek bálványimádókká váljanak. Abban a percben, amikor megtörtént a házasság, Júda meghalt. Bejött a szellemi halál. Abban a percben, amikor Rómának első gyülekezete szervezett, akkor meghalt. Abban a percben, amikor a Lutheránusok szerveztek, a halál bejött és ők meghaltak. Utoljára jöttek a Pünkösdiek és szerveztek. A Szellem eltávozott, bár ők ezt nem hiszik. De a Szellem eltávozott. Ez a házasság halált hozott. Azután eljött az Istenség Egységének a világossága. Szerveztek és ők is meghaltak. Miután pedig Istennek a tüze leszállt 1933-ban az Ohio Folyónál, akkor egy gyógyító ébredés végigsöpört a világon, de soha nem ment át egyetlen szervezetten sem. Isten a Pünkösdi csoportokon kívül ment, és a szervezeteken kívül, és amit Ő a jövőben tenni fog, az is a szervezeteken kívül lesz. Isten nem tud munkálkodni a halottakon keresztül. Ő csak az ÉLŐ tagokon keresztül tud munkálni. Ezek az élő tagok Babilonon kívül vannak.

Tehát látjátok, hogy eljött a "Halál", illetve a "Szerveződés", és a gyülekezet meghalt, illetve hogy világosabb legyen, a halál lett a bentlakó ott, ahol röviddel előtte csak az ÉLET uralkodott. Amiként a kezdeti Éva halált hozott az emberiség számára, úgy most a szerveződés hozott halált, mivel a szerveződés a kettős megrontónak, a Nikolaitizmusnak és a Bálámizmusnak a terméke, melyet a Jézabel prófétaőr hirdetett. Most Évának meg kellett volna égnie a kígyóval együtt az ő borzasztó cselekedetükért. Ádám azonban közbeavatkozott, gyorsan magához vette, és így ő meg lett mentve. Amikor azonban ez a sátni vallás megtette a korok teljes pályáját, akkor senki nem lesz, aki közbeavatkozna, és ő meg lesz égetve az ő csábítójával együtt, mivel a szajha, az ő gyermekei, az antikrisztus és Sátán, ők mind a tűznek tavában fogják megtalálni az ő helyüket.

Épp itt én meg fogom előzni önmagam, és talán meg kellene őriznem ezt az utolsó korban lévő üzenet számára, de ez

éppen most annyira megfélőnek tűnik, mivel annyira világosan foglalkozik a szerveződéssel, és azzal, hogy mi fog történni azon keresztül. És én figyelmeztetni akarlak benneteket. Jelenések 13:1-18, “És láték egy fenevadat feljöni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva vala. És az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve. És a fenevad, amelyet láték, hasonló vala a párdúchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adá az ő erejét annak, és az ő kiralyi székét és nagy hatalmat. És látám, hogy egy az ő fejei közül mint egy halálos sebbel megsebesítettett; de az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván az egész föld követé a fenevadat. És imádák a sárkányt, aki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádák a fenevadat, ezt mondván: Kicsoda hasonló a fenevadhoz? Kicsoda viaskodhatik övele? És adaték néki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája; és adaték néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig. Megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az Ő Nevét és az Ő sátorát, és azokat, akik a mennyben laknak. Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze; és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen a földnek minden lakosain, akiknek neve beírva az Életnek Könyvébe, amely a Bárányé, Aki megöletett, e világ alapítása óta. Ha van füle valakinek, hallja! Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni. Itt van a szentek békességes tűrése és hite. Azután láték más fenevadat feljöni a földből, akinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány; és az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult vala; És jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, aki fegyverrel megsebesítettett vala, de megelevenedett. És adaték néki, hogy a fenevad képébe életet adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt mívelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megöllessenek. Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő jobbkezükre, vagy a homlokukra bélyeget tegyenek; és hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.”

Ez a fejezet megmutatja a Római Katolikus Egyház hatalmát és azt, amit ő a szerveződésen keresztül tenni fog. Emlékezzetek arra, hogy ez a hamis szőlőtő. Hadd nevezze csak az Úrnak Nevét, de azt csak hazugságból teszi. Vezetése nem

az Úrtól, hanem a Sátántól van. Végezetül teljesen a fenevaddal azonosul. A skarlát fenevadon lovagoló szajha világosan megmutatja, hogy az ő ereje az erőszak istene (Sátán), nem pedig a mi Istenünk, az Úr Jézus Krisztus.

A 17. versben nyomatékosan bemutatja azt, hogy ez az asszony a föld kereskedelmének egy teljes ellenőrzését el fogja nyerni, mivel tőle függetlenül senki nem vásárolhat, és nem adhat el. Ez a Jelenések 18:9-17-ben van igazolva, amely megmutatja az ő királyokkal, fejedelmekkel, kereskedőkkel, és mindazokkal való összefonódását, akiknek Rómához és az ő kereskedelméhez közük van.

A Jelenések 13:14-ben mi megtudjuk, hogy a fenevad kiterjeszti befolyását azon a képen keresztül, amely az ő számára lett készítve. Az elkészített kép egy világméretű ökumenikus tanács, amelyben az összes szerveződött gyülekezet össze fog jönni a Római Katolikusokkal (ők ezt éppen most teszik). Teljesen lehetséges az, hogy ez az egyesülés azért fog létrejönni, hogy megállítsa a kommunizmus hatalmát. Mivel azonban a kommunizmus Nabukkodonozorhoz hasonlóan azért lett támasztva, hogy megégesse a szajhának testét, így Róma le lesz győzve és el lesz pusztítva. Figyeljétek meg azt, hogy ahová csak ment a római gyülekezet, oda a kommunizmus követte. Ennek így kell lennie. És hadd figyelmeztesselek most benneteket arra, hogy ne kezdjétek azt gondolni, hogy a kommunizmus egyedül a ti ellenségeitek. Nem uram. A Katolikus Egyház is az, sőt még inkább az.

Most olvassuk el a Jelenések 13:1-4-et, és hasonlítsuk ezt össze a Jelenések 12:1-5-tel. Jelenések 13:1-4, "És láték egy fenevadat feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva vala, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fején a káromlásnak neve. És e fenevad, amelyet láték, hasonló vala a párduchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adá az ő erejét annak, és az ő királyi székét, és nagy hatalmat. És látám, hogy egy az ő fejei közül mint egy halálos sebbel megebesítettett; de az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat. És imádák a sárkányt, aki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádák a fenevadat, ezt mondván: Kicsoda hasonló e fenevadhoz? Kicsoda viaskodhatik ővele?" Jelenések 12:1-5, "És láttaték nagy jel az égben: egy asszony, aki a napba vala felöltözve, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból korona; aki terhes vala, és akarván szülni, kiált vala, és kínlódik vala a szülésben. Láttaték más jel is az égben, és íme vala egy nagy veres sárkány, akinek hét feje vala, és tíz szarva, és az ő fejében hét korona; és a farka után vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szülő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye. És szüle fiú-magzatot, aki vasvesszővel legeltet

minden nemzetet; és ragadtaték annak fia Istenhez és az Ő királyi székéhez.” Sátán és az ő sátáni vallása benne van mind a két fenevadban. A Jelenések 14-ben az a fenevad, amely halálra lett sebezve, de újra él, az a császári pogány Róma, amely elesett a barbárok támadása miatt, de újra él, és ezáltal elvesztette az ő ideiglenes hatalmát. A pápai Rómában azonban újra visszanyerte. Látjátok ezt? Az a nemzet, amely mindent összezúzva uralkodott, és amely a valaha ismert legerősebb birodalommal vált, végezetül halálra lett sebezve. Hatalma fizikailag eltűnt, ami a hadseregek, stb. által való uralmat illeti. Konstantin alatt azonban ő újra életre kelt, mivel a pápai Róma átítatta az egész világot, hatalma pedig abszolút. Királyokat és kereskedőket használ fel, és az ő halálos vallásában és anyagi erejében úgy uralkodik, mint ennek a jelen kornak az istennője. Ő az a sárkány is, amely ott állt várva, hogy elnyelje a fiúgyermeket. Heródes megpróbálta megölni az Úr Jézust, de kudarcot vallott. Később Jézust megfeszítették a római katonák, de most Ő fel lett ragadva a trónhoz.

Most azzal együtt, amit éppen elmondtam, idézzétek fel Dánielnek a látomását. Az állókép utolsó része, az utolsó világhatalom a lábokban volt. Az vas és agyag volt. Látjátok, a vas a Római Birodalom. Most azonban ez többé már nem szilárd vas. Agyag van hozzá keveredve. Azonban ott van és világi ügyeket irányít mind a demokratikus, mind pedig a zsarnokibb nemzetekben. A római egyház benne van minden nemzetben. Bele van keveredve mindegyikbe.

Hadd adjak itt nektek egy kis valamit a vasról és az agyagról. Emlékezték arra, amikor Hruscsov az asztalt csapkodta cipőjével az Egyesült Nemzetekben? Nos, ott őt keleti és öt nyugati nemzet volt jelen. Hruscsov a Keletet képviselte, Eisenhower Elnök pedig a Nyugatot. Az orosz nyelvben a Hruscsov agyagot jelent, az Eisenhower pedig vasat jelent. A világ két fő vezetője, a vas és agyag lábagnak két nagy lábujja ott volt egymás mellett. Mi mindenneknek a végén vagyunk.

A 4. versben ezt kérdezi, “Kicsoda képes háborúzni a fenevaddal?” Most a világban jelen van néhány nagy név. Van néhány hatalmas nemzet, de éppen most Róma adja meg az alaphangot. A pápa van a vezetői ülésen. Hatalma pedig növekedni fog. Senki sem tud hadakozni ellene.

6. vers “És megnyitotta száját káromlásra.” (Emberek parancsolatait tanítva, önfejű, felfuvalkodott, örömeknek szeretője, akinél megvan a kegyességnek látszata, de annak erejét megtagadja.) Ő káromolta Istennek a Nevét—megváltoztatva ezt a Nevet címezzé és megtagadta azt, hogy másképp tegyen.

7. vers, “És adatott neki, hogy hadakozzék a szentekkel.” Üldöztetés—halál az igaz hívőkre és mindenkire az Úr Nevében annak érdekében, hogy Istennek a Neve káromoltassék, éppúgy, ahogy ez Oroszországban van, amiatt, amit a katolikus vallás tett ott.

8. vers, “És az egész föld lakosai (mindazok, akiknek nevei nem lettek beleírva az Élet Könyvébe, amely a Bárányé, Aki megöletett a világ megalapítása óta) fogja imádni őt.”

Hála legyen Istennek, hogy a bárányok nem fogják őt imádni. A kiválasztottakon kívül mindenki be lesz csapva. Ők azonban nem lesznek becsapva. Hiszen ők hallják a Pásztor hangját és követik Őt.

Most azután lássátok meg ezt, amit megpróbáltunk nektek bemutatni. A halálnak ez a magja amely az első korban kezdődött—a szerveződésnek ez a magja, végezetül felnőtt abban a fában, amelyikben minden tisztátalan madár fészkel. Azon állításai ellenére amely szerint ő az életnek adója, ő a halálnak adója. Az ő gyümölcse HALÁL. Akik belőle részesülnek, ők halottak. Az a hatalmas világ-egyházi rendszer, amely azzal bolondítja el a világot, hogy őbenne van fizikai és szellemi üdvösség, becsapja és elpusztítja a sokaságot. Ő azonban nem csupán egy megszemélyesített halál, hanem maga ez a halott dög-teremtény is halállal lesz halálra adva, amely a tűznek tava. Ó, bárcsak, észrevennék az emberek azt, hogy mi lesz az ő végük ha benne maradnak. “Fussatok ki belőle, hiszen miért halnátok meg?”

A VÉGSŐ FIGYELMEZTETÉS

Jelenések 2:23, “És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy Én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint.”

Isten a szívet nézi. Ez soha nem változott meg. És soha nem is fog megváltozni. Itt ugyanúgy, mint minden koron át két csoport van, mindkettő hirdeti az ő Istentől kapott kijelentését és az ő Istennel való közösségét. “Istennek fundamentuma azonban biztosan áll, melynek ez a pecsétje, hogy *az Úr ismeri az Ővéit.*” 2. Timótheus 2:19. “Az Úr a veséket vizsgálja.” A ‘vizsgálni’ szó jelentése az, hogy ‘nyomon követni’, vagy ‘lekövetni’. Isten nyomon követi a mi gondolatainkat (veséinket); Ő tudja azt, hogy mi van a szívünkben. Látja a mi cselekedeteinket, melyek annak a határozott megnyilvánulásai, ami bennünk van. A szívből származik mind az igazság, mind pedig a gonoszság. Indítékaink, szándékaink—mindezek ismerttek az Ő számára, mivel minden cselekvést figyel. És minden cselekvés, minden szó ítéletre lesz hozva akkor, amikor

számot kell adnunk életünkéről. A hamis szőlőtő előtt nem volt Istenfélelem, és ezért ők drágán meg fognak fizetni. Mindenki, aki az Ő Nevét nevezi, éljen úgy, ahogy szentekhez illik. Az embereket esetleg elbolondíthatjuk, az Urat azonban soha nem fogjuk elbolondítani.

AZ IGÉRET AZOKBAN A SÖTÉT NAPOKBAN

Jelenések 2:24-25. “Néktek pedig azt mondom és mind a többi Thiatirabelieknek is, akiknél nincsen e tudomány, és akik nem ismerik a Sátán mélységeit, amint ők nevezik: Nem vetek reátok más terhet, hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, míg eljövök.” Most mielőtt belemegyünk az ígéletbe, hadd mutassam meg nektek újra azt, hogy a gyülekezet úgy, ahogy azt a Szellem mondja ebben a Könyvben, két szőlőtőből áll, melyek úgy alkotják, hogy ágaik összefonódnak. “Néktek pedig azt mondom és mind a többi Thiatirabelieknek is, akiknél nincsen e tudomány.” Íme itt van. Az Úr a két csoporthoz beszél. Az egyiknél megvan a tanítás (a tudomány–ford.), a másiknál pedig nincs. Ott vannak ők szétszóródva a nemzetek között, és mindegyikük tanítása ellentétes a másikéval. Az egyik Istentől van és ismeri az Ő mélységeit, a másik pedig a Sátántól van, és ismeri a Sátánnak a mélységeit.

“Több terhet nem teszek rád.” A teher szó súlyt, vagy nyomást jelent. A Sötét Korok nyomása az volt, hogy vagy meghajolsz, vagy pedig megtörsz. Meghajolsz, vagy meghalsz. Ez volt az inkvizíció, a sátáni imádatot támogató birodalomnak a hatalma. Legyél szervezve, vagy pedig fizess az életeddel. Minden kornak megvoltak az ő nyomásai. Például az utolsó kornak egy nagy terhe a gazdagságnak, és a csendes életnek a nyomása, és úgy tűnik, hogy nem illünk bele egy ilyen komplex korban az ideges feszültségekkel élni. Úgy néz ki, hogy ennek a negyedik kornak egy világosan meghatározott terhe volt. Ez pedig az volt, hogy tagadja meg Rómát, és álljon ki az Ige mellett még a halálig is.

“Ők nem ismerték Sátánnak a mélységeit.” Úgy tűnik, hogy ezt a verset kihagyták a kommentárok, mivel nem voltak képesek rájönni arra, hogy milyen tanításra, illetve milyen megtapasztalásokra utal ez a kifejezés. Valójában egyszerű dolog megtudni azt, hogy mit jelent. Tudjuk meg először azt, hogy mi Istennek a mélysége, ennek ellentétje pedig igaz lesz Sátánnak a mélységére. Az Efézus 3:16-ban ez áll, “Hogy Ő adja meg nektek az Ő dicsősége gazdagsága szerint azt, hogy hatalmasan megerősödjete a belső emberben az Ő Szellemé által; hogy Krisztus lakozzon hit által a szívetekben; azért, hogy meggyökerezzetek és meg legyetek alapozva szeretetben és felfoghassátok az összes szentekkel együtt, hogy mi a

szélessége, a hosszúsága, a mélysége és a magassága; és hogy megismerjétek Krisztusnak a szeretetét, amely felülmúl minden ismeretet, hogy beteljesedhesetek Istennek egész teljességével.” [A King James szerint—ford.] Most ezeknek a verseknek megfelelően, amikor egy ember megtapasztalja az ő életében Istennek a mélységét, akkor ez az őbenne lakozó Isten Szellemének tényleges személyes megtapasztalása, értelme pedig meg lett világosítva az Igén keresztül Istennek bölcsessége és ismerete által. Sátánnak a mélysége azonban abban fog állni, hogy ő megpróbálja ezt lerombolni. Ő mint mindig, meg fogja kísérelni azt, hogy Istennek eme valóságát helyettesítse valamivel. Hogyan fogja ő ezt megtenni? Elveszi Istennek igaz ismeretét—lerombolja az Igét úgy, hogy az ő saját beszédét helyezi oda, “Isten valóban azt mondta?” Ezután helyettesíti a személyes Krisztust a mi szellemünkben. Meg fogja ezt tenni, ahogy arra készítette Izráelt, hogy ugyanezt tegye; egy emberi lény által, aki Isten helyett, mint király uralkodott. Az ujjászületés megtapasztalása vissza lesz utasítva a gyülekezethez való csatlakozás érdekében. Sátánnak a mélységei beléptek abba a korba. Belőle pedig létrejöttek Sátán mélységének a gyümölcsei, melyek hazugságok, gyilkosságok, és borzalmas bűntények.

A JUTALMAK

Jelenések 2:26-29, “És aki győz, és aki mindvégig megőrzi az Én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon; és uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek; amiképpen Én is vettem az Én Atyámtól: és adom annak a hajnalcsillagot. Akinek van füle hallja, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.”

“Aki győz, és aki mindvégig megőrzi az Én cselekedeteimet.” Ez nagyon nyilvánvaló a Szellemnek a cselekedetekre vonatkozó megjegyzéseiből, hogy az Úr megpróbálja megláttatni az Övéivel az Ő igazságos cselekedetekre vonatkozó véleményét. Négy alkalommal említi a cselekedeteket. Most pedig Ő azt mondja, hogy az aki tovább cselekszi hűségesen az Úr cselekedeteit végig, annak hatalom adatik a nemzetek felett, és ő egy olyan erős, képes és hajlíthatatlan uralkodó lesz, aki annyira hatalmasan meg tud bírkozni minden helyzettel, hogy még a legelszántabb ellenség is meg fog törni, ha úgy szükséges. Az ő hatalommal való uralkodásának a bemutatása olyan lesz, mint magáé a Fiúé. Ez nagyon meghökkentő. Nézzük meg azonban ezt az ígéretet a kor fényében. A hatalmas Róma az állam támogatásával, királyokat, hadseregeket és törvényhozókat alkalmazva összetör és szétmorzsol mindent maga előtt. Milliókat megölt, és éhes arra, hogy további milliókat is megöljön, akik nem

akarnak meghajolni előtte. Tekintet nélkül ültet fel királyokat, vagy ledönti őket amikor csak tudja. Igen, az ő beavatkozása valójában már nemzetek elesését is létrehozta, mivel elhatározta, hogy Istennek választottjait elpusztítja. Cselekedetei az ördög cselekedetei, mert úgy gyilkol és hazudik, mint ő. Eljön azonban egy nap, amelyen az Úr ezt fogja mondani, "Hozzátok elém az Én ellenségeimet, és öljétek meg őket." Akkor az igazak együtt lesznek az ő Urukkal, amikor az Ő igazságos felháborodása leszáll az Istenkáromlókra. Az Úrral a dicsőségbenérkező igazak el fogják pusztítani azokat, akik elpusztították a földet, és letarolták Istennek a szentjeit. Ez volt az arcok odafordításának és a borzalmas nyomorúságoknak a kora; de eljön egy nap, amikor az igazság uralkodni fog, és ki fog megállni annak tüzeiben, és lesz biztonságban? Csak az Úrnak megváltottjai.

"És Én odaadom annak a hajnalcsillagot." A Jelenések 22:16, és a 2 Péter 1:19. szerint Jézus a Hajnalcsillag. "Én vagyok Dávidnak gyökere és ága, a fényes és hajnalcsillag." "Amíg a nap hajnalodik és a hajnalcsillag feltámad a ti szívetekben." Ennél fogva a Szellem egy ígéretet tesz Önmagára vonatkozóan a Sötét Kor kiválasztottjai számára, és azután az eljövendő korok számára.

Amint azt már kijelentettük, Jézus Önmagát mindenkor hírnökével azonosítja. Ők Tőle kapják az Ige kinyilatkoztatását minden időszak számára. Ez az Ige-kinyilatkoztatás kihozza Istennek választottjait a világból, és beviszi egy teljes egyesülésbe Jézus Krisztussal. Ezek a hírnökök csillagoknak vannak nevezve, mivel ők a Fiúnak, mégpedig Jézusnak kölcsönözött, illetve visszatükrözött fényével világítanak. Azért is csillagoknak vannak nevezve, mert ők a 'világosság hordozói' éjszaka. Ilyen módon ők a bűn sötétségében Istennek világosságát hozzák el az Ő népéhez.

Ez a Sötét Kor. Különösen sötét, mivel az Úr Igéje majdnem teljesen el van rejtve az emberek elől. A Magasságos ismerete majdnem megszűnt. A halál legyőzte a hívók hatalmas számát mindaddig, míg végül soraik meg lettek tizedelve. Istennek dolgai ebben a korban a legalacsonyabb apályban vannak, és úgy tűnt, hogy Sátán biztosan le fogja győzni Istennek a népét.

Ha valaha is szüksége volt egy népnek ígéretre, hogy átölelje azt a földet, ahol nincs éjszaka, akkor ez a Sötét Korok népe volt. És ez az, amiért a Szellem megígéri nekik a hajnalcsillagot. Elmondja nekik, hogy a Fő Csillag, mégpedig Jézus, Aki olyan Világosságban lakozik, amelyhez senki nem közelíthet, az eljövendő királyságban az Ő saját személyes jelenlétével fogja megvilágítani őket. Többé már nem a csillagokat (hírnököket) fogja felhasználni arra, hogy a

sötétségben világosságot adjanak. Maga Jézus lesz Az, Aki szemtől szembe fog velük beszélni, amikor megosztja velük az Ő királyságát.

A hajnalcsillag az, amely látható akkor, amikor a nap fénye elkezd világítani. Amikor a mi Napunk (Jézus) eljön, akkor többé már nem lesz szükség a hírnökökre; Ő Maga fogja elhozni nekünk az Ő bátorító üzenetét; amikor pedig Ő uralkodik az Ő királyságában, mi pedig az Ő jelenlétében élünk, akkor az Igének világossága egyre fényesebb és fényesebb lesz a mi tökéletes napunkon.

Mi mást kívánhatnánk még Maga Jézus felett? Hát nem Ő a minden, mégpedig a Tökéletes Minden?

Akinek van füle, az hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek. Ámen. Úgy legyen Úr Isten, a Te Szellemed által hadd halljuk a Te igazságodat.

HETEDIK FEJEZET

A SÁRDISI GYÜLEKEZETI KOR

Jelenések 3:1-6.

A Sárdisbeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja Az, Akinél van az Istennek hét Szellem és a hét csillag: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz és halott vagy.

Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseeknek.

Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj és nem tudod, mely órában megyek hozzád.

De van Sárdisban egy kevés neved, azoké, akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.

Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az Élet Könyvéből és vallást szetek annak nevére az én Atyám előtt, és az Ő angyalai előtt.

Akinek van füle, hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.

SÁRDIS

Sárdis az ősi Lydiának volt a fővárosa. A Lydiai uralkodók kezéből átkerült a Perzsákhoz, onnan pedig Nagy Sándorhoz. Nagy Antiochus kirabolta. Azután Pergámosz királyai következtek az uralkodásban mindaddig, amíg a Rómaiak át nem vették a hatalmat. Tibérius idejében földrengések és csapások miatt elhagyatottá lett. Ma romoknak nagy halmaza és lakatlan.

Ez a város egykor nagyon fontos volt kereskedelmi szempontból. Plinius azt mondta, hogy a gyapjúfestést itt találták fel. A gyapjúfestésnek és a szőnyegszövésnek volt a központja. Ezen a területen tetemes mennyiségű ezüst és arany volt található, és azt mondják, hogy arany pénzérme először itt lett verve. Rabszolga piaca is volt.

Ennek a városnak a vallása Cybele istennőnek szennyes imádata volt. A templom masszív romjai még ma is láthatóak.

Idézétek fel azt, hogy a Pergamumi Korban én említettem, hogy az "anyának és fiának" babyloni elképzelése, melyeket Semiramisként és Ninusként ismertek, Ázsiában Cybellévé és Deoiussá lett. A két kitalált személyéhez csatolt tulajdonságok nagyon felvilágosítóak, amikor egymás mellett szemléljük őket.

A férfi személy volt a nap isten; a női személy volt a hold istennő.

A férfi személy volt az égnek ura; a női személy volt az ég királynője.

A férfi személy volt a jóságnak és igazságnak kinyilatkoztatója; a női személy volt a gyengédségnek és irgalomnak kinyilatkoztatója.

A férfi személy volt a közbenjáró; a női személy volt a közvetítő nő.

A férfi személy rendelkezett azzal a kulccsal, amely nyitja és zárja a láthatatlan világ kapuit; a női személy azonos kulccsal hasonlóan tesz.

A férfi személy úgy van, mint a halál bírása; a női személy pedig, mint aki áll az ő oldalánál.

A férfi személy miután megöletett, feltámadt és felemeltetett a mennybe; a női személyt a fiú vitte oda testileg.

Nos, Rómában ugyanennek az istennek a mi Urunk címei lettek adományozva: ő Isten Fiának van nevezve, míg az asszony Isten anyjának.

Most ez az, amit mi akkor ott megtaláltunk a másik két korban, ahol az 'anyának és fiának' elképzelése olyan iszonyatos mértéket öltött. De most figyeljétek meg azt, hogy épp úgy, ahogy az akkor Babilonban volt, hogy a fiú imádata elkezdett veszíteni erejéből az anya imádatának javára, úgy az asszony szó szerint elkezdte elfoglalni a fiú helyét. Mi azt látjuk ebben a korban, hogy Szárdis pogány imádata az asszony imádata volt. Ez Cybele egyedül, nem pedig Cybele és Deoius. Az anya szó szerint elfoglalta a Fiú helyét, és fel lett ruházva az Istenség érdemeivel. Az összes, amit tennünk kell, az az, hogy átfutjuk az ő különböző címeit, és felidézzük azokat a kedves tulajdonságokat, melyeket a Római Egyház adományozott Máriának, és így megértjük, hogy ennek a kornak a vallása honnan ered.

Két dolog valóban erősen megdöbbenett engem akkor, amikor beletekintettem Cybelének ebbe az imádatába. Az egyik az a tény volt, hogy ez az asszony egy olyan kulcsot hordott mint Jánus, amely neki ugyanazt a hatalmat adta, mint Jánusnak, (kulcs a mennybe, a földre és a titkokhoz) a másik pedig az a tény volt, hogy az imádók addig korbácsolták magukat, amíg a vér ki nem serkent a testükből, amely dolgot ma is teszik a katolikusok, akik úgy érzik, hogy ők az Úrhoz hasonlóan szenvednek.

Az a tény, hogy ez a pápai Rómával való első valódi szakításnak a kora amely ténylegesen sikeres volt, kétségtelenül arra készítette a Jézabel prófétanőt, hogy megszilárdítsa és hangsúlyozza az ő Máriaimádatának

tanítását határozott ellentétben a protestánsokkal, akik megtagadják az ő bármely részesülését az Üdvösség tervében, kivéve azt a kegyet Istentől, hogy szűzként ki lett választva arra, hogy megszüljön a Kisdedet. Amikor Luther kikristályosította a hit által való megigazulás tanítását, akkor ők ragaszkodtak a cselekedetekhez, vezekléshez, imádságokhoz és más a Szentírással ellentétes eszközökhöz. És amint a megszabadult Keresztények dicsőítették a Fiút, úgy a Római Katolikusok fokozták Máriának istenítését mindaddig, míg végül a huszadik század látta (ellentétben a legtöbb magasrangú Római teológussal), hogy Pius Pápa szó szerint felmagasztalta Máriát a megdicsőülésre egy feltámadott testben. Ez a tanítás teljességgel az a babyloni tanítás, amelyben a fiú testileg felviszi az anyát a mennybe.

Nem csoda, hogy ez az ötödik kor egyenesen továbbmegy a többi korokkal és mindig így fog tenni, amíg a tűznek tavában nem végzi, ahol a szajha és az ő gyermekei megöletnek a második halálban. Íme itt van a Máriaimádat, Cybelének az imádata. Mellesleg tudtátok azt, hogy Cybele volt az az Astarte, akinek Jézabel volt a papnője és aki arra készítette Izráelt, hogy elbukjon a buja szertartások által, melyet ő vezetett? Igen, ez az aki ő volt a Bibliában.

A KOR

A Sárdisi, vagy ötödik gyülekezeti kor 1520-tól 1750-ig tartott. Általában ezt a Reformáció Korának nevezik.

A HÍRNÖK

Ennek a kornak a hírnöke az összes korok legjobban ismert hírnöke. Ő volt Luther Márton. Luther Márton egy lágy természetű briliáns tudós volt. Jogásznak tanult, amikor egy közeli barátjának hosszadalmas betegsége, majd halála arra készítette őt, hogy élete szellemi állapotát illetően komolyan elgondolkozzon. 1505-ben Erfurtban belépett az Ágostoni szerzetesi rendbe. Ott filozófiát tanult és azonkívül Istent az Igéjét is. Szigorú vezeklő életet élt, de az összes külső cselekedet sem tudta elűzni bűntudatát. Ezt mondta, "Halálra kínoztam magam azért, hogy békességre jussak Istennel, de sötétségben voltam, és nem találtam a békességet." Rendjének érseki helynöke Staupitz segített neki abban, hogy belássa azt, hogy üdvössége inkább egy belső munka megtapasztalása kell hogy legyen, mintsem egy szertartás. Ezzel a bátorítással tovább kereste Istent. Később pappá vált. Eddig még nem volt üdvössége. Az Igének és a már meglévő nagy teológiai munkáknak mohó és nagy tanulmányozója lett. Kiválasztották tanítónak és

prédikátornak az ő ismerete mélységeért és nagy őszinteségeért. Egy önmagának tett fogadalom teljesítése céljából Rómába ment. Ott ő az egyháznak előírt cselekedetek haszontalanságát látta, melyeknek üdvösséget kellett hozniuk, Istennek az Igéje pedig szíven találta, "Az igaz ember pedig hit által él." Útban hazafelé, ennek az Iráshelynek az evangéliumi igazsága elárasztotta értelmét és bűneitől szabaddá lett téve, és beleszületett Istennek az országába. Hamarosan ezután előléptették Teológus Doktorrá, és megbízták azzal, hogy "egész életét odaszentelje arra, hogy a Szent Írást tanulmányozza, hűségesen magyarázza és védelmezze." Ezt meg is tette, és olyan hatással, hogy az ő szíve és a körülötte lévők szíve mélyen rögzítve lett az Igének igazságában. Az Ige hamarosan nyílt konfliktusba került a gyülekezeti tantételeknek és tanításának félrevezetéseivel.

Így amikor X. Leó pápa lett, John Tetzel pedig bűnbocsánatokat árult, akkor Luthernek nem volt más válasza, mint hogy felálljon ez ellen a Szentírás ellenes tan ellen. Először a szószékről mennydörgött ellene, azután pedig megírta az ő híres 95 tézisét, melyet 1517 október 31-én odaszögelte a Kastély Gyülekezet ajtajára.

Rövid idő alatt Németország lángban állt, és a reformáció beindult. Most hadd emlékezzünk meg arról, hogy Luther Márton nem az egyedüli volt, aki tiltakozott a Római Katolikus Egyház ellen. Ő egy volt a sok közül. Mások megtagadták a pápának az ő saját maguknak adományozott ideiglenes és szellemi hatalmukat, és még a pápák közt is voltak kisebb ideiglenes reformok. Igen, sokan voltak mások is, akik felvetették a kérdéseket, de Luther esetében Istennek ideje megérett egy határozott mozgalomra, amely a gyülekezet helyreállításának a kezdete volt a Szent Szellemnek egy sokkal későbbi időpontban lévő kiárasztásához.

Nos, Luther Márton maga egy érzékeny, Szellemmel betöltött Keresztény volt. Ő határozottan az Igének az embere volt, mert nem csupán mélységes szenvedélye volt arra, hogy tanulmányozza azt, hanem arra is, hogy mindenki számára rendelkezésre bocsássa azért, hogy mindnyájan azáltal élhessenek. Lefordította az Újszövetséget, és odaadta a népnek. Ezt a fáradságos munkát önmaga végezte el úgy, hogy egy szakaszt még hússzor is kijavított. Magaköré gyűjtött egy csoport zsidó tudóst, és lefordította az Ószövetséget.

Luthernek ez a monumentális munkája még mindig az a mű, amelyen Németországban a Szentírásnak minden következő munkája nyugszik.

Ő egy hatalmas prédikátora és tanítója volt az Igének, és azt bizonygatta különösen a nyilvános magaslat első éveiben,

hogy egyedül az Ige a döntő kritérium. Így ellene volt az üdvösség eszközéül megnevezett cselekedeteknek, és az újjászületés eszközéül megnevezett keresztségnek. Krisztus közbenjárását tanította embertől függetlenül, mint ami az eredeti és pünkösdi felfogás volt. Sokat imádkozó ember volt, és megtanulta azt, hogy minnél több munkát kellett elvégeznie és minnél égetőbben szorította az idő, annál több időt adott Istennek imában azért, hogy kielégítő eredményeket biztosítson. Tudta, hogy mit jelent az ördöggel harcolni, és azt mondták, hogy Sátán egy napon láthatóan megjelent neki, ő pedig a tintatartót nekihajította így megparancsolva neki, hogy távozzon. Másik alkalommal két fanatikus jött hozzá azért, hogy rábírák arra, hogy csatlakozzon hozzájuk a papoknak és a Bibliáknak a száműzésében. Ő felismerte a bennük lévő szellemet, és elküldte őket.

Fel van jegyezve Luther Márton doktorról a Sauer féle Történelem 3. Kötetének 406. oldalán, hogy ő “egy próféta volt, evangélista, nyelveken szóló, nyelveken szólást magyarázó egy személyben, aki a Szellemnek mind a kilenc ajándékával fel volt ruházva.”

Ami az ő szívét felgerjesztette a Szent Szellem által, és ami az a kicsiny zöld hajtás volt, ami azt jelezte, hogy az igazság visszatér a gyülekezethez, ahogy az Pünkösdkor ismert volt, az a megigazulás tanítása volt: kegyelemből való üdvösség cselekedetektől függetlenül. Én felismerem azt, hogy Luther doktor nem csupán a megigazulást hitte és prédikálta, azonban ez volt az ő fő témája, minthogy valóban ennek is kellett hogy legyen, mivel ez az Ige igazságának alaptanítása. Ő örökre úgy lesz ismert, mint Isten kezében lévő eszköz, aki ezt az igazságot újjáélesztette. Ő volt az ötödik hírnök, üzenete pedig ez volt “AZ IGAZ EMBER HIT ÁLTAL ÉL.” Mi bizonyosan elismerjük azt, hogy ő tudta és tanította azt, hogy nekünk hitből hitbe kell járni. Az ő csodálatos megértése Istennek a korlátlanságáról, kiválasztásáról, eleve elrendeléséről és más igazságokról őt az Igében egy nagy embernek mutatják, én azonban újra mondom, ahogy a történészek is mondják, hogy Isten őt arra használta, hogy az embereket Istennek szintjére hozza a cselekedetek ellen— “Az igaz ember hit által él.”

Nos, amint én már említettem, ezt a kort a történészek Reformáció Időszakának nevezték. Ez pontosan helyes. Ez az, ami az volt. Az kellett hogy legyen, mivel Luther Márton egy reformátor volt, nem pedig próféta. Most én tudom, hogy a történelemkönyv őt prófétának nevezi, de az nem jelenti azt, hogy a történelemkönyvnek igaza van, mivel nincs Luther Mártonról olyan feljegyzés, amely őt Isten igaz prófétájaként minősítené ennek a szónak hatalmas Szentírás szerinti értelmében. Ő egy ragyogó tanító volt a Szellemnek néhány megnyilvánulásaival az ő életében és mi ezért dicsérjük Istent.

Így ő nem volt képes visszavezetni a gyülekezetet az egész igazsághoz, ahogy azt egy olyan ember, mint Pál apostol megtette, aki mind apostol, mind pedig próféta is volt.

Most amint az idő továbbhaladt, mi egy nagy változást találunk abban a módban, ahogy ő azokat az ügyeit irányította, melyekbe bele volt merülve. Kezdetben ő nagyon lágy, félelem nélküli, és türelmes volt, és állandóan Istenre várt a problémák megoldásaiban. Később azonban óriási számban kezdtek jönni az ő zászlója alá. Szándékaik nem voltak igazán szellemiek. Nekik inkább politikai indítékaik voltak. Ők meg akarták törni a pápa igáját. Nem tetszett nekik, hogy pénzt küldjenek Rómába. Fanatikusok jelentek meg. Hamarosan olyan politikai ügyekbe és döntésekbe lett rángatva, melyek valójában a gyülekezet övezetén kívül voltak, kivéve azt hogy, imádság, prédikálás és viselkedés által egy olyan szintet kell felállítani, melyre odafigyeljenek az emberek. Ezek a politikai problémák odáig tornyosultak, míg végül bele lett kényszerítve egy az urak és a parasztok közötti közbenjárás tarthatatlan pozíciójába. Döntései annyira helytelenek voltak, hogy felkelés tört ki, melyben több ezer ember meg lett ölve. Őt a jószándék vezette, de amikor megengedte azt, hogy újra belegabalyodjon egy Egyház-Állam Evangéliumba, akkor neki forgószelet kellett aratnia.

De mindezek ellenére Isten felhasználta Luther Mártont. Ne mondja senki azt, hogy szándékai helytelenek voltak. Mondjuk inkább azt, hogy megítéléseiben kudarcot vallott. Az igazság az, hogy ha a Lutheránusok vissza tudnának térni az ő tanításához és úgy szolgálnák Istent, ahogy ez a kedves testvér szolgálta Őt, akkor ezek az emberek bizonyára a becsületére és dicséretére válnának a nagy Istennek és Üdvözítőnek, Jézus Krisztusnak.

ÜDVÖZLÉS

Jelenések 3:1, "Ezeket mondja Ő, akinél Istennek a hét Szelleme és a hét csillag van."

Még egyszer újra, amint az előző négy korokban a Szellem kinyilatkoztatja a mi kedves Urunkat számunkra úgy, hogy bemutatja az Ő csodálatos tulajdonságait. Ez alkalommal Ő a gyülekezet közepette áll, és mi úgy látjuk Őt, mint Azt, Akinél ott van Istennek a hét Szelleme és a hét csillag. Mi tudjuk, hogy ki az a hét csillag, de meg kell hogy találjuk azt, hogy mire utal a hét Szellem.

Ugyanez a kifejezés négy alkalommal található meg a Jelenések Könyvében. Jelenések 1:4, "A hét Szellemtől, melyek az Ő trónja előtt vannak." Jelenések 3:1, "Ezeket mondja Ő, Akinél a hét Szellem van." Jelenések 4:5, "A királyi székből

pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jőnek vala ki. És hét tűzlámpás ég vala a királyi szék előtt, amely az Istennek hét Szelleme.” Jelenések 5:6, “És láték a királyi szék és a négy lelkes állat között és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy megölöttet, hét szarva és hét szeme vala, ami az Istennek hét Szelleme, amely elküldetett az egész földre.”

Először is mi azt bizonyosan tudjuk, hogy ezek a versek nem egy új és ellentétes tanítások a János 4:24a. tanításával szemben, “az Isten (egy) Szellem.” Ez azonban olyan, mint az I. Korinthus 12:8-11, amelyben mi EGY Szellemet találunk, amely Önmagát KILENC módon nyilvánítja ki. Ilyen módon mi tudjuk azt, hogy Istennek a hét Szelleme azt jelenti, hogy ez egy és ugyanaz a Szellem, amely hétféle módon jelenik meg. Most a Jelenések 4:5-ben ugyanez a hét Szellem az Úr előtt lévő ‘tűzlámpásnak’ van nevezve. Mivel János mindig csak Ó Szövetségi szimbólumokat használt a Jelenések könyvében, ezért mi átmegyünk az Ószövetséghez, és megtaláljuk a Példabeszédek 20:27-ből azt, hogy “az ember szelleme az Úrnak lámpása.” Úgy találjuk, hogy ez a hét Szellem az emberrel van társítva. Keresztelő János a János Evangélium 5:35-ben ‘égő világosságnak’ volt nevezve, melyet valójában egy ‘égő lámpásnak’ kellett volna fordítani. Újra a Jelenések 5:6-ban a hét Szellem úgy van azonosítva, mint hét szem. A Zakariás 4:10-ben, “Mert akik csúfolták a kicsiny kezdetet, örülni fognak, ha meglátják Zorobábel kezében az ón követ. Hét van ilyen, az Úrnak szemei ezek”. Az teljesen nyilvánvaló, hogy az ‘ezek’ szó emberekre utal. Ilyen módon mi látjuk, hogy az Úrnak szemei ebben az esetben emberek—természetesen ők felkent férfiak, tele Szent Szellemmel, mert Istennek szolgálatai nem az ember erejében hanem a Szent Szellemnek erejében vannak. *Ha a mi Szentírás szerinti felfedezéseinket összetesszük, akkor nyilvánvaló, hogy Istennek a hét Szelleme ugyanannak a Szent Szellemnek a folyamatos szolgálatára utal, amely hét ember életében volt jelen, akikkel Isten nagyon szorosan azonosítja Önmagát.* Ők az Ó szemei, és ők az Ó lámpásai. Hogy ki ez a hét ember, azt könnyen megláthatjuk, mivel a következő kifejezés őket hét csillagnak nevezi, melyek számunkra már úgy ismertek, mint a hét kor hét hírnökei. Hogy ez mennyire gyönyörű. Tudjátok, a csillagnak éjszaka világosságot kell tükröznie, mivel a nap eltűnt. Épp így a hírnök (aki egy csillagként van jelképezve) valamennyi kor számára a Fiú világosságát kellett hogy tükrözze. *Ők ezt mindannyian a Szent Szellem által tették.*

Pál volt az első hírnök és ő azt mondta a Galata 1:8-ban, hogy ha bármely angyal, bármely hírnök, bármely plébános, vagy mindegy hogy ki ő—ha bármely más evangéliumot prédikált attól mint amit Pál prédikált, az legyen átkozott. Pál tudta, hogy távozása után ragadozó farkasok fognak bejönni. Ő

tudta, hogy maga Sátán is meg tud jelenni úgy, mint a világosság angyala, és így mennyivel inkább az ő szolgálói. Ezért ő figyelmeztet arra, hogy ez az Evangélium mindig ugyanaz lesz. Nos, Pál a Jézus Nevében keresztelt, és újra keresztelt ott, ahol az emberek nem ilyen módon lettek alámerítve. Ő helyre állította a gyülekezetet, tanította a Szellem ajándékainak helyes használatát és megerősítette azt, hogy azoknak a gyülekezetben kell maradniuk, amíg Jézus el nem jön. Így a következő hírnökök, az összes további hat hírnökök ugyanazon Szent Szellem által, ugyanattól a tűztől égve Jézus Krisztus Evangéliumának ugyanazt a fényét fogják adni, és a jelek fogják követni őket. Megfelelt ezeknek Irenaeus? Igen. És Márton? Igen. És Columba? Igen. És Luther Márton? Bizonyosan. És Wesley? Bizony hogy igen, neki egy nagy szolgálata volt, és még az ő lováért is imádkozott, hogy az meggyógyuljon, és meg is gyógyult. Íme itt van. Hét gyülekezeti kor és hét hírnök, akik hasonlóak voltak, Pál pedig átkot jelentett ki mindenkire, aki azt mondta hogy ő egy hírnök, de akinek egy másféle evangéliuma volt, és egy másféle világosságban élt.

Nos, az én utolsó kijelentésem bizonyosságot tesz az Ige többi részével? Igen. Az Igében azt mondja, hogy ha bárki ember hozzátesz ehhez a könyvhöz, vagy elvesz belőle, ő csapásokat kap és meg lesz ítélve az Isten ítélete által. Isten ezt mondta, "Ebben a könyvben megírt csapásokat fogom hozzáadni, vagy elveszem az ő részét az Eletnek Könyvéből." Jelenések 22:18.

Így mi látjuk, hogy a Hét Szellem valójában Istennek Egy Szellemére utal, amely kimunkálja az Isten Igéjének akarátát a különböző nemzedékekben. Én szeretném ezt az Igéből ábrázolni. Istennek a Szelleme hatalmasan rajta volt Ilésen. Azután ugyanaz a Szellem rászállt Elizeusra kétszeres hatékonysággal. Azután évszázadokkal később ugyanaz a Szellem, Amelyet mi Illés Szellemének nevezünk, azért, hogy ábrázolja Annak szolgálatát, visszajött Keresztelő Jánosra. Egy napon ugyanaz a Szellem ugyanazon fajta szolgálat által azonosítva rá fog szállni egy emberre a Pogány gyülekezeti kor vége számára. Újra: a Szentírás azt mondja, hogy Isten felkente a názáreti Jézust Szent Szellemmel és hatalommal, és Ő szertejárt jókat cselekedvén, meggyógyítva mindenkit, akik az ördög elnyomása alatt voltak. Amikor Jézus elment, akkor Ő azt mondta a tanítványoknak, hogy maradjanak ott Pünkösdig, amikor ugyanaz a Szellem, amely Órajta volt, vissza fog jönni és rájuk száll és betölti őket. Azután a 'kihívott' test (a gyülekezet) az Úr helyett lesz a földön, átvéve az Ő helyét. És mivel ugyanaz a Szellem, Amely Őbenne volt bennük is lesz, így ők ugyanazokat a cselekedeteket meg fogják tenni. És minden ember, aki igazán Jézus Krisztusnak a Teste (az igazi gyülekezet) ki fogja

nyilvánítani ugyanazokat a cselekedeteket, melyeket Jézus és a pünkösdi gyülekezet is tett, mivel ugyanaz a Szellem lesz bennük. Bármely más gyülekezet, melynek nincs meg a Szellem, és annak kinyilvánításai, annak Isten előtt kell számot adnia.

Azt is mondja itt, hogy ez a hét csillag, illetve a hét kor hét hírnöke az Úr kezében vannak. Ő tartja őket. Ti azonnal tudjátok, hogy ha ők az Úr kezében vannak tartva, akkor ők kapcsolatban állnak az Ő erejével. Ez az, amit a kéz jelez. Ez Istennek az erejét jelzi! És Istennek a hatalmát. Közülük egy sem az ő saját erejében és felhatalmazásában jött. Ez az, amit Pál mondott. Senki ne merészelje. Isten felhatalmazására és a Szent Szellem erejére van szükség. Az Evangélium Istennek a felhatalmazása által és a Szellem erejében van prédikálva. Ezek az emberek mind a Szent Szellem által voltak felhatalmazva. Ők mind bátran szembesálltak a világgal. Ők ezt megtehették. Ők telve voltak Istennel. Ők Isten által voltak KÜLDVE, illetve felhatalmazva, és NEM saját maguk, vagy más emberek által.

Most neki az volt meg, ami a világnak nem lehetett meg. Jézus azt mondta, hogy amikor Ő elmegy, akkor elküldi az Ő Szellemét, Melyet a világ nem fogadhat be. Ez így van. A világ, illetve a világrendszerek nem fogadhatták Őt be. Ez az, ami a szerveződés—az világrendszer. Mutassatok nekem egy olyan világrendszer gyülekezetet, amely telve van a Szent Szellemmel. Én azt látni akarom. Ha tudtok nekem mutatni egy olyan gyülekezetet, akkor ti az Igében tévedést találtok. Nem uram. Ezek közül a hírnökök közül egyetlen egy sem szervezet. Vagy ki lettek téve, vagy pedig kimentek, mert elítélte őket a szerveződés bűne. Hogyan lenne lehetséges az, hogy a Szent Szellem egy szerveződésben van, amikor a szerveződés az, amely elfoglalja a Szellem helyét, a felekezetek pedig elfoglalják az Igének helyét? Emlékezzetek arra, hogy “a szerveződés” az “HALÁL”. Ez egyszerűen nem lehet más módon. Ha a világ átveszi a hatalmat, akkor a Szellem eltávozik.

Igen, a Szellem az nem hét Szellem, hanem EGY. Ő mindig ugyanaz lesz és ugyanúgy fog cselekedni. A hét hírnöknél pedig ugyanaz a Szellem lesz és ugyanazt az Igét fogják tanítani, és ugyanaz a hatalmuk lesz. Ha pedig a gyülekezet az igaz gyülekezet, akkor annak meglesz ugyanaz a Szellem és az Ige, és az erőnek azok a cselekedetei, melyek nekik Pünkösdkor voltak. A megtapasztalások szempontjából az egy pünkösdi gyülekezet lesz; és lesznek ott nyelveken szólások, a nyelveken szólások magyarázatai, prófécia és gyógyulások. Isten közöttük lesz és Isten ki fogja jelenteni Önmagát közöttük, ahogy azt mindig is tette. Hallelujah! És ő szervezés NÉLKÜLI lesz. Ezt ne felejtsetek el.

Most láthatjuk azt, hogy Jézus Krisztus kinyilatkoztatja Önmagát a korokon át az Ő Szellemé által a hírnökökben. A hírnökök olyanok, mint amilyen Mózes volt Izráel gyermekei felé. Amiképpen neki megvolt a kinyilatkoztatás az ő napjai számára, úgy valamennyi hírnöknek megvolt Istentől, az ő napjai számára a kinyilatkoztatása és szolgálata. Így amikor látjuk, hogy a hírnökök az Ő kezében vannak, akkor látjuk, hogy az Úr azonosítja Önmagát ezekkel az emberekkel és megadja nekik az Ő erejét. Az nem elég, hogy az Úr társította Önmagát az egész gyülekezettel, melyet akkor láttunk, amikor Ő a hét arany lámpatartó között állt. Még az sem elég, hogy látjuk az efézusiakhoz írt levél negyedik részében leírt ötféle szolgálatot (apostolokat, prófétákat, tanítókat, evangélistákat, pásztorokat). Hiszen minden korban a gyülekezet eltévelyedik, és ez nem csupán a laikusokra vonatkozik, hanem a papi csoportra is—a pásztorok épp úgy helytelenek, mint a juhok. Ekkor Isten Ömagát jelenti meg a színtéren, mint a Főpásztor ennek a hét embernek a szolgálatában azért, hogy visszavegye az Ő népét az igazsághoz és az igazság túláradó erejéhez. Isten az Ő népében van—az Ő összes népében, hiszen ha valakiben nincs meg Krisztusnak a Szellemé, akkor az nem az Ővé. Ő pedig az Ige. Ez az Ige lesz az emberek felismerve. Az Úr azonban egy különleges irányítást helyezett bele ezekbe az Ő saját kiválasztása szerint lévő emberekbe és az Ő saját akarátának elhatározott tanácsa által. Ők megjelennek egyszer minden egyes korban. Ugyanaz a Szellem van bennük. Micsoda egy távoli kiáltás ez Rómának az eretnokségétől. Nekik van egy saját kiválasztásuk szerinti emberük—egyik a másik után—egyik sem produkálja Istennek az erejét—egyik sem marad meg Istennek az Igéjében—mindegyik különbözik attól, amelyik előtte volt és azt tesz hozzá, amit csak kíván, mintha ő lenne az Isten. Isten abban nincs benne. Ő azonban benne van az Ő hírnökében, és az akiben benne van Istennek a teljessége, az követni fogja a hírnököt úgy, ahogy a hírnök az Úrnak követője az Ő Igéje által.

“Akinél ott van Istennek a hét Szellemé és a hét csillag.” Jelenések 3:1. Amiképpen az Úr azonosította Önmagát az emberrel a megtestesülésben, úgy Ő újra azonosítja Önmagát az emberrel az Ő Szellemé által, amely az emberben van. “Ezek az Enyémei,” mondja az Úr. A hét Szellemmel betöltött hírnök az Úré. Ők el lehetnek utasítva. Ők kétségbe lehetnek vonva. Való igaz, hogy az emberi értelem számára ők esetleg még csak nem is néznek ki alkalmasnak—ennek ellenére ők az ő koruk hírnökei. Isten felhasznált egy Ábrahámot (ő hazudott), Ő felhasznált egy Mózeszt (ő lázadt), egy Jónást (ő engedetlenkedett), egy Sámson (ő vétkezett), egy Dávidot (ő gyilkolt). Ő felhasznált egy Józsuét is, és egy Józsefet is. Azok pedig, akiknek komoly hiányosságai voltak, számbelileg messze felülmúlják azokat, akiknek történetei tökéletesnek

néznek ki. ŐK MIND AZ ÚRÉ VOLTAK ÉS MA IS AZOK. Ezt senki nem merészelni tagadni. Ő a Szent Szellem által, és azon keresztül használta fel őket, melyet beléjük helyezett. Az ő Mesterüknek álltak, vagy estek. És bennük lett végrehajtva Istennek a szuverén akarata. Csak hadd próbálja meg ezt cáfolni a külső történelem, de ez akkor is megáll. Az Örökkévaló Isten még mindig az arany lámpatartó között jár és elküldi az Ő hírnökeit az Ő Szelleme által és az Igével minden kor népe számára.

AZ ELÍTÉLÉS

Jelenések 3:1b, "Tudom a te cselekedeteidet, hogy az a te neved hogy élsz és halott vagy." Jelenések 3:2b, "Mert nem találtam tökéleteseknek a te cselekedeteidet Isten előtt." Most itt valóban van egy nagyon furcsa dolog. Minden korban a szellem eddig a pontig először dicsérte az összes igaz hívőt, azután pedig elítélte a hamis szólótót. Ebben az időszakban azonban nyilvánvaló, hogy annyira semmibe vették az Urat és az Ő Igéjét, hogy az egész üzenet az ötödik kor számára kárhoztatástól cseng.

"Ismerem a te cselekedeteidet." Mik voltak ezek a cselekedetek, melyek felszálltak az Úr elé és az Ő nemtetszését okozták? Nos, ti tudjátok azt, hogy minden kor átfedéssel volt a következő korra, és így nekünk megvan a folyamatossága a negyedik kor cselekedeteinek át az ötödik korba. Amint ti jól tudjátok, ezek a cselekedetek a következők voltak:

1. A Szent Szellem irányítása emberi hierarchiával lett helyettesítve.

2. Istennek tiszta Igéjét és annak minden ember számára ingyen való hasznát eltávolították, és azokat tantételekkel, dogmákkal, gyülekezeti rendelkezésekkel, stb. helyettesítették.

3. A Szellemben és a Szellem Ajándékaiban való imádatot, és mindazt, ami a szentek igazi közösségéhez tartozik, félredobták liturgiákért és szó szerinti bálványimádásért, pogány ünnepekért, stb.

4. A Mária-imádatnak nagyobb helyet tulajdonítottak a Keresztény imádatban mindaddig, míg végül ténylegesen magának követelte az Istenségnek helyét, a Fiú pedig el lett távolítva az ő mindenek felett való magasztos helyéről azért, hogy támogasson egy pápának nevezett embert, aki önmagát Krisztus helytartójának nevezte.

Akik harcoltak ez ellen a borzalmas antikrisztusi gyülekezet ellen, ők el lettek pusztítva. Azok pedig, akik megmaradtak nála, ők a gyülekezet számára elzálogosítva találták magukat akár parasztok, akár királyok voltak. Életük nem a sajátjuk volt, de Krisztusé sem volt, hanem ők testükkel,

lelkükkel és szellemükkel Róma Egyházához tartoztak. Ők beszéltek Krisztusnak a véréről, de ők üdvösségüket pénzzel vásárolták meg, és a bűnöknek bocsánatát vagy arannyal, vagy pedig vezekléssel vettek meg. Közülük a gazdagabbak egy boldog helyzetbe kerültek akkor, amikor X. Leo Pápa megengedte nekik azt, hogy megvásárolják a még el sem követett bűneik bűnbocsánatát, hogy így ők könnyű lelkiismerettel megtervezhessék az ő borzalmas bűncselekményeiket, azután pedig tovább folytassák annak végrehajtásában tudva azt, hogy a pápa már elengedte az ő bűneiket. Istennek az Igéje vissza lett tartva tőlük, így ki tudhatta az igazságot! Mivelhogy az igazság csak az Igéből jön, így az emberek be lettek zárva a Római Egyház tömlöcébe, várva a halált, a halál után pedig az ítéletet. De a nagy szajha, aki részeg volt a mártírok véréből, az ítéletre pedig egyáltalán nem gondolt, vadul tovább támolgott, hogy megölje az embereket mind szellemi, mind pedig fizikai halállal.

Most a negyedik kor vége felé, amely ugyanakkor az ötödik kornak a kezdete is volt, Konstantinápolynak a törökök által való lerohanása, Keletről a tanult tudósokat Nyugatra készítette az ő görög kézírataikkal. Az Igének a tisztasága és az igaz hívőknek a tanításai ilyen módon el lettek terjesztve. És nemcsak ezek a ragyogó tanítók voltak nagyon fontosak, hanem azok a találmányok is fel lettek fedezve, melyek a mi modern nyomtatóinknak alapjaivá lettek, és amelyek lehetővé tették a könyvek előállítását. Így mi azt találjuk, hogy a Biblia utáni nagy éhséget és vágyat ki lehetett elégíteni. Isten támasztott sok hatalmas embert, akik közül Luther csak az egyik volt. Kálvin és Zwingli két további világító test volt, és rajtuk kívül még sokkal, sokkal többen is voltak, akik nem olyan ismertek. Noha azonban mindez nem volt hiábavaló, Istennek a hatalmas munkája valójában mégis éppen ezek által az emberek által lett akadályozva. Egyik oldalról például ők NEM ellenezték a Nicénei Tanácsnak Egyház-Állam házasságát, hanem valójában támogatták az egyesülést. Az Evangélium állami védelmét üdvözölték, noha arra nem volt Ige. És noha láthatjuk azt, hogy “az ember haragja dicséri Istent” olyan esetekben, mint amikor Nyolcadik Henrik elfogadta a reformációt, és visszautasította a pápai hatalmat, mégis egy távoli kiáltás volt mindez Pünkösdek igazságától és egy mindenható Isten védelmétől.

Annak ellenére, hogy Luther állandóan tanított a helyi gyülekezetek dolgaiba való külső beavatkozás ellen, ő mégsem volt képes megtisztítani az emberek elméjét a gyülekezeti kormányzásnak “püspöki, érseki” felfogásától. Ilyen módon, noha a gyülekezet tett egy lépést a megfelelő irányba, de mégis béklyóban maradt, és így rövid idő alatt újra börtönbe lett zárva ugyanabban a tömlőben, melyből megpróbált kiszökni.

Az útalatos cselekedeteknek a pohara még nem volt egészen tele. Luther az ő helytelen megítélésén át nem csupán csatára ingerelte az embereket, azáltal pedig egy nagy sokaság halálát is okozta; hanem Zwingli követői börtönbe üldözték a kegyes Hubmeyer doktort, és bár a börtön nem ítélte őt máglyára, de az üldözés valójában nagy mértékben felelős volt az ő tűz által való haláláért. Kálvin pedig nem kevesebbet tett, mivel követelte Servetus bezárását, aki az Istenségnek *egységét* felfogta és tanította. Az Állam azután bíróság elé állította ezt a testvért, és Kálvin döbbenetére máglyán elégették.

Ha volt valaha is a felekezeti buzgóságnak egy korszaka, akkor az ebben a tragikus időben volt. Comenius szavai sokmindent leírnak erről a korszakról. Comenius írta az "EGY DOLOG SZÜKSÉGES" című művet. Ő a világot egy labirintushoz hasonlítja és megmutatja azt, hogy a kiút az, ha elhagyjuk a szükségtelen dolgokat és az egyetlen szükséges dolgot választjuk—Krisztust. A tanítók nagy száma, mondja ő, okozza a szekták nagy sokaságát, melyek számára már hamarosan nem lesz több nevük. Minden gyülekezet önmagát tartja az igazinak, vagy legalábbis annak a legtisztább, legigazibb részének, mialatt a legkeserűbb gyűlölettel üldözik egymást. Megbékélésre közöttük nincs remény; az ellenségeskedésre kibékíthetetlen ellenségeskedéssel válaszolnak. A Bibliából kovácsolják az ő eltérő tantételeiket; ezek az ő erődítményeik és védőbástyáik, melyek mögé elsáncolják magukat, és minden támadásnak ellene állnak. Én nem akarom azt mondani, hogy a hitnek ezek a megvallásai—hiszen elismerhetjük, hogy a legtöbb esetben ezek azok—önmagukban rosszak lennének. Azzá váltak azonban, mivel ezek az ellenségeskedés tüzét táplálják; csak ha egészen félretennénk ezeket, akkor lenne lehetséges munkához látni, hogy begyógyíthassuk a Gyülekezet sebeit. "A szektáknak ehhez a labirintusához és a különböző megvallásokhoz egy másik tartozik; a vitatkozás szeretete... Mit nyernek általa? Általa el lett már intézve egyetlen viszály is? Soha. Azok száma csak növekedett. Sátán a legnagyobb álokoskodó; ő még soha egyetlen szóharcban sem lett legyőzve... Isteni szolgálatokban általában az emberek szavait jobban lehet hallani, mint Istennek az Igéjét. Mindenki úgy cseveg, ahogy neki tetszik, vagy tanult értekezésekkel és mások véleményének a cáfolatával üti agyon az időt. Az újjászületésről, és arról, hogy miként kell egy embernek Krisztusnak hasonlatosságára átváltoznia annak érdekében, hogy az Isteni Természet részesévé legyen (2. Péter 1:4), ezekről alig esik szó. A kulcsok hatalmából a Gyülekezet már majdnem elveszítette a megkötő erejét, és már csak a feloldozás ereje marad... A szakramentum, ami az egység, szeretet és a Krisztusban való életünk szimbólumért lett adva, a legkeserűbb konfliktusok, a kölcsönös gyűlölködések, és a szektázás központjainak okává

lett téve... Röviden szólva tehát a kereszténység egy labirintussá lett. A hit fel lett szabdalva ezer kis részre, téged pedig eretnekké tesznek, ha azok közül nem fogadsz el egyet... Mi segíthet? Csak egyetlen egy dolog szükséges, visszatérni Krisztushoz, Krisztusra tekinteni, mint az egyedüli Vezetőre, és az Ő nyomdokaiban járni, félretéve minden más utat mindaddig, amíg mindnyájan el nem érjük a célt, és a hitnek egységére nem jutunk (Efézus 4:13). Amiképpen a mennyei Mester mindent a Szentírás alapjára épített, úgy nekünk is el kellene hagynunk a mi különleges megvallásainknak minden sajátosságait és meg kellene elégednünk Istennek kinyilatkoztatott Igéjével amely mindannyiunkhoz tartozik. A Bibliával a kezünkben így kellene hogy felkiáltunk: Én hiszem azt, amit Isten kinyilatkoztatott ebben a Könyvben; engedelmesen meg fogom tartani az Úr parancsolatait; azt remélem, amit Ő megígért. Keresztények, hajtsátok ide a fületeket! Csak egy élet van, a Halál azonban ezernyi formában jön felénk. Csak egy Krisztus van, de ezernyi Antikrisztus... Így te tudod, Ó Kereszténység, hogy mi az egyetlen szükséges dolog. Vagy visszatérsz Krisztushoz, vagy a pusztulásra mész mint az Antikrisztus. Ha bölcs vagy és élni akarsz, akkor kövesd az Élet Vezetőjét.

De ti Keresztények örvendeztetek abban, hogy elragadtattok... halljátok meg a ti Mennyei Vezetőtöknek szavait, 'Jöjjetek Énhozzám.'... Egy hanggal válaszoljatok, 'Úgy legyen, jövünk.'"

Most én épp az imént azt mondtam, hogy ez az időszak hatalmas növekedést adott a felekezeti szellemnek. Ha valaha is fel lett mutatva az a Korinthusi hozzáállás, hogy "Én Pálé vagyok, én Kéfásé," akkor az most volt. Itt voltak Lutheránusok, Husziták, Zwingli csoportja, stb. A Testnek ilyen szétforgácsoltsága szánalmas volt. Ők egy nevet éltek, de halottak voltak. Az biztos, hogy halottak voltak. Abban a percben meghaltak, amikor szerveztek. A nagy csoportok szerveztek, és összekötötték magukat házasságban az állammal. Ez megtette. Nekik végük volt. Itt voltak azok a Lutheránusok, akik kritizálták a Római Egyházat. Ők ismerték a politikai és szellemi egyesülésnek igazságtalanságát—ennek ellenére Luther (mint amikor Pétert kibillentették a zsidósítók) egyenesen továbbment, és Isten helyett az államot tette a hit védelmezőjévé. Ez az első olyan híres felekezet, mely a szajhából jött ki, mikor azonban Luther meghalt, már nem sokáig tartott az, hogy olyan hierarchiája legyen, mint annak, aki ellen harcolt. Mikor a második nemzedék színre lépett, Istennek ez a mozgása egyenesen visszatért az ő anyja szárnyai alá. Visszament és még csak nem is tudta azt. Ők saját nevüket vették fel az Úr Neve fölé. Az ő saját nevüket is élték. És ma az összes felekezet ugyanazt a dolgot teszi. Ők a saját nevüket

élik, nem pedig az Úr Jézus Krisztus Nevét. Ez könnyen látható, mivel minden gyülekezetet az ő imádatának módja alapján ismerünk, de ezek közül egyet sem Istennek az ereje által. Íme itt van a ti próbátok. Szeretném, ha most itt felismernétek azt, hogy ebben az időszakban nem voltak meg a jelek és csodák közöttük. Ők feladták Istennek a hatalmát az állam hatalmáért. Ragaszkodtak az ő saját nevükhöz; nevüket nagyra tették. Ez volt az a régi szellem, amely mindenkit az ő nyájába akart bejuttatni. Ma a Baptisták azt akarják, hogy a Metodisták jöjjenek át a Baptistákhoz. A Metodisták meg akarják téríteni a Presbiteriánusokat. A Pünkösdiek pedig mindegyiket akarják. Mindegyik azt állítja, hogy ő nyújtja a legtöbbet, és a legnagyobb reménységet kínálja—valamiféle ajtót a mennybe, vagy legalábbis egy utat a még bővülködőbb belépésre. Hogy mindez mennyire tragikus.

Ez a felekezeti szellem minden felekezettel megíratattja azok kézikönyveit, tantételeik tanítását, felállította tisztségeiket, és gyülekezeti kormányzataikat, azután pedig mindegyik az állítja, hogy ő és egyedül ő szól igazán Istenért, mivel ő van erre a leginkább minősítve. Nos, hát ha ez nem pontosan az, amit a pápa és a Római Egyház csinál! Egyenesen ott vannak újra az ő anyjokkal, a szajhával, és nem tudják.

Miközben lezárjuk észrevételeinket ezzel a verssel kapcsolatban, hogy “az a neved hogy élsz és halott vagy,” nem tudom elég nyomatékosan hangsúlyozni azt számotokra, hogy ezt a kort, noha ez hozta el a reformációt, Isten mégis a legszigorúbban megdorgálta helyett, hogy dicsérte volna, mivel ez a kor VETETTE EL A FELEKEZETEK MAGJÁT, AMELY EGYENESEN VISSZASZERVEZŐDÖTT A SZAJHÁBA, *miután Isten megnyitotta a menekülés ajtaját.* Amikor a Katolikus Egyháztól való eltávolodás megtörtént, akkor az nem volt egészében igazán Szellemi, hanem inkább politikai. A legtöbb ember azért vette fel a Protestantizmust, mivel ahogy én állítottam, ők gyűlölték a Római rendszer politikai és anyagi kötelékét. Így helyett, hogy ez egy nagy Szellemi mozgalom lett volna a Szent Szellem befolyásának valamennyi ismertetőjével, mint amikor Isten tisztán Szellemi eszközöket használt arra, hogy végrehajtsa az Ő tervét Pünkösdkor, ez inkább valóban egy olyan MUNKA VOLT, AMELYBEN AZ EMBER HARAGJA DICSÉRTÉ ISTENT, az eredmények pedig párhuzamosak voltak Izráel történetével, amikor ő elhagyta Egyiptomot és a pusztában vándorolt, de mégsem ment be a Kánaán Földjére. Sok minden el lett érve azonban, mivel Róma igája részben megtört és az emberek most vehették Istennek az Igéjét és engedhettek a Szellem befolyásának anélkül, hogy olyan nagy félelemben kellett volna lenniük, mint korábban. Ez megnyitotta az ajtót az ezután következő nagy misszionárius kor számára.

Thiatiira Jézabelének azonban nem volt kedve feladni az embereken való befolyását, és így látjuk, amint az ő Atália leánya felemeli fejét a Sárdisi Korban azzal a reménnyel, hogy képes lesz elfojtani az igaz magot az ő szervezési terveivel.

A FIGYELMEZTETÉS

Jelenések 3:2, "Vigyázz és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseeknek."

Bárcsak azt lehetne mondani, hogy a Sárdisi Kor egy helyreállítás volt a reformáció helyett. En ezt nem mondhatom. Az Ige nem nevezi ezt helyreállításnak, de az bizonyos, hogy reformációnak nevezi. Ha helyreállítás lett volna, akkor ez a kor egy másik Pünkösdi kor lett volna. De nem az volt. A legtöbb amit el lehetne mondani, hogy "Erősítsd meg azt, ami megmaradt, ami halófélben van." Itt valami hiányzott. Ó, igen, biztos hogy hiányzott. Ennek a kornak megvolt a megigazulás, de hiányzott a megszentelődés és a Szent Szellemmel való Kereszttség. Ez az, ami Isten eredeti terve volt. Ez az, ami nekik Pünkösdkor megvolt. Ők meg voltak igazulva, meg voltak szentelődve és be voltak töltve a Szent Szellemmel. Nos, most figyeljetek rám, a megigazulás és megszentelődés abból a célból van, hogy megkeresztelkedhesetek a Szent Szellemmel. Ez az oka annak, hogy van egy gyülekezet. Ez Istennek a temploma betöltve Istennel, mégpedig a Szent Szellemmel. Ugyanaz a Szellem, amely Jézusban volt mialatt Ő itt volt a földön és Amely által Ő azokat a hatalmas cselekedeteket tette, melyeket tett, visszajött Pünkösdkor a gyülekezetre azért, hogy ők is ugyanazokat a cselekedeteket tegyék, amelyeket Ő is tett. Ennek a kornak nem voltak meg azok a cselekedetek. Ó, nekik megvolt az írott Ige, (de nem a kinyilatkoztatott Ige). Ez volt a reformáció időszaka. De ne félj te kicsiny nyáj, mondta Isten, "Én helyre fogom állítani," ez a reform pedig annak a kezdete lesz. Az Úr (az Ő ígéretének megfelelően) vissza fogja hozni a gyülekezetet Sátánnak abból a mélységből amely a Sötét Korokban volt, Istennek a Mélységéhez, amely nekik Pünkösdkor és a gyülekezet létezésének első néhány éveiben megvolt.

Most legyetek figyelmesek, és értsétek meg ezt. Azt mondja ebben a második versben, melyet olvastam, "Mert nem találtam a te cselekedeteidet tökéletesnek Isten előtt." Tudjátok azt, hogy valójában mi a jelentése annak, hogy '*nem tökéletes*'? Ez az, hogy '*betöltetlen*'. Ez a kor egy betöltetlen kor volt. Ez a visszatérésnek csupán a kezdete volt. Ez az, amiért én azt mondtam, hogy a Biblia ezt *Reformációnak* nevezte—nem pedig helyreállításnak. A megigazulás tanításával kezdődött, ami azt jelentette, hogy az üdvösség egészében Istentől van. Ó, hogy Luther miként prédikálta

Istennek szuverenitását és a kiválasztást. Ő tudta, hogy mindez kegyelemből van. Ő elválasztotta a gyülekezetet a papi hierarchia uralmától. Lerombolta a bálványokat. Kidobta a papoknak való gyónásokat. Elítélte és érvénytelennek nyilvánította a pápát. Az csodálatosan jó volt, ahogy ő elkezdte, Isten azonban azt mondta 1500 évvel azelőtt, hogy “Luther, te el fogsz dolgokat kezdeni, de a te korod mindazt betöltetlennek fogja látni, mert Én ezt későbbre hagyom.” Hallelujah, a mi Istenünk uralkodik! Ő a kezdettől ismeri a véget. Igen, Luther az Ő hírnöke volt. Ha a hibákat vizsgáljuk, akkor ez nem úgy nézett ki. Volt azonban egy Jónásnak nevezett ember, és neki is voltak hibái az életben. Ő egy próféta volt, noha te és én talán nem akarnánk ezt mondani annak alapján, ahogy ő cselekedett. Isten azonban ismeri az Övéit, és Neki megvan az Ő útja épp úgy, ahogy Jónással is megvolt. Az Úrnak megvolt az Ő útja Lutherrel ebben a korban, és meg is lesz Neki az Ő útja egészen a beteljesülésig.

Nos, ez egy betöltetlen kor volt. Ez a reformációnak a kora volt. Viszont ez az, ahogy ezt Isten akarta. Szeretném ezt ábrázolni nektek olyan módon, ahogy ezt én megtettem egy csodálatos Lutheránus testvérnek is, aki Nyugaton elnöke egy nagyon ragyogó szemináriumnak. Meghívott engem magához, hogy együtt ebédeljünk, és hogy beszéljek neki a Szent Szellemet illetően. Sok dologgal kapcsolatban tanácsstalan volt és ezt mondta nekem, “Mi van nekünk Lutheránusoknak?”

Én ezt mondtam, “Nos, nektek megvan Krisztus.”

Ő ezt mondta, “Mi akarjuk a Szent Szellemet. Gondolod, hogy nekünk megvan Az?”

Én ezt mondtam, “Potenciálisan, mivel ti hisztek Annak.”

Ő ezt mondta, “Mit értesz azalatt, hogy potenciálisan? Mi éhesek vagyunk Isten után. Mi olvastunk egy könyvet Pünkösdről, és a Szellem ajándékairól, így néhányan közülünk átrepültünk Kaliforniába, hogy találkozzunk a szerzővel. Mikor odaértünk, akkor ő elmondta nekünk, hogy noha ő írta a könyvet, de még sincsenek meg neki az ajándékok. Most amikor láttuk az ajándékok működését a te szolgálatodban, akkor beszélni akartunk veled, mert neked tudnod kell valamit ezekről.”

Nos, ennek a testvérnek a szemináriuma kint van vidéken és azt a helyet sok hektárnyi megművelt föld veszi körül, amelyen a tanulók dolgozhatnak, és ezáltal fizetik az ő főiskolai bérüket. Üzemei is vannak, melyek a farmmal párhuzamosan működnek és további munkahelyeket biztosítanak. Így hát annak érdekében, hogy ábrázoljam az én esetemet, felhasználtam az ő szántóföldjeit, és ezt mondtam, “Volt egy ember, aki elment az ő saját földjére, hogy búzát ültessen. Kihúzta a fatörzseket, megtisztította a kövektől,

felszántotta és elboronálta, azután pedig elültette az ő búzáját. Minden reggel kinézett a szántóföldre; egy reggel azonban a puszta föld helyett számtalan kis szálakat látott, amint megjelentek. Ezt mondta, “Dicsőség Istennek az én búzaföldemért.” Azután én megkérdeztem őt, “Volt már az embernek búzája?”

Ő ezt mondta, “Nos, egy módon igen.”

Én ezt mondtam, “Potenciálisan, igen; és ezek voltak ti a Lutheránusok a reformáció idején, kihajtottátok a gabonaszárat, látod? A búza elkezdett nőni. (Miután elrothadt a földben a Sötét Korok alatt.) Néhány bűtök után szép nagy száraz lettek, egy napon pedig megjelent egy selymes kalász. Ez a selymes kalász letekintett a levelekre, és ezt mondta, “Nektek öreg formális Lutheránusoknak nincs semmitek. Nézzetek miránk, mi vagyunk a tenyésztők, a nagy misszionáriusok. A mi napjaink a misszionáriusi korszak.” A kalász kor volt a Wesley Kor. Ők voltak a legnagyobb misszionáriusok, és még bennünket is túlszárnyaltak a mi korunkban. Mit tett az a kor? Szétszóródtak, mint a virágpor a szellőben.

“Most mi a következő lépés? Logikailag mi úgy gondoljuk, hogy ez a magnak a megformálódása és az aratás—egy befejezett ciklus. De nem így van. Van még egy másik szakasz. Ez a szakasz pedig az, amikor a burok, illetve a hüvely formálódik azért, hogy befedezze a magot. Ez pedig pontosan az, ami ebben a Szellemi ciklusban történt. A huszadik század fordulóján, a Laodiczeai Kor kezdetekor egy olyan szélesen elterjedt hit volt, hogy a Szent Szellem pontosan ugyanúgy szállt le, mint Pünkösdkor. Az emberek nyelveken szóltak és azt állították, hogy meg lettek keresztelve a Szent Szellemmel, melynek bizonyítéka a nyelvekenszólás. Én azonban sokszor kísértéltem a búzamezőkre, és ott késő nyáron letéptem a búzának fejeit, és szétdörzsöltem azokat a kezemben, hogy néhány maghoz jussak, amikor meglepetésemre NEM VOLT OTT A BÚZÁNAK SEMMILYEN MAGJA A HÜVELYBEN, NOHA AZ VALÓBAN BIZONYOSAN ÚGY NÉZETT KI, MINTHA OTT LENNE A BÚZA. Ez egy tökéletes képe az úgynevezett pünkösdi mozgalomnak. És hogy ez egy bizonyított tény, az abban található, hogy ezek az emberek EGY TANÍTÁSON SZERVEZŐDTEK és egyenesen visszakötötték magukat úgy, ahogy az előttük lévő szerveződés is tette, így bebizonyítva azt, hogy ahelyett hogy ők a valódi mag lennének, ők a hüvely, illetve a védőburkolat voltak a búzamag számára, melynek még el kellett jönnie. Ez a hüvely szakasz volt az a veszélyidőszak, melyről Jézus beszél a Máté 24:24-ben, “hogy becsapják magukat a választottakat is, ha lehetséges lenne.” Óh, az emberek úgy érezték, hogy ez a burok, az úgynevezett Pünkösdi Kor volt az igazi mag. Ez

azonban csupán a hordozónak bizonyult, hogy átvigye az életet abba a korba, amelyben az igazi helyreállítás eljön, és a Búzámenyasszony megnyilvánul abban az erőben, melyről Ezékiel beszélt a 47:2-5-ben, ‘És kivitt engem az északi kapu útján, és elhordozta engem a kívül való úton a külső kapuhoz, mely napkeletre néz, és ímé, a víz ott foly vala ki a jobb oldal alól. Mikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mérőzsínórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vizen, a víz bokáig ért vala. És mére ismét ezret, és átvitt engem a vizen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezret, és átvitt engem, s a víz derékig ér vala. És mére még ezret, s vala olyan folyó, hogy át nem meheték rajta, mert magas vala a víz, megúszni való víz, folyó, mely meg nem lábolható.’

“És az a mód, ahogy ez el lett végezve, ez Istennek tökéletes akarata és programozása volt. A Lutheránusoknak megvolt a Szent Szellem potenciálisan, a megigazulás alatt; a Metodistáknak is megvolt Az potenciálisan a megszentelődés alatt, ma pedig Az vissza lett hozva egy helyreállításban—a Szent Szellem itt van.”

“Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak.” Most a “vigyázz” és “erősítsd meg” szavakban kifejezett értelem a következő. A vigyázni szó nem csupán az ébrenlétet tartalmazza, hanem az éberséget is. Annál aki másképp van, behatol a veszély és a veszteség. A megerősíteni szó többet jelent, mint csupán erőt adni, ennek jelentése lerögzíteni és megalapozni az állandóság számára. Ez a két parancsolat arra utal, ami megmaradt az IGAZSÁG-ból, amely maga “halófélben” van. A Szellemnek ez a kifejezése úgy jön elem, mint egy ábrázolás. Rabszolgáknak egy teljes fizikai és erkölcsi kötelékben lévő csoportja felkelt az elmenekült az ő fogvatartóitól (és valóban ez az, amit a Sárdis szó jelent: a menekültek). Ők üldözve vannak és az ő nagy és dicsőséges előnyük már majdnem teljesen el van veszve. Nem lettek visszahurcolva, de összességében majdnem csak annyit lehet mondani, hogy ők elmenekültek—nem tisztán menekültek, mint azok a néhányak, az Igének megfelelően. Szabadságukból sokat elveszítettek. Most az Úr azt mondja, “ti lehetségesen már visszatértetek a fogságba; figyeljetek oda arra, hogy ne menjetek vissza. A visszamenetel elkerülése érdekében legyetek éberek, és mindig maradjatok elővigyázatosak a ti fogságotok dolgait illetően, másképp mindent elveszítetek. Erősítétek meg most magatokat abban, ami megmaradt nektek egy olyan módon, hogy tartósan alapozzátok meg azt, ami megvan nektek, és így legyetek bebiztosítva a jövőbeni veszteségek ellen. Ez lesz a ti lehetőségetek arra, hogy betöltsétek azt, amit nem töltöttetek be.” Ennek ellenére továbbmentek ők? Nem uram. Nem figyeltek oda a Szellem hangjára, és így egy másik kor is fogságba került, és így Isten

más olyan személyeket támasztott, akik végre fogják hajtani az Ő akaratát. Isten elmellőzte a Lutheránus felekezetet úgy, ahogy a többieket is, és ők soha nem fognak visszajönni. Istennek tovább kellett mennie és egy új korban további igazságokat és még egy kicsit több helyreállítást kellett hoznia.

ITELET

Jelenések 3:3, “Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, hogy mely órában megyek hozzád.”

Szeretném felolvasni ennek a versnek egy másik (Wuest) fordítását, “Emlékezzél meg ennél fogva Arról, hogy milyen módon vetted (az igazságot, mint állandó letétet) és amilyen módon hallottad (azt,) védelmezd (azt,) és mindjárt változzon meg az értelmed.” Nagyon nyilvánvaló ebből a versből, hogy Isten igazságot adott nekik, mint állandó letétet. Az el lett fogadva és visszavonhatatlanul az övék. Most majd meglátjuk hogy mit fognak azzal tenni, vajon figyelembeveszik-e vagy sem. És ez az igazság. Nekik oda lett adva az egész Evangélium alapigazsága, “Az igaz ember hit által él”, “Az üdvösség az Úrtól van.” Ők hallották a Biblia igazságát, amely lerombolta Rómának tanításait, és minden pápai hatalmat semmivé tett. Ismerték azt az igazságot, hogy a gyülekezet nem üdvözít. Értették az Úr vacsorát. Világosságuk volt a vízkeresztséggel kapcsolatban. Kidobták a szobrokat. Igazság? Nos, nem volt kor, amelyben több ember lett volna, hogy annyi világosságot szétszórjon. Elegendő világosságuk volt ahhoz, hogy teljességgel nagyjavítást végezzenek a régi rendszeren, vagy hogy frissen elkezdjék, és engedjék, hogy Isten vezesse őket, vonalról vonalra, és szabályról szabályra. Ők elfogadták az igazságot. Akarták azt, és meghallgatták. A kérdés azonban az volt, hogy miként hallgatták azt? Azért hallgatták, hogy arra építsenek, vagy pedig ugyanazzal a hozzáállással hallgatták, mint a sok görög—azért, hogy vitatkozzanak, és elméleteket alkossanak róla? Nyilvánvaló, hogy az igazság gazdag Igéjét egy tudományos módon hallgatták inkább, mintsem gyakorlati megnyilvánulás érdekében, hiszen Isten ezt illetően az elmének egy megváltozását követelte. Ha ez Istennek az Igéje, ami valóban az, akkor annak engedelmeskedni kell. Az engedelmesség elmulasztása ítéletet fog hozni. Amikor a szent templom őrzőit aludva találták, akkor megverték őket, ruháikat pedig elégették. Mit fog tenni az Úr azokkal, akik ellanyhultak az örökösben?

“Úgy fogok jönni hozzád, mint egy tolvaj.” Az ősi Sárdist állandóan gyötörték a banditák, akik a hegyekből csaptak le,

és kifosztották az embereket. Így aztán ők nagyon jól tudták, hogy mit mondott a Szellem az Úrnak tolvajként való eljöveteléről. Egyedül a virrasztás és a felkészülés lesz elegendő arra, hogy készen legyünk az Ő eljövetelére. Most mi tudjuk azt, hogy ez az üzenet a hamis szőlőtő számára van, mivel az Úr eljövetele úgy lesz, mint Noé napjaiban volt. A nyolc megmentett nagyon jól tudatában volt a küszöbön álló vízőzönnnek, és ezért felkészültek és megmenekültek. Az Istentelenek világa azonban el lett söpörve. Noha ők naponta kapcsolatban voltak az igazzal, és hallották az igazságot, félresöpörték mindaddig, amíg már túl késő volt. Abban az ősrégi időszakban lévő teljességgel testi emberek jelképezik a mai névleges Keresztényeket, kiknek élete telve van földi dolgokkal, és olyan mértékű örömeiket lelik azokban, hogy már nincs vágyódásuk a Szellemi dolgok iránt, és egyáltalán nincsenek tudatában, sem felkészülve az Úr megjelenésére.

A DICSÉRŐ BESZÉD

Jelenések 3:4, “De van Sárdisban egy kevés neved, azoké, akik nem fertőztették meg a ruhájukat: és fehérben fognak Velem járni; mert méltók arra.”

Persze a ‘nevek’ jelentése ‘emberek,’ amint azt az Apostolok Cselekedetének 1:15. versében mondja a felső házban lévőkkel kapcsolatban, “a nevek száma összesen úgy százhusz volt.” (King James fordítás szerint—fordító). Számomra azonban ez messze túlmegy azon, hogy csupán embereket jelezne; kihozza azt az igazságot, amely minden korban be van mutatva, melyet számunkra a mi Urunk szólt nagy nyomatékkal. Ez pedig ez: ezeknek a koroknak a gyülekezeti rendszere két szőlőtőből áll, az igazból és a hamisból. Isten az Ő saját, szuverén céljából összetette őket, és gyülekezetnek nevezi őket. Nézzétek meg ebben a korban, ahogy az Úr megdorgálta őket ezt mondván, “a gyülekezetnek, amely”—nem pedig “gyülekezeteknek, melyek” Sárdisban vannak,—hanem egy kalap alá vette őket— “a gyülekezet, amely”... “Ismerem a te cselekedeteidet... hogy te halott vagy... a te cselekedeteid beteljesítenek...” Azután pedig az Úr így folytatja— “Nálad (ennél a Sárdisban lévő gyülekezetnél) van egy kevés ember, akik helyesek, nem pedig helytelenek, mint a többség. Ezek tiszta ruházatban járnak, és méltóak Hozzám.” Most ezek az emberek, akik Istennek igaz szentjei voltak, “ők mindnyájan az Úr kedvében” jártak. Ruházatuk tiszta volt. Tudjátok, hogy azokban a napokban a ruhák végigsöpörték az utakat és összeszedték a piszkot és szennyeződést. Ezek vigyáztak arra, hogy miképpen járjanak, hogy a világ ne szennyezze be őket. Ők a Szellemben voltak és a Szellemben jártak. Ők szentek és hiba nélkül valók voltak az

Úr előtt. Így betöltötték az ő céljukat, mivel ez az, amit az Efézus 1:4 mond, hogy Istennek a célja számunkra, “hogyan legyünk szentek és feddhetetlenek Őelőtte.”

Most ebből a versből, amely megmutatja, hogy Istennek a választottjai egy “Kevés Név,” világosan láthatjátok azt, amit erről a korról tanítottunk. Ez káotikus volt. BETÖLTETLEN volt. Rengeteg módon fel volt szabdalva és Isten majdnem az egészet megdorgálta. Gyenge és beteg volt, készen állt a halálra. Nem az a dicsőséges korszak volt, amilyenné a testi értelmű Protestáns történészek megpróbálták ezt tenni. Egy röpké pillantással már látni lehetett, hogy üszkös, nyamvadt, leveleitől megfosztott és gyümölcstelen volt, eltekintve néhány eldeformálódott és kukacos gyümölcstől, melyek gyorsan leestek a földre. De állatok csak meg egy pillanatra! Nézzétek meg közelebből. Ott fent a tetején, a napnak fényében volt néhány ‘első zsenge’—egy ‘Kevés Név’—melyek tökéletesek voltak Őbenne, mivel Tőle születtek, Vele voltak betöltve, és Vele jártak az Ő Igéje által.

Hála legyen Istennek azokért a ‘kevesekért’.

“*És ők Velem fognak járni.*” Ez az, amit Isten mond, hogy azoknak adományozza, akik őszintén járnak. Ez az ő örökségük része, melyet az Úr számukra fenntartott. Ha hajlandóak voltak Vele járni a fáradozásokon és az élet kelepcein át, és Neki tisztességére voltak, akkor az Úr meg akarta jutalmazni őket. Ő nem felejt el a mi szeretetünk munkálkodását. Isten mindig meg fog bennünket jutalmazni a Neki tetsző erőfeszítéseinkért.

Igen, ők a világon át jártak, de abban nem vettek részt. Nem engedték, hogy a világ rendszerei legyőzzék őket. Amikor a kor nagyhírű nevei engedtek az állam kedveskedésének és inkább a politikai felfogást választották, mintsem a Szellemi felfogást, és útban voltak a világ felé, akkor ezek a kevesek kiálltak Istennek Igéje mellett, és ezáltal tisztelték az Urat. Most Ő viszonzásul tiszteli őket. Mivel Vele fognak járni fehérben. A földön azonosították magukat Ővele és most az Úr azonosítani fogja Őnmagát velük az Új Jeruzsálemben. És milyen csodálatos lesz ez az azonosítás! Engem ez megörvendeztet és még sírással is eltölt, ha rágondolok az Úr leereszkedésére, hiszen figyeljétek meg azt, hogy Ő a szentektől nem eltérő színben van öltözve, amint ezt a földi vezető tenné. Nem, ők olyanok, mint Ő; és Ő olyan, mint ők. Ők olyanok, mint Ő, éppúgy, ahogy János mondta: mert “ők látják Őt, ahogy Ő van.”

“*Mert ők méltóak.*” Felismeritek azt, hogy Ki mondja ezt? Ez Jézus, Aki Maga a Méltó. Ő az Egyetlen, Aki méltónak találta arra, hogy kivegye a könyvet Annak kezéből, Aki a trónon ül. Most pedig ez a Méltó azt mondja az Ő szentjeinek,

“Méltoak vagytok.” Itt van ez a Személy, az Egyetlen, Aki alkalmas arra, hogy ítéljen, (és valóban minden ítélet Neki van átadva), és Ő ezt mondja, “Méltoak vagytok.” Ezek a szavak olyan megdöbbenőek, mint a Római levél 8:33b szavai, “Isten azt mondja, hogy én igaz vagyok.” (a Way féle fordítás) Ott Isten igazságosságának fehér világosságában halljátok meg Jézus édes hangját, amint ezt mondja, “Ezek az Enyémeek. Ők igazak. Ők méltóak. Ők Velem fognak járni fehérben.”

AZ IGÉRET A GYŐZTESEKNEK

Jelenések 3:5. “Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az Élet Könyvéből, és vallást teszek annak nevééről az Én Atyám előtt és az Ő angyalai előtt.”

“Aki győz, az fehér ruhákba öltözik.” Ez valójában a 4. vers ismételése, melyben utalás van azon kevesekre, akik nem szennyezték be az ő ruhájukat. Nekünk évekkel ezelőtt volt egy mondásunk, amely kétségtelenül ebből a versből lett véve. Ez pedig így hangzott, “Tartsd tisztán a szoknyádat.” Ez ezt jelentette: Ne keveredj bele bizonytalan dolgokba; mások bele fognak keveredni, te pedig esetleg kísértve leszel arra, hogy belekeveredj, vagy valaki esetleg megpróbálhat téged belekeverni; de te maradj távol tőle úgy, hogy utadat el irányítod attól. Nos, Isten meg fogja jutalmazni azokat, akik követik ezt a tanácsot. Fehérbe lesznek öltözve éppúgy, ahogy Ő is fehérbe van öltözve. Péter, Jakab, és János látták Őt a Megdicsőülés Hegyén és az Ő ruházata olyan fehér volt, mint a fény. Ez az, ahogy a szentek is öltözve lesznek. Ruházatuk nagyon fehéren fog fényleni.

Tudjátok, hogy mi a végidőben élünk. Ebben a korban lesz az, hogy a gyülekezetek össze fognak gyűlni. Amiként pedig ők éppen most ellenőrzik a világpolitikát, úgy hamarosan ellenőrizni fogják a világ pénzügyeit. Azután pedig ha te nem tartozol a gyülekezetek világszervezetéhez, akkor nem fogsz tudni vásárolni, vagy eladni. Mindent el fogsz veszíteni. Azok, akik igazak maradnak Isten számára, és tisztán tartják ruházatukat a gyülekezeti rendelkezések ‘világrendszerének’ szennyeződésétől, ők fizikailag ki lesznek fosztva. Számukra egy nagy kísértés lesz felkínálva azért, hogy belépjenek. Prédikátorok fognak belépni azzal a kifogással, hogy ők Istennek szolgálnak az antikrisztusi fenevad-rendszer keretein belül. Ők be fogják adni a derekukat a hierarchia kedveskedéseinek és hízélgéseinek. Az emberek pedig követni fogják ezeket a hamis pásztorokat egyenesen a lemezszárlásra. Az ítéletkor azonban ők mind mezítelennek lesznek találva. Ők nem fogják megkapni azokat a fehér ruhákat, nem is fognak az Úrral járni. Nem járhatsz a világ foltos ruháiban fogva itt az ördög kezét, és azután elvárd, hogy Istennel legyél. Ideje, hogy

felébredjünk és meghalljuk Isten kiáltásának a hangját, “Gyertek ki belőle (a szervezett vallásból) Én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneinek, hogy ne kapjatok az ő csapásaiból.” Ámen. Isten szól. Kerüljétek el ennek a világnak a vallásait úgy, mint a csapásait. Hagyjátok abba a világgal való együttjárást, és fehéritsétek meg ruháitokat a megtérés és a Bárány vére által. De tegyétek ezt most, hiszen holnap már esetleg túl késő lehet.

“És aki győz, annak nevét nem fogom kitörölni az Élet Könyvéből.” Ujra elérkeztünk az Igének egy nagyon nehéz részéhez. Az Örményisták és a Kálvinisták felületesen szemlélve ezt a verset, arra használják, hogy megfeleljen az ő céljaiknak. Az Örményisták ki fogják hirdetni, hogy ez a vers bizonyosan érvénytelenítte a János 6:37-44-et, “Minden, amit nékem ad az Atya, Én hozzám jó; és azt, aki hozzám jó, semmiképpen ki nem vetem. Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a Magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, Aki elküldött Engem. Az pedig az Atyának akarata, Aki elküldött Engem, hogy amit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Zúgolódának azért a zsidók Óellene, hogy azt mondá: Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállott alá. És mondának: Nem ez-é Jézus, a József fia, akinek mi ismerjük atyját és anyját? Mi módon mondja hát ez, hogy: A mennyből szállottam alá? Felele azért Jézus, és monda nékik: ne zúgolódjatok egymás között! Senki nem jöhet Énhozzám, hanemha az Atya vonja azt, Aki elküldött Engem; Én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.” Az örményizmus az Atyának akaratát nem egy szuverén szándékká teszi, hanem csupán egy önelégült kívánsággá, amint az Úr visszahúzódik azért, hogy megnézzze, hogy minden ember mit csinál az Ő jó és kegyelmes ajándékaival, és még az örök élettel is.

A Kálvinisták nem látják ezt. Ők ebben a versben a szenvedő és megterhelt szenteknek adott erős vígasztalást látnak, mely szerint midegy az, hogy mennyire gonoszak az idők, mennyire borzasztóak az üldözések, mivel az a győztes, aki “hiszi, hogy Jézus a Krisztus,” és annak neve nem lesz kivéve a könyvből. Néhányan azt is mondják, hogy az “Életnek ez a Könyve” nem az “Életnek Könyve, amely a Bárányé.” De mint általában, amikor valaki egy verset felületesen szemlél, akkor ő egy felületes megértéssel jelenik meg.

Egy névnek az Isten feljegyzéseiből való eltávolításának a lehetősége többet kíván, mint egy felszínes tanulmány, mert egészen mostanáig a legtöbb tanulmányozó pusztán arra a következtetésre jutott, hogy Isten csak az újjászületetteknek nevet helyezi be az Életnek Könyvébe, amely a Bárányé, az ő újjászületésükkor; és ha bármely okból el kell távolítani azt a nevet, akkor a feljegyzésnek a helye egyszerűen olyan üres lesz,

mint amilyen akkor volt, mielőtt a név oda lett helyezve. Ez száz százalékosan ellentétes azzal, mint amit az Ige valójában tanít.

Tanulmányunknak már a kezdetén hadd legyen ismert az, hogy NINCS EGYETLEN olyan Íráshely sem, amely azt tanítja, hogy Isten *jelenleg állítja össze* a nevek feljegyzését. Mindez a világ megalapítása előtt lett elvégezve, amint arra röviden rámutatunk. Ezenkívül nem is annak a kérdéséről van szó, hogy mi az embereknek egyszerűen két olyan csoportjával kerülnének kapcsolatba, melyek közül mindkettőjüknek megvolt a lehetősége arra, hogy elfogadja az örök életet, ahol az egyik csoport elfogadta azt, és így az ő nevük bele lett helyezve a feljegyzésbe, míg a többiek visszautasították azt, és ezért az ő nevük nem lett belehelyezve. A Szentírás alapján ténylegesen meg fogjuk mutatni azt, hogy azoknak sokasága, akik még csak nem is születtek újjá, be fognak menni az örök életbe. Bármennyire furcsán is hangozhat ez, de az biztos, hogy igaz. Azt is meg fogjuk mutatni, hogy van az embereknek egy olyan csoportja, akiknek neve bele lett helyezve a feljegyzésbe a világ megalapítása előtt, **ÉS AKIKNEK NEVÉT SEMMILYEN KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT NEM LEHET ELMOZDÍTANI ONNAN**; viszont azt is meg fogjuk mutatni, hogy van egy másik csoport is, **AKIKNEK NEVE RAJTA VOLT A FELJEGYZÉSEN A VILÁG MEGALAPÍTÁSA ELŐTT, ÉS NEVÜK MÉGIS EL LESZ TÁVOLÍTVÁ**.

Először is nincs semmilyen alapja azoknak az állításoknak, melyek szerint az 'Élet Könyve, amely a Bárányé' nem ugyanaz a könyv lenne, mint az 'Életnek a Könyve'. Az Életnek Könyvét lehet hívni az Élet Könyvének, amely a Bárányé, vagy az Élet Könyvének, amely Krisztusé, vagy éppen a Te Könyved-nek és az Élők Könyvének. Csak nevek vannak beírva. Jelenések 13:8, "Annakokáért imádják őt, (a fenevadat) a földnek minden lakosai, akiknek *neve* nincs beírva az Életnek Könyvébe, amely a Bárányé, aki megöletett e világ alapítása óta." Jelenések 17:8, "A fenevad, amelyet láttál, volt és nincs; és a feneketlen mélységből jó fel, és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak (akiknek *neve* nincs beírva az Életnek Könyvébe *e világ alapítása óta*) látván a fenevadat, amely vala és nincs, noha van." Jelenések 20:12-15, "És látam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket állani az Isten előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, amely az Életnek Könyve; és megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. És a tenger kiadá a halottakat, akik őbenne voltak, és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, akik őnáluk voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. A pokol pedig és a halál yettetének a tűznek távába. Ez a második halál, a tűznek tava. És ha valaki nem találtatott beírva az Életnek Könyvébe, a

tűznek tavába vettetik.” Láthatjátok azt, hogy noha más könyvek is meg vannak említve, de mindig EGY olyan könyvre van utalás, Amely neveket tartalmaz. A Jelenések Könyvében ez az ‘Életnek Könyvének, amely a Bárányé’, vagy az ‘Életnek Könyvének’ van nevezve.

Most hol van elhelyezve ez a könyv? Lukács 10:17-24, “Visszatérve pedig a hetven tanítvány örömmel, mondván: Uram, még az ördögök is engednek nekünk a Te Neved által! Ő pedig monda nékik: látám a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből. Ímé adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek. De azon ne örüljete, hogy a szellemek néktek engednek; hanem inkább azon örüljete, *hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennybe*. Azon órában örvendeze Jézus Szellemében, és monda: hálákat adok Néked Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. Igen Atyám, mert így volt kedves Te előttem. Mindent Nekem adott az Én Atyám: és senki nem tudja, hogy kicsoda a Fiú, csak az Atya; és hogy kicsoda az Atya, hanem csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni. És a tanítványokhoz fordulván, monda ő magoknak: boldogok a szemek, amelyek látják azokat, melyeket ti láttok. Mert mondom néktek, hogy sok próféta és király kívánta látni, amiket ti láttok, de nem látták; és akarták hallani azt, amiket ti hallotok, de nem hallották.” Az Életnek Könyve határozottan a Mennyben van elhelyezve, és a nagy Fehér Trón ítéletekor fog megjelenni. Ezekben a versekben Jézus azt mondta, hogy az ő NEVEIK a mennyben lettek felírva. Ők be lettek írva az Életnek Könyvébe, mert ez az, ahol nevek vannak elhelyezve. Jézus a hetvenhez beszélt (17. vers) de szólt a tizenkettőhöz is (23. vers). Ezek mindannyian örvendeztek afelett, hogy az ördögök engedelmeskednek nekik a Jézus Nevében. Krisztus válasza az volt, hogy “Ne azon örvendezzete, hogy a szellemek engedelmeskednek nektek, hanem inkább azon, hogy nevetek be van írva a mennybe (az Élet Könyvébe).” Figyeljétek meg itt azt, hogy Júdás egyike volt azoknak, akik ördögöket űztek ki Jézusnak a Nevében, de mi tudjuk, hogy ő egy ördög, a veszedelem fia volt. János 6:70-71, “Felele nékik Jézus: Nem Én választottalak-é ki titeket, a tizenkettőt? És egy közöleték ördög. Értette pedig Júdás Iskárióttest, Simonnak a fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.” János 17:12, “Mikor velük valék a világon, Én megtartottam őket a Te Nevedben; akiket Nekem adtál, megőriztem, és senki el nem vezett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az Írás beteljesüljön.” János 13:10-11, 18, “Monda néki Jézus: aki megfürdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondá:

Nem vagytok mindnyájan tiszták! Nem mindnyájatokról szólok; tudom Én, hogy kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az Írás: Aki Velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel Ellenem.” Most ha egy nyelv jelent valamit is egyáltalán, akkor nekünk el kell ismernünk, hogy Júdást Jézus választotta (János 13:18), de ő nem volt tiszta. (János 13:10-11), *Júdást szintén az Atya adta Jézusnak.* János 17:12. (hadd jegyezzük itt meg azt, hogy a “kiválasztás” és az adás egymásnak pontos megfelelői úgy, mint Mózesnek és a Fáraónak, Jákóbnak és Ezsaunak ábrázolásakor, hiszen noha Esau és a Fáraó mindketten előre ismerve voltak, ők azonban a haragra lettek eleve elrendelve, míg Mózesnek és Jákóbnak a vége a megdicsőülés volt. Az I. Péter 2:8-9a bemutatja mind a hitehagyottakat, mind pedig a kiválasztottakat, “Aki engedetlenség lévén, megütköznek az Igében, *amire rendeltettek is.* Ti azonban egy választott nemzetség vagytok.”) Júdás a tizenkettőhöz volt számolva és valójában része volt velük Pünkösdt megelőző szolgálatban. Apostolok Cselekedete 1:16-17, “Atyámfiak, férfiak, szükség volt betelni annak az Írásnak, melyet megjövendölt a Szent Szellem Dávid szája által Júdás felől, aki vezetőjük lón azoknak, akik megfogták Jézust. *Mert miközéknk számláltatott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét.*” Az a rész, melyet Júdás kapott a tizenkettő között és azután elveszített, nem volt kisebb értékű a másik tizenegy szolgálatához képest, és nem is egy olyan idegen ördögi szolgálat volt, amely a többiek szolgálatai közé lett volna behelyezve. Apostolok Cselekedetei 1:25, “Hogy elnyerje az osztályrészét *e szolgálatnak* és apostolságnak, melyről eltévelyedék Júdás, hogy az ő saját helyére jusson.” Júdás, egy ördög, elveszített egy Isten által adott Szent Szellem szolgálatot, majd megölte magát, és **ELMENT AZ Ő SAJÁT HELYÉRE.** *Az ő neve benne volt még az Életnek Könyvében is. De az ő neve ki lett törölve.*

Most mielőtt még tovább folytatjuk ezt a gondolatot Júdásról, menjünk vissza az Ószövetséghez és nézzük meg, hogy Isten hol tette meg ugyanezt a dolgot. Az I. Mózes Könyvének 35:23-26. versei szerint Jákóbnak a fiai szám szerint tizenketten voltak, nevek pedig ezek voltak: Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár, és Zebulon; József és Benjámin; Dán és Naftali; Gád és Áser. Ennek a tizenkét fiúnak a leszármazottaiból lett Izráelnek tizenkét törzse azzal a különbséggel, hogy Józsefnek nem volt róla elnevezett törzse, mivel Istennek gondviselésében tizenhárom törzsnek kellett lennie, és József két fiának adatott meg az a tisztesség, hogy a tizenkettőt tizenháromra vigye. Ti persze tudjátok azt, hogy ez azért volt szükséges, mivel Lévi el lett választva a papságra Isten számára. Így amikor Izráel elhagyta Egyiptomot, Isten pedig odadta nekik a pusztában a sátrat, akkor mi úgy találjuk, hogy Lévinek a törzse szolgált a tizenkét törzs felé,

melyeknek neve Rúben, Simeon, Izsakhár, Júda, Zebulon, Benjámin, Dán Naftali, Gád, Áser, Efraim és Manasse voltak. A sereg rendelkezése nevezte őket így a IV. Mózes 10:11-28-ban. Józsefről és Léviről nincs említés. Amikor azonban megnézzük a Jelenések 7:4-8-at, ahol ezt mondja "száznegyvennégyezer az Izráel fiainak MINDEN törzséből elpecsételve," és így nevezi meg őket: Júda, Rúben, Gád, Áser, Naftali, Manasse, Simeon, Lévi, Izsakhár, Zebulon, József, Benjámin. Visszatérünk a tizenkét törzshöz, akik között Lévi és József is meg van nevezve, Dán és Efraim azonban hiányoznak.

Most felmerül az a kérdés, hogy miért lett ez a két törzs kitörölve? A válasz az V. Mózes 29:16-20-ban van "Mert ti tudjátok, hogy miképpen laktunk Egyiptomnak földjén, és miképpen jöttünk által a nemzetek között, akiken általjöttetek; és láttátok az ő undokságaikat, és bálványait: fát és követ ezüstöt és aranyat, amelyek nálok vannak: Vajha ne lenne közöttetek férfi vagy asszony, nemzetség vagy törzs, akinek szíve elforduljon e napon az Úrtól, a mi Istenünkötől, hogy elmenjen és szolgáljon e nemzetek isteneinek; vajha ne lenne közöttetek méreg és üromtermő gyökér, és ha lesz, aki hallja ez esküvéses kötésnek Igéit, és boldognak állítja magát az ő szívében, ezt mondván: Békességem lesz nékem, ha a szívem gondolata szerint járok is, hogy a részeg és a szomjas együtt vesszenek: nem akar majd az Úr annak megbocsátani, sőt felgerjed akkor az Úrnak haragja és búsulása az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, amely meg van írva e könyvben, és eltörli az Úr annak nevét az ég alól." Itt ki van hirdetve az átok a bálványimadás, illetve a szellemi parázñaság ellen. Annak a törzsnek a neve, amely a bálványimadáshoz fordul, ki lesz törölve. És annak a két törzsnek a története, melynek neve a bálványimadás miatt ki lett törölve, az I. Királyok 12:25-30-ban található "Jeroboám pedig megépíté Sikemet az Efraim hegyén, és abban lakék; és onnét kimenvén, építé Pénuelt. És monda Jeroboám az ő szívében: Majd visszatér ez ország a Dávid házához; ha felmegy a nép, hogy áldozatot tegyen Jeruzsálemben az Úrnak házában; e népnek szíve az ő urához, Roboámhoz, a Júda királyához hajol, és engem megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, a Júda királyához. Tanácsot tartván azért a király, csináltata két aranyborjút, és monda nékik: Sok néktek Jeruzsálemben felmennetek, ímhol vannak a te isteneid, óh Izráel, akik téged kihoztak Egyiptomnak földéből. És az egyiket helyezteté Béthelbe, a másikat pedig Dánba. És e dolog nagy bűnnek lett az okozója, mert a nép felment az egyik elé egészen Dánig." Hóseás 4:17, Efraim csatlakozott az ő bálványaihoz: hagyd hát magára!

Figyeljétek meg különösen azt, hogy a bálványimadásért való büntetés az volt, hogy a törzsnek neve ki lett törölve az 'ég

alól.’ V. Mózes 29:20. Nem azt mondja, hogy a ‘égben’ lesz kitörölve, hanem az ég alól. És ez pontosan az, ami, mivel most Izráel visszatért Palesztinába, és az Úr hamarosan el fog pecsételni közülük 144 000-ret. De ebből a számból Dán és Efraim hiányoznak.

Jelenések 7:4-8, “És hallám a megpecsételtek számát: száznegyvennégyezer, az Izráel fiainak MINDEN nemzetségéből elpecsételve. A *Júda* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt vala; a *Rúben* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *Gád* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az *Áser* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *Nafthali* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *Manassé* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *Simeon* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *Lévi* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az *Izsakhár* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *Zebulon* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *József* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a *Benjámin* nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt.” (Figyeljétek meg azt, hogy Dán és Efraim hiányoznak.) Most ezzel nézzük meg a Dániel 12:1-et, amely erre a száznegyvennégyezerre utal, melyek a hatodik pecsét alatt, és a Nagy Nyomorúság ideje alatt, illetve Jákób szenvedésének ideje alatt lettek elpecsételve. “És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindez ideig. *És abban az időben megszabadul a te néped: AKI CSAK BEÍRVA TALÁLTATIK A KÖNYVBEN.*”

A nyomorúság ezen időszaka után azonban, (a millenium alatt,) amint ez látható az Ezékiel 48:1-8-ban és 22-29-ben, mi megegyeszer újra viszontlátjuk a törzseket az Isteni rendnek megfelelően. Attól az időtől kezdve azonban, amikor Efraim és Dán csatlakoztak a bálványokhoz, ők meghaltak és ezek a törzsek többé nincsenek elismerve. Most én felismerem azt, hogy Jeruzsálem elpusztítása óta a törzsek összes feljegyzései elvesztek úgy, hogy senki nem tudja bizonyosan megmondani, hogy melyik törzsből való, ISTEN AZONBAN TUDJA. A nagy Isten, aki visszaviszi Izráelt Palesztinába, pontosan tudja, hogy minden igaz Izraelita melyik törzsből való és az összes összegyűjtött száznegyvennégyezereből Dán és Efraim hiányozni fognak.

Itt vannak Izráel törzsei. Ezékiel 48:1-8. és 22-29, “Ezek a nemzetségek nevei: az északi határon a Hetlöntől Hamáthig vezető út mentén Hatzar-Énonig Damaskus határán, észak felé, Hamáth mentén, és pedig legyen az övé a keleti és nyugati oldal: *Dán*, egy rész. És Dán határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Áser*, egy rész. És Áser határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Nafthali*, egy rész. És Nafthali határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Manasse*, egy

rész. És Manasse határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Efraim*, egy rész. És Efraim határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Rúben*, egy rész. És Rúben határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Júda*, egy rész;. És Júda határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig legyen, stb. Továbbá a *Lévíták* tulajdonától és a város tulajdonától fogva, mely közepén van annak, ami a fejedelmé, a Júda határa és *Benjámin* határa között a FEJEDELEMÉ legyen. És a többi nemzetségek: a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Benjámin, egy rész. És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Simeon*, egy rész. És Simeon határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Izsakhár*, egy rész. És Izsakhár határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Zebulon*, egy rész. És Zebulon határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: *Gád*, egy rész. És Gád határán a déli oldalon dél felé legyen, stb.

Egy másik ábrázolás, melyet vehetnénk, ez Izráelnek a története, amikor elhagyta Egyiptomot, hogy a Kánaán földjére menjen. *Isten szándéka ebben a korban az volt, hogy Kihozza Izráelt, és hogy BEvigye őket, és ennek eredményeként Őt szolgálják.* Így amikor elhagyták Egyiptomot, akkor ők MINDANNYIAN kijöttek az áldozati bárány vére alatt; MINDANNYIAN átmentek a keresztség vizein a Vöröstengerben: MINDANNYIAN élvezték a hatalmas csodákat; MINDANNYIAN ettek a mannából; MINDANNYIAN ittak a sziklából; és mindabban, ami a nyilvánvaló külső áldásokat és megnyilvánulásokat illette, ők MINDANNYIAN egyenlő módon részesültek azokból. Amikor azonban elérkeztek Moábhhoz, akkor azok akik csatlakoztak Baál-Peór ünnepségéhez, ők mind meghaltak. Tetemeik elhullottak a pusztában, mivel ott történt az, hogy visszautasították Istennek az Igéjét és Attól elfordultak. Most ez az, amiről a Zsidó levél 6:1-9. beszél, amely olyan gondosan ki lett hozva a Pergamumi Korban. *Te nem járhat sz az Igének csupán egy részével, hanem az ÖSSZES Igét venned kell.* Vannak emberek, akik láthatólag majdnem száz százalékgig résztvesznek Isten dolgaiban. Ők olyanok, mint Júdás. Csak egyedül Jézus tudta pontosan, hogy milyen fajta személy volt Júdás. Így eljött a nap, amikor Júdás pontosan azt tette, amit Izráel is tett Baál-Peórnál. Elhatározta, hogy csatlakozni akar a hamis szőlőtő erőihez—hogyan belép az anti-Igei, anti-Krisztusi vallás pénzügyi és politikai szerveződésébe, és ezt meg is tette. Ő el lett bolondítva! A másik tizenegy tanítvány azonban nem. Őket nem lehetett, mivel ők maga a kiválasztottak közül valók voltak. Így amikor Júdás elhagyta és elárulta az Urat, akkor az ő neve el lett távolítva az Élet Könyvéből. (Jelenések 22. 19.)

Most biztos vagyok abban, hogy felismertétek azt, hogy azok akiknek neve benne volt az Élet Könyvében, ők részei voltak azon napok vallási rendjének, mely az igaz Isten és az Ő

imádata köré összpontosult, noha ők nem az igazságnak (Igének) megfelelően imádták. Mint Júdás, úgy ők sem mentek teljesen végig. Nézzétek meg, hogy Júdást Isten választotta. Ő oktattva lett az igazságban. Részesült a titkok ismeretéből. Adatott neki az erőnek egy szolgálata, melyben ő gyógyította a betegeket, és ördögöket űzött a Jézus Nevében. Amikor azonban elérkezett a színek feltárása, akkor ő kiárusította magát aranyért, és politikai erőért. Nem ment el Pünkösdig, hogy vegye Istennek a Szellemét. Híjjával volt a Szellemnek. Ne essetek itt tévedésbe, egy olyan személy, aki igazán meg lett keresztelve a Szent Szellemmel Krisztusnak a testébe, és vette a Szellem teljességét, ő **EGÉSZ ÚTON AZ IGÉBEN LESZ**. Ez a bizonyítéka annak, hogy valaki meg lett keresztelve a Szent Szellemmel. Júdás kudarcot vallott. Sokan vallanak kudarcot épp ott. Amikor pedig nem mennek tovább az Igében, akkor az ő nevük kivétetik az Élet Könyvéből.

Annak érdekében, hogy még jobban megvilágítsam egy névnek az Élet Könyvéből való eltávolítását, ki kellene hogy terjesszük gondolatainkat Izráelre Mózes napjaiban. II. Mózes 32:30-34, "Es másnap monda Mózes a népnek: Nagy bűnt követtetek el, most azért felmegyek az Úrhoz, talán kegyelmet nyerhetek a ti bűneiteknek. Megtére azért Mózes az Úrhoz, és monda: Kérlek! Ez a nép nagy bűnt követett el: mert aranyból csinált magának isteneket. De most bocsásd meg bűnüket; ha pedig nem: törölj ki engem a Te Könyvedből, Melyet írtál. És monda az Úr Mózesnek: Aki vétkezett Ellenem, *azt törölöm ki az Én Könyvemből*. Most azért eredj: vezesd a népet ahová mondtam néked: ímé, Angyalom megy előtted: és az Én látogatásom napján ezt az ő bűnüket is meglátogatom." Több mint nyilvánvaló az, hogy *nevek lettek és nevek lesznek eltávolítva* az Élet Könyvéből mielőtt még idő többé nem lesz. Ezen a bizonyos helyen ez a bálványimádás miatt volt éppúgy, mint amikor Dán és Efraim elveszítették jogaikat mint törzsek, mivel aranyborjúkat imádtak. Mindenkiné a neve el lett távolítva az Élet Könyvéből, akik bálványokat imádtak.

Amikor Izráel visszautasította Istennek a vezetését a tűzoszlopban, azután pedig odafordult az aranyborjú imádásához, akkor neveik el lettek távolítva az Élet Könyvéből. II. Mózes 32:33 (Aki vétkezett Ellenem, azt fogom kitörölni az Én Könyvemből.) Ha az ilyen bálványokhoz való fordulás a nevek eltávolításának büntetését követelte az Élet Könyvéből, akkor az hogy Izráel visszautasította Jézus Krisztust mint Messiást, ugyanilyen szigorú ítéletet fog követelni. És ez pontosan így van. A 69. Zsoltárban, amely bemutatja Jézus megaláztatását, ezt mondja a 22-29. versekig, "Sőt, ételemben mérget adnak vala, és szomjúságomban ecettel itatnak vala Engem. Legyen az ő asztaluk előttük törre, és a bátorságosoknak hálóvá. Setétüljenek meg az ő

szemeik, hogy ne lássanak; és az ő derekukat tedd mindenkorra roskataggá. Öntsd ki a Te haragodat reájuk, és a Te haragodnak búsulása érje utól őket. Legyen az ő palotájuk puszta, és az ő hajlékukban ne legyen lakos; mert akit Te megvertél, azt üldözik és a Tőled sújtottak fájdalmát szólnak meg. Szedd össze álnokságaikat, és a Te igazságodra ne jussanak el. *Töröltessenek ki az Elők Könyvéből és az igazak közé ne irattassanak.*” Amikor a Zsidók ott visszautasították Jézust, akkor Istennek egy szó szerinti elfordulása volt tőlük a Pogányokhoz. Apostolok Cselekedetei 13:46-48. “Akkor Pál és Barnabás nagy bátorsággal szólva mondanak: szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten Igéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, imé a Pogányokhoz fordulok. Mert így parancsolta nekünk az Úr: rendeltelek téged világossággul a Pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig. A Pogányok pedig ezeket hallván, örvendezének és magasztalják vala az Úrnak Igéjét; és akik csak örök életre választattak vala, ők hívének.”

Ez alatt nem azt kell érteni, hogy Izráel törzseiből több név már nem lesz az Életnek Könyvében, hiszen sokan közülük (de nem tömegek) a kiválsztás elvén át benne lesznek a Pogány gyülekezeti korban, és bejönnek Jézus Krisztus testébe, ilyen módon megmutatva, hogy nevük valóban benne maradt az Élet Könyvében. És azt is meg fogjuk még mutatni, hogy az ötödik pecsétnek megfelelően a mártírhálált szenvedett zsidók sokasága fog még fehér ruhákat és örök életet kapni az Úrtól. A száznegyvennégyezer is el lesz pecsételve az Ő eljövetelekor bebizonyítva, hogy az ő nevük sem lett kitörölve. De amiképpen annyira pontosan be van mutatva a 69. Zsoltárban az, hogy a gonoszok, illetve Krisztus igazságtalan visszautasítói, és az Ő népének elpusztítói azok, kiknek neve el lett távolítva.

Amiképpen Izráel (Istennek választott népe) többségben eljásztotta az Élet Könyvében lévő jogait, amikor visszautasította Jézust, úgy a Pogány gyülekezet többsége is kárhozatra fog jutni neveiknek az Élet Könyvéből való eltávolításának eredményeképpen, mivel az Igét visszautasítják, és ezáltal belépnek a világ ökümenikus mozgalmába, amely a fenevadnak állított kép.

Látni kell itt egy másik pontot is. A Nagy Fehér Trón-ítéletben az embereknek egy kettéválasztása lesz. Meg lesz nyitva az Életnek Könyve és egy másik könyv is. Máté 25:31-46, “Mikor pedig eljő az embernek Fia az Ő dicsőségében, és Ővele mind a szent angyalok, akkor beül majd az Ő dicsőségének királyi székebe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket

pedig a bal keze felől állítja. Akkor ezt mondja a Király a jobb keze felől állóknak: Jertek, Én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettett a világ megalapítása óta. Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok Engem; mezítelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek Hozzám. Akkor felelnek majd Néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna? Vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? Vagy mezítelen voltál és felruháztunk volna? Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és Hozzád mentünk volna? És felelvén a Király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, *amennyiben megcselekedtétek eggyel emez Én legkisebb atyámfiai közül, Envelem cselekedtétek meg.* Akkor szól majd az Ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok Tőlem, ti átkozottak, ez örök tűzre, amely az ördögnek és az ő angyalainak készítettett. Mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok innom; jövevény voltam, és nem fogadtatok be Engem: mezítelen voltam, és nem ruháztatok meg Engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg Engem. Akkor ezek is felelnek majd Néki, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna Néked? Akkor felel majd nékik, mondván: Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel eme legkisebbek közül, Envelem sem cselekedtétek meg. *És ezek elmennek majd az örök gyötrelemre; az igazak pedig az örök életre.*”

Jelenések 20:11-15, “És láték egy nagy fehér királyi széket, és Őt, Aki rajta ül, Akinek tekintete elől eltűnik a föld és az ég, helyük nem találtatik. És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket állani az Isten előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más Könyv nyittaték meg, amely az Életnek Könyve; és megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. És a tenger kiadá a halottakat, akik őbenne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, akik önáluk voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. Ez a második halál, a tűznek tava. És ha valaki nem találtatott beírva az Élet Könyvében, a tűznek tavába vetteték.” Ennél az ítéletnél ott lesznek mind az igazak, mind pedig az igazságtalanok. Ezt így mondja. EZEK AZ IGAZAK NEM A MENYASSZONY LESZNEK, MIVEL A MENYASSZONY EGYÜTT ÜL AZ ÚRRAL AZ ÍTÉLETBEN. I. Korinthus 6:2-3, “Nem tudjátok-é, hogy a szentek a világot ítélik meg? És ha ti ítéletek meg a világot, méltatlanok vagytok-é a legkisebb dolgokban való ítéletekre? Nem tudjátok-é, hogy angyalokat fogunk ítélni,

nemhogy életszükségre való dolgokat?” Jelenések 3:21, “Aki győz, megadom annak, hogy az Én királyi székembe üljön Velem, amint Én is győztem, és ültem az Én Atyámmal az Ő királyi székében.” Látjátok tehát azt, hogy a menyasszony az Úrral van a trónban. Amiképpen a menyasszonynak kell megítélnie a világot, úgy az ítéletbe együtt kell ülnie neki az Úrral. Ez pontosan az, amit Dániel látott. Dániel 7:9-10, “Nézém, míg királyi székek tétetének, és az Öregkorú leüle, ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gypjű. Széke tüzes láng, Ennek kerekai égő tűz; Tűzfolyam folyik és jó vala ki az Ő színe felől; *ezerszer ezren szolgálának Néki*, és tízezerszer tízezen állának előtte; ítélők ülének le, és könyvek nyittatának meg.” Látjátok, ez ugyanaz a jelenet, mivel az ezerszer ezrek, akik Néki szolgálnak, ők a menyasszony, hiszen ki szolgál a férjének, ha nem a felesége?

Most felmerül az a kérdés, hogy miért vannak az ítéletben ezek az igazak? Nincs más hely, ahol ők megjelenhetnek, hiszen csak két feltámadás van, és mivel ők nem tudtak jogot nyerni az első feltámadásra, így nekik a második feltámadásban kell megjelenniük, amely az ítéletre való feltámadás. Azok, akik jogot nyernek az első feltámadásra, (a menyasszony) nincsenek benne az ítéletben. János 5:24, “Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az Én Beszédemet hallja és hisz Annak, Aki Engem elbocsátott, *örök élete van*; (vagyis, hogy a hívő el is fogadta az örök életet, mely most már a birtokában van) és nem megy a kárhozatra (valójában azt mondja, hogy nem megy az *ítéletre*), hanem általment (végrelegesen) a halálból az életre.” Figyeljétek meg azonban gondosan, hogy még egy másik csoportnak is kellett lenni Jézus értelmében, akik egy bizonyos feltámadáskor örök életet fognak kapni. Ők azt a feltámadáskor fogják megkapni, MIVEL NEM KAPTÁK MEG AZT ELŐZŐLEG ÚGY, MINT MENYASSZONY TAGJA. János 5:28-29, “Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, amelyben MINDAZOK, *akik a koporsókban vannak*, meghallják az Ő Szavát, és kijönek; *akik a jót cselekedték, az élet feltámadására*; akik pedig *a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására*.” Most mi mindnyájan tudjuk, hogy a János 5:28-29, NEM AZ ELRAGADTATÁS, mivel abban az időben csak a Krisztusban elhunytak fognak feltámadni a sírokból az élő menyasszonnyal, aki még a földön van. I. Thesszalónica 4:16-17, “Mert Maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és Isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először akik meghaltak volt a Krisztusban: azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.” A János 5:28-29-ben azonban azt mondja, hogy *a sírból MINDANNYIAN* elő fognak jönni. Ez ugyanaz a feltámadás, amelyről a Jelenések 20:11-15-ben van szó,

amelyben A HALOTTAK lettek az Úr elé állítva, és meg lettek ítélve *az ő cselekedeteik szerint*, és mindazok, akiknek neve nem volt benne az Életnek Könyvében, ők a tűznek tavába lettek vetve.

Most szembe kerülünk azzal a kérdéssel, hogy miért kellene nekik örök életet adni az ítéletkor, amikor úgy tűnik, hogy a Levelek perdöntően kiemelik azt, hogy egy személynek birtokolnia kell Krisztusnak a Szellemét, vagy másképpen elveszik. Noha ez így látszik, de nekünk mégsem szabad kétségbe vonnunk Jézusnak a Szavait, Aki nagyon hangsúlyozottan bemutatja, hogy az Életnek Könyvében találhatóak olyanok, akik vagy az általános feltámadás *előtt* fognak örök életet kapni, vagy pedig *utána*. Pál nem kerülte ki ezt az igazságot, hiszen nagyon világosan ezt mondja a Filippi levél 3:11-ben, "Ha valami módon eljuthatnék a halottak feltámadására." Nos, ez az állítás nagyon különös. Mi mindnyájan tudjuk, hogy MINDANNYIAN ott leszünk a feltámadásban, akár akarjuk ezt, akár nem. Mindenki fel fog támadni. Így Pál aligha mondhatta ezt, hogy ha "VALAMI MÓDON eljuthatnék a halottak feltámadására." A dolog igazsága az, hogy ő nem ezt mondja. A szó szerinti olvasat így hangzik, "Ha valami módon eljuthatnék a halottak közül való 'kijövő-feltámadásra'". Ez nem az általános, illetve a második feltámadásra való eljutás, hanem az első feltámadásra való eljutás, melyről ezt mondja, "Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak Ővele, ezer esztendeig." Az első feltámadásnak semmi köze nincs a második halálhoz. Az ezer év végén lesz az, amikor MIND A TÖBBI halottak újból élni fognak. És azon a napon lesznek olyanok, akik előjönnek az örök életre, valamint olyan mások, akik a második halálba lesznek elragadva. Most nekünk nem kell találgatnunk azok felől, akik a második feltámadásban kapnak életet. Ez nekünk meg lett mondva, hogy az életet ők azon az alapon kapják, hogy kedvesek és jók voltak az "Atyámfiaihoz." Akik feltámadtak, és a tűznek tavába lettek vetve, azért lesznek így kezelve, mert gonoszul bántak az "Atyámfiaival." Mivelhogy ez Istennek az Igéje, így mi egyszerűen elfogadjuk ezt. Itt nincs érvelés, hanem a tényeknek egyszerű állítása.

A további megvilágítás érdekében figyeljétek meg különösen a Máté 25:31-46, szavait. Itt nem azt mondja, hogy a pásztor szó szerint elválasztja a juhokat a kecskéktől, hanem azt, hogy AMINT egy pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. Az időnek ebben a bizonyos térségében ezek nem juhok (hiszen ez a Fehér Trón Itélet). A juhok az Úr akálaban vannak, ők meghallották az Ő hangját (az Igét) és követték Őt. NEKIK MÁR ÖRÖK ÉLETÜK VAN ÉS NEM MEHETNEK AZ

ÍTÉLETRE. Ezeknek azonban NINCS örök életük, és ezért ők ott vannak az ítéleten. Nekik meg van *engedve* az, hogy BEMENJENEK az örök életre. Viszont milyen alapon lépnek be az örök életre? Bizonyosan nem abból a tényből, hogy nekik már megvan az Úr élete, mint a menyasszonynak, hanem azért veszik azt, mert kedvesek voltak az Úr testvéreihez. *Ők nem az Úr testvérei:* ez őket Jézussal társörökösnek tenné. Ők NEM örökösei semmi másnak, csak az életnek. Nem örökölnék trónt, stb. az Úrral. AZ, Ő NEVÜKNEK BENNE KELLETT LENNIE AZ ÉLET KÖNYVÉBEN, ÉS ONNAN NEM LETT ELTÁVOLÍTVÁ. Most az Isten népe iránt mutatott szeretetük miatt ők el vannak ismervé és üdvözülnek. Kétségtelen, hogy ők szolgáltak és segítettek Isten gyermekeinek. Talán úgy, mint Nikodémus és Gamáliel, ők is kiálltak a gyermekek mellett a bajok idejében.

Ha ez úgy tűnik hogy “helyreállítás” látszatot kelt, akkor most figyeljetek gondosan, mivel a gonoszok NINCSENEK helyreállítva, hanem a tűznek tavába vannak vetve. A sok megöltnek neve szintén benne volt az Életnek Könyvében; de azok ki lettek törölve, mivel elmulasztották tisztelni Istennek a népét, akik a kinyilvánított Ige voltak (élő levelek) az ő napjaik számára.

Most legyünk itt nagyon világosak. Ezek nem azok a nemzetek, melyek megítéltetnek és bemennek a milleniumba (az ezeréves királyságba—Ford.) azért, mert befogadták és segítették a zsidókat. Ez nagyon világos ezeknek a verseknek a végeredményéből. “És ezek (a gonoszok) el fognak menni az örök ítéletre (a tűznek tavába), az igazak azonban örök életre.” Nincs feljegyzés KÉT felállított ítéletről, ahol a gonoszok a tűznek tavába vettetnek. Csupán a fenevad és a hamis próféta vannak megítélve a nagy nyomorúság végén. Nem, mivel ez a Fehér Trón ítélet, és ők megítéltetnek azok szerint, amik a könyvekben vannak megírva.

A második feltámadás az, ahol az “oltár alatt lévő lelkek”-nek, amint ez az ötödik pecsétben van bemutatva (Jelenések 6:9-11) fehér ruhák és persze örök élet lesz adva, másképp nem lenne értelme a fehér ruháknak. “És mikor felnyitotta az ötödik pecsétet, látám az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Istennek Beszédéért és a bizonyágtételért, amelyet kaptak. És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, Te szent és igaz, meddig nem ítélsz még, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak? Akkor adatának azoknak egyenként fehér ruhák; és mondaték nékik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, amíg beteljesedik mind az ő szolgatársaiknak, mind az ő atyjokfiainak száma, akiknek meg kell ölelniük, amint ők is megölettek.” Most figyeljétek meg különösen azt, hogy az oltár alatt levők közül egyet sem a Jézus bizonyágtételéért öltek meg. Ezek nem olyanok voltak, mint

Antipás, akit azért öltek meg, mert megtartotta az Úr Nevét. Ezek nem olyan ujjászületettek, kiknek birtokában van az örök élet. Ők a feltámadásban jelennek meg, és kapnak életet azért, mert megálltak az Igén. Figyeljétek meg azt is, ahogy ezek bosszuért kiáltanak. Ők nem lehetnek a menyasszony anyagából. A menyasszony odafordítja az arcát, és így kiált fel, "Bocsáss meg nekik Atyám, mert nem tudják, hogy mit tesznek." Ezek Zsidók. Azok kell hogy legyenek, mivel ők az ötödik pecsétben vannak, az pedig a negyedik pecsétben van, amikor a Pogány menyasszony felmegy az elragadtatásba. Tehát ezek a Zsidók nem az Úr Szellemétől születtek. Még azt sem hiszik, hogy Jézus a Messiás. *Mivel azonban őket Isten vakította meg a Pogányok érdekében,* így Isten adott nekik örök életet azon az alapon, hogy noha nem tudtak az Úrhoz jönni, de mégis igazán hűségesek voltak mind ahhoz az Igéhez, melyet csak ismertek, és meg is haltak azért, amint a sokaság meghalt Hitler, Sztálin, stb. alatt, és még mindig fognak meghalni.

A második feltámadás az, amelyben az öt bolond szűz felemelkedik. Figyeljétek meg azt, hogy ők szűzek voltak. Nekik nem volt meg a Szent Szellem, így elmulasztották azt, hogy a menyasszonyban legyenek, míg az öt bölcs szűz, akiknek volt olajuk, részesévé lettek a menyasszonynak. Mivel azonban ezek az emberek egy elválasztott, Isten-szerető nép voltak, és megpróbálták az Igében maradni annak megfelelően, amit ők tudtak, valamint segítségére voltak az Úr munkájának, ezek fel fognak emelkedni az idő végén. Ők el fogják mulasztani a milleniumot, melyről kezdhettek látni ezen igazságok által, hogy sokkal fontosabb és csodálatosabb, mint azt mi valaha is gondoltuk, vagy hittük volna.

Mindezeknek az embereknek neve benne volt az Életnek Könyvében és nevük benne is maradt. Viszont kiknek nevei nem maradtak ott? A világszervezet gyülekezeteihez tartozóknak nevei, akik a menyasszony ellen harcoltak, lesznek azok, kiknek nevei el lesznek távolítva. Ezek azok, akik ki fognak esni. Ők a tűznek távába lesznek vetve.

Menjünk most tovább egy lépéssel, mielőtt azonban ezt megtennénk, tekintsük át esetünket ezidáig. Először is mi nagyon bizonyosan tudjuk azt, hogy Istennek a szándéka a kiválasztásban áll. Ez Önmagában volt elhatározva. Istennek szándéka volt az, hogy előhozzon egy Önmagához hasonló népet, amely az Ige Menyasszonya legyen. A menyasszony **ŐBENNE** lett kiválasztva a világ megalapítása előtt. Előre ismerve és szeretve volt még mielőtt valaha is elő lett volna hozva a földre a korokon át. Meg lett váltva az Úr vére által és SOHA nem mehet kárhozatra. Soha nem lehet benne az ítéletben, mivel bűnt nem lehet tulajdonítani neki. Római levél 4:8, "Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem

tulajdonít.” A menyasszony viszont valóban ott lesz az Úrral az Ő ítélőtrónján, megítélve a világot és még az angyalokat is. Az ő neve (tagjainak összes neve) be lett írva az Élet Könyvének egy szakaszában, amely a Bárányé, a világ megalapítása előtt. Másodszor pedig van egy másik osztály. Az ő nevük szintén benne van az Életnek Könyvében, és ők a második feltámadásban fognak felemelkedni. Ilyenek a bolond szűzek, és azok az igazak melyekről szó van a Máté 25-ben. Ebben az osztályban vannak azok is, akik nem imádják a fenevadat, illetve nem merülnek bele az antikrisztusi rendszerbe, hanem meghalnak az ő hitükért, még akkor is, ha nincsenek benne a menyasszonyban, mert nem születtek újjá. Ők azonban elő fognak jönni a második feltámadásban, és bemennek az örök életre. Harmadszorban ott vannak a határszéli Keresztények, amilyeneket Izráelben látunk, amikor kijöttek Egyiptomból. Ezeknek neve benne volt az Életnek Könyvében és cselekedeteik meg lettek írva a könyvekben. Ezek kudarcot vallottak az Istennek való engedelmisségben, és híjával voltak a Szellemnek, noha még jelek és csodák is voltak közöttük, mégis neveik el lesznek távolítva az Életnek Könyvéből. Ebben a csoportban lesznek az olyanok, mint Júdás, akik noha teljesen híjával vannak a Szellemnek, de vallásosak, lesznek megnyilvánulások az életükben, a könyvekben is benne voltak, de nem az ÚRBAN lettek kiválasztva. A Bálámhoz hasonlóak is ebben a csoportban lesznek. Negyedszer és végezetül itt vannak azok, akiknek nevei soha nem voltak, vagy soha nem is lesznek beleírva a könyvekbe. Ilyenek találhatók a Jelenések 13:8-ban és a Jelenések 17:8-ban, “Annakokáért imádják őt a földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe, amely a Bárányé, Aki megöltett e világ alapítása óta. A fenevad, amelyet láttál, volt és nincs; és a mélységből jó fel, és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak (akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe e világ alapítása óta) látván a fenevadat, amely vala és nincs, noha van.” Jézus azt mondta, hogy egy bizonyos csoport be fogja fogadni azt, aki a saját nevében jött. Ez a *valaki* az antikrisztus. Ez pedig pontosan az, amit a Jelenések 13:8 és 17:8-ban mond. Ezek Istentől lettek rendelve, de nem a kiválasztásra. Ezzel a csoporttal pedig olyanok vannak, mint amilyen a Fáraó. Ezt mondja róla, “Éppen ebből a célból támasztottalak téged. A haragnak edényei a pusztulásra előkészítve.” Római levél 9:17 és 22. Ezek közül egy sem lett behelyezve az életnek feljegyzéseibe. Én nem azt mondom, hogy róluk nincs feljegyzés. Kétségtelen, hogy van róluk néhány féle feljegyzés, de NEM AZ ÉLETNEK FELJEGYZÉSEIBEN. Létezésük céljával foglalkoztunk röviden e könyvnek további részében, de adhatunk még két további Íráshelyet. Példabeszédek 16:4, “Az Úr a gonoszt a

büntetésnek napjára teremtette.” Jób 21:30, “A gonosz meg van őrizve a pusztítás napjára, a haragnak napján azonban elő lesz hozva.” [King James-fordítás szerint, –fordító.]

Mivel az Igének ez a része nehezen felfogható az emberi értelem számára, így hit által kell elfogadni és hinni. Néhányan meg fognak botránkozni azon, amit bemutattam, mivel elmulasztják megérteni Istennek a szuverenitását, amely bemutatja, hogy ISTEN, ISTEN, *mivel pedig Ő Isten, így senki nem döntheti meg az Ő tanácsait, illetve nem hiúsíthatja meg az Ő akaratát és szándékát: mivel azonban Ő mindenható, MINDEN ügyben kormányoz és azt teszi, amit csak akar az Ő összes teremtményével, mivel mindnyájan az ő jókedvére lettek teremtve.* Ennélfogva, amint Pál mondja, “Ha pedig Isten vehet egy agyag gyuradékot, és ugyanabból a gyuradékból tisztességre való edényt készít, egy másik edényt pedig becstelenségre, akkor ki botránkozhat meg, és ki kiálthat Ő ellene?” Mi nem tagadhatjuk azt, hogy Neki joga van egyedül a teremtés alapján megtenni ezt. Ő azonban még továbbment, hiszen a Római levél 14:7-9 szerint nekünk megcáfolhatatlan bizonyítékunk van arról, hogy Jézus kifizette az egész világ vásárlási árát, ennélfogva pedig Ő azt tehet a Sajátjával, amit csak akar. “Mert közölünk senki nem él önmagának, és senki nem hal meg önmagának: mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk. *Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy* MIND A HALOTTAKNAK, MIND PEDIG AZ ÉLŐKNEK URA LEGYEN.” (Itt tulajdonosságra, NEM pedig kapcsolatra utal). Ez a János 17:2-ben is be van mutatva, “Amiként Te hatalmat adtál Néki MINDEN TESTEN, *hogy örök életet adjon mindennek, amit Néki adtál.*”

Nos, ha mi mindentudást tulajdonítunk Istennek, akkor azt is el kell fogadnunk, hogy Ő bölcsességben és igazságban is tökéletes. A kiválasztásnak és a hitehagyásnak ez a terve Istennek a bölcsessége, amely ki van nyilatkoztatva minden korban épp úgy, ahogy ezt az Efézus 1:3-11-ben is mondja, “Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, Aki megáldott minket minden Szellemi áldással a mennyekben a Krisztusban, aszerint, amint Magának kiválasztott minket Őbenne világ teremtetése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által, eleve elhatározván, hogy minket a Maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint, kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott ama Szerelmesben. Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint, melyet nagy bőséggel közölt velünk minden BÖLCSESSÉGGEL és értelemmel, megismertetvén velünk az ő

akaratjának titkát az Ő jókedve szerint, melyet eleve elrendelt Magában, az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt Magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak; Őbenne, Akiben vettük is az örökséget, *eleve elrendeltetvén Annak eleve elvégzése szerint, Aki mindent az Ő akaratjának tanácsából cselekszik.*” Ilyen módon, ha Isten úgy tervezte, hogy vannak olyanok, akinek a neve bele van helyezve az Élet Könyvének egy szakaszába, amely a Bárányé, továbbá azokat nem lehet kitörölni, mivel azok az Ő menyasszonyának nevei, akkor ezt nekünk el kell fogadni. Ha azt is állítja, hogy vannak olyanok, kiknek neve benne volt az Élet Könyvének feljegyzésében, viszont Isten előre ismeretében nekik el kellett esniük, és így nevüket el kellett távolítani, akkor ezt nekünk el kell fogadni. Ha pedig vannak olyanok, kiknek neve SOHA nem lett belehelyezve az élet feljegyzésébe, akkor nekünk ezt is el kell fogadni. És ha vannak olyanok, akik az örök életre a Fehér Trón ítélet után fognak belépni egyedül azon az alapon, hogy jók és kedvesek voltak Istennek kiválasztottjaihoz, akik az Ő testvérei, akkor mi nem tudunk mást, mint elfogadni ezt. HISZEN KI ISMERI AZ ÚR ÉRTELMEÉT, HOGY ŐT OKTATHATNA? Inkább engedelmeskedjünk hitben Neki, Aki a mi Atyánk, és éljünk.

Annak érdekében, hogy még világosabban megértsük ezt a témát, most bölcs dolog lesz megközelíteni ezt a gyülekezetnek álláspontjából a korokon át. Mindezidáig mi az egyének neveiknek eltávolításának kategóriájában gondolkodtunk. Most nem az egyéneket akarjuk megsemmisíteni, hanem a gyülekezetben képviselt csoportokat. Ennek érdekében mi a gyülekezetet a korokon át a búzaültetvényhez fogjuk hasonlítani. Egy búzamag azért van elültetve, hogy a búzának egyetlen magja szaporodjon és sokasodjon egy bizonyos folyamaton át, egy bizonyos időszak alatt. Az az egy mag el fog halni, de mialatt elhal, az az élet amely benne volt, fel fog emelkedni a növénybe, amely viszont az életnek viselője, vagy hordozója lesz, és aminek vissza kell térnie az eredeti voltára egy megsokszorozódott formában. Jézus a nagy Király Mag meghalt. A Páratlan Személy, Aki a gyülekezet élete, ott áll a gyülekezet közepette mind a hét gyülekezeti kor számára, és adja az Ő életét a gyülekezetnek (amely a hordozó, illetve a viselő) abból a célból, hogy maga az Ő élete Őhöz hasonló testekben szaporodjon a feltámadásban. A feltámadáskor lesz az, hogy a Királyi Mag sok *királyi* magokat fog látni, melyek Őhöz hasonlóan, és ők éppen olyanok lesznek, amilyen Ő is, mivel János ezt mondja, “Őhöz hasonlóak leszünk.” Ez az, amire Keresztelő János utalt, amikor azt mondta, hogy Jézus be fogja gyűjteni a búzát a csűrbe. Ez az a feltámadás, ahol azok a megváltottak, akik örök életre lettek kiválasztva, bejönnek.

Most azután ennek a búzaültetvénynek a feljegyzése, melynek célja az, hogy szaporítsa az eredeti magot sokszorozódott formában, ez a feljegyzés az ÉLETNEK A KÖNYVE. Megismétlem: ennek a búza-növénynek a története, illetve a feljegyzése az Életnek a Könyve, és ennek az Élet Könyvnek egy része az ŐRÖK ÉLETNEK A FELJEGYZÉSE. (Az Élet Könyvének egy szakasza.) Ez meggyőzően látható akkor, ha megvizsgálunk egy búza-növényt. A búzamag el van vetve. Hamarosan látható a hajtás. Ez azonban még nem a búza. Azután egy szárrá nő. Ez még nem búza. Az élet ott van, de nem a búza. Azután a szárnak a végén ott van egy kis nyárs, amely kiküldi a kalászt. Már egy búzanövény, de még nem a búza. Azután a növény be lesz porozva, és mi látjuk növekedni a hüvelyt. Ez hatalmasan úgy néz ki mint a búza, de ez még nem a mag. Ezután formálódik a búza a burokban. Most már visszatért ahhoz, ami eredetileg volt. Most aratásra kerül a megérett búza.

Jézus Krisztus meghalt. Odaadta az Ő életét. Ennek az életnek vissza kellett jönnie a gyülekezetre, és sok Őhozá hasonló fiút kellett a dicsőségre hoznia a feltámadásban. Amiképpen azonban a búza magjának kell hogy legyen egy hordozója azért, hogy létrehozza a megsokszorított búzamagot, éppúgy kellett hogy legyen egy gyülekezet, amely Krisztus életének a hordozója lesz. Amiképpen a levél, a szár, a kalász és burok a mag hordozói voltak, de NEM a mag maga, úgy a gyülekezet testülete a korokon át az igaz MAGNAK volt a hordozója, noha nem maga a Mag. Ez az, amiért azt mondhatjuk, hogy az Életnek a Könyve az EGÉSZ BÚZA növénye.

Vegyük át ezt újra. Itt van az eredeti mag, amely el lett ültetve. Ez létrehozta a hajtást. Ez nem az volt. Létrehozta a szárat. De ez sem az volt. Itt jönnek a hüvelyek, melyekben a búza formálódik. Ez még nem az. Azután megjelenik a kalász. EZUTÁN A VIRÁGPOR RÁHULLIK AZOKRA A TERMŐKRE. A NÖVÉNY EGY RÉSZÉ MEGELEVENEDIK. AZ EREDETI MAGBÓL VALAMI, AMELY FELJÖTT A NÖVÉNY TÖBBI RÉSZÉN ÁT, ÁTVÁLTOZIK MAGGÁ. Miért nem lett maggá az egész növény? Mert erre a célra lett teremtvé. A növénynek csak egy része mehet vissza azért, hogy mag legyen, mivel A BÚZA NÖVÉNYNEK csak egy része AZ ŐRÖK ÉLET BÚZA.

Megtaláljátok ennek a tökéletes előképét Izráelben, amikor elhagyta Egyiptomot. Kijöttek úgy jó kétmillióan. MINDANNYIAN megmenekültek az áldozati vér által. MINDANNYIAN meg lettek kereszttelve a Vörös Tengerben; MINDANNYIAN feljöttek a vízből élvezve a Szent Szellem megnyilvánulásait és áldásait; MINADANNYIAN angyal eledeelt ettek; MINDANNYIAN ittak a sziklából, amely őket

követte. Mégis nagyon kevésnek kivételével ők semmi más nem voltak, mint azoknak a gyermekeknek a hordozói, akiknek őket kellett követniük és bemenniük a Kánaán földjére. Az egész Izráel NEM Izráel. És egy nagyon kicsiny kisebbség kivételével mindannyiuknak ki lett törölve a neve az Életnek Könyvéből.

Nekünk ma ugyanez a helyzet a gyülekezetben. Nyelek lesznek kitörölve az Életnek Könyvéből. Az Örök Élet Könyvéből egyetlen név sem lesz kitörölve, mivel ez egy másik feljegyzés, noha ezt az Életnek Könyve tartalmazza. EZ PEDIG A FELJEGYZÉS: ISTEN ÖRÖK ÉLETET ADOTT NEKÜNK, ÉS EZ AZ ÉLET AZ Ő FIÁBAN VAN. AKIÉ A FIÚ, AZÉ AZ ÉLET (ÖRÖK) AKIBEN PEDIG NINCS MEG A FIÚ, ANNAK NINCS (ÖRÖK) ÉLETE. *Azok pedig, akikben megvan az élet, ŐBENNE voltak a világ megalapítása előtt. ŐBENNE LETTEK KIVÁLASZTVA A VILÁG MEGALAPÍTÁSA ELŐTT.* A NAGY KIRÁLY MAG, Jézus Krisztus el lett plántálva (meghalt) és az az élet, amely Őbenne volt, feljött a búzanövényen át és szaporítja magát a búzamagok sokaságában úgy, hogy azokban ugyanaz az élet van, és olyanok mint az Eredeti, mivel ők a Szellem által az eredetiek.

Most már láthatjuk azt, hogy miért a megváltott (az eredeti tulajdonos által visszavásároltak) menyasszony (a menyasszony benne volt az Úrban, éppúgy, ahogy Éva benne volt Ádámban) ‘tagjának-neveit’ soha nem lehet kivenni a feljegyzésből. A menyasszony része az Úrnak. Ő ott van a trónban. Őt soha nem lehet ítélni. A menyasszonyban mindenki az Úrnak egy tagja, és Ő egyet sem veszít el. Ez azonban nem így van az Élet Könyvében lévő “összest” illetően. Hiszen közöttük még olyanok is vannak, mint Júdás stb., akiknek része van a feljegyzésben, de neveik el lettek távolítva. Láthatjuk azokat, akik jönnek az utolsó napokban és miután csodálatos cselekedeteket tettek, Jézus azt fogja mondani nekik, hogy soha nem ismerte őket. Ez nem azt jelenti, hogy Ő nem tudott róluk. Az Ő mindentudása kizárja ezt; viszont nem voltak előre ismerve úgy, mint a menyasszonyban; és úgy sem voltak előre ismerve, mint akik a második feltámadásban az igazak között vannak. Ők nem hoztak gyümölcsöt (mivel az Igén kívül voltak—nem maradtak meg abban) ennélfogva pedig halálra lettek ítélve. Azután pedig, ahogy ezt már az előzőekben megmutattuk, ott vannak azok, akik kiálltak a menyasszony mellett, és annak segítségére és vigasztalására voltak. Ezeknek a neve bennmarad az Életnek Könyvében és bemennek az örök életre. Végezetül itt vannak olyanok, mint a Fáraó, akiknek a neve soha nem vot benne az Életnek Könyvében, és ezek is a tűznek távába lesznek vetve.

Ilyen módon a búzának a magja, amely egy növényné lett az aratás számára, ez a gyülekezet feljegyzése. És éppúgy,

ahogy nem az egész búzanövény a búzamag, és amiképpen nem az egész növény van felhasználva az aratásban, úgy van a gyülekezettel is:—az egész gyülekezet nem a menyasszony, és nem is az egész kap örök életet, hanem annak egy RÉSZE lesz begyűjtve a csűrbe, és annak egy RÉSZE lesz megtartva azért, hogy belépjen az örök életre, a második feltámadásban, és annak egy RÉSZE, amely pelyvának van számítva, a tűznek tavában lesz megégetve. Ez pedig pontosan az, amit Keresztelő János és Jézus mondott, hiszen János azt mondta, hogy a búza a csűrbe kerül, a pelyva pedig megég. Jézus ezt mondta, “Kössétek össze a konkolyt és azután gyűjtsétek be a búzát.” Az ökumenikus mozgalom össze fogja kötni a konkoly gyülekezetet, mivel ELŐSZÖR a konkolynak kell összeköttetnie, és bár az ő végük a megégetés, mégsem égettetnek meg az ő összeköttetésükkor, hanem meg lesznek őrizve egy későbbi időpontra, amely az ezeréves országlásnak a vége, illetve a második feltámadás. Amikor pedig a konkoly össze lesz kötve, akkor megtörténhet az elragadtatás és ez valahol a konkoly összekötése és az antikrisztus megjelenése között lesz. Akkor jön el az a nap, amikor MINDANNYIAN együtt fognak állni úgy, ahogy azt Dániel látta. Ott lesz a Király az Ő menyasszonyával, előttük pedig ott lesz az a sokaság, akik meg lesznek ítélve. Igen. MINDANNYIAN ott vannak. Minden könyv megnyitatik. El lesz végezve MINDENKINEK egy végző elrendezése. Az aratás valóban elmúlt. Az egykor kinyitott könyvek be lettek zárva.

Erre az időre lezárva ezt a témát, hadd utaljak arra az állításra, melyet e téma megkezdésekor tettem, amikor azt mondtam, hogy egyetlen Iráshely sem beszél arról, hogy az Úr a nevek feljegyzését JELENLEG állítaná össze. Ez valóban így van. Van azonban egy Iráshely, amely egy jövőbeni összeállításra mutat rá. Ez pedig a nyolcvanhetedik Zsoltárban van. Ez a Zsoltár az Úrról beszél, Aki felírja mindazoknak a nevét, akik Sionban születtek. Semmiképpen nem feltételezhetjük azt, hogy Istennek várnia kell a koroknak, vagy az időszakoknak a végéig, hogy Sionnal foglalkozzon annak érdekében, hogy megtudja hogy kik fognak összesen Sionban születni. Ez újra kizárná Istennek a mindentudását. Ő bizonyosan tudja, hogy kikből áll ez a szám. Akkor hát mi ez? Ez nem egyszerűen az az átdolgozott lajstrom, melyben Isten egyszerűen elhelyezi az új feljegyzésben azokat a neveket, melyek megmaradtak a második feltámadás után és Sionra vonatkoznak? De igen, ez biztosan az.

“És Én megvalloam az ő nevét az Én Atyám és az Ő angyalai előtt.” Névsor olvasás a mennyben! “Ha egy ember meghal, akkor fog ő újra élni? Az elrendelt időnek minden napjaiban várakozni fogok mindaddig, amíg az én átváltozásom eljön. Te szólítani fogsz, és én válaszolni fogok Neked; Te vágyakozni

fogsz a kezeidnek alkotása után.” [A King James szerint—fordító] A Nagy Pásztor nevükön szólítja az Ő juhait. Istennek teremő hangja előszólítja őket a porból, illetve átváltoztatja az ő atomjaikat éppúgy, mintha nem merültek volna álomba. Ez az elragadtatás. Ez a Báránynak és az Ő menyasszonyának nagy Mennyezői Vacsorája.

Az elragadtatás azonban nem az egyedüli névsor olvasás. Ott a második feltámadásnál, a nagy Fehér Trón ítéletnél nevek lesznek megvallva az Atya és az Ő angyalai előtt. Nos, nekem azt mondták azok akik tudják, hogy egy emberi fül számára a legédesebb hang az adott személy nevének a hangja. Hogy az emberek mennyire szeretik az ő neveiket a nyilvánosság elé vinni. Hogy ők mennyire szeretik az éljenezést. De egyetlen földi hang sem fogja olyan édesen kiejteni a te nevedet, mint ahogy Istennek a hangja, hogyha a te neved benne van az Életnek Könyvében és ott is marad azért, hogy ki legyen nyilatkoztatva a szent angyalok előtt. Micsoda egy nap lesz az, amikor meghalljuk Jézusnak a hangját, amint ezt mondja, “Atyám, ők megvallották az Én Nevemet az emberek előtt az ő földi zarándoklásuknak napjaiban. Most Én megvallo az ő nevüket Te előtted és az összes mennyei angyalok előtt.”

“Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.” A Szellem még egyszer újra szólt. Még egyszer újra áttekintettük azt a feljegyzést, amit a Szellem mondott egy másik kornak. És mi ezt a feljegyzést helyesnek, pontosnak találtuk. Egy másik kor is elmúlt és beteljesedett pontosan úgy, ahogy ezt Ő mondta hogy lesz. Micsoda egy vigasztalás ez számunkra, akik reméljük, hogy benne leszünk az utolsó napok menyasszonyába, hiszen ettől szívünk örvendezve ugrál, mert Ő hűséges és beteljesíti az Ő összes ígéretét. Ha Ő hűséges és igaz volt a Sárdisi korban levőkhöz, akkor Ő éppúgy igaz erre a mi korunk számára is. Ha őket az Úr kegyelme és hatalma elfogadja és ajánlja, akkor minket is. Menjünk el azért a tökéletességig, és találkozzunk az Úrral a levegőben, és legyünk örökké Vele.

NYOLCADIK FEJEZET

A FILADELFIAI GYÜLEKEZETI KOR

Jelenések 3:7-13.

A Filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, Akinél a Dávid kulcsa van, Aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja:

Tudom a te dolgaiddat (ímé adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat), hogy kevés erőd van, és megtartottad az Én Beszédemet, és nem tagadtad meg az Én Nevemet.

Ímé Én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; ímé azt mívelem, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy Én szerettelek téged.

Mivel megtartottad az Én béketűrésre intő Beszédemet, Én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait.

Ímé eljövök hamar: tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat.

Aki győz, oszloppá teszem azt az Én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom őreá az Én Istenemnek Nevét, és az Én Istenem városának Nevét, az Új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az Én Istenemtől, és az Én új Nevemet.

Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.

FILADELFIA

Filadelfia százharmincöt kilométerre feküdt Sárdistól délkeletre. Ez volt Lydiában a második legnagyobb város. Több hegyre épült egy híres szőlőtermelő vidéken. Pénzértméi Bachus fejét ábrázolták és egy Baccantének alakját (aki Bachusnak papnője). A város lakossága zsidókból, zsidó eredetű Keresztényekből és a pogányságból megtértekből állt. A város gyakori földrengésektől szenvedett, de létezésének időszaka mégis a leghosszabb volt a Jelenések Könyvének hét városa közül. Valójában a város még mindig létezik az Alasehir török név alatt, melynek jelentése Istennek a városa.

A pénzértméken lévő ábrák arra engednek következtetni, hogy a város istensége Bachus volt. Most Bachus ugyanaz a

név, mint Ninus, vagy Nimród. Ő a 'síránkozó', noha róla legtöbbször közlünk a tivornyázással és a részegeskedéssel kapcsolatban gondolunk.

Micsoda egy megvilágítást hoz ez a mi elménkbe. Itt van egy pénzérme, melynek egyik oldalán isten van, a másik oldalán pedig a papnő, vagy a prófétanő. Most dobjunk fel egy pénzérmét. Számít az, hogy melyik oldalával esik le? Nem uram, hiszen az még mindig ugyanaz a pénzérme. Ez a római vallás Jézusa és Máriaja.

Mi azonban nemcsak Rómára gondolunk. Nem, hiszen nemcsak a nagy szajha van. Bizony hogy nem; hiszen ő az ő paráznságai által anya lett. Lányai most ugyanannak a pénzverdének az érmei. A pénzérmének egyik oldalán ők megrajzolták Jézusnak az imádatát, a másik oldalán pedig ott van az ő papnőjük, vagy a prófétanőjük is, és ő írja a tantételeit, dogmáit, tanait és eladja az embereknek üdvösség nevében, azt állítva, hogy nála és egyedül csak nála van az igaz világosság.

Mennyire figyelemreméltó az a tény, hogy ezt a kort a pénzérme jellemzi. Mivel az anya és lányai mindannyian megvásárolják az ő útjukat a mennybe. A pénz és nem a vér a megvásárlási ár. A pénz és nem a Szellem az az erő, mely őket előremozdítja. Ennek a világnak az istene (a mammon) megvakította az ő szemeiket.

Ügyleteik azonban hamarosan a halálban fognak végződni, mivel ez az a kor, ahol a Szellem így kiált fel, "Ímé eljövök hamar." Úgy legyen, jövel hamar Úr Jézus!

A KOR

A Filadelfiai Gyülekezeti Kor 1750-től úgy kb. 1906-ig tartott. Ezt a kort a város nevének jelentése alapján a Testvéri Szeretet Korának nevezték, minthogy a Filadelfia jelentése "testvérek szeretete".

A HÍRNÖK

Ennek a kornak a hírnöke kétség nélkül John Wesley volt. John Wesley Epworthban született 1703. június 17-én és egy volt Sámuel és Susanna Wesley tizenkilenc gyermeke közül. Apja az Angol Egyház káplánja volt; valószínűbb azonban, hogy John értelmének vallási fordulata inkább az ő anyjának példaértékű életén alapult, mintsem apjának teológiáján. John brilliáns tanuló volt. Akkor történt, amikor Oxfordban volt, hogy ő és Charles résztvettek egy olyan csoportban, melynek tagjai szellemileg azt gyakorolták, hogy Istent annak alapján imádják, hogy az igazságot gyakorlati megtapasztalás alapján

élik inkább, mintsem hogy tanításokat állítanának fel mértékül. Megfogalmazták a cselekedeteknek egy szellemi útmutatóját, mint pl. adakozni a szegényeknek, látogatni a betegeket, és a bebörtönzötteket. Ezért őket Methodistáknak nevezték és más egyéb gúnyos címeket adtak nekik. Nos, John eléggé át volt itatva azzal a látásával, hogy a világ népeinek szüksége van a vallásra, és ezért elment Amerikába (Georgiába) az indiánok közé misszionáriusnak. Útban Amerika felé rájött, hogy a hajónak sok utasa Morva volt. Mély benyomást gyakorolt rá az ő szelídségük, békességük és minden körülmények között meglévő bátorságuk. Georgiában lévő munkálkodása az önmegtagadás és a kemény munka ellenére kudarc volt. Visszatért Angliába, így kiáltva fel, "Elmentem Amerikába, hogy megtérítsem az Indiánokat, de ó! Ki fog engem megtéríteni?"

Otthon Londonban újra találkozott a Morvákkal. Peter Boehler volt az, aki megmutatta neki az üdvösségre vezető utat. Igazán újjászületett, testvéreinek Charlesnak legnagyobb nemtetszésére és nyilvánvaló haragjára, aki nem tudta megérteni azt, hogy egy ilyen szellemi ember mint John miként állíthatja azt, hogy korábban ő nem volt rendben Istennel. Nem sokkal később azonban Charles is üdvösséget kapott kegyelemből.

Wesley most elkezdte prédikálni az Evangéliumot Londonnak a szószékein, melyekkel korábban már kapcsolata volt; hamarosan azonban kiutasították. Ebben az időben történt az, hogy az ő régi barátja George Whitefield segítségére volt, mivel meghívta Johnt, hogy jöjjön és segítsen neki prédikálni a mezőkön, ahol ezrek hallgatták az Igét. Wesley először kételkedett abban, hogy a szabadban kellene prédikálnia épület helyett, amikor azonban meglátta a tömegeket, és az Evangélium működését a Szellemnek erejében, akkor teljes szívvel odafordult az ilyen prédikáláshoz.

A munka hamarosan olyan méreteket öltött, hogy kezdett kiküldeni sok laikust, hogy prédikálják az Igét. Ez úgy nézett ki, mint Pünkösdek a párhuzama, ahol a Szellem embereket emelt fel hatalommal, hogy prédikálják és tanítsák az Igét majdnem egyik napról a másikra.

Heves ellenállás alakult ki munkájával szemben, de Isten vele volt. A Szellemnek működése hatalmasan kinyilvánult, és a bűntudati ébredésnek gyakran olyan szelleme ragadta meg az embereket, hogy kiment belőlük az erő, és leestek a földre, nagy szomorúsággal sírva a bűneik miatt.

Wesley rendkívül erős ember volt. Azt mondta magáról, hogy nem emlékezik arra, hogy születése óta akár egy negyed órára is levertséget érzett volna. Hat órahosszánál nem aludt

többet naponta; időben felkelt azért, hogy elkezdjen prédikálni öt órakor gyakorlatilag szolgálatának minden napján; egyetlen nap alatt négy alkalommal prédikált, és így egy év alatt átlagban több mint 800 prédikációja volt.

Sok ezer kilométert utazott körzeti lovasaival együtt, akik elvitték az Evangéliumot közelre és távolra. Valójában Wesley 7400 Km-t utazott lóháton évente.

Hitt Istennek az erejében és nagy hittel meg csodálatos eredményekkel imádkozott a betegekért.

Sok összejövetele látta a Szent Szellem ajándékainak megnyilvánulásait.

Wesley nem kedvelte a szervezeteket. Társainak volt egy "Egyesült Társasága" akik "embereknek olyan társasága volt, akiknél megvolt a kegyességnek formája, és keresték annak erejét is, és akik azért egyesültek, hogy együtt imádkozzanak, vegyék a buzdításnak Igéjét, és hogy vigyázzanak egymásra szeretetben, és hogy segíthessenek egymásnak üdvösségük kimunkálásában." A belépők számára egyetlen feltétel az volt, hogy azok közé tartozzanak, "akiknek vágyuk volt megmenekülni az eljövendő haragtól, és megszabadulni bűneiktől." Amint az idő előrehaladt, szigorú szabályokat dolgoztak ki azért, hogy azokat önfegyelmezésre használhassák a lelkük javára. Wesley felismerte azt, hogy halála után a mozgalmat szervezhetik és Istennek a Szellem elhagyja őket a halott formákban. Egy alkalommal megjegyezte azt, hogy nem attól fél, hogy a Metodista név eltűnik a földről, hanem attól, hogy a Szellem szárnyra kap.

Életének ideje alatt hatalmas gazdagságra tehetett volna szert; ezt azonban ő nem tette. Kedvenc mondása a pénzzel kapcsolatban ez volt: "Vegyé el mindent amit tudsz, takaríts meg mindent amit tudsz, és adjál mindent amit tudsz." Milyen furcsa lenne Wesleynek ha visszajönne, és látná azt a felekezetet, amely ma a Metodista nevet viseli. Ők gazdagok—nagyon gazdagok. John Wesleynek az élete és ereje azonban már hiányzik.

Azt is meg kellene még említeni, hogy Wesley sohasem vágyakozott arra, hogy egy munkát felekezeti, vagy szektáriánus alapra építsen. Noha hitében örményista volt, de nem akarta elválasztani magát a testvérektől a tanítások alapján. Ő Jakabnak egy jó jelöltje volt: Örök életét a hitre és cselekedetekre, illetve az életnek megélésére alapozta inkább, mintsem hogy egyszerűen elfogadni egy tantételt, vagy egy tanítási állítást.

John Wesley 88 éves korában halt meg úgy szolgálva Istent, ahogy kevés ember merné még elgondolni is, hogy követhetné.

AZ ÜDVÖZLÉS

Jelenések 3:7, “A Filadelfiabeli gyülekezet angyalának is ird meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, Akinél a Dávid kulcsa van, Aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja.”

Óh, hogy mennyire csodálatosak ezek a szavak. Hogy mennyire fennséges már maga a hangzásuk. Milyen megragadó dolog elgondolni azt, hogy mindezeket a tulajdonságokat egy személyre lehet vonatkoztatni. Ki merészelne ilyen dolgokat mondani önmagáról, ha nem Jézus Krisztus, a Dicsőség Ura? Én azt hiszem, hogy ezen csodálatos leíró kifejezések pontos magyarázatához a kulcs a kilencedik versben található. “Ímé Én adok a Sátán zsinagógájából azok közül, akik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; ímé azt mívelem, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy Én szerettelek téged.” Én azért mondom, hogy ez a vers a kulcs, mert ez a zsidókkal foglalkozik, akik önmagukat mindig Isten gyermekeinek nevezték mindenki más kizárásával. Ők megfeszítették és megölték az Úr Jézus Krisztust. Szörnyű tettük saját vérüket az ő saját fejükre vonta évszázadokon keresztül. Mindezt azért, mert visszautasították Jézust, mint az ő Messiásukat, Aki valóban az is volt. Számukra Ő nem az Eljövendő, vagy Dávidnak a Fia volt; számukra Ő Belzebub volt, vagy valamilyen igazságtalan személy, aki csak pusztulásra méltó. De nem így van. Ő valóban Immánuel volt, Isten testben megnyilvánulva. Ő valóban Messiás. Az bizonyos, hogy Ő pontosan olyan, ahogy *most* bemutatja Önmagát. Íme itt van Ő UGYANAZ A JÉZUS—Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. A Szent Személy a lámpatartók között ugyanaz a Jézus, Aki Galilea partjainál járt, Aki meggyógyította a betegeket, Aki feltámasztotta a halottakat, és Aki a megcáfolhatatlan bizonyítékok ellenére meg lett feszítve és megölték. Ő azonban újra feltámadt és leült a Fennségesnek jobbára a magasságba.

A zsidók Őt akkor nem szentnek nevezték. Most sem nevezik Őt szentnek. Ő azonban a SZENT. Zsoltárok 16:10, “Mert nem hagyod Lelkemet a seolban; nem engeded, hogy a Te SZENTED rothadást lásson.”

Ők a törvény szerint keresték az igazságukat, és nyomorúságosan kudarcot vallottak, mivel a törvény által egy test sem igazul meg. A törvény által egy ember sem lesz szentté. A szentség az Úrtól van. I. Korinthus 1:30, “TŐLE vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, Aki bölcsességül lőn nekünk Istentől, és *igazságul*, szentségül és váltságul.” II. Korinthus 5:21, b, “Hogy mi *Istennek igazsága legyünk Őbenne*.” Vagy Krisztus volt, vagy pedig pusztulás, ők pedig elpusztultak, mivel visszautasították Őt.

Annak a kornak az emberei pedig éppúgy mint ma ugyanazt a hibát követték el. Amiképpen a zsidók a zsinagóga imádati formába menekültek, úgy a Filadelfiai Korban ők is a gyülekezetbe menekültek. Nem az számít, hogy csatlakozunk egy gyülekezethez. Az élet nem a gyülekezetben van. Az élet Krisztusban van. "Ez pedig a bizonyág, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akinél megvan a Fiú, annak élete van, és akinek nincs meg a Fiú, annak nincs élete." Az ember a Szellem által lesz szentté. A Szentségnek Szelleme az, amely feltámasztotta Jézust a halálból és amely bennünk lakozik és bennünket az Ő szentségével tesz szentté.

Íme ott áll Ő, a SZENT. És mi is Vele fogunk állni felöltözve az Ő igaságában, és szentül az Ő szentségével.

Nos, ez a kor a hatodik kor. Istennek a szemében az idő lezáráshoz közeledik. Ő hamarosan vissza fog jönni. Hamarosan meg fog jelenni a kiáltás, amikor Ő eljön, "Es aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltessék meg ezután is." Jelenések 22:11b.

Óh, én annyira boldog vagyok azért, hogy az én szentségem nem tőlem van. Boldog vagyok azért, hogy Krisztusban vagyok az Ő nekem tulajdonított igaságának összes csodálatos tulajdonságaival, *igen, ezeket ő adta át nekem*. Áldott legyen Isten örökké!

"Ezeket mondja Ő, Aki igaz." Nos, ez az 'igaz' szó egy nagyon csodálatos szó. Ez nem csupán abban az értelemben jelent igazat mint ami a hamis ellentétje. Ez egy elképzelésnek a Tökéletes Megvalósítását fejezi ki úgy, mint ami ellentétes annak Részleges Megvalósításával. Például felidézzük azt, amikor Jézus ezt mondta a János 6:32-ben, "Nem Mózes adta nektek a kenyeret a mennyből; hanem az Én Atyám adja nektek az *igazi* kenyeret a mennyből." János 15:1, "Én vagyok az *igazi* szőlőtő." Zsidó levél 9:24, "Mert nem kézzel csinált szentélybe, az *igazinak* csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a Mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk." I. János 2:8, "Mert a sötétség szünni kezd, és az *igaz* világosság már fénylik."

Minthogy ez a szó valóban egy Tökéletes Megvalósítást fejez ki a Részleges Megvalósítás elképzelésével szemben úgy, ahogy ezekben a versekben ábrázolva van, így most már megérthetjük úgy, mint soha előtte az antijelkép szembeállítását a jelképpel, és a valóság szembeállítását az árnyékkal. Vegyük most a mennyből való manna példáját. Isten angyalkenyeret küldött a mennyből Izráel számára. Az a kenyér azonban nem elégítette ki őket. Az csupán egy napra volt jó. Akik azt megették, a következő napon újra

megéheztek. Ha hagytak belőle, akkor az megromlott. Jézus azonban a mennyből való IGAZI kenyér, míg a manna csupán egy jelkép volt. Aki pedig eszik ebből a KENYÉRBŐL, amely a Mennyből jött, az soha nem lesz éhes újra. Nem lesz többé szüksége arra, hogy visszajöjjön, és újra egye. Abban a pillanatban, amikor részesült belőle, örök élete lett. Itt valóban VALÓSÁG volt. Többé már nincs szükség egy árnyékra. Nincs szükség egy részleges üdvösségre. Itt van ennek az EGÉSZE. Épp úgy, ahogy Jézus Istennek nem egy része; Ő ISTEN.

Senki nem tagadhatta, hogy Izráelnek volt világossága. Ők voltak az egyetlen olyan nép, akiknek világosságuk volt nemzetként. Akkor volt az, amikor Egyiptom annyira sötét volt, hogy érezni lehetett. Az izráeliták otthonaiban azonban világosság volt. Most azonban eljött az *igazi* világosság. A világ világossága Jézus. Mózes és a próféták elhozták a világosságot az Írás által a Messiásra vonatkozóan. Így Izraelnek volt világossága. Most azonban a világosság Beteljesülése elérkezett, és ami csupán izzó Ige volt, az most előtört Istennek a Fényességében, az Ő népe között kinyilvánítva. Amiképpen a tűzoszlop világosságot adott éjszaka és az csodálatos volt, most azonban világosság és élet nyilvánult meg testben, az Istenségnek teljességében.

Izraelnek a vörös üszőt kellett vennie és azt kellett megáldoznia a bűnöknek eltörléséért. Egy éven át a bűnösnek bűnei be lettek fedezve. Ez a befedezés azonban nem tudta elvenni a bűn utáni vágyat. Az nem egy tökéletes áldozat volt. Az egy árnyék volt mindaddig, amíg a valódi el nem jött. Így tehát az az ember minden évben áldozott és minden évben visszatért, mivel neki a bűn iránt még mindig megvolt ugyanaz a vágya. Az állatnak az élete jóvátétel volt az ő bűneiért, de mivel az ami ki lett öntve az egy állatnak a vére volt, és egy állatnak az élete lett odaadva, ezért az az élet nem szállhatott vissza az emberre. Ha az visszatért volna az emberre, mégsem ért volna sokat. Amikor azonban Krisztus, a tökéletes helyettes lett odaadva, és az Ő vére lett kiontva, akkor az az élet amely Krisztusban volt, visszatért a bűnbánó bűnösre, és mivel az az élet Krisztusnak a tökéletes élete volt, aki büntelen és igaz volt, ezért hát a bűnös szabadon járhatott, mivel neki nem volt már vágya a bűn után. Jézusnak az élete szállt vissza rá. Ez az, amiről a Róma 8:2 beszél, "A Krisztus Jézusban lévő élet Szellemének törvénye megszabadított engem a bűnnek és halálnak törvényéből."

De a zsidók akkor ott Jézus idejében nem akarták elfogadni ezt az áldozatot. A bikáknak és kecskéknak a vére semmit nem tett tökéletessé. Az egykor Istennek elrendelt módszere volt. Most azonban miután Krisztus megjelent a testben, és az Ő saját vérének kiontása által félretette a

bűnöket és Önmaga feláldozása által tökéletessé tett bennünket. A zsidók azt nem akarták elfogadni. Mi a helyzet azonban a Filadelfiai Korral, és igen, a többi korokkal is? Valóban elfogadták ők ezt a Krisztusban lévő valóságot? Nem uram. Noha Luther elhozta a megigazulásnak igazságát, ennek ellenére a Római Egyház és annak keleti mása az Orthodox Egyház még mindig a cselekedetekhez ragaszkodott. Nos, a cselekedetek azok szépek, de azok nem üdözítenek téged. Azok nem tesznek téged tökéletessé. Vagy Krisztus, vagy pusztulás. És még csak nem is Krisztus ÉS cselekedetek. Hanem egyedül Krisztus. Ez a kor kezdte el az Örményizmus éveit, akik nem úgy hisznek Krisztusban mint a VALÓSÁGBAN. Nem azt énekelik, hogy "Semmi, hanem csak a Vér," hanem erről énekelnek, hogy "Semmi hanem csak a vér ÉS az én saját viselkedésem." Nos, én hiszek a jó viselkedésben. Ha te meg vagy mentve, akkor te igaz módon fogsz cselekedni. Mi ezt már átvettük. De hadd mondjam el most nektek azt, hogy az üdvösség az NEM Jézus és PLUSZ. Hanem az üdvösség EGYEDÜL Jézus. AZ ÜDVÖSSÉG AZ ÚRTÓL VAN. A kezdetétől a végéig ez mind ISTEN. Hadd legyen az Ő élete énbennem. Hadd legyen az Ő vére, amely megtisztít engem. Hadd legyen az Ő Szelleme, amely betölt engem. Hadd legyen az Ő Igéje az én szívemben és számban. Hadd legyenek az Ő sebei, melyek meggyógyítanak engem. Hadd legyen Jézus és Egyedül Jézus. Nem igaz cselekedetek által, melyeket én cselekedtem. Nem uram. Krisztus az én életem. Ámen.

Én úgy érzem, hogy csak egyszerűen tovább és tovább folytathatnám ezekkel az igazságokkal kapcsolatban, de én még egy további gondolatot akarok nektek adni. Ez azzal a csodálatos énekkel kapcsolatos, melyet A.B. Simpson írt.

"Egykor az az áldás volt,
 Most ez az Úr.
 Egykor az az érzés volt,
 Most ez az Ő Igéje.
 Egykor az Ő Ajándéka volt, melyet én
 akartam.
 Most viszont magát az Adót.
 Egykor én gyógyulást kerestem,
 Most azonban Őt Magát Egyedül.
 Minden Mindenben örökre,
 Jézust fogom énekelni.
 Minden Jézusban,
 És Jézus minden."

Nincs semmi ebben az életben, bármennyire is kielégítő lenne, és akár ilyen jó és akármilyen ragyogó lehetne az, de te az összes tökéletességnek egész összegzését Krisztusban fogod megtalálni. Őmellette minden a lényegtelenségbe fakul.

“Ő, *Akinél megvan Dávidnak a kulcsa.*” Ez a csodálatos kifejezés az előző kifejezést követi és abból jön elő, “Ő aki igaz.”—Krisztus, a Tökéletes Megvalósítás szembeállítva a Részleges Megvalósítással. Íme itt van. Mózes Istennek egy prófétája volt, viszont Jézus (Mózes-sel összehasonlítva) Istennek A Prófétája volt. Dávid (egy Isten saját szíve szerint való ember) Izráel királya volt, Jézus azonban a Nagyobb Dávid, a Királyok Királya és az Urak Ura, Isten maga Isten. Most Dávid a Júdának törzséből született, amelyből egyetlen pap sem jött, de ő mégis evett a kitett kenyerekből, melyek a papok számára voltak fenntartva. Ő volt az ellenséget legyőző nagy harcos, aki megszilárdította a népet; királyként ő a trónon ült. Ő egy próféta volt. Ő Krisztusnak egy csodálatos előképe volt. Most az Ézsaiás 22:22-ben ezt mondja, “És a Dávid házának kulcsát az Ő vállára fogom helyezni; így amit Ő kinyit, azt senki nem zárja be; és amit Ő bezár, azt senki nem fogja kinyitni.” A Szellem használja ezt az Ő szövetségi utalást az Úr Jézus Krisztusra és az Ő gyülekezetben lévő szolgálatra vonatkozóan. Amit Dávidnak a kulcsa jelzett abban az időben, az csupán árnyék volt, amely most van beteljesedve Jézusban, amint Ő a lámpatartók között áll. Ennek a mi Urunkkal kell kapcsolatban lennie az Ő feltámadása UTÁN, nem pedig az Ő földi zárandoklatával van kapcsolatban. Mire mutat ez a kulcs? A válasz a kulcs HELYZETÉBEN van. Az NEM az Ő kezében van. Azt Ő nem a nyakában viseli. Az nem *más embereknek* a kezébe lett behelyezve, másképp ez a vers nem mondhatná azt, hogy EZT A KULCSOT EGYEDÜL Ő HASZNÁLJA—MIVEL EGYEDÜL Ő NYIT ÉS ZÁR, ÉS SENKI EMBERNEK nincs joga ahhoz, csak Magának Jézusnak. Így van ez? De hol van ez a kulcs? EZ A KULCS AZ Ő VÁLLÁN VAN. De mi köze van ehhez a VÁLLNAK? Olvassuk el az Ésaías 9:6-ot, “És a kormányzás az Ő vállain lesz.” De mit jelent ez? A válasz ez. Ez a kifejezés, hogy “a kormányzás az Ő vállain lesz” a keleti házasság ceremóniából ered. Amikor a menyasszony át lett adva a vőlegénynek, akkor a menyasszony leveszi az ő fátylát, és ráhelyezi azt a vőlegény vállára, és ezen a módon nem csupán azt fejezi ki, hogy ő a vőlegénynek uralma alatt van—hogyan tehát ő átadta jogait a vőlegénynek—azaz hogy a vőlegény a fej—hanem azt is jelképezi, hogy a vőlegény viseli a felelőséget és a gondokat és hogy NEKI ÉS EGYEDÜL NEKI—SENKI MÁSNAK—SEMILYEN MÁS EMBERNEK—SEMILYEN MÁS HATALOMNAK—NINCS SEMILYEN JOGA ÉS FELELŐSÉGE. És ez, szeretteim, a Dávidnak KULCSA. Mivelhogy Isten Suverén, és Ő előre tudta Isteni rendelkezés által pontosan azt, hogy kik lesznek az Ő menyasszonyában. Ő választotta a menyasszonyt. Nem a menyasszony választotta Őt. Ő hívta el a menyasszonyt. Nem a menyasszony jött saját magától. Ő halt meg a menyasszonyért. Ő mosta meg a

menyasszonyt az Ő saját vérében. Ő fizette ki az árat a menyasszonyért. A menyasszony Őhöz és csak egyedül Őhöz tartozik. A menyasszony teljesen át van adva az Őrnak és az Úr elfogadja ezt az elkötelezettséget. Az Úr a menyasszonynak a feje, mivel Krisztus az Ő gyülekezetének a feje. Amiképpen Sára Ábrahámot Őrnak nevezte, éppúgy a menyasszony boldog azért, mert Krisztus az ő Ura. Az Úr beszél, a menyasszony pedig engedelmeskedik, mivel ő ebben gyönyörködik.

Figyeltek azonban az emberek erre az igazságra? Becsülték ők az Ő Személyét, Akinek egyedül van meg a teljes szuverén felhatalmazása az Ő gyülekezete felett? Én azt mondom, hogy "NEM". Hiszen a gyülekezetet minden korban a hierarchia kormányozta—egy papság—egy apostoli átöröklés—bezárva az irgalomnak és kegyelemnek ajtaját mindazokra akikre ő akarta, és ahelyett, hogy a gyülekezetnek a szeretetét és felelősségét feltételezte volna, helyette hasznosító vággyal kizsákmányolta és elpusztította azt. A papság luxus módon élt, mialatt a szegény gyülekezet a visszaélésnek a pelyvájával táplálkozott. És egyetlen kor sem tett másként. Mindegyik lekötötte magát a szerveződéshez és a kormányzást emberekre tette rá, a gyülekezetet pedig átadta annak a kormányzásnak. Ha az emberek fel mertek lázadni, akkor őket brutális módon elnyomták és kivetették. Minden felekezetben ugyanez a szellem van. Mindegyik felekezet esküszik arra, hogy a gyülekezet kormányzásának a kulcsa nála van. Minden felekezet azt állítja, hogy ő nyitja meg az ajtót. Ez azonban nem igaz. Jézus és egyedül Jézus az. Ő helyezte be a tagokat a Testbe. Ő ruházza fel őket az ő szolgálataikkal. Ő állítja a gyülekezet rendelkezésére az ajándékokat. Ő gondoskodik róla, és vezéri őt. A gyülekezet az Úr egyedüli tulajdona, az Őrnak pedig nincs más mint a gyülekezet.

A valóságtól micsoda egy távoli kiáltás ez a gyülekezeti kor, amelyben mi most élünk. Egy napon pedig hamarosan ezek az emberek, akik éppen most a gyülekezet érdekében akarnak beszélni, fel fognak kelni az ökumenikus mozgalomban azért, hogy felállítsanak egy élő antikrisztust az ő szervezeteiknek csúcsára, amely az Urat eltávolítja, és mi Őt (Krisztust) a gyülekezeten kívül fogjuk találni, amint ezt mondja, "Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az Én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő Énvelem." Jelenések 3:20.

De hadd mondjam ezt. A mi Urunk nem szenvedett vereséget. Emberek azt állítják, hogy ők nyitják ki az ajtót Istenhez, és ők zárják azt be, ők azonban hazugok. Mindazok, akiket az Atya Őneki adott, azok Őhöz fognak jönni, és aki Őhöz jön, azokat Ő semmilyen módon nem veti ki; Ő EGYET

SEM FOG elveszíteni közülük. János 6:37-39. Amikor pedig a Krisztus testének utolsó kiválasztott tagja bejön, akkor a mi Urunk meg fog jelenni.

Dávidnak a kulcsa. Hát Dávid nem Izráelnek a királya volt—az egész Izráél? Jézus pedig nem Dávidnak a Fia azon tény szerint, hogy Ő Dávidnak a trónján fog ülni a milleniumban és uralkodni és kormányozni fog az Ő öröksége felett? De bizonyosan. Így hát Dávidnak a kulcsa jelzi azt, hogy Jézus az, Aki be fogja hozni a milleniumot. Ő, Akinél ott vannak a halálnak és a pokolnak kulcsai, fel fogja támasztani az Ő sajátjait, hogy ők osztozzanak az Ő igazságos uralkodásában a földön.

Hogy milyen csodálatos az, hogy a mi Urunknál megvan minden válasz. Bizonyos, hogy *Öbenne* vannak Istennek minden ígéretei beteljesedve. Az bizonyos, hogy mivel mi *Öbenne* vagyunk, ezért mi örökösei vagyunk annak, amit Ő megvásárolt a számunkra.

Igen, Ő ott áll, a Dicsőség Ura. Egykor mint az Atya, Ő körbe volt véve angyalokkal, arkangyalokkal, kérubokkal, szeráfokkal, és a mennynek összes seregeivel, akik így kiáltottak, “Szent, Szent, Szent a Seregek Ur Istene.” Olyan volt az Ő szentsége, hogy senki nem közelíthetett Őhozzá. Most azonban mi látjuk Őt a gyülekezetben, amint megosztja az Ő szentségét velük mindaddig, amíg mi *Öbenne* Istennek igazságává nem lettünk. Igen, és Ő ott áll, “Jézus, a Tökéletes Minden,”—a Völgy Lilioma, a Fényes és Hajnalcsillag, a Tízerezek Legszebbje, az Alfa és Omega, Dávidnak Gyökere és Ága, Atya, Fiú és Szent Szellem—a Minden Mindenben. Ésaías 9:6, “Mert születik nekünk egy Gyermeke, adatik nekünk egy Fiú: és a kormányzás az Ő vállán lesz: és az Ő Neve hivatik Csodálatosnak, Tanácsosnak, A Hatalmas Istennek, Az Örökkévaló Atyának, A Békesség Fejedelmének.” *Öbenne* tökéletes beteljesedés van. Noha egykor mi nem becsültük Őt, de most mi szeretjük Őt, kibeszélhetetlen örömmel, és telve dicsőséggel. Ő ott áll a gyülekezet közepette, és mi az Ő dicséretét fogjuk énekelni, mert Ő a Hatalmas Hódító a gyülekezet felett a fej, amely az Ő menyasszonya. Ő vásárolta meg a menyasszonyt. Az Ő tulajdona. A menyasszony az Ővé és egyedül az Ővé és Ő törődik vele. Ő a mi királyunk, és mi vagyunk az Ő országa, az Ő örökkévaló tulajdona.

Most emlékezzetek arra, hogy a 7. vers kezdetekor én azt mondtam, hogy a 9. vers segíteni fog nekünk megérteni ezt. Remélem, hogy ti láttátok azt, hogy mire gondoltam. Jézus úgy mutatta be Önmagát, minthogy Ő a szent, igaz (illetve az egyedüli valóság) Akinél ott van Dávidnak a kulcsa, Aki kinyitotta és bezárta. És ez pontosan igaz. Ezek a kifejezések tökéletesen ábrázolják Őt. A zsidók azonban az Ő napjaiban visszautasították Őt, és mindazt, ami Ő. Ők visszautasították

az Ő Megváltójukat és mindazt, amit Ő jelentett nekik. És a névleges Keresztények most ugyanezt tették. Ők pontosan azt tették, amit a zsidók is. A zsidók megfeszítették Őt, és azután ellene fordultak az igazi hívőknek. A névleges Keresztények megfeszítették Őt újra és ellene fordultak az igaz gyülekezetnek, hogy elpusztítsák azt. Isten azonban igaz és Ő, Aki mindenkinek felett van, vissza fog térni, és amikor Ő visszatér, akkor meg fogja mutatni azt, hogy Ki az egyedüli Uralkodó. És amint Ő bebizonyítja Magát a világnak, és az egész világ meghajlik az Ő lábainál, akkor az egész világ meg fog hajlani a szentek lábainál, bizonyítva ezáltal, hogy a szenteknek igazuk volt abban, amennyiben megálltak az Úrral. Legyen áldott Isten örökre!

A NYITOTT AJTÓ KORA

Jelenések 3:8, "Tudom a te cselekedeteidet: íme Én eléd helyeztem egy nyitott ajtót és azt senki nem zárja be: mert neked kevés erőd van és megtartottad az Én beszédemet, és nem tagadtad meg az Én Nevemet."

Ennek a versnek az első kifejezése, "Tudom a te cselekedeteidet," elemezve van a vers további részében, mert az ő cselekedeteiknek volt közülük 'a nyitott ajtóhoz', 'a kevés erőhöz', és 'az Igéhez és a Névhez.'

Annak érdekében, hogy megértsük ennek a jelentésnek a gazdagságát, amely bele van foglalva ebbe, hogy "íme Én egy nyitott ajtót helyeztem eléd, és senki nem zárja be," ennek érdekében tehát nekünk fel kell idéznünk azt, amit mi azzal kapcsolatban mondtunk, hogy minden kor átfut a másik korba. Van egy átfedés, egy beolvadás, illetve egy egymásba mosódás, mintsem hogy egy hirtelen vége és éles kezdete lenne a koroknak. Ez a kor különösen belefolyik a következő korba. És ez a kor nem csupán hogy belefolyik az utolsó korba, hanem az utolsó kor sok tekintetben egyszerűen továbbfolytatja a hatodik kort. A hetedik kor (egy nagyon rövid kor) magába gyűjti egy gyors munkában valamennyi kornak minden gonoszságát, ugyanakkor pedig Pünkösdek minden valóságát is. Amikor a Filadelfiai Kor már majdnem befutotta az ő pályáját, akkor a Laodiczeai Kor gyorsan bejön és hozza mind a konkolyt, mind pedig a búzát az aratásra, "Először kössétek össze a konkolyt megégetésre; a búzát azonban gyűjtsétek össze az én csűrömbe." Máté 13:30. Kérlek benneteket arra, hogy emlékezzetek, a Sárdisi Kor kezdte el a reformációt, amelynek mindaddig folytatódnia kell, amíg a Pünkösdkor elültett mag végig nem megy az ültetésnek, öntözésnek, táplálásnak, stb. teljes ciklusán, míg végezetül egyenesen vissza nem tér az eredeti maghoz. Mialatt ez történik, a konkoly, amely el lett ültetve, át kell hogy menjen az ő

ciklusán és szintén le kell arattatnia. Ez pontosan az, melyet mi látunk megtörténni. Ha csupán az évszakokra gondoltok, akkor ti erről egy nagyon jó képet kaphattok. Az a növény, amelyet ti láttok növekedni teljes erőben nyáron, az hirtelen megjelenik magként. Pontosán nem tudjátok megmondani, hogy mikor lett a nyár össze—az csupán egyszerűen beleolvadt. Ez az, ahogy a korok is vannak, és különösen ez az utolsó két kor.

Ez az a kor, amelyhez Jézus ezt mondja, ‘GYORSAN eljövök’, 11. vers. Ez a kifejezés az utolsó kort egy nagyon rövid korrá teszi. A Laodiczea a *gyors munkának* a kora. Ez rövidre lett szabva.

Most mi különösen a NYITOTT AJTÓRA fogjuk helyezni a hangsúlyt, melyet senki nem zárhat be. Először is én úgy szeretnék rámutatni a nyitott ajtóra, mint amely ennek a kornak a hatalmas misszionáriusi erőfeszítését jelzi. Pál az Úr számára való új misszionáriusi erőfeszítést nyitott ajtónak nevezte. II. Korinthus 2:12, “Továbbá, amikor én Troászba jöttem, hogy prédikáljam Krisztus Evangéliumát, és egy ajtó lett kinyitva számomra az Úr által.” Így mi láthatjuk az íráshelyek összehasonlítása által, hogy ez a nyitott ajtó az Evangélium legnagyobb terjedését jelezte, melyet a világ valaha is látott.

Szeretném, ha látnátok itt valamit. Isten hármakban működik, nem? A harmadik Pergamumi Korban volt az, amikor a gyülekezet összeházasodott az állammal. A Nikolaiták cselekedetei a Nikolaiták tanításává lettek. Az a kor volt a hamis szólótó számára a NYITOTT AJTÓ. Amikor az az állammal erejével lett támogatva, akkor az valójában egy világi rendszer lett még akkor is, hogyha a Keresztény nevet viselte. Ezért úgy terjedt, mint a pusztító tűz. Most azonban három korról később, a hitnek egy hosszú és kemény harca után, íme itt jön a NYITOTT AJTÓ az igazság számára. Az Úr Igéjének van most a napja. Persze az ötödik kor állította fel a színterét ennek a hatalmas mozgásnak, minthogy az a kor adott nekünk kutatásokat, gyarmatosítást, könyveknek nyomtatását, stb.

Csodálatos lett volna, hogyha ez a ‘nyitott ajtó’ azt az Isteni módját követte volna Pünkösdeknek, amely a Zsidó levél 2:1-4-ben lett bemutatva, “Annakokáért annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk. Mert ha az angyaloktól hirdetett Beszéd erős volt, és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését: Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy üdvösséggel? Amelyet miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, akik hallották, biztosítottak számunkra. Velők együtt bizonyosságot téve arról az Isten jelekkel meg csodákkal és sokféle erővel a Szent Szellemnek közléseivel az Ő akarata

szerint.” Most ti tudjátok, hogy ez a minta, mivel Jézus Maga mondta így. Márk 16:15–20, “És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni fog: aki pedig nem hiszen, elkárhozik. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az Én Nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek fel; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. Az Úr azért, minekutána szólott vala nékik, felvitették a mennybe és üle az Istennek jobbjára. Azok pedig kimenvén, prédikálnak mindenütt, az Úr együtt munkálván velök, és megerősítvén az Igét a jelek által, amelyek követik vala. Ámen.”

Az Úr nem azt mondta nekik, hogy menjenek el az egész világra, és alpisanak Biblia iskolákat; sem azt nem mondta nekik, hogy irodalmat bocsássanak ki. Most ezek a dolgok ragyogóak, de amit Jézus mondott nekik hogy tegyék, az az volt, hogy **PRÉDIKÁLJÁK AZ EVANGÉLIUMOT**—ragaszkodjanak az IGÉHEZ—és azután a jelek követni fogják őket. A legelső bevezetése annak, amely nekünk van annak tekintetében, hogy milyen módon legyen az Istennek Országáa prédikálva, az az, amikor az Úr kiküldte a tizenkettőt. A Máté 10:1–8-ban az Úr ezen a módon bízta meg őket, és így adott nekik utasítást, “És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat ada nékik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget, és minden erőtelenséget. A tizenkét apostol nevei pedig ezek: első Simon, akit Péternek hívnak és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus fia, és János az ő testvére; Filep és Bertalan; Tamás és Máté a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia és Lebbeus akit Taddeusnak hívtak; Simon a kananita és Júdás az Iskáriótes, aki el is árulta őt. Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, és megparancsolta nekik, mondván: Pogányok útjára ne menjete, és Samaritánusok városába ne menjete be: Hanem menjete inkább Izráel házának eltévelyedett juhaihoz. Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.” Az a szolgálat, melyet az Úr adott nekik, az valójában az Ő saját szolgálatának megosztása volt velük, mivel ezt mondja a Máté 9:35–38-ban, “És körüljárva vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógaiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliumát, és gyógyítván mindenféle betegséget, és mindenféle erőtelenséget a nép között. Mikor pedig látta vala a sokaságot, könyörületességre indula rajtok, mert el voltak gyötörve, és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok. Akkor monda az Ő tanítványainak: Az aratnálvaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.”

Most sok embernek az az elképzelése, hogy a mi Urunk Jézus csak az apostoloknak adta ezt a szolgálatot, így azután amikor ők meghaltak, akkor vége lett a szolgálatnak. Ez azonban nem így van. Mi itt a Lukács 10:1-9-ben azt találjuk, hogy az Úr az Ő földi lakozásának napjaiban már elkezdte adni az erőnek szolgálatait az Ő sajátjainak, "Ezekután pedigrende az Úr másokat is, hetvenet és elküldé azokat kettőként az Ő orcája előtt minden városba és helyre, ahová Ő menendő vala. Monda azért nékik: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába. Menjetek el: ímé En elbocsátlak titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Ne hordozzatok erszényt, se táskát, se sarut; és az úton senkit ne köszöntsetek. Valamely házba bementek, először ezt mondjátok: békesség e háznak! És ha lesz ott valaki békességnek fia, a ti békességtek azon marad; ha nem, tireátok tér vissza. Ugyanazon házban maradjatok pedig, azt evén és iván, amit ők adnak; mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról-házra. És valamely városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit előtökbe adnak: és gyógyítsátok a betegeket, akik ott lesznek, és mondjátok nékik: Elközelített hozzatok az Isten országa."

Ki merné tagadni Fülöp hatalmas szolgálatát? Ki merészelné tagadni Ireneusnak, Mártinnak, Columbának, Patrickenak és más számtalan sokaságnak hatalmas szolgálatait, akiken rajta volt Istennek kenete?

Igen. A Biblia módja a nyitott ajtó igazi módja. És én ehhez hozzá akarom tenni az én saját bizonyágomat. Annak oka, hogy ezt nekem meg kell tennem az, mivel én bizonyossággal csak arról beszélhetek, amit Isten az én saját életemben is tett. Tehát ha megbocsátotok nekem egy személyes megjegyzést itt, akkor én elmondom nektek azt, hogy miből tudom én bizonyosan azt, hogy Jézus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké, és hogy Istennek ereje még mindig rendelkezésére áll azoknak, akik hisznek és elfogadják.

Dél-Afrikában lévő misszionárius utam alatt, Isten annyira megáldotta, hogy amikor én Durbinba érkeztem, akkor az egyedüli hely, amely befogadhatta az embereket, az egy hatalmas versenypálya volt, amely a világon a második legnagyobb. A tömeg magasán százezer felett volt. Annak érdekében, hogy megtartsák a törvényt és a rendet, nekik kerítésekkel kellett felállítani azért, hogy elválasszák egymástól a különböző törzseket. Több száz rendőrt helyeztek el annak érdekében, hogy a tömeget lecsendesítsék. Ezek az éhes lelkek nagyon sok mérföldről jöttek. Rhodésia királynője egy 27 vagonból álló vonatszerelvénnel érkezett, mely tele volt afrikai bennszülöttekkel. Mezőkön és hegyeken küzdötték át magukat úgy, hogy hátukon hozták sok-sok mérföldön át

szeretteiket, akiknek segítségre volt szükségük. Az egész ország fel volt zavarva a hatalmas cselekedetek által, melyeket a Szent Szellem nyilvánított ki.

Egyik délután, amikor én elkezdtem szolgálni, akkor a sok ezer Mohamedán közül az egyik asszony odajött az emelvényhez. Amint megállt előttem, akkor a Mohamedánok között élő egyik misszionárius elkezdett csendben könyörögni az Úrhoz, "Óh, ezért a drága lélekért. Óh, ezért a drága lélekért." Ő már évek óta odaát volt, és a saját bizonyágtételének megfelelően ő még csupán EGY Mohamedánt látott, aki elfogadta Jézus Krisztust, mint Megváltóját. Ők eredetileg Médó-Perzsák voltak, akiknek a törvényei nem változnak. Őket nagyon nehéz megnyerni. Úgy tűnik, hogy ha "egyszer egy Mohamedán, akkor mindig is Mohamedán marad" ez egy ilyen törvény közöttük. Nos tehát, amint ez az asszony előttem állt, akkor én elkezdtem beszélni hozzá, és az összes sok ezerhez a fordítón keresztül. Én ezt mondtam, "hát nem úgy van, hogy a misszionáriusok beszéltek nektek egy JÉZUSRÓL, aki azért jött, hogy megmentsen benneteket?" Látnotok kellett volna az embereket, amint egymásra néztek, amikor én ezt mondtam. Amikor pedig ők úgy válaszoltak, hogy igen így van, akkor én tovább folytattam ilyen módon, "De olvastak nektek a misszionáriusok ebből a Könyvből (és én feltartottam a Bibliámat számukra, hogy lássák) hogy ugyanez a Jézus egy hatalmas gyógyító volt, és hogy Ő az Ő népében élt a korokon át mindaddig, míg végül újra eljött, hogy Magához fogadja őket? Elmondták ők nektek, hogy azért mivel ugyanaz a Szellem van bennük, amely Jézusban is volt, ezért hát ők képesek ugyanazokat a hatalmas cselekedeteket tenni, melyeket Jézus is tett? Elmondták ők nektek, hogy ti meggyógyulhattok épp úgy, ahogy üdvösséget is nyerhettek? Hányan szeretnék közületek látni ugyanezt a Jézust, amint lejön közénk, és megcselekszi ugyanazokat a dolgokat, melyeket Ő megtett akkor, amikor Ő itt a földön volt hosszú idővel ezelőtt?" Ők mindannyian akarták ezt. Ez egy olyan dolog volt, melyben ők bizonyosan megegyeztek.

Azután én tovább folytattam, "Ha Jézus az Ő Szelleme által meg fogja tenni azt, amit megtett akkor, amikor a földön volt, akkor ti hinni fogjátok az Ő Beszédét?" És itt volt ez a Mohamedán asszony előttem. A Szellem elkezdett mozogni rajtam keresztül.

Ezt mondtam neki, "Most te tudod, hogy én nem ismerlek téged. Én még csak nem is tudok a te nyelveden beszélni." Az asszony elismerte ezt. Én ezt mondtam, "Ami a te gyógyulásodat illeti, te tudod, hogy én nem tudlak meggyógyítani. Te azonban ma délután hallottad az üzenetet és megértettél engem." Az ő indiai fordítója válaszolt neki, és az asszony azt mondta, hogy megértette, mivel ő olvasta az Újszövetséget.

Nos, a Mohamedánok Ábrahámnak a leszármazottai. Ők Egy Istenben hisznek. Ők azonban visszautasítják Jézust, amint a ki Istennek a Fia, és ehelyett ők Mohamedet veszik, mint az Ő prófétáját. Ők azt mondják, hogy Jézus soha nem halt meg, és nem támadott fel. Nekik ezt az ő papjaik tanítják, és ők azt hiszik.

Én ezt mondtam, "Jézus azonban meghalt és újra feltámadott. Ő elküldte az Ő Szellemét vissza a gyülekezetbe. Az a Szellem, amely Őbenne volt, az ugyanaz a Szellem most a gyülekezetben, és meg tudja tenni, és meg is fogja tenni azt, amit Jézus is megtett. Ő ezt mondta a János 5:19-ben, "A Fiú nem tehet semmit Magától, hanem amit Ő lát, hogy az Atya megteszi: mert mindaz amit Ő tesz, azt a Fiú is megteszi ugyanúgy." Most tehát, ha Jézus eljön és kinyilatkoztatja nekem, hogy mi a te bajod, illetve miért vagy itt—ha Ő el tudja nekem mondani hogy mi a te múltad, akkor te hihetsz bizonyosan a jövőt illetően?"

Az asszony ezt mondta a tolmácson keresztül, "Igen, akkor én tudok hinni."

Én ezt mondtam, "Rendben van, Ő ezt tegye meg."

Azok a Mohamedánok feszülten figyeltek. Mindannyian előrehajoltak, hogy lássák, hogy mi történik.

Ezután a Szent Szellem beszélt, "A te férjed egy alacsony, erős testalkatú ember és fekete bajusza van. Neked két gyermeked van. Körülbelül három nappal ezelőtt voltál az orvosnál, és ott megvizsgált téged. Neked a méhedben van egy cisztád."

Az asszony meghajtotta a fejét, és ezt mondta, "Ez igaz."

Én megkérdeztem őt, "Hogy van az, hogy te énhozzám, egy Keresztényhez jöttél? Miért nem mentél oda a te Mohamedán prófétádhoz?"

Ezt mondta, "Én azt gondolom, hogy te segíthetsz nekem."

Én ezt mondtam, "Én nem tudok segíteni neked, de ha te elfogadod Jézust Krisztust, mint a te Megváltódat, akkor Ő, Aki most itt van, és mindent tud rólad, Ő segíteni fog neked."

Az asszony ezt mondta, "Én elfogadom Jézust, mint az én Megváltómat." Ez megtette a hatását. Az asszony meggyógyult, és körülbelül tízezer mohamedán jött Jézushoz azon a napon, mivel az Evangélium mind Beszédben, mind pedig erőben prédikálva volt. Isten soha nem mondta azt, hogy egy ember harminc éven át munkálkodjon, és azután semmit ne arasson. Ő megadta nekünk az Igének, és az erőnek nyitott ajtaját, és ez az, amit nekünk használnunk kell. Ez az, ami Pálnak az ő nagy és hatékony szolgálatát adta. I. Korinthus 2:4, "És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességeknek hitető beszédiben állott, hanem Szellemnek és erőnek megmutatásában."

Figyeljetelek most rám. Ugyanez út alatt történt, hogy amikor én éppen beszálltam a repülőgépre New Salisburyban, Rhodésiában, akkor láttam egy négyből álló csoportot amerikai útlevelel. Odamentem hozzájuk, és ezt mondtam, “Üdvözlöm önöket, látom hogy amerikai útlevelelük van. Utaznak valahova?”

A fiatalember válaszolt nekem, “Nem, mi mindannyian misszionáriusok vagyunk itt.”

“Milyen ragyogó” válaszoltam. “Saját maguktól vannak, vagy valamilyen szervezettel dolgoznak?”

“Metodisták vagyunk. Wilmore, Kentucky-ból vagyunk” mondta ő.

“Hát ez majdnem az én kertem hátuljában van,” válaszoltam.

“Csak nem az a Branham Testvér vagy, aki onnan jön?”

Én ezt mondtam, “Igen, az vagyok.” Ez beszózott neki. Több szót már nem mondott—és az a mód, ahogy ő és az a három lány egymásra nézett oda és vissza. Így én ezt mondtam, “Csak egy percre fiam, szeretnék mindnyájatokkal beszélni néhány alapelvről, mivel mi mindnyájan Keresztények vagyunk, és egy nagy célból vagyunk itt. Ti azt mondjátok, hogy mind a négyen már két éve itt vagytok. El tudjátok mondani Jézus Nevében, hogy rá tudnátok mutatni az ujjatokkal egyetlen lélekre, akiről tudjátok, hogy ti megnyertétek őt az Űrnak?” Ők ezt nem tudták megtenni.

“Én nem akarom megsérteni az érzéseiteket lányok,” mondtam, “de nektek mindnyájatoknak otthon kellene lennetek segíteni a ti anyátoknak az edénymosásban. Nektek nincs keresnivalótok a szolgálatban, ha nem vagytok betöltekezve a Szent Szellemmel, és ha nem az igaz Evangéliumot prédikáljátok a Szent Szellem erejének bemutatásával. Ha ti nem látjátok azokat az eredményeket, melyeket Jézus mondott hogy meglesznek, akkor az azért van, mivel ti nem az igaz Evangéliumot prédikáljátok.”

Hadd menjek egy lépéssel tovább, és hadd mutassam meg nektek azt, hogy milyen módon lehetnek a dolgok a missziós területen. Én nem azt mondom, hogy mindig így van, de attól tartok, hogy túlságosan gyakran így. Mialatt én ugyanezen az utazáson voltam, és körbeutaztam Durbint a polgármesterrel, láttam egy bennszülöttet, aki a nyakában egy cédulát viselt és egy bálványt vitt. Megkérdeztem a barátomat, hogy mire szolgál az a cédula, ő pedig azt mondta, hogy amikor egy bennszülött elfogadta a Kereszténységet, akkor egy címkét ragasztottak rá. Ez engem nagyon meglepett, mivel itt volt egy ember, aki magát Kereszténynek nevezte, és közben egy bálványt viselt, így megkérdeztem, hogy milyen módon lehet ez.

Ő ezt mondta, "Tudok beszélni az ő nyelvén. Menjünk át, és beszéljünk vele."

Így mi odamentünk és a polgármester tolmácsolt. Én megkérdeztem a bennszülöttet, hogy vajon Keresztény-e. Ő megerősítette, hogy az biztos, hogy ő Keresztény. Azután én megkérdeztem, hogy miért viseli a bálványt, hogyha ő Keresztény. Ő azt válaszolta, hogy az egy olyan bálvány, melyet az ő apja viselt, és ráhagyta. Amikor én elmondtam neki, hogy egyetlen Kereszténynek sem szabadna bálványokat viselnie, akkor ő azt válaszolta, hogy ez a bálvány nagy hasznára volt az ő apjának. Én kíváncsi voltam, hogy milyen módon, és ő azt mondta, hogy egy napon amikor az ő apját egy oroszán követte, akkor ő csinált egy tüzet, és beszélt a bálványhoz azon a módon, ahogy őt a boszorkány doktor megtanította. Az oroszán eltávozott. Én tájékoztattam őt, hogy a tűz volt az, amitől az oroszán elment, mivel a tűz minden vadállatot megijeszt. Soha nem fogom elfelejteni az ő választát. Ezt mondta, "Hát az úgy van, hogy ha Amoyah (a Szellem) kudarcot vall, akkor ez a bálvány soha nem vall kudarcot."

(Az afrikai evangélizációnak részletes beszámolója az "Egy Próféta meglátogatja Afrikát" című könyvben található.)

Ez körülbelül az az összes erő, amely a Keresztény sokaságban van, mivel az Ige őhozzájuk nem a Pünkösd eredeti nyitott ajtaja által lett elhozva.

Most térjünk vissza a Filadelfiai Kor nyitott missziós ajtajához. Ennek a kornak nem volt meg az erőnek az a nyitott ajtaja, melynek meg kellett volna lennie. Figyeljétek meg ugyanebben a versben, melyben az Úr ezt a nyitott ajtót említi. Ő ezt mondja, "Neked kevés erőd van." Ez így van. A Szellemnek EREJE hiányzott ebben a korban. Az Igét jól prédikálták. Az nagyon megfelelő volt arra, hogy a lelkeket bölccsé tegye az üdvösségre. Istennek az a nagy ereje azonban, amely bemutatta az Úr hatalmas cselekedeteit, amely kinyilatkoztatta az Ő karját az Ővéi érdekében, hiányzott és csak egy szétszórt, kevés csoportban volt jelen. De dicsőség legyen Istennek azért, hogy az növekedett és gyarapodott tovább, ami nekik a Reformációban megvolt.

Ebben a korban volt az, amikor megjelent az az ember, akit mi gyakran a missziók atyjának nevezünk. William Carey, egy falusi cipész, aki az angliai Moultonban lévő Különös Baptista Gyülekezetet pásztorolta, hatalmasan felrázta az embereket, amikor erről prédikált, "az apostolok számára adott parancs, hogy tanítsanak minden nemzeteket, kötelező minden utánuk következő szolgálok számára, az egész világ végezetéig, mivel a társuló ígéret egyenlő mértékben szól." Őt támadták a Kálvánisták, akik a kiválasztás tanításának egy olyan szélsőségeig elmentek, hogy azt állították, hogy mindenki,

akinek üdvözlőnie kell, az üdvözlőni FOG, és hogy a misszionárius munka az a Szellemnek munkája ellen van. Adrew Fuller azonban segített Careynek a prédikációja által, és úgy, hogy támogatásokat szervezett. Olyan nagy volt a hatásuk, hogy megalakult egy társaság arra, hogy terjessze az Evangéliumot minden nemzethez 1792-ben. Ez a társaság kiküldte Careyt, akit Isten nagyon megáldott az Indiában lévő lelkek megmentésében. 1795-ben egy feltámadó Kereszténység létrehozta a Londoni Misszionáriusi Társaságot, melyről mi nagyon jól tudjuk, hogy több millió fontot összegyűjtöttek, és sokezer misszionáriust elküldtek az évek során azért, hogy ők beteljesítsék az Úrnak kívánságát. Istennek a Szellemé mozgott, és ezeknek az őszinte hívőknek a kiáltása nagyon jól lehetett az, hogy “Más Juhaim is”.

“Én egy nyitott ajtót helyeztem eléd.” Szeretném megnézni újra ezeket a szavakat. Ez alkalommal, noha én nem akarom őket kizárni a missziózásból, de én mégis egy olyan gondolatot fogok felétek közölni, amely mélyen benne van az utolsó korban. Amint én azt már állítottam, ez a kor beleolvad az utolsó korba. Ebben a korban volt az, amikor Jézus ezt mondta, “Gyorsan eljövök” (11. vers), és az utolsó korban az Úr “a dolgot bevégezi és rövidre metszi igazságban; mivel rövidesen végez az Úr a földön.” Római levél 9:28. Figyeljétek meg azt, hogy a Jelenések 3:8-ának verse mit állít— “nyitott ajtó—kevés erő, Ige, Név.” A nyitott ajtónak mind a háromhoz köze van. Nos tehát, mit jelez az ajtó? A János 10:7-ben ezt mondja “Ezután Jézus újra ezt mondta nekik, Bizony, bizony mondom néktek, ÉN VAGYOK A JUHOK AJTAJA.” Ez így is van: AZ ÉN VAGYOK a juhok ajtaja. Most ez nem csupán csak egy szép kifejezés. Ez valójában úgy is van. Figyeljétek meg a János 10-ben, amikor Jézus ezt a példázatot adja, akkor Ő Önmagát a pásztornak nevezi. Azután Ő Önmagát az ajtónak is nevezi. És ez az, ami a pásztor a juhok számára. Ő valójában az ő ajtajuk.

Amikor én odaát voltam Keleten, akkor én láttam, hogy éjszakára a pásztor összegyűjti az ő juhait. Ő behelyezi őket az akolba. Azután megszámolja őket. Amikor megbizonyosodott arról, hogy mindegyik megvolt, akkor lefeküdt az akol nyitott ajtajában, és így szó szerint az akol ajtajává lett. Senki nem mehetett be, vagy ki hacsak nem rajta keresztül. Ő volt az ajtó. A következő napon, amint egy barátommal dzsippel utaztunk, akkor én megfigyeltem hogy egy pásztor elkezdte bevezetni nyáját a városba. A forgalom azonnal megállt úgy, hogy a juhok átmehettek. Most a Keleten lévő városok nem olyanok, mint az itteniek. Mi az összes értékesítési tevékenységünket belül tartjuk; ott azonban úgy van, mint egy nagy mezőgazdasági piac, ahol az összes termék ott van a járdákon azért, hogy az arra járók látni tudják, és vásárolni tudjanak.

Én ezt gondoltam, “Óh Istenem, ez az, ahol a lázadás kezdődik. Várjál csak, amikor ezek a juhok meglátják ott kint az összes eledelt. Amint azonban a pásztor előrement, akkor azok a juhok pontosan az ő nyomdokát követték. Ők megnézték mindazokat a termékeket, de egyetlen juh sem érintette meg egyiket sem. Óh, bárcsak tudtam volna az ő nyelvüket, mert akkor én magam állítottam volna le a forgalmat, hogy prédikáljak nekik egy üzenetet arról, amit éppen láttam.

Amikor ti juhok vagytok, melyek a Nagy Pásztorhoz tartoznak, akkor ti pontosan az Ő lépéseit fogjátok követni éppúgy, ahogy azok a juhok is tették. Te nem leszel arra kísértve, hogy odafordulj valamilyen nagy gyülekezeti virágokhoz, vagy hogy meghallgass valamilyen doktori fokozatúnak, filozófiai tudományok doktorának, vagy jogi tudományok doktorának a hangját, hanem te a Pásztorral fogsz kitartani. A Biblia azt mondja, hogy a juhok ismerik az Ő hangját, és ők követik ŐT, egy idegennek a hangja azonban őket menekülésre és futásra fogja készíteni azért, hogy utána fussanak az igazi Pásztor után. Dicsőség legyen Istennek.

Nem ez volt azonban minden, amit én odaát láttam, és tanultam. Egy napon én elgondolkoztam azokon az embereken, akiket ott kint a mezőkön láttam, amint ők terelgették a különböző fajta állatokat. Az egyik néhány malacot gondozott, a másik néhány kecskét, a harmadik tevéket, a negyedik öszvéreket, stb. Így én megkérdeztem egy barátomat aki ott élt arról, hogy miként nevezik ezeket az embereket. “Óh,” válaszolt, “ők pásztorok.” (Ez angolul ‘juhász’—fordító).

Én ezt nem tudtam felfogni. Ezt mondtam, “Csak nem azt akarod mondani, hogy ők MINDANNYIAN pásztorok. Hiszen a pásztorok csak juhokat terelgetnek nem?”

“Nem,” válaszolta, “egy pásztor az egy csordás, illetve egy legeltető így tehát mindenki aki állatokat legeltet, az egy pásztor.”

Nos, ez meglepett engem. Én azonban észrevettem egy különbséget ezek között a csordások és azok között a pásztorok között, akik a juhokról gondoskodtak. Amikor eljött az éjszaka, akkor az összes többi pásztor kinthagyta a szabadban az állatait, kivéve a juhoknak pásztorát, és hazamentek. A juhász elvitte magával az ő juhait, és bevezette őket az akolba, és azután lefeküdt és így a juhok ajtajává vált. Óh, dicsőség legyen Istennek azért, mert a mi Pásztorunk soha nem hagy el bennünket. Amikor eljön az éjszaka, akkor én az Ő aklában akarok lenni. Én az Ő gondjaiban akarok lenni.

Most tehát mi láthatjuk azt, hogy JÉZUS AZ AJTÓ. Ő a juhok ajtaja. És vegyék észre azt, hogy Ő most AZ AJTÓ NYITÁSÁRÓL BESZÉL. Mi ez, ha nem az Ő kinyilatkoztatása? És a Kinyilatkoztatás kinyílik azért, hogy

nekünk *Erőt* hozzon és hogy megvilágítsa nekünk az Igét és hogy megdicsőítse az Ő Nevét. A két utolsó kor közepette volt az, hogy Jézus Krisztus Istenségének a Kinyilatkoztatása kivirágzott előttünk. Igen, mi tudtuk azt, hogy Ő Isten. Másképp hogyan lehetett volna Ő a mi Megváltónk? De azt tudni, hogy Ő az EGYETLEN ISTEN, ILLETVE EGYEDÜLI ISTEN, hogy Ő az Alfa és az Omega, hogy ez a "Jézus MIND ÚR MIND PEDIG KRISZTUS—ÉS EZ ŐT ÚR JÉZUS KRISZTUSSÁ, ATYA, FIÚ ÉS SZENT SZELLEMMÉ TESZI, MIND EGY SZEMÉLYBEN—ez elveszett az első gyülekezeti korokban, de mi most ezt újra látjuk. Annak a kinyilatkoztatása, hogy KI VOLT Ő, most visszatért. Való igaz, hogy az Istenség az nem egy három-személyű Isten egy személyiséggel, mivel személyiségre van szükség ahhoz, hogy személy legyen. Ha EGY személyiség van, akkor csak egy személy van. De ők, akik három személyben hisznek, nekik három-isten Istenségük van, és így vétkesek az első parancsolat megszegésében.

Most azonban az Istenségnek kinyilatkoztatása visszatért. Most az igaz gyülekezet felépülhet erőben újra. Az összes eddigi idő után ő végezetül tudja azt, hogy Ki az ő Ura. Mi újra az ÚR JÉZUS NEVEBEN KERESZTELÜNK éppúgy, ahogy ők azt Pünkösdkor tették.

Hadd mondjak el nektek egy Istentől kapott álmot, melyet én a háromság keresztségével kapcsolatban kaptam. Ez nem egy látomás volt, hanem egy álom. Tudjátok, én bizonyos vagyok abban, hogy a gyülekezeti korok áldásainak egyike az, hogy álmokat kapunk a Szent Szellem által, éppúgy, mint ahogy valaki látomásokat kap. Ez egy szombat hajnalban volt, kb. 3 órakor. Éppen felkeltem azért, hogy Józsefnek vizet hozzak. Amikor újra lefeküdtem, akkor azonnal elaludtam, és ezt az álmot álmodtam. Láttam egy embert, akinek állítólag apámnak kellett volna lennie. Ő egy nagy, erős testalkatú ember volt. Láttam egy asszonyt is, akinek anyámnak kellett volna lennie, de nem úgy nézett ki, épp úgy, ahogy az az ember sem hasonlított apámra. Ez a férfi nagyon goromba volt az ő feleségéhez. Nála egy háromszög alakú nagy bot volt. Tudjátok, amikor vesztek egy rönköt, és egyik végére felállítjátok, majd azt egy fejszével kettéhasítjátok, akkor az egy olyan háromszög féle alakú tűzifát képez. Ez is olyan volt. Ez az ember vette ezt a botot, és ezzel ütötte az asszonyt, majd le is ütötte vele. Amint ő ott feküdt sírva, akkor ez a férfi körbejárta őt a mellét kidüllesztve, és arcán egy olyan büszke és dicsekedő kifejezés volt, jelezve, hogy neki igen nagy büszkesége, és megelégedettsége volt abban, hogy verte ezt a szegény kis asszonyt. Valahányszor az asszony megpróbált felkelni, akkor a férfi ütötte őt. Nekem nem tetszett az, amit ő csinált, amikor azonban arra gondoltam, hogy leállítsam őt,

akkor ezt gondoltam, “én nem tudom legyőzni ezt az embert—ő túl nagy. Azután pedig neki kellene az én apámnak lennie.” Lent a bennsőmben azonban én tudtam, hogy ő nem az én apám, és azt is tudtam, hogy senkinek nincs joga így bánni egy asszonnyal. Odamentem és megragadtam őt a gallérjánál, és megfordítottam őt, és ezt mondtam, “Neked *nincs jogod* így verni őt.” Amikor pedig én ezt mondtam, akkor az én izmaim megnőttek, és úgy néztem ki, mint egy óriás. Ez az ember látta ezt és akkor ő megijedt tőlem. Én ezt mondtam, “Ha még egyszer rácsapsz akkor velem gyűlik meg a bajod.” Ő habozott újra megütni az asszonyt, és akkor az álom elhagyott engem.

Az álom után én azonnal felébredtem. Elgondolkoztam azon, hogy milyen furcsa volt. Csodálkoztam, hogy miért álmodtam erről az asszonyról, amikor hirtelen eljött az Úr, és Istennek jelenléte tudatossá vált számomra, és az álom magyarázata eljött hozzám Tőle. (Most ti emberek tudjátok azt, hogy én a ti álmaidat nem csupán pontosan értelmeztem; hanem sok alkalommal elmondtam nektek azt is, hogy mit álmodtatok, még mielőtt ti elmondtátok volna nekem.) Az asszony a mai világban lévő gyülekezet, egyházat jelképezte. Én egyenesen ebbe a zavarodottságba születtem bele—abba, amelyben a gyülekezet található. Neki egy fajta anyának kellett volna lennie (ő paráznáknak anyja.) Férje a felekezetek, melyek uralják őt. A háromszögletű bot a hamis háromság keresztsége a háromságra. Valahányszor az asszony elkezdett felemelkedni (ez azt jelenti, hogy a gyülekezetek elkezdtek elfogadni az igazságot) akkor az a férfi újra leütötte őt azzal a hamis tanítással. Ő olyan nagy volt, hogy én először félttem tőle, de amikor ellene mentem, akkor úgy találtam, hogy nekem nagy és hatalmas izmaim vannak. Ezek HIT IZMOK VOLTAK. Az álom végkifejlete ez volt, “mivel Isten velem van, és Ő nekem ilyen erőt tud adni, akkor hadd álljak én fel a gyülekezet érdekében a világ felekezeti hatalmával szemben azért, hogy elérjem, hogy ne üsse őt tovább.”

Most én nem próbálok felépíteni egy tanítást egy álmon. Nem is próbálok megerősíteni semmilyen tanítást, melyen én állok egy álom által. Az Istenség egysége az I. Mózes 1:1, versétől kezdve végigmegy a Jelenések könyve 22:21-ig. Az emberek azonban meg lettek vakítva a háromságnak egy Szentírással ellenkező dogmája által, és ez a dogma olyan egyetemesen el van fogadva, hogy majdnem lehetlen megpróbálni megláttatni az “Egy Isten Személyt”. Ha az emberek nem tudják meglátni az Istenségnek IGAZSÁGÁT, hanem ellene harcolnak; akkor ők az igazság többi részét sem láthatják meg soha, mivel A KINYILATKOZTATÁS AZ MAGA JÉZUS KRISZTUS AZ Ó GYÜLEKEZETÉBEN ÉS AZ Ó CSELEKEDETEI A GYÜLEKEZET KÖZEPETTE A HÉT KOR SZÁMÁRA. Megértették ezt? Most én bizonyos vagyok hogy ti értitek.

“Neked egy kevés erőd van, és megtartottad az Én Beszédemet és nem tagadtad meg az Én Nevemet.” Most mi már említettük azt, hogy milyen módon tért vissza az erő. Az visszatért. Az inkvizíció ereje elenyészett. Emberek elhagyták az ő szülőföldjüket, és az imádatnak szabadságát követelték. A hierarchiának igája meg lett törve. A kormányzatok bölcsnek találták azt, ha nem harcolnak egymással szemben. Valójában jóakarátú emberek, de szegényesen vezetett emberek hajlandóak voltak háborút viselni az ő vallási jagaikért. Talán a vallásos erő legnagyobb bemutatása ebben a korban az a tény volt, hogy noha Franciaország elesett a forradalomban, de a nagy Wesley ébredés távol tartotta a forradalmat Nagy-Britanniától, és megőrizte őt arra, hogy Isten kezében eszköz legyen sok dicsőséges éven át.

Az Ige prédikálása soha nem volt nagyobb. Amikor Sátán fellázította az ő szabadon gondolkozó csapatát, és amikor a kommunizmus elkezdői is feltámadtak, és amikor a liberális teológusok terjesztették az ő szennyes áruikat, akkor Isten a hitnek hatalmas harcosait támaszotta fel, és a Keresztény irodalomnak, tanításnak és prédikálásnak legnagyobb munkái jöttek ki ebből az érából. Soha nem voltak hasonló prédikátorok és tanítók és soha nem is lesznek. A Spurgeonok, a Párkerek, McClarensek, az Edwardok, a Bunyanok, a Müllerek, a Brainardok, Barnesek, a Bishopsok, mindezek ebből az érából jöttek. Ők prédikálták, tanították és írták az Igét. Ők dicsőítették az Úr Nevét.

A HAMIS ZSIDÓK ÍTÉLETE

Jelenések 3:9, *“Ímé Én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat, és nem azok, hanem hazudnak; ímé azt mívelem, hogy azok eljöjjenek, és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy Én szerettelek téged.”*

Most mi azonnal észrevehetjük, hogy a hamis zsidóknak, illetve hamis hívőknek ez a problémája már a második korban is létezett. Ezek, akik hamisan zsidóknak nevezték önmagukat, már megjelentek közvetlenül az első kornak első kiöntetése után, most pedig újra megjelennek a reformáció után következő második korban. Ez aligha véletlen. Valójában ez nem egy véletlen. Ez Sátánnak egy alapelve. Ez az alapelv az, hogy szervezni és azt állítani, hogy ők az eredetiek, és ennél fogva feljogosítva lenni különleges jogokra és előjogokra. Hadd mutassam ezt meg nektek. Ott akkor a Szmirnai Korban azok az emberek hazudtak és azt mondták, hogy ő valójában zsidók (illetve hívők), amikor ők egyértelműen nem azok voltak. Ők a Sátán zsinagógája voltak. Ők Sátán szervezett csoportja voltak, mivel abban a korban volt az, amikor mi láttuk annak

kezdte, hogy emberek a szolgálatban egy jogosulatlan vezetőséget vesznek el az ő szolgáló testvéreik felett. (Püspökök vannak megyékbe állítva a vénék fölé). A következő dolog amit mi láttunk az volt, hogy a harmadik korban volt egy határozott hely, melyet így neveztek: "Sátan királyiszéke." Az a kor adta meg nekünk a gyülekezetnek és államnak házasságát. A gyülekezet a mögötte lévő állami hatalommal fizikailag szó szerint legyőzhetetlen volt. Isten azonban megtörte erejét az állami hatalom dacára és a reformáció nagy világosságot hozott. De mi történt? A Lutheránusok szerveztek és összekapcsolódtak újra az állammal, és mi látjuk újra Sátánnak zsinagógáját megnyilvánulni ebben a hatodik korban. Most persze ez a zsinagóga csoport nem fogja azt mondani, hogy ők a Sától vannak. Nem uram. Ők azt mondják, hogy Istentől vannak. De ők hazudnak. Mert az, aki igaz zsidó (ez az amit ők állítanak) az, aki belül az—a Szellemben. Így azután ha ők hamis zsidók, akkor ez azt jelenti, hogy ők olyanok, mint melyekről Júdás 19. beszél, "NINCS bennük a Szellem." Isten gyermekei a Szellemtől születtek. Ezeknek nincs meg a Szellem és ennél fogva ők NEM Istennek a gyermekei és nem számít, hogy ők milyen hevesen tiltakoznak ezellen, és hogy milyen mértékben próbálják ők bizonyítani, hogy ők Istennek a gyermekei. Ők HALOTTAK. Ők a szerveződésnek a gyermekei, és az igaz gyümölcsök hiányoznak. Ők az ő saját tantételeikre, dokmáikra és tanításaikra vannak építve, és az igazság nincs bennünk, mivel ők saját tanácsaikat Istennek Igéje fölé helyezték.

Hadd mutassam meg nektek azt, amit én megpróbálok mindvégig tanítani a két szőlőtővel kapcsolatban, melyek két különböző szellemtől származnak. Vegyük Jézusnak és Júdásnak példáját most. Jézus Istennek a Fia volt. Júdás a veszedelemnek fia volt. Isten belelépett Jézusba. Sátán belelépett Júdásba. Jézusnak egy Szent Szellemmel teljes szolgálata volt, mivel "ahogy Isten felkente a názáreti Jézust Szent Szellemmel és hatalommal: Aki szertejárt jókat cselekedvén, meggyógyítva mindenkit, akik az ördög elnyomása alatt voltak; mert Isten Vele volt." Apostolok cselekedete 10:38. Ezt mondja, "Mert ő (Júdás) hozzánk számláltatott és RÉSZT kapott ebből a szolgálatból," Apcsel. 1:17. Máté 10:1, "És amikor az Úr Magához hívta tizenkét tanítványát, akkor Ő hatalmat adott nekik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és hogy meggyógyítsanak mindenféle betegségeket és mindenféle erőtelenséget."

Az a szellem, amely Júdásban volt, végig együtt ment Jézus szolgálataival. Azután ők mindketten a kereszthez érkeztek. Jézus a keresztre lett függesztve, boldogan odaadva az Ő Életét a bűnösökért, majd az Ő Szellemét Istennek ajánlotta. Az Ő

Szelleme Istenhez ment, és azután ki lett öntve a gyülekezetbe Pünkösdkor. Júdás azonban önmagát akasztotta fel és az ő szelleme visszatért Sátánhoz, de Pünkösöd után ugyanaz a szellem, amely Júdásban volt, visszatért a hamis szőlőtőre és együtt növekedik az igaz szőlőtővel. De figyeljétek meg azt, hogy Júdás szelleme soha nem ment el Pünkösdig. Soha nem ment oda, hogy vegye a Szent Szellemet. Azt nem tudta. Miért ment azonban Júdás szelleme? Az az arany erszényért ment. Hogy az mennyire szerette a pénzt. Még mindig szereti a pénzt. Hogyha az szertejár Jézusnak a Nevében, és hatalmas dolgokat cselekszik, és nagy összejöveteleket tart, és még mindig több pénzt, és több épületet, és több iskolázottságot csinál, meg mindent egy anyagi felfogással. Csak figyeljétek meg azt a szellemet, amely őrajtuk van, és ne legyetek elbolondítva. Júdás szertejárt úgy, mint a tizenkettő egyike és ő is csodákat tett. Ő azonban NEM birtokolta Istennek a Szellemét, mint az ő sajátját. Neki volt egy szolgálata. Ő soha nem ment oda Pünkösdhez, mivel ő nem igaz mag volt. Ő nem volt Istennek igaz gyermeke. Nem, uram. És ez most is épp így van Sátánnak a zsinagógájában. Ne legyetek elbolondítva. Ti nem lesztek elbolondítva, hogyha ti maga a kiválasztottak közül vagytok. Jézus azt mondta, hogy ti nem lesztek elbolondítva.

Igen, ezek az emberek azt mondják, hogy ők Keresztények, de nem azok.

“Azt fogom végezni, hogy ők eljönnek és imádnak téged a te lábaidnál, és hogy megtudják, hogy Én szerettelek téged.” I. Korinthus 6:2, “Hát nem tudjátok, hogy a szentek ítélnek meg a világot?” Nem csupán tizenkét apostol lesz tizenkét trónon, amint megítélik Izráelnek tizenkét törzset, hanem a szentek is meg fogják ítélni a világot. Ez lesz az, amikor azok akik állítják, hogy ők Istenhez tartoznak és állítják, hogy Isten szereti őket, ők pontosan rá fognak jönni arra, hogy ki Istennek a gyermeke, és hogy kit szeretett a Fiú. Igen, az a nap eljön, amikor ez ki lesz nyilvánítva. Azok, akik most uralják a világot egy mértékben, és akik az utolsó kor alatt fel fogják építeni a fenevadnak a képét, amely által ők ténylegesen uralni fogják a világot, ők egy napon meg lesznek alázva, amikor Jézus eljön az Ő szentjeivel, hogy megítélje a világot igazságban. Ez pontosan az, amit mi a Máté 25-ben látunk, amikor “Mindazok” akik elmulasztották az első feltámadást, ott fognak állni a Bíró és az Ő menyasszonya előtt.

A DICSÉRET ÉS AZ IGÉRET

Jelenések 3:10, “Mivel te megtartottad az Én türelmemnek beszédét, azért Én szintén meg foglak őrizni téged a kísértésnek órájától, amely az egész világra el fog jönni, hogy megpróbálja azokat, akik a földön lakoznak.”

Mit ért az Úr azalatt, hogy az “Ő türelmének beszéde?” Zsidó levél 6:13–15. “Mert az Isten, mikor ígéretet tett Ábrahámnak, mivel hogy nem esküdhetett nagyobbra, Önmagára esküdött. Mondván: Bizony megáldván megáldalak téged és megsokasítván megsokasítalak téged. És ekképpen bekességes tűrő lévén, megnyerte az ígéretet.” Látjátok tehát, hogy a Szellem az Isten Igéjéről beszél, amely nekünk lett adva. Az Ige beteljesedésére való yárás türelmet követel éppúgy, mint Ábrahámnak esetében. Ő kitartott, mintha látta volna Őt, Aki láthatatlan. Ő türelmes volt, és azután végül az Ige beteljesedett. Ez az a mód, ahogy Isten tanítja az Ő népét türelemre. Nos, ha Ő az Igéjét abban a pillanatban betölténé fizikai megnyilvánulások által, amikor te imádkoztál, akkor te soha nem tanulnál türelmet, hanem inkább még türelmetlenebbé válnál az étellel. Hadd mutassam meg nektek ezt az igazságot még teljesebben ábrázolva. Zsidó levél 11:17, “Hit által áldozta meg Ábrahám Izsákot, próbára tétetvén, és az egyszülöttet vitte áldozatul ő, aki az ígéreteket (Istennek az Igéjét) nyerte.” Íme itt van: Ábrahám akkor lett megpróbálva, MIUTÁN ő megkapta az Ígéretnek Igéjét. A legtöbben azt gondolják, hogy mihelyet mi imádkozunk Jézus Nevében Istennek jó ígéretei felett, akkor nem lehet próba. Itt azonban azt mondja, hogy Ábrahám meg lett próbálva, miután ő megkapta az ígéretet. Ez pontosan helyes annak megfelelően, amit a Zsoltáros írt Józsefre vonatkozólag. 105:19, “Mindazideig, amíg szava beteljesedett. Az Úr *Beszéde megpróbálta őt.*” Isten ad nekünk túlaradón nagy és drága ígéreteket. Ő megígérte, hogy betölti azokat. És Ő be fogja tölteni. De attól az időtől kezdve, amikor imádkozunk, addig az ideig, amíg megkapjuk a választ, nekünk meg kell tanulnunk azt, hogy türelmet kapjunk a mi lelkünkbe, mivel csak türelemben birtokolunk életet. Segítsen nekünk Isten megtanulni ezt a leckét éppúgy, mint ahogy mi tudjuk, hogy ennek a hatodik kornak a népe türelmet tanult. Mi olvastuk ezen nagy Keresztények életének történetét; micsoda ellentétet látunk mi az ő életük, és a mi életünk között, mivel ők annyira türelmesek, és nyugodtak voltak, ma pedig mi mindannyian el vagynuk hatalmasodva türelmetlenséggel és sietséggel.

Az Úr tovább folytatja, és ezt mondja nekik, “Mivel te vetted az Én Beszédemet és élted azt, és ezáltal türelmessé váltál, ezért Én meg foglak őrizni téged a kísértések óráitól, melyek a világra fognak jönni, hogy megpróbálják azokat, akik a földön lakoznak.” Most itt mi újra látjuk a két kor átfedését; mivel ennek az ígéretnek a Pogány időszak végéhez van köze, amely a Nagy Nyomorúságban csúcsosodik ki.

“Én megőrizlek téged a kísértésnek órájától, amely az egész világra el fog jönni azért, hogy megpróbálja azokat, akik a földön laknak.” Ez a vers nem egy kihirdetése annak, hogy az

igaz gyülekezet bele és át fog menni a nagy nyomorúságon. Ha erre gondolt volna, akkor azt is mondta volna. De ez ezt mondta, "En megőrizlek téged a kísértésnek órájától." Ez a kísértés pontosan olyan, mint az Édenben lévő kísértés. Az egy nagyon hívogató vállalkozás lesz, amely közvetlen ellentétben lesz felállítva Istennek megparancsolt Igéjével, de az emberi okoskodás álláspontjából az nagyon helyes lesz, és annyira megvilágító és életet adó, hogy elbolondítja a világot. Csak maguk a választottak nem lesznek elbolondítva. A kísértés a következőképp fog jönni. Az ökumenikus mozgalom, amely elkezdődött, és ami olyan gyönyörű és áldott alapelvnek látszik (betöltve Krisztus imáját, hogy mi mindnyájan legyünk egyek) ez végül politikailag annyira erőssé lesz, hogy nyomást gyakorol a kormányzatra azért, hogy arra késztesen mindenkit, hogy csatlakozzon hozzá akár közvetlenül, akár pedig úgy, hogy ragaszkodjanak azokhoz az alapelvekhez, melyek törvénybe lettek iktatva annak érdekében, hogy egyetlen embercsoport sem legyen tényleges gyülekezetként elismerve, ha nincs ennek a tanácsnak uralma alatt közvetlen, vagy közvetett módon. Kicsiny csoportok el fognak veszíteni szabadalmakat, előjogokat, stb. mindaddig, míg ők elveszítenek minden tulajdont, és szellemi jogot az emberekhez. Például éppen most, hogy ha egy helyi szolgálói társaság nem hagyja jóvá, akkor sok városban, ha nem a legtöbben senki nem bérelhet vallási szolgálatokra épületet. Ahhoz, hogy a fegyveres erőknél, vagy kórházakban, stb. lelkész lehessen valaki, már majdnem kötelező, hogy el legyen ismerve mint megfelelő a háromsági ökumenikus csoportoktól. Amint ez a nyomás növekedik, és fog, annál nehezebb lesz ellen állni, mert az ellenállás az előjogok elvesztését fogja jelenteni. És olyan sokan lesznek megkísértve arra, hogy együtt menjenek velük, mivel azt fogják érezni, hogy jobb Istent nyilvánosan szolgálni az ilyen szerveződés keretein belül, mint Istent nem szolgálni egyáltalán nyilvánosan. Ők azonban tévednek. Az ördög hazugságát elhinni azt jelenti, hogy Sátánnak szolgálni még akkor is, ha te őt Jehovának akarod nevezni. A választottak azonban nem lesznek becsapva.

Továbbá a választottak nem csupán meg lesznek őrizve, hanem amint ez a mozgalom "A FENEVADNAK ÁLLÍTOTT KÉPPÉ VÁLIK," a szentek akkor már elmennek az elragadtatásban. És ez a kis örömteli és megnyerő mozgalom, amely az Éfézusban lévő közösségben kezdődött, a Sátán szörnyűségévé fog válni, amely megrontja és megteveszti az egész világot. Mivel a Római Katolikusok és a Protestánsok rendszerének egyháza azáltal, hogy összekapcsolódik, ellenőrizni fogja az egész világrendszernek gazdagságát, és az egész földet bele fogja kényszeríteni az ő vallási csapdájába, vagy megöli őket, és megvonja tőlük a vásárlásnak és eladásnak előjogát, amely által ők megélhetést biztosítanak.

Ez egyszerűen lesz végrehajtva, mivel a parázna lányai mindannyian vissza fognak menni hozzá. Közben Róma már megszerezte majdnem az összes aranyat. A zsidóknál vannak az utalványok és az egész papír. A megfelelő időben a parázna el fogja pusztítani a jelen napoknak pénzügyrendszerét úgy, hogy bevonja az összes papírt, és aranyat fog követelni. Arany nélkül a rendszer összeesik. A zsidók csapdába fognak kerülni és szövetségre kényszerülnek, a parázna egyház pedig át fogja venni az egész világ irányítását.

AZ Ő SAJÁTJAIHOZ SZÓLÓ IGÉRET

Jelenések 3:11-12, “Ímé eljövök hamar: tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. Aki győz, oszloppá teszem azt az Én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom őreá az Én Istenemnek Nevét, és az Én Istenem városának Nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az Én Istenemtől, és az Én új Nevemet.

Nekünk nem szükséges kommentálnunk azt a gondolatot, hogy az Úr gyorsan eljön. Mi ezt tudjuk, mivel mi az utolsó napoknak végén élünk ugye? Ő azonban továbbmegy és ezt mondja, “Tartsd meg azt mi nálad van azért, hogy senki ne vegye el a te koronádat.”

A nagy bajok idejének közepette van az, amikor Jézus eljön. És az Ő eljövetelével van egy feltámadás. Sokaknak kell előjönni a porból és feltámadni azokkal, akik élnek, de az Ő visszajövetelére várnak. És ezeknek koronák adatnak. Miért? Azért, mert ők Istennek a Fiai. Ők királyok Vele. Ők Vele uralkodnak. Ez az amit a korona jelez—uralkodás Magával a Nagy Királlyal. Ez az ígélet mindazok számára, akik Ővele együtt szenvednek itt a földön—mindazok számára, akik türelmesen kitartottak tudva azt, hogy Isten az Igazságos Bíró fogja megjutalmazni őket. Ők akik mindent feladtak Őérte, és mindent átadtak Neki, ők le fognak ülni Vele az Ő trónján és osztozni fognak az Ő dicsőséges királyságában.

Óh, nekünk mindnyájunk számára van most itt egy üzenet. Ez az, hogy tartsuk meg—tartsunk ki. Ne adjuk fel. Vegyük fel Istennek teljes fegyverzetét—használjunk minden fegyvert, melyet Ő adott nekünk—használjunk minden rendelkezésünkre állított ajándékot, és nézzünk előre örömmel, mivel minket Ő fog megkoronázni, Aki a Királyok Királya és az Urak Ura.

Most Ő nem csupán koronákat ad, hanem Ő azt mondja hogy ezek a menyasszonyban lévők lesznek Isten templomában az oszlopok. De mi Istennek a temploma? Jézus az Ő testéről beszélt, mint ami a templom. És az volt. Az volt Istennek a temploma. Most azonban mi vagyunk az Ő teste, az igaz gyülekezet Istennek a temploma a bennünk lévő Szent Szellem

által. Most Ő a győzteseket a templomban oszloppá fogja tenni. De mi az az oszlop? Egy oszlop az valójában az alapnak egy része, mert az tartja a felépítmény szerkezetét. Dicsőség Istennek, ez behelyezi a győzteseket egyenesen az apostolokkal és a prófétákkal együtt, mivel ezt mondja az Efézus 2:19-22-ben, "Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek. Kik fölépíttettek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő Maga Jézus Krisztus, Akiben az egész épület szép renddel rakattatván nevedik szent templommá az Urban; Akiben ti is együtt építtettek Isten hajlékává a Szellem által." Igen, a 22. vers azt mondja, hogy mi együtt lettünk építve övelük. Minden az AJTÓN (Jézuson) ment át és része ennek a testnek, illetve templomnak. Most amikor Isten belehelyez egy embert a templomba úgy mint egy oszlopot és őt annak az alapszoportnak részévé teszi, akkor mit tesz Ő? Ő megadja neki az Igéről és Önmagáról lévő kinyilatkoztatást, mivel ez volt az pontosan, ami az apostoloknak és a prófétáknak megvolt. Máté 16:17. Ott ő az Igében van. Ott áll ő. Senki nem tudja őt kitenni.

Tünődünk el a "győztes" szón. János felteszi a kérdést, "Ki az aki győz?" És a válasz azonnal visszaérkezik, "Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus." Ő nem azt mondja, hogy a győztes az aki hisz 'EGY' Jézusban, és 'EGY' Krisztusban, hanem aki hiszi azt, hogy Jézus A KRISZTUS—EGY személy—nem kettő. Ez a személy az, aki az Úr Jézus Krisztus Nevében lett megkeresztelve.

Isten itt a menyasszonyról beszél. Akartok látni egy másik képet róla? Ez pedig a Jelenések 7:4-17-ben van, "És hallám a megpecsételték számát: száznegyvennégyezer az Izráel fiainak minden nemzetségéből elpecsételve. A Júda nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt vala; a Rúben nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Gád nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az Áser nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Nafthali nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Manassé nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Simeon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Lévi nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az Izsahár nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Zebulon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a József nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Benjámin nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt. Azután látám és ímé egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyi szék előtt és a Bárány előtt állnak vala fehér ruhákba öltözve, és az ő kezükben pálmaágak; és kiáltanak nagy szóval, mondván: az üdvösség a mi Istenünké, Aki a királyi székben ül és a Bárányé. Az angyalok pedig mindnyájan a királyi szék, a Vének és a négy lelkes állat körül

állnak vala, és a királyi szék előtt arccal leborulának, és imádkák az Istent, ezt mondván: Ámen: Áldás és dicsőség és bölcsesség, és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mindörökkön örökké, Amen. Akkor felele egy a Vének közül, és monda nékem: ezek, akik a fehér ruhákba vannak öltözve, ki és honnan jöttek? És mondék néki: Uram, Te tudod. És monda nékem: ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehéritették ruháikat a Bárány Vérében. Ezért vannak az Isten királyi széke előtt; és szolgálnak Néki éjjel és nappal az Ő templomában; és Aki a királyi székben ül, kiterjeszti sátorát felettük. Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség: mert a Bárány, Aki a királyi széknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.” Jézus eljött. Ő elpecséltete a 144.000-et. Ő kivett mindegyik törzsből 12.000-et. De van egy másik csoport is, amely nem tartozik bele ebbe a 144.000-be, melyeket a 9–18. versekben láttunk. Kik ők? Ők a menyasszony, amely a Pogányok közül lett kivéve. Ők az Úr trónja előtt vannak éjjel és nappal. Ők az Urat szolgálják a templomban. Ő az Úrnak különleges törődései. Ők az Úr menyasszonya.

A menyasszony odamegy, akárhol is a Vőlegény van. A menyasszonyt soha nem fogja elhagyni az Úr. A menyasszony sem fogja soha elhagyni az Úr oldalát. Az Úrral fog osztozni a trónon. Ő meg lesz koronázva az Úr dicsőségével és tisztességével.

Én rá fogom írni az Én Istenemnek Nevét és az Én Istenem városának a Nevét. Mi Istennek a Neve? Nos hát, Ő volt Isten velünk, illetve Immánuel, ez azonban nem az Ő adott neve volt. “És nevezed az Ő Nevét Jézusnak.” Jézus ezt mondta, “Én az Én Atyámnak Nevében jöttem, és ti nem fogadtatok be Engem.” Ennél fogva Istennek a Neve JÉZUS, mert ez az a Név, amelyben Ő eljött. Ő az ÚR JÉZUS KRISZTUS. És egy asszony milyen nevet vesz fel, amikor ő megházasodik egy férfival? Ő a férje nevét veszi fel. Az Úr Neve lesz az, amely a menyasszonynak adatik, amikor az Úr magához veszi őt.

Jelenések 21:1-4, “Ezután láték új eget és új földet: mert az első ég és az első föld elmúlt vala: és a tenger többé nem vala. És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. És hallék nagy szöveget, amely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az Ő népei lesznek, és Maga az Isten lesz velük, az ő Istenük. És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről: és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.” Milyen csodálatos. Istennek minden csodálatos

ígéretei beteljesedtek. Mindennek vége lesz. A változás teljessé lett téve. A Bárány és az Ő menyasszonya örökre letelepedtek Istennek teljes tökéletességeiben. Megrajzolni ezt? Ki képes erre? Senki. Elgondolni ezt? Álmodni erről? Olvasni azt, amit az Ige mond erről? Igen, mi mindezt megtehetjük, de mi annak csak egy végtelenül kicsiny részét tudhatjuk mindaddig, amíg az valósággá nem válik az első feltámadásban.

“És Én órá fogom írni az Én ÚJ Nevemet.” Az Én Új Nevemet. Amikor MINDEN újjá lesz, akkor az Úr Magára fog venni egy új Nevet és az a Név a menyasszonynak is Neve lesz. Hogy mi az a Név, azt senki nem merészelheti kitalálni. Annak a Szellem kinyilatkoztatásának kell lennie olyan határozottan megadva, hogy senki ne merje tagadni azt. Az viszont kétségtelen, hogy az Úr ezt a kinyilatkoztatást arra a napra fogja meghagyni, amikor Ő kívánja azt a Nevet bemutatni. Elegendő tudni azt, hogy az csodálatosabb lesz, mint amit mi valaha is elképzelhetnénk.

AZ UTOLSÓ FIGYELMEZTETÉS A KOR SZÁMÁRA

Jelenések 3:13, “Akinek van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.” Minden kor ugyanezzel a figyelmeztetéssel végződik. Ez az állandó kérelem arra, hogy a gyülekezetek hallgassanak az Úr hangjára. Ebben a korban a kérelem még sürgetőbb mint az elmúlt korokban, mert ebben a korban az Úrnak eljövele valóban elközelített. A kérdés talán felmerül, “Ha még van egy másik kor is ezután, akkor miért van a sürgetés?” A válasz ebben van. Az utolsó kor egy rövid kor lesz—a beteljesítésnek egy gyors munkája. És nem csupán ez van így, hanem mindig emlékezni kell arra, hogy Istennek szemeiben az idő nagyon gyorsan múlik; igen, ezer év az csak egy nap. És ha Ő egy pár órán belül jön úgy, ahogy Ő az időt tekinti, akkor Ő bizonyára minden sürgetéssel figyelmeztet minket, és az Ő hangjának állandóan a mi szívünkben kell csengnie azért, hogy készen legyünk az Ő eljövetelére.

Óh, a világban olyan sok hang van—olyan sok probléma és szükség kiált figyelemre; de soha nem lesz egy olyan fontos hang, amely annyira méltó az odafigyelésre, mint a Szellemnek a hangja. Így tehát, “Akinek van füle, az hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.”

KILENCEDIK FEJEZET

A LAODICZAEI GYÜLEKEZETI KOR

Jelenések 3:14-22-ig

A Laodiczeai gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyosság, az Isten Teremtésének kezdete;

Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév.

Így, mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az Én számból.

Mivel ezt mondod; Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen:

Azt tanácsolom néked, hogy végy Tőlem tűzben próbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.

Akiket Én szeretek megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.

Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az Én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő Énvelem.

Aki győz, megadom annak, hogy az Én királyi székemben üljön Velem, amint Én is győztem és ültem az Én Atyámmal az Ő királyi székébe.

Akinek van füle, hallja mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.

A VÁROS, LAODICZEA

A Laodiczea név, amelynek jelentése “emberek jogai”, nagyon közismert név volt, és több más városnak is elnevezése volt abban a korban, királyi hölgyek iránti tiszteletből, akiket szintén így neveztek. Ez a város Kis-Ázsiában az egyik legfontosabb, és pénzügyileg legvirágzóbb város volt. Hatalmas mértékű gazdagságot gyűjtöttek össze tekintélyes polgárai. Székhelye volt egy nagy orvosi iskolának is. Lakossága híres volt a művészetek és a tudományok tekintetében. Mivel 25 másik városnak megyei székhelye volt, ezért gyakran metropolisznak is nevezték. A pogány istenség neve akit itt imádtak Zeusz volt. Korábban valójában Diopolisnak (Zeusz Városa) nevezték ezt a várost istenük iránti tiszteletből. A

negyedik évszázadban egy fontos egyházi tanácsot tartottak itt. A gyakori földrengések végül azt eredményezték, hogy teljesen elnéptelenedett.

Hogy mennyire megegyeztek a jellemzői ezzel az utolsó korról, amelyet reprezentál, és amelyben most élünk. Például, ők is egy istent imádtak, Zeust, aki az isteneknek fője és atyja volt. Ez előre vetíti a XX. sz.-ban meglévő 'egy Isten, mindnyájunk atyja' vallásos felfogást, amely az emberek testvériségét mutatná be, és éppen napjainkban vonja össze a protestánsokat, katolikusokat, zsidókat, hindukat, stb., azzal a felfogással, hogy az imádat kölcsönös formája meg fogja növelni az egymás iránti szeretetüket, megértésüket, és gondoskodásukat. Jelenleg éppen a katolikusok és a protestánsok azon fáradoznak,—és valóban sok sikerrel—hogy egyesülésükkel példát mutassanak mások felé a követésre. Ugyanezt a hozzáállást láthatjuk az Egyesült Nemzetek Szervezetében, amikor a világ vezetői visszautasítottak minden egyéni Szellemi felfogást az Istenimádatban, ezzel szemben azt javasolták, hogy minden elkülönített felfogást félre kell tenni azzal a reménnyel, hogy egyszer minden vallás egy szintre lesz hozva, mivel hogy mindegyik ugyanarra a célra törekszik és mindegyiknek ugyanaz a szándéka, és alapjában mindegyik igaz.

Figyeljük meg a Laodicea név jelentését, 'az emberek jogai', vagy 'az emberek igazsága'. Volt-e valaha a történelemben a XX. sz.-hoz hasonló egyházi kor, amelyben MINDEN nemzet követelt egyenlőséget társadalmilag és pénzügyileg? Ez a kommunisták kora, ahol minden embernek egyenlőnek kellene lennie, noha ez csak elméletben van így. Továbbá ez a kor a politikai pártok kora is, akik önmagukat Keresztény Demokratáknak, Keresztény Szociálistáknak, és Keresztény Közjóléti Szövetkezésnek stb. hívják. A mi liberális teológusaink elmélete szerint Jézus is egy szocialista volt, és a Szellem vezetése alatt álló korai egyház valójában szocializmust gyakorolt, ezért nekünk akképpen kellene cselekednünk.

Amikor az ősök Laodiceát metropoliszként emlegették, akkor ez előrevetítése volt a jelenlegi egy világkormányzat felfogásának. Mikor arra gondolunk, hogy ez a város egy nagy egyházi tanács helyszíne volt, akkor látjuk előrevetített árnyákát a jelenlegi ökumenikus mozgalomnak, amelyben hamarosan látni fogjuk, amint az 'úgynevezett' Keresztények összesereglenek. Való igaz, hogy az egyház az állam, vallás és politika összefonódnak. A konkoly összeköttetik. A gabona hamarosan készen áll a magtárba gyűjtésre.

Ez a földrengések városa volt, amelynek gyakorisága végezetül el is pusztította. Ez az utolsó kor, úgy fog végzódni, hogy Isten megrázza az egész világot, amely eltévelyedett azért,

hogy a nagy paráznával szerelmeskedjen. Nem csupán a világrendszerek fognak felmorzsolódni, hanem az egész föld meg lesz rázva, és azután megújítva Krisztus ezeréves uralma számára.

A város gazdag volt, felruházva gazdagokkal. Ez tele volt kultúrával. Tudományban is nagyon bővülködött. Mennyire hasonlít ez a napjaink korához. Az egyházak gazdagok. Az imádat csodálatos és formális, de hideg és halott. A kultúra és a pedagógia vette át a helyét a Szellem-adta Igének, a hit helyébe pedig odalépett a tudomány olyan módon, hogy az emberek a materializmus áldozatává lettek.

Mindenféle tulajdonságában úgy találjuk, hogy az ősi Laodicea újjászületett a XX. sz-beli Laodiceai Korban. Kívánjuk, hogy Isten irgalma által mindazok, akiknek van fülük a hallásra, jöjjenek ki belőle, hogy ne legyenek részesei azok bűneinek és az azzal kapcsolatos ítéletnek.

A LAODICEAI KOR

A Laodiceai Kor a XX. sz. fordulója körül kezdődött, talán 1906-ban. Vajon meddig fog tartani? Engedjétek meg, hogy mint Isten szolgálja, akinek rengeteg látomást adott az Isten, amelyek közül soha egyetlen egy sem hibázott, hogy egy jövődölést mondjak (nem azt mondtam, hogy prófétálok, hanem előrejelzést adok) hogy ez a kor kb. 1977-ben véget fog érni. Ha megengeditek ezt a személyes megjegyzést, én ezt a jövődölést egy 1933 júniusában kapott vasárnap reggeli hét látomás sorozatra alapozom. Az Úr Jézus szólt hozzám, és azt mondta, hogy az Úr eljövele elközelített, de mielőtt eljön, hét lényeges eseménynek kell bekövetkeznie. Én mindezeket leírtam és még azon a reggelen közöltem is a gyülekezettel az Úr kinyilatkoztatását. Az első látomás azt mutatta, hogy Mussolini meg fogja támadni Etiópiát és az el fog esni, "a lábai alatt". Bizonyos, hogy a látomás sok visszatetszést váltott ki, és néhány ember nagyon dühös lett, amikor elmondtam és nem is akarták elhinni. Mégis pontosan úgy történt. Mussolini bemasírozott a modern fegyvereivel és győzött. Az őslakóknak még csak esélyük sem volt. A látomás azonban azt is elmonda, hogy Mussolininek borzalmas vége lesz, úgy, hogy saját népe fordul ellene. Ez pontosan úgy történt meg, ahogy el lett mondva.

A következő látomás megmondta előre, hogy egy Adolf Hitler nevezetű osztrák lesz Németország diktátora, és hogy ő az egész világot háborúba fogja taszítani. A látomás megmutatta a Siegfried-vonalat is és azt, hogy az amerikai csapatok számára milyen borzalmas idő lesz, amíg azt áttörik. Azután láttam, hogy Hitlernek titokzatos vége lesz.

A harmadik látomás a világpolitika birodalmába tartozott, minthogy megmutatta nekem azt, hogy három nagy IZMUS fog létezni, Fasizmus, Nácizmus és Kommunizmus, az első kettőt azonban el fogja nyelni a harmadik. A hang így figyelmeztetett: "FIGYELD OROSZORSZÁGOT, FIGYELD OROSZORSZÁGOT. Tartsd rajta szemeidet északnak a királyán."

A negyedik látomás egy nagy fejlődést mutatott a tudományokban, amely a második világháború után fog beindulni. A látomás csúcspontja egy műanyag buboréktetejű autó volt, amely csodálatos autópályán futott, távvezérlés alatt, és közben az embereket láttam benne ülni amint egy bizonyos játékot játszottak időtöltés képpen, és az autónak nem volt kormánykereke.

Az ötödik látomás korunk erkölcsi problémájával volt kapcsolatos és főleg az asszonyok köré összpontosult. Isten megmutatta nekem, hogy az asszonyok a szavazati jog megadása által kezdenek kilépni az őket megillető helyzetből. Azután pedig le fogják vágni a hajukat, amely azt jelentette, hogy többé már nincsenek a férfiak hatalma alatt, hanem vagy egyenlő jogokat követelnek, vagy néhány esetben attól többet is. Az asszonyok férfiruhákat kezdenek viselni, azután pedig kezdenek egyre kevesebb ruhadarabokat viselni, amíg végül az utolsó kép amit láttam, egy meztelen asszony volt, aki előtt mindössze egy fügefalevél típusú kötényke volt. Ebben a látomásban láttam a borzalmas perverzítást, és erkölcsi romlást, amely az egész világra kiterjed.

Azután a hatodik látomásban támadt Amerikában egy igen-igen gyönyörű, de kegyetlen asszony. Ő az embereket teljes hatalmában tartotta. Az én hitem szerint ez a Római Katolikus Egyház felemelkedését jelentette, noha azt is tudtam, hogy ugyanakkor lehetett ez egy bizonyos asszony színre lépése is Amerikában, aki nagy hatalmat kap az asszonyoknak megadott szavazati jogon keresztül.

Az utolsó és a hetedik látomásban egy rendkívül borzalmas robbanást hallottam. Amikor megfordultam és odanéztem, akkor semmi mást nem láttam, csak krátereket, gödröket és füstölő romokat egész Amerika-szerte.

Ennek a hét látomásnak az alapján és ugyanakkor figyelembe véve az utolsó ötven év gyors változásait is amelyek végigsöpörtek az egész világon, ÉN AZT JÓSOLOM (nem prófétálom), hogy mindezek a látomások 1977 körül be fognak következni. Bizonyára sokan úgy érzik, hogy ez egy felelőtlen kijelentés Jézus azon szavainak a tükrében, amely szerint, "senki nem tudja a napját, sem az óráját", mégis fenntartom az állításomat még harminc év után is, mivel Jézus NEM az mondta, hogy senki ember nem tudhatja az évet, hónapot, vagy a hetet, amelyekben az Ő eljövételének be kell következni.

Ezért megismétlem, és komolyan hiszem és fent is tartom álláspontomat, mint olyan személy, aki Isten Igéjének privát tanulmányozója, valamint Isteni inspirációra is hivatkozom, amikor azt állítom, hogy 1977 elhozhatja a világrendszerek végét és belépünk a milleniumba.

Hadd kérdezzek meg most valamit. Van valaki, aki be tudja bizonyítani, hogy a látomások közül bármelyik nem igaz? Vagy nem teljesedett be valamennyi? Igen, mindegyik beteljesedett, vagy éppen most van a beteljesedés folyamatában. Mussolini sikeresen megtámadta Etiópiát, és azután elesett és mindent elveszített. Hitler elkezdett egy háborút, amelyet nem tudott befejezni és végül titokzatos módon meghalt. A kommunizmus mind a két IZMUST legyőzte. A műanyag buborékautót már megépítették, és most már csak az utaknak egy jobb hálózatára vár. Az asszonyok pedig már majdnem hogy meztelenek és napjainkban felsőrész nélküli fürdőruhákat viselnek. És épp a napokban láttam egy magazinnak a címloldalán ugyanazt a ruhát, amely a látomásban is volt (ha ugyan ruhának nevezheted). Egy műszálas átlátszó ruhaanyagból volt három megsötétített folttal, amelyek közül kettő a mellnél volt egy kicsiny területen és azután alul mintegy kis kötény a harmadik. A Katolikus Egyház felemelkedőben van. Volt már egy katolikus elnökünk, és semmi kétség, hogy lesz másik is. Mi maradt még hátra? Semmi más, mint a Zsidó 12:26. "Kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer Isten meg fogja rázni a földet, hanem az eget is." Még egyszer Isten meg fogja rázni a földet, és azzal együtt minden olyan laza dolgot, amely megrázható. Azután pedig meg fogja újítani. Épp az elmúlt márciusban, 1964-ben, történt az alaszakai nagy földrengés, amely az egész világot megrázta, noha egyensúlyából nem billentette ki. De Isten figyelmeztette a népeket ezzel a rengéssel arra, hogy hamarosan egy nagyobb dolgot fog cselekedni. Teljesen meg fogja rázni ezt a bűntől átkozott világot testvérem és testvérnőm, és csak egyetlen egy hely van, amely kiállhatja ezt a megrázkódtatást és ez pedig az Úr Jézus nyájában van. És én addig könyörgöm nektek, ameddig még Isten iragalma rendelkezésre áll a számotokra, hogy adjátok át a teljes életeteket maradék nélkül Jézus Krisztusnak, Aki mint a hűséges Pásztor megment titeket, gondoskodik rólatok és bemutat benneteket hibátlanul a dicsőségben, kibeszélhetetlen örömmel.

A HÍRNÖK

Nagyon kételkedem abban hogy igazán felismerte e valamely korszak az Istentől hozzá küldött hírnököt, kivétel az első korszak amelyben Pál volt a hírnök. És még abban a korszakban sem ismerték sokan hogy ki volt ő valóban.

A mostani kor amelyben mi élünk nagyon rövid lesz. Az események gyorsan fognak peregni. Tehát ennek a Laodiczeai Kornak a küldöttje itt kell hogy legyen most, de lehet hogy még nem ismertük fel. Azonban biztosan eljön az idő majd amikor ráismernek. Most én ezt betudom bizonyítani mert a Szentírásban le van írva a szolgálata.

Először is, ez a hírnök egy próféta lesz. Egy próféta hivatásával fog ő rendelkezni. Prófétai szolgálata lesz. Az Ige lesz a szolid alapja mert ha ő prófétál vagy látomást lát, mindig az "Ígéhez kapcsolódik" és MINDIG be is következik. Igazolva lesz majd mint egy próféta az ő pontossága végett. A bizonyítéka annak hogy ő egy próféta megtalálható a Jelenések 10:7-ben, "Hanem a hetedik hírnök szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Isten titka, a mint megmondotta az Ő szolgálainak a prófétáknak." Most ez a személy, aki ebben a versben egy 'angyalnak' neveztetik a King James fordítás-ban NEM egy mennyei lény. A hatodik trombitáló angyal, aki egy mennyei lény, körül van írva a Jelenések 9:13-ban, és a hetedik is hasonló rendben a Jelenések 11:15-ben. Azonban ez a Jelenések 10:7-ben a hetedik-korszak hírnöke és az egy ember, és hozza az üzenetet Istentől, és az ő üzenete és szolgálata bevégezi az isteni titkokat amint Isten tudtul adta szolgálainak, a prófétáknak. Isten úgy bánik ezzel az utolsó hírnökkel mint egy prófétával MERT Ő PRÓFÉTA. Ez az ami Pál volt az első korszakban, és az utolsó kornak is van egy hasonlója. Ámós 3:6-7, "Ha megharsan a kürt a városban, nem riad-é meg a nép? Vajon lehet-é baj a városban, amit nem az Úr szerezne? Mert semmit nem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az Ő szolgálainak, a prófétáknak."

Az utolsó-idők periódusában lett kijelentve a Jézus hét mennydörgése. Jelenések 10:3-4, "És kiálta nagy szóval, mint amikor az oroszlán ordít; és mikor kiálta, megszólaltatá a hét mennydörgés az ő szavát. És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta az ő szavát, le akarám írni; és az égből szózatot hallék, amely ezt mondá nékem: Pecsételd be, amiket a hét mennydörgés szóla, és azokat meg ne írd." Amit azok a mennydörgések mondtak senki sem tudja. Nekünk azonban meg kell tudnunk. És a kinyilatkoztatásra prófétát fog használni mert Istennek nincs más útja közölni az Ő Szentírásának kijelentését hanem csak próféta által. Az Ige mindig próféta által jött és úgy is fog maradni. Hogy ez Isten törvénye nyilvánvaló még az a Szentírás felületes kutatása alapján is. Ez a változatlan Isten változatlan úton állandóan elküldte az Ő prófétáját minden korszakban amelyben a nép eltért az Isten rendeletétől. Mind a nép mind pedig a teológusok eltértek az Igétől, Isten mindig elküldte az Ő szolgáját ehhez az emberekhez (de nem a teológusokhoz) azon célból hogy a hamis tanítást helyreállítsa és a népet vissza vezesse Istenhez.

Tehát mi látjuk hogy a hetedik-korszak hírnöke eljön, és ő próféta.

Nem csak azt találjuk itt a Jelenések 10:7-ben hogy a hírnök eljön, hanem az Ige beszél arról is, hogy Illés eljön Jézus visszatérése előtt. Máté 17:10-ben, “És megkérdezik Őt az Ő tanítványai, mondván: Miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljőnnie?” És Jézus mondá, “Illés bizony eljő előbb, és mindent helyreállít.” Mielőtt a mi Urunk visszatér, Illésnek el kell jönni a helyreállítás munkájával a gyülekezetben. Ez amit Malakiás 4:5 mond, “Ímé Én elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem e földet átokkal.” Abszolút kétségtől Illésnek el kell jönnie Jézus eljövetele előtt. Különleges munkát kell elvégeznie. Ez a munka Malakiás 4:6-nak az a része ami ezt mondja: “a fiak szívét pedig az atyákhoz fogja fordítani.” Mi arról ismerjük meg különleges munkáját abban az időben mert azt a részt már elvégezte amely ezt mondja, “ő fogja az atyák szívét a fiak felé fordítani,” amikor Illésnek a szolgálata Keresztelő Jánosban volt. Lukács 1:17, “És az Ő előtte fog járni az Illés Lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a fiakhoz térítse, és az engedetleneket az igazak bölcsességére, hogy készítsen az Úrnak tökéletes népet.” Keresztelő János az ő szolgálatában “az atyák szívét a fiakhoz fordította.” Mi tudjuk ezt mert Jézus mondta úgy. De azt nem mondta hogy a fiak szíve az atyákhoz fordult. Ennek még meg kell történnie. Az utolsó-nap gyermekeinek a szíve vissza fog fordulni a Pünkösdi atyákhoz. János az atyákat készítette elő Jézusnak a fiak nyájába fogadásáért. Most ez a próféta akire rászállt Illés Szellem elkészíti a fiakat Jézusnak visszafogadására.

Jézus Keresztelő Jánost Illésnek nevezte. Máté 17:12, “De mondom néktek, hogy Illés immár eljött, és nem ismerték meg őt, hanem azt mivelék vele, amit akarának.” Azért nevezte Jánost Illésnek, mert ugyanaz a Szellem amely Illésen volt Jánosra szállt, éppúgy mint a Szellem Elizeusra szállt Akháb királysága után. Most még egyszer visszajön az a Szellem egy másik férfira mielőtt Jézus visszatér. Ő próféta lesz. Ő igazolva lesz Istentől olymódon. Bár Jézus, Önmaga, nincs itt testben hogy igazolja őt, (mint Jánost) de a Szent Szellem által fog megtörténni úgy hogy ennek a prófétának a szolgálatát nagy és csodálatos megnyilatkozás kíséri. Mint egy próféta, minden kinyilatkoztatása igazolva lesz, mert minden kijelentés be fog teljesedni. Az erőnek csodálatos tettei fognak végbemenni a hitbeli parancsára. Akkor az üzenet előjön amit Isten az Igéből adott neki hogy visszafordítja a népet az igazsághoz és az igazi Isten erejéhez. Néhányan hallgatni fognak rá, de a többség egyenesen a formaságba fut és elutasítják őt.

Mivel ez a Jelenések 10:7 próféta hírnöke ugyanaz fog lenni mint Malakiás 4:5-6 ezért természetében ő olyan lesz mint Illés és János. Mindketten elkülönülve voltak szemben az elfogadott vallással azokban a napokban. Mindketten a pusztaság emberei voltak. Mindketten csak akkor cselekedtek mikor náluk volt az "Így szól az Úr," egyenesen Istentől kinyilatkoztatás által. Mindketten ostromozták a vallásos rendeleteket és a vezetőket az ő napjaikban. De nem csak azokat ostromozták, hanem azokat is akik romlottak voltak és másokat megrontottak. És megjegyezendő, hogy mindketten sokat prófétáltak az erkölcstelen asszonyok és az ő útjaik ellen. Illés Jézabel ellen kiáltott, és János megdorgálta Heródiást, Fülöp feleségét.

Noha ő nem lesz népszerű, de Istentől igazolva lesz. Amint Jézus hitelesítette Jánost, és a Szent Szellem hitelesítette Jézust, mi elvárhatjuk hogy az a férfi mindenekelőtt hitelesítve lesz Szellem által, Aki az ő életében olyan erőteteket cselekszik amelyek vitathatatlanok és máshol nem találhatók; és Jézus Önmaga, visszatérése hitelesíteni fogja őt, amint Ő Jánost hitelesítette. János bizonytságot tett Jézus eljövételéről—és úgy fog ez a férfi is, mint János, bizonytságot tenni arról hogy Jézus eljön. És Krisztus visszajövele be fogja bizonyítani hogy ez a férfi valóban előfutára volt az Ő második eljövételének. Ez lesz az utolsó bizonyítéka annak hogy valóban ez a Malakiás 4 szerinti próféta, mivel a Pogány korszak végén meg fog jelenni Jézus, Önmaga. Aztán már nagyon késő lesz azok számára akik őt megvetették.

Amint bemutattuk az utolsó-napnak a prófétáját, hadd tisztázzuk tovább és vegyük szemügyre hogy a próféta Máté 11:12, szerint Keresztelő János volt, akiről szó van Malakiás 3:1-ben, "Ímé, elküldöm Én az Én követemet, és megtisztítja előttem az utat, és mindjárt eljön az ő templomába az Úr, Akit ti kerestek, és a Szövetségnek Követe, Akit ti kívántok; ímé, eljön, azt mondja a Seregeknek Ura." Máté 11:1-12, "És lőn, mikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványnak adott utasítást, elméne onnan, hogy tanítson és prédikáljon azoknak városaiban. János pedig, mikor meghallotta a fogságban a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt az ő tanítványai közül, Monda Néki: Te vagy-é az, Aki eljövendő, vagy mást várjunk? És felelvén Jézus, monda nekik: Menjetek el és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok: A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak, és a siketek hallanak; a halottak föltámadnak, és a szegényeknek Evangélium hirdettetik; És boldog, aki Én bennem meg nem botránkozik. Mikor pedig azok elmentek vala, szólni kezde Jézus a sokaságnak Jánosról: Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat-é, amit a szél hajtogat? Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhába öltözött embert-é? Ímé akik puha ruhákat

viselnek, a királyok palotáiban vannak. Hát mit látni mentetek ki? Próféta-t-é? Bizony, mondom néktek, prófétánál is nagyobb. Mert ő az, akiről meg van írva: Ímé Én elküldöm az Én követemet a Te orcád előtt, aki megkészíti előtted a Te utadat. Bizony mondom néktek: az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál.” Mindez már megtörtént. Már bekövetkezett. Elmúlt. De most azonban figyeljük meg Malakiás 4:1-6-ban, “Mert ímé, eljön a nap, lángoló, mint a sütő-kemence, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, amely nem hagy rajtok gyökeret sem ágat. És feltámad néktek, akik féltetek az Én Nevemet, az Igazságnak Napja, és gyógyulás lesz az Ó szárnyai alatt és ugrándoztok, mint a hizlalt tulkok. És széttapodjátok a gonoszokat, és porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon, amelyet Én szerzek, azt mondja a Seregeknek Ura. Emlékezzetek meg Mózesnek, az Én szolgámnak törvényéről, amelyet rendeltem ő általa a Hórebbe, az egész Izraelnek rendelésekül és ítéletekül. Ímé, Én elküldöm néktek Illést a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem e földet átokkal.” Látjátok, közvetlenül ENNEK az Illésnek a megérkezése után, a föld meg lesz tisztítva tűz által és a gonoszok hamuvá égnek. Természetesen, ez NEM történt meg János idejében (az akkori Illés napján). Az Isten Szellemé amint jövendölte Malakiás 3:1-ben a hírnök jövetelét (Jánost), nem más volt mint megismétlése az Ó előzetes próféciái kijelentésének amit Ésaías 40:3-ban kijelentett, úgy három századdal korábban, “Egy szó kiált: A pusztában készítsétek az Úrnak útát, ösvényt egyengessetek a kietlenben a mi Istenünknek.” Most Jánosról szólt mind a kettő Ésaías és Malakiás a Szent Szellem által, Máté 3:3-ban, “Mert ez az, akiről Ésaías próféta szólott, ezt mondván: Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úrnak útját, és egyengessétek meg az Ó ösvényeit.” Így mi látjuk ezeket a Szentírásból hogy a próféta Malakiás 3-ban, ki János volt, NEM volt a Malakiás 4 prófétája, bár *mindkettőn Jánoson és az utolsó-nap prófétáján ugyanaz a Szellem nyugodott meg amely Illésen volt.*

Most ez a Malakiás 4 és Jelenések 10:7 hírnöke két dolgot fog tenni. Az első: Malakiás 4 alapján a fiak szívét az atyákhoz fogja fordítani. A második: Megjeleníti a hét mennydörgés titkát a Jelenések 10. szerint amely a hét pecsétbe van foglalva. Ezek a ‘titkos-igazságok’ Istentől kijelentve visszafogják fordítani a fiak szívét a Pünkösdi atyákhoz. Pontosan úgy.

Azonban fontoljuk meg ezt is. Ez a próféta-hírnök az ő természetében és modorában olyan lesz mint Illés és János volt.

A próféta-hírnök napjában a nép olyan lesz mint Akháb, és János napjában. Mivel „CSAK A GYERMEKEKNEK” szíve lesz visszafordítva, azért is csak a gyermekek hallgatnak rá. Akháb napjaiban csak 7.000 igazi Izraelita mag találtatott. János napjaiban is csak kevesen voltak. A tömeg mindkét korban paráználkodásban és bálványimádásban élt.

Még egy hasonlatot szeretnék tenni a Laodiczeai próféta-hírnök és János között, a próféta-hírnök aki Jézus első eljövetele előtt eljött. A János napjaiban élő emberek összetévesztették őt a Messiással. János 1:19-20, „És ez a János bizonyágtétele, amikor a zsidók papokat és lévitákat küldöttek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te? És megvallá és nem tagadá; és megvallá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus.” Most ennek az utolsó-nap próféta-hírnöknek olyan ereje lesz az Úr előtt hogy többen őt összetévesztik majd az Úr Jézussal. (Az utolsó időben lesz egy olyan szellem a világban aki néhányat megtéveszt hogy ezt higgyék. Máté 24:23-26 “Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is. Ímé eleve megmondtam néktek. Azért ha azt mondják majd néktek: Ímé a pusztában van; ne menjetek ki. Ímé a belső szobában; ne higgyétek.”) De ti el ne higgyétek azt. Ő nem Jézus Krisztus. Ő nem Isten Fia. Ő EGY A TESTVÉREK KÖZÜL, EGY PRÓFÉTA, EGY HÍRNÖK, EGY ISTEN SZOLGÁJA. Ő neki nincs szüksége nagyobb tisztességre mint Jánosnak aki kiáltó szó volt, “Én nem vagyok Ő, DE Ő UTÁNAM JÖN.”

Mielőtt lezárnánk a Laodiczeai Korszak hírnökéről szóló részt, két gondolatot szemügyre kell vennünk. Első, ez a korszak csak EGY Próféta-Hírnökkel rendelkezik. Jelenések 10:7, mondja, “Mikor ő (egyesszám) elkezd szólni.” Egy korban sem fordult elő hogy Istennek két nagy prófétája volt egyszerre. Ő elküldte Énokot (egyedül); Ő elküldte Noét (egyedül); Ő elküldte Mózeszt (akínél egyedül volt az Ige bár mások prófétáltak); Keresztelő János jött EGYEDÜL. Ezen az utolsó napon lesz egy PRÓFÉTA (nem egy prófétanő—bár ebben a korban több asszony tart igényt arra hogy Istentől kap kijelentést mint férfi), és a csálhatatlan Ige mondja hogy ő (a próféta) fogja megjelenteni a titkokat az utolsó-idő népének, és ő fogja visszafordítani a fiak szívét az atyákhoz. Némelyek azt mondják hogy Isten népe *kollektív kinyilatkoztatás* által jön egybe. Tessék bebizonyítani ezt az állítást. Ez egy sivár, semmis felfogás Jelenések 10:7-tel szemben. Most én nem tagadom hogy ebben az utolsó korban az emberek prófétálni fognak és a szolgálatuk helyes lehet és lesz. Nem tagadom hogy lesznek próféták is, mint Pál napjaiban mikor ott volt “egy Agabusz, egy próféta ki előállt és prófétált egy éhínségről.” Beleegyezem hogy úgy van. DE AZONBAN TAGADOM A

CSALHATATLAN IGE ALAPJÁN HOGY EGYNÉL TÖBB FŐ PRÓFÉTA-HÍRNÖK VAN AKI MEGJELENTENÉ A TITKOKAT AMIK AZ IGÉBEN FOGLALVA VANNAK, ÉS AKINEK A SZOLGÁLATA VOLNA HOGY A GYERMEKEK SZÍVÉT AZ ATYÁKHOZ FORDÍTSA. “Így szól az Úr” az Ő csalhatatlan Szava áll, és állni fog és bebizonyul. Csak egy próféta-hírnöke van ennek a kornak. Már az emberi tapasztalat alapján tudja mindenki, hogy ahol sok a nép megoszlanak a vélemények egy fő tanításnak még a csekély pontjaiban is amikhez mindannyian ragaszkodnak. Kinek van meg akkor a tévedhetetlenség ereje ami vissza lesz állítva ebben az utolsó korszakban, hisz ebben az utolsó korszakban meg fog nyilvánulni a Tiszta Ige Menyasszony? Ez azt jelenti hogy mi még egyszer megkapjuk az Igét amint tökéletes volt, és amint tökéletesen megértették Pál napjaiban. Én megmondom kinél lesz meg. Egy próféta lesz az, aki ugyanúgy igazolva lesz, sőt még alaposabban meg lesz erősítve mint bármelyik próféta a másik korszakokban Énoktól a mai napig, mert ennél a férfinál lesz a csúcskő próféciai szolgálat, és Isten ki fogja mutatni őt. Őneki nincs szüksége hogy magáért szóljon, hanem Isten fog érte szólni a jel hangja által. Ámen.

A második gondolatot is meg kell szívlelnünk ugyanis, hogy a hét gyülekezet korszaka éppúgy az antikrisztusi szellemmel is kezdődött meg mint a Szent Szellemmel is, Akit örökre áldanunk kell. I. János 4:1, “Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak-é; mert sok hamis *próféta* jött ki a világra.” Észrevettétek? Azonos az antikrisztusi szellem a hamis prófétákkal. A korszakok hamis prófétákkal kezdődtek és hamis prófétákkal is végződnek. Természetesen hogy lesz egy VALÓDI HAMIS PRÓFÉTA a szó szoros értelmében, erről az emberről szó van a Jelenésekben. De azonban mielőtt ő megjelenik sok hamis próféta lesz előtte. Máté 24:23-26, “Ha valaki ezt mondja akkor néktek; Ímé, itt a Krisztus, vagy amott; ne higgyétek. Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is. Ímé eleve megmondottam néktek. Azért ha azt mondják majd néktek: Ímé a pusztában van; ne menjetek ki. Ímé a belső szobákban; ne higgyétek.” Ezek a hamis próféták fel vannak tüntetve minekünk a különböző helyeken a Szentírásban. II. Péter 2:1-2, “Valának pedig hamis próféták is a nép között, amiképpen ti köztetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnokségeket fognak becsempészni, és az Urat, Aki megváltotta őket, megtagadván, önmagokra hirtelen veszedelmet hoznak. És sokan fogják követni azoknak romlottságát; akik miatt az igazság útja káromoltatni fog.” II. Timótheus 4:3-4, “Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek

magoknak tanítókat, mert viszket a fülük; És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez odafordulnak.” I. Timótheus 4:1, “A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztvén.” Most minden esetben megfigyelhetitek, hogy a hamis próféta olyan aki az Igén kívül áll. Épp ahogyan megmutattuk azt, hogy az ‘antikrisztus’ jelentése ‘anti-Ige,’ így jönnek ezek a hamis próféták hogy elferdítsék az Igét, olyanképp magyarázzák meg amint megfelel az ő ördögi érdekeiknek. Észrevettétek hogy azok az emberek akik másokat félrevezetnek a népet szorosan magukhoz kötik félelem által? Ők azt mondják hogyha a nép nem teszi azt amit ők mondanak, vagy ha ők elhagyják őket, akkor pusztulás fogja érni őket. Ők hamis próféták, mert az igazi próféta az embert az mindig az Igéhez vezeti és őket Jézus Krisztushoz köti és ő nem mondja a népnek hogy félje őt vagy féljen attól amit ő mond, de féljen attól, amit az Ige mond. Figyeljétek meg hogy ezek az emberek mint Júdás mindig pénzre vágynak. Rászednek titeket hogy adjatok el mindent amitek van és adjátok nekik és az ő fondorlataikért a pénzt. Ők több időt szentelnek a gyűjtésnek mint az Igének. Azok akik lelki ajándékkal próbálkoznak működni használni fognak egy olyan ajándékot amely a hibahatárán áll és azután pedig pénzt kérnek érte, és elhanyagolják az Igét és erre azt mondják hogy Istentől van. És az emberek elmennek hozzájuk, elviselik őket, és támogatják őket, és hisznek önekik, azonban nem tudják hogy ez a halál útja. Igen, az ország tele van testi utánzókkal. Az utolsó napon megpróbálják utánózni a próféta-hírnököt. Skévának a hét fia is megkísérelte Pált utánózni. A jövődömondó Simon is megkísérelte Pétert utánózni. Ezek a megszemélyesítések testiek lesznek. Ők nem lesznek képesek azt cselekedni amit az igaz próféta cselekszik. Mikor ő azt mondja hogy az ébredés elmúlt, akkor ők mégis körülmennek és nagy kijelentésekről beszélnek, hogy ami a népnek van az pontosan jó és hogy Isten még nagyobb és csodálatosabb dolgokat fog cselekedni a nép között. Az emberek ezeknek bedőlnek. Ugyanazok a hamis próféták azt fogják állítani hogy az utolsó nap hírnöke nem teológus, azért nem kell meghallgatni őt. Ők nem lesznek képesek azt cselekedni amit a próféta cselekszik; ők nem lesznek igazolva Istentől mint az utolsó nap prófétája, de szóáradatukban és világszerte közismertségük révén inteni fogják a népet hogy ne hallgassanak arra a férfira (hírnökre) és ők azt fogják mondani hogy ő hibásan tanít. Ők azonban pontosan úgy futkosnak mint az ő atyáik, a Farizeusok, akik az ördögtől voltak, mert azt állították hogy János valamint Jézus tévedést tanított.

Most ugyan miért ellenkeznek ezzel az igazi prófétával a hamis próféták és keverik rossz hírbe az ő tanítását? Mert ők hűek maradnak a formákhoz mint az atyáik mikor ellenálltak

Mikeásnak Akháb idején. Ők négyszázan voltak és ők mindnyájan egyetértésben voltak; és mivel ők mind ugyanazt mondták, így elámitották a népet. De EGY próféta—csak egy—volt helyes és az összes többi hamis volt mert Isten CSAK EGYRE bízta a kinyilatkoztatást.

Őrizkedjete a hamis prófétáktól, mert ők ragadozó farkasok.

Ha kételkedtek még mindig ebben kérjétek Istent, hogy töltsön be az Ő Szellemével és vezessen titeket, MERT AZ IGAZI KIVÁLASZTOTTAKAT NEM LEHET FÉLREVEZETNI. Megértettétek? Senki sem téveszthet meg titeket. Pál sem tudott volna megtéveszteni egy választottat sem, ha ő hamis lett volna. Az első Efézusi Korszakban a választottakat nem lehetett megtéveszteni mert ők megvizsgálták a hamis apostolokat és prófétákat, hazugnak találták őket és kivetették. Hallelujah. Az Ő juhái hallják az Ő hangját és követik ŐT. Ámen. Én ezt hiszem.

AZ ÜDVÖZLÉS

Jelenések 3:14, “Ezeket mondja az Ámen, a Hűség és Igaz Bizonyosság, az Isten teremtésének Kezdeté.”

Ó, hát nem a legcsodálatosabb leírása ez a mi szeretett Urunknak és Megmentőnknek, Jézus Krisztus tulajdonságainak? Ezek a szavak majdhogynem arra készítetnek engem, hogy felkiáltsak. A valóságnak olyan szellemét hozzák az én szívembe. Már csupán olvasva őket, és anélkül, hogy várnék a Szellem alapos kinyilatkoztatására, és már izgatottá tesz.

Jézus itt Önmagáról ad egy leírást az utolsó korra vonatkozóan. A kegyelem napjai elfogyóban vannak. Az Úr az első évszázadból egyenesen beletekintett a XX.sz.-ba, és mindent elmondott nekünk a korokkal kapcsolatosan. Mielőtt még felfedné számunkra az utolsó kor jellemzőit, ad nekünk egy utolsó pilantást az Ő kegyes, és mindenek felett való Istenségére. Ez az Önmagáról adott *kinyilatkoztatás pillére*.

Azt mondja az “ÁMEN”. Jézus Isten Ámenje. Jézus az Isten “Úgy legyen”-je. Az Ámen valamely végső, befejezett dologra utal. Ezenkívül jóváhagyást jelez. Uralkodó ígéretre mutat. Változhatatlan ígéretet jelent. Az Isten pecsétjét jelzi.

Szeretném, ha gondosan megfigyelnétek most és lássatok valami igazán édes, és gyönyörű dolgot. Amint már említettem, ez az Úrnak Önmagáról adott végidejű kijelentése. Amikor a kegyelem napjai lezárulnak, akkor rövidesen ezután jön a millenium, igaz? Olvassuk el tehát együtt az Ésaías 65, 16-19-ig. “Hogy aki magát áldja e földön, áldja magát az igaz Istenben, és aki esküszik e földön, esküdjék az igaz Istenre, mert

elfeldvén a régi nyomorúságok, és mert elrejtvék szemeim elől. Mert ímé, új egeket és új földet teremtek, és a régiek ingyen sem említettnek, még csak észbe sem jutnak; hanem örüljete, és örvendjete azoknak mindörökké, amelyeket Én teremtek; mert ímé, Jeruzsálemet igazsággá teremtem, és az ő népét örömmé. És vígadok Jeruzsálem fölött, és örvendek népem fölött, és nem hallatik többé abban siralomnak és kiáltásnak szava.” Ezek a sorok az új Jeruzsálemről szólnak. Ez a millenium. De amikor bemegyünk a milleniumba, figyeljük meg, hogy mit mond az Úr arról, hogy Ő egy bizonyos karakterű Isten, 16.vers, “Hogy aki magát áldja e földön, áldja magát az igaz Istenben”. Igen, ez igaz, azonban a helyes fordítás nem “igaz Isten”. Az “ÁMEN Istene”. Tehát így olvassuk akkor, “Áldja magát az ÁMEN Istenben, és aki esküszik e földön, esküdjék az ÁMEN Istenre, mert elfeledvék a régi nyomorúság, és mert elrejtvék szemeim elől. Mert ímé, új egeket és új földet teremtek, és a régiek ingyen sem említettnek, még csak észbe sem jutnak. Hanem örüljete és örvendjete azoknak mindörökké, amelyeket Én teremtek, mert ímé Jeruzsálemet vígassággá teremtem, és az ő népét örömmé. És vígadok Jeruzsálem fölött, és örvendek népem fölött, és nem hallatik többé abban siralomnak és kiáltásnak szava,” Hallelujah. Itt van tehát az Ó Szövetség Jehovája, aki az “Ámen Istene”. Itt van az Újszövetség Jézusa, “az Ámen Istene.” Halljad ó Izráel, az Úr a te Istened, EGY Isten. Itt újra láthatjuk azt, hogy az Ószövetség Jehovája az Újszövetség Jézusa. “Halljad ó Izráel, az Úr a te Istened, EGY Isten.” Az Újszövetségben tehát nem egy MÁSIK Isten lett kinyilatkoztatva, hanem AZ EGY ÉS UGYANAZON ISTEN további kinyilatkoztatása. Krisztus nem azért jött le, hogy Önmagát ismertesse meg. Ő nem azért jött, hogy a Fiút nyilatkoztassa ki. Ő azért jött, hogy az Atyát ismertesse meg és jelentse ki. Ő sohasem beszélt két Istenről; Ő egy Istenről beszélt. És most, ebben az utolsó korban, mi visszatérünk az Istenségnek az egész Bibliában lévő legfontosabb és pillér kinyilatkoztatásához, azaz hogy, JÉZUS ISTEN, Ő ÉS AZ ATYA EGYEK: CSAK EGY ISTEN VAN, ÉS AZ Ő NEVE AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS.

Ő az Ámen Istene. Ő sohasem változik meg. Amit Ő tesz, az sohasem változik. Ő kimondja, és az szilárdan megáll. Ő elvégzi, és az örökre el van végezve. Senki sem vehet el abból, és senki sem tehet hozzá ahhoz, amit Ő mond. *Úgy legyen. Ámen. Úgy legyen.* Hát nem vagytok boldogok, hogy egy ilyen Istent imádtok? Hiszen mindig pontosan tudhatjuk, hogy hányadán állunk Óvele, minden pillanatban. Ő az ÁMEN Isten, és nem változik meg.

“Ezeket mondja az ÁMEN.” Nekem tetszik ez. Azt jelenti, hogy amit Ő mondott, az végleges. Azt jelenti, hogy amit Ő

mondott, az első korban, és a másodikban és valamennyi korszakban, az Ő saját igazi gyülekezetéről és a hamis szőlőtőről, az mind pontosan úgy van, és nem fog megváltozni. Azt jelenti ez, hogy amit az Úr elkezdett a Teremtés könyvében, azt Ő be fogja fejezni a Jelenések könyvében. Neki ezt muszály megtenni, mert Ő az Ámen, AZ ÚGY LEGYEN. Most már újra láthatjuk azt, hogy miért gyűlöli annyira az ördög a Teremtésnek és a Jelenéseknek a könyveit. Az ördög gyűlöli az igazságot. Tudja, hogy az igazság győzni fog. Tudja, hogy mi lesz az ő vége. És mennyire hadakozik ő ez ellen. Mi azonban a nyerő oldalon vagyunk. Mi (ezalatt egyedül azokat értem, akik az Ő Igéjében hisznek), az Ámen oldalán vagyunk.

“Ezeket mondja a Hűség és Igaz Bizonyosság.” Most szeretném megmutatni nektek, hogy én mit találok a “hűség” szó gondolatában. Tudjátok, hogy gyakran beszélünk a nagy és változatlan Istenről, Akinek az Igéje sohasem változik meg. És amikor ilyen módon beszélünk Őről, akkor gyakran olyan képet kapunk Róla, amely látszólag olyanná teszi Őt, mintha nagyon személytelen Isten lenne. Úgy tűnik belőle, mintha Isten miután megteremtette az egész univerzumot és azokat a törvényeket melyek ahhoz tartoznak, és azután mintha visszavonult volna és egy nagy személytelen Istenné vált volna. Olyan, mintha Isten készített volna az elveszett emberiség számára egy utat az üdvösséghez, amely út maga a kereszt, és azután, amikor Krisztus halála jóvátételt gyakorolt a mi bűneinkért, és az Ő feltámadása adott nekünk egy nyitott ajtót Őhozzá, akkor Isten karba tette volna az Ő kezeit, és hátralépett volna. Olyan ez, mintha mi lényegében egy olyan hatalmas Teremtőben hinnénk, Aki miután teremtett, elveszítette az Ő személyes érdeklődését a teremtményei iránt. Most én arról beszéltem, ahogyan túlságosan sok ember hajlamos gondolkozni. Ez azonban egy helytelen gondolkozás, mert Isten ÉPPEN MOST IS KORMÁNYOZZA AZ EMBEREK ÜGYEIT. Ő TEREMTŐ IS ÉS FENNTARTÓ IS EGYBEN. Kolossé 1:16-17. “Mert Őbenne teremtetett minden, ami van a mennyekben és a földön, látható és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; *mindenek Óáltala és Őreá nézve teremtettek.* És Ő előbb volt mindennél, *és minden Őbenne áll fenn.*” Ő egy szuverén Isten. Az Ő saját tanácsa által határozta el az üdvösségnek a tervét, a saját választottaira nézve, akiket Ő előre ismert. A Fiú meghalt a kereszten, hogy lefektesse az Üdvösségnek eszközét, a Szent Szellem pedig gondosan végrehajtja az Atya akaratát. Ő ebben a pillanatban is minden dologban munkál az Ő saját akaratának szándéka szerint. Ő mindennek benne van a kellős közepében. Benne van az Ő gyülekezete közepette. Ez a nagy Teremtő, Megmentő-Isten hűségesen munkál az övéi között

éppen most, mint a juhok nagy Pásztora. Már az Ő létezése is az Övéiért van. Szereti őket, és gondoskodik róluk. Szemei mindig rajtuk vannak. Amikor az Ige ezt mondja, hogy “a ti életetek el van rejtve Krisztussal Istenben”, akkor ez pontosan azt jelenti, amit mond. Ő, én olyan boldog vagyok, hogy az én Istenem hűséges marad. Ő igaz marad Önmagához, és nem fog hazudni. Ő hű marad az Igéjéhez, és ki fog állni mellette. Igaz mihozzánk is, és egyikünket sem fogja elveszíteni, hanem feltámaszt bennünket az utolsó napon. Én boldog vagyok, hogy az Ő hűségében nyugodhatom. Filippi 1:6. “Meg lévén győződve arról, hogy Aki elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak Napjáig.”

“*Ő az igaz bizonyosság.*” Tehát ez a szó, hogy *igaz*, ez ugyanaz, amelyet a Jelenések 3:7-ben olvastunk. Emlékeztek, hogy az ‘igaz’ nem úgy szerepel, mint ami a ‘hamisnak’ az ellentétje. Ettől gazdagabb, sokkal mélyebb értelme van. Ez tökéletes megvalósítást fejez ki a részleges megvalósítással ellentétben. A Filadelfiai Korban az Úr eljövele közelíteni kezdett. Micsoda nagy szeretetet fejezett ki az a korszak az Úrért. Ez emlékeztet engem az I. Péter 1:8. csodálatos szavaira, “Akit, noha nem láttatok, szerettek; Akiben, noha most nem látjátok, de hisztek Benne, kibeszélhetetlen és dicsóult örömmel örvendeztek.” Mi is együtt örvendezünk velük. Nem láttuk Őt, de éreztük Őt. Most ismerjük Őt, amennyire csak a mi korlátozott érzékeink megengedik azt. Egy napon azonban szemtől szembe meg fogjuk látni. *Ez pedig a mi korunkra vonatkozik. Az Úr eljön ennek a kornak a végén.* A részleges megvalósítás **TÖKÉLETES MEGVALÓSÍTÁSSÁ, BETELJESEDETT MEGVALÓSULÁSSÁ VÁLIK.** Hallelujah! Tükör által homályosan néztünk, de hamarosan szemtől szembe fogjuk látni. Dicsőségről dicsőségre jártunk, de hamarosan mindez a dicsőségben lesz; és az Ő DICSÓSÉGÉBEN MI RAGYOGNI FOGUNK. OLYANOK LESZÜNK MINT Ő, CSODÁLATOSAN OLYANOK, MINT JÉZUS A MI ISTENI MEGMENTŐNK! Hát nem csodálatos ez? Teljesek vagyunk Benne. És ez igaz. Ő nem hazudna nekünk erről. És egy napon megváltozunk, átváltozunk az atomjainkban. Felvesszük a halhatatlanságot. Mindnyájan elnyeletünk az Életben. És akkor **ELÉRJÜK A MEGVALÓSÍTÁST.**

“*Ő a Hűséges és Igaz Bizonyosság.*” Gondolkozzunk el most a ‘bizonyosság’ szón. Ez a szó a ‘mártír’ szóból ered. A Biblia szól Istvánról, Antipásról, és más mártírokról. Ők mártírok voltak; de ugyanakkor bizonyságok is. Jézus egy hűséges mártír volt. A Szent Szellem bizonyítja ezt. A Szellem bizonyúságot tesz erről. A világ gyűlölte Jézust. Megölte Őt. Isten azonban szerette Őt, és Ő az Atyához ment. Annak a bizonyítéka, hogy Ő az Atyához ment az, hogy eljött a Szent Szellem. Ha Jézust nem

fogadta volna az Atya, akkor a Szellem nem jött volna el. Olvassuk el a János 16, 7-11-ig, "De Én az igazat mondom néktek: jobb néktek, hogy Én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pegid elmegyek, elküldöm Azt, tihozzátok. És Az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság, és ítélet tekintetében: Bűn tekintetében, hogy nem hisznek Énbennem; és igazság tekintetében, hogy Én az Én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok Engem; ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett." A Szent Szellem jelenlétének amely Jézust helyettesíti itt a földön, ebben a világban bizonyítja azt, hogy Jézus igazságos volt, és az Atyához ment. A János 14, 18-ban azonban ezt is mondja, "Nem hagylak titeket ÁRVÁKUL, *eljövök* tihozzátok." Az Úr elküldte a Vigasztalót. Ő VOLT A VIGASZTALÓ. Ő jött vissza SZELLEMBEN az igazi gyülekezetre. Ő a hűséges és igaz BIZONYISÁG a gyülekezet közepette. Egy napon azonban vissza fog jönni újra testben. Be fogja bizonyítani azt, hogy Ki az egyedüli bölcs hatalmasság—Ő az, Jézus Krisztus a Dicsőség Ura.

Hűséges és Igaz Bizonyosság, Teremtő és Fenntartó, Tökéletes Megvalósítás, Isten Ámenje.

Ó mennyire szeretem Őt, mennyire imádom Őt, Jézust, az Isten Fiát.

Az üdvözlésnek ezen részénél szeretném lezárni gondolataimat II. Korinthus 1:18-22 szavaival, "De hű az Isten, hogy a mi beszédünk hozzátok nem volt igen és nem. Mert az Isten Fia Jézus Krisztus, Akit köztetek mi hirdettünk, én és Silvánus és Timótheus, nem volt igen és nem, hanem az igen lett Őbenne. Mert Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett iganné, és Őbenne lett Ámenné az Isten dicsőségére miáltalunk. Aki pedig minket tiveletek egybe Krisztusban megerősít és megken minket, az Isten az; Aki el is pecsételt minket, és a Szellemnek zálogát adta a mi szíveinkbe."

"Az Isten teremtésének Kezdeté". Ez az, amit az Úr Jézus mond Magáról. Ezek a szavak azonban nem éppen azt jelentik számunkra, amiképpen azok csengenek. Ha csupán úgy vennénk azokat, ahogy hangzanak, akkor sok ember (valójában emberek nagy sokasága) azt az elképzelést kapja, mintha Jézus lett volna Isten első teremtménye, és ilyen módon alacsonyabb rangba helyeznék Őt, mint Maga az Istenség. Azután ez az első teremtmény teremtette volna az univerzum összes többi részét, és mindazt, amit az tartalmaz. Ez azonban nem így van. Tudjátok, hogy ez nem kapcsolódik az egész Biblia összességével. Az Ige így hangzik, "Ő a KEZDŐJE vagy SZERZŐJE az Isten teremtésének." Nos, mi tudjuk teljes bizonyossággal, hogy Jézus Isten, maga az Isten. Ő a Teremtő. János 1, 3, "Minden Óáltala lett, és Nála nélkül semmi sem lett, ami lett." Ő az, Akiről az Ige mondja az I.

Mózes 1,1-ben “Kezdetben Isten teremtette az eget és a földet.” Ugyanígy mondja a II. Mózes 20, 11-ben, “Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék.” Látjátok tehát, hogy semmi kétség affelől, hogy Ő a Teremtő. Ő volt a teremője egy BEFEJEZETT FIZIKAI TEREMTÉSNEK.

Most már bizonyára láthatjuk, hogy mit jelentenek ezek a szavak. Bármely más értelmezése ezeknek azt jelentené, hogy Isten teremtette Istent. Hogyan lehetett volna Istent teremteni, ha Ő Maga a teremő?

Most azonban Ő ott áll a Gyülekezet közepette. Amikor ott áll, és felfedi azt, hogy Ki Ő ebben az utolsó korban, akkor Ő így nevezi meg Önmagát “Az Isten teremésének Szerője”. Ez egy MÁSIK TEREMTÉS. Ez a gyülekezettel kapcsolatos. Ez Önmagáról egy speciális megjelölés. Ő az egyház TEREMTŐJE. A mennyei Vőlegény megteremtette az Ő saját menyasszonyát. Mint Isten Szelleme, Ő lejött és teremtett szűz Mária méhében sejteket, amelyből az Ő teste megszületett. Szeretném ezt megismételni. Ő teremtette azokat a sejteket Mária méhében a teste számára. A Szent Szellem számára nem volt elegendő az, hogy egyszerűen életet adjon egy emberi petesejtnak, amelyet Mária szolgáltatott. Az bűnös emberi lény lett volna aki a testet létrehozná. Akkor nem az “Utolsó Ádám” lett volna létrehozva. Az Úrról ez van megírva “Íme egy testet alkottál (mármint az Atya) számomra.” Isten (és nem Mária) szolgáltatta azt a testet. Mária volt az emberi inkubátor, és ő hordozta ki a Szent Gyermekeket, és meg is szűlte. Ő Isten-ember volt. Ő Isten Fia volt. Ő az ÚJ teremésből származott. Ember és Isten találkozott és összekapcsolódott; ennek a fajnak Ő volt az első tagja. Ennek az új fajnak Ő a feje. Kolossé 1,18. “És Ő a feje a testnek, az egyháznak: Aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első.” II. Korinthus 5,17 “Azért ha valaki Krisztusban van, új teremés az; a régiek elmúltak, íme újjá lett minden.” Itt láthatjuk, hogy noha az ember A RÉGI RENDBŐL való volt, illetve régi teremésből, most azonban a KRISZTUSSAL VALÓ EGYESÜLÉSBN, Isten ÚJ TEREMTÉSÉVÉ vált. Efézus 2, 10 “Mert az Ő alkotása vagyunk, TEREMTETVÉN általa a KRISZTUS JÉZUSBAN jó cselekedetekre.” Efézus 4, 24, “És felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban, és valóságos szentségben.” Ez az Új Teremés nem a régi teremtmény felújítása, mert akkor nem lehetne új teremtménynek nevezni. Ez azonban pontosan az, amit az mond, “ÚJ TEREMTMÉNY.” Ez egy másik teremtmény, eltérő a régitől. Az Úr a továbbiakban már nem test szerint foglalkozik velünk. Ez volt az, ahogy Izráellel bánt.

Kiválasztotta Ábrahámot, és Ábrahámától az Isteni Izsáki vonalon át Izráel nemzetét. Most azonban minden fajból, törzsből, és nemzetből elhatározta az új teremtést. Ennek a teremtésnek Ő az első tagja. Ő Isten volt emberi formába teremtve. Jelenleg pedig az Ő Szelleme által sok fiakat teremt Önmagának. Isten a Teremtő, teremt Önmaga számára egy részt az Ő teremtéséből. Ez Isten igazi kinyilatkoztatása. Ez volt az Ő szándéka. Ez a szándék a kiválasztás által öntött formát. Ez az oka annak, hogy az Úr lenézhetett át egész az utolsó korig, amikor már mindennek vége lesz, és látta Önmagát még mindig az egyház közepette, mint Isten Új Teremtésének szerzőjét. Az Ő Szuverén hatalma hozta ezt létre. Az Ő saját rendelete által választotta ki ennek az Új Teremtésnek a tagjait. Ő előre eldöntötte őket a gyermeki örökbe fogadásra, az Ő akarátának jókedve szerint. Az Ő mindentudása, és mindenhatósága által hozta ezeket létre. Másképpen hogyan tudhatta volna azt, hogy ott fog állni az egyház közepette, és dicséretet vesz az Ő testvéreitől, hogyha mindezt Ő nem biztosította volna előre? Az Úr mindeneket előre tudott, és Ő mindent kidolgozott az Ő tudásának megfelelően azért, hogy az Ő szándéka, és jókedvének akarata el legyen végezve. Efézus 2:11: *“Őbenne, Akiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetvén annak eleve elvégzése szerint, Aki mindent az Ő akarátjának tanácsából cselekszik.”* Hallelujah! Hát nem örültök, hogy Óhozzá tartoztok?

A LAODICZAEI KORHOZ SZÓLÓ ÜZENET

Jelenések 3, 15-19-ig “Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév. Így mivel lágyemeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az Én számból. Mivel ezt mondom: gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorúlt és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: azt tanácsolom néked, hogy végy Tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltöztetd legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket Én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.”

Amint ezeket együtt olvastuk, biztos, vagyok benne, hogy észrevettétek azt, hogy a Szellem egyetlen kedves dolgot sem mondott erről a korról. Az Úr két vádat mond és kihirdeti az Ő végzését rájuk.

(1) Jelenések 3:15,16 “Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév. Így, mivel lágyemeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az Én számból.”

Gondosan meg fogjuk vizsgálni ezeket. Azt mondja az Ige, hogy ez a Laodiczeai gyülekezeti kor csoportja langyos. Ez a langyosság Isten büntetését vonja maga után. Ez a büntetés pedig az lesz, hogy az Úr kiköpi őket az Ő szájából. Ez az a pont, ahol nem szeretnék eltévelyedni úgy, ahogy azt nagyon sok ember teszi. Ők rendkívül bölcsstelenül azt mondják, hogy Isten ki tud köpni minket az Ő szájából, és ez azt bizonyítaná, hogy nincsen igazság abban a tanításban, amely a szentek kitartásáról beszél. Szeretném most helyben kijavítani a gondolkodásotokat. Először is ezek a versek nem egy személyhez szólnak. Ezek a gyülekezethez szólnak. Az Úr a gyülekezethez beszél. Továbbá ha az Igét emlékezetünkben tartjuk, akkor felidézhetjük, hogy sehol sem olvashatjuk azt, hogy mi Istennek a SZÁJÁBAN lennénk. Mi az Ő tenyerébe vagynak metszve. Bennünket az Úr a kebelében hordoz. Egészen régen, még az ismeretlen korok előtt mi már az Ő gondolatában voltunk. Mi az Ő nyája vagyunk, az Ő legelőjén, de *sohasem* voltunk az Ő szájában. Mi van hát akkor az Úr szájában? Az Ige van az Ő szájában. Máté 4, 4 “Ő pedig felelvén, monda: meg van írva: nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Istennek szájából származik.” Az Igének tehát a mi szánkban is kellene lennie. Azt is tudjuk, hogy az egyház az Ő teste. Azért van itt a földön, hogy átvegye az Úr helyét. Mi lesz akkor a gyülekezetnek szájában? Az IGE. I. Péter 4, 11 “Ha valaki szól, mintegy Isten Igéit szólja”. II. Péter 1, 21 “Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szent Szellemtől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.” Akkor tehát mi a baj az utolsó napoknak ezen népével? **ELTÁVOLODTAK AZ IGÉTŐL. TÖBBÉ MÁR NEM BÜZGÖLKODNAK AZÉRT. LANGYOSAK AZ IGÉVEL KAPCSOLATBAN.** Mindjárt be is fogom ezt bizonyítani.

A Baptistáknak megvannak az ő tantételeik és dogmáik az Igén alapulva, és senki sem rendítheti meg őket. Ők azt mondják, hogy a csodáknak apostoli napjai már elmúltak, és nincs olyan, hogy a Szent Szellemmel való keresztség, amelynek a hitet kell követnie. A Metodisták azt mondják (szintén állítva, hogy az Igén állnak), hogy nincsen vízbe merítés (a fröcskölés, az nem bemerítés) és, hogy a megszentelődés az valójában a Szent Szellem keresztség. A Krisztus Gyülekezete nevű felekezet azt hirdeti, hogy a bemerítés az egyben újjászületés, és túlságosan sok esetben az történik, hogy száraz bűnös lemerül, és nedves bűnös bukkan elő. Ennek ellenére állítják, hogy tanításuk az Igére alapul. Menjünk végig a vonalon, és eljutunk a Pünkösdiekhez. Meg van náluk az Ige? Adjál nekik egy Igei tesztet, és nézd meg. Majdnem minden alkalommal el fogják adni az Igét egy érzésért. Ha valaki produkál valamilyen megnyilvánulást, mint pl. olaj és vér és nyelveken szólás, vagy egyéb jeleket, akár benne van az Igében akár nincs, vagy akár megfelelő módon

van értelmezve az Igéből vagy sem, mégis a nagy többség bedől neki. De mi történt akkor az Igével? Az Ige félre lett téve, ezért Isten ezt mondja, “Mindnyájatok ellen fogok fordulni. Ki foglak köpni benneteket a számból. Ez a vég. Mivel a hét gyülekezeti korból hétben semmi mást nem láttam, mint azt, hogy az emberek többre becsülik a saját szavaikat az Enyémtől. Ezért ennek a kornak a végén kiköplek benneteket az Én számból. Ezzel mindennek vége lesz. Természetesen beszélni fogok. Igen itt vagyok a gyülekezet közepette. Isten Ámenje, a hűséges és igaz ki fogja nyilatkoztatni Önmagát és ez AZ ÉN PROFÉTÁM ÁLTAL LESZ.” Igen, ez így van. Jelenések 10, 7 “Hanem a hetedik hírnök szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Istennek titka, amint megmondotta az Ő szolgálóinak a prófétáknak.” Ime itt van. Az Úr elküld egy igazolt prófétát. Elküld egy prófétát majdnem kétezer év után. Elküld valakit, aki olyan távol van a szervezetektől, az iskolázottságtól, és a vallásos világtól, hogy éppúgy mint a hajdani Keresztelő János és Illés, ő is csak Istentől fog hallani, és nála lesz “Az így szól az Úr”, és Istenért fog szólni. Ő Isten szócsöve lesz és ő, AMINT AZ KI VAN JELENTVE A MALAKIÁS 4,6-ban, VISSZA FOGJA FORDÍTANI A GYERMEKEK SZÍVÉT AZ ATYÁKHOZ. Ő vissza fogja hozni az utolsó napnak választottjait, és azok oda fognak figyelni egy igazolt prófétára, aki a pontos igazságot fogja mondani, amiképpen Pál is ezt tette. Ő helyre fogja állítani az igazságot úgy, ahogy az a régieknél is volt. És a vele lévő választottak azokban a napokban azok lesznek, akik igazán megnyilvánítják az Urat, és az Ő teste lesznek az Ő hangja lesznek, és az Ő cselekedeteit fogják cselekedni. Hallelujah! Látjátok?

A gyülekezet történetének rövid idejű vizsgálata be fogja bizonyítani azt, hogy mennyire pontos ez a gondolat. A Sötét Korban az Ige majdnem teljesen elveszett az emberek számára. Isten azonban elküldte Luthert az IGÉVEL. Abban az időben a Lutheránusok Istenért szóltak. De mivel szerveztek, ezért a tiszta Ige újra elveszett mivel a szerveződés dogma és tantételek felé húz, és nem pedig az egyszerű Ige felé. Többé már nem tudtak Istenért szólni. Azután Isten elküldte Wesleyt, és ő volt az Ige hangja az ő napjaiban. Azok az emberek, akik elfogadták az ő Istentől kapott kinyilatkoztatását, lettek az élő levelek, akiket az ő generációik összes embere olvasott és ismert. Amikor azonban a Metodisták elbuktak, Isten támaszott másokat, és így ment ez éveken át egészen addig, amíg ezekben az utolsó napokban újra más emberek lakják a földet, akik az ő küldöttjük vezetése alatt lesznek a végső kor végső hangjai.

Igen uram. A gyülekezet többé már nem Isten “szócsöve”. A saját maga szócsöve. Ezért Isten ellene fordul. Isten össze

fogja zavarni az utolsó idők gyülekezetét a prófétán és a menyasszonyon keresztül, mivel Isten hangja bennük lesz. Igen, ez pontosan így van, mivel a Jelenések utolsó részének 17. verse azt mondja, “A Szellem és a menyasszony mondják jövel.” Még egyszer újra a világ közvetlenül fog hallani Istentől, amint az pünkösdkor is volt. Persze természetesen az Ige-menyasszony ugyanúgy vissza lesz utasítva, mint az első korszakban.

Most Ő kikiáltott ehhez az utolsó korhoz, “Nálatok van az Ige. Több Bibliátok van, mint valaha, ennek ellenére semmit nem tesztek az Igéért, kivéve, hogy felszabdaltjátok és darabokra metéltétek azt, kivéve belőle magatoknak azt amit akartok, és kihagyva azokból azt, ami nem tetszik nektek. Nem érdekel benneteket az, hogy ÉLJÉTEK az Igét, hanem hogy vitassátok azt. Jobban szeretném, hogy lennétek inkább hidegek, vagy forrók. Ha hidegek lennétek és visszautasítanátok azt, úgy még elviselném. Ha hófehér forrón izzanátok azért, hogy megismerjétek annak igazságát és éljétek azt, Én dicsérnélek titeket ezért. De amikor egyszerűen veszitek az Én Igémet és nem tisztelitek azt, Én is viszonzásul meg kell hogy tagadjam a ti tiszteléseketek. Kiköplek benneteket a számból, mert hányingarem van tőletek.”

Mindenki tudja nagyon jól, hogy a langyos víz az, amely hányingert okoz a gyomorban. Ha valakinek hánytató szerre van szüksége, akkor a langyos víz az egyik legjobb innivaló. A langyos gyülekezet Isten rosszulletét okozta, és ezért Ő kijelentette, hogy kiköpi azt. Ez arra emlékeztet bennünket, hogy miképpen érezhette magát az Úr közvetlenül a vízözön előtt, igaz?

Ő, Isten inkább elviselné, ha a gyülekezet hideg, vagy forró lenne. Mindennél jobb azonban az lenne, ha a gyülekezet buzgó forró lenne. Ez azonban nem így van. Elhangzott a végzés. A gyülekezet többé már nem képviseli Isten hangját a világban. Ő azt állítja hogy képviseli, de az Isten azonban azt mondja, hogy nem.

Ő, Istennek még mindig van egy hangja a világ népéhez, éppen ahogy Ő adott egy hangot a menyasszonynak. Ez a hang a menyasszonyban van, amint azt már mondtuk, és még többet is fogunk erről később beszélni.

(2) Jelenések 3,17–18. “Mivel ezt mondod: gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: azt tanácsolom néked, hogy végy Tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltöztetted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.”

Vizsgáljuk meg ezen versek első kifejezését, “*mert azt mondod.*” Látjátok, ők beszélnek. Ők úgy beszéltek, mint Isten szócsöve. Ez pontosan azt bizonyítja, amit mondtam, hogy a 16. 17. versek jelentenek. De noha ők ezt mondják, az még nem jelenti azt, hogy igaz. A Katolikus Egyház azt mondja, hogy Istenért beszél, és állítják, hogy az ő egyházuk az Úr biztos hangja. Hogy miképpen lehet bárki szellemileg ennyire gonosz, az több, mint amit én el tudok képzelni, de ők azt produkálják, amilyen mag őbennük van, és mi tudjuk, hogy honnan jött ez a mag, igaz?

A Laodiczeai gyülekezet azt mondja, “Én gazdag vagyok, és megnövekedtem a javakban, és nincs szükségem semmire.” Ez volt az ő önértékelése. Saját magára nézett, és ez az, mit látott. Azt mondta, “gazdag vagyok”, ami azt jeleneti, hogy ő gazdag e világnak dolgaiban. A Jakab 2, 5-7-tel szemben dicsekedik, “Halljátok meg szeretett atyámfiai, avagy nem az Isten választotta-é ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben, és örökösei az országnak, amelyet azoknak ígért, akik Őt szeretik? Ti pedig meggyaláztátok a szegényt. Avagy nem a gazdagok hatalmaskodnak-é rajtatok, és nem ők hurcolnak-e titeket a törvény elé? Nem ők káromolják-é azt a szép Nevet, amelyről neveztetek?” Én azonban NEM azt akarom mondani, hogy egy gazdag személy nem tudna szellemi lenni, de mindnyájan tudjuk azt, hogy az Ige úgy mondja, hogy azok kevesen vannak. A szegények azok, akik többségben vannak az igaz gyülekezet testében. Amikor viszont a gyülekezet megtelik gazdagsággal, akkor csak egy dolgot tudunk; “Ikábód” lett kiírva a templom kapujára! És ezt nem tagadhatjuk, mert ez az Ige.

Nos, beszélve a gyülekezetben lévő gazdagságról—hát sohasem volt a gazdagságnak ekkora megnyilvánulása. A csodálatos szentélyek számbelileg úgy megsokszorozódtak, mint még soha azelőtt. A különböző csoportok egymással versengenek, hogy ki tudja a legnagyobb és legszebb épületet megépíteni. Ezenkívül építenek oktatási központokat, amelyeknek ára felbecsülhetetlen milliókban, és ezek az épületek hetente csupán egy vagy két órára vannak használva. Ez azonban még nem lenne olyan borzalmas dolog, ha nem várnák azt, hogy ha gyermekeik egy kis időt töltenek ebben az oktatási létesítményben, akkor az helyettesíti azokat a képzési órákat, amelyeket otthon kellett volna adni nekik.

A pénz beömlött a gyülekezetbe, amíg a különböző felekezeteknek most már részvényeik, értékpapírjaik, gyáraik, olajkutjaik, és biztosítási társaságaik vannak. Beáramoltatták a pénzüket szociális és nyugdíj alapokba. Ez ugyan jól cseng, mégis a lelkesek részére csapdává vált, mert ha úgy döntenek, hogy elhagyják a csoportot annak érdekében, hogy több világosságot kapjanak, vagy hogy Istent jobban tudják

szeretni, akkor számukra elveszik a nyugdíj. A legtöbben nem bírják ki ezt a nyomást, és így ott maradnak a befolyásoló csoportnál.

Ne felejtjük el azonban, hogy ez az utolsó kor. Tudjuk hogy ez az utolsó kor, mivel Izráel visszament Palesztinába. Ha hiszünk abban, hogy az Úr valóban eljön, akkor szükségszerű látnunk, hogy valami nincs rendben azokkal, akik olyan hatalmas módon építkeznek. Valaki azt gondolhatná, hogy ezek az emberek azt tervezik, hogy örökké itt maradnak, vagy pedig hogy Jézus eljövele még sok száz évig várat magára.

Tudjátok hogy a vallást manapság úgy ismerik, mint ami egy nagy üzlet? Ez egy abszolút tény, üzleti menedzsereket állítanak a gyülekezetbe hogy a pénzügyekről gondot viseljenek. Ez lenne az, amit Isten kíván? Hát nem arra tanít bennünket az Úr Igéje az Apostolok Cselekedetének könyvében, hogy hét Szent Szellemmel teljes és hittel teli férfi szolgált az Úrnak üzleti ügyekben? Bizonyára láthatjátok azt, hogy Isten miért szólt így, "TI mondjátok, hogy gazdagok vagytok; Én sohasem mondtam ezt."

Vannak rádióprogramok, TV programok, és számos egyházi törekvések, amelyek millió és millió dollárokbá kerülnek. A gazdagság ömlik, és ömlik az egyházba, és a tagság a pénznek arányába növekedik, a munka azonban nincs elvégezve, ahogy az végezve lett akkor, amikor még nem volt pénz, és az emberek egyedül csak a Szent Szellemtől kapott képességekre támaszkodtak.

Fizetett prédikátorok, fizetett segítők, fizetett zenei szolgálattelvők, és képzők, fizetett kórusok, fizetett gondnokok, programok, és szórakoztató műsorok-és ez mind nagy összegekbe kerül, mégis mindezek ellenére az erő csökken. Igen, a gyülekezet valóban gazdag, az erő azonban nincs ott. Isten a Szellem által, nem pedig a pénz és a tehetségek mértéke szerint munkálkodik a gyülekezetben.

Most meg szeretném nektek mutatni, hogy milyen ördögivé lett ez a pénz utáni buzgóság. A gyülekezetek mindent elkövettek, a tagság, különösen a gazdagok számának növeléséért. Mindenféle felkiáltások hangzanak, hogy a vallást vonzóvá tegyék olyan módon, hogy a gazdagok és kulturáltak, valamint mindazok, akiknek világi presztízszük van, bejöjjenek és aktívan résztvegyenek a gyülekezetben. Hát ennyire nem tudják megérteni azt, hogyha a szellemiség kritériuma a gazdagság lenne, akkor a világnak Isten már megvan, Isten teljesen megvan a világnak, és a gyülekezetnek meg nem lenne semmi abból?

"Te azt mondod, hogy megnövekedtem a javakban." Ez szó szerint azt jelenti, hogy 'nekem szellemi gazdagságom van.' Ez úgy cseng, mintha a millenium már elérkezett volna arany

utcákkal, és Isten jelenlétével. De kíváncsi vagyok, hogy ez valójában így van-e. Vajon a gyülekezet igazából gazdag Isten szellemi dolgaiban? Vizsgáljuk meg ennek a XX. Sz.-beli Laodiczeai dicsekedését az Ige fényében.

Ha a gyülekezet valóban gazdag lenne Szellemileg, akkor annak befolyása érezhető lenne a közösségi életben. De valójában milyen fajta életet élnek a közösségben ezek az úgynevezett szellemi és befolyásos emberek? Kint a külvárosokban, kint a felsőbb rétegek kerületeiben bőven van feleség-cserebere, prostitúció, gyermekbandák, bulik és borzalmas pusztítások a tulajdonokban. Az erkölcstelenség soha nem látott mértékben nőtt, szabad szerelem, kábítószer-élvezés, szerencsejáték, lopás, és a gonosz minden fajtája. És a gyülekezet tovább állítja, hogy milyen jó ez a generáció, és hogy a gyülekezetek telve vannak, és hogy még a missziós területeken élő bennszülöttek is mennyire jól reagálnak az örömhírré. A gyülekezet azonban átirányította az embereket az orvosokhoz, különösen a pszichológusokhoz. Hogy ennek ellenére miért állíthatja azt, hogy Szellemileg gazdag, azt el nem tudom képzelni. Ez ugyanis nem igaz. Tönkrementek, és még csak nem is tudják.

Vessünk egy jó pillantást magunk köré. Vizsgáljuk meg az embereket, amint elmennek mellettünk. Azokban a tömegekben, amelyeket látunk, felfedezhetünk-e olyanokat, akiknek Keresztény kinézetük van? Figyeljük meg, hogy miként öltöznek, hogyan cselekednek, hallgassuk meg mit beszélnek, és nézzük meg, hova járnak. Bizonyára kellene, hogy valamiféle bizonyítékát lássuk az *újjaszületésnek* azok között akiket látunk elhaladni. Sajnos azonban nagyon kevesen vannak. Ennek ellenére manapság a fundamentális egyházak azt állítják nekünk, hogy milliókat segítenek üdvösségre, és még be is töltekeznek a Szellemmel. Valóban Szent Szellemmel? Nevezhetünk-e olyan asszonyokat Szent Szellem által betöltötteknek, akik bodrosra vágott hajjal járkálnak parányi rövidnadrágokban és nadrágokban, melltartókban és feszes alsóneműkben, és mindnyájan Jézabelhez hasonlóan kifestve. Ha ezek lennének azok, akiket szerény és illendő öltözetű Keresztény asszonyoknak hívunk, akkor nem mernék rágondolni, hogy milyen lenne egy illetlen kinézet.

Természetesen tudom, hogy nem az asszonyok diktálják a divatot. Az Hollywood. Figyeljenek azonban hölgyeim, az üzletekben még mindig lehet kapni ruhaanyagokat és varrógépeket. Nem kötelesek azt megvásárolni, ami az üzletekben van, és azután ezzel a kifogással élni. Ez most egy halálosan komoly dolog, amelybe belemélyedek. Nem olvastátok az Írásban, hogy ha egy férfi gonosz kíváncsággal a szívében tekint egy asszonyra, akkor ő immár paráznaságot

követett el azzal a szívében? És tegyük fel, hogy ti olyan módon öltöztetek fel, hogy ezt okozzátok? Ez benneteket az ő bűnpartnerévé tesz, még akkor is, hogyha efelől teljes tudatlanságban lennétek, és igaz szüzek lennétek, akinek nincsenek ilyen kívánságai. Isten mégis felelőségre von benneteket, ezért, meg lesztek ítélve.

Természetesen tudom hölgyeim, hogy nem szeretitek ezt a fajta prédikálást, azonban testvérnőm halálosan helytelenül gondolkozol, ha akképpen cselekszel. A Biblia megtiltja a hajatoknak levágását. Isten fejfedőként adta azt. Megparancsolta számotokra, hogy hosszan viseljétek. Ez a ti dicsőségetek. Amikor levágjátok a hajatokat, akkor kijelentettétek, hogy elhagytátok a férjetek vezetését. Mint Éva, azonképpen ti is kísértáltatok, és saját utatokra tértetek. Van már választói jogotok. Átvettétek a férfiak munkahelyét. Most már nem asszonyként jártok. Meg kellene térnetek, és visszatérni Istenhez. És ha mindez még nem volt eléggé rossz, akkor a nők nagy sokasága kitalálta azt az ötletet, hogy átvehetitek a szószerket, és az egyházi tisztségeket, amelyeket Isten férfiak számára, és csak egyedül a férfiak számára tartott fenn. Ó, én most egy fájó pontot érintettem igaz? Akkor mutassatok nekem egyetlen egy helyet a Bibliában, ahol Isten valaha is asszonyt rendelt volna arra, hogy prédikáljon, vagy hogy hatalmat gyakoroljon a férfi felett, és akkor bocsánatot fogok kérni tőletek. Sehol nem találhatjátok annak ellenkezőjét, amit mondok. Igazam van, mivel az Igén és az Igében állok. Ha Szellemileg gazdagok lennétek, akkor tudnátok, hogy ez az igazság. Semmi más nem lehet igaz, csak az Ige. Pál ezt mondta, "Megtiltom, hogy az asszony tanítson, vagy hatalmat gyakoroljon a férfi felett." Nem találhatunk egy helyet sem az Efézus 4-ben leírt öt szolgálat közül, amelyet ha gyakorolnának, akkor nem vennének hatalmat a férfiak felett. Hölgytestvéreim, jobban teszitek, ha az Igére figyeltek. Az nem Isten Szelleme volt egy Szellemmel töltött életben megnyilvánulva, amely azt mondta nektek, hogy prédikáljatok, mivel a Szellem és az Ige EGY. Ők ugyanazt a dolgot mondják. Valaki elkövetett egy hibát. Valaki el lett bolondítva. Ebredjete fel, még mielőtt túl késő lesz. Sátán becsapta Évát, a ti anyátokat; ő most a leányokat bolondítja. Isten legyen a ti segítségétekre.

"Nincs szükségem semmire" Hát ha valaki azt mondja, hogy "nincs szükségem semmire", akkor ugyanúgy mondhatná azt is, hogy "nekem mindenem megvan," vagy mondhatná, "most már nem akarok többet, mivel teljesen jól vagyok lakva." Kifejezhetitek ezt a gondolatot úgy, ahogy ti akarjátok, de minden azt a tényt fogja mutatni, hogy a gyülekezet önelégültté lett. Elégedetté vált azzal, amije van. Vagy azt gondolja, hogy mindene megvan, vagy elég van neki.

És ez pontosan az, amit napjainkban találunk. Melyik az a felekezet, amely nem állítaná, hogy **ÓNÁLA** van a kijelentés, az erő és az igazság? Hallgassátok meg a Baptistákat, és nekik mindez megvan. Hallgassátok meg a Metodistákat, és nekik is mindez megvan. Hallgassátok meg a Krisztus Gyülekezete nevezetű közösséget, és rajtuk kívül mindenki rossz úton van. Azután nézzétek meg, mit mondanak a Pünkösdiek, és náluk van a teljesség teljessége. Ők bizonyára tudják, hogy én az igazat mondom felőlük, mivel kézírataik közül egyik sem fejez ki mást. Ők olyan szépen leírtak mindent, és odatették rá az ő neveiket, és így bevégeztek mindent. Istennek már nem is marad semmi. És ott vannak azok, akik egyszerűen nem óhajtanak semmi többet. Ők nem hisznek a gyógyításban, és nem akarják azt, noha ez benne van az Igében. Azután ott vannak azok, akik nem akarják venni a Szent Szellemet még akkor sem, ha Isten megnyitná az egeket, és jelet mutatna.

Mindnyájan azt mondják, és megpróbálják bizonyítani is, hogy náluk van minden, vagy elég van nekik. Azonban ez lenne az igazság? Hasonlítsátok össze ezt a XX.sz.-i gyülekezetet az első évszázad gyülekezetével. Rajta. Tegyétek meg. Hol van az erő? Hol van a szeretet? Hol van a megtisztított gyülekezet, amely ellene állt a bűnnek, és hit által Jézus felé ment. Hol van az egység? Nem találhatjuk sehol. Ha a mostani gyülekezetnek mindaz megvan amire szüksége van, akkor azok a régiek az Apcsel.-ben, miért kérték többet Istentől, és azt mintha nekik semmiük nem lett volna, noha sokkal több volt nekik mint ezeknek ma?

ISTEN DIAGNÓZISA

Az tehát, amit Isten látott, teljességgel különbözött attól, amit ők mondtak, hogy látnak. Ők azt mondták, hogy gazdagok voltak és Szellemben bővülködtek. Ők már megérkeztek. Semmi nem volt szükségük. Isten azonban másképp látta. Ő ezt mondta, "Ti nem tudjátok azt, hogy nyomorúltak, nyomorúságosak, szegények, vakok és meztelenek vagytok." Hogyha az emberek ebben az állapotban vannak, különösen ha meztelenek, és **NEM TUDJÁK AZT**, akkor valami borzalmasan nincs rendjén. Bizonyára kell valaminek történni. Nem arról lenne-e szó, hogy Isten megvakította szemeiket, amint azt a zsidókkal is tette? Az Evangélium visszatérne a zsidókhoz? A történelem ismétli magát? Én azt mondom, hogy igen.

Isten azt mondja, hogy ez a Laodiczeai Kor "nyomorúlt". Ez a szó két görög szóból ered, amelyeknek jelentése 'kitartás' és 'próba.' Ennek azonban semmi köze azokhoz a próbákhoz, melyek az igaz Keresztény életében vannak, hiszen Isten úgy

írja le azt a Keresztényt aki próbában van, mint “áldott” és hozzáállása pedig öröm, ellentétben ez a leírás itten, “nyomorult, és nyomorúságos”. Milyen furcsa. Ebben a korban amely bővülködik, minden téren előrehaladásban van, hogyan lehetnek akkor próbái? Ez valóban furcsa; azonban ebben a lehetőségekkel teli korban, amikor mindenkinek olyan sokja van, és ahol még sokkal több van amit birtokolni lehetne, a találmányok, melyek munkáinkat segítik, és az a sok dolog, melyek arra szolgálnak, hogy élvezetet nyújtsanak számunkra, mégis HIRTELEN szellemi betegségekkel találjuk magunkat szemben, melyeknek olyan nagy a mértéke, hogy rémületbe ejtik a nemzetet. Amikor mindenkinek boldognak kellene lennie, amikor valójában látszólag semmi ok nincs a boldogtalanságra, akkor milliók szednek nyugtatókat éjszakára, serkentő tablettákat reggel, orvosokhoz rohannak, intézményeket keresnek fel, és megpróbálják elfojtani ismeretlen félelmeiket alkohol fogyasztásával. Igen, ez a kor dicsekszik a világi javak hatalmas készleteivel, az emberek azonban kevésbé boldogok, mint valaha. Ez a kor dicsekszik a szellemi vívmányaival, de az emberek kevésbé biztosak önmagukban, mint valaha is. Ez a kor egy jobb erkölcsi értékkel dicsekszik, és romlottabb, mint bármelyik kor a vízözön óta. Beszélnek az ismereteikről és a tudományról, mégis minden téren egy vesztes csatában harcolnak, mivel az emberi értelem, lélek és szellem nem tudja felfogni vagy felvenni a versenyt mindazokkal a változásokkal, amelyek a földre jöttek. Egy generáción belül a lovaskocsi korszakból átmertünk az űrkorszakba, és mindezekre büszkéek vagyunk, és dicsekedünk felőlük; belül azonban sötétség és üresség uralkodik, amely gyötrődve kiált onnan, és egy ISMERETLEN OK MIATT az emberi szívek félelemmel bukdácsolnak, és a világ úgy el van sötétedve, hogy bátran nevezhetjük ezt a kort az idegbajosak korának. Dicsekszik, de azt semmivel nem tudja alátámasztani. Békét kiált, de sehol nincs béke. Kiáltozza, hogy mindenből nagy mennyisége van, és mégis egy kielégítetlen tűznek vágya ég benne! “Nincs békesség”, ezt mondja az én Istenem a gonosznak.

“*Nyomorúságosak*”. Ez azt jelenti, hogy száanalomra méltóak. Száanalomra méltóak? Ők megvetik a sajnálatot. Ők telve vannak büszkeséggel. Kérkednek azzal, amijük van. Az viszont, amit birtokolnak, nem állja ki az idő próbáját. Ők futóhomokra építettek, mintsem az Isten Igéje kijelentésének sziklájára. Hamarosan jön a földrengés. Hamarosan eljön Isten haragjának vihara az ítéletben. Akkor azután hirtelen pusztulás jön, és az ő összes testi készülődéseik ellenére ők mégis készületlenek lesznek arra, ami a földre jön. Ők azok, akik minden világi erőfeszítéseik ellenére valójában ellenkezésben vannak, és azt nem is tudják. Ők valóban sajnálatra méltóak. Sajnáljátok azokat a szegény embereket,

akik benne vannak ennek az utolsó időknek ökumenikus mozgalmában, mivel ők ezt Isten mozdulásának hívják, amikor ez a Sátántól van. Sajnáljátok azokat, akik nem ismerik a szerveződés átkát. Sajnáljátok azokat, akiknek olyan sok gyönyörű imaházaik, parókiáiuk vannak, és olyan ragyogóan képzett kórusaik, és a jó módnak ilyen bemutatása, valamint az imádatnak olyan nyugodt, és tiszteletre méltó formája. Sajnáljátok, és ne irigyljétek őket. Menjünk vissza régi épületekhez, vissza a hiányosan megvilágított helyiségekhez, pincékhez, és vissza a világból kevesebbhez, és Istentől többhöz. Sajnáljátok azokat, akik olyan nagy dolgokat állítanak, és oly sokat beszélnek ajándékaikról. Éreztetek irántuk úgy, mint szájalom tárgyai iránt, mert hamarosan haragnak tárgyai lesznek.

“Ők szegények.” Persze természetesen ez Szellemi szegénységet jelent. Amikor ez a kor lezárulóban van, akkor az egyik jel az, hogy nagyobb és jobb gyülekezeti házaik vannak, egyre több emberrel, és egyre több megnyilvánulással, amelyekről azt feltételezik, hogy a Szent Szellem demonstrációi. Azonban a zsúfolt oltárok, a működésben lévő Szellem ajándékai, a kitűnő megjelenés nem az Istentől való válasz, hiszen mindazok, akik az oltárokhoz járulnak, nagyon ritkán maradnak meg, hogy Istennel járjanak, és amikor a nagy kampányok befejeződnek, hol vannak mindazok, akik lejöttek a padosorok között? Meghallgattak egy embert, odafigyeltek egy felhívásra, bejöttek a hálóba, de ők nem halak voltak, hanem teknősbéka módján visszamásztak az ő saját vizeikhez.

Azután itt van ez a sok nyelveken szólásról való beszéd—azt gondolják róla, hogy ez a Szent Szellembe való megkeresztelkedés bizonyítéka, és az emberek úgy gondolják, hogy egy hatalmas ébredés kellős közepén vagyunk. Az ébredésnek azonban vége. Amerika utolsó esélye 1957-ben volt. A nyelveken szólás pedig Isten jele a küszöbön álló veszedelemtől ugyanúgy, ahogy az Belsazar babiloni király ünnepségén volt, amikor megjelent a falon egy írás, más nyelven. Nem tudjátok, hogy sokan fognak jönni az utolsó napon, és azt mondják, “Uram, Uram, hát nem tettünk sok csodálatos dolgot a Te Nevedben, úgy, hogy még ördögöket is űztünk ki?” És az Úr azt fogja mondani, “Távozzatok Tőlem, ti gonosztságot cselekvők, mert soha nem ismertelek benneteket.” Máté 7, 22-23. Jézus azt mondta, hogy ezek gonosztságot cselekvők voltak. Mégis, találkozhatasz olyan emberrel, aki jön és imádkozik a betegekért, megjeleníti az olajat, és a vért a gyülekezetben, jön a prófécia, és mindenféle természetfeletti, az emberek pedig összegyűlnek körülötte, és esküsznek rá, hogy ő az Úrtól van, habár ez a személy valójában a vallásból egy pénzpanamát csinál, és bűnben él. Az ő egyedüli válaszuk erre, az a teljesen Biblia ellenes, hogy “mivel eredményeket

produkál, ezért Istentől kell hogy legyen.” Mennyire borzalmas. Mennyire szegény valójában ez a kor az Isten Szellemében, és ezek a szegény nyomorúságtól súlytott emberek még csak nem is tudják ezt.

“Vak és meztelen vagy.” Ez már valóban kétségbe ejtő. Miként lehet valaki vak, és meztelen, és még csak nem is tudja? Mégis a Biblia azt mondja, hogy ők vakok, és meztelenek, és nem veszik észre. A válasz az, hogy ők szellemi vakok, és szellemi meztelenek. Emlékszünk arra, amikor Elizeust és Géházit körülvette a szíriai hadsereg? Idézzük vissza, hogy Elizeus Isten ereje által vaksággal verte meg őket. Ennek ellenére az ő szemeik szélesre ki voltak tárva, és látták, hogy merre mennek. A vakság nagyon különös volt abban az értelemben, hogy bizonyos dolgokat tudtak látni, de más olyan dolgokat, mint pl. Elizeus, a szolgálja, és Izráel táborát nem tudták látni. Amit ez a szíriai hadsereg láthatott, az nem volt az ő hasznukra. Amit viszont nem láttak, az meghozta számukra a fogságot. Mit jelent ez most a mi számunkra? Ez pontosan azt jelenti, amit jelentett annak idején Jézus földi szolgálatában. Ő megpróbálta megtanítani velük az igazságot, de ők nem akartak odafigyelni. János 9, 40-41. “És hallák ezeket némely farizeusok, akik Vele valának, és mondának Néki: Avagy mi is vakok vagyunk-é? Monda nékik Jézus: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.” A mostani kor hozzáállása pontosan olyan, mint akkor volt. Az embereknek minden megvan. Ők mindent tudnak. Őket már nem is lehet tanítani. Hogyha az igazságnak egy pontja felmerül az Igéből, és valaki megpróbálja elmondani az ő véleményét egy másik személynek, aki ellenkező véleményen van, akkor a hallgató oda se figyel annak érdekében, hogy meghallgatná, hanem csupán annyira figyel, hogy megcáfolhassa az elmondottakat. Most szeretnék kérdezni egy őszinte kérdést. Az Írás ellenkezik az Írással? A Biblia ellentmond a Bibliának? Lehet-e Isten Igéjében két olyan tanítás, amely ellentétes a másikkal? NEM. EZ NEM LEHETSÉGES. Isten emberei közül azonban hánynak van nyitva a szeme e felé az igazság felé? Az én tudomásom szerint még egy százalékot sem éri el azoknak a száma, akik megtanulták volna, hogy a TELJES Írás Istentől adatott, és az EGESZ hasznos tanításra, a helyreigazításra, a jobbításra, stb. Ha az egész Írás így adatott, akkor minden vers össze fog illeszkedni, ha erre esélyt adunk. Hányan hisznek azonban a kiválasztásra való előre elrendelésben, és a kárhozatra való előítélésben? Azok, akik nem hisznek, fognak figyelni? Nem, nem fognak. Ennek ellenére mindez a két fogalom benne van az Igében, és semmi sem fogja megváltoztatni. Arra azonban nem fognak időt szakítani, hogy tanuljanak róla, és hogy ezen tanítások igazságát megbékéltessék más igazságokkal, amelyek ellenkezőnek tűnnek. Ezzel szemben befogják a fülüket,

csikorgatják a fogukat, és kiesnek. Ennek a kornak a végén egy próféta fog jönni, de ők mindarra, amit ő mondani és tenni fog, vakok lesznek. Annyira biztosak abban, hogy helyes úton vannak, de vakságuk miatt mindent elveszítenek.

Isten azt mondja róluk, hogy meztelenek, és vakok is. Nem tudok semmi hasonló tragikus dolgot elképzelni, mint egy olyan embert, aki vak, meztelen, és mindezt nem tudja. Erre csak egy válasz van—ez a személy értelmén kívül van. Ő immár mélyen benne van a tudatzavarban. Képességei eltűntek, és szellemi amnézia állt be. Mi mást jelenthetne ez? Azt jelenti ez, hogy a Szent Szellem eltávozott ettől az utolsó idők gyülekezetétől? Azt jelentheti-e, hogy az emberek kivetették Istent az ő értelmükből olyan mértékben, ahogy az történik a Róma 1,28-ban leírtak szerint. “És amiképpen nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretőkben megtartsák, azonképpen odaadta őket az Isten méltatlan gondolkozásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek.” Bizonyára úgy tűnik, hogy valami ehhez hasonló történt. Itt vannak az emberek, akik azt mondják, hogy ők Istentől vannak, ismerik Istent, és az Ő Szent Szelleme bennük van, és ennek ellenére ők meztelenek, vakok, és nem is tudják. ŐK MÁR BE VANNAK CSAPVA. BENNÜK A ROSSZ SZELLEM VAN. A VÁLASZTOTTAKAT NEM LEHET BECSAPNI, DE AZ NYILVÁNVÁLÓ, HOGY EZEK A TÖBBIEK BE LETTEK CSAPVA. Ezek azok, akik vakká lettek, mivel visszautasították Isten Igéjét. Ők azok, akik meztelenre vetkőztek azáltal, hogy elhagyták Isten gondoskodását és védelmét, és az ő saját üdvösségüknek egyéni útját kezdték építeni, amely az ő Bábel-tornyük, a szerveződések által. Ő, hogy mennyire szép és csodálatos öltözetben tűnnek fel a saját szemeikben, megformálván az ő közgyűléseiket, és tanácsaikat, stb. Isten azonban mindezt lehúzza róluk, és ők meztelenek maradnak, mivel ezek a szerveződések őket az antikrisztus táborába vezette, bele a konkolynak mezejébe, közvetlenül az ő összekötésük és megegyezésük helyére. Ők valóban százalom tárgyai. Igen, inkább sajnáljuk őket, figyelmeztessük őket, kérleljük őket, és ők mindennek ellenére mennek a saját pusztulásuk útjára, haragosan elhárítva minden olyan kísértetet, amely az ő megmentésükre szolgálna a pokol tüzéből. Valóban nyomorúságosak, de ezt nem tudják. Megkeményedtek és reménytelenné váltak, és abban dicsekednek, amely valójában az ő szégyenük. Kihívóak az Igével szemben, de egy napon meg lesznek azáltal ítélve, és ki fogják fizetni az Ige vádiratának félelmetes árát.

A KOROK VÉGSŐ TANÁCSA

Jelenések 3, 18–19. “Azt tanácsolom néked, hogy végy Tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér

ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket Én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.”

Isten tanácsa rövidre van fogva. Az egyenesen a tárgyra tér. Ő az egyetlen reménységre irányítja az utolsó idők gyülekezetét. Ez a reménység ÖNMAGA. Ezt mondja az Úr, “Jöjj Hozzám, és végy.” Nyilvánvaló, hogy “a végy Tőlem” kifejezés azt jelenti, *hogy a Laodiceai gyülekezet egyáltalán nem Jézussal kereskedik annak érdekében, hogy Isten Királyságának Szellemi termékeit megvásárolná.* Az ő ügyleteik nem lehetnek Szellemiek. Ők gondolhatják ugyan hogy azok, de hogyan lehetnének? Az ő közöttük lévő cselekedetek határozottan nem olyanok, amiről Pál beszél, “Mert Isten az, Aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást, jókedvűből.” Filippi 2, 13. Akkor mi van ezzel a sok gyülekezettel, iskolákkal, kórházakkal, missziós vállalkozásokkal, stb? Isten nincs bennük mindaddig, míg ők felekezeti magból és szellemből valók, nem pedig az Isten Szellemének magjából.

“*Végy Tőlem tűzben próbált aranyat, hogy gazdag légy.*” Ezen kor népének van bőven aranya, de nem a jófajtából. Olyan arany ez, amellyel emberi életeket vásároltak, és pusztítottak el. Ez olyan arany amely elhajlította és elferdítette az emberi jellemet, mivel annak szeretete minden gonoszságnak gyökere. Jelenések 18, 1-14, “*És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma vala. És a föld fénylett annak dicsőségétől. És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: leomlott, leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan szellemnek tömlőcévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlőcévé. Mert az ő paráznsága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyai övele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak. És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondja vala: Fussatok ki belőle Én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.* Mert az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. Fizessetek úgy néki, amint ő fizetett néktek, és kétszerrel kettőztessétek meg néki az ő cselekedetei szerint; amely pohárból itatott, ugyanabból kétannyit töltsetek néki. Amennyire dicsőítette magát és dobzódott, annyi kinnak és gyásszal fizessetek néki; mert ezt mondja az ő szívében: úgy ülök, mint királynéasszony, és nem vagyok özvegy, és semmi gyászt nem látok. Ennek okáért egy nap jönnek óréa az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, Aki megbünteti őt. És siratják őt, és jajgatnak órajta a föld

királyai, akik vele paráználkodtak és dobzódtak, mikor az ő égésének füstjét látják, nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: Jaj, Jaj, te nagy város Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted. A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő áruikat immár senki nem veszi; arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skárlát cikkeket; és minden timfát és minden elefáncsont edényt, és drága fából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt; és fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és emberek lelkeit. És a gyümölcs, amit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden ami ínyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod.” *Ez pontosan az utolsó idők szervezett egyháza, mivel a negyedik versben ezt mondja, “Jöjjetek ki közülük ÉN NÉPEM.”* Az elragadtatás még nem történt meg. A menyasszony még nem ment el, amikor ezek a borzalmas viszonyok, ebben a gazdag és hamis egyházban fennállnak.

Van azonban Istennek aranya. I. Péter 1,7. “Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál.” Isten aranya tehát az a Krisztusi karakter, amelyet a nyomorúság tüzes kemencéje hoz létre. Ez a jófajta arany.

Milyen fajta aranya van azonban a mai egyháznak? Olyan világi aranya van, amely elpusztul. Ő gazdag. Önelégült. A gazdagságot tették a szellemiség fő ismertetőjegyévé. Isten áldásának bizonyítéka, a tanítás helyessége, stb. most már azon alapul az ő részükre, hogy mennyi gazdag ember van abba bevonva.

“Jobb ha jöttök még mielőtt túl késő lesz”, azt mondja az Úr, “és vásároljatok Tőlem tűzben próbált aranyat, és akkor igazán gazdagok lesztek.” Ezt megértettük? Most figyeljetelek egy kicsit, “Meztelenül (fizikailag) jöttünk a világba, de meztelenül (szellemileg) NEM fogjuk azt elhagyni.” Ő nem, valamit fogunk vinni magunkkal. És ez a valami lesz MINDAZ, amit magunkkal vihetünk, semmivel nem kevesebbet, és nem többet. Úgy, hogy jobban tesszük, ha valóban vigyázunk és odafigyelünk arra, hogy olyan valamit vigyünk magunkkal, amely elfogadhatóvá tesz bennünket Isten előtt. Akkor tehát mit fogunk magunkkal vinni? Magunkkal fogjuk vinni a KARAKTERÜNKET testvérem, ez az, amit magunkkal fogunk vinni. Akkor tehát milyen karaktert fogsz te magaddal vinni? Olyan lesz ez mint az ÖVÉ, Akinek jelleme a szenvedésnek és nyomorúságnak tüzes kemencéjében lett formálva, vagy pedig a te karaktered olyan lesz, mint ennek a Laodiczeai népnek jellemtelensége? Ez mindnyájunktól személyesen függ, mivel azon a napon minden ember a saját terhét fogja vinni.

Azt mondtam, hogy Laodiczea városa egy gazdag város volt. Arany pénzérméket készítettek, melynek mindkét oldalán feliratok voltak. Az arany pénzérmék az adott kort jellemezték—azáltal egy virágzó kereskedelem létezett. Ma velünk van a kétfejű aranyérme. Mi kiváltjuk önmagunkat, és bevásároljuk önmagunkat. Az egyházban megpróbáljuk ugyanezt végrehajtani. Megvásároljuk magunkat a bűnből, és bevásároljuk magunkat a mennybe—legalábbis így mondjuk. Isten azonban nem mondta ezt.

Az egyháznak olyan fenomenális gazdagsága van, hogy bármely adott időben átveheti az egész világ kereskedelmi rendszerét, és valóban, az Egyházak Világtanácsának egyik vezetője nyíltan azt próféltálta, hogy az egyház az előrelátható jövőben meg kellene, megtudja és meg is fogja ezt tenni. Az ő aranyból készült Babel-tornyuk azonban le fog dőlni. Csak a tűzben próbált arany fog kitartani.

És ez az, amit az egyház állandóan tett, az összes korokon át. Elhagyta Isten Igéjét, és vette saját tantételeit, és dogmáit; szerveztek, és csatlakoztak a világhoz. Ilyen módon meztelessé lett és Isten meg fogja ítélni az ő bujaságát. Az egyedüli út arra, hogy kikerüljön ebből a félelmetes helyzetből az, hogy engedelmeskedik az Úrnak, és visszatér az Ő Igéjéhez. Jelenések 18, 4, "Fussatok ki Én népem közülük." II. Kor. 6, 14–18-ig. "Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És egyezsége Krisztusnak Béliállal? Vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezsége van Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük, és közöttük járok; és leszek nékik Istenök, és ők Én népem lesznek. Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és Én Magamhoz fogadlak titeket, és leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a Mindenható Úr." Van egy ára azoknak a ruházatoknak, és ez az elválasztódás ára.

"És kend meg a szemeidet szemgyógyító írral, hogy láss." Az Úr nem azt mondja itt, hogy meg kell vegyétek ezt a szemgyógyító kenőcsöt. Ő nem. A Szent Szellemen nincs semmi féle árcédula. "A törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Szellemet, avagy a hit hallásából?" Gal. 3:2. A Szent Szellemben való keresztség nélkül sohasem lehetnek megnyílván a szemeink az Isten Igéjének igaz Szellemi kinyilatkoztatásaira. Egy olyan ember akiben nincs a Szent Szellem, az vak Isten, és az Ő igazságainak tekintetében.

Amikor én erre a szemkenőcsre gondolok, amely megnyitja az emberek szemeit, akkor nem tudok nem visszaemlékezni arra az időre, amikor kicsinyfiú voltam Kentucky-ban. A

testvérem és én a padláson aludtunk egy szalmazsákon. A háznak résein keresztül a huzat befűjt. Esetenként télen annyira hideg volt, hogy amikor reggel felébredtünk, a szemeink annyira átdermedtek, hogy begyulladtak, és beragadtak. Sírtunk anyánk után, és ő amikor feljött, hozott magával forró mosómedvezsírt, és bedörzsölte vele a szemeinket mindaddig, míg ez a megkeményedés elmúlt és újra láthattunk. Tudjátok manapság ennek a generációnak az egyházában szörnyű hideg huzatok fújnak, és nagyon félek, hogy az ő szemeik valahogy teljesen lefagytak, és vakká lettek mindazok iránt, amit Isten tartogat a számukra. Szükség van az Isten Szellemének forró olajára, hogy megnyíljanak a szemeik. Ha nem veszik Isten Szellemét, akkor tovább fognak menni és Isten erejét programokkal helyettesítik, az Igét pedig tantételekkel. A mai egyház létszámban méri a sikert, és nem gyümölcsöket keres. A teológiai doktorok bezárták a hit ajtaját és megtiltották mindenkinek, hogy belépjen. Ők maguk sem mennek be, de másokat sem engednek be. Az Ő teológiájuk valamilyen pszichológiai írás szöveggönyvéből való, amelyet valamilyen hitetlen írt. Van azonban egy olyan pszichológiai szöveggönyv, amelyre mindnyájunknak szüksége van; az a Biblia. Isten által íródott, és Isten pszichológiáját tartalmazza. Nincs szükséged valamilyen doktorra, hogy megmagyarázza azt neked. Vedd a Szent Szellemet, és engedd, hogy Ő végezze a megmagyarázást. Ő írta a Könyvet, és Ő el is tudja mondani neked, hogy mi van abban, és hogy az mit jelent. I. Kor. 2, 9-16 “Hanem, amint meg van írva: amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknek. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: Mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. Mert kicsoda tudja az emberek közül az emberek dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Szelleme. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk, ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabván. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondság néki; meg sem értheti, mivel hogy Szellemiképpen ítéltetnek meg. A Szellemi ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltet meg. Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy megoktathatná Őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van.”

Ha mindazok a dolgok, amelyekkel szemben a Szellem felkiált, igazak erről a korról, akkor szükségünk van valakire, aki eljőjön és szívre lépjen, amint azt Keresztelő János tette, és olyan kihívást intézzon az egyházhoz, amilyen még soha előtte nem volt. És ez pontosan az, ami erre a korra el fog

érkezni. Egy másik Keresztelő János fog eljönni, és ugyanúgy fog felkiáltani, amint azt az első előfutár tette. Tudjuk hogy ő ezt fogja tenni, mivel ezt láthatjuk a következő versben.

“Akiket szeretek, azokat megdorgálom, és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg.” Jel. 3:19. Ez ugyanaz az üzenet, amely Keresztelő Jánosnak is volt, amikor felkiáltott a Farizeusok, Sadduceusok, és pogányok vallásos pusztájában, **“TÉRJÉL MEG!”** Akkor nem volt más útírány; jelenleg sincs más útírány. Az Istenhez való visszajutásra nem volt más mód akkor, és manapság sincs más mód. Ez pedig, **TÉRJÉL MEG.** Változtasd meg a te értelmed. Forduljál meg. **TÉRJÉL MEG,** mert miért halnál meg?

Vizsgáljuk meg az első kifejezést, “akiket Én szeretek.” A görög eredetiben a hangsúly az “Én” személyes névmáson van. Az Úr nem azt modja, ahogyan sokan érzik hogy mondaná, “akik szeretnek ENGEM”. Nem uram. Sohase próbáljuk meg azt, hogy Jézust ebben a versben az emberi szeretet TÁRGYÁVÁ tegyük. Nem! Hanem ezek **AZOK AZ EMBEREK, AKIKET ISTEN SZERET.** A kérdés az Ő szeretete, és **NEM** a miénk. Ezáltal újra úgy találjuk magunkat, hogy dicsekedünk az Úr üdvösségében, az Ő akaratában, és tervében, és ezáltal még inkább megerősödünk az Isten Szuverenitásának tanítása igazságában. Pontosan úgy, ahogy az Úr a Róma 9,13-ban mondta. “Jákóbot szerettem.” Azt jelentené ez mindezek után, hogy mivel az Úr CSAK ENNYIT szeretett, akkor Ő olyan önelégült lenne, hogy elvárná azoknak a szeretetét is akik még csak nem is közelítenek Hozzá? Semmi esetre sincs ez így, mivel az Úr kijelentette ezt is a Róma 9,13-ban, “Ézsaut gyűlöltem”. A 11. versben pedig a Szellem merészen kikiáltja, “Mert mikor még meg sem születtek, sem jót vagy gonoszt nem cselekedtek, **HOGY AZ ISTENNEK KIVÁLASZTÁS SZERINT VALÓ VÉGZÉSE MEGMARADJON,** nem cselekedetekből, hanem az elhívótól.” Ez a szeretet tehát “Kiválasztó Szeretet”. Ez az Úr szeretete az Ő kiválasztottjai iránt. És az Ő szeretete független **EMBERI ÉRDEMEKTŐL,** mert azt mondja az Ige, hogy az Isten végzése a kiválasztásban áll, ami pedig pontosan ellentétje a cselekedetnek, vagy bármi olyannak, ami az emberben magában van. Mert **“MÉG MIELŐTT A GYERMEKEK MEGSZÜLETTEK VOLNA”** az Úr MÁR ezt mondta, “Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem.”

És az Úr most ezt mondja az Övéinek, “Akiket szeretek, **AZOKAT MEGDORGÁLOM, ÉS MEGFENYÍTEM.**” A megdorgálni azt jelenti, hogy megfeddni. A megfeddés pedig, ‘felfedni valamit a helyesbítés szándékával.’ A fenyítés nem büntetést jelent. Azt jelenti, hogy, “fegyelmezni azért, mert az adott személy megjobbítása a cél.” Ez pontosan ugyanaz, amit a Zsidó 12:5-11-ben találunk, “És elfeledkeztetek-é az intésről, amely néktek mint fiaknak szól: Fiam, ne vesd meg az Úrnak

fenyítését, se meg ne lankadj, ha Ő dorgál téged: mert akit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, akit fiává fogad. Ha a fenyítést elszenveditek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, akit meg nem fenyít az apa? Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, melyben mindenek részesültek, korcsok vagytok, és nem fiak. Aztán, a mi testi apáink fenyítették minket, és becsültük őket; avagy nem sokkal inkább engedelmeskedünk-e a szellemek Atyjának, és élünk? Mert ám azok kevés ideig, tetszésök szerint fenyítették; Ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk. Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békességes gyümölcseivel fizet azoknak, akik általa gyakoroltatnak.”

Ezáltal elénk tárul az Isten szeretete. Az Úr szeretetben kíván saját magának egy családot, fiaknak családját—fiakat Önmagához hasonlóan. Őelőtte fekszik az egész emberiség mint EGYETLEN agyagsomó. Ugyanazon agyagból az Úr készít edényeket a tisztességre és a tisztességtelenségre. Az ELVÁLASZTÁS az Ő saját választása lesz. Azután ezek a kiválasztottak, akik az Úr Szellemétől születtek, mindaddig képezve lesznek az Úr által, amíg az Ő ábrázatához hasonlóvá nem lesznek, a földön való járásukban. Az Úr hosszútűréssel, gyengédséggel, és irgalommal KORHOL. Átszögezett kezével pedig FENYÍT. Esetenként ez a Fazakas meg kell fogja az edényt, amelyiken munkál, és alaposan összetörje azért, hogy újjá tudja építeni pontosan az Ő kívánsága szerint. EZ AZONBAN SZERETET. EZ AZ ÚR SZERETETE. AZ Ő SZERETETÉNEK MÁS MÓDJA NINCS. NEM LEHET.

Ó kicsiny nyáj, ne féljete! Ez a kor gyorsan lezárul. És amint ez történik, azok a konkolyok összeköttenek, és amiképpen az a három szálú kötél nem szakítható el könnyen, azonképpen hatalmas háromszoros ereje lesz, politikai, fizikai, és szellemi (sátáni), és Krisztus menyasszonyát megkísérelik elpusztítani. A menyasszony szenvedni fog ugyan, de ki fogja bírni. Ne féljete! azoktól a dolgoktól, amik a földre jönnek, mert “Az Úr szerette az Övéit, végig szerette őket.” János 13,1.

“*Légy buzgóságos azért, és térjél meg.*” Ennek a hamis egyháznak van buzgósága; efelől ne legyenek kétségesek. Az ő buzgóságuk szó szerint a zsidók buzgóságával egyenlő, János 2,17, “A te házadhoz való féltő szeretet [buzgóság—Ford.] emészt Engem.” Ez azonban rossz buzgóság. Ez az ő saját maguk építette házuk iránt való buzgóság. Ez a saját tantételeik, dogmáik, szervezeteik, és saját igazságuk iránt van. Saját elképzeléseik miatt félretették az Igét. Elhagyták a Szent Szellemet, és emberek tették saját vezetőikké. Félretették az Örök Életet, mint Személyt, és ahelyett jó cselekedeteket, vagy még éppen egyházhoz való hasonulást is tettek jó cselekedetek helyébe.

Isten azonban másféle buzgóságot kér. Ez az a buzgóság, amely így kiált: „HIBÁS VAGYOK.” Ki fogja azonban azt mondani, hogy neki nincs igaza? Mi az, amelyre az összes felekezet építve van?—azt állítják, hogy ők az eredetiek, és hogy ez Istentől van, —azt, hogy nekik van igazuk. MINDENKINEK azonban nem lehet igaza. Sőt az a valóság, hogy EGYIKNEK SINCS igaza. Ők fehérre meszelt sírok telve halott emberek csontjaival. Nincs bennük élet. Nincs igazolásuk Istentől. Isten sohasem fedte fel Magát bármely szerveződésben. Ők azt mondják, hogy igazuk van, mert ők azok, akik ezt mondják, ez azonban, hogy ezt mondják, az nem teszi igazzá ezt az állítást. Szükségük van az Istentől igazolt „Így szól az Úr-ra”, ez azonban nincs meg nekik.

Ennél a résznél hadd mondjam ezt. Én nem hiszem, hogy Isten csak a hamis egyházat hívná megtérésre. Ebben a versben az Úr az Ő választottjaihoz beszél. Azoknak is szükséges bizonyos megtérés. Az Úrnak még sok gyermeke van azokban a hamis egyházakban. Ez azok, akikről az Efézus 5,14. beszél, „Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus.” Az aludni nem azt jelenti, hogy halott valaki. Ezek a halottak között alszanak. Kívül vannak ott a halott felekezetekben. Együtt sodródnak azokkal. Isten kiált hozzájuk, „ÉBREDJÉTEK FEL! Térjetek meg a ti boldonságotokból.” Ők ott vannak az összes befolyásukkal, odaadott idejükkel, és pénzükkel, és valójában odaadva az ő életüket ennek az antikrisztusi szerveződésnek, közben egész idő alatt úgy gondolják, hogy rendben vannak. Szükséges, hogy megtérjenek. Kötelező megtérni. Szükséges, hogy megváltoztassák értelmüket, és az igazság felé forduljanak.

Igen, ez az a kor, amely számára a leginkább szükséges, hogy megtérjen. De meg is fog? Vissza fogja hozni az Igét? Fel fogja emelni újra a Szent Szellemet az emberek életének trónjára? Fogja-e úgy tisztelni Jézust, mint az EGYEDÜLI Megváltót? En azt mondom, hogy nem fogja, mivel a következő versek e kor zárásának egy borzasztó és megdöbbentő igazságát fedi fel.

KRISZTUS A GYÜLEKEZETEN KIVÜL

Jel. 3,20-22-ig, „Ímé, az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az Én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő Énvelem. Aki győz, megadom annak, hogy az Én királyi székemben üljön Velem, amint Én is győztem, és ültem az Én Atyámmal az Ő királyi székében. Akinek van füle, hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.”

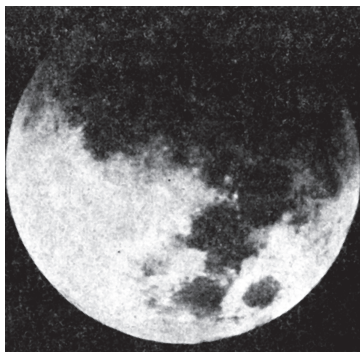
Ezek körül a versek körül egy nagy zavarodottság uralkodik, mivel olyan sok személyi munkás használja ezt a

személyes evangélizációiban, mintha bizony Jézus ott állna minden bűnös szívének ajtaja előtt, és kopogna bebocsátásért. Ezután azt mondanák, hogyha a bűnös megnyitotta az ajtót, akkor az Úr bejön. Ez a vers azonban nem egyéni bűnösökhöz beszél. Ennek az üzenetnek van egy összesítése ugyanúgy, amiképpen valamennyi korhoz szóló üzeneteknek is van. A 22. vers így szól, "Akinak van füle, hallja meg, hogy mit mond a Szellem a GYÜLEKEZETEKNEK". Ennek folytán tehát ez az üzenet az utolsó kor gyülekezetéhez szól. *Ez a Laodiceai gyülekezet állapota akkor, amikor annak vége közeledik. Ez nem egy személyes üzenet egy személyhez;* ebben a Szellem elmondja nekünk azt, hogy hol van Jézus. KRISZTUS ELHAGYTA A GYÜLEKEZETET. Dehát nem ez a logikai eredménye vagy vége annak, amikor az Igét félreteszik, és helyébe tantéltet tesznek, a Szent Szellemet pedig helyettesítik pápákkal, püspökökkel, elnökökkel, tanácsadókkal, stb., és a Megmentőt félreteszik munkaprogramok, gyülekezethez való csatlakozás, vagy valamilyen egyházi rendszerhez való hasonulás miatt? Mennyivel lehetne még több rosszat tenni az Úr ellen? Ez a hitnek elhagyása! Ez az elesés! Ez a nyitott ajtó az antikrisztus számára, mivel amikor Valaki eljött az Ő Atyjának Nevében (Jézus), és Őt nem fogadták, hanem visszautasították, akkor el fog jönni másvalaki az ő saját nevében (hazug, színlelő) és azt ők el fogják fogadni, János 5,43. A bűnnek embere, a kárhozat fia veszi át az uralmat.

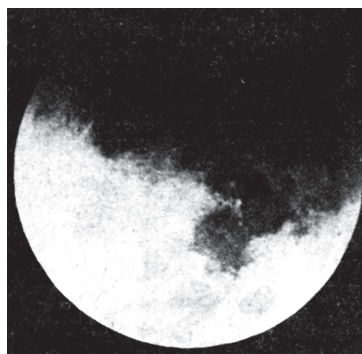
A Máté 24. jeleket említ az égen, amelyek az Jézus eljövetelét megelőzik az utolsó napokban. Nem tudom, észrevettétek-e az egyik ilyen jelet, amely nem rég teljesedett be, és amely ábrázolja azt az igazságot, amelyről éppen beszéltünk. Ez az igazság az, hogy Jézus következetesen félre lett téve mindaddig, amíg az utolsó korban, az egyházon kívülre lett téve. Emlékezzünk arra, hogy az első gyülekezeti korban az igazságnak majdnem teljes köre volt jelen a gyülekezetben. Volt azonban egy kicsiny hiba, amelyet az Ige a Nikolaiták cselekedeteinek nevezett, és ez beárnyékolta egy kicsit a kört. Azután a következő korban még több sötétség lopakodott be, egész addig, amíg a világosság gömbje már kevésbé izott, és a sötétség még inkább elfedte a kört. A harmadik korban még inkább csökkent, és a negyedik korszak, amely a Sötét Korszak volt, abban a világosság majdnem teljesen eltűnt. Most gondolatok erre. A gyülekezet a Krisztus visszasugárzó fényében világít. Az Úr a NAP. A gyülekezet a HOLD. Így tehát ez a fénylabda maga a hold. Az első korban lévő teliholdból elkezdett csökkenni és a negyedik korra már csak egy nagyon kicsiny szelet világított. Az ötödik korban azonban elkezdett újra nőni. A hatodik korszakban egy nagy lépést tett előre a növekedésben. A hetedik korszaknak egy részében még mindig növekedett, amikor hirtelen megállt, és lecsökkent majdnem egy semmiségre, így a világosság helyett a

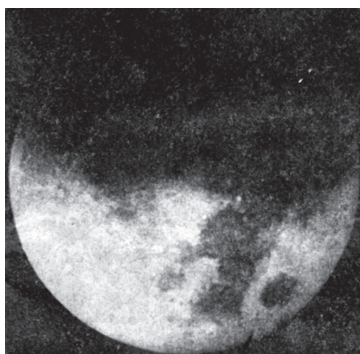
1

2

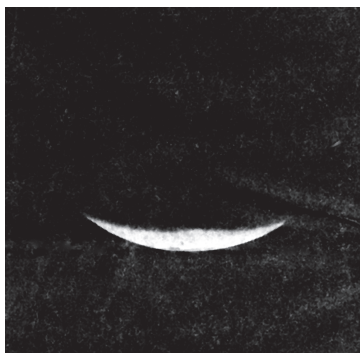
3

4

5

6

The total eclipse of the moon as the Pope visited Jerusalem.

hitehagyás sötétsége volt, és a kornak a végén megszűnt a világítás, mert a sötétség eluralkodott. Krisztus most a gyülekezeten kívülre került. Íme itt van az égen lévő jel. A holdnak utolsó fogyatkozása teljes fogyatkozás volt. Hét szakaszban csökkent teljes sötétségre. A hetedik szakaszban bekövetkezett a teljes sötétség, amikor a római pápa (VI. Pál) Palesztinába utazott, hogy egy szent körutat tegyen Jeruzsálembe. Ő volt az első olyan pápa, aki valaha is Jeruzsálembe utazott. A pápa neve VI. Pál. Pál az első hírnök volt és ez az ember ezen a néven szerepel. Figyeljük meg, hogy ő a VI., illetve ez az embernek a száma a Bibliában. Ez a tény több mint véletlen. És amikor Jeruzsálembe ment, akkor a hold, illetve a gyülekezet teljes sötétségbe ment. És ez az. Ez a vég. Ez a generáció nem múlik el amíg mindezek be nem teljesednek. Bizony Jézus, jöjj hamar!

Most már láthatjuk, miért volt két szólótó, az egyik igaz, a másik hamis. Láthatjuk azt is most, hogy miért volt Ábrahámnak két fia, az egyik a test szerint (aki üldözte Izsákot) és a másik, az Igéret szerint. Most már azt is láthatjuk, hogy ugyanazon szülőkből két fiú született, mint ikrek, az egyikük ismerte és szerette az Isten dolgait, a másik pedig szintén sokmindent ismerve ugyanabból az igazságból, de mégsem ugyanabból a Szellemből való volt, és ennek okáért üldözte azt a gyermeket, aki választott volt. Isten nem a kárhozat kedvéért kárhoztat. Ő a választott kedvéért kárhoztatott. A VÁLASZTOTTAK NEM üldözhetik a választottakat. A VÁLASZTOTTAK NEM bánthatják a választottakat. A kárhozottak azok, akik üldözik és pusztítják a választottakat. Ő, ezek a kárhozottak vallásosak. Ők okosak. Ők a Kain vonalból valók, amely a kígyó magja. Ők építik az ő Bábel-tornyukat, városaikát, birodalmaikat, és közben folyamatosan Istent hívják, Őrá hivatkoznak. Ők *gyűlölők* az igazi magot, és mindent megtesznek azért, (még az Úr Nevében is) hogy elpusztítsák Isten választottait. Őrájuk azonban szükség van. “Mi a pelyva a búzának?” Ha nincs pelyva, nincs búza. A végén azonban mi fog történni a pelyvával? El fog égni olthatatlan tűzzel. És mi lesz a búzával? Hová kerül az? Az be lesz gyűjtve az Ő magtárába. Ott lesz ahol Ő van.

Ő Isten választottjai, figyeljete. Tanulmányozzátok gondosan. Vigyázzatok. Félelemmel és rettegéssel vigyétek végbe a ti üdvösségeteket. Támaszkodjatok Istenre, és legyetek erősek az Ő hatalmában. A ti ellenségeitek az ördög szertejár éppen most, mint ordító oroszlán, keresve, hogy kit nyeljen el. Figyeljete imádkozva, és legyetek állhatatosak. Ez a végidő. Mind az igazi, mind pedig a hamis szőlő beérése következik, de mielőtt még a búza megérne, előtte azok a megérett konkolyok össze kell hogy köttessenek a megégetésre. Látjátok, ők mindnyájan csatlakoznak az Egyházak Világtanácsához. Ez

pedig az összekötése. Ezután hamarosan jön a búzának a csűrbe gyűjtése. Éppen most azonban a két szellem munkál a két szőlőtőben. Fussatok ki a konkoly közül. Kezdjetek el győzedelmeskedni, hogy dicséretre méltónak találtsassatok a ti Uratok előtt, és alkalmasnak arra, hogy Ővele együtt uralkodjatok.

A GYŐZTESEK TRÓNJA

Jelenések 3,21, "Aki győz, megadom annak, hogy az Én királyi székemben üljön Velem, amint Én is győztem és ültem az Én Atyámmal az Ő királyi székében."

De mit kell nekünk legyőzni? Ez a természetes kérdés ami itt felmerülhet bennünk. Ez azonban ennek a versnek nem a tényleges gondolata, mivel nem annyira az a lényeg, hogy MIT kell nekünk legyőzni, hanem sokkal inkább az, hogy HOGYAN. Ez logikus, hiszen sokat számít-e az, hogy MIT kell legyőznünk mindaddig, amíg tudjuk, hogy HOGYAN győzhetünk?

Ha egy gyors pillantást vetünk azokra az Igehelyekre, amelyek az Úr Jézus győzelmét mutatják, akkor rögtön rájövünk ennek az állításnak igazságára. A Máté 4-ben, ahol Jézust az ördög megkísérti, azt látjuk, hogy az Úr az Ige által győzött a Sátántól való személyes kísértésben, és csakis az Ige által. A három fő kísértés mindegyikében, amelyek pontosan megfeleltek az Éden-kerti kísértésnek, a test kívánsága, a szemek kívánsága, és az élet kérkedése, Jézus mindegyik esetben az Ige által győzedelmeskedett. Éva a Sátán személyes kísértésének hatására elesett, mivel elmulasztotta használni az Igét. Ádám közvetlen engedetlenségbe esett az Igével. Jézus azonban az Ige által győzött. És most rögtön hadd mondjam el, hogy ez az egyetlen módja annak, hogy győztesek legyünk, és ugyanúgy egyedül ezen a módon tudhatjuk meg, hogy győzünk-e, mivel az Ige NEM hibázhat.

Figyeljük meg újra, hogy Jézus milyen módon győzött a vallás világrendszerével szemben. Amikor Ő ismételten, újra és újra zaklatva lett az Ő napjaiban élő teológusok által, akkor állandóan az Igét alkalmazta. Ő csak azt beszélte, amit az Atya adott Neki, hogy beszéljen. Soha egyetlen alkalom sem volt, amikor a világ nem lett volna teljesen összezavarva az Ő bölcsessége által, mivel ez Isten bölcsessége volt.

Az Úr az Ő saját személyes életében is amikor Önmagával vívódott, akkor az Isten Igéjének való engedelmesség által győzedelmeskedett. A Zsidó 5,7. ezt mondja, "Ki az Ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, Aki képes megszabadítani Őt a halálból, és meghallgattatott az Ő Istenfélelméért: Ámbár

Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett az engedelmisséget; és tökéletességre jutván, örök idvesség szerzője lett mindazokra nézve, akik Neki engedelmeskednek.” És minek engedelmeskedett az Úr? Az Isten Igéjének.

Ezenképpen egyetlen személy sem lesz azok között, aki az Úr Jézus Krisztus trónján fog ülni, aki nem élte az Igét. Imáitok, bűjtöléseitek, bűnbánásaitok—és bármilyen dolog amit Isten felé nyújtotok—ezek közül egyik sem fogja számotokra megadni a trónon való ülés előjogát. Ez a jog csak az IGE Menyasszonyáé lesz. Ugyanúgy, amiképpen a király megosztja trónját a királynővel, mivel a királynő egyesült vele, azonképpen csak azok fognak a trónon ülni, akik az Igétől születtek, amiképpen az Úr is az Igéből van.

Idézzük fel azt, amikor világosan megmutatkozott az egyházi korokon át az a tény, hogy amiként Ádám és Éva elestek, mivel elhagyták az Igét, ugyanúgy az Efézusi Kor is elesett azáltal, hogy enyhén elfordult az Igétől, és minden kor folyamatosan elfordult mindaddig, amíg végezetül látjuk, hogy a Világ Egyházrendszer teljességgel visszautasítja az Igét. Ez a Laodiczeai Kor az Ige elsötétítésében végződik, és ezáltal az Úr távozását okozza a köreiből. Ő kívül áll, és hívja az Övéit, akik az Igének való engedelmisség által követik Őt. A Szellemnek egy rövid, és hatalmas demonstrációja után ez a kicsiny és üldözött csoport el fog távozni, hogy az Úr Jézussal legyen.

A POGÁNY KOROK BETELJESÜLÉSE

Ez a kor az utolsó a hét gyülekezeti korok közül. Ami elkezdődött az első vagy Efézusi Korban, annak teljes megvalósulása kell hogy eljőjön az aratással együtt, az utolsó vagy Laodiczeai Korban. A két szőlőtő meg fogja hozni végső gyümölcseit. A két szellem bevégzi megnyilvánulásait az ő végső állomásaikban. A magvetés, az öntözés és a növekedés, mindezeknek vége lesz. A nyár befejeződik. A sarló megkezd az aratást.

A tizenötötől tizennyolcig való versekben, amelyeket az előbbieken tanulmányoztunk, rejtőzik a beérrett hamis szőlőtőnek, hamis szellemnek, és hamis gyülekezeti embereknek igazi képe. “Tudom a te dolgodat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév. Így, mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az Én számból. Mivel ezt mondod: gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: azt tanácsolom néked, hogy végy Tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözzet legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a

te szemeidet, hogy láss.” Soha szavak nem ejtettek ki ezektől keményebb korholást, és soha még büszkébb és arogánsabb vallásos emberek nem szolgáltak rá jobban erre. A 21. versben azonban, “Aki győz, megadom annak, hogy az Én királyi székembe üljön, amint Én is győztem és ültem az Én Atyámmal az Ő királyi székébe,” itt találjuk az igazi szőlőt, az igaz Szellemet, az igaz gyülekezet népét, akik fel lettek magasztalva Istennek saját trónjára a legmagasabb dicsérettel dicsérve, melyet valaha is adtak egy alázatos, és állhatatos Szellemi csoportnak.

Keresztelő János szavai, aki olyan pontosan bejelentette a Krisztus viszonyát az igazi és a hamis gyülekezettel, most beteljesednek. Máté 3,11-12, “Én ugyan vízzel kereszteltek titeket megtérésre, de Aki utánam jó, erősebb nálamnál, Akinek saruját hordozni sem vagyok méltó; Ő Szent Szellemmel és tűzzel keresztel majd titeket. Akinek szórólapát van az Ő kezében, és megtisztítja az Ő szérűjét; és az Ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.” Krisztus, a Nagy Arató, most learatja a föld gyümölcsseit. Begyűjti a gabonát a csűrbe azáltal, hogy eljön az Övéért, és Magához fogadja őket örökre. Azután pedig újra visszatér, hogy elpusztítsa a gonoszokat, olthatatlan tűzzel.

A konkolyok titka és a gabonának a titka most szintén beteljesedik a Máté 13, 24-30-ig szerint. “Hasonlatos a mennyeknek országa az emberhez, aki az ő földébe jó magot vetett; de mikor az emberek alusznak vala, eljőve az ő ellensége és konkolyt vete a búza közé, és elméne. Mikor pedig felnevekedék a vetés, és gyümölcsöt terme, akkor meglátszák a konkoly is. A gazda szolgái pedig előállván, mondanak néki: Uram, avagy nem tiszta magot vetettél-e a te földedbe? Honnan van azért benne a konkoly? Ő pedig monda nékik: Valamely ellenség cselekedte azt. A szolgák pedig mondanak néki: akarod-e tehát, hogy elmenvén, összeszedjük azokat? Ő pedig monda: nem, mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a búzát is kiszagattjátok. Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratónak: szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévékbe, hogy megégették; a búzát pedig takarítsátok az Én csűrömbé.”

A gabona és a konkoly, amelyek az első kortól kezdve mostanáig egymás mellett növekedtek, most aratásra kerülnek. Amit Nicea elhatározott hogy elvégez, most végül megtörténik. A szerveződések minden erejével, a hamis gyülekezet most levetkőzi az igazságnak minden ruházatát, és a politika hatalmával újra megerősíti magát az állam támogatásával együtt, és megindul, hogy örökre eltörölje az igazi hívőket. Azonban még mielőtt elvégezhetné az ő gyáva tervét, a gabona

betakaríttatik. Többé már nem fog egymás mellett nőni a gabona, és a konkoly. Nem fogja többé megkapni Isten áldását a konkoly, a gabona jelenléte miatt, hiszen a gabona eltávozik, és Isten haragja kiöntetik a 6. pecsét alatt, és ezáltal elérkezik a gonoszokra a teljes pusztulás vége.

Nem sokkal ezelőtt azt mondtam, hogy a hamis szőlőtő teljes beérésre kerül ebben a korban. Gyümölcsei a teljes érettségre jutnak. Ez így is van. Ez a gonosz-szellemű egyház, telve gonosszággal, ki lesz nyilatkoztatva, úgy, mint az a mustármag, amely egy nagy fává növekedik, amelyen a levegő szárnyasai fészkelnek. Ott lesz az ő fejénél az antikrisztus, a gonosság titka. Mindez igaz. És ha ez igaz, akkor annak is igaznak kell lennie, hogy a Menyasszony-Gyülekezet is felnő az érettségre, és az ő érettsége azonosítás lesz a Úrral az Ige lévén, és az ő feje Aki el fog jöni hozzá, az Istenség Titka lesz, amely valójában Krisztus. És amint a hamis egyház az ő összes merész és ördögi erejével, politikai erejével, fizikai erővel, és a sötétségnek erejével felvértezve ellene megy ennek az igaz szőlőnek, akkor az igazi szőlő a Szellemnek és az Igének teljességével, az erőnek ugyanazokat a cselekedeteit fogja cselekedni, melyeket Jézus is tett. És amikor ez a menyasszony közeledik az ő Szegletkövéhez, és az Ige által olyanná lesz mint Ő, akkor Jézus eljön, és így a menyasszony és a Vőlegény egyként egyesül örökre.

Ezen dolgoknak amiket elmondtam nektek, immár láthatóak a megnyilvánulásai mindenfelé. A konkoly ökumenikus mozgalma tényleges. Azonban az is egy tény, hogy az utolsó kor prófétájának el kell hozni egy üzenetet Istentől, amely az Úr második eljövételének előfutára lesz, mivel az ő üzenete által lesz a gyermekek szíve visszafordítva a Pünkösdi atyákhoz, és az Ige helyreállításával el fog érkezni az erőnek a helyreállítása is.

Milyen életbe vágóan fontos idők ezek, amelyekben most élünk. Mennyire elővigyázatosaknak kell lennünk azért, hogy hűek maradhassunk ehhez az Igéhez, és semmit ne vegyünk el ebből, és ne tegyünk hozzá, mert az aki ott szól, ahol Isten nem szólt, az Őt teszi hazuggá. Ami az én értelmemben van különösen, ez a következő: A mi évszázadunk fordulója körül az Isten iránt való éhség, amely a Filadelfiai Korban keletkezett, létrehozott egy felkiáltást Isten Szellemé iránt. És amikor erre a kiáltásra Isten úgy felelt, hogy a nyelveken szólások, nyelvek magyarázatai, és a prófétálások kijelentéseinek ajándékát küldte el, akkor felnőtt egy csoport azonnal, és egy olyan tanítással állt elő, amely erősen Isten Igéje ellen való, azt állították, hogy a nyelveken szólás a bizonyítéka annak, hogy valaki meg van keresztezve a Szent Szellemmel. A nyelveken szólás messze van a bizonyítéktól. Ezek kinyilatkoztatásai a Szent Szellemnek, de nem

bizonyíték. Ezen tanítás hamisságát nemcsak abban látjuk, hogy az Írás nem igazolja, hanem abban is, hogy azok akik ezt a tanítást követték, azonnal szerveződni kezdtek ezen tanítás alapján, és bebizonyították magukról, hogy nem álltak az igazságban amint ők szerették volna, hogy az emberek azt higgyék. Ő ez nagyon jól nézett ki. Úgy tűnt, mintha a Pünkösöd tért volna vissza. Azonban bebizonyította, hogy ez nem az volt. Nem is lehetett, mivel szerveződött. Ez halál, nem pedig élet. Annyira közel volt a valósághoz, hogy nagy sokaság lett becsapva. Ha azonban nem ez volt a valódi, akkor mi volt ez? Ez a hüvely, vagy pelyva volt. A zöld és finom lágy formájában úgy tűnt, mintha valóságos dolog lett volna. De amiképpen ha valaki kimegy a mezőre, és megnézi azt ami pontosan úgy néz ki mint a búza, és mégis csak a hüvely, (mert a gabona mag még nem formálódott ki) így ez még csak a lágy burok volt, ami úgy néz ki kívülről, mint az eljövendő, valóságos mag. Az eredeti Pünkösdi gabona magnak vissza kellett térnie az utolsó korban. Eltemették Nicaeában. Elkezdett kihajtani Sárdisnál. A Filadelfiai gyülekezeti korban megteremte a kalászt, és a Laodiceabeli korban be kellett, hogy érjen. Addig azonban nem térhetett vissza az eredetihez, amíg az Ige helyre nem lett állítva. A próféta még nem érkezett el a szintérre. De annak az időnek megfelelően, amelyben mi most a Laodiceai Korban járunk, a 'Próféta-Hírnöknek,' amely a Jelenések 10,7-ben van megjelölve, immár valahol jelen kell lennie. Még egyszer itt kell hogy legyen az "Így szól az Úr", készen megnyilvánulni csalhatatlan igazolással. Ilyen módon az Igazi Mag az érés időszakában van, és EZUTÁN KÖVETKEZIK AZ ARATÁS.

Aratási idő. Igen, aratási idő. Az a két szőlő, amelyek együtt nőttek, és ágaikkal még össze is fonódtak, most elválasztásra kerülnek. Azoknak a szőlőknek a gyümölcsei, amelyek olyan széles változatossággal jelentek meg, most különböző csűrökbe lesznek betakarítva. A két különböző szellem el fog menni az ő különálló végcéljuk felé. Most már itt az ideje, hogy odafigyeljünk arra a végső hívásra, amely csak a Búza Menyasszonyhoz szól, 'Fussatok ki Én népem közülük, hogy ne legyetek részesei az ő bűneiknek, hogy ti (a búzamag) ne kapjatok azoknak (a konkolynak) csapásaiból (a nagy nyomorúság, amely a hatodik pecsétben és a Máté 24-ben van leírva)'.

A SZELLEM UTOLSÓ FELSZÓLÍTÁSA

Jelenések 3:22, "Akinek van füle, hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek."

Ez az UTOLSÓ felszólítás. Több nem lesz. A trón helye fel lett állítva. A Tizenkét alapzat le van fektetve. Az aranyutcák ki lettek kövezve. A gigantikus gyöngyökből készült kapuk ott

állnak. Píramishoz hasonlóan áll a nagyon csodás és dicsőséges város. A mennyei lények akik segítettek előkészíteni figyelik lehetésvisszafojtva, mert az olyan dicsőséggel ragyog és csillog amely nem földi. Szépségének minden csiszolt felülete a meglepő irgalom történetéről és Jézus szeretetéről beszél. Az egy elkészített város egy elkészített nép számára. Ő csak a lakosaira vár, hogy örömben az utcáin járkáljanak. Igen, ez az utolsó hívás. *Egy másik korszakban a Szellem nem fog többé szólani.* A korszakok elmúltak.

De hála Istennek, ebben a pillanatban, ez a korszak még nem múlt el. Ő még mindig kiált. És az Ő kiáltása nem hangzik csak az emberek szellemi fülébe az Ő Szellemé által, hanem még egyszer van egy próféta az országban. Isten még egyszer kinyilatkoztatja az igazságot amint Ő tette Pálnak. A hetedik hírnök napjaiban, a Laodiceai Korszak napjaiban, a hírnök kijelenti Isten titkait amik Pálnak is ki voltak jelentve. Ő ki fogja mondani, és mindazok akik befogadják a prófétát az ő saját nevében megkapják a próféta szolgálatának jótekonyságát. És akik hallgatják őt áldottak lesznek és az utolsó nap menyasszonyának részévé lesznek a Jelenések 22:17-ben, “És a Szellem és a menyasszony ezt mondják: Jövel.” A búzamag (Menyasszonyi Búza) amely Nicea idején a földbe hullott, visszatért és ismét eredeti Ige Maggá lett. Áldva legyen az Úr örökre. Igen, hallgassatok Istenünk hitelesített prófétájára aki eljön ebben az utolsó korszakban. Amit ő mond az Istentől, a menyasszony is mondja. A Szellem a próféta és a menyasszony ugyanazt mondja. És amit ők mondanak az már mondva lett az Igében. Ők most azt mondják, “Gyertek ki közülük most és különüljete el tőlük.” A kiáltás elhangzott. A kiáltás még mindig hallatszik. Meddig fog még kiáltani a hang? Mi nem tudjuk, de egy dolgot tudunk azonban, hogy nem tart sokáig mivel ez az utolsó korszak.

Akinek van füle, hallja mit mond a Szellem a gyülekezetnek. A Szellem szólt. A nyugovóra hajló nap eltűnik a gyülekezeti korszakokból az örökkévalóságba. Aztán mindennek vége lesz. Aztán ám nagyon késő lesz jönni. De ha valahol ebben a sorozatban Isten az Ő Szellemé által foglalkozott veled, akkor fordulj most Hozzá bűnbánatban és add át Neki az életed hogy az Ő Szellemé által elnyerhesd az örök életet.

TIZEDIK FEJEZET

A KOROK ÖSSZEFOGLALÁSA

Annak a ténynek köszönhetően, hogy a mi tanulmányunk azoknak a Szentírás-helyeknek egy versről versre való bemutatása volt, melyek a hét korra vonatkoznak, ezért mi nem állítottuk fel az egyháznak egy folyamatos történelmi mintáját úgy, ahogy azt nekünk meg kellett volna tenni. Ennélfogva a mi célunk az, hogy most vegyük ezt a fejezetet, és az Efézusi Korral kezdve kísérjük nyomon az egyházat az összes koron át, valamint annak történetét úgy, ahogy az Jánosnak meg lett adva Istennek Szellemé által. Nem fogunk új anyagot hozzáadni ahhoz képest, mint ami már megvan nekünk.

Tanulmányainkból már megtudtuk azt, hogy a Jelenések könyvének nagy része teljesen félre lett értve azért, mivel előtte nem tudtuk azt, hogy az ebben a könyvben szereplő 'gyülekezet', amelyhez szólva is lett, nem a tiszta "ekléziára", a 'kiválasztottakra,' és nem 'Krisztus testére', a 'menyasszonyra' utal, hanem az emberek egész testületéhez szól, akik Keresztényeknek vannak nevezve, akár igazak ők, akár csupán névlegesek. Amiképpen az egész Izráel NEM Izráel, úgy minden Keresztény SEM Keresztény. Így mi megtanultuk azt, hogy a gyülekezet két szőlőtőből áll, az igazból és a hamisból. A két szőlőtőt kétfajta szellem vezeti; az egyiknek megvan a Szent Szellem, míg a másik az antikrisztus szellemével van felruházva. Mindkettő azt állítja, hogy ismeri Istent, és hogy Isten is ismeri őt. Mindkettő azt állítja, hogy Isten érdekében szól. Mind a kettő hisz bizonyos nagyon alapvető igazságokat, másokban pedig eltér. Mivel azonban mind a kettő viseli az Úrnak nevét, mivelhogy *Kereszt*-énynek [angolul ez Krisztusi—Fordító] vannak nevezve, és ilyen név viselés által nyilvánvalóan azt állítják, hogy közösségük van az Úrral (Isten ezt házasságnak nevezi), így Isten most mind a kettőt felelősnek tartja Önmaga irányában, és ezért mind a kettőhöz szól.

Továbbá mi megtanultuk azt is, hogy az a két szőlőtő egymás mellett növekedik a korok végéig, amikor mind a kettő eléri az érettséget és mind a kettő le lesz aratva. A hamis szőlőtő nem fogja legyőzni és elpusztítani az igaz szőlőtőt, de ugyanakkor az igaz szőlőtő sem lesz képes a hamis szőlőtőt egy üdvözítő kapcsolatra segíteni Jézus Krisztussal.

Mi felfedeztük azt a legmeghökkenőbb igazságot, hogy a Szent Szellem rászállhat és rá is száll az ujjá nem született hamis szőlőtő Keresztényekre és hatalmasan megnyilvánul különböző jelekben, éppúgy, ahogy Júdásnak is volt egy határozott szolgálata a Szent Szellemben, noha ő maga ördögnek lett kijelentve.

Ezeket az alapelveket emlékezetünkben tartva, kezdjük el most nyomon követni az egyházat a különböző hét koron át.

A gyülekezet születése Pünkösdkor volt. Amiképpen az első Ádámnak frissen adva lett egy menyasszony Istennek a kezéből, és az egy rövid időszakra megrontatlan volt, ugyanúgy Krisztusnak is az utolsó Ádámnak is adva lett tisztán és frissen egy menyasszony Pünkösdkor; és ő is elválasztott és megrontatlan volt egy bizonyos ideig. "És egyebek közül nem merészelt senki sem hozzájuk csatlakozni" (Apcsel 5:13.) és "Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel." Apcsel. 2:47. Hogy ez meddig folytatódott, azt nem tudjuk, de egy napon éppúgy, ahogy Sátán megkísértette és elcsábította Évát, úgy a gyülekezet is meg lett rontva az antikrisztus szellemének belépésével. "És ez az antikrisztus szelleme, amelyről ti már hallottátok hogy el fog jönni, és most már a világban van." I. János 4:3. Jézus pedig ezt mondta az Ő menyasszonyát illetően az első korban, "De van valami panaszm az ellened, mivel elhagytad az első szeretetedet. Emlékezzél meg annakokáért arról, hogy honnan estél el és térjél meg." Jelenések 2:4-5. A gyülekezet az első korban már egy 'elesett asszony volt'. Amiképpen Sátán még Ádám előtt Évához jutott, éppúgy most a Sátán elcsábította a gyülekezetet, Krisztusnak a menyasszonyát még a 'Bárány mennyegzői vacsorája előtt.' És mi volt konkrétan a gyülekezet közepette, amely az elesést okozta? Mi más, ha nem a Jelenések 2:6, "A NIKOLAITÁK CSELEKEDETEI." Már az első kor eltért attól, hogy Isten tiszta Igéjét követte volna. Ők elfordultak Istennek azon követelésétől, hogy a gyülekezet teljességgel az Úrtól függjön (teljesen Istentől függve az Ő Igéjének beteljesítésére a kezdettől a végig, emberi irányítástól függetlenül), ettől tehát ők eltértek a Nikolaitizmushoz, amely egy emberi irányítás szervezését jelenti a gyülekezeten belül, amely ugyanazt jelenti, mint amit minden kormányzat is tesz, azaz törvényeket hoz az emberekre. Ők pontosan ugyanazt tették, amit Izráel. Ők az emberi kormányzás hasznosságát vették az Ige és a Szellem helyett.

Belépett a halál. Honnan tudjuk ezt? Hát nem halljuk a Szellem hangját, amint az első korban mindenki számára felhangzott, akik hallani akarták, amint Ő így szólt, "Aki győz, annak enni adok az *Élet Fájáról*, amely az Isten paradicsomában van." A gyülekezet már túlságosan mélyen teleszívta magát a halálnak fájából (illetve a felekezeti hamis szőlőtőből) akiknek vége a tűznek tava. Most azonban nincsenek lángoló kardú kérubok azért, hogy őrizzék az Életnek Fáját. Isten most nem távozott el úgy a gyülekezet közül, ahogy Ő az Édenből eltávozott. Oh, nem, Ő mindig ott lesz az Ő gyülekezete közepette a végső korig. És addig az ideig Ő mindenki felé szól, hogy jöjjenek.

Most kérek mindenkit, hogy legyünk itt óvatosak. Ez az üzenet annak a gyülekezetnek az angyalához, amely Efézusban van, nem a tényleges helyi Efézusi gyülekezethez szóló üzenet. Ez a KORHOZ szóló üzenet. És abban a korban megvolt az igazságnak magja, és a hibának magja is pontosan ugyanúgy, ahogy az a búzának és a konkolynak példázatában be lett mutatva. A gyülekezeti korok a szántóföld, és abban van búza és konkoly is. A hamis gyülekezet szervezett, és humanizálta az irányítást és az Igét, és harcolt az igaz Keresztények ellen.

A konkoly mindig hatalmasabban virágzik mint a búza, vagy más kultúrnövények. A konkoly gyülekezet gyorsan növekedett ebben az első korban. Viszont a búzagyülekezet is virágzott. Az első kor vége felé a Nikolaiták cselekedetei ott virágzottak a helyi hamis szőlőgyülekezetekben egy növekedő kísérellettel arra, hogy kiterjesszék befolyásukat, túl az ő saját testükön. Befolyásuk érezhető volt az igaz gyülekezetben is, hiszen olyan emberek, mint a tiszteletre méltó Polycarp, önmagukat püspököknek nevezték, és ezzel olyan tiszteletet adtak a címnek, mely nem volt az Igének megfelelő. Szintén ebben a korban volt, hogy az igaz gyülekezet elveszítette az ő első szeretetét. Ez a szeretet úgy volt jelképezve, mint menyasszonynak és vőlegénynek szeretete az ő házasságukban, és házasságuk korai éveiben. Volt ennek a teljes szeretetnek és az Istennek való átadottságnak egy lehűlése.

De figyeljétek meg azt, hogy a Jelenések 2:1 úgy írja le az Úr Jézust, mint aki az Ő gyülekezete közepette van, és az Ő hírnökeit jobb kezében tartja. Mivel ez a menyasszony elesett, és mivel a testületi gyülekezet most már az igaznak és hamisnak egy keveréke, de Ő azért nem hagyja el azt. Ez az Övé. És a Róma 14:7-9 szerint ez pontosan így van. *“Mert közölünk senki nem él önmagának, és senki nem hal önmagának: mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk. Mert azért halt meg és támadott fel, és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon, mind pedig élőkön uralkodjék.”* A kereszten Ő megvásárolta az emberek EGÉSZ világát. Ők az Övéi. Ő az Ura élőknek és holtaknak. (Ami persze a tulajdonjogot illeti, NEM PEDIG a közösséget.) És Ő ennek a testnek közepette jár, amelyen belül ott van az élet és halál.

Ami az első korban el lett ültetve, az fejlődni fog a második korban, és az összes többi korban mindaddig, amíg el nem éri az érettséget és az aratást. Így a Szmírnai Korban mi a testületi gyülekezet történetének egy nagybodolását és megvilágítását várjuk a Szellem kinyilatkoztatásán keresztül.

Ebben a korban a hamis szőlőtő gyűlölete növekedik. Tudjátok, ők (9. vers) elválasztották önmagukat az igaznak

társaságától. Ők kimentek közülük. Ők hazugok voltak. Ők annak nevezték magukat, ami ők nem. Isten azonban elpusztította őket? Nem. "Hagyjátok őket békén, és mindkettő eljut az aratásig."

"De Urunk, őket el kellene pusztítani, mivel ők elpusztítják a Te népedet. Ők megölik őket."

"Nem, hagyjátok őket békén. De az Én menyasszonyomnak Én ezt mondom, 'Légy hűséges a halálig. Szeress Engem még jobban'".

Bizonytalanság nélkül megtudjuk, hogy ez a hamis szólító Sátánnak a szólótője. Az ő összejövételük tőle (Sátántól) van. Ők Istennek Nevében találkoznak, és azt hazudják, hogy ők Krisztuséi. Prédikálnak, tanítanak, keresztesnek, imádják Istent, résztvesznek különböző szertartásokon, melyeket Krisztus adott a gyülekezetnek, de ők nem Istentől vannak. Mivel azonban ők azt mondják hogy Tőle vannak, ezért Isten őket felelősnek fogja tartani és mindegyik korban beszél róluk és hozzájuk. Ők bennünket pontosan Bálámra emlékeztetnek. Neki megvót a prófétai tisztsége. Ő ismerte az Istenhez való megfelelő közeledést, ahogy az a tiszta állatok áldozatában van bemutatva. Ő azonban nem volt egy igaz IGEPRÓFÉTA, mert amikor Isten azt mondta neki, hogy ne menjen el Bálákot megtisztelni jelenlétével, ő mégis kereste az elmenetelt, mivel őt az arany és presztizs utáni vágy motiválta. Így hát Isten elengedte őt. Istennek tökéletes akarata helyet adott Istennek megengedő akaratának Bálám "szíve vágya" miatt. Isten lényegében ezt mondta, "Folytasd." Isten azonban megváltoztatta az Ő véleményét? Nem uram. Istennek megvót a Maga útja, Bálám menetelétől függetlenül. Bálám nem nullázta le Istennek az akaratát. Istennek megvót az Ő útja függetlenül attól. Bálám volt az, aki veszített az Ige elmellőzése miatt. Ma pedig nekünk ugyanez a dolog van. Asszonyprédikátorok, szerveződések, hamis tanítások, stb. és az emberek imádják Istent, megnyilvánulnak a Szellemben, és egyenesen továbbmennek úgy, ahogy Bálám is és azt állítják, hogy Isten szólt hozzájuk, még akkor is, amikor az elvett küldetés ellentétes a kinyilatkoztatott Igével. Én pedig nem fogom tagadni azt, hogy Isten szólt hozzájuk. Ez azonban épp úgy volt, mint amikor Ő szólt Bálámhoz másodszor. Mivel tudta, hogy Bálám az ő saját szíve vágyát akarta az Ige fölött, az Úr pedig megadta azt neki, de mindvégig megvót az ÚRNAK AZ Ő SAJÁT útja; épp így ma is, Isten azt mondja az embereknek, hogy menjenek előre az ő saját szívük vágyában, mivel ők már visszautasították az Igét. ISTENNEK AKARATA AZONBAN ATTÓL FÜGGETLENÜL EL LESZ VÉGEZVE. Ámen. Remélem, hogy ti ezt látjátok. Ez nem csak abból fog sokat tisztázni, ami látható az összes korban, hanem különösen segíteni fog ebben az utolsó korban, amelyben olyan

sok megnyilvánulás, és külső áldások vannak, amikor pedig az egész időszak annyira ellene van Istennek "Ige által-kinyilatkoztatott-akarataival."

Ha valaha is kapott egy kor hangosan és tisztán egy üzenetet, akkor ez a kor kapott. Az Ószövetség igazsága volt, és ma is az, hogy "A szolgáló fia bántani fogja a szabad asszonynak fiát mindaddig, amíg a szolgáló fia ki nem lesz vetve." Ez tudatja velünk azt, hogy Sátánnak gyűlölete és Istenkáromlása az igaz Keresztények ellen egy olyan csoporton át lesz kibocsátva, melyek névlegesek, hamis Keresztények, és mindez addig fog növekedni, amíg Isten ki nem gyomlálja a hamis szőlőtőt a Laodiczeai Kor végén.

A harmadik kor kinyilatkoztatta a prófétálás Szellemét, hogy a világi gyülekezet meg fogja valósítani a Nikolaitizmust, mint egy tanítást. A papság szétválása a laikusoktól a Bibliának attól az igazságától, hogy a vének (a helyi nyáj pásztorai) az Ige által irányítják a nyájat, átment a "Nikolaiták cselekedeteibe", amelyben a papság rangsorba helyezte magát egymás felett, azután pedig, ez a Szentírás ellenes formula egy olyan papsággá formálódott amely a papságot az ember és Isten közé helyezte, és így a papságnak bizonyos jogokat adott, mialatt tagadták a laikusok számára Istentől adott jogokat. Ez bitorlás volt. Ebben a korban vált tanítássá. Úgy lett megalapozva a gyülekezetben, mint Istennek a bizonyos beszéde, amely valójában nem az volt. A papság azonban ezt Isten Igéjének nevezte, és ennél fogva ez a tanítás antikrisztus volt.

Mivel az emberi kormányzás az tisztán és igazán politika, ezért a gyülekezet belegabalyodott a politikába. Ezt a belemerülést üdvözölte egy diktátor-császár, aki összekapcsolta a gyülekezeti politikát az állami politikával, és erőszakkal megalapította a hamis gyülekezetet (Sátán hamis vallását), mint az igaz vallást. És a különböző császárok különböző rendeletein keresztül mi úgy találjuk, hogy a hamis gyülekezet az állam erejével még mohóbban pusztítja az igaz szőlőtőt.

Szomorú ezt mondani, de az igaz szőlőtő nem volt éppen teljesen mentes ettől a tanítástól. Ezalatt én nem azt értem, hogy az igaz szőlőtő valaha is megalapozta volna a Nikolaita elképzelést, mint egy tanítást. Szó sincs róla. A halálnak kis férge azonban folyamatosan szívta az igaz szőlőtőt abban a reményben, hogy az eleshet. Még az igaz gyülekezetben belül is olyan férfiak, akiket Isten hívott el felvigyázóként, egy kicsit többre tartották a címet, mint csupán egy helyi felelőséget. Ez már nem Pálnak az a tiszta megértése volt, amely most a gyülekezetben létezett. Mivel Pál ezt mondta, "És ők Istent dicsőítették énbennem." Mindegy, hogy milyen felhatalmazása volt Pálnak, ő azonban az embereket mindig Istenre

irányította, Akitől minden felhatalmazás van. A papság figyelme azonban mindig Isteni Vezetés PLUSSZ EMBERI vezetésén állt, így pedig tiszteletet adtak ott, ahol a tisztelet nem volt jogos, így azután mi úgy találjuk, hogy a gyülekezet megszeplősödött a humanizmussal. A Nikolaitizmus megalapozásával—apostoli átöröklés—behelyezett szolgálók—megválasztott pásztorok, stb. innen már csak egy lépés volt a hamis gyülekezet számára ahhoz, hogy a Bálámizmusban folytassák. A 'Sátán mélységéhez' vezető második lépés most már teljesen folyamatban volt.

Ez a második lépés Bálámnak a tanítása volt, (ez a Jelenések 2:14-ben van ábrázolva) amelyben Bálám arra tanította Bálákat, hogy botránykövet vessen Izráel gyermekei elé egy 'egyesített összejövetel' által. Itt a vendégek két olyan további dolgot tesznek meg, melyek ellentétesek Istennek az Igéjével. Emlékezzetek arra, hogy Báláknak segítségére volt szüksége az ő királysága megtartásához. Ő korának legdominánsabb szellemi alakját hívta meg, aki Bálám volt. Bálám adta azt a tanácsot, amely Izráelt csapdába ejtette, és elpusztította. Ez először is az volt, hogy javasolta, hogy mindnyájan jöjjenek össze, és beszéljék meg a dolgokat, egyenek együtt, és simítsák el a dolgokat. Végül is egymásnak a megértése egy fontos dolog. Amikor ezt elérte, akkor haladhatsz onnan. A következő lépés az együtt való imádat lesz, és persze egy kis nyomás a vendéglátótól, már arra készteti a vendégeket, hogy sokkal tovább menjenek, mint azt akarták. Most ez nem csupán ott történt akkor Istennek Öszövetségi gyülekezetével, hanem ez megtörtént az Újszövetség gyülekezetével is, mivel volt egy császár, akinek Bálákhoz hasonlóan segítségére volt szüksége ahhoz, hogy biztosítsa királyságát. Így hát Konstantin meghívta a névleges Keresztényeket, Rómának első Keresztény Gyülekezetét, hogy segítsenek neki maga mögé gyűjteni a Keresztényeket, minthogy ők egy igen nagy testület voltak. Ennek eredménye a 325-ben lévő Niceai Tanács volt. Ott a Keresztények, mind az igazak, mind pedig a névlegesek, összejöttek Konstantin meghívására. Az igaz Keresztényeknek semmi keresnivalójuk nem lett volna ott az összejövetelen. Annak ellenére, hogy Konstantin mindannyiukat egyesíteni tudta, a valódi hívők mégis tudták, hogy nem megfelelő helyen vannak, és ezért távoztak. Azoknak azonban, akik maradtak, Konstantin adott az állami kincstárból, valamint azzal együtt politikai és fizikai erőt is. Az emberek be lettek vezetve a bálványok imáadásába, és a spiritizmusba, mivel a szentek neveit viselő szobrok lettek behelyezve az épületekbe, az embereket pedig arra tanították, hogy legyenek közösségbe a halottakkal, illetve hogy imádkozzanak a szentekhez, amely pedig nem több és nem kevesebb, mint spiritizmus. Mivel az a táplálék, amelyre egy embernek igazán szüksége van, az Istennek Igéje, ahelyett

azonban ők tantételeket, dogmákat, és szertartásokat adtak, melyet az állam is életbe léptetett, és mindenek felett lett nekik adva három isten, az Egy Igaz Isten összetett hármias nevével, és az Úr Jézus Krisztus Nevében való keresztelés helyet adott a három címben való pogány keresztelésnek.

Az igaz hívőknek nem lett volna szabad odamenni. Ők már sok igazságot elveszítettek, most pedig elveszítették az Istenségnek megértését is, és elhagyták a nevet címekért a vízkeresztségekben.

Most figyeljétek meg nagyon gondosan Bálámnak ezt a tanítását. Mindenek felett figyeljétek meg azt, hogy ez a romlott papságnak egy előre megfontolt manővere volt arra, hogy magukhoz kötézzék az embereket úgy, hogy őket előre megfontoltan a hitetlenség bűnébe vezetik. A Nikolaita tanítás a papság romlása volt, amint ők politikai hatalmat kerestek egymás között, míg a Bálámizmus az emberek alávetése az ő tantételi és imádati rendszerüknek azért, hogy megragadják őket. Most figyeljétek meg ezt gondosan. Mi volt az, amely az embereket a névleges gyülekezethez kötötte, és azáltal elpusztította őket? Ez a tantételeknek, és dogmáknak a gyülekezeti tanokba való formálása volt. Ez a Római Katolikus Egyház tanítása volt. Nekik nem az igaz táplálékot adták, az Igét. Nekik az a táplálék lett adva, amely a bálványimádásból eredt, a babiloni pogányság becsomagolva Keresztény meghatározásokban. És ugyanez a szellem és tanítás most minden Protestáns között ott van, és ezt FELEKEZETNEK nevezik. A Nikolaitizmus az szerveződés, a gyülekezet vezetésének humanizálása, és azáltal a Szellemnek félretétele. A Bálámizmus az felekezetizmus, amely a Biblia helyett a gyülekezeti kézikönyvet veszi. És épp ebben az órában sokan Isten népe közül beleestek a felekezetizmus törébe, és Isten így kiált hozzájuk, "Gyertek ki belőle Én népem, hogy ne legyetek részesei az ő bűneinek, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból." Látjátok tehát, hogy ők tudatlanok. Ha azonban az elragadtatás megtörténne ebben a pillanatban, akkor a tudatlanság nem lenne felmentő ok Istennek ítélete alól azért, hogy ők a helytelen sorokban vannak.

Az antikrisztusi szellem megnyilvánulása az, hogy a papság szervezi magát egy rangsorral a másik fölé mindaddig, amíg ők egy elnökben csúcsosodnak ki, teljesen mindegy, hogy milyen csodálatosnak és szükségesnek nézhet ki. Ez nem más, mint emberi okoskodás, amely elfoglalja az Ige helyét. És bármely személy, aki benne van a szervezett felekezetekben, az egyenesen benne van az antikrisztusi rendszer közepében. Most hadd mondjam ezt, és hadd tegyem ezt nagyon világossá. ÉN NEM AZ EMBEREK ELLEN VAGYOK. ÉN A RENDSZER ELLEN VAGYOK.

Az állam és a gyülekezet egyesülésével elő lett készítve a színtér a Sötét Korok számára. És valóban úgy 1000 éven át a gyülekezet belement a sötétség mélységébe, és megismerte Sátánnak mélységeit. Amikor bármely vallásos nép magához öleli mind a Nikolaitizmust, mind pedig a Bálámizmust, és támogatásként megvan nekik a politikai, pénzügyi és fizikai hatalom, akkor csak egyetlen irány van, amerre ők mehetnek. Ez az irány pedig egyenszen a Jézabel tanításba megy. Most miért mondjuk ezt? Mivel amiképpen mi kihangsúlyoztuk a negyedik kor tanulmányában azt, hogy Jézabel egy sidoni volt, Etbálnak a lánya, aki pedig Astarte király papja volt. Ő egy gyilkos volt. Ez az asszony megházasodott Akhábbal (Izráel Királyával) politikai haszonért. Az asszony azután leuralta a nép vallását, és meggyilkolta a Lévitákat, és olyan templomokat állított, amelyben ő az embereket Astarte (Vénusz) és Baál (a napisten) imádatára készítette. Ő formálta meg a tanítást és papjaival tanította azt, azok pedig elfogadtatták a néppel. Így tehát ti láthatjátok pontosan azt, ami a névleges egyház volt a Sötét Korokban. Ők teljesen elhagyták Istennek az Igéjét, és csupán az Istenségnek neveit és címeit, meg egy pár Szentírás szerinti alapelvet hagyták meg. Elcsavarták azt, amit a Bibliából vettek ki, úgy hogy megváltoztatták annak jelentését. Püspöki iskoláik, stb. hatalmas szerződéseket írtak, pápák pedig önmagukat csalhatatlannak nyilvánították ki és azt mondták, hogy ők Istentől kaptak kinyilatkoztatást, és hogy Istenként szólnak a néphez. Mindezek azután a papoknak lettek megtanítva, akik elhitették azokat az emberekkel megfélemlítés által. Az egyet nem értés halált, vagy kiközösítést jelentett, amely esetenként rosszabb volt a halálnál. Most már ez az egyház volt egy biztos hanggal, amely győzött, és megvadulva a hatalomtól ők a mártírok véréért itták mindaddig, míg végül az igaz Keresztények már majdnem ki lettek irtva, és már alig maradt Ige, és a Szent Szellemnek egy kicsiny megnyilvánulása. Az igaz szőlőtő azonban küzdött, és túlélte. Isten hűséges volt a kicsiny nyájhoz és annak dacára, amit Róma tehetett az ő testük ellen, de Róma nem tudta megölni bennük a Szellemet, és az Igazság világossága tovább világított, melyet a Szent Szellem és az erő támogatott.

Ez most egy jó hely arra, hogy egy megvilágító észrevétele tegyünk. Figyeljétek. A Nikolaiták cselekedetei és tanításai, Bálámnak tanítása, és a hamis prófétaóne, Jézabelnek tanítása nem három szellemet foglal magában, illetve nem három szellemi alapelvet. Ez a három csupán ugyanannak a szellemnek különböző megnyilvánulása, amint az mélységről mélységre jár. Ami minden, az a szerveződésnek antikrisztusi szelleme az ő három különböző szakaszában. Amikor a papság elválasztotta magát, és szerveződött, akkor elnyomták az emberek úgy, hogy belevezették, és belekötözték őket is a szerveződésbe. Ez a szerveződés azokon a tantételeken és

dogmákon alapult, melyeket az emberek tanítottak Istennek tiszta Igéje helyett. Szertartásoknak és ceremóniának növekedő részt adtak az imádatban, és hamarosan ez az egész rendszer egy aktív és ördögi erő volt, amely mindent megtett azért, hogy ellenőrizzen szónoki meggyőzés, vagy szó szerinti erőszak által. Energiáját az ő saját hamis próféciáiból nyerte, nem pedig Istennek Igéjéből. Ez most teljességgel antikrisztusi volt, noha Krisztus Nevében jött.

Miután úgy tűnt, hogy végtelen idő telik el, amelyben az Igazságnak meg kell halnia, emberek kezdtek tiltakozni a Római Katolikus Egyház gonoszságával szemben, mivel teljesen elképzelhetetlen volt az, hogy Isten benne lehetne ilyen tanításokban, és ilyen viselkedésekben. Ezeket a tiltakozásokat vagy nem vették figyelembe, és így elhaltak a figyelem hiánya miatt, vagy pedig elnyomta azokat Róma. Utána azonban Isten az Ő szuverén kegyelmében elküldött egy Luther Márton nevezetű hírnököt azért, hogy elkezdjen egy reformációt. Ő egy olyan csúcsponton munkálkodott, ahol a Római Katolikus Egyháznak már olyan sok kötél lett adva, hogy már készen állt önmagát felakasztani. Így amikor Luther hit által való megigazulást prédikált, akkor az igaz szőlőtő sok évszázad után először elkezdett növekedni egy csodálatos módon. Amint a névleges gyülekezet állami hatalmat használt a támogatásra, most az állami hatalom elkezdett ellene folyni. És ez az, ahol Luther elkövette az ő hibáját, és az igaz hívók is. Megengedték, hogy az állam támogassa őket. Így ez a kor nem ugrott ki túlságosan messzire az Igében. Hála legyen Istennek azért, hogy elment addig, ameddig elment, mivel azonban politikai hatalomra támaszkodott nagy mértékben, ezért ez a kor szerveződésben végződött, és ez a csoport, amely Luther nemzedékében kitört a hamis szőlőtőből, most visszatért, hogy a parázna lányává váljon, mivel egyenesen belement a Nikolaitizmusba, és a Bálámizmusba. Ezen az időszakon belül sok apró csoport is volt, és annak bizonyítására, hogy milyen messzire kerültek az igaz magtól, elegendő csupán elolvasni a történelmet, és megláthatjátok, hogy milyen módon üldözték egymást, és néhány esetben még a halálra is. De volt ott közöttük egy *néhány név*, éppen úgy ahogy minden korban is van.

Mi örvendezünk ebben a korban ezért az egy dologért. A reformáció elkezdődött. Az nem egy feltámadás volt, hanem egy reformáció. De nem is volt helyreállítás. A búzának magja azonban, amely Niceánál elhalt, és megrothadt a Sötét Korokban, most felküldte az igazságnak egy hajtását, jelezve, hogy valamikor a jövőben a Laodiczeai Kor végén, épp mielőtt Jézus eljön, a gyülekezet vissza fog térni oda, ahol ő újra a Búza Mag Menyasszony lesz, mialatt a konkoly le lesz aratva, és meg lesz égetve a tűznek tavába.

Mivel az ötödik kor az Igének nagy elhintését hozta a nyomtatás által, ezért a hatodik kor gyorsan hasznót húzott abból. Ez a kor volt a helyreállításnak második szakasza, és ahogy mi ezt már korábban állítottuk, ez volt a kalásznak kora. Az iskolázás növekedett. Ez volt az intellektuális embereknek kora, akik szerették Istent, és szolgálták Őt. Misszionáriusok szaporodtak, és az Ige elterjedt az egész világra. Ez volt a testvéri szeretetnek kora. Ez a nyitott ajtónak egy kora volt. Ez volt az utolsó hosszú időtartalmú kor, és ezután fog jönni a Laodiczeai Kor, amely egy rövid lesz.

Az igaz szőlőtő virágzott ebben a korban úgy, mint egyikben sem, ha számokra gondolunk otthon, és külföldön. Ez a kor szent embereket hozott elő. Az igaz szőlőtő terjeszkedett, és a hamis szőlőtő visszavonult. Akár merre ment az igaz szőlőtő, Isten világosságot, és életet, valamint boldogságot adott. A hamis szőlőtő megmutatkozott annak, ami volt: sötétség, nyomorúság, szegénység, tudatlanság, és halál. Amiképpen pedig a hamis szőlőtő az ő hatalmának napjaiban nem tudta megölni az igaz szőlőtőt, ugyanúgy az igaz szőlőtő most nem tudta visszavinni a hamis szőlőtőt Jézus Krisztushoz. A hamis szőlőtő azonban elsáncolta magát, és várakozva az utolsó kor utolsó részére, amikor ő mindent vissza fog nyerni magának, kivéve egy kicsiny nyáját, akik a választottak, Istennek igaz szőlőtője.

De milyen szomorúvá tesz bennünket az, amikor felismerjük, hogy Istennek minden nagy mozgalma (és sok ilyen volt) elmulasztotta elvetni a Nikolaiták tanítását, mivel ők mindannyian szerveztek, és meghaltak. Azután ők belementek a felekezetekbe, hogy a szellemi halottakat a táplálék nélküli legelőkön tartsák. Kevéssé tudták ugyan, de valamennyi csoport meg lett fertőzve ugyanazzal a hibával, és amikor az ébredésnek tüze leégett, akkor győzött a szerveződés, és az emberek felekezetekké váltak. Ők csupán névleges Keresztények voltak, noha mindegyik csoport ugyanazt a bizonyosságot állította, mint a Római Katolikus Egyház, hogy ők helyesek, az összes többi pedig helytelen. A szintér igazán elő lett készítve a lányok számára, hogy visszamenjenek haza az utolsó korban, vissza Rómához, az anya tyúk alá.

És így mi elérkeztünk az utolsó korhoz: a Laodiczeai Korhoz. Ez a mi korunk. Mi tudjuk, hogy ez az utolsó kor, mivel a zsidók visszatértek Palesztinába. Mindegy, hogy milyen módon kerültek oda; ők ott vannak. És ez az aratási idő. Mielőtt azonban lehetne egy aratás, előtte kell hogy legyen egy érés, mindkét szőlőtőnek az érése.

A Lutheránus Kor a tavaszidő volt. A Wesley Kor a növekedés nyara volt. A Laodiczeai Kor az aratási idő a konkoly összegyűjtésére, összekötésére, és megégetésére; valamint a búza csűrbe gyűjtésének ideje az Úr számára.

Aratási idő. Észrevettétek már azt, hogy az aratási időben, noha van az érésnek egy valódi felgyorsulása, mégis annak következtében van a növekedésnek egy lelassulása, míg végül nincs már növekedés? Hát ez nem pontosan az, amit mi most látunk? A hamis szőlőtő sokaságot veszít el a kommunizmus számára, és más különböző hitfajták számára. Számuk nem növekedik úgy, ahogy ők szeretnék hogy mi gondoljuk. Már nem tudja úgy megragadni az embereket mint régen, és oly sok esetben a gyülekezetbe járás csak egy látszat. És az igaz szőlőtő? Mi a helyzet vele? Ő növekedik? Hol vannak azok a nagy számok, akik állandóan jönnek az ébredési összejövetelekre, és válaszolnak az oltárhoz hívásra? Legtöbben közülük nem csupán érzelmileg közeledtek, vagy pedig inkább valamilyen fizikait kívántak, mintsem azt ami igazán Szellemi? Hát ez a kor nem olyan, mint amelyben Noé belépett a bárkába, és az ajtó be lett zárva, de Isten mégis várt az ítélettel hét napon át? Azokban a csendes napokban valójában senki nem tért Istenhez.

De ez mégis az aratási idő. Ebben a korban azután színre kell lépni azoknak, akik a búzát és konkolyt érésre viszik. A konkoly már nagyon gyorsan érik a romlott tanítók alatt, akik az embereket elfordítják az Igétől. De a búzának is érnie kell. És az ő számára Isten elküldi a *Proféta-Hírnököt* olyan igazolt szolgálattal, hogy a választottak őt elfogadják. Ők úgy fognak hallgatni rá, mint az első gyülekezet hallgatott Pálra, és ez a gyülekezet az Igében fog érni mindaddig, míg végül az Ige Menyasszonyává válik, és hatalmas cselekedetek lesznek találhatóak benne, melyek mindig kísérik a tiszta Igét és a tiszta hitet.

A hamis gyülekezet csoportjai egyesülni fognak a gyülekezetek világtanácsában. Az egyházaknak ez a világtanácsa A FENEVADNAK ÁLLITOTT KÉP. Jelenések 13:11-18, "Azután láték más fenevadat feljöni a földből, akinek két szarva vala, a bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány; És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi öelötte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult vala; És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhitei a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevad képét, aki fegyverrel megsebesítettett vala, de megelevenedett. És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt művelje, hogy mindazok, akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek. Azt is teszi mindenki, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgálkkal, hogy az ő jobb kezükre, vagy a homlokukra

bélyeget tegyenek; És hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám és annak száma hatszázhatvanhat.” Most emlékezzetek arra, hogy a Császári Pogány Róma volt az, amely kard által elesett. Ő azonban meggyógyult halálos sebéből, amikor csatlakoztt Rómának névleges Keresztény egyházához, valamint egymásba foglalta a pogányságot és Kereszténységet, és ezáltal ő lett a Szent Római Birodalom, amelynek addig kell kitartania, amíg Jézus el nem jön, és el nem pusztítja őt. Róma azonban nem egyedül megy. Leányai vele vannak, és teljes hatalmat fog átvenni az Egyházak Világatanácsa által. Néhány ember számára ez talán merésznek tűnik, de valójában mindenki számára nagyon világos látni ezt, mivel éppen most az egyházak már irányítják a politikát, és a megfelelő időben pontosan ki fog nyilvánulni az, hogy milyen nagy ez az irányítás. Ez az ökumenikus mozgalom Rómával fog végződni az élen még akkor is, ha az emberek ezt nem ezen a módon képzelték. Ez így van, mivel a Jelenések 17:3-6-ban azt állítja, hogy a parázana, a Titok Babilon rajta ül a fenevaden. Ő irányítja az utolsó, illetve negyedik birodalmat. Ez a Római Egyház teszi ezt. Ez a világegyházi rendszer az ő Rómája alatt irányítani fog, és ez a kép (az egyházi rendszer) engedelmes lesz Rómának, mivel Róma ellenőrzi a világ aranyát. Így minden embernek a világegyházi rendszerhez kell tartoznia, vagy pedig az elemek irgalmára lesz bízva, mivel ők nem vásárolhatnak és nem árulhatnak a fenevad jele nélkül a kezükön, vagy a fejükön. Ez a fejen lévő jel azt jelenti, hogy nekik el kell fogadniuk a világegyházi rendszer tanítását, amely a háromság, stb., a kézen lévő jel pedig azt jelenti, hogy tenni a világegyház akaratát. Ezzel a nagy hatalommal az egyházi rendszerek üldözni fogják az igaz menyasszonyt. Ez a kép meg fogja próbálni visszatartani a menyasszonyt a prédikálástól és a tanítástól, stb. A menyasszony szolgálóinak meg lesz tiltva az, hogy vigasztaljanak és megadják az igazságot az emberek számára, akiknek arra szükségük van. Mielőtt azonban az antikrisztus (személyesen) átvénné az egyházak teljes világrendszerét, az igaz gyülekezet el lesz vétetve erről a világról azért, hogy az Úrral legyen. Isten el fogja ragadni az Ő menyasszonyát a Bárány nagy Házassági Vacsorájára.

Most mivel ez a záró fejezet annak érdekében lett megírva, hogy nyomonkövessük a két gyülekezetet és a két szellemet Pünkösöd óta az ő betetőzésükig, ezért mi arra fordítjuk ezt a végső időt, hogy megmutassuk ezt a Laodiczeai Korban.

Ez a kor éppen a huszadik század fordulója után kezdődött. Minthogy ennek azon kornak kellett lennie,

amelyben az igaz gyülekezet vissza fog térni arra az állapotra, hogy az a menyasszony legyen, ami Pünkösdkor volt, ezért mi tudjuk, hogy szükségszerűen kell hogy legyen a dinamikus erőnek egy visszatérése is. A hívók érezték ezt az ő szellemükben, és elkezdtek kiáltani Istenhez egy olyan új kiöntetésért, amilyen az első évszázadban is volt. Ami úgy tűnt, mint válasz, az úgy érkezett, hogy sokan elkezdtek nyelveken szólni, és megnyilvánítani a Szellem ajándékait. Ezután az a hit terjedt el, hogy ez valóban a régóta várt HELYREÁLLÍTÁS volt. De ez nem az volt, mivel a késői eső csak a korai eső után jöhet, amely a tavasz, illetve a TANÍTÁS esője. A késői eső azután az ARATÁSI eső. Hogyan lehetne ez a valódi dolog, amikor a *Tanítás Esője* még nem jött el? A Próféta-Hírnök, akit azért kellett küldeni, hogy TANÍTSA az embereket, és hogy visszafordítsa a gyermekek szívét a Pünkösdi atyákhoz, ő még nem jött el. Így az, amiről azt gondolták hogy helyreállítás és a végső megelevenítés az elragadtatásra, az még nem jött el. Ebben benne volt az igazságtalanoknak egy keveréke, akik részvételesek voltak a Szellemi áldásnak és a Szent Szellemben való megnyilvánulásnak, amint mi ezt folyamatosan hangsúlyoztuk nektek. Ebben volt ördögi erő is, amiképpen emberek voltak ördögök irányítása alatt, de mégis úgy tűnt, hogy senki nem ismeri ezt fel. Azután pedig bebizonyítva azt, hogy ez nem a VALÓDI volt, ezek az emberek (még mielőtt a második nemzedék megjelent volna) szerveztek és megírták az ő Szentírás ellenes tanításaikat, és felépítették saját kerítéseiket úgy, ahogy mindegyik csoport is tette öelöttük.

Emlékezzetek arra, hogy mialatt Jézus a földön volt, Júdás is ott volt. Mindkettő különböző szellemtől jött és a halál által mindkettő elment az ő saját helyére. Krisztusnak Szelleme később visszajött az igaz gyülekezetre, Júdásnak szelleme pedig visszajött a hamis gyülekezetre. Ez épp itt van a Jelenések 6:1-8-ban, “És látám, és ímé egy fehér ló, és a rajta ülőnél íjj vala; és adaték néki korona; és kijöve győzve, és hogy győzzön. És mikor a második pecsétet felnyitotta, hallám, hogy a második lelkes állat ezt mondá: jöjj és lásd. És előjöve egy másik, veres ló, és aki azon üle megadaték annak, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adaték annak egy nagy kard. És mikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallám, hogy a harmadik lelkes állat mondá: jöjj és lásd. Látám azért, és ímé egy fekete ló; és annak aki azon üle egy mérleg vala a kezében. És hallék a négy lelkes állat közül szózatot, amely ezt mondja vala: a búzának mércéje egy dénár, és az árpának három mércéje egy dénár; de a bort és az olajat ne bánts. És mikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallám, a negyedik lelkes állat szavát, amely ezt mondja vala: jöjj és lásd. És látám, és ímé egy sárga színű ló; és aki rajta üle, annak a neve halál, és a pokol követi vala azt; és adaték azoknak hatalom a földnek negyedrészen, hogy öljenek

fegyverrel és éhséggel és halállal, és a földnek fenevadai által.” Nézzétek meg, hogy miként jött vissza Júdásnak szelleme, mint egy fehér lovon ülő lovas. Az fehér volt. Annyira hasonlított a valódihoz, épp úgy, ahogy Júdás közel volt Jézushoz. Egy korona adatott neki (a fehér lovasnak). Hogyan? Az a szellem most már a Nikolaita rendszer vezetőjében volt, és ő most egy háromágú koronával megkoronázott pápa volt, aki Istenként ült az ő templomában, és magát Krisztus helyettesének nevezte. Ha a Krisztus helyettese azt jelenti, hogy ‘Krisztus helyett’, illetve ‘Istennek helyén,’ vagy ‘Isten érdekében’, akkor a pápa önmagát a Szent Szellemnek nevezte, vagy pedig megfősztotta a Szent Szellemet a hivatalától, és Helyette cselekedett. Ezt őbenne Júdásnak szelleme tette. Látjátok, hogy milyen módon hódított—kiment hódítva és hogy hódítson. Krisztus ezt nem tette. Az egyedüliek, akik Őhöz jöttek, ők már eleve el lettek rendelve az Atya által. És így ment tovább és tovább az a szellem, míg végül egy napon az igazán egy emberben lesz megtestesülve, aki az Egyházak Világtanácsának feje lesz, épp úgy, ahogy mi ezt mondtuk. És az ő aranya által (emlékezzetek arra, hogy Júdásnál volt az erszény) ő az egész világot irányítani fogja, és az az antikrisztusi rendszer mindent tulajdonába fog venni, és meg fog próbálni mindenkit irányítani. Jézus azonban vissza fog jönni, és elpusztítja mindannyiukat az Ő eljövételének fényességével. És az ő végük a tűznek tavában lesz.

De mi a helyzet az igaz maggal? Úgy fog történni, amint azt éppen mondtuk. Istennek népe el fog készülni az Igazság Beszéde által, amely ennek a kornak hírnökétől fog származni. Őbenne lesz Pünkösdek a teljessége, mivel a Szellem fogja visszavinni egyenesen az embereket oda, ahol ők kezdetkor voltak. Ez az “Így szól az Úr.”

Ez az “Így szól az Úr”, mivel ez az, amit a Jóel 2:23-26 mond, “Ti is, Sionnak fiai! örvendezzetek, és vígadozzatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadja néktek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban. És megtelnek a csűrök gabonával, és bőven öntik a sajtók a mustot és az olajat. És kipótolom néktek az esztendőket, amelyeket tönkretett a szöcskő, a cserebogár, és a hernyó, és a sáska; az Én nagy seregem, amelyeket reátok küldöttem. És esztek bőven, és megelégsztek, és magasztaljátok az Úrnak, a ti Isteneteknek Nevét, Aki csodálatosan cselekedett veletek, és soha többé nem pironkodik az Én népem.” Most itt azt mondja, hogy Isten “helyre fogja állítani.” A Lutheránus Kor nem állította helyre az egyházat; az a reformációt kezdte el. A Wesleyan Kor nem állította helyre. A Pünkösdi Kor nem állította helyre. *Istennek azonban helyre kell állítania, mivel Ő nem tagadhatja meg az Ő Igéjét.* Ez a Gyülekezetnek nem a feltámadása; ez a “Helyreállítás.” Isten vissza fogja vinni a

Gyülekezetet egyenszen a kezdet Pünkösdjéhez. Most figyeljétek meg, hogy a 25. versben elmondja, hogy miért van szükség a helyreállításra. A szöcskő, a cserebogár, a hernyó és a sáska mindent megevett a gyökéren kívül, és épp csak egy kis szárat hagyott. Most azt mondják, hogy mindezek a férgek egy és ugyanazon lények különböző szakaszokban. Ez így is van. Ezek az antikrisztusi szellem a szervezetekben, felekezetekben és a hamis tanításban megnyilvánulva a korokon át. És az a szegény kis gyökér, meg szár helyre lesz állítva. Isten nem új gyülekezetet fog elültetni, hanem az Ő eredeti ültetvényét visszaviszi az eredeti maghoz. Ő ezt úgy fogja tenni, amint az a 23. versben van leírva, mégpedig a tanítás, illetve a "korai" eső által. Utána fog eljönni az aratási eső, illetve az elragadtatási hit.

Így tehát éppen ebben a pillanatban mi a Máte 24:24 teljes beteljesülésében vagyunk "olyannyira, hogy ha lehetséges lenne, még magukat a választottakat is becsapná." És ki az, aki meg fogja próbálni becsapni magukat a választottakat? Nos, az antikrisztus szelleme "hamis felkentekben" ezekben az utolsó napokban. Ezek a hamisak már eljöttek a "Jézus Nevében" azt állítva, hogy őket Isten kente fel az utolsó napok számára. Ők a hamis Messiások (felkentek). Ők azt állítják, hogy ők próféták. Ők azonban *egyek az Igével?* Soha. Ők vagy hozzátettek, vagy elvettek abból. Senki nem tagadja, hogy Istennek Szellemé rajtuk ajándékokban van kinyilvánulva. De épp úgy mint Bálám, nekik mind megvan az ő saját programjuk, felkérésüket pénzért teszik, ajándékokat gyakorolnak, de megtagadják az Igét, vagy pedig mellőzik azért, mert félnek hogy az ellentmondás lecsökkenti az ő esélyüket a nagyobb nyereményre. Ők azonban üdvösséget és szabadulást hirdetnek Istennek ereje által épp úgy, mint Júdás, egy olyan szolgálattal, melyet Krisztus adott. Mivel azonban ők helytelen mag, ennek következtében bennük egy helytelen szellem van, amely vezeti őket. Vallásoak? Óh Istenem! Ők túlragyogják a választottakat abban az erőfeszítésben és buzgóságban, ez azonban Laodiczeai, és nem Krisztustól van, mivel ez nagy tömegekre néz, nagy programokra, és ijesztő jelekre közöttük. Ők prédikálják Krisztus második eljövetelét, viszont megtagadják a próféta-hírnök érkezését, noha az erővel és jelekkel, valamint igaz kinyilatkoztatásokkal mindannyiukat túlszárnyalja. Ah, igen, az utolsó napokban ez a hamis szellem annyira közel van a valódihoz, hogy csak az Igétől való eltérése által lehet megkülönböztetni, és amikor az tetten van érve, hogy anti-Ige, akkor ez visszatér ahhoz az érvhez, amelyet mi már megmutattunk hogy hamis: "Nekünk vannak eredményeink, nem? Nekünk Istentől kell lennünk."

Most mielőtt lezárnánk, én szeretném ezt a gondolatot közölni. Mindvégig mi az eltemetett Búza Magról beszéltünk,

azután feljő két hajtás, azután a kalász, azután az igazi szem. Ezen néhányan csodálkozhatnak, ha mi azt mondtuk, hogy a Lutheránusoknak nem volt meg a Szent Szellem csupán azért, mert ők alapszintű megigazulást tanítottak. Ez talán megdöbbenetne néhányat a Methodistákkal kapcsolatban, stb. Nem uram, mi nem mondjuk azt. Mi nem az egyénekről, illetve az emberekről beszélünk, hanem a KORRÓL. Luthernek megvolt Istennek a Szellemé, az ő kora azonban nem a teljes helyreállításnak kora volt egy másik olyan kiöntés által, mint az a kezdetben volt. Ugyanez volt Wesley-vel, Booth-al, Knox-al, Whitefield-el, Braihard-al, Jonathan Edwards-al, Meuller-el, stb. Bizonyos, hogy ők telve voltak a Szent Szellemmel. Igen, ők bizonyosan telve voltak. De az a kor, amelyben ők mindannyian éltek, az nem a helyreállításnak kora volt, és egyik kor sem volt az, csak ez az utolsó kor, a teljes hitehagyásnak kora. Ez a hitehagyásnak kora, és ez a helyreállítás kora, ez a befejezett kör kora. Ezzel mindennek vége.

Így mi lezárjuk a Hét Gyülekezeti Korokat azzal, hogy csak azt mondjuk, amit a Szellem mondott minden korhoz, "Akinek van füle, az hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek."

Én őszintén hiszem, hogy Istennek Szellemé beszélt hozzánk, és nem csupán a korok igazságát tanította velünk, hanem Ő hűségesen munkálkodott a szívekkel, hogy azok Őhöz térjenek. Ez az oka minden prédikálásnak és tanításnak, mert az Ige prédikálásában és tanításában van az, hogy a juhok meghallják Istennek a hangját és követik Őt.

Egy pillanatig sem hozok egy üzenetet azért az emberekhez, hogy ők engem kövessenek, vagy hogy ők az én gyülekezetemhez csatlakozzanak, vagy hogy valamilyen közösséget és szerveződést kezdjenek. Én ezt soha nem tettem, és most sem fogom. Nekem az ilyen dolgokban nincs érdekeltségem, de Istennek dolgaiban és népében érdekelve vagyok, és ha csupán egyetlen dolgot el tudok érni, akkor én elégedett leszek. Ez az egy dolog az, hogy lássak megalapozva egy igaz szellemi közösséget Isten és emberek között, amelyben az emberek Krisztusban új teremtéssé válnak, betöltekeznek az Ő Szellemével, és az Ő Igéje szerint élnek. Én mindenkit meghívnék, könyörögnék, és figyelmeztetnék arra, hogy hallják meg az Ő hangját ebben az időben, és hogy adjátok át a ti életeteket teljesen Neki, éppúgy, ahogy én a szívemben bízom abban, hogy mindenemet átadtam Neki. Isten áldjon meg benneteket, és örvendeztesse meg a ti szívetekeket az Ő eljövetele.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org